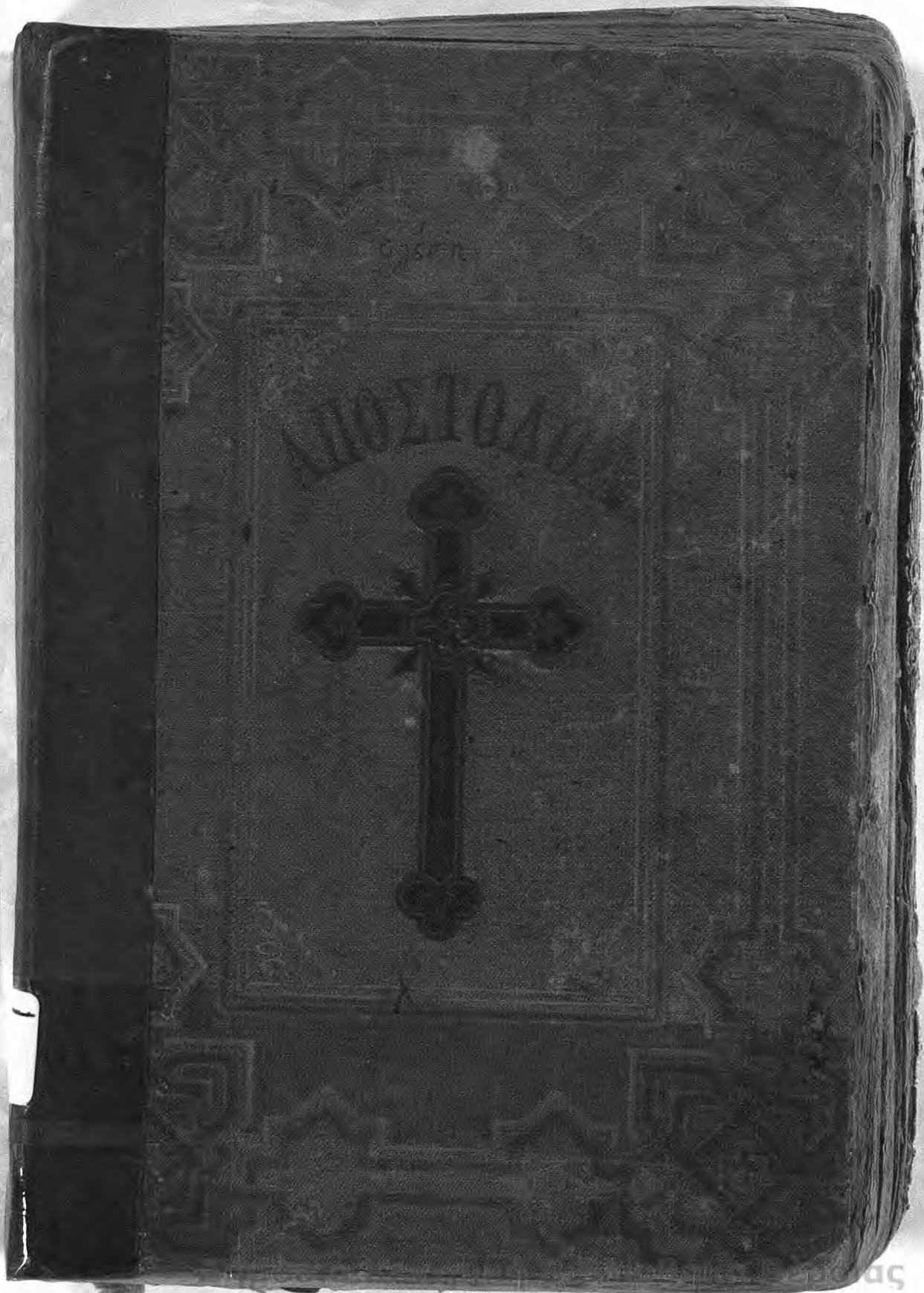

ADPEA
Zachar Kus/Vas

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθμός εισαγωγής 54495
 Ημερομηνία εισαγωγής 3-7-87
 Τελωνιακός αριθμός 200

GRVLR_01928

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

KAI

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ψαλλόμενα καθ' ὅλην τὴν Ἑξδομίδα, ἐν αἷς ἡμέραις
οὐκ ἔστιν Ἑορτή, ὁμοῦ δὲ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς Κα-
νωνικά. Ἐκ τοῦ Τυπικῆ. Κεφ. 99.

Ἐκ τοῦ Τυπικοῦ, Κεφ. 99.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου
ἐμεγαλύνῃς σφόδρα.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

Κοινωνικόν

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλληλούϊα, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέρδος ἡ ἐν τῷ Λι-
βάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημοσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**Προκείμενον, Ἦχος γ'.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρὶ μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Κοινωνικὸν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικα-
λέσομαι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΩΝ ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ**Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.**

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Κοινωνικὸν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ
πέρα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΟΝ

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ὑψοῦται Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Κοινωνικόν

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ

Προκείμενον, Ἦχος πλ. 6'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. 6'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Κοινωνικόν

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, ταῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις
ἡ, Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· καὶ τ
μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ἄρα ἐπεὶ ἔβλεπον, ἔα ὁσὶ μετ' αὐτοῦ,
 καὶ ἔα ἀποστέλλειν αὐτοὺς κηρύσσειν.
 Μαρκ Γ' 14.

αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια, λέγομεν ἐνὶ ἑκάστῳ·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΛΒ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὖθις Ὡδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα
ἐκ στόματός μου.

Προσδοκᾶσθω ὡς υἱὸς τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ κατα-
θήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ἄμβρος ἐπὶ ἄγρωσιν,
καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλοσύνην τῷ
Θεῷ ἡμῶν.

Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πάσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ
κρίσεις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ
ὁσιος ὁ Κύριος.

Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιά καὶ
δυστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε·

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου
Πατὴρ ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε·

Μήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς
πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱὸς
Ἀδὰμ, ἔστησεν ὅρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνι-
σμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος, ἐν γῇ
ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διε-

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

φύλαξεν αὐτὸ / ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς αἰετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφέρων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἤγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἄλλοτριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλεον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κρῶν, υἰῶν ταύρων / καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἐπιὸν οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνη, ἐπλατύνθη καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἄλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπύκρυνάν με.

Ἐθυσαν δαιμονίοις, ἧ οὐ Θεῶν θεοίς, οἷς οὐκ ᾔδεισαν καινοὶ ἢ πρόσφατοι ἤκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παροξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν. Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἧ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῶν, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως Ἄδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς·

Τηκόμενοι λιμῶ καὶ θρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξώθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονήσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἰπῶσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλή, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, καὶ οὐκ ἐφρόνησαν συνέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπὶ πάντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλοὺς, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς·

Οὐ γὰρ ἐστιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόνητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομμόρης· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ αἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἶδου ταῦτα πάντα συνῆκα παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου·

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθησαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἤσθιετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ἡμῖν, καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η

Προσευχὴ Ἁγνῆς τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'.

Θεὸν γεραίρει Στεῖρα τίκτουσα ξένως.

Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Εἰστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλήτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρυσύνη ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς Ἄδου, καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοί,

Ἀνιστὰ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους Η'.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ· Κύριος ἀσθενῇ ποιήσει τὸν ἀντίδικόν αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους Γ'.

Μὴ καυχάσθῃς ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ, αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθῃς ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθῃς ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἡ ἐν τούτῳ καυχάσθῃς ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρίνει ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η

Προσευχὴ Ἀβδακούμ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀβδακούμ φράσον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθεῖση, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθεῖση, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθεῖση.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὅρους κατασπίου δασέως.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ, πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη θ' αὖ, ἐτάκῃσαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.

Ὁφονταὶ σε ἢ ὠδινήσουσι λαοὶ, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλῶν σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάρξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας, ἔβηκας εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τρυχέλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διαανοίξουσιν χαλινούς αὐτῶν· ὡς ὁ ἐσθλὸν πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους Η'.

Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γενήματα

ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν.

Εἰς Στίχους 5'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι
βοές ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ
Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου. Εἰς Στίχους 4'.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας
μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὥδῃ
αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η

Προσευχὴ Ἡσαίου τοῦ Προφήτου· Κεφ. Κ5'. 9.

Ἡσαίου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλέον.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι
φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύ-
νην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής,
ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδειςαν, γνόντες
δὲ, αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπε-
ναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέ-
δωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλ-
λον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἱατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Εἰς Στίχους Η΄.

Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν. Εἰς Στίχους Θ΄.

Καὶ ὥς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινίσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰς Στίχους Δ΄.

Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ ὁδός σου ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἄν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ

Προσευχὴ Ἰωάν. τοῦ Προφήτου. Κεφ. Β΄. 2.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγαζεν Ἰωάν. λέγων·

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας Ἰαδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.

Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ

ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

Κἀγὼ εἶπον· Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου;

Εἰς Στίχους Η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Εἰς Στίχους Θ'.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια ἢ ψευδῇ ἔλεον αὐτῆς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα ἠϋξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Β Δ Ο Μ Η

Προσευχὴ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. Δαν. Κεφ. Γ'.

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἢ αἰνετὸν ἢ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, ἢ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων

ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σου, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πάσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἐσὶν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στόμα ἡμῶν, αἰσχύνη ἔσθ' ὅνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, ἔσθ' τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἁγίον, ἔσθ' μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, ἔσθ' μὴ ἀποσῇς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σου, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ ἔως τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ἔσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθεῖμεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὁπισθὲν σου ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβοῦμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ κατασχύνης ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ κατασχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκομένην.

Καὶ οὐ διέλειπον οἱ ἐμβαλλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον γάφῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχέιτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἑννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὔρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἀγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διαсуρίζον· καὶ οὐχ ἠψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνόχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες·

Ἡ τῶν τριῶν ὑμνήσις, ἣν ᾄδον Νέοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ

ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Γ'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀδύσσοις, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, φύχος καὶ καύσιον, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νεφετοὶ, πάχοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχυναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄροι καὶ βουνοὶ, καὶ πάντα τὰ φερόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα καὶ ποταμοὶ, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πατεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Θ'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰι Δικαίων, ὅτιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύ-

ριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η

Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοΐα καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἡγεῖρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ

τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶ-
νος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν
μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι
διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Εἰς Στίχους Η'.

Ὁρκον ὃν ὤμωσε πρὸς Ἀβραάμ, τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ
δοῦναι ἡμῖν ἀφόδως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐ-
τοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Θ'.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπο-
ρεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει
ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐπιφάναι
τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Κυριακὴ μετὰ τὸν Εἰρμόν, τὸ Ἄξιόν ἐ-
στιν· εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὴν Καταβασίαν. Συναπτὴ·
τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ Ἑωθινόν Ἐξαπο-
στειλάριον. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, λέγομεν τὰ Φωτα-
γωγικά κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐ-
κάστου Φωταγωγικοῦ ποιούμεν οὕτω·

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Δυνάμει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείας Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

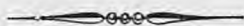
Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

ΕΚ Τ' ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

Ἦχος α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ'.

Εξαπόστειλον, τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

6

Ἦχος πλ. α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίον.

Ἦχος βαρύς.

Προστασίαις Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Φως ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοὶ, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῇ Δευτέρᾳ. Αὐτόμελον, Ἦχος γ'.

Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων τῶν θλιβομένων ἢ Χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τῶν ἐν Προφήταις Προφήτην ἕως τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὃς αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ μετὰ τῷ Στίχῳ αὐτῶν.

Στίχος Α΄.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνηθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχ. Β΄.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Ἰδιόμελον, εἰς ἔστιν. Εἶτα τὸ

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τὸ ὄνοματί σου, Ὑψίστε· Τοῦ ἀναγγέλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα,

Μεθ' ὃ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ τὰ λοιπὰ καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν. Σοφία· καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς. Εἶτα τὸ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τὴν Α'. Ὡραν. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸν Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη, ἐπουράνιε, ἀνοῖξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα τὸ. Κύριε ἐλέησον Μ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τὸ.

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μοῆν ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλης Γ', λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὴν προγραφείσαν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Ὡρα σελ. 26.

Μετὰ δὲ ταύταις, ἐτέρας μικρὰς ΙΒ'. καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν, ὡς δεδήλωται ἐκεῖ. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Α'. Ὡραν. Εἰ δέ ἐστι Κυριακή, μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου λέγομεν Τροπάρια

Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν α. β'. γ'. ἡ δ'. Ἦχον τὸ παρόν.
Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄσωμεν τῷ ἀνα-
στάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθε-
λὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α. πλ. β'. διαρύν. καὶ πλ. δ'. Ἦχον λέγομεν,
Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ
Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάν-
τας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανί-
σας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς
ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰ-
οικουμένῃ μόνη πολυέλεε.

Ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, μεθ' ἧν ἡ Α'. Ὡρα ἢ Ἀπόλυσις.

ΑΙ ΩΡΑΙ

ΩΡΑ Α'. (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ Γ'. μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς ψαλμοὺς·

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισε Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.
Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου,
καὶ ὁ Θεός μου.

[*] Ἡ Ὡρα αὕτη, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, συνημμένης ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψαλλομένη, ἄρ-
χεται ἐκ τῆς Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ
τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ
Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι πα-
ράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀ-
πολείς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος·

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνύσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐ-
χθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία
αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐ-
τῶν ἐδολιοῦσαν· κρίνον αὐτοῦς ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοῦς, ὅτι παρεπί-
κρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθήσων πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶ-
να ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου,
ὅτι σὺ εὐλογῇσεις δίκαιον.

Κύριε, ὥς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ' 89.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰ-
κουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἰπας·
Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε, ὥς ἡμέρα ἡ ἐ-
χθὲς, ἣτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουθενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρῶτ' ὥσεί
χλόη παρέλθοι.

Τὸ πρῶτ' ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι,
σκληρυθεῖη καὶ ξηρανθεῖη.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐ-
ταράχθημεν.

Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς
φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου
ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὥσεί ἀράχνη ἐμελέτων αἱ ἡμέραι τῶν ἐ-
τῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον
αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτε ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ
φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευ-
μένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ
τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλ-
λιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθεῖημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐ-
τῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ

ὁδηγήσον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ. 100.

Εἰς ὁδὸν καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με;

Διεπορευόμενῃ ἐν ἀκκία καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίγοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, Γ'. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος ἐψαλτο, λέγομεν· Δόξα, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν. Τί σέ καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;

Εἰ δὲ Ἀλληλούϊα, τὸ παρὸν εἰς Ἦχον πλ. 6^ο.

Τὸ πρῶν εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Α. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στίχ. Β. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέ-
τειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδειςον· ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔ-
μεινας ἀφθορος· Ἀγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγ-
κάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐχὴ.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ
μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Αὐτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω
τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δι-
δάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου Κύριε, ὅπως ὑμνή-
σω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου

Ὁ ὕστερος οὗτος, λέγεται ἐκ Γ'. Εἶτα, Τρισάγιον, Πα-
ναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ εἰ οὐκ ἐστὶν
Ἀλληλούϊα, λέγε τὸ τοῦ ἁγίου Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ τῆς
τυχοῦσης Ἑορτῆς. Εἰ δὲ μὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ καὶ
Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρὸν, ὅπερ λέγεται καὶ Ἀλληλούϊα, ψαλ-
λαμένου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα καὶ τῶν ἁγίων Ἀγ-
γέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδία καὶ
στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως

γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγε τοῦτο.
Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνῶτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ λέγε τοῦτο.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φωτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ θαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ἑπακοὴν τοῦ τυχόντος ἡμεῶν. **Εἴτα** τὸ, Κύριε ἐλέησον **Μ'**. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον **Γ'**. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστή, ποιῶμεν τὰς **Γ'**. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφείσαν Εὐχὴν· Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς **ΙΒ'**, εἴτα καὶ τὴν τελευταίαν, γινομένων ὁμοῦ **ΙΣ'**. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον **ΙΒ'**. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον ἡμᾶς· ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἔργα-

σίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου
Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.
Δόξα, καὶ νῦν καὶ γίνεται ἀπόλλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ', Μετανοίας Γ', ἢ τοὺς ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ', 45

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι
ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν
γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθη-
σαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ
Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει
αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρῶτ' πρῶτ'.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐ-
τοῦ ὁ Ὑψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ
Θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ
τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυερούς κα-

(*) Τὰ Μεσώρια ταῦτα λέγονται ἐν μόνῃ τῇ τῶν Χριστουγέννων, καὶ τῶν ἁγίων
Ἀποστόλων Νηστείᾳ, ἐν ᾗ κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, δις, ἢ τρίς τῆς
ἑβδομάδος ψάλλεται· Ἀλληλοῦτα.

τακαύσει ἐν πυρί.

Σχολάσατε καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν, ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΨΑΛΜΟΣ 91.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾧδῆς ἐν κιθάρα.

Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐθαύνησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσεται, καὶ ἄσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὥσεί χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρατος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεὶ δὲν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσεί κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἐτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες

ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.
ΨΑΛΜΟΣ Ψ. 92.

Ο Κύριος ἐδασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύατο
Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευ-
θήσεται.

Ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.
Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδά-
των πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡ-
μῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης
γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.
Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθα-
μεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἁ-
νομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ
ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῇσωμεν, ῥυσθείη-

μεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον Μ' Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ποιούμεν μετάνοιαν μεγάλας Γ' μετὰ τῆς Εὐχῆς. ὡς δεδήλωται· εἰτα λέγομεν τὴν παρούσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἀναρχον καὶ αἰδίων φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός, ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὲ Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης τὰς ψυχὰς ἡμῶν πληρωσον, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν αἰεὶ καὶ φθέγγεσθαι κρίματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαι σοι διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. Τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐόδωσον· ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν δοξάζηται σοι τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς μίας Θεότητός τε καὶ Βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰτα ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἑξαποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὀρθρον, καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωτίσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, Δέσποτα τῶν ἀπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα εὐαρεστεῖν σοι, διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρ-

τίας καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως, ῥυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παν-
τὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικει-
μένης δυνάμεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν καὶ ἐπουρανίων
Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐ-
αρεστησάντων. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνετο εἰς αὐτὸν ἀπόλυσις.

ΩΡΑ Γ

Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡ-
μῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Τὸ. Κύριε ἐλέησον ^{1Β}. Δόξα, καὶ
νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ ¹ Μετανοίας ¹ εἰς
τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ 15 16.

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει
μου.

Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις.

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί
μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρω-
σάς με καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἄν-
θρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων μου ἐγὼ ἐφύλαξα
ὁδοὺς σκληράς.

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα
μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

Θαυμάστωσαν τὰ ἐλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγίων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ.

Ὑπέλαβόν με ὥσεί λέων ἑτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὥσεί σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς, διαμέρισόν αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, ὥς τῶν κεκριμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορηγήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθῆν ἐν τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους

σου δίδαζόν με.

Ὁδηγήσόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαζόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἑλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου, σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι οἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλή γάρ ἐστιν.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἥ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἀδικὸν ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαί με· μὴ καταισχυ-
θεῖην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκαχοι καὶ εὐθεῖς ἐκολῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεὸς, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτοῦ.

Καὶ τό. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 10.

Εἶπα· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον
Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται, Θεὸς Κύριος, λέγε τὸ τῆς ἡμέ-
ρας Ἀπολυτίκιον. Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀ-
ληθινή. Εἰ δὲ Ἀλληλουῖα, λέγε τὸ παρὸν.

Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς
Ἀποστόλοις σου καταπέμφας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέ-
λης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Στίχ. Α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεὸς καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. Β'. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν
καρπὸν τῆς ζωῆς σὲ ἱκετεύομεν, πρέσθευε Δέσποινα,
μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ εὐθὺς.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν
καθ' ἡμέραν κατευοδῶσαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡ-
μῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ.
Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς
Ἀλγεῖς ἀναδείξας καταπέμφας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγινεύσας. Φι-

λάνθρωπε δόξα σοι. Δόξα.

Ταχεῖαν ἢ σταθιρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν, μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγίσον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἐνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. *Ὁμολογία*

Η ἐλπίς, καὶ προστασία, καὶ καταφυγή τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, σὺ εἰ Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνήσθητι καὶ ἡμῶν Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον, Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, ποιοῦμεν τὰς μετάνοιας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λέγομεν τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου. Δέσποτα Θεέ, Πάτερ, παντοκράτορ· ἥτις προεγράφη ἐν σελ. 26.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετάνοιας Γ'. ἢ τοὺς Ψαλμοὺς
ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Υ· ὦσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ ἠΰφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ Ἰαδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιοσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθυνίᾳ μου. Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

Ἀπέσρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀληθεῖάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ΄. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογίσσεται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπάλαιώθη τὰ ὀστά μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐδαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγήναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτω.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

Σύ μου εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλιάμαί μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἥ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς σου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 60.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου.

Ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Παροικῆσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκε-

πασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ὅτι σύ, ὁ Θεὸς, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Οὕτω ψαλλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐπομένα Τροπάρια

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου, ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δόξα.

Ο Ἰ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθῆλον· ἐθραυσαν καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. (Θεοτοκίον)

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σέ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν· ἢ πάλιν ἀμαρτάνοντες, ἔχομέν σε πρεσβεύουσαν· Διὸ εὐχαριστοῦντες δοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Το. Κύριε ἐλέησον ^Μ. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς Γ'· μεγάλης μετανοίας μετὰ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ. εἴθ' οὕτω τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεὰν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖλη, καὶ διδάξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρή προσεύχεσθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὁ εὐδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν ᾗ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνησον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα, καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενοι καταξιωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρουσίας· καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι ἀπολαύσεως, ἐνίσχυσον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογητὸς καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πάσι τοῖς ἁγίοις σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐθὺς δὲ ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Γ'. Ὡραν.

ΩΡΑ 5.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Ο Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι

τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐκ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέφει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ', 54.

Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέσιν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα· Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσπερ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ἠυλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Προσεδεχόμεν τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία.

Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμὼν μου, καὶ γνωστέ μου.

Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταδῆτωσαν εἰς Ἄδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροιکیαῖς αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸ Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

Ἐβεδήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἠγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δὲ, ὁ Θεὸς κατὰξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δὲ, Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ γ'. 90.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγ
μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου
ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφέρνοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰ
πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίῃς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετο
μένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμ
πτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖτε ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶ
σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσι
ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυ
γὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγι
εῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ δια
φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἁρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἄσπινδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσῃ
λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν
ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκραῖζετε πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ
σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Κ

εἰ μὲν ψάλλεται Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον, εἰ δέ, Ἀλληλούϊα, τὸ παρόν.

Ἦχος θ'.

Ὁ ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρηξον, Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχ. Β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσῆκουσέ μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθέने· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δηνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ εὐθύς.

Ταχὺ καταλαβέτωσαν ἡμᾶς αἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, ἵνα ἰλάσθηται ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τα Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Ἦχος θ'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

8

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόνης

Δόξα.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνούμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν· Χριστὲ ὁ Θεὸς βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Θεὸς εὐχαρίστως βοῶμέν σοι Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, Σωτὴρ ἡμῶν παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

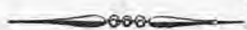
Εὐσπλαχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέπον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες τό· Χαῖρε βοῶμέν σοι· ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον τοῦτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ λέγεται τὸ ἐξῆς·

Σταυροθεοτοκίον, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· ὕμνουμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν· καὶ μετανοίας, ὡς εἴρηται, εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· εἰ δὲ μὴ, τὴν εὐχὴν ταύτην Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν Δυνάμεων· Ὅρα ἐμπροσθεν σε. 118

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ 5'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ' καὶ τοὺς
Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 55.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ ἄνθρωπος ὅλην τὴν
ἡμέραν πολεμῶν ἐθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι
πολλοί, οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθή-
σομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλ-
πισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι σάρξ.

Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελήσσοντο, κατ'
ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν
μου φυλάξουσι.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς
σώσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατὰξεις.

Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξήγηγεί λά σοι, ἔθου τα δάκρυά
μου ἐνώπιόν μου.

Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί
μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι Θεός
μου εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον
ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος

Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου ἀπὸ δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΣ΄. 56.

Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐπὶ τῇ σκιά τῶν πτερύγων σου ἐλπιδῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου.

Ὄρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἄσσομαι καὶ ψαλλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγεροθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ΄. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσης.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα. Δόξα.

Τὰς ἀλγυδιὰς τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἱάσαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα. Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Τό· Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς. Δι' εὐχῶν καὶ ποιῶμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ· εἴτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Θ εὐ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεῦξεις· καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς· ἵνα πρὸς σέ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σέ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδίον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος ἔψαλτο, λέγομεν τὰ Τυπικά, ὡς ἐφεξῆς ἑπονται· εἰ δέ, Ἀλληλούϊα, ὑπέρθεσ αὐτὰ μετὰ τὴν Θ'. Ὡραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΕ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος ἢ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργησθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἅψ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρσε Κύριος τοὺς φο-

βουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ἄνθρωπος ὥσεί χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσεί ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει,

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, οἱ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργαὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εἶτα·

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Αἶνει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ

αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς· Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὅρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ οὗ λέγομεν τοὺς τῶν Τυπικῶν ψαλμοὺς. ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐν τῇ Θ'. Ὠ-
ρα Γ'. μεγάλας μετανοίας. ἀρχόμεθα εὐθὺς τῶν Μακαρισμῶν, ψάλλοντες μεθ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, εἰς ἥχον πλ. δ'. τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ Δόξα, καὶ τὸ Καὶ νῦν· ποιούμεν δὲ ἕξ μετάνοιαν μικράν μίαν ἐν ἑκάστῳ· Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Εν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι, ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα, εἰ μὲν ἐστὶν, ὡς εἴρηται μεγάλη Τεσσαρακαστή, ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγωνιώτερα τῇ φωνῇ τῷ Μνήσθητι ἡμῶν, ἐκ Γ'. ὡς ἐπεται, ποιοῦντες ἐν ἐκάστῳ καὶ μετάνοιαν μεγάλην μίαν. Εἰ δὲ μὴ, λέγομεν αὐτὸ χύμα ἄνευ μετανοιῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ὁ Ἅγιος, Ὁ Ἅγιος, Ὁ Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Δόξα.

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυναμέων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεῦω εἰς ἓνα Θεόν. *Ὁρα τελ.* **25** Εἶτα

Αῖνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνείᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. *Μετ' οὗ εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταυτὲς Κοντάχιον εἰδὲ τύχη καὶ Ἅγιος ἐορταζόμενος ἐν αὐτῇ· λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἀγίου· εἶτα·* Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ'

Ἀλληλούϊα ἐφαλτο, ἡ δὲ οὐκ ἐστὶν Ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως· εἶτα τὸ τῆς ἡμερᾶς· καὶ μετ' αὐτὸ· Δόξα. Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· ὡς ἐπὶ καλεῖται·

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος βαρὺς.

Επὶ τοῦ ὅροις μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Δευτέρᾳ. Κοντάχιον τῶν Ἀσωμάτων. Ἦχος δ'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀ-

σωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος θ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενον· τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ἐν πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ. Ἦχος δ'.

Ο ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶ νῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρισαι, Χριστέ Θεός· εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἦχος δ'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἐτέρον τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἀγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης, τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο, ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικὸν Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τὸ δὲ παρὸν λέγεται καθ' ἑκάστην, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκατέσχυντε, μεσητεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον, Μ'. Καὶ εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς· ἡ τὰς τετυπωμένας μετανόιας. Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ. καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ ἡ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ λέγω· Εἰς Ἀγίος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτὴν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἐκ Γ'.

Εἰδ' οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ. Κύριε ἐλέησον Μ'. εὐθὺς τὸ· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τὸν ἐπόμενον ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 53.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός, ἡ ἀνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἔρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ὁ ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου το μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον ἐκρήνην, καὶ δάωξον αὐτήν.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ, εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακὰ, τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν,
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ
τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ
συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντος τὸν δι-
καιον πλημμελήσουσι.

Λυγρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἰστέον ὅτι τελουμένης τῆς Θείας Λειτουργίας, εἰ μὲν
ἐστὶ Κυριακή, ἡμέρα Ἁγίου ἐορταζομένου, ψάλλονται ἐκ
τῶν Τυπικῶν οἱ ψαλμοὶ ΡΒ' καὶ ΜΡΕ'. ἢ οἱ Μακαρισμοί,
σελ. 121. Εἰ δὲ καθημερινή, ψάλλονται ταῖς ἑξ Ἀντιφωναί.

Ἀντιφώνον Α'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλ-
λειν τῷ ὀνόματί σου ὧς ψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄ-
δικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. Σελ. 121.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν ὅτι αὐτοῦ εἰν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, κτλ.

Εἰ δέ ἐστι Δεσποτική ἢ Θεομητορική ἑορτή, ψάλλονται
τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν τῶν ἑορτῶν.

Τῇ Η'. Σεπτεμβρίου. Εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραό-
τητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὐρομεν αὐ-
τὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀ-
θετήσῃ αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός.

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα
λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσαι
αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. β'. Ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.

Τῇ ΙΔ'. Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου
καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκα-
τέλιπές με ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν πα-
ραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας ἃς οὐκ εἰσακούσῃ
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος θ'.

- τίχ. α'. Ἰνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.
- τίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.
- τίχ. γ'. Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.
- τίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

- τίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
- τίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
- τίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἃ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ ΚΑ'. Νοεμβρίου. Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

- τίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν Ὄρει Ἀγίῳ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς θάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ ἴδομεν ἐν πόλει
Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις.

Στίχ. β'. Ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι
αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Αὐτὴ ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐναὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὁ Ἅγιος ὁ Ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ
λαοῦ.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Στίχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω
αὐτῆς.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.

Τῇ ΚΕ'. Δεκεμ. Εἰς τὴν κατὰ σὰρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔρ-
γα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐ-
τοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον ἐν ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς,
φάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Δόξα ἃ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἃ ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁμοιογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἀνθῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποσελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῷ Ἀγίῳ σου.

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε ὦμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Τῇ Α'. Ἰανουαρίου. Εἰς τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ. Ὡς φοδερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς.

Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα
ὅσα ᾔθέλησεν, ἐποίησε.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.
Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Στίχ. β'. Ἀναγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς.

Τῇ Γ'. Ἰανουαρίου. Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν Ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου Ἰακώβ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐν Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὁδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄδου εὗρωσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐλεῆμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.
Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύ-
ριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Τῇ Β'. Φεβρουαρίου. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἠγλῶσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου
δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου
Συμεὼν βρασαχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Τὰ θέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω
σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἀκουσον θύγατερ, ἢ ἴδε, ἢ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ
λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων
τῶν ἐθνῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν ἀγκάλαις, κτλ.

Τῇ Α'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀντίφ. Α'

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατό.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην ἥτις οὐ σα-
λευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκου-
στάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὐς
ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυ-
μάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β'. Ὑψώσατωσησαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν
καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων,
τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Στίχ. β'. Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσο-
μαί σοι.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Τῇ Γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου
Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυ-

γείν ἀπὸ τοῦ προσώπου τόξου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαις

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα σου Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β'. Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὕψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνήτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. β'. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Καὶ ποιῶνον ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῖτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀνκιστὰς ἐκ νεκρῶν.

Τῇ ΚΕ'. Μαρτίου. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν

Στίχ. α'. δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς.

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρσιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πληθὺς εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. γ'. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησας, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄδου εὐροσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθη.

σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθε-
σθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀν-
ταπέδωκέ μοι;

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς κτλ.

δ'. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ΄. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσάτωσάν σοι καὶ ψαλάτω
σάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. α΄. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλ
λοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐ
λεήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ΄. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ΄. Ἐξομολογησάσθωσαν λαοὶ ὁ Θεός.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ

ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ. 6. Χριστὸς ἀνέστη.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν ὡς τήκεται
κηρός. Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. γ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου
τοῦ Θεοῦ. Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. δ. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Χριστὸς ἀνέστη.

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν
Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς, κτλ.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β. Ὅτι Κύριος Ὑψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας
ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ'
ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι Ἀλ-
ληλούϊα.

Στίχ. β. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς θάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

Στίχ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλ
τηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγ
γος. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν δόξῃ κτλ.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Πεντηκοστήν.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ
χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκ
ἀναγγέλει γινῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούοντα
αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπε-
ρασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθὲ, ψάλλοντάς σοι·

Ἀλληλούϊα.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου καὶ ἐκ Σιὼν
ἀντιλάβοιτό σοι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτω-
μά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασι-
λεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφό-
δρα. Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ,
καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέ-
ρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστό-
τητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον
ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα
ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἵψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψα-
λοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθε, κτλ.

Τῇ Ϛ'. Αὐγούστου. Εἰς τὴν Ἀγίαν Μεταμόρφωσιν τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡ-
μᾶς.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ
μεταμορφωθείς, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεν-
νήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου

Κύριε. Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσον-
ται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὁ-

λην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Τῇ ΙΕ'. Αὐγούστου. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας

Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοι-
κητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεὸς, ἐτοίμη ἡ καρδιά
μου. Ἐν τῇ Γεννήσει κτλ.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀν-
ταπέδωκέ μοι. Ἐν τῇ Γεννήσει κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἀγίοις θαυμαστός:

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Πρὸ τῆς τροφῆς ὑμνησον αὐτὸς τὸν Κτίστην.
Ἐλθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγομεν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφοδρὰ, καὶ τῆς μεγαλοσύ-
νης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύνα-
μίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λα-
λήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγα-
λωσύνην σου διηγῶνται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου, ἐξερεῦξον-
ται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιᾶσονται.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ
ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου,
καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σοι.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν
σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν
σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσious ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουνσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χειρὰ σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσious ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἰνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, ἐκ Γ'. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ παρατιθέμενα, λέγει τὴν εὐχὴν τῆς Τραπέζης πρὸ τοῦ Ἀρίστου.

Χριστὲ ὁ Θεὸς, εὐλόγησον τὴν βρωσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὸ γεύσασθαι, ἀνιστάμενοι καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότη-
τητος ἡμῶν· ὁ διδοὺς τροφήν πᾶσιν ἡμῶν,
πλήρωσον χαρὰς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡ-
μῶν· ἵνα πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχον-
τες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν,
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν μεθ' οὗ σοὶ δόξα πρέπει,
κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι Ἅγιε, δόξα σοι, Βασιλεῦ, ὅτι
ἔδωκας ἡμῖν θρώματα εἰς εὐφροσύνην· πλήρωσον ἡμᾶς
καὶ Πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου, εὐά-
ρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν, ὅταν ἀποδώσης ἐκάστῳ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ βαλὼν μετάνοιαν
ἐμέλλων ὑψῶσαι τὴν Παναγίαν (*), λέγει· Εὐλογεῖτε

(*) Μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου
Πνεύματος καθόδον, καὶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὸ κήρυγμα,
ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν· καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακε-
κλιμένοι, ἀφέντες κενὸν τόπον ἐν τούτῳ προσκεφάλαιον ἐτίθεσαν, καὶ ἐπὶ τῷ προσκε-
φαλαίῳ τμῆμα ἄρτου, ἐξ οὗ ἤθιον, εἰς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον ἀνι-
στάμενοι καὶ εὐχόμενοι, καὶ εὐχαριστοῦντες, ἐλάβανον τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, ὃ εἰς
τὴν τοῦ Κυρίου ἐπεκένχετο μοῖραν· τοῦτο δὲ ὑψύοντες ἔλεγον· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι· Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ ἀντὶ μέν τοῦ,
«Μέγα τὸ ὄνομα», τὸ, «Χριστὸς ἀνέστη», ἀπὸ τοῦ Πάτχα, ἕως τῆς Ἀναλήψεως·
ἔκτοτε δὲ, «Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει ἡμῖν».
Καὶ ταῦτα μὲν ἐτελεῖτο εὐτως. Ἐποιοῖ δὲ τοῦτο καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἔνθα ἂν ἔτυχε,
μέχρι τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον σὺνάξιν διὰ νεφέλων
ἐποιήσαντο, διὰ τὴν τῆς Θεοτόκου Δεσποίνης Μετάστασιν, τὰ εἰκότα τελέσαντες,
μετὰ τὴν ταρὴν αὐτῆς (δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ), παραμυθίαν ποιοῦμενοι, καὶ μετὰ
τὸ ἄριστον ἀναστάντες, τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, τοῦ εἰς ὄνομα κειμένου τοῦ Χριστοῦ,
κατὰ τὸ εἰκὸς ἀνυψώσαντες, καὶ τὸ, «Μέγα τὸ ὄνομα προσειπόντες (ὡ θαύματος
παραδόξου!) ἡ νεκρά ὥσπερ ζῶσα μετὰ νεφέλης καὶ φωτοποιῶν Ἀγγέλων παριστα-
μένων αὐτῇ, τῷ αἵρι ἐπιφαίνεται, «Χαίρετε», λέγουσα, «ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας
τὰς ἡμέρας»· τοῦτο ἐκ τοῦ Υἱοῦ τὸ χαροποιῶν αὐτοῖς ἐπιδιδούτα. Οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ
θαύματος ἐκπλαγέντες, ἀντὶ τοῦ Κυρίου, Ἰησοῦ Χριστοῦ· «Παναγία Θεοτόκε, βοήθει
ἡμῖν», ἐκραύγασαν». Εἵτα τῷ τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὐρόντες τὸ πανάγιον
αὐτῆς Σῶμα, ἐπεισθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσσωμος, ζῶσα, καὶ τριήμερος, ὡς ὁ Υἱὸς
αὐτῆς, ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσα, καὶ μεταστᾶσα, εἰς οὐρανούς μεταβέβηκε, σὺν Χριστῷ
βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμικρτωλῷ. Καὶ ἡμεῖς· Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι καὶ ἐλεῆσαι σε· Καὶ λαβὼν τὴν Παναγίαν ἅκροις δακτύλοις τῶν χειρῶν, ὕψοι αὐτὴν μικρὸν, λέγων μεγαλοφώνως· Μέγα τὸ ὄνομα. Καὶ ἡμεῖς· Τῆς ἁγίας· Τριάδος· Καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν· Καὶ ἡμεῖς· Ταῖς αὐτῆς προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σέ ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς προσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Αῖξίον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν πάντας, λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφήν ἔδωκε τοῖς φθουμένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἡμεῖς τὸν ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ΄. 121.

Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς οἶκον Κυρίου πορεύσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐ-

τῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Καὶ εἰ μὲν ἐστι Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγεται τὸ Κοντάχιον αὐτῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα.

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου, Σωτὴρ τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Τῇ προσθείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων ἃ προεγράφησαν (σελ. 108, καὶ 117). Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον. Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ Θ΄.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν Βασιλεῦ οὐράνιε· Τρισάγιον Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον, **ΙΒ**. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ **Γ'**. Μετανοίας **Γ'**. Εἵτα

τούς ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.
Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὐ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μάλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Κλινον, Κύριε, τὸ σῶς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πλοῦτος ἐλεος καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσίός εἰμι· σῶσον τὸν λόγον σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραῶμαι ὅλην ἡμέραν· εὐφρανὼν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸ ἡμέρας τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχευον τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήλθης σάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσιν καὶ προσκυνήσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεός μου.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἁδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγὼγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέβλεπες σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, ἡρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου, Κύριε, καὶ σῶσον τὸν υἱόν τῆς παιδίσκης σου.

Ἐλέησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ ἐχθροί σου τὴν ἰσχύ σου.

μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθη-
σάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με. Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κτλ. Δόξα, καὶ
νῦν. Ἀλληλούϊα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ εἰ μὲν, Θεὸς
Κύριος ἐψάλτο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον, εἰ
δὲ. Ἀλληλούϊα, τὸ παρόν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσά-
μενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε,
κατὰ τὸ ἔλεός σου συνέτισόν με.

Στίχ. Β'. Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου Κύριε,
κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαί με. Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπο-
μείνας ἀγαθὴν ὁ θάνατον τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔ-
γερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἐπλασας τῇ
χαρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον, δέξαι τὴν
τελευτάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶ-
σον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς.

Ἡ δὲ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἁ-
γίον καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀπο-
στήης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπη-
μένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ
τὸν γιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ
οὐκ ὁρᾷ, λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὐ, ταῦτα.

Ὁ ἡσυχῆς τὸ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ
ἔλεγεν· Εἰμὶ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ
ἡσυχῆς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐνα-

πέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνεται. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα

Εἰς μέσῳ δύο ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὗρέθη ὁ Σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἀθῆν τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδīm. Ἐὐνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτερήσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἐστίν, Ἀλληλούϊα, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποιούμεν τὰς τετυπωμένας Γ'. μετανοίας. Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. λέγομεν εὐθύς. Δόξα, καὶ νῦν. κτλ. καὶ ποιήσαντες τὰς Γ'. μόνον μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα τῶν μακαρισμῶν, ὡς ἐκεῖ εἴρηται (σελ. 121). Εἰδ' οὐκ ἐστὶν Ἀλληλούϊα, μετὰ τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτερήσαι ἡμᾶς, λέγομεν τὴν εὐχὴν. Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ ρα ἐμπροσθεν, σελ. 163.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ

Λεύτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Ἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις ευφραινομένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Εἰς ὁμολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

Ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυωρῆσαι με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ἁσάτωσαν ἐν ταῖς ὡδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργῇ χειρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ, Κύριε, τὸ ἔλεός σου τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΘ'. 139.

Εξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρὸς δίκου ῥύσαι με.

Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ ὅλην τὴν ἡμέραν· παρετάσσοντο πολέμους.

Ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὥσεί ὄφεως, ἰδὸς ἀσπίδος ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκαλεῖν τὰ διαθήματά μου.

Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδας τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἰ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκέψατο ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῶν· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μὴ ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειρῶν

μῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χρι
στῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 105.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεὸς
μεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀνα
βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι
τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτε
ρύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς οὐ κλι
νῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιδύλκιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀ
ρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς
σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία, εἰς τὸν τό
πον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι
ἐκ τῆς γῆς.

Ὁ ἐξαποστέλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν
ὄρεων διελεύσονται ὕδατα.

Ποιῶσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται
εἰς δίψαν αὐτῶν.

ΠΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

καὶ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει,
καὶ τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν
ὄρων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δου-
λῇ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἄν-
θρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λι-
βάνου, ὡς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡ-
γεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λα-
γῶσις.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν
αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσοντα
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἄρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τὸ
θεῶν βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρ-
αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν
γαστρίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ
ἡσας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπαι-
οντα ἔστιν ἄριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ὡς καὶ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσ-

χουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν
σου, "Αχραντέ.

Καὶ ψάλλομεν τό· "Αξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς. Εἰτα·
Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη
ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐ-
φροσύνην εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ
ελαίου, αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμη-
θήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπί-
δι κατώκισάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Ἱερεὺς.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν. Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον. Πα-
ναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον
ΙΒ'. τό. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.
καὶ εὐθύς, εἰ μὲν ἐστὶ πρώτη Ἐβδόμας τῆς μεγάλης Τε-
σσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου
πρόσχες, καὶ πληρουμένου τούτου ψάλλομεν τὸν **Μέγα**
Κανόνα (*) Εἰδ' ἀρχόμεθα οὕτως·

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσῆκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δι-
καισύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

(*) Ὁ Μέγας οὗτος Κανὼν ψάλλεται συνήθως, τὴν σήμερον, σχεδὸν ὑπὸ πάντι.
μετὰ τὸ, δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Ὅρα ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ ; ἵνα τί ἀγαπάτε
ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος ;

Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάτωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ·
Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγένε με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρ-
δίαις ἡμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον·
πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε
ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

Ὅτι, σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκησάς με

ΨΑΛΜΟΣ 5. 6.

Κύριε. μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξεις με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σοι
παιδεύσεις με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἰασαί με, Κύ-
ριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη
σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε ;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἵ-
νεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ
Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι ;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα
τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου θρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰ ἤκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἰούσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευ-

χήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 12.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν.

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα, Γ'.

Μετανοίας Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθῆν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυθῶσιν.

Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδούς σου,

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

12

Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτία μου πολλή γάρ ἐστι.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἥ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλυθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἀδικῶν ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθεῖην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεὸς, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 30.

Επὶ σοὶ Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθεῖην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οὐ συνέκλिसάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθη ὄνειδος, καὶ

τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόδος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὥσεί νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθη ὥσεί σκεῦος ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεός μου· ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροί μου.

Ῥῥσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου· Κύριε, μὴ καταισχυνηθῇν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Δῖσχυνηθήσαν ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς Ἄδου.

Ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἥς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάτωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀλη-

θείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποι-
οῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες
οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 4. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ
τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυ-
γή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ
λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς
πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετο-
μένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμ-
πτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δε-
ξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδο-
σιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου κατα-
φυγήν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ
ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται, περὶ σοῦ, τοῦ δια-
φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις

λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα ἐκ Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ πάλιν Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καὶ ἄνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰσχυρότεες ἡττάσθαι.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει Κύριος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ἡμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ὑμῖν φόβος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ᾖ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, ἢ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοὶ ἔδωκεν ὁ Θεός.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκοτει, ἴδε φῶς μέγα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιά θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Μεγάλῃς βουλῆς Ἄγγελος. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστὸς σύμβουλος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, Ἀρχὼν εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰτα οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός γινώτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα Τροπάρια.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπεραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὸν δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὕμνολογῶ σε Ἄγιε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίδουλον, παράσχου μοι Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί.

Η ἁλώματος φύσις, τὰ Χερουδὶμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ.

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφίμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σὲ ὑπερυψοῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ, τρισαγίοις σε ἄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατὴρ καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότημον φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Ἵνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοηθώμεν τὴν ὁδόν.

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς χθαμαλῇ τῇ φωνῇ.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὁρα σελ. 23. Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος τρισεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεροῦνται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἀπαξ μόνον λεγομένου. Ἀρχεται δὲ ὁ δεύτερος Χορός.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Πᾶται αἱ οὐράνιαι δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἄγιε Ἰωάννη Προφῆτα, καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιοι ἑνδοξοὶ Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὅσοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἐάν δὲ τύχη Ἑορτὴ λέγομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχύσα πρὸς αὐτόν. Δόξα.

Αντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν· ῥύσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθὲ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητὸς πρὸς εὐ-

μένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάν-
σεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ πα-
θεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἔτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε,
καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνως, ὁ πλάσας
με· διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου.
Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω
εἰς θάνατον· ἢ τοὺς νοερούς ὀφθαλμούς μου φώτισον ἐν τῇ
τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· ἢ διέγερόν με ἐν καιρῷ εὐθέ-
πῳ πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς ἢ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ως φοβερά ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρι-
σταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν Βίβλων ἀ-
νεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐ-
ξεταζομένων. Ποία κρίσις ἐστὶ ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν
ἀμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασδέσει; τίς μου τὸ
σκότος καταλάμψει; εἰμή, σὺ Κύριε ἐλεήσεις με ὡς φιλάν-
θρωπος; Δόξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτω-
λῷ, καὶ ἀξιώσόν με θρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ
ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μῦρον εὐ-
ωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτι-
σθέντα· ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθή-
σομαι· τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, πανάχραντε,
οὐ φοβηθήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, ἢ τρο-
πώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέ-

πην σου· καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου καθικετεύων, δοῶ σοι· Δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον. Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Τερεῦς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἴτα τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλου πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράτους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου· εὐδοκία καὶ ἀγαλότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Δημοσίον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου ὃ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥυσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὅλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ΄. 101.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβομαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὥσεί καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὅστα μου ὥσεί φρύγιον συνεφρύγισαν.

Ἐπλήγην ὥσεί χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου.

Ὁμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὥσεί νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς εἰς τρυφὴν μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.

Ὅτι σποδὸν ὥσεί ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὥσεί σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὥσεί χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυόν

σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς εἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ τὴν αἶνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὥσει περιβάλοιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Προσευχὴ Μανασσή, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γάρ εἰ Κύριος ὕψιστος, εὐσπαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ'

αἰτοῦμαι δεόμενος· Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συν-
απολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνη-
σας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς
κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεός τῶν μετανο-
ούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δεῖξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθοσύνην σου·
ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ
αἰνέσω σε διαπαντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι
σέ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δό-
ξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι.
Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης
γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.
Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθή-
μεν· Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀ-
νομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγ-
χνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου,
καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημέ-
νη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχῆσωμεν, ῥυ-
σθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτη-
ρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέ-
ραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ
Ὁ Ἱερεύς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

ΕΥΧΗ

ἔσποτα Θεέ, Πάτερ πάντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονο-
 γενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης,
 μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπί-
 στασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἴτα
 τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ
 βοηθήσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν
 ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτω-
 σαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγον-
 τές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιᾶσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ
 ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ
 ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε εἰσάκουσόν τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέ-
 σίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δι-
 καιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
 δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου, τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δ ὅξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ·

Κύριε Υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτὸν σοι.

Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἤλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ενταῦθα λέγομεν τὸν κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτόκου (*), Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὰν ἐστὶ. Καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχωμεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορὸς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δεύτερος Χορὸς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

(*) Ἐνταῦθα ψάλλομεν καὶ τὸν μέγαν Κανόνα, ὡς προσεσημείωται, ἐὰν ᾖ Ἀ' Ἑβδομάς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἁγέλοι; Καρδιογνώστα φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτόκε.*

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε, πταισμάτων πρὸς σέ κατέφυγον, Ἁγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν ὧν ἔπραξα δεινῶν, κίνη εὐλογημένη.

Ἑτερον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκατέγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπίστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με.

Ἑτερον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τὸ Κύριε ἐλέησον. *Μ. Εἰτα.*

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμε-

νοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· καὶ ποιοῦμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς. ἀνὰ ἓνα Στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἑραΐμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς τε, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σὺ δούλῳ.

Ναὶ, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα καὶ τὰς ΙΒ'. μικράς· καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς Εὐχῆς. Μεθ' ἣν Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Εἶτα τὰς ἐπομένους Εὐχὰς.

ΕΥΧΗ·ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Παῦλος· Μοναχοῦ Μον'ς τῆς Εὐεργετίδος.

Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθоре, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀποσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνῃ ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιάνων τὸ καταφύγιον. Μὴ ὀδεύξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμῃ δούλον γενόμενον· ἀλλ' ὥς τοῦ

φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἁσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσόπησον, ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· καὶ, παριδὼν μου τὰ ἀναρρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίον ἐφόδους ἀποτεριχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοι μοι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, συν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ἀποστόλου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τὰς

παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα θέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν Κύριε ἐλέησον **Γ**· ὁ Τερσεύς ἐκφωνεῖ. **Εἰ**ρήνη πᾶσι· τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε· καὶ τῶν κεκλημένων, λέγει εὐθύς.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προσασίαις ὧν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων·

τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εὖ αὐτῷ ποιήσας ὁ Προεστὼς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ οἱ Ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε. Καὶ ἀρχοῦνται οἱ Ἀδελφοὶ ἀναβῆναι εἰς ἐκαστοῦ Χοροῦ κατὰ τάξιν ποιεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνει συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ· Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς)

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσταμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

δελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων. καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Εἰπομεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον Γ'.

Ὁ Προεστώς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ λαβόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶ-
τος ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, ἐνθα λέγομεν καὶ
τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησιν, Κύριε.
Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποιήσον. Τοῖς ἀδελφοῖς καὶ
οἰκείοις ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ
ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν
δώρησαι. Τοῖς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορί-
αις συνόδευσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦ-
σι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐν-
τειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέ-
ησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προ-
κοιμηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον
αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνή-
σθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύ-
τρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε,
τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις
σου Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήμα-
τα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν
ταπεινῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ ὁ-
δήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβεΐαις τῆς
παναχράντου σου Μητρὸς, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
χειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐ-
λογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ

Ποιούντες Στίχον, λέγομεν·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, ἡ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι. Κύριε ἐλέησον **ΙΒ**. Δεῦτε προσκυνήσωμεν **Γ**. Μετανοίας **Γ**, καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ἡ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με,

καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου ἢ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθωνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν ἢ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθήσάι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυθῆτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὖγε, Εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πέννης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθησέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὥς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἤκη-
δίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ

ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου, τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτὸν σοι.

Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰ-
νετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἠλπίσα-
μεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου, εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα λέγομεν τὸ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 23
καὶ τὸ Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτό-
κον, κτλ. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πά-
τερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἴτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ
τὴν ἡμέραν Ἁγίου, ἢ τὰ παρόντα.

Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κα-
τὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ'
ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκαισίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνη-
σον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ
θύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι'
αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς αἰ-
κτιρμούς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρη-
σαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στενα-
γμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεο-
τόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς
μόνος οἰκτίρων.

Τὸ Κύριε ἐλέησον **Μ** Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέη-
σον **Τ** Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου
εὐλόγησον, Πάτερ. **Ο** Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτηρῆσαι ἡμᾶς
εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει. **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Εἵτα τὰς ἐπομένους εὐχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθέने,
θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ
παραδόξῳ σου κηρύσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν
φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀ-
πληπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια·
ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων
τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ δδελύξῃ με τὸν ἁμαρ-
τωλὸν, τὸν ἐναγῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ
πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ
βίου ῥαθυμία γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλαν-
θρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιланθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐ-
μοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπα-
ρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν
καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ
χρωμένη, δυσόπησον, ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλόανθρωπα
σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καὶ παριδῶν μου τὰ

ἀναρρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσός μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίον ἐφόδους ἀποτευχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινάς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοι μοι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, συν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σθέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, ἢ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

14

δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχήν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν Κύριε ἐλέησον **Γ**. καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝ Τῷ ΠΡΩΤῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Τὰ Τροπάρια, ἥτοι Ἀπολυτίκια καὶ Κοστάκια τῶν ἀκινήτων
οὐρανῶν, τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν Ἀγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοστάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Περτηχοσταρίου.

Τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς ψαλλόμενα Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια, Θεο-
τοκία καὶ Ὑπακοὰς τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα Ἀπολυ-
τίκια.

Τὰ ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ψαλλόμενα Θεοτοκία, μὲ τὰ Ἀπολυτίκια
τῶν μὴ ἐορταζομένων Ἀγίων.

“Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι.

(Μάρκ. Η. 2)

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12. ἢ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ

ⲙ 1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου Ἑτους ἢ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίου· καὶ ἡ Συναξίς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασινῶν ἢ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· ἢ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα ἑναικῶν, καὶ Ἀμμουν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐδόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων, καὶ μνήμη τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπριμοῦ.

Ἰνδικτιῶνος ἀρχή. Οἱ τῆς Ρώμης Αὐτοκράτορες, πρὸς διατήρησιν τῶν στρατευμάτων, διέτασσον διὰ θεσπίσματος εἰς τοὺς ἑαυτῶν ὑπηκόους, φόρον τινὰ γενικὸν κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, οὗτος ἢ πληρωμὴ ἐγένετο κατ' ἑνὶ αὐτὸν ἐπιναλαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ θεσπίσματος εἰς διάστημα ἐτῶν 15, καθότι 15 ἔτη ἐχρεώσθουν στρατεύεσθαι οἱ τῶν Ρωμαίων στρατιῶται. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν ἀνανεοῦντες πάλιν τὸ θεσπίσμα μετὰ τινος τροπολογίας, διὰ τὴν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐνδεχομένην τῶν πραγμάτων μεταβολήν, διέτασσον ἐκ νέου ἕτερον φόρον, πληρωτέον καὶ αὐτὸν κατὰ συνέχειαν εἰς ὁλόκληρον δεκαπενταετίαν· εἴτα ἐκ τρίτου ἄλλον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ δὲ αὐτοκρατορικὸν θεσπίσμα δι' οὗ ὁ φόρος οὗτος διετάσσεται ὀλίγον τι πρὸ τοῦ χειμῶνος, ὠνομάζετο *Indictio*. ὅ ἐστιν ὁρισμὸς ἢ διάγγελμα περὶ τοῦ φόρου, ὡς ἐξελληνίσαντες εἰς τὸ Ἰνδικτιῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διετήρησαν αὐτὴν, εἰ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐνίοτε μετεχειρίζοντο τὴν Ἐπινέμησιν, σημαίνουσαν διανομήν. Εἰσπαγαγε δὲ τὰς Ἰνδικτιῶνας, κατὰ τὴν κοινωτέραν γνώμην, πρῶτος ὁ Μ. Κωνσταντῖνος τῷ 312 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ὅτε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἶδεν ἐν οὐρανῷ, καὶ τὸν Μαξέντιον νικήσας ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως (Μάρτυρ 21). Τινὲς δὲ (καὶ ἴσως πιθανώτερον) ἀνάγουσι τῶν Ἰνδικτιῶνων τὴν ἀρχὴν ἕως ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, τρία ἔτη πρὸ Χριστοῦ φέροντες εἰς τοῦτο ἀπόδειξιν Παπικὴν τινὰ σφραγίδα (Rullam) ἥτοι θεσπίσμα Παπικὸν ἐκδοθὲν μὲν τῷ 781 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, σφραγισμὸν δὲ οὕτως anno 4. Indictionis LIII· ὅ ἐστιν ἔτη Δ' τῆς ΝΓ'. Ἰνδικτιῶνος, ἐξ οὗ συνάγεται τὸ εἰρημένον ἔτος καθότι πολυλαπласιαζομένων τῶν 52 ὁλοκλήρων περιόδων τῆς Ἰνδικτιῶνος, προστιθεμένων καὶ τῶν 4 ἐτῶν τῆς 53, προκύπτει ἀριθμὸς 785 τὰ ἀπὸ Χριστοῦ δηλαδή ἔτη 781, καὶ 3 πλεόν.

ὑπάρχουσι δὲ πρὶα Ἰνδικτιῶνος εἶδη. Α'. ἡ εἰς τὴν Δύσιν εἰσχυθεῖσα ἡγεμονία καλεῖται Αὐτοκρατορικὴ, Καίσαρική καὶ Κωνσταντινική, καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου. Β'. ἡ λεγομένη Παπική, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου. καὶ Γ'. ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν παραλαβόντες οἱ ταύτης Πατριάρχαι μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ἀνατολικῆς Αὐτοκρατορίας γράφουσιν αὐτὴν ἰδιχειρῶς ἐν ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδοιζομένοις θεσπίσμασι, χωρὶς τοῦ ἀριθμεῖν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἰνδικτιῶνων ἢ περιόδων τῶν δεκαπέντε ἐτῶν· ἀρχεται δὲ αὕτη μετὰ τινος τελετῆς ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου. Καὶ αὕτη μὲν τῇ Ἰνδικτιῶνος ἡ ἀρχή, καὶ τῆς εἰς δεκαπέντε ἔτη περιόδου αὐτῆς ἡ αἰτία.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας γίνεται τὸ πῶν τινὰ συμπλήρωσις τοῦ ὅλου ἐνικυτοῦ, καὶ ἀρχόμεθα πάλιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταβάλλειν ἐκ νέου τὰ σπέρματα εἰς τὴν γῆν, πρὸς νέων γεννημάτων προμήθειαν διὰ τὸ μέλλον, διὰ τοῦτο ὁ μὲν Σεπτέμβριος λογίζεται νέου ἔτους ἀρχή, ἡ δὲ Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα σήμερον, ἐξαίτεται παρὰ Θεοῦ εὐχρυσίαν αἰώνων, βροχὰς ἐγκαίρους, εὐφορίαν τῆς γῆς, κτλ. Ὅτι δὲ ἡ παλαιὰ τῶν Ἰουδαίων συναγωγὴ ἐορτάζε τὴν λεγομένην τῶν Σαλπίγγων ἐορτὴν κατὰ τὴν σήμερον, προσφέρουσα τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίους ὕμνους, μάρτυς ἡ ἁγία Γραφή (Λευίτ. ΚΓ'. 24—25 Ἀριθ. ΚΘ'. 1—2) ἐστὶ καὶ τρίτη αἰτία τῆς παρουσίᾳ ἐορτῆς. Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐν Ναζαρέτ Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτε καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἑσαίου τοῦ Προφήτου πρὸς ἀνάγνωσιν, καὶ ἀνοίξας αὐτό, εὗρε τὸν τόπον, ὅπου ἦν γεγραμμένον, «Πνεῦμα

Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με κτλ.» (Λουκ. Δ'. 16—18). Ταῦτα περὶ τῆς παρουσίας ἑορτῆς καὶ τῆς Ἰνδικτιῶνος.

Ἐκ δὲ τῶν σήμερον ἑορταζομένων Ἀγίων, ὁ μὲν Συμεὼν ἐγεννήθη κατὰ τὸ 392 ἔτος ἐν τινὶ κώμῃ, καλουμένῃ Σισάν, ἐν τοῖς μεθορίαις τῆς Κιλικίας καὶ Συρίας· εἰσῆλθεν εἰς τὸ μοναδικὸν στάδιον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐγυμνάσθη πρότερον ἐν μοναστηρίῳ, εἶτα καὶ κατὰ μόνας εἰς τόπον ἔρημον, καὶ τελευταῖον ἀναθὰς κατὰ τὰ ὄρη τῆς Συρίας ἐπὶ τινος Στύλου ὕψηλου, ἀρ' οὗ καὶ Στυλῆτης ἐπωνομάσθη, ἐνεκαρτέρησεν ἐπ' αὐτοῦ ἔτη πολλὰ, ὄρθιος τὸ πλεῖστον, καὶ ζήσας τὰ πάντα 69, ἐτελεύτησε τῷ 461 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἦν ἐκ φυλῆς Ἑβραίμ· ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ περὶ τὰ 1654 ἔτη πρὸ Χριστοῦ. διεδέχθη τὸν Μωϋσῆν τῷ 85 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ἀνεχάιτησε τὸ ρεῖμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διεβίβασε τοὺς Ἰσραηλίτας πεζούς, ἐστησε τὸν ὁρὸν τοῦ Ἠλίου, πολέμῳ τούς Ἰεθουσσαίους, ἐμέρισε τὴν γῆν τῆς Ἰσραήλ εἰς τὰς 12 φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἐκυβέρνησεν αὐτοὺς 25 ἔτη· συνέγραψε τὸ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον ἕκτον βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐτελεύτησε τῷ 1544 πρὸ Χριστοῦ.

Ἀρχία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδικτιῶνος. Ἦχος θ'.

Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτωρας Ὅσιε τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος βαρὺς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθέने, λιμὴν ἔχου προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ ἔχου Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρῆσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, Θεέ τῶν ὅλων Ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ Οἰκτίρμων, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη, καὶ ἐκδοῶντας φόβῳ λυτρωτά· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τ ἅ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρὸς, τὸν στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὁσίε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος· ἡ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Γάγγρας τῆς Παφλαγονίας, γεννηθεὶς ἐν φυλακῇ ὅπου οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτελεύτησαν· καὶ συνεχῶς Ἀμμιὰν τὴν θετὴν αὐτοῦ μητέρα Μαμὰ καλῶν, ὠνομάσθη Μάμας· ἤθλισε δὲ περὶ τὸ 275. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπατριάρχευσεν ἐπὶ Τιβερίου ἐν ἔτει 582, καὶ κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη 13, καὶ μῆνας 5, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦτον ἐκυρώθη τὸ πρῶτον, κατὰ τὸ 586 ἔτος, ὃ ἕως τότε ἀσυνήθης τίτλος, Οἰκουμενικός.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐχομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθήλεν· ἔθραυσεν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου Ἦχος δ'.

Κ ανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων.

των ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ ῥάβδῳ Ἀγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιμανον, ἐπὶ νομάς ζωηφόρους· θήρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σέ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα θερμόν σε κέκτηνται.

Θ 5. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Ὁ μὲν ὑπέμεινε τὸ μαρτύριον ἐπὶ Μιξιμίνου ἐν ἔτει 311. Ὁ δὲ Θεοκτίστος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 451.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπον μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἀνθιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγωνον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεοκτίστε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἐσβέσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος τῆς σῆς ποιμένης θεόφρον· διό σε καὶ γεραίρει νῦν μυστικῶς ἐκβοῶσα· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀοίδημε Ἀνθιμε.

✠ 4. τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ ἁγίου καὶ Θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

Ὁ μὲν Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὢν ὠδὲκατος καὶ διάδοχος τοῦ Ζεβίνου, ἡ Ζεβινᾶ. ἤθλισεν ἐπὶ Δεκίου περὶ τὸ 250 ἔτος, ὁ δὲ Μωϋσῆς ὁ ὑπέρτατος τῶν φιλοσόφων, ὁ σοφώτατος τῶν νομοθετῶν, καὶ τῶν ιστοριογράφων ἀπάντων ὁ ἀρχαιότατος, ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Λευί, υἱὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰωχαβίδ. Ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ ἐν ἔτει 1689 πρὸ Χριστοῦ. Βρέφος ὢν ἔτι τριῶν μηνῶν βλήθει· εἰς θίζην, ὅ ἐστι κιβώτιον ἐκ παπύρου κατασκευασμένον καὶ πανταχόθεν πεπισσομένον, ἐρίθη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου διὰ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸν φόβον τοῦ Φαραῶ. Ληρθεὶς ἐκείθεν ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ γενόμενος αὐτῆς υἱὸς θετός, ἀνετράφη ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ 40 ἔτη. Φυγὼν ἔπειτα εἰς Μαδιάμ εἶδεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήθ τὴν ὑπασίαν τῆς καιωμένης βάτου περὶ τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅτε, χειροτονηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἡγμένων τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διεβίβασεν αὐτὸν διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὡς διὰ ξηρᾶ· ἐκυβέρνησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ 40 ἔτη· ἐποίησε τέρατα καὶ σημεῖα πολλά· συνέγραψε τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἅτινα καὶ πεντάτευχος καλοῦνται. Φθάσας δὲ εἰς τὴν γῆν Μωᾶβ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Ναβαῦ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ Φασγὰ καλουμένην, καὶ ἐκεῖ κατὰ θείαν κέλευσιν, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 120. Τοῦτου εἰσὶν αἱ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δύο πρῶται τῆς Στιχολογίας ᾠδαί. Ἀτωμεν τῷ Κυρίῳ, κτλ. Πρόσεχε, οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, κτλ. ὢν τὴν μὲν ἐψάλλε παρά τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης εὐθὺς μετὰ τὴν διάβασιν αὐτῆς· τὴν δὲ δευτέραν ἐπὶ τὴν γῆν Μωᾶβ, πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα ἀνωτέρω.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν. Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, περιθείς, ἐφύλαξας,
Ἱερομάρτυς Βαθύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χρι-
στοῦ θεράπον· διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

† 5. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ τι-
μίου Προδρόμου.

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἐπιστηριζομένην εἰς
ἀρχαίαν παράδοσιν, τὸν Ζαχαρίαν τοῦτον ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ὁ Κύριος
εἶπε πρὸς αὐτοὺς, μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. ΚΓ'. 35) διὰ
δύο αἰτία. Τὸ μὲν, ὅτι, καὶ μετὰ τὴν κύησιν τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ζαχα-
ρίας Παρθένον πάλιν ὠνόμαζεν αὐτήν, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν Παρθένων συναρίθ-
μει (Βασιλ. Λόγ. εἰς τὴν Χρ. Γέν.) Τὸ δὲ ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς βρεφοκτονίας (Δε-
κεμβρ. 29) εὐχ εὑρέθη ὁ Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ἡ γηραιά Ἐλισάβετ,
παραλαβούσα αὐτὸν νηπιάζοντα ἔκρυπτεν ἐπιμελῶς, ῥητῶς μὲν ἄδηλον ποῦ, ἀλλ'
εἰς τὴν ἐρήμον πάντως, ὅπου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν, τὸ παιδίον ἠϋζανε καὶ
ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς
τὸν Ἰσραὴλ (Λουκ. Α'. 80). Μὴ εὐρεθέντος οὖν τοῦ υἱοῦ ἐφρονεῦθη ὁ Πατήρ,
διὰ προστάγματος Ἡρώδου (Πέτρ. Ἀλεξάνδρ. Καν. ΙΓ'.)

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιερωσύνης στολισμὸν, περιβαλλόμενος σοφῇ, κατὰ τὸν νό-
μον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσε-
νήνοχας Ζαχαρία καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατὴς μυ-
στικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέριων ἐκδήλως
πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χρι-
στοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο προφήτης σήμερον καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχα-
ρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν,
τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιο-

σύνης τούτοις κεράσας. Διὸ τούτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολλάσαις. ἦτοι ἐν Χώναις. παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ὧν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ὑμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἁνῶ Δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Τοὺς ἀσφαλεῖς. Ὁ τῇ Τριάδι παρεστὼς ὁλόφωτος, μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Τάξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελώδημα, σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν Μιχαήλ, καὶ τὴν γῆν θεία νεύσει διερχόμενος, καὶ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 7. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος. Ἦθλισεν ἐν Πομπηζιπόλει τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Μαξιμιανῷ ἡγεμόνι αὐτῆς τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, ἧ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ σεπτῇ Γεννήσῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐλῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖ-

ρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ὡς στύλος ἀκλόνητος.

Τοῦ τρόπου συμμετοχὸς Σώζων πολυάθλι· σωθεῖς διὰ πίστεως μύστα τῆς χάριτος· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, θρύεις γὰρ ἱαμάτων τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι, τὴν θείαν σου μνήμην ἀξιοχρέως γεραίροντες.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος δ'. Τοὺς ἀσφαλεῖς. Ὀν ἀληθῇ καὶ θεοφόρον Μάρτυρα καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν, μεγαλὸν πάντως πάντες σήμερον, Σώζοντα τὸν θεῖον μύστην τῆς χάριτος, ἰάσεων δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

✠ 8. Τὸ γεννέθλιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

✠ Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας περὶ τὸ 16 ἢ 17 ἔτος πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως ἐκ στειρευόντων καὶ προβηκότων τὴν ἡλικίαν γονέων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· ὃν ὁ μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαυὶδ, φυλῆς Ἰούδα· ἡ δὲ Ἄννα ἐκ τῆς ἱερατικῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ, θυγάτηρ Ματθάν τοῦ Ἰερέως καὶ Μαρίας τῆς γυναίκος αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἡ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρξάτο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ι Ὡακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώσαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἁγίᾳ Γεννήσει σου. Αὐτὴν ἑορτάζει ἡ λαὸς σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ 9. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰακεῖμ καὶ Ἄννης· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡθλησεν ἐπὶ Λικινίου βασιλέως, καὶ Λυσίου δουκὸς ἐν ἔτει 315.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται καὶ ἡ φθινοπωρινὴ Ἰσημερία.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων, Ἦχος θ'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου, Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος θ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνήσαι τὸν δωρησάμενον ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς τὴν μόνην Μητέρα τὴν ἀπείρανδρον.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμοδώρας.

Ἦσαν ἐκ Βιθυνίας ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 304 ἔτει ἀθλήσασαι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Κοντάκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υἱὸς τῆς Τριάδος καρτερικῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθαι, ἀδελφικῶς συνδούμεναι τῷ πνεύματι· ὅθεν εἰσωκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, εἰς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα· ἔσθ' ὅτε ἅγ- γέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύτως παρίσασθε.

✠ 11. Τῆς ὁσίας Μητρός ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος ἐν ἔτει 472· μετονομασθεῖσα δὲ Θεοδώρα καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσασμένη ἔζησεν ἐν μοναστηρίῳ ἀνδρῶν, ἀγνωστος ἕως τέλους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν Σταυρὸν ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείας κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, τοῦ λαβεῖν συγχώρησιν, τὴν τελείαν τῆς ἀμαρτίας σου· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 12. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Ἐπίσκοπος ἦν κατὰ τὴν Ἰταλίαν· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 298.

Ἡ τοῦτου ἀκολουθία ψάλλεται εἰς τὰς 11, διὰ τὸ ἀπεδιδόσθαι σήμερον τὴν ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφέ, σεμνῶς ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε τοῦ Χριστοῦ γάρ ἔπιες, τὸ ποτήριον Μάρτυς Αὐτόνομε· καὶ αὐτῷ νυνὶ παρεστῶς

πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τὰ ἐγκαινία τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως καὶ προσόρτια τοῦ τιμίου ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἢ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνήλιου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μὲν Νὰός ἐστίν, ὁ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν διαφερόντως τιμώμενος Ναὸς τοῦ Ἁγίου Τάφου, ὃν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ἐνθα ὁ τοῦ Κόσμου Σωτὴρ ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη. Ὑπῆρχε δὲ πρὸ πολλοῦ ὁ τόπος οὗτος συγκεχωσμένος ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου καὶ εἰδωλείον τῆς Ἀφροδίτης ἐκτίσθη ὑπ' αὐτοῦ, πρὸς περισστέραν τοῦ ἱεροῦ τόπου βεβήλωσιν, καὶ παντελῆ αὐτοῦ λήθην. Ἐκεῖ ἐκρύπτεται καὶ ὁ τίμιος Σταυρός, ἀλλ' ἀνασκαφῆς γενομένης κατὰ τὴν τοῦ εὐσεβοῦς βουλήως ἐπιταγὴν, εὐρέθησαν ἡμῶν τοῦ σωτηρίου πάθους τὰ σύμβολα. Ἐπ' αὐτὸν οὖν τὸν τόπον ὠκεδωμήθη ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωοφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μέγιστος καὶ περικαλλὴς Ναός δι' ἐπιστασίας τῆς μακαρίας Ἑλένης Ἀρκαλιανῆς τοῦ τῆς Παλαιστίνης Ἐπάρχου καὶ μακαρίου τοῦ τότε τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου, ὅστις καὶ τὸν Τιμίον Σταυρὸν ὕψωσε (Σεπτεμ. 14), καὶ τὰ ἐγκαινία τοῦ Ναοῦ τούτου ἐποίησε περὶ τὸ 330 ἔτος.

Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν Ρωμαῖος τὸ γένος, ἐθνικὸς τὴν θεησκίαν, Ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα, κάτοικος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρίας, ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ θεοφοβούμενος, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ διὰ παντός τοῦ Θεοῦ δοῦμενος· κατὰ δὲ τὸ 41 ἔτος ἰδὼν ὀπτασίαν ἀγγελικὴν, ἀποστείλας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς Ἰοππῆς Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, ὃν οὐ κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ πανοικί βαπτισθεὶς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῆς τῶν ἐθνικῶν κλήσεως. Λέγεται δὲ ὅτι μετὰ ταῦτα προεχειρίσθη καὶ ἐπίσκοπος, κατὰ τινὰς μὲν αὐτῆς τῆς Καισαρείας, κατ' ἄλλους δὲ τῆς Σαμάρειας οὐ μακρὰν τῆς Τρωάδος, καὶ ὅτι ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων. ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ἢ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοὶ δεήσεις διὰ τῆς Θεοτόκου ἢ πάντων ζωῇ καὶ ἀνάστασις.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ. ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβεσίαν

ν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς ἃ τὴν Πόλιν σου, ἱκετεύοντας διὰ
 ἡς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάχιον τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολὺφῶτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας
 φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζο-
 μεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον, Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁμοιον.

Αἰ παρχὴν ἁγίαν σε ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, κα-
 ταφωτίζουσιν αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, ἱε-
 ρομύστα θεόφρων Κορνήλιε.

✠ 14. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωο-
 τοιοῦ Σταυροῦ.

Ἀρχία καὶ Νηστεία, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχη.

Τοῦτον ζητήσασα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ μεκαρία Ἑλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου
 τοῦ Μεγάλου, εὗρε κεκρυμμένον ἐν γῇ περὶ τὸ 325 ἔτος· εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἁμ-
 βωνος ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων πατριάρχου Μιχαίου, ἰδὼν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐ-
 δόησε τό, Κύριε ἐλέησον. Ἰστέον δὲ ὅτι, μετὰ τὴν εὑρεσιν ταύτην τοῦ τιμίου
 Σταυροῦ, μέρος μὲν αὐτοῦ ἠνέχθη τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν, χάριν εὐλογίας·
 τὸ δὲ λοιπὸν, καταλειφθὲν ἐν Ἱεροσολύμοις, διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ἔτους·
 ὅτε λεηλατήσαντες τὴν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν ἐαυτῶν
 πατρίδα (Ἰαν. 22). Ὑστερον δέ, τὸ 628 ἔτος, ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ
 Ἡράκλειος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τιμιον Σταυρὸν, καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Κων-
 σταντινούπολιν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονο-
 μίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δω-
 ρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
 πολίτευμα.

Κοντάχιον, ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Οἱ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως τῇ ἐπωνύμῳ σου και-
 νῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ
 Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασι-
 (ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

λεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τροπαίον.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα.

Ἦθλησεν ἐπὶ Ἀθηναρχίου ἄρχοντος Γότθων, τῶν πέραν τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, ἐν ἔτει 330, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου, ἤχος δ΄.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα ὀπίσθεν 216.

Κοντάκιον, ἤχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σου, καὶ νίκῃ λαβὼν, τὸ στέφος, ἐν τοῖς ἄθλοις σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλη Νικήτα φερώνυμε, σὺν αὐταῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας τῆς πανευφήμου.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Χαλκηδόνος, ἐν παρθενείᾳ τὸν βίον διάγουσα, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑφ' οὗ καὶ τὸν μαρτυρικὸν ὑπέστη θάνατον τῷ 303, ἢ κατ' ἄλλους 307 ἔτει. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψκον σώζεται ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἁγίας, ἤχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει, μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυρούμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβεῖαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἤχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἡγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιάζεις, ταῖς τῶν ἱαμάτων βλύσεσι Πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει πα-

ριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστews, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.

Αὗται ἐξ Ἰταλίας ὑπάρχουσαι, ἤθλησαν περὶ τὸ 126 ἔτος ἐπ' Ἀδριανῷ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Κοντάκιον τῶν ἁγίων. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις ἔξ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἄφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμεγίου, ἐπισκόπου Γαρτύνης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου Σαδόδατιου, ἔξ Ἀρρυμέδοντος.

Ἡθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου περὶ τὸ 278 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Κοντάκιον τῶν ἁγίων, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ποταμὸς πληρούμενος τῶν χαρισμάτων, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀποδειχθέντες Ἀθληταί, τὴν οἰκουμένην ἀρδεύετε, ταῖς τῶν θαυμάτων καλαῖς ἀναβλύσεσιν.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡθλησαν ἐπὶ Ἀδριανοῦ περὶ τὸ 126 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πτωχεῖαν μιμησάμενος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῖς ἔργοις δεικνύμενος τοῦ πολυάθλου Ἰωβ, ἀδαμάντινε μάρ-

τυχς Εὐστάθιε· νίκη·ν πανειλκεστάτην ἔστησας τῶν διαμόνων, ὁθεν σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τῶν τέκνων αἰεὶ, τιμῶμεν τὴν πανσέβαστον καὶ θεϊαν σας ἄθλησιν.

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ παρμάρκαρ μιμησάμενος, καὶ τούτων πρὶν προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θεϊαν δύναμιν.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνισίας· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Ὁ μὲν Κοδράτος ἐχρημάτισε τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς· καὶ γενόμενος Ἀθηναίων ἐπίσκοπος, ἤθλισεν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τῷ 117 ἔτος κατὰ τὸν Συναξαριστὴν κατ' ἄλλους δέ, πολλῶν ὕστερον ἐπὶ Αὐρηλίου. Ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἦν υἱὸς Ἀμαθί, ἐπὶ πόλει·ς Γεχθοφὲρ, ἢ Γεθ- Ὁφὲρ (Δ' Βασ. ΙΔ' 25), φυλῆς Ζαβουλῶν, προφητεύσας περὶ τὸ 838·810 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον προσέταξεν ὁ Θεὸς ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Νινευὶ τὴν τῶν Ἀσσυρίων μητρόπολιν καὶ κηρύξῃ τὴν ἐντὸς ὀλίγου καταστροφὴν αὐτῆς διὰ τὰς τῶν πολιτῶν ἁμαρτίας· ὁ δὲ, παρακούσας τοῦ Θεοῦ προσηγορίας, ἐμβὰς εἰς πλοῖον, ἀπήρχετο ἄλλου. Ἡ αἰφνίδιος καὶ φοβερά ταραχὴ τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ φανέρωσις τῆς παρακοῆς τοῦ Ἰωνᾶ, ἠνάγκασε τοὺς ναυτὰς, ἵνα βίψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Κῆτος μέγα, ἔτοιμον εὐθύς, κατὰ θεῖαν πρόνοιαν, κατέπιεν αὐτόν. Τρία ἡμερονύκτια εὐρισκόμενος εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ προσήχετο, λέγων τὴν ε'. τῆς Στιχολογίας Ῥωδῆν. Ἐδόκησα ἐν θλίψει μοι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, κτλ. Τὸ κῆτος ἐξέρασεν αὐτὸν ἐπειτα εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ πάλιν ἡ πρώτη·ς προσηγορία τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν. Ὅθεν ἀπελθὼν ἐκ κήρυττε, λέγων· Ἐτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὶ καταστραφθήσεται. Ἐπὶ τῇ μαζῇ ἐκ τούτου ὁ λαὸς· μετενόησαν πάντες· ἐνήστευσαν μεγάλοι, μικροί, βρέφη θηλάζοντα, καὶ αὐτὰ ἐτι τὰ κτήνη· καὶ οὕτω τὸν Θεὸν ἐξιλεώσαντες, ἀπέφυγον αὐτοῦ τὴν ὀργήν.— Ἡ προφητεία τοῦ Ἰωνᾶ, εἰς 4 κεφάλαια διηρημένη, κατατάσσεται πέμπτη τῶν ΙΒ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἡ δὲ τριήμερος αὐτοῦ διαμονὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους εἰκονίζει τὴν τριήμερον ταφήν, καὶ ζωηφόρον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάστασιν (Ματ. ΙΒ'. 39—40).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ψάλλοντες πάντα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τῇ 22.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά, ἐπισκόπου Σινώπης.

Ἦθλησεν ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλείῳς ἐν ἔτει 102.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, ἤχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Κοδράτε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,
ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κεντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκου-
μένη προσάγει σοι, Κύριε. Κοδράτον τὸν Ἀπόστολον
καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰ-
τούσα πάντοτε πταισμάτων ἄφεσιν, δι' αὐτοῦ δωρηθῆναι,
τοῖς μέλπουσι τοῦτον εὐσπλαγχνε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, ἤχος δ'.

Αστέρα πανέκλαμπρον καὶ φωτοφόρον Φωκᾶ, ἐν ὕφει
σὲ ἔθετο τῆς Ἐκκλησίας Χριστός, θαυμάτων ταῖς λάμ-
φesi, πάντων τὰς διανοίας καταυγάζοντα ὄντως, μει-
οῦντα ἔξιμίχλην τῶν δεινῶν νοσημάτων, τῶν πίστει προ-
σιόντων τῇ σκέπῃ σου θεόληπτε.

Η 25. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Αὕτη ἐγένετο 15 μῆνας πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, μετὰ τὴν ἀγγε-
λικὴν ὄπτασιν, ἣν εἶδεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου ὁ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Προδρόμου
πατὴρ, ἱερατεύων ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Σκη-
νοπηγίας (Δ' τῆς Μεσοπεντ.), ὡς ἡ παράδοσις μαρτυρεῖ. Εἰς τὴν ὄπτασιν
ταύτην ὁ μὲν φανὴς Ἀγγελος Γαβριὴλ εἶπε πρὸς τὸν Ζαχαρίαν. Εἰσποκούσθη
ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Ὁ δὲ Ζαχαρίας, γινώσκων τῆς Ἐλισά-
βετ τὴν στείρωσιν, καὶ ὅτι ἦσαν ὑπότεροι γέροντες τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἐπίστευ-
σεν εἰς τοῦ Ἀγγέλου τοὺς λόγους· διὸ κατεδικάσθη ὑπ' αὐτοῦ, ἵνα μὲν σιωπῶν
καὶ ἄφωνος, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν, ὅπερ καὶ ἐ-
γένετο (Λουκ. Α'. 7-24, καὶ Ἰουν. 24).

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η πρόην οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι· Ἰδοὺ γὰρ συ-
νέλαβες Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλον-
τα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀδλεψία νοσοῦσαν. Χό-

ρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελισατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μὴ στην τῆς χάριτος.

✠ 24. Τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος καὶ ἱσαποστόλου Θεοκλῆς.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου· ἐτῶν 18 εὖτα, ἐδιδάχθη τὴν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ᾧ καὶ ἠκολούθησε· κηρύττεισα δὲ τὸν Χριστὸν ἐν διαφόροις πόλεσι, καὶ πολλὰ παθοῦσα, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ζήσασα ἔτη 90.

Ἀπολυτίκιον. Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα σελ. 226.

Ἔτερον.

Θεοῦ κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ κτίστου σου, ἀναφλέχθεισα, τῶν γενηρῶν ὡς ῥεόντων ὑψόλογησας, καὶ σεαυτὴν ἱερὸν καλλιέργημα, τῷ Θεῷ δοῦσα ποινῶν κατετόλμησας, Θέκλα ἐνδοξε Παύλου τοῦ Θεοῦ συνέκδημε, τὸν σὸν νυμφίον Χριστὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τὸ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ μαρτυρίου σεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεύῃ Παρθένε ὡς ἐνδοξος· καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλες· τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῇ σου ἡμέρωσας ὦ Πρωτόαθλε.

Ἦχος δ'.

Λαοὶ νῦν κροτήτωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἁσώμεν ἄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ Παραλύτῳ τῇ

ἵασιν βραβεύουσα.

Κοντάκιον. ἤχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῇ Θεοτόκῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, ὡς χορηγούσης τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἰάματα, ἀναμέλποντες ἐφύμνια μετὰ πόθου· ἀλλ' ὡς ἡγείρας παράλυτον Θεόνυμφε, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ῥῦσαι περιστάσεως, τοὺς σοὶ κραυγάζοντες, χαῖρε δόξα παγκόσμιος.

25. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν ἔτει 410, θυγάτηρ Παφνουτίου· λαθοῦσα δὲ αὐτόν, καὶ Σμάραγδος μετονομασθεῖσα, εἰσῆλθεν ὡς εὐνοῦχος βασιλικός, ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν, ἐνθα ἐζήσεν ἄγνωστος 38 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος α'.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τὸ θῆλυ ἐκάλυψας, ἐν τῇ κοιμήσει τοὺς πάντας ἐξέπληξας, Εὐφροσύνη οἰκίσασα ἀνδρικῶς, νεᾶνις οὐσα λαμπρά· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τῶν κινδύνων ἀπαλάττεις τοὺς τιμῶντάς σε.

Κοντάκιον. ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, ποθοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σεαυτὴν κατέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν Παναοίδιμος· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν Νυμφίον σου, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

26. Ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθθαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Μεγάλου, ἀδελφὸς πρότερον τὴν τέχνην· εἶτα Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μαθητὴς ἡγαπημένος καὶ ἐπιστήσιος, καὶ μόνος τῶν ἄλλων Μαθητῶν ἀκολουθήσας αὐτῷ ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὅτε καὶ τὴν Παρθένον ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλος υἱὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου Ἰησοῦ αὐτάδελφος. Μετὰ ταῦτα ἐκήρυξεν αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς Ἔφεσον. Κινηθέντος τοῦ δευτέρου κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμοῦ ὑπὸ Διοκλετιανοῦ τῷ 96 ἔτει, ἤχθη δέσμιος εἰς Ἀσίαν εἰς Ρώμην, καὶ ἐβλήθη εἰς λίβητα πλήρη ζέοντος ἐλαίου. Ἐξαχθεὶς κείθεν ἀβλαβής, ἐξορίσθη εἰς τὴν νήτον Πάτμον, ἐνθα συνέγραψε καὶ τὴν Ἀπολύψιν. Ἐπανελθὼν εἰς Ἔφεσον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου, συνέγραψεν,

ἔσχατος τῶν λοιπῶν Εὐαγγελιστῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ Καθολικὰς ἐπιστολάς· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη περὶ τὰ 95, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ Τραϊανῷ τῷ 100 ἔτει. Ἐπωνομάσθη Θεολόγος διότι ἐθεολόγησεν ὑψηλῶς τὴν ἀνέκφραστον τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς αἰώνιον γέννησιν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἐν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζωγραφεῖται μορφή Ἀετοῦ, ἐνὸς τῶν τεσσάρων συμβολικῶν ζώων, ἃ εἶδεν ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ (Α' . 10).

Ἀπολυτίκιον, ἥχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε ἐπιτάχυνον ῥύσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σοι προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα, τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἥχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγῆσεται; ῥύεις γὰρ θαύματα καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων Τεσσαράκοντα ἐννέα Μαρτύρων.

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 288.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 216.)

Κοντάκιον, ἥχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντας ὑμᾶς σήμερον ἡ Ἐκκλησία, συντιμῶσα Ἁγάνευφημεῖ πνευματικῶς, ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας, Μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Ὁ μὲν Χαρίτων, ἦν ἐκ πόλεως Ἰκονίου, ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ, περὶ τὰ 274. Ὁ δὲ Βαρούχ ὑπῆρξεν υἱὸς Νηρίου, μαθητῆς καὶ γραφεὺς Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου (Δς' . 4). συνέγραψε τὴν εἰς πέντε κεφάλαια σωζομένην αὐτοῦ προφητείαν, τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἐπὶ Σιδεκίου ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων 583 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῶν Χριστουγέννων ἀναγιγνωσκόμενη προφητικὴ περικοπὴ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱερεμίου, ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Βαρούχ τούτου ἐστίν, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 35 ἑδαφίου τοῦ Γ'. Κεφαλαίου, καὶ πικρατουμένη εἰς τὸ 4 τοῦ Δ'.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, ἡχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ θάβους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγωνας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν ὁσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἡχος θ'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Κατατροφῆσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκὸς σου τὰς ὀρέξεις χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει αὐξανόμενος· καὶ ὡς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον Ἐδὲμ ἐξήνησας, Χαρίτων παμμάκαρ ἱσρώτατε.

✠ 29. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἐγενήθη ἐν Κορίνθῳ περὶ τὰ 300, ἤκησεν ἐν Πελικιττίνῃ ὑπὸ τὸν Μέγαν Εὐθύμιον· ἐζήσεν 107 ἔτη· ἀπέθανε τῷ 408.

Ἀπολυτίκιον, ἡχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι Ἀγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακὴ νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκоти σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, ἡχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερὰ Λαύρα ἐκάσποτε, ἐορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀνάκ, Πάρθου τὸ γένος· ἐγενήθη περὶ τὸ 240 ἔτος· ἐδιδά-

χθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας· ἐχειροτονήθη ἐπισκοπος ὑπὸ Λεοντίου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας· ὑπέμεινε πολλὰς βασάνους παρὰ Τηριδάτου τοῦ τῆς Ἀρμενίας ἄρχοντος· ἐπέστρεψε μυριάδας Ἀρμενίων εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ αὐτὸν τὸν Τηριδάτην· ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὸ 325 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, ἡχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα ὁπισθεν, σελ. 217.

Κοντάκιον, ἡχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς,

Τὸν εὐκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείοις ἐν ἄσμασι, καὶ ὑμνωδαῖς εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον, ποιμένα καὶ διδάσκαλον τὸν ἐκλαμπρον φωστῆρα καὶ ὑπέρμαχον. Χριστῷ γὰρ πρέσβευεῖ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν ἐβδομήκοντα· καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, καὶ τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου.

Ὁ μὲν Ἀνανίας ἦν ἐκ Δαμασκοῦ, ἐν ᾧ καὶ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ἐβίπτισε διὰ θείας ἀποκαλύψεως τῷ 36 ἔτει, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσε μαρτυρικῶς, λιθοβοληθεὶς ἐπὶ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἠκμασε περὶ τῷ 496 ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, ὑπάρχων ἀπὸ Ἑμέσης τῆς κατὰ Συρίαν, διάκονος εἰς τὴν ἐν Βηρυτῷ Ἐκκλησίαν, πρῶτος τῶν Κοντακίων ποιητής· πρῶτον δὲ πάντων ἐμελῶδῃσε τὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούμιον τίκτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, ἡχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ ὁσίου, ἡχος πλ. β'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶτ-

ων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται γάρ· ἐπι-
λεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ
Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Ῥωμανέ τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τοῦ Οσίου, ἤχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Χριστοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου Ἀγίαν, τὴν σάρ-
κωσιν σοφέ, Ῥωμανέ θεοπνεύστοις ἐν ὕμνοις κατετρά-
νωσας, καὶ ἐκόσμησας ἄσμασι, τῆς πανάγνου τε, τὰς
ἐαυτὰς καὶ ἁγίων· μεθ' ὧν πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τε-
λούντων, τὴν μνήμην σου ὅσιε.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, ἤχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβεΐαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ο ἐν πρεσβεΐαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰ-
τουσί ταχύτατα ὑπακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία
ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν
μόνον Ἀγίοις δοξαζόμενον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος,

Τῆς Σκέπης σου τὴν χάριν ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ἣν ἐν
τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου ἐφήπλωσας τοῖς πᾶσι· τὸ θαῦμα
ἐκπλήττει πάντα νοῦν, πῶς θεῖον Μαφώριον σεμνή,
ἐφηπλοῦτο πανταχόθεν τοῖς λαοῖς, τῇ αἴγλῃ ἀστραπιφό-
ρον· χάρις τῇ ἀντιλήψει σου σεμνή· χάρις τῇ θεΐᾳ Σκέπῃ
σου· χάρις τῇ προμηθείᾳ σου, μόνη θεόνυμφε.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, ἤχος πλ. α'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ Θεοτόκῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, καὶ τὸ Μα-
φώριον αὐτῆς κατασπασώμεθα, ἀναμέλποντες ἐφύμνια
κατὰ χρέος. Σκέπη πέλει γὰρ πιστοὺς σκέπουσα ἅ-
παντας, καὶ φρουροῦσα ἐκ παντοίων περιστάσεων, τοὺς
κραυγάζοντας, Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

⊕ 2. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· καὶ τῆς ἁ-
γίας Μάρτυρος Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἡ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Δεμασχοῦ, τῷ Χριστῷ τὴν παρθενίαν αὐτῆς φυλάττουσα·

ὁ δὲ Κυπριανὸς ἐξ Ἀντιοχείας τῆς ἐν μεθορίοις τῆς Κοίλο-Συρίας καὶ Ἀραβίας, ἐκδοτός εἰς τὴν μαγείαν, καὶ τῶν δαιμόνων λατρευτῆς πρότερον· εἶτα τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἀναμειβόμενος, ἡνίκα πᾶσαν μεθοδίαν κινήσας, ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἑρῶτα τὴν Ἰουστίναν, ἀπεκρούσθη τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπέγνω τὴν ἀλήθειαν· καὶ τῆς δαιμονικῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, προσῆλθε τῷ Χριστῷ, κατέκαυσε πάσας τὰς μαγικὰς αὐτοῦ βίβλους, ἐβαπτίσθη, καὶ τὸν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκοπικὸν θρόνον διεδέξατο ὕστερον. Συλληφθεὶς δὲ μετὰ τῆς Ἰουστίνης ὑπὸ τοῦ Κόμητος τοῦ Δαμασκοῦ, καὶ πολλὰς παρ' αὐτοῦ βασάνους ὑπομείναντες, ἀπεστάλησαν τιλευταῖον πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, ὅπου ἀπετιμήθησαν τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε εἰς θεωρίας ἐπίδασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας θεόφρον, πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέστῳ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε, Κυπριανέ σὺν Ἰουστίνῃ· μεθ' ἧς πρέσβευε τῷ φιλανθρώπῳ Δεσπότῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρειοπαγίτου.

Οὗτος ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, ἀνὴρ ἐλλόγημος, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τοῦ ἐκτὸς περιφήμου κριτηρίου Ἀρείου πάγου, ἐφ' οὗ καὶ Ἀρειοπαγίτης, ἢ Ἀρειοπαγίτης ἐπονομάζεται. Ἐπίστευσε πρῶτος εἰς Χριστὸν τῷ 50 ἔτι, ὅτε ὁ Πεῦλος ἐκήρυξεν εἰς Ἀθήνας, ὡς καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος ὑπ' αὐτοῦ κατεστή, ὡς γνωμοδοτοῦσι τινές. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, καὶ ἴσω· πιθανῶς, διάδοχός τε δεύτερος τοῦ Ἱεροθέου, ὃν ὁ Διονύσιος οὗτος ὀνομάζει φίλον ἀμα καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ μετὰ τὸν θεῖον Πεῦλον (περὶ θεῶν ὀνομάτων, Κεφ. Γ'. 2). Ἐτελεύτησεν δὲ μαρτυρικῶς· ἐν ταῖς Ἀθήναις περὶ τὸ 96 ἔτος κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Τῆς σαγίνης τοῦ Παύλου τὸ πανεύφημον θήραμα, τῆς τοῦ Πνεύματος αἴγλη τὸ χρυσαυγὲς φωταγώγημα.

Θεολογίας τὸν λαμπρὸν ὑφηγήτορα, δι' οὗ τῶν ἄνω ἢ γνῶσις τοῖς γεηροῖς πρυτανεύεται· Διονύσιον τὸν μέγαν, τὸν ἐν Ἀρείῳ Πάγῳ πρῶτον τὸν ὄντως Θεὸν εὐσεβήσαντα, τῶν Ἀθηναίων ὁ δῆμος πᾶς φιλαδὸν, δεῦτε σὺν πόθῳ ἀνευφημήσωμεν· αὐτὸν γὰρ Πολιοῦχον ὁμοῦ πλουτοῦμεν καὶ πρόμαχον.

Ἔτερον.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητῆς τοῦ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανούς φθάσαντος, Ἀποστόλου, Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας ἐγκαθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίρεις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν γνώμην τινῶν, Βουλευτὴς ἦν καὶ ὁ Ἱερόθεος ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ· προκατηχηθεὶς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Παύλου, χειροτονεῖται Ἀθηνῶν ἐπίσκοπος· οὗτος δὲ πάλιν μυσταγωγεῖ τελειώτερα τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θεῖον Διονύσιον, ὅστις ἔπειτα τὰς συνοπτικὰς καὶ κεφαλαιώδεις ἐκείνου περὶ πίστεως διδασκαλίας ἀνέπτυξεν ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐκρινέστερον. Παρεγένετο δὲ καὶ οὗτος διὰ νεφέλης εἰς τῆς Θεοτόκου τὴν Κοιμήσιν, ὅτε καὶ μετὰ τοὺς ἱερούς Ἀποστόλους ἐξαρχος ἦν τῶν θείων ὑμνωδιῶν. «Ὅλος ἐκδημῶν, ὅλος ἐξιστάμενος ἐαυτοῦ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑμνούμενα κοινωνίαν πάσχων, καὶ παρὰ πάντων ὧν ἠκούετο καὶ ἑωρᾶτο γνωρίμων τε καὶ μὴ γνωρίμων, θεόληπτος εἶναι, καὶ θεῖος ὑμνολόγος κρινόμενος» ὡς ὁ αὐτὸς Διονύσιος λέγει (περὶ θείων ὀνομ. Κεφ. Γ'. 2). Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, ἀνεπάύσατο ἐν Κυρίῳ.—Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὰ ἐν τῇ Κοιμῇ τῆς Θεοτόκου Ἄσματα, ἡρανίσθησαν αὐτολεξεῖ πολλὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρου Κεφαλαίου τοῦ Διονυσίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τοῦ Παύλου μαθητὴν τε καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλον, τὸν τῶν Ἀθηναίων Ἱεράρχην, καὶ κήρυκα τῆς πίσεως, τὸν μέγαν καὶ πάνσοφον πιστοῖ, ἐκφάντορα τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ Ἱερόθεον ἐν ὕμνοις χρεωστικῶς ἀνευφημήσωμεν ἅπαντες, τὸν βλύσαντα ὡς νάματα ἡμῖν, διδάγματα ἐνθεα σαφῶς, καὶ Θεὸν τῷ βίῳ εὐφραίνοντα, τὸν μόνον πολυέλεον.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς. (Ὁρα ἀνωτέρω σελ. 237.)

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυηθέντα διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμνολόγος. Ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἵνα κράζωμεν· Χαίρεις Πάτερ θεόσοφε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Χυριτίνης.

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 290.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὁρα σελ. 226.

✠ 6. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Δίδυμος· ὑπῆρχεν εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· ἐκήρυξεν εἰς τοὺς Πάρθους, καὶ Πέρσας, καὶ Μήδους καὶ Ἰνδοὺς, ὑφ' ὧν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελεύτησεν ἴσως ἐν τῇ πόλει Μελιαποῦρ, ἢ Μαλιαποῦρ, ὡς λέγουσι τινές, ἥτις καὶ Ἅγιος Θωμᾶς καλεῖται ἕως τῆς σήμερον, κειμένη κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου Κορομανδέλ.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ. Ὁρα σελ. 234.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος καὶ ὑπηρέτης ἀληθής, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· Σὺ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

⊕ 7. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου καὶ τῶν 99 μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἦθλησαν ἐπὶ βασιλείᾳ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε. Ὁρα σελ. 216.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίστει, συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις, Σέργιον τὸν τῆς Τριάδος στερρὸν ὀπλίτην. Βάκχον τε τὸν ἐν βασάνοις συγκαρτεροῦντα, τὸν Χριστὸν ὑμνολογοῦντας, τὸν ἀθλοθέτην καὶ ποιητὴν τοῦ παντός.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐχέτης καὶ τοῦ κόσμου ὑπέρμαχος, καὶ ἡγιασμένος ἐφάνης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννη νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· δόξα τῷ ἀναδείξαντί σε ἱερὸν, δόξα τῷ σε ἁγιάσαντι, δόξα τῷ ἐν τοῖς πέρασιν τοῦ κόσμου, προσιάτην θερμὸν ἀναδείξαντι.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον, ἀγαλλομένη ἡ Κρήτη, ἑορτὴν ὑπερλαμπρον, τῶν θεοφόρων Πατέρων, ἅπασαν προσκαλουμένη, πόλιν καὶ χώραν· Χαίρει γὰρ ἡ κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, σορὸν θεῖαν τῶν λειψάνων, ὑμῶν Πατέρες, Κρήτης τὸ καύχημα.

⊕ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ὑπῆρχεν ἐξ Ἀντιοχείας περὶ τὰ 284, ἐθνικὴ οὖσα πρότερον, καὶ ἀκολούτως ζῶσα· κατηχηθεῖσα δὲ καὶ βαπτισθεῖσα παρὰ τινος Νόννου ἐπισκόπου, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, ὅπου τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ὁσίως βιώσασα, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ', πλ.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, ὅς ἐστι μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσῃα Πελαγία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος θ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις ἐν χαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευες, διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβῃς τελείαν ἄφεσιν, ἣν καὶ εὖρες Μῆτερ σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς συμβίβλου αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν εἰς πολλὰ ἔθνη, ὑπέμεινε θάνατον σταυρικόν. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἐξ Ἀντιοχείας ὑπάρχων ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 500.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε. Ὁρα σελ. 254.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, καὶ Ἀγγέλοις ὁμόσκηνον, καὶ τῶν μοναστῶν αἰ χορεῖται, Ἀνδρόνικον τὸν θεῖον ἀνεύφημήσωμεν, σὺν τῇ συζύγῳ Ἀθανασία τῇ στερρᾷ, ὅτι ἐνίκησαν τὸν κοσμοκράτορα ἐχθρὸν, καὶ ἔλαβον τοὺς στεφάνους παρὰ τῷ ἀθλοθέτῃ ἐν ἑαυτοῖς Κύριον· δόξα τῷ χορηγήσαντι ἡμῖν, δόξα τῷ ἁγιασάντι, δόξα τοὺς ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ἡμᾶς δοξάσαντι.

*Ἦθησαν ἐπὶ Διεκκλητικῶν ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἄσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀγωνισάμενοι καλῶς ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τριάδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, οἱ θεῖοι Χριστοῦ ὀπλῖται καὶ μάρτυρες, ὁ Ἀνδρόνικος Πρόδος τε, σὺν Ταράχῃ· πλάνην γὰρ ἤλεγξαν τῶν τυράννων τὴν δυσσεβῆ, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν, Συμεῶν Πάτερ, εἰσδεξάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, φωστήρ ἐν κόσμῳ ἐδείχθης λαμπρότατος, διασκεδάζων αὐτοῦ τὴν σκοτόμαιναν, καὶ πάντας πειθῶν ζητεῖν ἣν ἀπώλεσαν, χάριν Πνεύματος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ τρισηλίῳ θεόφρον, θεολόγος γέγονας, τῆς ὑπερθέου Τριάδος. Ἀνωθεν, σοφίαν λόγων καταπλουτήσας, ἔδλυσας, θεοσοφίας ἐνθεα ρεΐθρα. Ἐξ ὧν πίνοντες βοῶμεν· Χαίρεις τρισμάκαρ, Συμεῶν ὀσιε.

† 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης.

*Ὦν ὁ μὲν Κάρπος ἦν ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θουατείροις Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Πάπυλος διάκονος, ὁ δὲ Ἀγαθόδωρος δούλος αὐτῶν, ἡ δὲ Ἀγαθονίκη ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου· ἦθησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου ἐν ἔτει 250.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. (Ὁρα σελ. 255.)

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως θησαυρὸν πολυτελεῖ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἱαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν· νόσους μὲν καθαίροντα παθημάτων ποικίλας, χάριν δὲ βραβεύοντα ταῖς ψυχαῖς ἀενάως· διὸ συμφῶνως πόθῳ τὴν ὑμῶν, Μάρτυρες τελοῦμεν πανήγυριν.

Θ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ἀγιοπολίτου καὶ Ποιητοῦ, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἤθλησαν πάντες ἐν Μεδιολάνοις ἐπὶ Νέρωνος τῷ 64 ἔτει.— Ὁ δὲ Κοσμᾶς ἦν Ἀγιοπολίτης, ὃ ἐστὶν Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, σύγχρονος καὶ συνηλικιώτης Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Δεκεμβρίου 4,) μεθ' οὗ καὶ συνανετράφη, υἱοθετηθεὶς Σεργίῳ τῷ πατρὶ ἐκείνου, διὰ τὴν ὁρμάνειαν αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν συνεμαθήτευσε διδάσκαλον. Περί δὲ τοῦ 743 προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ, πόλεως παραθαλασσίου τῆς Παλαιστίνης, ἣτις πρότερον μὲν ὑποκειμένη εἰς τὴν Γάζαν, ἐκαλεῖτο Γαζαίων λιμὴν· ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου κατασταθεῖσα ἀνεξάρτητος, ἐπωνομάσθη Κωνσταντῖα ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (Σωζόμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ε'. 3). Ἐγένετο δὲ ὁ Κοσμᾶς ἄριστος ἁσματογράφος, ἀφ' οὗ καὶ Ποιητῆς καὶ Μελωδῶς ἐπωνομάζεται.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· Ὁρα σελ. 255.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλῶπισμα, Κοσμᾶ σοφέ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Λαμπτήρες φαιδροὶ, φανέντες θεῖοι Μάρτυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ, θαυμάτων καταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες τὴν βαθεῖαν νύκτα ἐκάστοτε, καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμά θεόπνευστε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγένησαι, καὶ τοῖς ἁσμασιν ἐκόσμησας ταύτην Μάκαρ. Ἀλλὰ πρέσβευε πρὸς Κύριον ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοῖς σοὶ κράζοντας· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

⊕ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἦν Σαμοσατεύς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦνοιξεν ἐν Ἀντιοχείᾳ σχολεῖον κατηχητικόν, διδάσκων τὰ ὀρθὰ τῆς πίστεως δόγματα, καὶ τὰ δυσνόητα τῶν θείων Γραφῶν σαφηνίζων. Μεθερμήνευσεν ἐκ τοῦ Ἑβραίου τὴν Παλαιὰν Διαθήκην καὶ ἐξέδωκεν αὐτὴν ἄριστα γεγραμμένην, καὶ πάσης νοθείας αἰρετικῆς καθαρεύουσαν. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Νικομήδειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶνας, διεβλήθη εἰς τὸν Μαξιμῖνον, πρὸς ὃν καὶ διαλεχθεὶς παρρησίᾳ, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἀπολογησάμενος, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, ἐν ᾗ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς αἰψῆς ἐτελεύτησε τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

⊕ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Οὗτος μὲν ἦν ὁ ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὑπηρετήσας εἰς τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ὃν καὶ τηρῶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἰδὼν τὸν σεισμόν καὶ τὰ γινόμενα, ἐνέδοξας μετὰ φόβου· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος (Ματθ. κζ' 54). Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταλιπὼν τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ἀπῆλθεν εἰς Καππαδοκίαν τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν κηρύττων· ὅπου συλληφθεὶς διὰ τῆς τοῦ Πιλάτου πρὸς Τιβέριον τὸν Καίσαρα ἐνεργείας, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, (ὡς ἀνωτέρω).

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνη γέγηθεν, ἡ ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ αἰοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα· Σὺ μου τὸ κράτος, Χριστὲ καὶ στερῶμα.

⌕ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡση· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Οὗτος μὲν ἦν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης, μονήρῃ βίον διάγων ἐν αὐτῇ. Ἐπὶ ἡ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρυνύμου, ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων τιμῆς, τελευταῖον συρόμενος διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν πεδῶν δεδεμένος, ἀπεκόπη τὸν ἕτερον κοπίδι μακελλικῇ ὑπὸ τινος ἰχθυοπόλου, καὶ εὖτω παρέθετο τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ τῷ 761 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον κατετέθη εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Κρυσιν. — Ὁ δὲ Ὡσὴ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ, ἥ μᾶλλον ἐκ τῆς τοῦ Ρουβὴν, υἱὸς Βεπρεῖ, πρῶτος τῇ τάξει τῶν ἐβ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ὁ ἀρχαιότατος. Προσηχτήσεν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη· ἐζησεν ὑπὲρ τὰ 80 μετὰ τῶν 810 καὶ 720 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 14 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος, ἤχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρῶνυμον τῷ τῆς πίστεως ξίφει· ἢ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα αἰοίδιμε.

Κοντάκιον ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα Πόλις, ἐορτὴν ὑπὲρ λαμπρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολύαθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

⌕ 18. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, ἱατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, μαθητὴς καὶ συνοδοιπόρος τοῦ Παύλου, εὖ τῇ ὑπαγορεύσει καὶ τὸ κατ' αὐτὸν συνέγραψεν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, μετὰ τὸν Ματθαῖον καὶ Μάρκον, περὶ τὸ 60 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, εἴτα καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀφιερῶσας ἀμφοτέρω τὰ συγγράμματα εἰς τὸν τῆς Ἀχαΐας (κατὰ τὴν γνώμην τινῶν) ἡγεμόνα Θεόφιλον καὶ ζήσας ὑπὲρ τὰ 86 ἔτη, ἀπέθανεν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀχαΐᾳ, καὶ ἴσως ἐν Πάτραις, μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς. Τὸ ἐμβλημα τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἐστὶν ὁ βοῦς, τὸ τρίτον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιὴλ (α'· 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ παλαιοῦ Νόμου λατρείας, ἐν ᾗ τὰ μᾶλλον θυόμενα ζῶα ἦσαν βόες.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκά, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητῆς γενόμενος τοῦ θείου Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ⲅ 19. Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰωήλ· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Μαξιμιανῷ ἐν ἔτει 304. Ὁ δὲ Ἰωήλ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ρουβὴμ, υἱὸς Βαθυήλ, 810—750 πρὸ Χριστοῦ· κατὰ δὲ τὸν Καλμέτην, περὶ τὰ 610 Π. Χ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 3 κεφάλαια διαιρουμένη, τάττεται ἡ δευτέρα μεταξὺ τῶν Ἑλασσόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 245).

Ⲅ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου· καὶ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας, καὶ Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος.

Ὁ μὲν Ἀρτέμιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καταστάθεις ὑπ' αὐτοῦ ἡγεμὼν τῆς Ἀλεξανδρείας, εἶτα καὶ τῷ τοῦ Πατρικίου ἀξιώματι τιμηθεὶς. Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ ταῦτα Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου τῷ 361 ἔτει, καὶ τιμωροῦντος τοὺς χριστιανούς, παρρησιασάμενος ὁ Ἀρτέμιος, ἤλεγξε τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ· διὸ καὶ πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.— Ὁ δὲ Γεράσιμος ἦν Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, υἱὸς Δημητρίου καὶ Καλῆς, Νοταράδων τοῦπικλιν, ὑφ' ὧν καὶ ἀνετράφη εὐσεβῶς, καὶ τὰ ἱερὰ ἐπαιδεύθη γράμματα. Ἀναχωρήσας δέ, εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ τόπους διαφόρους περιελθὼν, τελευταῖον κατήντησεν εἰς Κεφαλληνίαν, ἐνθα ἀνακαινίσας ναὸν τινα παλαιόν, καὶ περὶ αὐτὸν Παρθενῶνα οἰκοδομήσας εἰσέτι καὶ νῦν σωζόμενον ἐν τόπῳ καλούμένῳ Ὁμαλᾷ. ἐτέλεσεν ἐκεῖ τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ δρόμον ἀσκητικῶς τῷ 1579 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, ἀδιάφθορον διαμένον, πρόκειται τοῖς πιστοῖς εἰς ἁγιασμόν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ποικίλοις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρᾳ μεγίστῃ πιεσθεὶς, διὰ τὴν πέτραν, Χριστὸν καὶ αἰκι-

σθείς, στέφος ἐδέξω τοῦ μαρτυρίου μεγαλομάρτυς Ἀρ-
μιε· δόξα τῷ σέ ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι,
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, ἤχος α΄.

Μονάσασα θεαρέστως ἐναρέτως ἐδίωσας, καὶ χάριν
μάτων ἐκομίσω Ματρῶνα θεόληπτε· θαυμάσια τε
σασα φοδερά, Μονήν συνεκρότησας ἱεράν· προσε-
νοχας πληθύν τῶν πιστευσάντων σοι παμμακάριστε· δό-
ξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶ-
σι ἰάματα.

Κοντάκιον, ἤχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Οὐδαμῶς τὸ θῆλυ σοι ἐμποδῶν ὠφθης Ματρῶνα, τῶν
τοῦς ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀγῶνας ὄντως καὶ ἀθλους· ἡ-
γίας διὸ τὸν μέγαν νοῦν θεοφόρε, εὐφραννας τὸ γυ-
νεῖον μεγάλως γένος, τὸ ἐκείνων ταῖς σαῖς νίκαις προσ-
λαοῦσα τῆς ἡττης ὀνειδος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἤχος α΄.

Τῶν ὀρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν σαρκὶ ἄγγελον,
θαυματουργὸν θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσου-
μεν πιστοὶ θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπε-
φεν ἰαμάτων, τὴν ἀένναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νοσοῦν-
ταιμονῶντας ἰᾶται. Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει
ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, ἤχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφανόρον Μάρτυρα, τῶν κατ' ἐχθ-
ρὸν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν
ὕμνωδαίς εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον
Μάρτυσι, θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβ-
γὰρ τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν..

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'· Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ᾠμασι τῶν Κεφαλλήνων ἡ νῆσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκομιᾶσαι, καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γεράσιμον τὸν θεῖον, τὸν ῥύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχον.

⊕ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Ἐζησεν ἔτη 80· ἀπέθανε κατὰ τὸ 333 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Ταῖς τῶν δακρύων σου. Ὅρα σελ. 233.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'· Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ως φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἅπαντας ἀναδιδάζων πρὸς θεῖον ὕψος. Γλαρίων τοὺς δοῶντας· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

⊕ 22. Τοῦ ἁγίου ἱσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Τεραπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιανοῦ, Ἰαμβλίου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακουστωδιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου.

Ὁ μὲν Ἀβέρκιος ἤκμασε περὶ τὰ 180. Οἱ δὲ ἑπτὰ Παῖδες ὑπνώσαντες ἐν πνι: σπηλαίῳ, ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Δεκίου, ἐκοιμήθησαν 184 ἔτη ἔως τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ὅτε ἀρυπνισθέντες, ἦτοι ἀναστάντες, καὶ πάλιν θείᾳ κελεύσει μικρὸν νυστάξαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν τῷ 434 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Ἀβέρκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τας ψυχὰς ἡμῶν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ Μάρτυρές σου. Ὁρα σελ. 255.

Ως ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἡ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις περιφύλαττε Μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἰρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον παναοίδημε.

✠ 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ Θεοῦ, πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος, κατὰ τινες μὲν, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, ἐκ τῆς γυναικὸς ἣν εἶχε πρὶν μνηστευθῆ τὴν Ἀειπαρθένον· ἐπομένως δὲ ἐλέγετο καὶ αὐτοῦ υἱός, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ αὐτοῦ νομιζομένου υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ (Ματθ. ιγ'. 55). Κατ' ἄλλους δέ, ἦν ἀνεψιὸς μὲν τοῦ Ἰωσήφ, υἱὸς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Κλεόπα ἢ Κλωπᾶ, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, καὶ Μαρίας τῆς ἐκείνου γυναικὸς, ἥτις ἦν ἀδελφή· μᾶλλον δὲ πρωτεζαδέλφη τῆς Θεοτόκου· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς γενεαλογίας ταύτης ἐλέγετο πάλιν τοῦ Κυρίου ἀδελφός διὰ τὴν συγγένειαν, κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Οὗτος οὖν ὁ Ἰακώβος καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν Μικρὸς (Μάρκ. 10), πρὸς διαστολὴν Ἰακώβου υἱοῦ τοῦ Ζεβεδαίου, ὅστις λέγεται Μέγας. Κατὰ τὸν πρῶτον Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τῷ 34 ἔτει, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου προαχθεὶς ἐπὶ τὴν ἐπισκοπικὴν τοῦτου Θρόνον, ὡς τινες λέγουσι· κατὰ δὲ τὸν Εὐσέβιον, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, Ἐπωνομάσθη Ὁδλιός, τοῦτέστι Δίκαιος, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην. Ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ πτερύγιον, ὃ ἐστὶ τὸ ἐξέχον μετὰ τῆς στέγης τοῦ Ναοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκ παρακινήσεως πάντων, εὐχόμενος ἐκείθεν ἦν ἐξήτουν παρ' αὐτοῦ μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, κηρύξας φωνὴν μεγάλην· Ὅτι ὁ Ἰησοῦς κάθηται ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως, καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ ταύτῃ πολλοὶ τῶν παρόντων ἀνεβόησαν. Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ. Ἀλλ' οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἐκραζάν· Ὡ! καὶ ὁ Δίκαιος ἐπλανήθη· καὶ οἱ ἐπιταγῆς Ἀνάνου τοῦ ἀρχιερέως, κρημνισθεὶς ἐκείθεν ὁ Ἀπόστολος, εἴτα λιθαζόμενος καὶ χυόμενος ὑπὲρ τῶν μαισιφάνων, συνετρίβη τὴν κεφαλὴν ἐξ ὧν γναφίως τινός, οὕτως ἐξέπνευσεν τῷ 62 ἔτει (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. 6'. κγ').—Τὸ Ἰακώβου τούτου ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἰουδαίους πρώτη τῶν ἑβραϊκῶν ἐπιστολή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος· τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης· Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(*) Ἡ Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπορχὰς τῆς φύσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβος θεσπέσιε, πρῶτον σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων. ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
Ἐθλήσαν τῷ 542 ἔτει ἐν Νεγρᾷ, πόλει τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τ ἄς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἱάσαι φιλόανθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φροσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτῇ ἣν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

✠ 25. Τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν ἐν ἔτει 346.

Ἀπολ. Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σ. 255.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκανέ συν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἀρειον καθείλστε, ἄτρωτον φυλάξαντες, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, Παύλῳ, ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ ὅθεν σὺν τούτῳ εὗρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος συνέβη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 741 ἔτος, τῷ 24 τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ πρώτου τῶν Εἰκονομάχων.

Ὁ δὲ ἅγιος Δημήτριος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱός

εὐσεβέστατος, καὶ διδάσκαλος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ ἐλθόντος Μιχξιμιανοῦ εἰς Θέσσαλονίκην τῷ 290, συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτηρεῖτο δὲ ἐν φυλακῇ. Ἀγώνων δὲ τελουμένων ἐν τῇ πόλει, ὁ μὲν Μιχξιμιανὸς ἐκάθητο τῆς· βάρβαρος δὲ τις αὐτοῦ φίλος καὶ ἐπίσημος, παλαιστής, Λυκίος τὸ ὄνομα, ἐπαίρουμένος εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ τὴν ῥώμην αὐτοῦ, ἐκόμπαζεν ἐν σταδίῳ, προσκαλὼν τοὺς πολίτας διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας συμπλεκομένους αὐτῷ καταβάλλων. Ταῦτα ἰδὼν νεανίας τις Νέστορ καλεσθεὶς, καὶ γινώσκων τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἔρχεται πρὸς αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ εὐχὰς αὐτοῦ ἐξαιτούμενος πρὸς μονομαχίαν· ἧς καὶ λαθὼν διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, πάρουσιάζεται εἰς τὸ στάδιον· καὶ εἰπὼν· Ὁ Θεὸς Δημητρίου, βοήθει μοι! συμπλέκεται τῷ Λυκίῳ, καὶ βελὼν αὐτῷ καιρίαν γῆν κατὰ καρδίας, ἀφῆκεν ἄπνουν ἐπὶ τῆς γῆς τὸν πρῶτον μεγάλαυχον. Μιχξιμιανὸς εἰς ἄκρον λυπηθεὶς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, προσέτατο μέσῳ, τὸν μὲν Δημήτριον λόγχαις τρωθῆναι ἐν ἡ εὕρισκετο φυλακῇ, τὸν δὲ Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεθῆναι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'. Θεΐας πίστεως.

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ οὐρανὸς μένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυκαῖος καθεῖλες τὴν ἑπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνων Νέστορα, οὕτως Ἄγιε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δύναιτο σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Σεισμοῦ, ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, σὺ σῶσαι ἡμᾶς τῆς φοβεράς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἔλεός σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νέστορος.

Ἦθλησεν ἐπὶ Μιχξιμιανοῦ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὰς 26.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. (Ὁρα σελ. 2)

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦνης

Ἡ τὸ. Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, ἤχος θ'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Αθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι
νῦν· καὶ στρατιώτης ἄριστος, τῷ Δεσπότη γέγονας,
ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. Σὺν αὐτῷ οὖν
Νέστορ σοφὲ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

28. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλης
τῆς συζύγου αὐτοῦ· καὶ τῶν ἐπτὰ τέκνων αὐτῶν. Σαρδῆ-
λου, Νιτά, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλης καὶ Εὐ-
νίκης· ἃ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαδβαΐτου.

Τῶν μὲν Μαρτύρων ἄδελφοι ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν ἐμαρτύρησαν· ἀ-
πετημήθησαν δὲ πάντες τὴν κεφαλὴν, πικρὰς πρότερον ὑπομείναντες βασάνους.
— Ὁ δὲ Ὁσιος διανύσας τὸν βίον ἀσκητικῶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἄφ'
οὗ καὶ Σαδβαΐτης ἐπωνομάζεται, ἐν ἧ καὶ ἀρχιερεὺς ἐχειροτονήθη, ἐτελεύτησε
περὶ τὰ 790, καταλιπὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τινα τροπάρια ἁσματικά.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον·
ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς
ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου, ἤχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότη-
τος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευ-
στον ἐγκαλλώπισμα, Στέφανε συφέ, ταῖς διδαχαῖς σου
πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

29. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥω-
μαίας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀδραμίου.

Ἡ μὲν, νέα εὖσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐν τινι μοναστηρίῳ διατρίβουσα, συνε-
λήφθη ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν· καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσασα, καὶ πολυει-

δεῖς ὑπομείνασα βυσάνους, ἀπετυμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 256, ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου.— Ὁ δὲ ὁσιος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 390.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. κράζει μεγάλη. (Ὅρα σελ. 226).

Τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς. (Σελ. 234).

Κοντάκιον τῆς ἁγίας ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὅσια, μαρτυρίου αἰ-
 μασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγ-
 καῖς τῶν νοσημάτων ἱασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσι-
 οῦσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχύν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ θρύων χά-
 ριν ἀένανον.

Καὶ τοῦ ὁσίου ὁμοιον.

Εν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης, καὶ ἀ-
 σκήσει γέγονας, πεφυτευμένος ὡς φοῖνιξ, ὕδατι τῆς
 ἐγκρατείας κατατρυφήσας, ρεύμασι τῶν σῶν δακρύων
 ῥύπον ἐκπλύνας· διὰ τοῦτο καρποφόρος, θαυμάτων ὥφθης.
 θεῖε Ἀβράμιε.

✠ 30. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας
 τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἦθησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 290 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Οἱ Μάρτυρές σου. (Σελ. 253).

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
Τοὺς ἀληθείας μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν
 ἀδελφῶν τὴν δυνάδα τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἁσμα-
 σιν, τὸν Ζηνόδιον ἅμα τῇ σοφῇ Ζηνοβίᾳ ὁμοῦ διώσαν-
 τας, καὶ διὰ μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἀφθαρτον.

✠ 31. Τῶν ἁγ. Ἀποστόλων ἐκ τῶν 70, Στάχυος, Ἀπε-
 λου, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσου, καὶ Ἀρισσοδούλου· καὶ τοῦ
 ἁγίου μάρτυρος Ἐπιμάχου, καὶ τοῦ ὁσιομάρτυρος Νικολάου.

Τῶν Ἀποστόλων τούτων ὁ μὲν Στάχυς ἐρημίτης πρῶτος ἐπίσκοπος Βυ-
 ζαντίου, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου χειροτονηθείς· καὶ ποιμάνας τὸν λαόν.

Ἀρχιεπισκοπὴ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερολίνης

αὐτοῦ 16 ἔτη, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τῶν δὲ λοιπῶν ἄλλος ἄλλην ἐπισκοπὴν λαχόντες, καὶ ἀποστολικῶς ἐν αὐταῖς διαπρέψαντες, ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ.— Ὁ δὲ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, διατρίβων κατὰ τὸ Πηλούσιον ὄρος ἀσκητικῶς, καταβάς δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος Ἀπελλιανοῦ, ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τῷ 251 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἁφῇσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. (Ὁρα σ. 245.)
Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, Ἀπελῆν, Οὐρβανόν τε καὶ Ἀριστόδουλον, Ἀμπλίαν, Νάρκισσον καὶ Στάχυν, οὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσιομάρτυρος, ἦχος γ'.

Μέγα καύχημα τῆς Χίου πέλεις, ἀξιάγαστε τῆς σῆς πατρίδος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε, ὥς οὖν ἐν ταύτῃ τὸ αἷμα ἐξέχεας, καὶ μακαρίαν εἰργάσω Νικόλαε. οὕτως ἅγιε αὐτὴν ἀσινὴ περίσωζε, ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον δεήσεσι.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Φερονίμως γέγονας, νίκη λαοῦ ὀρθοδόξου, ἱερὲ Νικόλαε, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, ὅθεν σοι ἐν κατανύξει ψυχῆς βοῶμεν, δώρησαι ἡμῖν τὴν νίκην ταῖς σαῖς πρεσβείαις, κατ' ἐχθρῶν τῶν ὁρομένων καὶ ἀοράτων τοῖς σέ τιμῶσι πιστῶς.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

✠ 1. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά
καὶ Δαμιανοῦ καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς Ἀσίας, πατέρα ἔχοντες ἀσεβῆ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, λαβοῦσα ἄδειαν ἡ φιλόχριστος μήτηρ αὐτῶν Θεοδότη, ἀνέθρεψεν αὐτοὺς εὐσεβῶς, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς καὶ ἐπιστήμης ἐξεπαίδευσεν, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἱατρικὴν· ἦν καὶ ἐπάγγελμα ποιησάμενοι, περιήρχοντο θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσιν ὁμοῦ ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰασεις παρέχοντες δωρεάν, ἅφ' οὗ καὶ Ἀνάργυροι ἐπωνομάσθησαν. Καὶ οὕτω τὸν ὄρμον τῆς ζωῆς αὐτῶν τετέλεσαντες, ἐκοιμήθησαν ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Α γιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Ο ἰ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἱαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοί.
Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράσι κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγαίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ἦθλησαν ἐν Περσίδι κατὰ τὸ 330 ἔτος, ἐπὶ Σαβωρίου ἢ Σαπαρίου Β' βασιλείας τῶν Περσῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.

Α ῥλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κοντάκιον, ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ως ἄστρο ἀπλανὴ τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ἀνέλαμψαν ἐν γῇ, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, τὸν ζόφον διώκοντες, τῶν παθῶν καὶ πηγάζοντες, χάριν ἀφθονον, ἀνεμποδί-
στως τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτηρίαν δωροῦνται, ἐλπίδι τῆς πίστεως.

✠ 3. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκεψιμά. Ἰωσήφ καὶ Ἀει-
θαλῶ καὶ τὰ Ἐγκαινία τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρ-
τυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λυδῇ. ἦτοι ἡ κατάθεσις τοῦ σώ-
ματος αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ἀκεψιμᾶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ᾔθλησαν τῷ 330, ἐπὶ Σαβωρίου ἡ
Σαπωρίου Β'. βασιλέως τῶν Περσῶν· τὰ δὲ Ἐγκαινία ἐγένοντο ἐν τοῖς χρόνοις
Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑ-
περασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμα-
χος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 255.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, ἀμέμπτως ἱερούργησας· θυσία δεκτὴ, ἐγέ-
νου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες. τὸ ποτή-
ριον ἐνδόξως ἄγιε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου,
πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μεγαλομάρτυρος, ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφυγό-
τες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ,
Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, καὶ σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοῦς
ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων·

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

17

ἵνα κράζωμεν· Χαίροι· Μάρτυς Γεώργιε.

⊕ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου.

Οὗτοι, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διεβλήθησαν εἰς τὸν τῆς πόλεως Κόμητα Λιβάνιον· ὅφ' οὐ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, κατεκλείσθησαν ζῶντες εἰς ταφον. καὶ οὕτω τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν χεῖρας Θεοῦ παρέθεντο. — Ὁ δὲ ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Βιθυνίᾳ κατα τὸ 740 ἔτος πατέρα ἔχων Μυριτρίκην καλούμενον, μητέρα δὲ Ἀναστασώ, καὶ κατ' ἄρχας μὴ τῆς ἀνδρικήας αὐτοῦ ἡλικίας διέπρεψεν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, καὶ βασιλικῶν τιμῶν ἡξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ· ὕστερον δὲ πάντα καταφρονήσας, ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ ὅρους τοῦ Ὀλύμπου· ὅπου διανύσας τὸν ὑπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, καὶ μέγα εἰς τὴν ἀρετὴν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 834, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 94. Τοῦ ὁσίου τούτου ἐστὶν ἡ συντομωτάτη ἐκείνη Εὐχή· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωαννίκε Πατήρ ἡμῶν ὅσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίδασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Νικάνδρε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εἰν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου, συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσσωποῦμεν οἱ πιστοὶ, Ἰωαννίκε ὅσιε, παρὰ Κυρίου εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

⊕ 5. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστάτης τῆς συζύγου αὐτοῦ.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν υἱὸς Κλιτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀσεβῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων τὸ πρότερον, ὕστερον δὲ τὴν εὐσέβειαν διδασκόντων παρά τινος μοναχοῦ, Ὁνουφρίου καλουμένου. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, ἐξ ἀπίστων γο ἑὼν γεννηθεῖσα καὶ αὐτὴ, ἐβαπτίσθη διὰ τὸ πρὸς τὸν Γαλακτίωνα συνοικέσιον. Ἡθλήσαν δὲ ἐπὶ Δακίου περὶ τὸ 250 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Οἱ μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 255).

6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, πρεσβύτερος πρῶτον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, καὶ εἶτα ἐπίσκοπος αὐτῆς· ἀνὴρ ἐλλόγημος· διδακτικός, ἀγαθὸς τὰ θεῖα, καὶ βίου χρηστοῦ μαρτυρούμενος· ζηλωτὴς θερμότητος τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσιίου πίστεως μέχρι θανάτου ἀνδρικώτατος ὑπερασπιστής. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἄπαξ καὶ δις ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου ὑπὸ τοῦ ἀρειανίζοντος Κωνσταντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξωρίσθη τελευταῖον περὶ τὸ 351 εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας, ὅπου, ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν ἀπέπνιξαν αὐτὸν οἱ εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπαγαγόντες.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Εἰς πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε ἡ Ἐκκλησία ζωλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἀβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῇ ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας, τὴν ψυχὴν σου, Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἀβελ, τρανῶς βοᾷ σοι τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

7. Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν Γαλιθαίᾳ ὄρει.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 290. Ὁ δὲ ἥσκησεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, βασιλεύσαντος τῷ 1045.

Ἀπολυτίκιον, τῶν μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 255.)

Τοῦ ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, αἷς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρύων τὸν στύλον κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμήν, τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστῆρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Χριστοῦ δοξάζει σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ δοθῆναι πᾶσι πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 8. Ἡ Συναξίς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Ἀρχία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οἱ ἄγγελοι πάντες, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, εἰσι πνεύματα λειτουργικά, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν (Ἑβρ. α'. 14). Αὐτοὺς κατέστησεν ὁ Θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ λαοῦ ἐπιστάται, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγοῦς (Λευϊτ. λβ'. 8). Εἰς αὐτοὺς προστάσσει φυλάττειν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν, ἵνα μὴδὲν αὐτοὺς βλάβῃ, μὴδὲ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν προσεγγίσῃ κακόν (Ψαλμ. ιγ'. 9—14). Αὐτοὶ ἐν οὐρανοῖς διαπαντός βλῆπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, τὸν Τρισάγιον αὐτῷ ἀναπέμποντες ὕμνον, καὶ πρεσβεύοντες πρὸς αὐτόν ὑπὲρ ἡμῶν, καθὼς καὶ χαίρουσιν ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι (Ἦσ. ε'. 2-3. Ματ. ιη'. 10. Λουκ. ιε'. 7. Πράξ. ιε'. 15). Ἐνὶ λόγῳ, αὐτοὶ ὑπηρέτησαν τῷ Θεῷ πρὸς ἡμετέραν εὐεργεσίαν τοσαῦτα, ὥστε γέμεται ἐκ τῆς τούτων ιστορίας αἱ σελίδες τῶν ἁγίων Γραφῶν.

Διὰ ταῦτα εὖν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, εὐλόγως τιμῶσα τοὺς θεῖους τοσούτους λειτουργούς, καὶ ἡμῶν προστάτας καὶ φύλακας, ἐπιτελεῖ σήμερον τὴν παρῶσαν Συναξίν, ὅ ἐστι συνάθροισιν ἡμῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν ἑορτὴν καὶ ὕμνον διὰ τὴν ἑξαιρέτως δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, ὡς ὀνομαστὶ εἰς τὰς Γραφὰς αναφερομένων, ὧν τὸ μὲν Μιχαήλ ἐρμηνεύεται, Τίς ὡς Θεός· τὸ δὲ Γαβριήλ Δύναμις Θεοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν Ἀγγέλων ἐστὶν ἀόριστος παρὰ τῇ θεῇ Γραφῇ, λέγοντος τοῦ Δανιήλ, ὅτι χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ (τῷ Θεῷ), καὶ μυρία μυριάδες παρειστῆκεισαν αὐτῷ (Ζακ. 10), πάντες ὅμως διακροῦνται εἰς ἑνὲα τάγματα, καλούμενα· Θρόνοι, Χερουβίμ, Σεραφίμ, Κυριότητες, Δυναμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἀγγελοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ἡμῶν δεήσεσι τειχίσῃτε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθαι ἡμᾶς ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἁγῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

† Θ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ὁνησιφόρου καὶ Πορφύριου καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρτῶνης καὶ Θεοκτίστης τῆς Ἀσθίας.

Οἱ μὲν ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτη. Ἡ δὲ ὁσία ὑπῆρχεν ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, περὶ τὸ 466· συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, καὶ θυγάτριον ἐξ αὐτοῦ γεννήσασα, τοῦτο μὲν παρέδωκε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, εἰς γνῶριμόν τινα γυναῖκα· αὕτη δὲ διήνυτε τὸν βίον ἀσκητικῶς, ζήσασα ἕως 100 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Σελ. 255).

Τῆς ὁσίας, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς. (Σελ. 259).

Ἀπολυτίκιον τῆς ὁσίας, Ἦχος πλ. α΄.

Τῆς Μεθύμνης τὸν γόνον καὶ θεῖον βλάστημα, καὶ Παρίων τὸ κλέος καὶ τὸ ἐντρύφημα, Θεοκτίστην τὴν ἁγίαν εὐφημήσωμεν· Χαίροις, βοῶντες πρὸς αὐτήν, καλλιπάρθενε ἀμνάς, ἥ νύμφη Θεοῦ τοῦ λόγου· ᾧ ἥ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεοκτίστην ἅπαντες νῦν εὐφημήσωμεν ὕμνοις· τῇ ἀσκήσει γέγονε πεφυτευμένη ὡς ξύλον· ῥεύμασι τοῖς τῶν δακρῶν ἀρδευσαμένη, ἔβλυσε καρποὺς ἀξίους τῇ ἐγκρατεῖα· διὰ τοῦτο μετετέθη πρὸς ἀειδήμους καὶ ἀκηράτους μονάς.

⊕ 10. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Ἐράστου, Σωσιπάτρου καὶ Κουάρτου καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὁρέστου.

Τούτων ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ ὁ Ῥοδίων, ἡ Ἡρωδίων (Ρωμ. ις' . 11). ἀκολουθήσαντες τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ εἰς Ρώμην, ἀπετμήθησαν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Νέρωνος περὶ τὰ 66 ἔτη. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ, γενόμενοι ἐπίσκοποι, Ἰκονίου μὲν ὁ Σωσιπάτρος, Βηρητοῦ δὲ ὁ Κούαρτος, ὁ δὲ Ἐραστός τῃς Πενεάδος ἢ Πανειάδος (ἥτις καὶ Καισάρεια Φιλίππου μετωνομάσθη(. οἰκονομος χρηματίσας πρότερον τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας (Ρωμ. ις' 23).—Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Τυάνων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ. ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ· τρυπηθεὶς δὲ τοὺς ἀστραγάλους δι' ἡλῶν (καρφίων) μακρῶν, καὶ ὑπὸ ἀγρίῳ προσδεθείς, βιαίως ὑπ' αὐτοῦ συρόμενος, ἀσῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 289 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. (Σελ. 255).

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Σελ. 245).

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνης σήμερον, τῶν Ἀποστόλων. ἡ σεπτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἀφ᾽ ἑσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

⊕ 11. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς, Αἰγύπτιος ὢν τὴν πατρίδα, ἤθλησεν ἐν Κοτυαεῖ τῆς Φρυγίας τῷ 296, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ὁ δὲ Βίκτωρ καὶ ἡ Στεφανίς ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 100, ἐπὶ Ἀντωνίνου. Ὁ δὲ Βικέντιος ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 235, ἐπὶ Μαξιμίνου.—Ὁ δὲ Θεόδωρος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 759, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης· ἐνεδύθη τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, ἐν τῇ τῶν Σακκουδιτῶν λεγομένῃ μονῇ, ἧς καὶ Ἠγούμενος ἐγένετο τῷ 795. Μεταθῆς ἔπειτα εἰς τὴν τοῦ Στουδίου, οὕτω καλουμένην ἀπὸ τοῦ κτίτορος αὐτῆς, Στουδίου, ὑπάτου Ρωμαίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Στουδίτης. Ἐ-

πάνη ἐνθερμος ζηλωτῆς τῶν πατρικῶν παραδόσεων· ἠγωνίσατο μέχρι θανάτου ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς· ὑπέμεινε τρεῖς ἐξορίας διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ἥλον· ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην, εἰς ἣν κατεδίκασεν αὐτὸν Λέων ὁ Ἀρμένιος, ἐνεκαρτέρησε γενναίως βραδύζόμενος καὶ δεσμούμενος, καὶ μεταφερόμενος ἀπὸ σκοτεινῆς εἰς ἄλλην σκοτεινότεραν φυλακὴν, ἐπὶ ἑτὶ ὁλόκληρα. Τελευταῖον ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ λαβὼν μικρὰν ἄνεσιν τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 826 ἔτει τῇ 11 Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε οἱ περισσώτεροι αὐτοῦ μαθηταί, τὰ γόνατα κεκλιμένοι, ἐφαλλον τὸν Ἀγιῶμον. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἤρξατο ψάλλειν τοῦτον τὸν Ψαλμὸν· σθάζας δὲ εἰς τὸν Στίχον αὐτοῦ· Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβομαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσας με (ρὴ. 93). ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ζήσας ἔτη 67. - Πρὸς τοὺς ἄλλους αὐτοῦ ἱεροὺς συγοάμμασιν, ἐποίησε μετὰ τοῦ ἰδίου αὐταδέλφου Ἰωσήφ, καὶ ἄλλον σχεδὸν τὸ κατανυκτικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου (ΐουλ. 14).

Ἀπολυτίκιον. ἤχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 255).

Τοῦ ὁσίου, ἤχος πλ. δ'.

Ὁ ῥοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλῶπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, ἤχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθλητάς θεόφρονας ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα. τοὺς θείους ἀθλοὺς σήμερον, Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιόφρονος· καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα τὸν φιλάνθρωπον.

Καὶ τοῦ ὁσίου, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικὸν, ἰσάγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαῖδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος θεομάκαρ ὦφθης Θεόδωρε, συν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πα-

Δηροσία Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόνας

τὸς ἡμῶν Νεῖλου.

Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μὲν Ἰωάννης ἦν Κύπριος τὸ γένος, ἐκ πόλεως Ἀμαθοῦντος, υἱὸς Ἐπαφνίου τοῦ τῆς Κύπρου ἀρχόντος, ἐγεννήθη τῷ 555, ἐτίθη ἐπὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῷ 608, ἀπέθανε τῷ 619, ἐτῶν 64. Ὁ δὲ Νεῖλος ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρίδα, μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπαρχος τῆς πόλεως πρῶτον, εἶτα ἀσκητὴς τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἐγράψεν Ἐπιστολάς καὶ Ἀσκητικά διὰ πόρον. ἀπέθανε περὶ τὰ 451.

Ἀπολυτίκιον ἡχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτίσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ ὁσίε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας. τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ προσέβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου, ἡχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. (Ὁρα σελ. 258).

Κοντάκιον ἡχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέειληφας, Ἰωάννη πάνσοφε διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου ἡχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσία. Ἀλλ' ὥς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι. Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ **13.** Τοῦ ἐν ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀρχιεπίσκοπος καὶ κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἐγεννήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ, τῷ 344 ἔτος, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Σεκούδου καὶ Ἀνθούσης· ἐμαθήτευσε παρὰ Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ Ἀνδραγαθίῳ τῷ φιλοσόφῳ· ἐμόνασε πρῶτον ἐν

ταῖς κατ' Ἀντιόχειαν ἡσυχαστηρίοις, εἴτα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας τῷ 383, ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῇ 15 Δεκεμβρίου τῷ 398 ἐξωρίσθη τῷ 403 ὑπὸ Ἀρχαίου καὶ Εὐδοξίους· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεκλήθη πάλιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ μῆνας 7 ἢ 8 ἐξορισθεὶς ἐκ δευτέρου τῇ 10 Ἰουνίου τοῦ 401, καὶ πολλὰ παθὼν ἐν ἐξορίᾳ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακομιζόμενος, ἀπέθανε καθ' ὁδὸν ἐν Κολάνοις τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407, ζήτας τὰ πάντα ἐτῆ 63. Ἐπωνομάσθη Χρυσόστομος. διὰ τὴν εὐφράδειαν αὐτοῦ. Συνέγραψε τὰς αὐτὰς, καὶ εἰς τοσοῦτον τὴν θείαν γραφὴν ἐσκόνησεν, ὥς οὐδεὶς ποτε τῶν ἁλλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ εἰσι 1447 Λόγοι καὶ 249 Ἐπιστολαί. Εἰκοσιδύο διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπλεξεν ἐγκώμια εἰς αὐτόν.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι, διὰ τὴν ἐν τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, μετετίθη ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν σήμερον, καθ' ἣν ἴτως συνέβη ἡ ἀνάκλησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξορίας.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ἦ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρους ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοπροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν ὁσῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμάκριστε ὁσιε. Ἐπαξίως εὐφημοῦνμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὡς τὰ θεία σαφῶν.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Δώδεκα, ἐκ Βηθσαιδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, πεπαιδευμένος τὰ τοῦ νόμου διδάγματα, καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν προφητικῶν βιβλίων σχολάζων· διό, καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσεν αὐτόν εἰς τὸ Ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ζητήσας ἀμέσως εὕρισκει τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁ, ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, ἐβρόνταμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρετ (Ἰω. ιν. α'. 46) Κηρύττει δὲ τὸν Θεάνθρωπον ταῦτα Ἰησοῦν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ πολλὰ

λα παθὼν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τελευταῖον σταυροῦται κατακεφαλῆς ἐν Ἰερραπόλει τῆς Φρυγίας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε. (Ὁρα σελ. 234).

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἱκαισίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων τῇ Εκκλησίᾳ σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου.

Τούτων ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288. ὁ δὲ Ἀβίβος, διάκονος ὢν, ἐν ἡμέραις Δικινίου τῷ 316.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκατήχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τῆς σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους σοφοὶ τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς προίστασθε πανεύφημοι· διὸ κόρην Ἁγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐρρύσασθε. Ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἡ δόξα καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ αὐτὸς ἐκαλεῖτο καὶ Λευὶς, υἱὸς Ἀλφαίου, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα, τῆς λῶνης τὸ ἐπάγγελμα. Συνέγραψε πρῶτος ἐν Παλαιστίνῃ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑβραϊστὶ, 8, ἢ 9, ἢ κατ' ἄλλους 15 ἔτη μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν. Ζωγραφεύμενος ἔχει πλησίον αὐτοῦ Ἀνθρώπου μορφήν, τοῦ πρώτου τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (α' 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦν δὲ εἰς ἐν τῶν Ἀώδεκχ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε. Σελ. 234.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἑνσαρκον πάνσοφε, οἰκονομίαν Χριστοῦ, τὰ πάθη καὶ ἔγερσιν εὐηγγελίσω ἡμῖν, Ματθαῖε Ἀπόστολε· ὁθεν χρεωστικῶς σε ἀνυμνοῦμεν δοῶντες· φάνηθι ἐν τῇ κρίσει βοηθὸς ἡμῖν πᾶσιν, ἧς καὶ τὴν ὥραν Εὐαγγελιστὰ, τρανῶς καθυπέγραψας.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὁθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ραθύμων ἡγείρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

✠ 17. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῆς Καπποδοκίας ἐκ γονέων ἀπίστων· ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Βηρυτῷ, καὶ τελευταῖον ἐν Καισαρείᾳ πέντε ἔτη ὑπὸ τὸν Ὀριγένην, ὅφ' εὖ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Εἴτα, τῷ 240 ἔτει γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, εὗρεν ἐν αὐτῇ 17 μόνον Χριστιανούς· ἀποθανόντων δὲ περὶ τὰ 265, ἀφῆκε σχεδὸν τόσους μόνον ἐπίστους· ἅπας δὲ ὁ χρόνος τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ὑπῆρξε παραδόξων θαυμάτων συνέχεια, ὅφ' εὖ ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός, προσαγορευόμενος καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, Δεύτερος Μωσῆς (Βασιλ. ὁ Μ. κεφ. κθ'· περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος).

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίζειν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θ αὐμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρο-
κτοῖς τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας
τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῇ Θ αὐμ
τουργός, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

Ὁ μὲν Πλάτων ἤθλησεν ἐπὶ ἡγεμόνος Ἀγριππίνου ἐν ἔτει 266, ἀπὸ τῆς
χώρας τῶν Γαλατῶν καταγόμενος, ἐκ πολέως Ἀγκύρας. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς
Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ. Παρασταθεὶς δὲ ἐνώπιον
Ἀσκληπιάδου τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ παρακινούμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν εἰδωλῶν
προσκύνησιν, ἠτήσατο ἀχθῆναι νήπιον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἵνα ἐκεῖνο γένηται καρπὸς
τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. Ἐρωτηθὲν οὖν τὸ νήπιον· Τίνα Θεὸν δεῖ πρὸς
σκυνεῖν; ἀπεκρίνατο· Τὸν Θεὸν τῶν Χριστιανῶν. Καὶ αὐτὸ μὲν δέρεται
νιλεῶς διὰ προσταγῆς τοῦ τυράννου, εἰτα ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν· Ὁ δὲ Μα-
ρτυς, ἐκκοπείς τὴν γλῶσσαν, καὶ ὀφθεῖς εἰς τὴν φυλακὴν, τελευταῖον ἀποπνίγεται
ἐν αὐτῇ τῷ 205 ἔτει. — Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ῥωμανοῦ τούτου ἐκτίσεν ἐπειτα
Κωνσταντινουπόλει ναὸν περικαλλῇ ἡ ἁγία Ἐλένη.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Σελ. 255).

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου καὶ τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Τοῦ μὲν Προφήτου ἐστὶν ἄσκηλος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἡ Πατρίς καὶ
χρόνος, καθ' ὃν ἠκάμασε· διὸ τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Ἀβδίου
τοῦ Ἀγαᾶθ οἰκονόμος, ὁ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Τεζίβελ κατακρύψας ἐν σπηλαίῳ
τοὺς 100 Προφῆτας, καὶ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι διατρέφων αὐτούς· (Γ'. Βασ. π.
4.) καὶ ὅτι ὕστερον ἐγένετο μαθητῆς Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου περὶ τὰ 903
X. Ὁ δὲ Καλμέτης καὶ οἱ τούτου ὁπαδοὶ κρίνουσιν αὐτὸν, ὡς ἐκ τῶν λόγων
τῆς ἰδίας προφητείας, μικρὸν τι μεταγενέστερον τοῦ Ἰωὴλ (Ὀκτωβρ. 19). Δι-
γεται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ Ὁβδίου καὶ Ἀβδίας ἢ Ὡβαδίας. Ἡ δὲ προφητεία αὐ-
τοῦ, εἰς ἃ μόνον κεφάλαιον περιεχομένη, τάττεται ἡ τετάρτη μετὰ τῶν ἑ-
λασσόνων Προφητῶν. — Ὁ δὲ Βαρλαάμ ὑπῆρχεν ἐκ κόμης τινὸς τῆς κατὰ Συ-
ρίαν Ἀντιοχείας, γέρων τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν τέχνην γεωργός· ἤθλησε δὲ ἐν τοῖς
χρόνοις Διοκλητιανοῦ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀβδίου τὴν μνήμην Κύριε ἐορτά-
ζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν Σῶσοι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐπερον τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 245.

20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς ἐν Κοίλα-Συρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς Σερτίου καὶ Μαρίας, ἀκμάσας ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εἰκονομάχων, περὶ τὰ 837.— Ὁ δὲ Πρόκλος ἦν ἐν ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐχρημάτισε μαθητὴς καὶ γραφεὺς τοῦ Χρυσοστόμου· ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 434· ἐδέξατο μετὰ θριάμβου τοῦ θεοῦ διδασκάλου αὐτοῦ τὸ ἐρώτατον λείψανον ἐν τῇ ἀνακομιδῇ (Ἰανουαρ. 27)· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 447.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ'.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν κατὰ τὸν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου, ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Προεόρτιον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα, νυνὶ, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν θλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντος Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἁγνὴν.

Κοντάκιον τοῦ Πρόκλου, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπαξίως σήμερον, πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων, τιμιωτέρα ἀληθῶς, ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, Πάτερ Πατέρων, παμμάκαρ Πρόκλε σοφέ.

Προεόρτιον Ὅμοιον.

ὑφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

⊕ 21. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσοδος τῆς ὑπεραγίας Δε
νης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Θεοτόκος προσηνέχθη τῷ ἱερῷ ἐτίζουσα, ἔνθα τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα διέτριψεν ἑνδεκα ἢ δωδεκα ὁλόκληρα ἔτη μέχρι τοῦ 14, ἢ 15, τῆς ἡλικίας αὐτῆς· καὶ τότε, ὡς κόρη τελεία, τῶν ἱερέων βουλῆς, τῶν γονέων αὐτῆς ἤδη πρὸ τριῶν ἐτῶν τεθνηκότων, ἐστεύθη τῷ Ἰωσήφ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τὴν ἀνθρώπων σωτηρίαν ἡ προκήρυξις· ἐν Ναῷ τοῦ ἱεροῦ τανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῦ ἐρχομένου προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως ὡς σωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήξις.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος ἁγία καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τὴν ἁγίαν ἁγίαν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦντες· Ἀγγελοι Θεοῦ Αὐτῇ ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

⊕ 22. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος, Ἀποστόλου.

Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας καὶ τῶν συν αὐτῇ, Βαλλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου.

Ὁ μὲν Φιλήμων ἦν ἐκ Κολασσῶν, ἡ Κολασσῶν, πόλεως τῆς Φρυγίας, ἀνὴρ πλούσιος καὶ ευγενής· ἡ δὲ Ἀπρία, σύζυγος αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχίππος, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κολασσαῖς Ἐκκλησίας, Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταὶ καὶ οἱ τρεῖς. Ὁ δὲ Ὀνήσιμος, δούλος ὢν τοῦ Φιλήμονος ἄπιστος, κλέψας τι τῶν σκευῶν αὐτοῦ, ἐδραπέτευσεν εἰς Ῥώμην· ἀλλὰ εὐρὼν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Ἀπόστολος καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ὁδηγήσας· ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Φιλήμονα, γράψας καὶ ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν τῷ θ' ἔτει (ἥτις ἐστὶ μία τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Πάυλου), συνιστῶν αὐτῇ τὸν Ὀνήσιμον τοῦτον. Ἐτελεύτησαν δὲ πάντες μαρτυρικῶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν λιθοβοληθέντες. Ἡ δὲ Κικιλία ἦν ἐκ Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπροὺς· μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, εἴλκυσε αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν· αὐτὸς δὲ πάλιν Τιβούρτιον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. Ἡθλησαν δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, Ἀπταισμάτων ἄφεσιν, παράσχηταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. ἵνα Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

✠ 23. Τῶν ἐν ἁγίαις Πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκαραγαντίων, καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀκράγαντος, πόλεως τῆς Σικελίας, υἱὸς γενέων εὐσεβῶν, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότῃς· ἤκμασε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πινστμήτου, περὶ τὰ 685. — Ὁ δὲ Ἀμφιλόχιος ἦν Καππαδόκης τὸ γένος, ἀσκήσει καὶ θεῖα γνώσει διαλάμπων ἐκ νεότητος, Προεχειρίσθη Ἐπίσκοπος τῷ 344 ἔτει· ἠγωνίσαστο γενναίως κατὰ τῆς βλασφημίας Εὐνομίου, Μιχερόνιου τοῦ Πνευματομάχου, καὶ τῶν τοῦ Ἀρείου ὁπαδῶν· ἐπαρουσίασεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Β' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 150 Πατέρων, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσαν ἐν ἔτει 381, καὶ φθάσας εἰς γῆρας βαθεῖ, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ 395.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (Ὅρα σελ. 269).

Ἀπὸ Γ. Ωδῆς Κοντάκιον, ἦχος δ'· Ἐπεφάνης σήμερον. φωτοδόλοις λάμπεσιν, ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδρὰν, ἐπιτελοῦντάς σου κοίμησιν, ὅσιε Πάτερ παμμάκαρ Γρηγόριε.

Ἀφ' ἑκτῆς ἡχὸς α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ως λίαν ἐκλεκτός, καὶ Θεῷ ἐγνωσμένος, τῇ θείᾳ ἀληθῶς προκεχείρισαι ψήφῳ, ποιμὴν ἀξιάγαστος, εἰς πολλῶν περιποίησιν· ὅθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προῖς ἄμενος.

⊕ 24. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ μὲν Κλήμης ἐδιδάχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου· ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥώμης τῷ 91 ἔτει, τρίτος μετὰ τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀναίρεσιν· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 100 ἔτος ἐπὶ Τραϊανοῦ. — Ὁ δὲ Πέτρος, ἐπιφανέστατα προεδρεύσας τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας δώδεκα ἐτη, καὶ διὰ τε τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ βίον, καὶ τὴν τῶν ἱερῶν λόγων ἀσκήσιν, θεῶν τι χρῆμα ἐπισκόπων καὶ διδασκάλων τῆς ἐν Χριστῷ θεοσεβείας ὑπάρχων, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. κ', 13, καὶ θ', 6), ἀπετεμήθη τὴν κεφαλὴν ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὡς ἄνωτέρῳ.

Κοντάκιον ἡχὸς δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι οἱ ὄντως κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

⊕ 25. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Ἀρχία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐξ Ἀνατολῶν καταγόμενος υἱὸς Γορδιανοῦ τινος, Σαύθου τὸ γένος. Ἡ δὲ Αἰκατερίνα ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Κωνσταντοῦ ἢ Κέστου, παρθένος περικαλλῆς, σωφρονεστάτης καὶ ἐνδοξος πλούτῳ, γένει καὶ παιδείᾳ· ἥτις διὰ μὲν τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος, ἐξενίκησε τὴν ἐμπαθῆ καὶ ἀκόλαστον ψυχὴν Μαξιμίνου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας τυράννου· διὰ δὲ τῆς εὐγλωττίας, ἐπειστόμισε τοὺς πρὸς αὐτὴν διαλεγόμενους ῥήτορας. Ἐστέφθη δὲ τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ περὶ τὸ 305 ἔτος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Εἰσοδίων ἡ Ἑορτή.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας, ἡχὸς πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θείαν καὶ πολυούχον Σινᾶ, τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφήμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς

τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ, καὶ νῦν ὡς μάρ-
τυς στεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ Μάρτυς σου Κύριε (Ὁρ. πέλ. 245).
καὶ πάλιν τῆς ἁγίας, ἡχὸς θ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σορεΐαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν γε-
ραίροντες τὴν πάνσοφον Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν
σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε,
ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἁγίου ὁμοίον.

Τὰ θεῖα σοφὲ, σεμνῶς ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτὴ, ἐ-
γένου παναοίδημε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες προθυμότα-
τα τὸ ποτήριον διὰ τοῦτο Μερκούριε, πρεσβεύεις
ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θ 26. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιο-
ίου, καὶ Νικωνος τοῦ Μετανοεῖτε, καὶ Στυλιανοῦ τοῦ
Παφλαγῶνος.

Τούτων ὁ μὲν Ἀλύπιος ἦν ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Βιθυνίας· καὶ ζήσας ἐπὶ
τινος κίονος (στύλου) ἔτη 53, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 608, ὑπάρχων ἐτῶν 190.
Ὁ δὲ Νίκων κατήγετο ἐξ Ἀρμενίας, υἱὸς μεγιστάνου τινός, Καταλιπὼν δὲ καὶ
γονεῖς καὶ πατρίδα, περιήρχετο τὰ ἀνατολικά μέρη, βοῶν πρὸς πάντας τὸ, Με-
τανοεῖτε, ἅφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν, ἔλαβε. Τέλος δὲ καταντήσας εἰς Λακε-
δαίμονα τῆς Πελοποννήσου, καὶ ναὸν ἐκεῖ ἀνεγείρας Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν,
καὶ ἐν αὐτῷ μέχρι τέλους μονάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον περὶ τὰ τέλη τοῦ Θ'.
αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀλυπίου, ἡχὸς α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας
ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πει-
ρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων
ἐν σώματι, Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Νίκωνος, ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Λακεδαιμίων, θεῖαν λάρνακα, τῶν σὼν
λειψάνων, ἀναδρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώ-
ζουσιν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας
πάτερ ἐκ πίστεως· Νίκων ὅσις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'.

Στήλη ἐμψυχος τῆς ἐγκρατείας, στύλος ἄσειστος τῆς
Ἐκκλησίας, Στυλιανὲ ἀνεδείχθης μακάριε· τὸν γὰρ σὸν
πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐν οὐρανοῖς ἐκομίσω
τὸν ἀφθαρτον, καὶ ἐγκρατεία καὶ πόνοις πανόλβιε, χάριν
εἵληφας νηπίων προστάτης γενόμενος, καὶ φύλαξ νεογνῶν
ἀπροσμάχητος.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ἐπεφάνης.

Εν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου, συνελθόντες ἅπαντες
ἐκδυσωπούμεν οἱ πιστοὶ, Στυλιανὲ ὁσιώτατε, παρὰ Κυ-
ρίου εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Ⲅ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέ-
σου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Βυθλαβὰ, περιφανὴς τὸ γένος, φίλος ἄκρος καὶ ἐντιμὸς
παρὰ Ἰσδιγέρῃ ἢ Ἰεσδεγίρδῃ Δ'. τῶν Περσῶν βασιλεῖ, βασιλεύσαντι τῷ
399-420. Χριστιανὸς δὲ ὢν ἐκ προγόνων ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν, δειλασθεὶς τῇ
τοῦ βασιλέως φιλίᾳ καὶ κολακείᾳ. Τοῦτο μαθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυ-
γος, ἐμήνυσαν αὐτῷ διὰ γραμμάτων, ὅτι οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ κοινωνίαν ἔχου-
σιν πρὸς αὐτὸν, ὡς προτιμήσαντα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκαιρον δόξαν.
Ὁ δὲ πληγθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, ἀπεκλή-
στο ἐφ' οἷς ἤμαρτε, καὶ ἦν ἀποστρεφόμενος τὴν πρὸς τὸν βασιλέα σχέσιν. Δι-
εἰς ἄκρον ἐκεῖνος ὀργισθεὶς, ψηφίζει κατ' αὐτοῦ πικρότατον θάνατον, εἶον οὐδὲ
κατὰ θηρίου τις ἐψηφίσατο ἂν, κατατμηθῆναι δηλονότι τὸ σῶμα αὐτοῦ, κατὰ
μίαν ἐκάστην ἁρμονίαν τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Καὶ οὕτω μεληδὸν ὃ γεννά-
δας κατακοπεῖς μέχρι τῶν μηρῶν καὶ τῶν ὤμων, τελευταῖον ἀποτέμνεται καὶ
τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 245.)

Δημοσίον Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης Θεσσαλονίκης

Κοντάκιον ἤχος θ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόφυχε, καὶ τὸ φοβε-
ρὸν κριτήριον πτοούμενος, τῶν Περσῶν τὸ πρόσταγ-
μα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἐδείχθης
Μάρτυς σεπτὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα συντεμνόμενος.

Ⲭ 28. Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Στεφάνου τοῦ Νέου· ἔ
τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.

Ὁ μὲν ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 741 ἐκ γενέων εὐσεβῶν
Ἰωάννου καὶ Ἀννης· ἤταξεν ἐκ νεότητος ἐν τῇ κατὰ τὴν Β.θουρίαν τοῦ ἁγίου
Αὐξεντίου μονῇ, ἣτις κειμένη ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ, ἐκαλεῖτο· Βουνὸς τοῦ ἁγ.
Αὐξ. ἐγένετο προσετώς τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν· ἠκούσθη πανταχοῦ τῶν πνευμα-
τικῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἡ φήμη, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἡ εὐδοκία ἔσπευε πολλοὺς
πρὸς αὐτόν. Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν,
ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου· ὅρ' οὐ πρῶτον μὲν κατεδικάσθη, ἐνδεκα
μῆνας, εἰς δεσμὰ καὶ φυλακὰς· εἴτα, συρόμενος κατὰ γῆς καὶ λιθαζόμενος, ὡς
ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀρ' οὐ καὶ Νέος Στέφανος ἐπωνομάσθη· τύπτεται
ἐξώλ κατὰ τοῦ μῆνιγγος, καὶ συντριβείς τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῷ
766 ἔτει.

Ὁ δὲ Εἰρηναρχος ἦν ἐκ Σεβαστείας, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑπηρέτης
ὑπάρχων ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ εἰς τὰς τιμωρίας τῶν Ἀγίων Μαρτύρων. Βλέπων
ὁ ποτε βιαιοποιημένος ὑπὲρ Χριστοῦ ἑπτὰ γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνδρίαν αὐτῶν
θαυμάζων, ὅτι ἀσθενεῖς οὗται ἐκ φύσεως, ὁμοῦ ἠνδρίζοντο κατὰ τοῦ τυράννου,
καὶ κατήγγυον αὐτόν, φωτίζεται ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, καὶ τὸν Χριστὸν παρ-
ρησία ὁμολογῆσας, καὶ διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος δοκιμασθεὶς, ἀπετμήθη τὴν κεφα-
λὴν μετὰ τῶν ἁγίων Γυναικῶν τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητάς τῶν
δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμά-
καρ τοῦ Σταυροῦ. Αὐθὶς δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς
ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει·
καὶ δι' ἁμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, ὁσιομάρτυς ἀδοίδιμε Στέ-
φανε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε (Ὅρα σελ. 245.)

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν καὶ θεῖον Στέφανον, ἀνευφη-
μήσωμεν πιστῶς ὡδαῖς φιλέορτοι, ἐκ καρδίας, ὡς τι-

μήσαντα χαρακτῆρα, τὸν ὥραϊον τοῦ Δεσπότου καὶ Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκδοήσωμεν, τούτῳ χαίροντες· Χαίροις Πάτερ αἰοίδιμε.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παραμόνου καὶ Φιλουμένου.

Τοῦ μὲν Παραμόνου ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου βασιλέως ἐν ἔτει 250, τοῦ δὲ Φιλουμένου ἐπὶ βασιλείῳ Αὐρηλιανοῦ τῷ 270.

Εἰ οὐκ ἐστὶν Ἀλληλουῖα. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. σ. 255.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

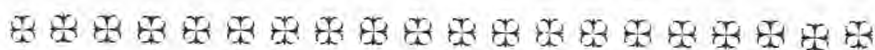
Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαιδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωάν, ἀδελφὸς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου, μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ πρότερον· εἶτα ἀκούσας τὴν περὶ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦντος καὶ λέγοντος· Ἴδε ὁ ἀγνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α'. 36), ἠκολούθησεν εὐθὺς τῷ Ἰησοῦ καὶ ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ πρῶτος, ἅφ' οὗ καὶ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων ἐπωνομάσθη. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, κηρύξας αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας σταυρωθεὶς κατακεφαλῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὄλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἥχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθοῦμενον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9, ἢ ἡ νύξ ὥρας 15.

⊕ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοὺμ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν. Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

⊕ 2. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδακούμ, καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μυρώπης.

Τῆς Ἀγίας Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καλλιμάρτυς Μυρώπη καὶ Χριστοῦ νύμφη ἄφθορε, νῦν αὐτῷ παρεστῶσα ὡς ὠραία καὶ πάγκαλος, ὡς λίθους φαειροὺς ἢ διαυγεῖς, τὰ στίγματα φέρουσα σαρκὸς, καὶ αἱμάτων τὴν πορφύραν ὡς βασιλὶς περικειμένη ἐνδοξε, δυσώπει αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ πόθου εὐφημούντων σε, ὕμνοις ἐπινικίοις καὶ ᾠδαῖς τὴν θείαν ἄθλησιν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Φερονύμως ἄφθονα, ὦ ἀθλοφόρε Μυρώπη, μῦρα βρύεις χάριτας, τὰς τῶν θαυμάτων καὶ νέμεις, ἅπανσι τοῖς δεομένοις καὶ ἐκζητοῦσι, πίστει τε καὶ εὐλαβείᾳ προσερχομένοις τῇ σωρῷ σου τῇ πανσέπτῳ, ἣτις κατέχει Μάρτυς τὴν κόριν τὴν σὴν.

⊕ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ὡσαύτως.

Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Προφῆται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑβ'. Ἐλασσόνων ὑπάρχουσι, καὶ ἐκάστου ἡ προφητεία εἰς 3 διαιρεῖται κεφάλαια, Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Ναοὺμ, Ἐλκεσαῖος τὴν πατρίδα, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἐβδόμος τῇ τάξει· προεφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἐξεκίου μετὰ τὴν τῆς Σαμαρείας καταστροφὴν, τῷ 721 πρὸ Χριστοῦ γενομένην. Ὁ δὲ Ἀβδακούμ, ὅστις καὶ Ἀδακούμ Ἀμβακούμ εὐρί-

σκετε γεγραμμένους, τῇ μὲν τάξει ἐστὶν ὁ γῶστος, ἡ δὲ πατὴρ καὶ φυλὴ αὐτοῦ
 ὁπλὸς παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ· προεφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰωαχὶμ, τοῦ καὶ
 χοαίου καλουμένου, πρὶν τῆς εἰς Βαβυλῶνα μετακινήσεως τοῦ λαοῦ, τῷ
 πρὸ Χριστοῦ γενομένης. Τοῦ Ἀββακίου τούτου ἐστὶν ἡ Δ', τῆς Στιχοῦ
 Ὡδῃ· Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐξοβήθην, κτλ.
 Σοφονίας, ἐννατος ὑπάρχων τῇ τάξει, ἦν υἱὸς Χουσί ἐκ γένους Λευϊτικοῦ
 κατ' ἄλλους, δισέγγονος Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως· προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις
 αἰοῦ, βασιλεύσαντος τῷ 641-610 πρὸ Χριστοῦ.

✠ 4. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας καὶ
 ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Κατάλυσις αἵνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ μὲν Βαρβάρα ὑπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανῶ.
 γάτρῃ εἰδολολάτρῳ τινὸς Διοσκόρου τὸ ὄνομα, ὅστις ἀπανθρώπως βασαν
 αὐτὴν διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, τελευταῖον ἀπεκεφάλισεν ἰδίαις χερσὶ τῷ
 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν ἐκ Δαμασκοῦ τῆς Συρίας, υἱὸς γονέων πλουσίων κα
 σεῶν. Ἐγενήθη περὶ τὸ 670 ἔτος συνανειστράφη μετὰ τοῦ Κοσμά, τοῦ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Σεργίου τὸ ὄνομα, υἱοθετηθέντος (Ὁκτωβ. 14), καὶ
 αὐτοῦ ἐμαθήτευσεν παρὰ τινι μοναχῷ, Κοσμά καὶ αὐτῷ καλουμένῳ αἰχμαλ
 σθέντι μὲν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἰταλίας, ἐξαγορασθέν
 ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐγένετο φιλόσοφος μέγας, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν αἰῶ
 Φωστήρ. Τιμηθεὶς ὑπὸ τῶν Καλίων (διαδόχων τοῦ Μωάμεθ) εἰς τὸ τοῦ Σ
 βούλου ἀξίωμα, κατέλιπεν αὐτὸ μετ' ὀλίγον, καὶ ἐνεδύσατο τὸ μοναχικὸν σχ
 ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σάββα μονῇ, ἐνθα καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη. Ἠγωνί
 ἀνδρικῶς διὰ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, κατὰ τῶν Εἰκονομάχων Λέοντος
 Ἰσαύρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου. Ἐπωνομάσθη Χ
 σορροῦς, διὰ τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ρητορείαν καὶ εὐπράδειαν, καθ' ὅμ
 μίαν τοῦ τῇ Δαμασκῷ παραρρέοντος ποταμοῦ Χουσορρά καὶ αὐτοῦ καλουμ
 Ὑπῆρξεν δ' ἀρχηγὸς τῆς Συστηματικῆς Θεολογίας καὶ τῆς Σχολαστ
 ὁ πατήρ, ἐκθέμενος ἀκριβῶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη
 ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 760 ἔτει. Μεταξὺ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμ
 τῶν, εἰ ποιητικοὶ καὶ πεζοὶ αὐτοῦ Ὕμνοι, καὶ τὰ μελίρρητα ᾠσματα κοσ
 τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν, ἐχθροῦ γὰρ τὰς πα
 δας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτ
 δοθηθεῖα καὶ ὀπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμνος.

*Ἔτερον.

Πατὴρ δὲ δυσεβεστάτου μὴ πεισθεῖσα τοῖς ῥήμασι, τ
 ἐν τῷ λουτρῷ τὰς θυρίδας, ὦ Βαρβάρα διέταξας, γε

σθω δὴ εἰς τύπον ἀψευδῆ, Τριάδος τῆς Ἀγίας καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ ἧς καὶ τὰς θασάνους τῶν ἀνόμων ὑπῆνεγκας. Δόξα τῇ καρτερίᾳ σου σεμνῇ, δόξα τῷ σὲ ἀναδείξαντι, Παρθένων ὄντως καλλονῇ, καὶ Μαρτύρων καύχημα.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. (Ὁρα σελ. 263.)

Κοντάκιον τῆς ἁγίας, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνῇ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτυξας, ἀπειλὰς ἀνδρειόφρων, μεγαλοφώνως κράζουσα σεμνῇ Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Τοῦ ὁσίου ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Ἰωάννην, τῆς Ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ φωστῆρα, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον ὑμνήσωμεν πιστοί· ὄπλον γὰρ ἀράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἱρέσεων πλάνην· ἕως θερμὸς προστάτης εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

Θ 5. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Ἀρχία, καὶ Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Ἐγεννήθη τῷ 439 ἔτει ἐν Μουταλάσκη κώμῃ τῆς Καππαδοκίας μικρᾶ· εἰσῆλθε παιδιόθεν εἰς τοῦ μοναδικοῦ βίου τὸ στάδιον, ὑπὸ γυμνασιάρχῃ Εὐθυμίῳ τῷ Μεγάλῳ· ἐγένετο προστάτης πολλῶν μοναχῶν, καὶ καθηγητὴς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναστηρίων· ἀπῆλθε πρέσβυς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεῖς, Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν δογμάτων τῆς ἐν Χαλκιδόνι Συνόδου· καὶ ζήσας ἔτη 94, ἐτελεύτησε τῷ 533. Τὸ σωζόμενον Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου τούτου ἐλαβε τὴν ἀρχήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. (Ὁρα σελ. 258.)

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος προσενεχθεὶς διὰ
ἀρετῆς Σάββα μακάριε, τῷ σέ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισα-
μένῳ, ἐχρημάτισας Ὀσίῳ ἐγκαλλώπισμα, πολιστή-
τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος διὸ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ
αἰοῖδῃμε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου
Μύριον τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἦκμασεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· ὑπῆρξεν εἰς τῶν 318 ἁγίων Πα-
τέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Δ'. Οἰκουμένης Συνόδου ἐν ἔτει 325, ἀπέθανε περὶ τὰ 330.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας δι-
δάσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμά-
των ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψη-
λὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εἰς τοῖς Μύροις ἅγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ
γάρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυ-
χήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανά-
του· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῇ
χάριτι.

✠ 7. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου
Μεδιολάνων.

Ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 340, ἐγένετο Βουλευτὴς τῆς ἐν Ρώμῃ Συγκλήτου
εἰτα τῷ 374, τῇ 7 Δεκεμβρίου, ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον· συνέ-
γραψε Λατινιστὶ πολλά· καὶ ζήσας ἔτη 57 ἀπέθανε τῇ 4 Ἀπριλίου, παραμονὴ
τοῦ Πάσχα ἐν ἔτει 397.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὁρα σελ. 249

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου· ἤσκησεν ἔτη πολλά ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτέλεσε θαύματα καὶ ἰάσεις τῶν ἀσθενούντων πολλὰς· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς. (Ὅρα πλ. 234.)

Κοντάκιον Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναὸν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἱατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἱάσιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε ὅσιε.

Ἡ ΣΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας ἡ Θεοπρομήτορος Ἄννης.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἀτεκνος ἦν καὶ στεῖρα ἡ Θεοπρομήτωρ Ἄννα, καὶ προβεβηκυῖα τὴν ἡλικίαν αὐτῇ τε καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ· διὸ καὶ λυπούμενοι διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀτεκνίαν, ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ μεθ' ὑποσχέσεως, ἵνα, ἐὰν παράσχη αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, προσενέγκωσιν αὐτῷ δῶρον τὸ γεννηθῆναι. Ὁ δὲ Θεός, ἐπακούσας τῆς δεήσεως αὐτῶν, ἐμήνυσεν αὐτοῖς δι' Ἀγγέλου τὴν ἐξ αὐτῶν τῆς Παρθένου γέννησιν· καὶ οὕτω συλλαβοῦσα ἡ Ἄννα ἐκ θείας ἐπαγγελίας, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἤξιώθει γενέσθαι μήτηρ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Ὅρα καὶ εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου).

Σημειῶσαι ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἄρχεται ὁ ἥλιος στρέφεσθαι πρὸς τὰ βόρεια μέρη, καὶ αὐξάνειν τὴν ἡμέραν ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται τοῦ Ἰωακείμ· γάρ καὶ τῆς Ἀννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτούς, σαφῶς ὑπισχνεῖται θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνώς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· **Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.**

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἀννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κυήσασαν.

¶ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ἀνὴρ ἀξιωματικὸς, πεπαιδευμένος καὶ εὐγλωττος, ἀφ' οὗ καὶ Καλλικελάδος ἐπωνομάσθη· ὁ δὲ Εὐγραφος, γραμματεὺς αὐτοῦ. Χριστιανοὶ ἐκ προγόνων ἀμφοτέρω. Ὁ δὲ Ἑρμογένης ἐπαρχος τὸ ἀξίωμα, γεννηθεὶς ἐν ἀπιστίᾳ· προσῆλθεν εἰς τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ θαυμάτων. Ἠθλησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 235 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνὰ, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Μηνᾶν τὸν θαυμαστὸν, Ἑρμογένην τὸν θεῖον, καὶ Εὐγραφον ὁμοῦ, ἱεραῖς μελωδίαις, τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς τιμήσαντας Κύριον, καὶ ἀθλήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ χορεῖαν, τὴν ἀσώματον, ἐν οὐρανοῖς, πεφθακότας, καὶ θαύματα ἐκλύζοντας.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ᾧ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρασχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Θ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ τοῦ Στυλίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ ἐν Ἀχαΐᾳ.

Ἐπῆρχεν ἐκ Μαρουθᾶ τῆς Μεσοποταμίας, ἐπὶ τῶν βασιλείων Λέοντες τοῦ Μεγάλου, Ζήνωνος, καὶ Βασιλίσκου· ἐξῆσεν ἐπὶ στύλου ἐγγὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐβοήθησε τῇ Ἐκκλησίᾳ πολемуμένη ὑπὸ τῶν Εὐτυχιανῶν· ἀπέθανε τῷ 490 ἐτῶν 80.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

ὑπομονῆς στύλος γέγονας. (Ὅρα σελ. 215.)

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανὸν τὸν Στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην ὅσιε. Εἰς αἰὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ασκήσει λαμπρυνθεῖς, ὡς χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, λαμπρύνας μοναστῶν, τοὺς χοροὺς ἐπομένους, τοῖς θείοις σου διδάγμασι, θεοφόρε Λεόντιε· ὄθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν αἰτούμεν πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῷ τῆς σοφίας προσελθὼν κρατῆρι πάνσοφε, καὶ ἀπολαύσας μυστικῶς τοῦ θείου νέκταρος· ἀνεξάντλητον γεγένησαι θεῖον ρεῖθρον· πελαγίζων ἀμβροσίας νᾶμα ἡδιστον, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσί σου ἐκ πόθου τὰ μνημόσυνα, καὶ βοῶσί σου, χαίροις Πάτερ Λεόντιε.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ

μετ' αὐτὴν ἐρχομένη διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τον Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνείαν ποιούμεθα τὴν πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν. Ἐνευλογηθῆσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς (Γέν. ιε' . 3, καὶ κβ' . 18).

Ἐδόθη δὲ ἡ ἐπαγγελία αὕτη 2039 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὅτε ὁ μὲν Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν 75, ὁ δὲ Θεὸς καλέσας αὐτόν, προσέταξεν ἵνα ἐγκαταλίπη πατρίδα, γονεῖς, καὶ συγγενεῖς, καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, εἰς ἣν ὅταν ἐφθασεν, εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς αὐτόν. Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην (αὐτ. 7.) διὰ τοῦτο ἡ γῆ ἐκείνη, ἐπονομασθήσεται. Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἐγένετο ἔπειτα τῶν Ἑβραίων ἡ πατρίς, ἥτις ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν καλουμένη Παλαιστίνη. Ἐκεῖ ὁ Ἀβραάμ, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν 24, διετάχθη παρὰ Θεοῦ τῆς Περιτομῆς τὸν νόμον· τὸ δὲ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ἑννενηκοστὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σάρρας ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 175, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν.

✠ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀγαθόσμιμον ἃ τῶν Προπατόρων. Ἦχος δ'.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἔθνων δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος δ'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάσσετο· Ἀγγελος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἡχος δ'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον, ᾧ οἰκτίρμον, ἃ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

¶ 12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, ἐπι-
κόπου Τριμυθούτου τῆς ἐν Κύπρῳ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀρχία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ Θεοφόρος υἱὸς τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ, ὁ μέγας τῶν Κερκυραίων προ-
στάτης, καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ καύχημα, ἦν Κύπριος τὴν πατρίδα, ἀ-
πλοῦς τὸν τρόπον, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινὸς, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων πρότε-
ρον· ὅτε καὶ γυναικὶ συζευχθεὶς, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς θυγάτριον, τὴν κλησιν Εἰ-
ρήνην. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνης ἀπεθίωσιν, προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Τριμυθούτου, ἐ-
γένετο καὶ λογικῶν προβάτων ποιμὴν. Συγκροτηθείσης τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ' Οἰ-
κουμένης Συνόδου, παρουσιασθεὶς ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς, ἀπεστόμισε διὰ τῶν ἀπλου-
στάτων αὐτοῦ λόγων τοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μέγα φρονούντας Ἀρειανούς. Ἐτέλεισε διὰ
τῆς ἐνοικίους αὐτῷ θείας χάριτος τοσαῦτα θαύματα, ὥστε ἔλαβε τὴν ἐπωνυ-
μίαν Θαυματουργός. Πικράνας δὲ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ εὐσεβῶς καὶ θεαρίστως,
ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 350 ἔτος, καταλιπὼν ἐν τῇ οἰκίᾳ πατρὶδι τὸ
ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, παρχαυθιον τῶν πιστῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ Ζ' αἰῶνος, διὰ τὰς τότε τῶν Βερβάρων ἐπιδρομὰς
μετεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου διέμενε τιμώμενον, καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν
Βασιλέων. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, γενομένης τῷ 1453 ἔτει, τῇ 29 Μαΐου,
ἱερεὺς τις, τὴν κλησιν Γεώργιος, τὴν ἐπωνυμίαν Καλοχαιρέτης, ἐρημέριος ἐν
τῷ ναῷ, ἐνθα τὸ ἱερὸν τοῦτο κατέκειτο λείψανον, ἡμοῦ καὶ τὸ τῆς ἁγίας Θεοδώ-
ρας τῆς Ἀγύρουσσης, λαβὼν αὐτὰ, διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ διὰ τῆς
Σερβίας περιελθὼν, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἀρτης· κακίθειεν, αὐξανομένων καθ' ἑ-
κάστην τῶν τοῦ γένους συμφορῶν, μετέβη εἰς Κέρκυραν περὶ τὸ 1460 ἔτος.
Καὶ τὸ μὲν λείψανον τῆς ἁγίας Θεοδώρας ἐδωρήθη εἰς τῶν Κερκυραίων τὸ κοι-
νόν· τὸ δὲ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος μένει μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ δικαίωμα
κληρονομικόν, πολυτίμος θησαυρός εἰς τοὺς αὐτοῦ ἀπογόνους, στήριγμα τῶν πι-
στῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ θαῦμα τῶν ὁρόντων ὑπερφυές· ὅτι καὶ μετὰ παρέ-
λευσιν 1500 ἐτῶν, διαμείνων ἀδιάφθορον, σώζει καὶ αὐτὴν ἔτι τοῦ δέρματος τὴν
ἐλαστικότητά. Ὅντως θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ.
55 35).

Ἀπολυτίκιον, Κανόνα πίστεως. Ὅρα σελ. 249.

Ἔτερον, ἤχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθεντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχτης ὑπέρμαχος ἢ θαυ-
ματουργός Θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρὰ
σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὅφιν εἰς χροισοῦν μετέβα-
λες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους
ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σέ δοξά-
σαντι· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόνης

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεῖς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεῖς, τῇ αἰγλῇ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευστε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Ⲭ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέστου καὶ τῆς ἁγίας Λουκίας τῆς Παρθενομάρτυρος.

Οἱ μὲν πάντε Μάρτυρες ἦσαν Καππαδόκῃ τὸ γένος, ἐν ταῖς χρόναις Διακλήτιανου, κρυφίως τὸν Χριστὸν ἐκ προγόνων σεβόμενοι· παρρησιασάμενοι δὲ, καὶ πολυειδῶς βραστανθέντες ὑπὸ Λυσίου τοῦ ἡγεμόνος, οἱ μὲν τρεῖς ἐτελεύτησαν ἐν ταῖς βρασάνοις. Ὁ δὲ Εὐστράτιος καὶ Ὁρέστης ἐπιζήσαντες, ἐπέμψθησαν εἰς Σεβάστειαν πρὸς Ἀγρικόλαον τὸν πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν διοικούντα, οὗ τῇ προσταξεί ἐτελειώθησαν διὰ πυρὸς τῷ 296. Ἦν δὲ ὁ Εὐστράτιος ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ρητορικός, πρῶτος τῶν τοῦ Λυσίου ἀξιωματικῶν, καὶ τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ Χαρτοφύλαξ, ὁ Λατινιστὶ λεγόμενος ἐν τῷ Συναξηριστῇ Σκρινιάριος. Εἰς τὸ ὄνομα τούτου ἐπιγράφεται ἡ ἐν τῷ Μεσομυτικῷ τοῦ Σχιδάτου λεγομένη Εὐχὴ· Μεγαλύνων μεγαλύνω σε Κύριε. . . . Ἡ δὲ ἐν τῇ Γ'. "Ὁρα καὶ ἄλλαχού λεγομένη ἐτέρα Εὐχὴ· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, . . . ἀποδίδεται εἰς τὸν Μαρδάριον. — Ἡ δὲ Λουκία, ἥτις Ἑλληνιστὶ "μεθερμηνεύεται Φωτεινὴ ὑπῆρχεν ἐκ Συρακουσῶν τῇ· Σικελίᾳ· μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, εἴτα τὴν διὰ γάμου κοινωνίαν αὐτοῦ ἀποστερημένη, μὴ βουλομένου πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν, διαβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου μνηστῆρος Πιχχασίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ ἀποτέμενται τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. "Ορα σελ. 255.

· Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος Χρισοκλήρυς, τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνοσίας καθημένοις· πίστιν ὡς δόρυ δέ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Τὸν ἁγῶνα τὸν καλὸν, μάρτυς ἡγώνισαι στερρῶς, καὶ τῇ πίστιν τοῦ Χριστοῦ, εἰς σεαυτὴν, ὡς θησαυρὸν, ἐτήρησας, ὦ Λουκία, καὶ γέγονας ἡμῖν ὑπογραμμὸς εὐσεβείας, διδάσκουσα τρανῶς, τῆς εὐσεβείας ἀντέχεσθαι· ὅθεν ἐ

οὐρανοῖς στεφνηφοροῦσα λαμπρῶς, στεφάνοις ἀκηράτοις παρίστασαι τῷ θρόνῳ τοῦ σου νυμφίου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκδυσώπει αἰεὶ ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν λαμπράν σου σήμερον, καὶ φωτοφόρον, ἑορτὴν χαρμόσυνον, ἐπιτελοῦντες Λουκία, ἅπαντες ἀνευφημοῦμεν τοὺς σου ἀγῶνας, χαίροντες τὴν σὴν εἰκόνα μετ' εὐλαβείας, ἀσπαζόμενοι αἰτοῦμεν, τὴν κραταιάν σου μάρτυρ βοήθειαν.

Ⲭ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλίνικου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρειανοῦ ἃ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ὡς οἱ μὲν τρεῖς πρῶτο· ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. σ. 253.

Ⲭ 15. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος ἦν Ρωμῆος τὴν πατρίδα· ἀπορφανισθεὶς δὲ παιδιόθεν τοῦ ἰδίου πατρὸς, προσηνέχθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας εἰς τὸν τῆς Ρώμης ἐπίσκοπον Ἀνίκητον, ἧ, ὡς ἄλλοι καλοῦσιν αὐτόν, Ἀνέγκλητον, ἢ Ἀνάκλητον· ὅφ' οὗ καὶ τὰ ἱερὰ ἐπαιδεύθη γράμματα (τὴν θεῖαν Γραφήν), καὶ νεώτατος ἔτι ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐπίσκοπος τοῦ Ἰλλυρικοῦ κατέστη, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς ἑαυτοῦ διδασκαλίας. Σκληροτάτου δὲ κινηθέντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ Ἀδριανῷ τοῦ Αἰλίου, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ πολλὰς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπομείνας βρασμούς, τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ δύο στρατιωτῶν. Ἡ δὲ φιλόχριστος μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθίς ἐναγκαλισθεῖσα τὸ λείψανον τοῦ υἱοῦ, καὶ μητρικῶς αὐτὸ κατεφιλοῦσα, ξίφι καὶ αὕτῃ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται περὶ τὸ 226 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. (Ὁρα σελ. 236.)

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ιῆρέων ποδὴρῃ κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατάν. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μα-

καρίαν σου ἄθλησιν.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς καλλονήν τῶν ἱερέων, ὅσις, ἔξ προτροπῆν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· Τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἐορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θ 16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου, καὶ τῆς ἁγίας θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης, καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μοδέστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ὁ μὲν Προφήτης ἐγενήθη ἐν Βαβυλῶνι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων· ἤρξατο προσητεῖν ἐν Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδον αὐτῶν, ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Ὑστάτου βασιλέως Περσῶν, περὶ τὰ 520 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ εἰς 2 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ δεκάτη μετὰ τῶν Ἑλασσόνων Προφητειῶν.

Ἡ δὲ ἁγία Θεοφανῶ ἐγενήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξ αἵματος βασιλικῆς τὴν καταγωγὴν ἔλκουσα· ἐκπαίδευθεῖσα δὲ γράμμασι, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κοσμηθεῖσα συνάπτεται εἰς γάμον τῷ Αὐτοκράτορι Λέοντι τῷ σοφῷ, ἀλλὰ τὴν δόξαν τῆς βασιλείας ὡς εὐδὲν ἡγουμένη διετέλει νυκτός· καὶ ἡμέρας θεραπεύουσα τὸν Θεὸν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ εὐχαῖς, καὶ παντοίας εὐποίας ἀπεργαζομένη ἑωσὺ παρέβητο ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ. Τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον σώζεται ἐνέτι ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ναῷ ὡς ἱατρεῖον προκείμενον, ἐξ οὗ τὰς ἰάσεις ἀρῶνται οἱ μετὰ πίστεως καὶ πόθου προσερχόμενοι.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλλήλ. Τοῦ Προφήτου σου Ἀγγαίου σ 268.

Καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προελομένη τὰ οὐράνια πόθῳ, Θεοφανῶ τὴν βιοτὴν διεξῆλθες, ἀγγελικῶς ἐν γῇ περιπολεύουσα, ὅθεν κατηξίωσαι οὐρανίων χαρίτων, σὺν ἀγγέλων τάξεσι, καὶ ἁγίων χορείαις, παρισταμένη τῷ Παμβασίλει, ὃν ἐκδυσώπει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτήν σου σήμερον, τὴν λαμπροτάτην, ἐκτελοῦντες ἐκράζομεν, Θεοφανῶ, πανευσεβῶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Δημόσιον. Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦνης

^αΑπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Ο ^ςίως τὸν βίον σου διαπεράσας σοφῶς, ποδήρει κεκόσμησαι Ἱεροσύνης φαιδρῶ, Ἱερόαθλε Μόδεστε· ὄθεν καὶ ἐναθλήσας προθυμότατα, πάτερ· νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ συναγάλλῃ, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Κοντάκιον, ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ι ^ακώβου μάκαρ σε, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἀρετῶν διάδοχον, ὡς καὶ τοῦ θρόνου ἡ τέλους, στέφομεν τὴν θείαν κάραν σου ὡς εἰδότες, κράζοντες· μὴ ὑπερίδῃς τοὺς σοὺς ἱκέτας, τοὺς τὴν μνήμην σου τελούντας, Ἱερέων καὶ Μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Θ 17. Τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιήλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τούτων ὁ μὲν Ἱεράρχης ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Ζακύνθου, εὐσεβῶν καὶ πλουσιῶν γονέων υἱός, Μωκίου καὶ Πκυλίνης τὴν κλῆσιν. Εἰσῆλθεν ἐκ νεότητος εἰς τὴν κατὰ τὰς Στροφάδας νήτους βασιλικὴν μονήν, καὶ τὸ μοναδικόν ἐνεδύσατο σχῆμα. Προεχειρίσθη ἔπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Αἰγίνης, ἧς ἐκόσμησε τὸν θρόνον ἐπὶ χρόνον ἱκανόν. Μετὰ ταῦτα, ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ διαβιώσας ὁσίως τοῦ λοιποῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 1624 ἔτος, καταλιπὼν τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας, ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ὑπόδειγμα.

Ὁ δὲ Προφήτης μετὰ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς. Τῷ δὲ 599 πρὸ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ, ἢ Ἰωαχίμ, τοῦ καὶ Ἰεχονίου καλουμένου (Α'. Παράλειπ. γ'. 16, καὶ Β'. λς'. 8). παιδάρια ἔτι ὄντες, ἀπήχθησαν μετὰ καὶ ἄλλων Ἰουδαίων εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλώτοι ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ· ὅφ' οὗ ἐκλεχθέντες μεταξὺ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων εἰς ὑπουργίαν αὐτοῦ, καὶ μετονομασθέντες ὁ μὲν Δανιήλ Βαλτάσαρ, ὁ δὲ Ἀνανίας Σεδράχ, ὁ δὲ Μισαήλ Μισάχ, Ἀβδοναγῶ δὲ ὁ Ἀζαρίας, ἀνετράφησαν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ, τὴν Χαλδαϊκὴν σοφίαν διδασκόμενοι, εἰς ἣν καὶ ὑπερέβησαν, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἑτῶν, πάντας τοὺς σοφοὺς τῶν Χαλδαίων (Δαν. α').

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Δανιήλ, μειράκιον ἔτι ὢν, ἐρμηνεύσας τὴν μυστηριώδη

(ΠΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

19

ἐκείνην εἰκόνα, ἣν εἶδε Ναβουχοδονόσορ εἰς τὸν ὕπνον αὐτοῦ, συγκειμένην μὲν ἐκ διαφόρων μετάλλων, συντριβείσαν δὲ καὶ εἰς κόνιν λεπτυνθείσαν ὑπὸ τινος λίθου, ἐξ ὅρου ἀποτμηθέντος ἄνευ ἀνθρωπίνης χειρός, ἐδήλωσε σαφῶς διὰ μὲν τοῦ Ὁρους, τὸ ὕψος τῆς ἀγιότητος τῆς Παρθένου, καὶ τὴν ἐπισκιάσαν αὐτῇ δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διὰ δὲ τοῦ Λίθου, τὸν ἀσπόρου ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα Χριστόν· ὅστις ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ Παρουσίᾳ συντρίψας ὡς Θεὸς καὶ ἐξαφανίσας πάσας τὰς τοῦ κόσμου βασιλείας τὰς διὰ τῆς Εἰκόνης ἐμφαινόμενας, ἀναστήσει τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάδογον (αὐτ. β'. 31—45). Ἐπεξῆς προσήμανε ὠρισμένως καὶ ἀκριβῶς, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολυθρullήτων ἑβδομήκοντα ἑβδομαδῶν, τῆς ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸν χρόνον, τῇ ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, τοῦ σωτηριῶδους πάθους αὐτοῦ τὸν καιρὸν, καὶ τῆς νομικῆς λατρείας τὴν παῦσιν (αὐτ. θ'. 14—27). Ἐξωγράφησεν ἄριστα τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ φοβερὰν τῆς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας εἰκόνα, παραστήσας διὰ λόγου, ὡς διὰ χρωμάτων ζωηρῶν, τὸν τεθέντα φλογερὸν θρόνον, τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ αἰώνιον Κριτὴν, τὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ῥέοντα πύρινον ποταμόν, τὸ λογοθέσιον τοῦ ἀδεκάστου κριτηρίου, τὰς ἀνοιχθείσας τῶν πράξεων ἐκάστου βίβλους, τὰς χιλίας χιλιάδας τῶν λειτουργούντων αὐτῷ, καὶ τὰς μυρίας μυριάδας τῶν παρεστηκότων αὐτῷ (αὐτ. ζ'. 9—10). Ἐπωνομάσθη ὑπὸ τῶν φανέντων αὐτῷ Ἀγγέλων Ἄνθρω ἐπιθυμιῶν ὅτι καταφρονήσας ἀνδρικῶς πάσης ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου τῆς ἀναγκασιστάτης τροφῆς, καὶ τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν κατάστασιν γυνῶναι ἐπιθυμῶν, οὐκ ἐπαύσατο δεόμενος τοῦ Θεοῦ, νηστεύων, καὶ κλίνων τὰ γόνατα, τρεῖς καιροὺς τῆς ἡμέρας· οἱ ἦν αἰτίαν καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐρίφθη διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς παραβάτης τοῦ ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτῶν ἐκδοθέντος βασιλικοῦ ὀρισμοῦ, ἵνα μηδεὶς προσκυνήσῃ μηδὲ αἰτήσῃ τι παρὰ Θεοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, εἰ μὴ παρὰ μόνου τοῦ βασιλέως. Ἀλλ' ἐμφράζας δυνάμει θεικῇ τῶν λεόντων τὰ στόματα, καὶ φανείς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὡς προβάτων ποιμὴν, ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν (αὐτ. ε'. 1—13).

Οἱ δὲ Τρεῖς Παιδες, ἀρνησάμενοι τὴν προσκύνησιν καὶ λατρίαν τῆς τοῦ Ναβουχοδονόσορ εἰκόνης (ἀπόντος τότε τοῦ Δανιήλ, κατὰ τὸ φαινόμενον), ἐδήλωσαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς· ἀφ' οὗ μέχρι τριχὺς ἀβλαβεῖς διαμείναντες, θεοῦ Ἀγγέλου συγκαταβάσει, καὶ ἐν μεσῷ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν ὁρῷ περιπατοῦντες, ὕμνησαν τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ Θεῷ, τὸν ἐν τῇ Ζ' καὶ Η'. Ὡδῇ τῆς Στιχολογίας περιεχόμενον. Καὶ ἐξελθόντες ἐκείθεν, μηδὲ ὁσμὴν τοῦ πυρὸς φέροντες ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, προεικόνισαν ἐν ἑαυτοῖς τὸν ἄφθορον τῆς Παρθένου τόκον· ἥτις δεξαμένη τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οὐ κατεφλέχθη τὴν νηδύν, ἀλλ' ἔμεινεν, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένος (αὐτ. γ').).

Διὰ ταῦτα οὖν ἐρτάζει αὐτοὺς τε καὶ τὸν Δανιήλ ἡ Ἐκκλησία σήμερον καὶ τῇ παρελθούσῃ τῶν προπατόρων Κυριακῇ, καὶ τῇ ἐρχομένῃ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς προτυπώσαντας καὶ προκαταγγελλαντας τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ· ἔτι δὲ καὶ ὡς ἀπογόνους τῆς τοῦ Ἰουδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα. Ἐτελεύτησαν δὲ οἱ μὲν ἅγιοι Τρεῖς Παιδες, γενόμενοι πλήρεις ἡμερῶν. Ὁ δὲ Προφῆτης Δανιήλ, παρατείνας τὸν βίον μέχρι Κύρου βασιλείας τῶν Περσῶν, παρ' οὗ καὶ τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦ

Ναοῦ τὴν ἀνέγει·σιν αἰτήσας ἐπέτυχεν· ἀνεπύσατο ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 88. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 12 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον, καὶ Αἰγίνης τὸν Πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἅπαντες, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς. Σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶσον, καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σέ θαυματώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἀπὸ γ΄. Ὡδῆς. Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρὰ σου καρδιά, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ. Διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, προφῆτα μάκαρ, Δανιήλ ἐνδοξε.

Ἔτερον τῶν ἁγίων, ἀπὸ ἑκτῆς, Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες. (Ὁρα σελ. 284.)

Καὶ τοῦ ἁγίου, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἀνυμνεῖν πρτρέπεται, πάντας πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον τὸν ἐν ἀνάγκαις θερμὸν προστάτην, ῥύστην δὲ τῶν τοῖς κινδύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει· Χαῖρε τὸ κλέος πιστῶν Διονύσιε.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Υπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Μεδιολάνων, Συγκλητικός τὸ ἀξίωμα, ζηλωτὴς τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς εἰς θεογνωσίαν ἐπιστρέφων. Κινηθέντος δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, συλληφθεὶς κατακεντᾶται βέλεσι πυκνοῖς, καὶ ροπάλοις τὸ σῶμα κατασυντρίβεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται τῷ 288 ἔτει. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι, διαφόρους ὑπομείναντες βασάνους. ἐτελεύτησαν, ὧν τὰ ὀνόματα Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος αὐτάδελφοι· Τραχυλῖνος καὶ Μαρκία γονεῖς αὐτῶν· Νικόστρατος καὶ Ζωὴ σύζυγος αὐτοῦ· Τιβούρτιος, Κλαύδιος, Κάστουλος καὶ Κάστωρ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν δεκάτην ὁγδόην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσῳ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἣτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο (γ'· 23-38), ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. (Ὅρα τὴν αἰτίαν εἰς τὰς 17 τοῦ παρόντος).

✠ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. ✠
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· εἶτα τῶν Πατέρων, ἤχος β'.
Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! (Ὅρα σελ. 291.)

Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς. Ἡ ὑπακοή, ἤχος πλ. δ'.

Αγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ Γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυσε λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μῦρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει γάρ ζωὴ, καὶ Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, ἤχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, Εὐφραθὰ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες οἱ Θεοφóροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βονιφατίου.

Ἀρμόσιον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖος

Ἦρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, περί τὸ 290 ἔτος, δοῦλος Συγκλητικῆς τινος Ρωμαίας, Ἀγλαΐδος ὀνόματι· καὶ ἀποσταλεῖς παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἵνα κομίσῃ ἁγίων Μαρτύρων λείψανα πρὸς ἁγιασμόν, ὑπέσχετο χαριεντιζόμενος κομίσειν αὐτῇ τὰ οἰκεῖον. Ἀπελθὼν δὲ μετὰ τινων συνδούλων αὐτοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐνήθλουν τότε οἱ ἅγιοι, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τὸν Χριστὸν παρησιζήσας, ὑπέστη τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον, καὶ ἐπλήρωσεν ἀληθῶς τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν κυρίαν αὐτοῦ, κομίσάντων αὐτῇ τῶν συνδούλων τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον.

Ἀπολυτίκιον, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (*Ορα σελ. 245.)

✠ 20. Προεόρτια τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Κατάλυστι οἶνον καὶ ἐλαίου.

Οὗτος ἦν μαθητῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχος, μετὰ τὸν Εὐδοκὸν δεύτερος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας γεγωνώς, τῷ 68 ἔτει. Ἐνεχθεὶς δὲ εἰς Ρώμην ἐπὶ Τραϊανοῦ, διδοταὶ λένουσιν εἰς βορρᾶν, καὶ πληρεῖ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον τῷ 107, ἢ 109 ἔτει· τὰ δὲ λείψανα τῶν ὁστέων αὐτοῦ, ἐπιμελῶς ὑπὸ τῶν πιστῶν συλλεγέντα, μετεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐπωνομάσθη δὲ Θεοφόρος, ὡς τὸν Θεὸν ἐνοικον φέρων ἐν τῇ ψυχῇ καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ φλεγόμενος τὴν καρδίαν διὰ καὶ ἔλεγε. «Σίτος εἰμι τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὐρεθῶ». (Εὐσεβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βίβλ. γ'· 36).

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'τοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ· τεθνιζόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Τοῦ ἁγίου. Καὶ τρόπων μέτοχος. (*Ορα σελ. 256).

Ἀπὸ γ'. Ωδὴς Κοντάκιον Προεόρτιον, ἤχος γ'. Αὐτόμελον

✠ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ἄφ' ἑκτης Ὡδῆς, Κοντάκιον τοῦ ἁγίου, ὁμοιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἐνδοξε.

✠ 21. Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Ἰπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, πλουσίῳ γονέῳ θυγάτηρ. Μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ εἰδολολάτρῃ, Ἐλευσίῳ τὸ ὄνομα, Συγκλητικῷ τὸ ἀξίωμα, ὕστερον δὲ καὶ Ἐπαρχῷ γενομένῳ, ἠρνήσατο τὴν πρὸς αὐτὸν διὰ γάμου κοινωνίαν, μὴ βυζυόμενον προσελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν. Ὁ δὲ, ὀργισθεὶς παρέλαβεν αὐτὴν, καὶ πολυειδῶς πρότερον βασανίσας, τελευταῖον ἀπέτιμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς τῷ 299 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ (Ὁρα σελ. 226).

✠ 22. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Αὕτη κατήγετο ἐκ Ρώμης, παρθένος, περικαλλῆς, πλουσία, καὶ ἐνάρετος, θυγάτηρ Πρεπεζάστου καὶ Φαύστης, ὑφ' ἧς καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. συζευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, ἀσώτῳ τὸν βίον, καὶ τὴν γνώμην ἀσεβεῖ, Πουπλίῳ Πατρικίῳ τὸ ὄνομα, ἔμεινε χηρεύουσα μετ' ὀλίγον. Ἐντεῦθεν κρυφίῳ περιερχομένη τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, καὶ προσφέρουσα αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια, σπαγγίζουσα αὐτῶν τὰς πληγὰς, λύρουσα αὐτοὺς τῶν δεσμῶν, καὶ τὰς ὁδύνας αὐτῶν θεραπεύουσα, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Φαρμακολύτρια. Γνωσθέντος δὲ τοῦ πράγματος συνελήφθη ὑπὸ τῶν τοῦ Διακλητιανοῦ ὑπηρετῶν· καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, ἐτελεύτησε διὰ πυρὸς τῷ 290 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (Ὡς ἄνωτέρω).

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναὸν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ δωρήματα τῆς ἐν σοὶ ἐνοικούσης θείας χάριτος, Ἀναστασία· σὺ γὰρ ἅει, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

✠ 23. Τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ.

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου Κρήτης ὑπάρχοντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσι· Θεόδουλος, Σατορνῖος, Εὐπα-

φορ, Γελάσιος, Εὐνικιανός, Ζωτικός, Ἀγαθόπουρ, Βασιλειάδης Εὐάρεστος καὶ Πόμπιος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῶ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον, τῶν δαιμόνων κατήσχυναν διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρος ἔλαμψεν ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ὑπῆρχεν ἐκ Ρώμης, θυγάτηρ γονέων ἐπιστημοτάτων καὶ εὐγενῶν, Φιλίππου καὶ Εὐγενίας. Λαθούσα δὲ αὐτοὺς, καὶ οὖο τῶν ἑαυτῆς ὑπηρετῶν, Πρωτῶν καὶ Ὑάκινθον, παραλαβοῦσα, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας νυκτός· καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσάμενη, καὶ μετονομασθεῖσα Εὐγένιος, ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐμόνασεν εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν. Ἐτελεύτησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς μαρτυρικῶς ἐν τοῖς χρόνοις Κομόδου, τοῦ βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 180-192 ἔτους.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον, ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι, ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

✠ 25. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πάσχα. Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πᾶσι ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἡ ἀκατάληπτος αὕτη καὶ ἀνεμνήνετος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο τὴν χρονολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 5508 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου βασιλεύοντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου· ὃς τις, Ἀσκαλωνίτης ὢν ἐκ πατρὸς, Ἰδουμαῖος δὲ ἐκ μητρὸς, καὶ τοῦ γένους τοῦ Ἰακώβ πάντη λώτριος, λαβὼν τὴν βασιλείαν ταύτην ἀπὸ τῶν τῆς Ρώμης Αὐτοκρατόρων, καὶ δυνάστευεν ἥδη 33 ἔτη τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν· ἡ δὲ πρῶτη βασιλεύουσα τοῦ Ἰσραὴλ φυλῆ, στερηθεῖσα τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, ἐγυμνώθη πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Ἐπὶ τοιαύτης τῶν Ἰουδαίων καταστάσεως, γεννηθέντος τοῦ προσδοκίμου Μεσσία, ἐπληρώθη ἄψευδως τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἡ προφητεία, ἥτις ἐγένετο πρὸ 1807 ἐτῶν. Οὐκ ἐκλείπει ἀρχὸν ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐλπίδος (Γέν. μθ'. 10).

Ἐγεννήθη δὲ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ πόλει τῆς Ἰουδαίας· ὅπου ἂν καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, συμπάρελαβε καὶ Μαριάμ τὴν μνηστρίαν αὐτοῦ, ἐγκυον οὖσαν, ἵνα κατὰ τὸν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκδοθέντα ὅρον τοῦ τότε μοναρχοῦντος Αὐγούστου Καίσαρος, ἀπογραφῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπηκόων. Ἐλθούσης δὲ τῆς ὥρας τῆς γέννας, καὶ διὰ τὴν ὁδὸν τοῦ πολλοῦ πλήθους, μὴ ὄντος τόπου περιττοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ καταλύματι, ἠνάγκασεν ἡ περίστασις τὴν Παρθένον, ἵνα, εἰσελθοῦσα εἰς σπήλαιον, γεννήσῃ πλησίον τῆς Βηθλεὲμ, καὶ εἰς σταῦλον τῶν ἀλόγων χρησιμεῖον γεννηθῇ ἐκεῖ, καὶ σπαργανώσασα τὸ βρέφος τὸ γεννηθέν, ἀνακλίνη αὐτὸ ἐπάνω φορέου (Λουκ. β'. 1, 7). Ἐκ τούτου προῆλθεν ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Χριστὸς γεννη-

ἀνεκλήθη μεταξύ δύο ζώων, βοός καὶ ὄνου· ὅπερ φαίνονται δικαιολογοῦντες καὶ οἱ λόγοι τῶν Προφητῶν. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ ('Αββ. γ' . 2). καί. Ἐγὼ βοὺς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ ('Ησ. α' . 3). εἰ καὶ τὰ ζῶα ταῦτα τροπικῶς ὑπὸ τῶν ἐρμηνευτῶν ἐκλαμβάνονται, ἀντὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστευσάντων εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ἥ κατ' ἄλλην ἐννοίαν προσφευστέραν.

Ἄλλ' ἐν ᾧ ἡ γῆ τοσοῦτον πενιχρῶς ὑπεδέχετο τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν ἐπανηγύριζε μεγαλοπρεπῶς τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ ἐπιδημίαν. Ποιμένες τινὲς εἰς τῆς Βηθλεὲμ τὰ περίξ, τῶν ἰδίων προβάτων φύλακες ἄγρυπνοι, περιλαμφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ ἐξαίσιου φωτός, εἶδον ἐμπροσθεν αὐτῶν Ἄγγελον, εὐαγγελιζόμενον εἰς αὐτοὺς τὴν τοῦ Κυρίου χαρμόσυνον Γέννησιν. Καὶ εὐθὺς, μετὰ τὸν ἕνα τοῦτον, εἶδον καὶ ἤκουσαν ὀλόκληρον στρατιὰν οὐρανίων Δυνάμεων, ὑμνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (Λουκ. β' . 8. 24).

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Η Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἁστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ Ἀσέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὤδῃς, ἡ Ὑπακοή, ἤχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανὸς σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' Ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὗς καὶ κατέπληττεν οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία, τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν αἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος; Κύριε δόξα σοι.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδῃς, Κοντάκιον ἤχος γ'. Αὐτόμελον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ Ἀσέρος ὁδοποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Θ 26. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου, ἐπισκόπου Σάρδεων.

Ἡ σύναξις αὕτη, ὅ ἐστι συνάθροισις ἡμῶν εἰς δοξολογίαν τῆς Θεοτόκου, γίνεται κατὰ χρέος ἰδικώτερον πρὸς αὐτὴν, ὡς τεκοῦσαν ὑπερφυῶς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ γενομένην ὄργανον τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας.

Ὁ δὲ θεὸς Εὐθύμιος ἡμᾶς κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Οἰκουμένης Ζ' Συνόδου, εἰς ἣν καὶ ἐπαρουσίασε, τῷ 787 ἔτει συγκροτηθεῖσαν ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον. Διὰ δὲ τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων προσκύνησιν ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ δι-
σμά καὶ μάστιγας ὑπομείνας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἐν τινὶ τῆς Βιθυνίας ἀκρω-
τηρίῳ, Ἀκρίτζα καλουμένῳ, ὅπου ἐξωρίσθη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τρυφυλοῦ, βασιλευ-
σαντος ἀπὸ τοῦ 820—829 ἔτους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἡ Γέννησις σου Χριστέ.

Κοιτάκιον ἥχος πλ. β'.

Ὁ πρὸ ἐωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς
γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ ὄθεν Ἀστὴρ
εὐαγγελίζεται Μάγοις, Ἀγγελοι μετὰ ποιμένων ὁ-
μνοῦσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου, ὦ Κεχαριτωμένη.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ τύχη
Κυριακὴ, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς Παρ-
θένου, Δαυὶδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου με-
τοχούσης δὲ Κυριακῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπιτελοῦμεν αὐτὴν τῇ 26.

Ἦν δὲ Ἰωσήφ υἱὸς μὲν Ἰακώβ, γαμβρὸς δὲ, καὶ ἐπομένως υἱὸς πάλιν τοῦ
Ἠλεὶ (ὅστις καὶ Ἐλισαίμ καὶ Ἰωκείμ καλεῖται), καὶ ἔστιν ὁ τῆς Παρθένου
Μαρίας πατήρ (Ματθ. ἀ. 25. Λουκ. γ'. 23) ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐκ τῆς οἰκογε-
νείας τοῦ Δαυὶδ, κάτοικος τῆς Νεζαρέτ, τέκτων τὴν τέχνην, καὶ γέρων τὴν ἡ-
λικίαν, ὅτε τὴν Παρθένον ἐμνηστεύθη κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ, ἵνα, εἰς τὸ μέγα τῆς
ἐνσάρκου Αὐτοῦ οἰκονομίας Μυστήριον, ὑπηρετήσῃ αὐτῇ. Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ
τὴν παραδόσιν τῶν Πατέρων, μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου
Γεννήσεως. — Ὁ δὲ θεόπαις καὶ θεοπατὴρ Δαυὶδ, ὁ μέγας Προφήτης μετὰ τὸν
Προφήτην Μωϋσῆν· καὶ πρῶτος μετ' ἐκείνον προφητεῖαν συγγράψας, ἀπόγονος
ὢν τοῦ Ἰούδα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰσσαί, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ, (ἦτις καὶ πόλις Δαυὶδ
ὠνομάσθη ἐκ τούτου), τῷ 1085 πρὸ Χριστοῦ. Μειράκιον ἔτι ὢν, ἐχρίσθη μυστι-
κῶς ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς τῶν Ἰσρα-
ηλιτῶν δεύτερος, ζῶντος μὲν ἔτι τοῦ Σαουλ, ἐστερημένου δὲ τῆς θείας χάριτος. Τῷ
30 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, φονευθέντος ἐκείνου ἐν πολέμῳ, ἐκλεχθεὶς εἰς τὸ βασιλικὸν
ἀξίωμα, πρῶτον μὲν ὑπὸ μόνῃς τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς, εἶτα, καὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ Ἰσραη-
λιτικοῦ λαοῦ, ἐβασιλεύσε 40 ἔτη· καὶ ζήσας τὰ πάντα 70, ἐτελεύτησε τῷ 1015
π. Χ., ἀναγορεύσας πρότερον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σολομῶντα τοῦθρόνου διάδοχον.

Τὴν ἐνοικίσασαν αὐτῷ πνευματικὴν χάριν ἐκ νεότητος, τὰς ἐφ' ὅρου ζωῆς
ἡρωϊκὰς καὶ εὐσεβεῖς αὐτοῦ πράξεις, τὰ ἀνθρώπινα αὐτοῦ παραπτώματα, καὶ
τὴν διὰ ταῦτα παραδειγματικὴν αὐτοῦ μετάνοιαν πρὸς Θεόν, διηγῆται ἀκριβῶς
ἡ ἱερὰ ἱστορία. Τὸ ἐναρμόνιον αὐτοῦ Ψαλτήριον, ὅπερ ἡ θεία χάρις, μίξασα τὴν
ὠφέλειαν σὺν τῇ ἡδονῇ τῆς μελωδίας, προτείνει εἰς τοὺς ἀνθρώπους διδασκα-

λίαν τριπόθητον καὶ ἀξιέραστον· δι' οὗ προσευχόμενοι ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ ὁμοθυμαδὸν καὶ καταμόνας· ὑμνοῦμεν τὸν τῶν ὧλων Θεόν, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καταπραΰνομεν πάθῃ· ἐν ᾧ περιέχεται καὶ τῶν γεγεννημένων τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν εὐχαριστήριος μνήμη, καὶ προρρήσεις τῶν μελλόντων ἐκφαντικώταται καὶ λόγοι οὐ μόνον προφητικοὶ ἀλλὰ καὶ ιστορικοὶ καὶ φυσιολογικοὶ, καὶ νουθετικοὶ, καὶ παραμυθητικοὶ, καὶ νομοθετικοί, καὶ διδασκαλία ἡθική, θεολογική, δογματική καὶ πάσης σοφίας πνευματικῆς ποικίλον τι καὶ πάγχρηστον ἄθροισμα· ταῦτα πάντα εἰσι γνώστα εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντας τὴν θεόπνευστον ταύτην βίβλον. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ Δαυὶδ, ὅπερ Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται, Ἥγαπημένος, λαμβάνεται πολλάκις παρὰ τῇ θεῇ Γραφῇ εἰς τύπον τοῦ Χριστοῦ, ἥ καὶ τῶν πιστῶν βασιλέων ἐνίοτε. — Περὶ δὲ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὄρα εἰς τὴν 23 Ὀκτωβρίου.

✠ Κυριακὴ μετὰ τοῦ Χριστοῦ Γραπτοῦ ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσεως καὶ τῶν Ἀγίων, ἤχος β'
 Ὑαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυίδ τὰ θαύματα τῷ θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν, μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, μετὰ τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθείς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον

ὑφροσύνης σήμερον, Δαυὶδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφας γάρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον, σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

27. Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, μαθητὴς Γαμαλιήλ τοῦ νομοδιδασκάλου ὡς λέγουσι τινες πρῶτος τῶν Ἑπτὰ Διακόνων, οὓς κατέστησαν οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱερουσολύμοις, εἰς τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς διανεμὴν τῶν ἐλεημοσυῶν· ἀνὴρ πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Διαλεγόμενος δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πᾶσαν ἀντιλογίαν αὐτῶν διαλύων οὕτω σαφῶς, ὥστε οὗτοις ἠδύνατο ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει· συκοφαντεῖται ὡς βλάσφημος, καὶ οὖρεται εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων, ἐν ᾧ μετὰ παρ

ρησίας ἀποδείξας ἐκ τῶν θείων Γραφῶν τὴν ἔλυσιν τοῦ δικαίου (Ἰησοῦ) οὐ τινος αὐτοὶ προδότηι καὶ φονεῖς ἐγένοντο, ἤλεγξε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, Καὶ τελευταῖον ἀπέντισας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ θείαν δόξαν θεασάμενος ἔειπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ, ταῦτα ἀκούσαντες, ἐφράζαν τὰ ὧτα καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐκβαλόντες ἐξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν αὐτόν, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Εἶτα τὴν ἀνεξικακίαν τοῦ Δεσπότης μιμούμενος κλίνας τὰ γόνατα, προστηύξατο μεγαλοφώνως ὑπὲρ τῶν λιθοζόντων αὐτόν, λέγων· Κύριε μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη τῷ 36 ἔτει (Πράξ. ε' . 7), γενόμενος πρῶτος τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, βρα εἰς τὴν 11 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλείον διάδημα ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἁθλῶν ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σοῦ τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γὰρ, ὁ θασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δὲ, ὁ ἱκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτόν ἡ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς ἡ θεῖος Στέφανος.

✠ 28. Ἦ τῶν ἁγίων δισμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Οὗτοι πάντες κατεκαύθησαν ζῶντες τῷ 303 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μιξιμιανοῦ, συνηγμένοι ὄντες ἐν Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὸν Συναξαριστὴν τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰκοσι χιλιάδες τὸν ἀριθμόν. Ὁ δὲ Εὐσέβιος (Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ἡ. 6) λέγει ὅτι, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ τότε Χριστιανῶν, διὰ προστάγματος βασιλικοῦ, παγγενεῖ σωρηδὸν οἱ μὲν ξίφει κατεσφάτοντο, οἱ δὲ διὰ πυρὸς ἐτελειοῦντο· καὶ ὅτι θεῖα τινὶ καὶ ἀνεκδιηγήτῳ προθυμίᾳ ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες πηδῶντες ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Α ἄθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύ-

σατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σ τρατὸς ἐν ἀριθμῷ, δισφυρίων Μαρτύρων, ὡς ἄδυτος φωστήρ ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γάρ, θεία στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἁγίων, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

Θ 29. Τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεέμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων ἄντων δεκατέσσαρων καὶ τοῦ σοφοῦ πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Ὁ βρεφοκτόνος οὗτος Ἡρώδης ἦν ὁ αὐτός, ὁ καὶ ἐπὶ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων Μάγοι τινεῖς, ὃ ἐστὶν ἄνδρες σοφοὶ καὶ μεριστάνες, τυγχόντες καὶ βασιλεῖς, κινηθέντες ἀπὸ τῆς Περσίας, ἢ Μεσοποταμίας, ἢ ἄλλου τινὸς πλησιοχώρου τόπου, ἦλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ζητοῦντες τὸν τεχθέντα βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων, καὶ λέγοντες, ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου ἡ πατρίς αὐτῶν ἦτο, ἐφάνη πρὸ δύο ἐτῶν ἀσυνήθης καὶ παράδοξος ἀστήρ, ὃς τις κατὰ τινὰ παλαιὸν χρησμὸν (Ἀριθμ. κδ'. 17), ἐσήμεινε τὴν γέννησιν μεγάλου τῶν Ἰουδαίων βασιλέως· «διό, τὸν δρόμον τοῦ ἀστέρος τούτου ἀκολουθοῦντες, ἦλθομεν, εἶπον, εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ». Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα ἡ πόλις μετ' αὐτοῦ. Εἶτα ἐρωτήσας καὶ πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ Χριστὸς, κατὰ τὰς προφητείας ἐμελλε γεννηθῆναι ἐν Βηθλεέμ, ἐπεμψεν ἐκεῖ τοὺς Μάγους, παραγγέλλας αὐτοῖς ἵνα, ὅταν εὕρωσι τὸ παιδίον, μνησῶσι καὶ εἰς αὐτὸν, ὅπως, λέγει καγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ μάγοι ὅμως, μετὰ τὴν προσκύνησιν, κατὰ θείαν ἐπιταγὴν, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Τότε, θυμωθεὶς ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας θανάτωσε πάντα τὰ νήπια τῆς Βηθλεέμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω, νομίζων ὅτι μετ' ἐκείνων ἐθανάτωτο, βέβαια, καὶ ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς· ἄλλ' ἐνεπαίχθη ὁ μάταιος καὶ θεομάχος· καθότι τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς, μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, ἐφυγον εἰς Αἴγυπτον ἐκ παραγγελίας Ἀγγέλου. Καὶ τὰ μὲν ἀθῶα ἐκεῖνα νήπια ἐγένοντο ὑπὲρ Χριστοῦ τὰ πρῶτα μαρτυρικὰ σφάγια· ὁ δὲ αἰμοθύος αὐτῶν ἄνθρωπος καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ διώκτης, εἰς ὕδρωπικίαν περιπεσὼν μετ' ὀλίγον, καὶ ὅλος σαπείας, καὶ σκώληκας ἐκθράσας ἀπὸ τοῦ σώματος, κατέστρεψεν ἑλαινῶς τὴν ζωὴν.

Ὁ δὲ Μάρκελος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν ἐκ γένους περίφανους, ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένος, διαδεχθεὶς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον, περὶ τὸ 430 ἔτος εἰς τὴν ἡγουμενίαν τῆς τῶν Ἀκοιμήτων μονῆς. Ἡ δὲ μονή

αὕτη ἐκλήθη εὖτω, διότι οἱ ἐν αὐτῇ Μοναχοὶ, εἰς τρεῖς τάξεις διηρημένοι, καὶ ἐν διανοχῇ ἀλλασσόμενοι εἰς τὴν περίοδον τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας, ἀνέπεμπον ἀκαταπαύστως τὸν ὕμνον εἰς τὸν Θεόν, μηδεμιᾶς διακοπῆς γινομένης. Ἀρχηγὸς δὲ τοῦ συστήματος τούτου ὑπῆρξεν ὁ εἰρημένος Ἀλέξανδρος, ὡς λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ ἀμφοτέρων τὸν βίον συγγραψάμενος· «Ὑστερον δὲ καὶ πρὸς αὐτῷ τοῦ Πόντου τῷ στόματι σεμνὸν ἰδρύεται φροντιστήριον, καὶ νόμον εἰσάγει καινὸν μὲν, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχοῦ κάλλιστον, μηδέποτε τῶν εἰς Θεὸν ὕμνων τὸ συνεχὲς διακόπτεσθαι, ἀλλὰ τῇ κατὰ διαδοχὴν τῶν λειτουργούντων ὑπαλλαγῇ, τὴν ἀσίστην ταύτην καὶ ἄπαυστον τῷ Δεσπότῃ περιποιεῖσθαι δοξολογίαν».

Ἀπολυτίκιον. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων. (Σελ. 251.)

Καὶ τοῦ Ὁσίου. ἤχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη. (Ὅρα σελ. 234.)

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, ἤχος πλ. δ'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀντολῶν σὺν δώροις ἦκασι Μάγοι, δι' Ἀστέρος ἐξ ὕψους ὁδηγούμενοι· ἀλλ' Ἡρώδης ἐκταράσσεται, καὶ θερίζει τὰ Νήπια, ὥσπερ σίτον, ὀδειρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ.

✠ 30. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀνυσίας.

Ὑπῆρχεν ἐκ Θεσσαλονίκης, θυγάτηρ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διαγούσα μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ ἐν ἔργois ἀγαθοῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα. Ἐν δὲ ταῖς χρόνιοις Μαξιμιανοῦ συλληφθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, ἡνίκα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπήρχετο, καὶ ἐπὶ τοῖς τῶν εἰδώλων βωμοῖς ὑπ' αὐτοῦ συρρομένη, ἐνέπτυσεν αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν Χριστὸν ὁμολογούσα. Ὁ δὲ θυμὸς πλησθεὶς καὶ εἰς τὴν πλευράν αὐτῆς τὸ ξίφος ἐμπήξας, ἀπέκτενε τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλήσασα, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθαι, ἀδελφικῶς συνδούμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ὅθεν εἰσωκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπουράνιον Ἀθληφόρῳ νυμφῶνα, ἃ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασίλει, ὁσιομάρτυρες Μελάνη καὶ Ἀνυσία πρεσβεύσατε.

Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ τῆς ἁγίας Μελάνης Ἀκολουθία, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν τῆς Χριστοῦ Γεν-

ἡσέως Ἑορτήν.

⊕ 31. Τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας

Αὕτη ἦν δέσποινα εὐγενής, πλουσιωτάτη, καὶ περίδοξος, ἐκ γένους ὑπάτων τῆς Ρώμης καταγομένη. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐκ τῶν τέκνων αὐτῆς δύο, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κατὰ τὸ ὄρος τῆς Νητρίας μοναστῶν· διεσχόρησε τὸν πλοῦτον αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκεῖ δεσμένους, καὶ τοὺς τῆς πίστεως ὁμολογητάς, ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν διωκομένους, ἐξ ὧν ἔθρεψε 5000 εἰς τρεῖς ἡμέρας. Εἶτα, ἐξορισθέντων αὐτῶν εἰς Πχλαιστίνην, ἀπελθοῦσα καὶ αὕτη εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παρθενῶνα, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων κτίσασα, ἐτελεύτησεν ὁσίως ἐν αὐτῷ περὶ τὸ 410 ἔτος.

Ὑπῆρχε καὶ ἑτέρα τις Μελάνη ἐγκόνη τῆς ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Πουβλικόλα, ἐπάρχου τῆς Ρώμης χρηματίσαντος, γεννηθεῖσα τῷ 388 ἔτει· ἥτις συζευθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ δύο τέκνων γενομένη μήτηρ, ἀπώλεσε μετ' ὀλίγον ἀμφότερα. Δὲ καὶ συμφωνήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ ἀγνοίᾳ θάβῃ, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς Ἀλβίνην συμπαρалаβοῦσα, ἀπῆλθον εἰς Ἀφρικήν, ὅπου εἶδον καὶ τὸν ἱερὸν Αὐγουστίνον· ἠλευθέρωσαν 8000 αἰχμαλώτων, ἔκτισαν ἐν τῇ πόλει Ταγάστη, τῇ ἐν τῇ σατραπείᾳ τῆς Τύνιδος (Τουνίς), δύο Μοναστήρια, τὸ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὸ δὲ εἰς γυναικῶν ἡσυχαστήριον· καὶ μετὰ ἑξ ἑτῆ μετώκησαν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἡ δὲ Μελάνη, ἐγκλεισθεῖσα εἰς οἰκίσκον στενώτατον κατὰ τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις αὐτὴν κατατήξασα, ἐτελεύτησε τῷ 434 ἔτει. Τὰς δύο ταύτας φαίνεται ὅτι συνῆψεν εἰς μίαν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συναξαριστοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Θ 4. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Ἐπειδὴ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος διατάσσει, ἵνα ἐάν τις γυνὴ τέκνη ἄρσεν, περιτέμῃ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ. (Λευϊτ. ιθ'. 2-3) Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ ὀγδοὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην Περιτομήν, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀγγέλου τὸ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνόματα, ΙΗΣΟΥΣ ὅπερ δηλοῖ, Σωτὴρ (Ματθ. α. 21. Λουκ. α. 31. καὶ β'. 21). Ταῦτα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὰ ὀνομαστήρια ἐορτάζοντες σήμερον, ἀρχόμεθα ἀπ' αὐτῆς καὶ τοῦ Νέου Ἑτους τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 329 ἔτους, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γένους περιφήμου εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἁγιότητα, Βασιλείου καὶ Ἑμμελίας καλουμένων τῶν γονέων αὐτοῦ. Ἐμαθίτευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν σοφιστὴν Διδάκιον, εἶτα καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς καὶ τὴν πρὸς Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸν ἐποιήσατο φιλίαν. Ὑποστρέψας εἰς Καισάρειαν, ἀνεχώρησε μετ' ὀλίγον εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πόντου ἡσυχαστήρια, ἐνθα διέτριβον ἤδη ἀσκητικῶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ Μακρίνα ἡ ἀδελφή· ὅτε καὶ τοὺς Ἀσκητικούς αὐτοῦ συνέγραψε λόγους. Περὶ δὲ τὸ 370 ἔτος, ἀποθανόντος τοῦ

τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἐκλεχθεὶς τοῦ θρόνου διάδοχος, ἐνεπιστεύθη τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἦν καὶ ποιμάνας 8 ἔτη, καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαίρεσει, εἰς οὐδὲν λογισάμενος τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἀρειανόφρονος βασιλέως Οὐάλεντος καὶ τοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπάρχου Μοδέστου, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίου ἐν ἔτει 379. Ἡ σοφία καὶ πολυμαθεία, ἐξ ὧν γέμουσιν αὐτοῦ τὰ Συγγράμματα, δι' ὧν ἰδογμάτισε τὰ περὶ Θεοῦ, ἐτράνωσε τῶν ὄντων τὴν φύσιν, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησεν, ἔτι δὲ καὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ δεινότης, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὰ ἐπωνύμια, Οὐρανοφάντωρ, καὶ Μέγας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, ἤχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένη τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἰδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασιλείον ἱεράτευμα. Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς, ἤχος β' αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκ πληρῶν περιτομὴν, θελήσει κατεδέχῃ σαρκικὴν, ἵνα παύσῃ τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυχλον τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντωρ Βασίλειε ὅσιε.

Τῆς Ἑορτῆς, ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ

(ΠΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

20

τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

✠ 2. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σιλδέστρου Πάπα Ρώμης.

Διεδέξατο τὸν Μιλτιάδην τῷ 314· ἐπεμψε τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν Ἱ. Νικαίαν κατὰ τὸ 325 ἔτος συγκροτηθεῖσαν Ἀ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· ἐπέλειπται. τῷ 335 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. (Ὁρα σελ. 249.)

Προεόρτιον, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εἰ τοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ· Ἰορδάνη ποταμὲ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθέναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολὴν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσει.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου, ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς.

Εν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ θεοφόρε, τῶν ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος· ὅθεν συναγάλλη νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, πάτερ εὐφρανόμενος, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Σύλλθεστρε Ῥώμης ἔνδοξοι ποιμὴν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρεῖθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ οἶκῳ Ἀδάμ τὸν Πρωτόπλαστον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου προφήτου Μαλαχίου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν ὁ τελευταῖος τῶν 12 Ἐλασσόνων, καὶ πάντων τῶν προφητῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης ὁ ἔσχατος. Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Νεεμίου.

ἀνδρὸς τῶν Ἰουδαίων σοφοῦ, καὶ οἰνοχόου χρηματίσαντος Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος, βασιλέως τῶν Περσῶν, ὃς ἐβασίλευσε τῷ 465-424 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διακρινεῖται εἰς 4 κεφάλαια. Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Λικινίου τῷ 314 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον καὶ τοῦ Ἀγίου ἤχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. **Σελ. 245.**

Κοντάκιον. ἤχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὁ ἰσοῖ ἰδρωτὲς ἐνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδευσαν, καὶ τοῖς τιμίοις σου αἵμασι Γόρδις, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐφρανᾶς. Ταῖς εὐχαῖς σου Θεόφρον· σῶσον πάντας τοὺς πίστει σοι ἀναμέλποντας, καὶ τιμῶντας ἀξίως, πανεύφημε ὡς πολὺάθλος.

Τοῦ Προφήτου, ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον οὐ τῇ ἐλλάμψει, ὁ κόσμος πεφώτισται.

Θ 4. Ἡ Σύναξις τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων καὶ τοῦ ὁσίου Θεοκρίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκουμῷ τῆς Σικελίας Ἡγουμένου.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον καὶ τῶν Ἀποστόλων ἤχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. (Ὁρα σελ. 255.)

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοὶ, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέρισον καὶ ἔχομεν λύχνους θείας Πίστεως.

Θ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεοῦ, καὶ τῆς ὁσίας Συγκλητικῆς.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290 ἔτει. Ἡ δὲ Συγκλητικὴ ἦν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείας· ἔζησεν 83 ἔτη ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει· ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς καὶ διδάσκαλος πολλῶν παρθένων μοναζουσῶν· ἐφάνη δὲ εἰς τὰς γυναῖκας τοιαύτη, οἷο· εἰς τοὺς ἄνδρας ὁ Μείγας Ἀντώνιος· καὶ γενομένη τύπος

τῆς γυναικείας φύσεως πρὸς νέκρωσιν τῆς σαρκὸς, καὶ ὑπομονὴν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νηστεία, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα τύχη.
Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α'πεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσάν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

¶ 6. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ· Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἔχων ἡλικίαν (ὡς μῆνας ἐξ μόνον προγενέστερος τοῦ Ἰησοῦ), καὶ πεδιόθεν ἕως τότε διατρίβων ἐν τῇ ἐρήμῳ, λαβὼν πρόσταγμα παρὰ Θεοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Τότε καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐζήτησε, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ δούλου ὁ Δεσπότης τὸ βάπτισμα, ἐν ᾧ συνέβησαν τὰ παράδοξα, ἐκεῖνα καὶ ὑπερφυῖ. Ἀνέψχθησαν οἱ οὐρανοί· τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἐν εἰδεί περιστερᾶς· καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρανῶν μαρτυροῦσα, ὅτι αὗτος ἦν ὁ Ὑἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐκεῖ τότε ὡς ἄνθρωπος βαπτιζόμενος (Ματθ. γ'. Λουκ. α. 26, 80, καὶ γ'. 1-23).

Ἐκ τούτου ἀνεδείχθη τοῦ Ἰησοῦ ἡ Θεότης, καὶ τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον· ἐκ τούτων καὶ ἡ παρούσα ἐορτὴ ὀνομάζεται Θεοφάνεια, ἢ Θεοφάνια, ὃ ἐστὶ Θεοῦ φανέρωσις ἐν ἀνθρώποις. Ἀπὸ ταύτης τῆς σεβασμίου ἡμέρας χρονολογεῖται τὸ Βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν· ἀπὸ ταύτης ἤρξατο καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν τὸ σωτήριο κήρυγμα.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α΄.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἰδὲι περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Ἀπὸ γ΄. Ὡδὴς, ἡ Ὑπακοή, ἤχος β΄.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἄλμυρά τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐσράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. Ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστέ ὁ Θεός πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, ἤχος δ΄. Αὐτόμελον.

Επεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἡλθες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Θ 7. Ἡ Σύναξις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ἡμῶν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τοῦ Πανιέρου Προδρόμου, ὡς ὑπουργήσαντος εἰς τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ Βαπτίσματος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, ἤχος β΄.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτί-

σαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλίσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾿Αδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικώς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

⊕ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεδίτου.

Ἡ μὲν ἤσκησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταγομένη ἐκ Καρχηδόνας τῆς ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ'. ἐν Παλαιστίνῃ ἐν τινὶ μοναστηρίῳ, καλούμενου τοῦ Χοζεβᾶ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ως λιμῶνα ἀρετῶν ἀνθοφοροῦντα, τῶν σεβασμίων ὁσίων κατάλογος, τῆς ὁσμῆς πληρούμεθα τῆς ἡδυπνοῦ· τοῖς πόνοις γὰρ στομωθεῖσα τῶν πειρασμῶν, τὸ σῶμα τῇ ἐγκρατεῖα δουλοπρεπῶς, καθυπέταξαν πνεύματι, Ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς πολιτείαν βιώσασαι. Ὅσία Δομνίκη τὸ πνεῦμά σου.

⊕ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Ἡθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐκ Μελιτινῆς πόλεως τῆς Ἀρμενίας καταγόμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Ὅρα σελ. 245.)

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ Σωτῆρος κλίναντος, ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν, αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί· τοῦ Πολυεύκτου ἡ

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

κάρα δὲ, ἀποτμιθεῖσα τὸν δόλιον ἥσχυεν.

¶ 10. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ τοῦ ὁσίου Δομετίου, ἐπισκόπου Μαλι-
τινῆς.

Οὗτος μὲν ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πινοτμήτου, βασιλεύ-
σαντος τῷ 685 ἔτει. — Ὁ δὲ Γρηγόριος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου
νεώτερος, λαμπρὸς καὶ οὗτος ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλω-
τῆς. Ἐγεννήθη τῷ 331 ἔτει· ἐγένετο ἐπίσκοπος τῷ 372, ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ
ἄρειανόφρονος Οὐάλεντος τῷ 374, ἀνεκλήθη εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ τῷ 378 ὑπὸ
Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου παρέστη εἰς τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικὴν Σύνοδον, ὅφ' ἦς
ἀπειστάλη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ
τοῦ Ἀρειανισμοῦ μολυνομένων καὶ σπαραττομένων· ἐπαρουσίασεν ἔπειτα εἰς τὴν
Β' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῷ 382 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσαν, καὶ
ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, καὶ καταλιπὼν πολλὰ καὶ ἀξιώλογα Συγγράμματα,
ἐτελεύτησε τῷ 396 ἐπονομαζόμενος ὑπὸ πάντων, Πατὴρ Πατέρων.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (Ὅρα σελ. 269.)

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείας ἀκοίμητον.

¶ τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σε-
βάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ γρηγόριος νοῦς Γρη-
γόριος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων καὶ ἐντρυφὼν τῷ
Θεῷ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

¶ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινο-
δάρχου. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἦν Καππαδόκης τὴν πατρίδα· ἤκμασεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ Θρα-
κῆς, βασιλεύσαντος τῷ 457. ἕως περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5' αἰῶνος· ἀνῆγειρεν ἐκ
θεμελίων εὐρυχωροτάτην μονὴν, ἐν ᾗ ποιμένας πολλοὺς μοναχοὺς, καὶ ζήσας
ἔτη 103, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. (Ὅρα σελ. 258.)

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς σας
δόξιας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνηθας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ
τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου ταῖς ὁμброῖς

ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τοῦ Θεοῦ θείων ἐπαύλεων· ὅθεν κρά-
ζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

⊕ 12. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς

Υπῆρχεν ἐκ Ρώμης θυγάτηρ πατρὸς ἐπισημοτάτου. Ὑπάρχον τὸ ἀξίωμα· ἐγένετο τῆς Ἐκκλησίας διάκονος εἰς τὰ τῶν γυναικῶν· διὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως ἤθλησεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ 218 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

⊕ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου.

Ἡθλήσαν ἐπὶ Λικινίου τῷ 314 ἔτει.

Συμφάλλεται σήμερον καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων ἡ Ἀπο-
λουθία, διὰ τὴν τῆς Ἑορτῆς ἀπόδοσιν ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 253.)

Καὶ τῶν Ὁσίων, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (Ὁρα σελ. 269.)

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γα-
ληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ
ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε,
Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

⊕ 14. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Παί-
θῳ ἀναιρεθέντων.

Τῶν μὲν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 296 ἔτος, ὑπὸ τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ
Αἰγύπτου βαρβάρων, Βλεμμύων καλουμένων. Τῶν δὲ περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'.
αἰῶνος ὑπὸ τῶν αὐτῶν βαρβάρων λαῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοὺς ἐν Σινᾷ Ἀθλοφόρους καὶ Ἀβδάδας Κυρίου καὶ Παί-
θου τοὺς Πατέρας ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, αἰτοῦντες οἰκτιρ-
μῶν Λυτρωτὰ, εἰρήνην ἐξ ὕψους τοῖς πιστοῖς, καὶ νί-
κας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ, Ἀβδάδων ταῖς δεήσεσι. Δόξα
τῷ ἐνισχύσαντι ἡμᾶς· δόξα τῷ βαπτισθέντι Χριστῷ· δόξα
τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς διπλοῖς τοῖς στέμμασι.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Θεοφανείων ἡ Ἑορτή.

⊕ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θεβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ὁ μὲν Παῦλος τῶν ἐρημιτῶν ἀπάντων ὁ πρῶτιστος, ἐγεννήθη τῷ 227 ἐν Θεβαΐδι τῆς Αἰγύπτου· τῷ δὲ 250 ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ τὸν τότε κινηθέντα διωγμὸν ὑπὸ Δεκίου· καὶ ζήσας μονώτατος ἐν τινι σπηλαίῳ ἔτη 91, τὰ δὲ πάντα 114, ἐτελεύτησε τῷ 341 ἔτει, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου, ὁδηγηθέντος ἐκεῖ παρὰ Θεοῦ ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.— Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, υἱὸς γονέων λαμπρῶν, Εὐτροπίου Συγκλητικοῦ καὶ Θεοδώρου. Τῷ 12 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀναχωρήσας κρηφίως, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τῶν Ἀκοιμήτων μονὴν (Δεκεμβρ., 29). Μετὰ 6 ἔτη, τῷ πόθῳ τῶν γονέων φλεγόμενος, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἐν σχήματι πένητος καὶ ἱπαιτοῦ (ψωμοζήτου)· καὶ ποιήσας παρὰ τὴν πύλην αὐτῆς καλύβην μικράν, ἀφ' οὗ καὶ Καλυβίτης ἐπωνομάσθη, ἔμεινεν ἄγνωστος ἐν αὐτῇ χρόνον πολὺν, ὑπὸ τῶν ἰδίων εἰκετῶν ἐμπαιζόμενος. Προϊὼν δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς γονεῦσι, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμάς ἐτελεύτησε περὶ τὸ 450 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἴ κ' ὁρέφους τὸν Κύριον ἐπιποθήσας θεριμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἤσκησας ἄριστα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας παμμάκρ'· διὸ σέ Ἰωάννη ὁ Χριστὸς, ἀξίως ἐδόξασεν.

Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς. Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὴ, πτωχείαν Χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἑκτῆς, τοῦ Θεβαίου, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες, τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀρετῶν ἐκλάμψαντα ἀνευφημήσωμεν πιστοί, Παῦλον τὸν Θεῖον, κραυγάζοντες. Σὺ τῶν Ὁσίων Χριστέ ἀγαλλίαμα.

⊕ 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βαρυφαιάς

Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου ἐγγονος (Δεικεμβ. 25), καὶ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς ἐκμανεὶς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κατέσφαξεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ 43 ἔτει Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἰδὼν, δὲ, ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστὸν τοῖς Ἰουδαίοις, συνέλαβεν ὁμοίως καὶ τὸν Πέτρον, καὶ κατέκλεισεν εἰς φυλακὴν, τηρῶν αὐτὸν ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ἐορτῆς τοῦ νομικοῦ Πάσχα, προσενέγκῃ καὶ τοῦτον εἰς τὸν λαόν, ὡς κεχαρισμένον σφάγιον, ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος δι' Ἀγγέλου παραδόξως ἀπολυθεὶς τῶν δεσμῶν, διεσώθη (Πράξ. ιβ'. 1-19). Τὰ δεσμὰ ταῦτα ὅ ἐστιν ἡ Ἀλυσίς, ἐν ᾗ ὁ Ἀπόστολος ἐδεσμεύθη, λαβοῦσα ἐκ τοῦ πανιέρου αὐτοῦ σώματος ἁγιαστικὴν καὶ ἰαματικὴν χάριν, εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους αὐτῇ, καὶ εἰς χεῖρας Χριστιανῶν μεταπεσούσας, μετεκομίσθη ἔπειτα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Βασιλείων, καὶ κατ' ἔτος ἐτελείτο ἐορτὴ εἰς προσκύνησιν αὐτῆς πρὸς ἁγιασμόν τῶν πιστῶν.

Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐνήργουν θαύματα καὶ ἰάσεις πολλὰς, μάρτυς ἡ Θεία Γραφὴ λέγουσα περὶ τοῦ Παύλου, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῳ Χριστιανοὶ τοσοῦτον σέβας προσέφερον εἰς αὐτὸν, ὥστε καὶ τὰ μανδήλια καὶ περιζώματα αὐτοῦ μετὰ πολλῆς εὐλαθείας λαμβάνοντες, ἰθεράπευον δι' αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν τὰς ἀρρωστίας. Ὡστε ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουνδάρια, ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους (Πράξ. ιθ'. 12). Καὶ οὐ μόνον τὰ ἱμάτια, τὰ ὅπως ὅποτε ἐγγίσαντα εἰς τὰ σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μόνῃ ἡ ἐξ αὐτῶν ἐκπεμπομένη σκιά τὰς αὐτάς ἐποίει θεραπείας· καὶ τοῦτο βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, βάλλοντες τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἔφερον αὐτούς, καὶ εἰς τὰς εὐρυχώρους ὁδοὺς ἐτίθουν, ἵνα ἐρχομένου τοῦ Πέτρου, κἀν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν (Πράξ. ε'. 15). καθότι ἐὰν αὐτοὶ οὐκ ἰθεραπεύοντο, οἱ μετὰ κόπου ἐκφέροντες αὐτούς οὐκ ἔστεργον καταπίπτειν ματαίως. Ἐκ τούτου ἐμαθεν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν οὐ μόνον τῶν λειψάνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱματίων τῶν ἁγίων Ἀνδρῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Τὴν Ρώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίῳν Ἀλύσεων, τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονε· ὥς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα· Ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβεΐαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει παιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας, ἐορτάσαι Πέτρου τὰ θαύματα, τῆς τιμίας Ἀλύσεως· καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Θ 47. Τοῦ ὁπίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀντώνιος, ὁ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀρχηγός, ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 261 ἔτει ἐκ γονέων εὐσεβῶν. Ἀκούσας δὲ ποτε τὴν εὐαγγελικὴν φωνὴν : Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς. (Ματθ. ιθ'. 21), ἔβαλεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πράξιν· καὶ πάντα ὅσα εἶχε διαμερίσας εἰς πένητας, καὶ πᾶσαν τύρβην τοῦ κόσμου φυγών, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον. Οἱ εἰς εἴκοσιν ἔτη κατὰ συνέχειαν παικίλοι αὐτοῦ πειρασμοὶ εἰσὶν ἀπίστευτοι· οἱ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀσκητικοὶ αὐτοῦ ἀγῶνες, οἱ ὧν, νεκρώσας τὰ σκιρτήματα τῶν παθῶν, ἐφθασεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαθείας, ὑπερβαίνουσι τῆς φύσεως τοὺς ὅρους· καὶ τῶν ἐναρέτων αὐτοῦ πράξεων ἡ ἀκοή ἔσσυρε τοσοῦτον πληθος πρὸς μίμησιν, ὥστε ἡ ἔρημος μετεμορφώθη εἰς πόλιν, ὑπάρχοντος αὐτοῦ καὶ πολιάρχου, καὶ νομοθέτου καὶ γυμνασιάρχου πάντων τῶν πολιτῶν τῆς νεοουστάτου ταύτης πόλεως. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τοῦ κόσμου αἱ πόλεις ἀπήλαυται τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ τὸν καρπὸν. Διωκομένων τῶν Χριστιανῶν καὶ θανατουμένων ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 312, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ παραμυθίαν. Ταρτατομένης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν· κατέβη μετὰ ζήλου εἰς Ἀλεξανδρείαν τῷ 335, καὶ ἡγωνίσαστο κατ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας· ὅτε καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς χάριτος τῶν ἑαυτοῦ λόγων. Καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, καὶ γενόμενος τύπος ἀρετῆς καὶ κανὼν τῶν μοναζόντων, ἐτελεύτησε τῇ 17 Ἰανουαρίου τοῦ 356 ἔτους, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 105.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς διωτικoὺς θορύβους ἀπώσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιότατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν, Ἀντώνιε Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπίς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυρ Χριστοῦ Γεώργιον, Ἰωαννίνων τὸ κλέος καὶ πολυούχον στερρόν, ἄσμασιν ἐγκομίων ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνήθλησε λαμπρῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρόν, τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει, καὶ νῦν ἀπαύστως

πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐκλεῶς ἀγάλλεται, μεγαλαυχουσα, τῇ σεπτῇ ἀθλῇ σου, δι' ἧς ἐκτήσω θησαυρὸν Ἰωαννίνων πόλις ἐρίτι τῶν ἱερῶν σου, λειψάνων Γεώργι.

✠ 18. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴκου καὶ ἐλαίου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας Διδάσκαλοι, καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν Ἀλεξανδρεῖς τὴν πατρίδα. Ὦν ὁ μὲν Ἀθανάσιος νήθη, ὡς συμπεραίνουσι τινες, τῷ 296 ἔτει. Διάκονος ἔτι ὢν, ἐπαρουσάσθη εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 318 ἁγίων Πατέρων 325 ἔτει κατὰ τοῦ Ἀρείου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ᾗ διέπρεψεν ὑπὲρ πάντα τοῦ ζήλου αὐτοῦ, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσιίου διδασκαλίας. Τὸ ἐφεξῆς 326 διαδεχόμενος τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀλέξανδρον, ἠρνήσατο τὴν πρὸς τὸν Ἀρείου κεινωσίαν, γινώσκων αὐτοῦ τὴν τῆς γνώμης διαστροφὴν, καὶ ἔτι ἐμρωλεύουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς αἵρέσεως νόσον. Ἐντεῦθεν ἤρξε εὐθὺς αἰ κατ' αὐτοῦ συγκορχνταί καὶ ἐπιβουλὰι τῶν ὑπαδῶν τοῦ Αἵρεσιᾶ τούτου· ἐντεῦθεν τὰ ληστρικὰ αὐτῶν συνέδρια, καὶ αἱ παρὰ τῶν βασιλέων ὁρμητικαὶ ἐπιβουλὴς αὐτοῦ. Ἰουλιανοῦ τοῦ Παρτενοκράτου, καὶ τοῦ θερμοῦ προστάτου τῶν Ἀρειανῶν Οὐάλεντος, τοῦ μὲν, ὑπὸ σπίας εἰς τὰς τῶν ἄλλων διαβολάς, τῶν δὲ ὑπὸ τῆς οικείας κακοπιστίας καὶ μὲν ἄδικοι ψῆφοι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξορίαι αἱ ἀλεπάλληλοι. Ὁ δὲ τῆς δοξίας ὑπερκαπιστής, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς βίας τῶν κρατούντων συρόμενος, δὲ τῶν ἐχθρῶν τῇ ὀργῇ τόπον διδοὺς, ἀπήχθη εἰς Τρίβεριν τῆς Γαλλίας, καὶ ἐκφυγεν εἰς τὴν Ρώμην, ἐμάκρυνε πυγχεύων εἰς τὰς ἐρήμους, ἐκρύβη εἰς ὑπὸ μῆνας ὁλοκλήρους, ὑπέμεινε μυρίουσιν κινδύνους καὶ διωγμούς 46 ἔτη· ἐν οἷς καλούμενος πρὸς καιρὸν, μετ' ὀλίγον ἐδιώκετο πάλιν. Τελευταῖον, ἀναστὰς ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ὡς ἀστήρ φαεινὸς μὲν, ἀλλ' ἐσπέριος, καὶ λαμπρότητι τῶν λόγων αὐτοῦ καταφωτίσας τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐπὶ μικρὸν χρόνον, κλῖνας πρὸς τὴν οὖσιν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ὁ πολύτλας ἀπὸ τῶν μακαρίων πόνων τῷ 373 ἔτει.

Ὁ δὲ Κύριλλος ἦν ἀνεψιὸς Θεοφίλου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, ὅφ' οὗ καὶ ἐδιδάχθη ἐκ νεότητος. Συνδιατρίψας πρῶτον, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον, μετὰ τῶν ἐν τῇ Νητρίᾳ μοναχῶν, ἐγένετο ἐκ τῶν διαδόχων τοῦ θείου αὐτοῦ τῷ 412 ἔτει. Ἐξωθῆς τοῦ θρόνου αὐτοῦ διὰ τῆς Νεστοριανῶν συνεργείας, ἐπανέλαβεν αὐτὸν πάλιν μετ' οὐ πολὺ. Ἐπαρουσάσθη εἰς τὴν Γ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 200 Πατέρων, τῷ 431 ἔτει ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσαν, ἧς καὶ ἐξαρχος ὑπῆρξε καὶ τὸν τῆς Θεοτόκου βλασφημοῦντα Νεστόριον κατήσχυσε διὰ τῶν σοφοτάτων λόγων, καὶ τὸ δυσσεβὲς ἐκείνου δόγμα ἐξήλεγε. Παιμάνας δὲ τὴν Ἐκκλησίαν

τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη ἐτελεύτησε τῷ 444. — Κατέλιπον ἀμφότεροι πολλὰ σοφὰ Συγγράματα, ἐρμηνευτικά τῶν θείων Γραφῶν, δογματικά τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεικτικά τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς τῶν αἵρέσεων πλάνης ἐλεγκτικά.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εργοῖς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας· Σῶσον Οἰκτίρμων, τοὺς πίσει τιμῶντάς σε.

§ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μητροπολίτου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ Θηβαίδος τῆς Αἰγύπτου, μαθητὴς, ὡς λέγουσιν τινες, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου· ἐγεννήθη περὶ τὸ 331 ἔτος· ἥσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἔρημον Σκήτη· διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ φρόνησιν καὶ σκληραγωγίαν, νέος ἐτι 60, ἐκαλείτο Παιδαριωγέρων· ἐχειροτονήθη δὲ καὶ πρεσβύτερος· καὶ ζήσας ἔτη 69, ἐτελεύτησε τῷ 391. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου σώζονται 50 Ὀμιλίας· τινὲς δὲ λέγουσι ὅτι ὁ Μ. Ἀντώνιος συνέγραψεν αὐτάς Συριαστί, ὁ δὲ Μακάριος μετεγλώττισεν εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν Παλαιστίνος τὴν πατρίδα, θεοφιλῶν γονέων υἱός· ἀφιέρωθαι παιδιόθεν τῷ Θεῷ, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα· ἐμαθήτευσεν ἐν Σελευκείᾳ, ἐν ἧ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἔλαβε· μεταβάς ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν προσχειρίσθη ἐπίσκοπος Κερκύρας· ἐκόσμησε τὸν θρόνον αὐτῆς διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ παιδείας· ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, γέρων ἤδη τὴν ἡλικίαν, κατέπαυσε τὴν ἀδίκον τοῦ βασιλέως ὀργὴν, Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, κατὰ τῶν προκρίτων τῆς Κερκύρας. Τελευταῖον, ὑποστρέφων εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἀσθενήσας κατὰ τὴν Κόρινθον, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος.

Ὁ δὲ μέγας διδάσκαλος καὶ ἀήττητος πρόμαχος τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Μάρκος, ὑπῆρξε γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. Ἀνατραφεὶς ὑπὸ γονέων εὐσεβεστάτων, καὶ παιδευθεὶς τὴν τε θύραβιν καὶ τὴν ἔσω σοφίαν, ἄκρος κατ' ἀμφοτέρα ἔγνωρίζετο· διελθὼν δὲ τοὺς κατὰ τάξιν τῆς ἱερωσύνης βαθμούς, προβιβάζεται ἐν τέλει εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, καὶ

εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀνάγεται καθίδραν τῆς τῶν Ἑρσειῶν Μητροπόλεως. Ἀποστα-
λεις, τῇ ἐπιμόνῳ προτροπῇ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, εἰς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Σύ-
νοδον τῶν Λατίνων, πρὸς ἑνωσιν τῶν ἐκ μακροῦ τοῦ χρόνου κεχωρισμένων Ἐκ-
κλησιῶν, κατέπληξε τὰ λατινικὰ γένη διὰ τῆς θεοσοφίας τῶν ἑαυτοῦ λόγων, μό-
νος μὴ ὑπογράψας εἰς τὸν βλάβασφην ὄρον τῆς ψευδοσυνόδου ἐκείνης. Διὰ ταῦτα
ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐτίμησεν αἰείποτε τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα ὡς
εὐεργέτην καὶ διδάσκαλον καὶ μόνον ὑπέρμαχον καὶ ἀήττητον ἀριστεὰ τῆς ἀπο-
στολικῆς ὁμολογίας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, ἤχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. (Ὁρα σελ. 253.)

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου, ἤχος δ΄.

Κανόνα πίσεως, καὶ εἰκόνα πραότητος (Ὁρα σελ. 249.)

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Μάρκου, ἤχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως ὁμολογία, μέγαν εὐρατο ἡ Ἐκκλησία,
Θηλωτὴν σε θεῖε Μάρκε πανεύφημε, ὑπερμαχοῦντα πα-
τρώου φρονήματος, καὶ καθαιροῦντα τοῦ σκότους ὑψώ-
ματα. Ὅθεν ἄφεςιν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσα-
σθαι ἡμῖν τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εἰς τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο.
ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα.
Πάτερ Πατέρων Μακάριε ὄσιε.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πανοπλίαν ἄμαχον· ἐνδεδυμένος θεόφρον, τὴν ἀφρὺν
κατέσπασας τῆς Δυτικῆς ἀνταρσίας, ὄργανον τοῦ πα-
ρακλητοῦ γεγεννημένος, πρόμαχος ὀρθοδοξίας προβε-
βλημένος. Διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, χαίροις ὦ Μάρκε, Ὁρ-
θοδόξων καύχημα.

Θ 20. Τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθύμιου
Μεγάλου.

Ἀρχία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Υπῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Παύλου καὶ
Διονυσίας. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 377 ἔτος· στεῖρας δὲ οὔσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ
πρότερον, ὠνομάσθη Εὐθύμιος, διὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν γονέων καὶ χαρὰν ἐπὶ

τῇ γεννήσει αὐτοῦ. Ἐμαθίτησε πρᾶ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Μελιτινῆς Εὐτρώϊῳ, ὅς οὐ καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεπιστεύθη τῶν ἐν Μελιτινῇ μοναστηρίων. Εἶτα, εἰς Παλαιστίνην ἀπελθὼν, κατέστη πολλοῦ πλήθους μοναχῶν προστάτης· ἐπέστρεψεν εἰς εὐσέβειαν πολλοὺς τῶν Σαρακηνῶν· κατεπολέμησε τοὺς Νεστοριανούς, Εὐτυχιανούς καὶ Μανιχαίους· διώρθησεν Εὐδοκίαν τὴν βασίλισσαν Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοφυσιτῶν πεσοῦσαν, ἐγένετο τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁ Χρησμός, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, τὸ Χρηστήριον, καθὼς τῶν ιστορικῶν τις γράφει, καὶ ζήσας ἔτη 96, ἐτελεύτησε τῷ 473 κατὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεῖα φυτεύσας, ἐγκρατεῖα ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἢ κτίσις εὐρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅσις, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων, ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρσεν ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλομεν· Ἀλληλουῖα.

21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ οἷο Μαξίμος ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρίδα, ἐκ γένους λαμπροῦ καταγόμενος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ περιφανέστατος θεολόγος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐχρημάτισε πρῶτος μυστικὸς γραμματεὺς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ, κυριευθείσης δὲ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ὑπὸ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἵρέσεως, μισήσας αὐτὴν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν Χρυσόπολιν (Σκούταρι) μονήν, ἧς καὶ ἡγούμενος ἐγένετο ὕστερον. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντος ἵνα τὸ τῶν Μονοθελητῶν δόγμα, ἢ παύσῃται λέγων καὶ γράφων κατ' αὐτῶν· ὁ δὲ μηδέτερον τούτων στέργων ποιῆσαι, ἐκτέμνεται τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ πέμπεται εἰς ἐξορίαν, ἐν ᾗ ἐτελεύτησε τῷ 662 ἔτει. Τινὲς δὲ τῶν ιστορικῶν ἀποσιωπῶσι τῆς γλώσσης καὶ τῆς χειρὸς τὴν ἐκτομήν.

³ Απολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. (Ὁρα σελ. 263.)

³ Απολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ταῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις ἀπέπνιξας, τὸν πολυμήχανον μάρτυς Νεόφυτε· τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐξήνηθας ἀθλοφόρε, ῥόδον ὡς πανεύοσμον, σῶν ἀγώνων τοῖς ἀνθεσι, πάντων τῶν τιμώντων σε κατευφραίνων τὰ πνεύματα· Διὸ σὲ νῦν αἰτοῦμεν ῥυσθῆναι πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν καὶ Μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ᾧδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε Κήρυξ τῆς πίστεως.

✠ 22. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ἁγιασμένου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ Λύστρας τῆς Λυκαονίας, γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτι πρῶτον ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ᾧ καὶ ἠκολούθησε καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, ὅφ' οὐ καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας χειροτονηταὶ ὕστερον. Ποιμάνας δὲ αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ πάσας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἐκκλησίας διοικούντος, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 97 ἔτει, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν, διότι ἠθέλησεν ὡς νομίζουσί τινες, ἐναντιωθῆναι εἰς τὴν τῆς λατρευμένης ὑπ' αὐτῶν Ἀρτέμιδος εἰκότην. Ἡ πρὸς Τιμόθεον Α'· καὶ Β'. Ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου πρὸς τοῦτον ἐγγράφησαν. — Ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἦν Πέρσης τὸ γένος, βλέπων δὲ τὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἄσπονδον μῖσος Χοσρόου Β'. Βασιλέως Περσῶν, καὶ ἀπορῶν τὴν αἰτίαν, ἠθέλησεν ἵνα μάθῃ κατὰ βάθος τὴν τῆς πίστεως αὐτῶν διδασκαλίαν· ἦν καὶ διδαχθεὶς, καὶ θαυμάσας καὶ ὑπεραγαπήσας, ἐνηγκαλίσσατο αὐτήν, καὶ βαπτισθεὶς ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ Ἀναστάσιος μετονομασθεὶς ἀντὶ Μαγονδᾶτ, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον, ἐμόνασε χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς ἐκεῖ μοναστηρίοις. Ὅτε δὲ ὁ Χοσρόης ἐποίησατο κατὰ τῆς Παλαιστίνης τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἐκστρατείαν, καθ' ἣν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκυρίευσεν, καὶ τὰς Ἐκκλησίας πάσας κατέκαυσεν· καὶ πάντα τὸν κλῆρον κατέ-

πραξε, καὶ τὸν αἰχμαλωτισθέντα λαόν, τὰς 90,000 ὑπερβαίνοντα ὡς ἱστοροῦσι
 τινές, ἐπώλησεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἱερὰ, καὶ αὐτὸ τὸ
 τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐκόμισεν εἰς Περσίαν· τότε καὶ ὁ Ἀναστάσιος οὗτος,
 τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογῶν, μετὰ πολλὰς καὶ πικροτάτας βρασμούς, ἀπε-
 τμήθη τὴν κεφαλὴν τῇ 22 Ἰανουαρίου ἐν ἔτει 614.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α΄.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς. (Ὁρα σελ. 259.)

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου Κύρις. (Ὁρα σελ. 245.)

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῶν μαρτύρων τὸ κλέος καὶ ὁσίων τὸ καύχημα, καὶ τὸν
 θησαυρὸν τῆς Περσίας τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον τὸν μέ-
 γαν ἀντιλήπτορα πιστῶν, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως ἡ-
 μῶν, ταῖς ἀγγελικαῖς ὑμνωδίαις εὐφημοῦμεν σε λέγοντες·
 δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δό-
 ξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Κρητῶν τε τὸν γόνον ἔξ Ζακύνθου τὸ καύχημα, τῶν
 Πατέρων κλέος ἔξ δόξᾳ Ἰωσήφ τὸν ἀοίδιμον τιμήσωμεν
 ἐν ὕμνοις οἱ πιστοὶ, οὗ δόξῃ ἀρρήτῳ ἡ Τριάς ἐτιμήσατο
 τὸ σκῆνος διασώσασα ἄφθορον· Δόξα τῷ ἀγιάσαντι αὐτῷ,
 δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἀναδείξαντι φρουρὸν, καὶ
 ἀμίσθον πιστοῖς, ἱατρὸν τοῖς κάμνουσιν.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου Τιμόθεον
 πιστοὶ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν τούτῳ γεραίροντες,
 τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα ἐκ τῆς Περ-
 σίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, ἔξ
 νόσους τοῦ σώματος.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας
 καὶ τοῦ ὁ γ οὐ Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

21

Ὁ μὲν Ἀγαθάγγελος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα. Ὁ δὲ Κλήμης ὑπῆρχεν ἐξ Ἀγγύρας τῆς ἐν Γαλατίᾳ, υἱὸς πατρὸς μὲν ἀπίστου, μητρὸς δὲ πιστῆς, Σοφίας τὸ ὄνομα. Μονάσας δὲ πρότερον, εἶτα καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπίσκοπος γενόμενος καὶ τοσαῦτα παθὼν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ὥστε τῶν παθημάτων αὐτοῦ καὶ ἀγώνων ὁ χρόνος παρετάθη εἰς 28 ἔτη, τελευταῖον συναπετμήθη μετὰ τοῦ Ἀγαθαγγέλου τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερῶ-
τατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόδωτος, τοῖς πιστοῖς πανίερε,
ἡδύτατος ἐβλάστησας. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος,
καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πανέ-
φημε, Κλήμη πολυάθλος ὀφθεῖς, σὺν τῷ συνάθλῳ τε ἐ-
κραζες· Χριστὸς Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ⲭ 24. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Αὕτη ἦν Ῥωμαία τὴν πατρίδα, ἐκ γένους ἐπισήμου καταγομένη. Ἐν ᾧ οἱ γονεῖς ἡτοίμαζον αὐτὴν εἰς γάμον, λαθοῦσα αὐτοὺς, καὶ δύο θεραπαινίδας μετ' ἑαυτῆς παραλαβοῦσα, ἀνεχώρησεν εἰς Μύλασσαν, πόλιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Καρίας, καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσε τὸν βίον ἀσκητικῶς μετονομασθεῖσα Ξένη, διὰ τὴν ξενιτείαν αὐ-
τῆς, ἀντὶ Εὐσεβείας, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς. (Ὁρα σελ. 239.)

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον ἐπιτελοῦντες οἱ πό-
θῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασιν, σοὶ
παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

**Ⲭ 25. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιε-
πισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.**

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀρι-
ανζῷ, κώμῃ τῆς Β'. Καππαδοκίας, οὐ μακρὰν τῆς Ναζιανζοῦ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἐκαλεῖτο Γρηγόριος ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ γενόμενος ὕστερον, ἡ δὲ μήτηρ, Νόννη
Ἐμαθίτευσε κατ' ἄρχας μὲν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης μετὰ ταῦτα δὲ ἐν

ρείας, καὶ τελευταῖον ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἐφιλιώθη μεγάλως μετὰ βασιλείου, μεθ' οὗ καὶ συνήσκησε, καὶ συνέζησεν ἱκανῶς ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἡσυχαστηρίοις. Ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ναζιαζινῶν ἱερείας ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὑπὸ δὲ τοῦ Μ. Βασιλείου προεχειρίσθη ἐπίσκοπῳ, ἢ Ζασιμῶν ὑποκειμένων τῷ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπῳ. Κατὰ 8 ἔτος, ἀπελθὼν εἰς βοήθειαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, μένης ἡδὴ τεσσαράκοντα ἔτη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ διὰ τῶν σωμάτων λόγων, καὶ καμάτων πολλῶν, ἐλευθέρωσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς λύμης σέων, ἐψηφίσθη καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ τότε συγκροτηθείσης συμενικῆς Συνόδου, ἐν ᾗ καὶ διέπριψε διὰ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ δογματικῶν ὑβερνήσας δὲ αὐτὴν μέχρι τοῦ 382, εἰτα τὸν Συντακτῆριον, ὃ ἐστὶν ἐκτικὸν αὐτοῦ λόγον, ἐνώπιον 150 ἐπισκόπων καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, δι' οὗ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ παρὰ πάντων αἰτήσας ἐπέτυχεν, ὑπεὐχόμενος Ναζιανζόν· ὅπου τελέσας τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου, ἀνεπαύσατο ἐν ᾧ 391, ζήσας ὡς λέγουσιν, ὑπὲρ τὰ 80 ἔτη. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ Συγγραμματα, λογογραφικὰ, καὶ ποιητικὰ παντὸς μέτρου, δεικνύουσι τὴν λαμπρὰν φυρὰν αὐτοῦ ρητορείαν, καὶ τὴν θαυμάσιον πολυμαθειαν. Τὸ ὕψος τῶν ὡν αὐτοῦ νοσημάτων, προεξένησαν αὐτῷ τὴν ἐπωνυμίαν Θεολόγος, καὶ τὸν Θεολόγος Τριαδικός· διότι εἰς πάντα λόγον σχεδὸν ἀναφέρει περὶ τῆς Τριάδος καὶ τῆς μιᾶς αὐτῆς οὐσίας καὶ φύσεως. Διὸ καὶ Ἀλέξιος ὁ ἐστικὸς ὀργήσας εἰς αὐτὸν ταῦτα.

Ἄλλος ἀστήρ ἀπλανὴς σελασφόρος, Ἡμᾶς πορθομεύεις μυσταγωγίας Πάτερ ἡλιακὴν Τριάδος φωταυγίαν, Γρηγόριε μέγιστε, πυρίπνοον στόμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτικιον, ἦχος α'

ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων νίκησε σάλπιγγας· ὥς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

ολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκάς τῶν ῥητόρων, ἐκάλύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα συνκράζει τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ ἀκρότατος.

26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφώντος καὶ τῆς

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεραίου

συνοδίας αὐτοῦ.

Οὗτος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν εὐσέβειαν πνέων. Ἐχων δὲ δύο υἱούς, Ἀρκαδίον καὶ Ἰωάννην, ἐπεμψεν αὐτοὺς εἰς Βηρυττὸν πρὸς μάθησιν τῶν νόμων καὶ ἄσκησιν· οἱ δὲ, ναυαγήσαντες κατὰ τὸν πλοῦν καὶ μόλις διασωθέντες, ἀπῆλθον εἰς Παλαιστίνην. Ἀγνοῶν δὲ ὁ πατὴρ τὰ κατ' αὐτοὺς, παραλαβὼν Μαρίαν τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἐξῆλθον εἰς τὴν τῶν υἱῶν ἀναζήτησιν· καὶ εὐρόντες αὐτοὺς εἰς Ἱεροσόλυμα, τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδευμένους, ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτό· καὶ οὕτω τελέσαντες ὁσίως τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α'.

Ο Ἐὐδοῦς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυθέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἡγρύπνησας, ταῖς τοῦ Δεσπότη, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν πλοῦτον Μάκαρ ἱλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σου· διὸ κληροῦσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

Ⲙ 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Αὕτη ἐγένετο τῷ 438 ἔτει, κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν, βασιλεύοντος ἡμῶν 30 ἔτη Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, τῶν ἐξορισάντων τὸν Ἅγιον, Ἀρχιεπισκόπου δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὄντος Πρόκλου, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ. (Ὁρα Νοεμβ. 20).

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Η τοῦ σώματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

Κοντάκιον, Ἦχος α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀνακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνουσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

⊕ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἐπὶ ἤρχεν ἐκ Νισίβειας τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, υἱὸς γεωργοῦ τινος τὴν τέχνην. Μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς νεότητος, ἤσκησεν εἰς ἄκρον τὴν μοναστικὴν ζωὴν, καὶ ἐγένετο ἀγιώτατος ἐρημίτης· ἐχειροτονήθη ἔπειτα καὶ διάκονος τῆς Ἐδессηνῶν Ἐκκλησίας. Ὁ ἐνθεὸς αὐτοῦ ζῆλος κατέστησεν αὐτὸν εὐγλωττότατον ῥήτορα· συνέγραψε Συριστὶ πολλὰ καὶ θαυμάσια, ἐξελληνισθέντα σχεδὸν πάντα ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν, καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας· καὶ οὕτω θεαρέτως τελέσας τὸν βίον αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῇ 319 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. (Ὁρα σελ. 258.)

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνεις Ἐφραίμ, δάκρυα κατανύξεως· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὅσις· ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

⊕ 29. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (Ὁρα Δεκεμβρίου 20.)

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. (Ὁρα σελ. 256.)

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ εἰώας σήμερον, ἐξανατείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδαχαῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

⊕ 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεο-

λόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ ἡ εὕρεσις τῆς ἐν
Τήνῳ Εἰκόνης τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ κοινὴ αὕτη τῶν τριῶν τούτων Διδασκάλων ἑορτὴ συνέστη περὶ τὸ 1100 ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, διὰ τὴν τότε γενομένην στάσιν καὶ φιλονεικίαν μεταξὺ τῶν ἑλλογιμῶν καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· ἐξ ὧν τινὲς μὲν προτιμῶντες τὸν Βασίλειον, ἕτεροι δὲ τὸν Γρηγόριον, καὶ ἄλλοι τὸν Χρυσόστομον, ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ πρὸς διαφορὰν αὐτῶν, ἐπωνομάζοντο ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ἁγίων, οἱ μὲν Βασιλεῖται, οἱ δὲ Γρηγορίται, οἱ δὲ Ἰωαννῖται. Τῆς κοινῆς δὲ ταύτης ἑορτῆς τὴν Ἀκολουθίαν ἐποίησεν ἄριστα Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων ἐπίσκοπος (Φεβρ. 8), ὁ καὶ Ἰωάννης Μελανόπους, ἢ Μαυρόπους ἐπωνομαζόμενος, ἡνίκα ὑπῆρχεν εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν πρὶν ἀρχιερατεῦσθαι, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Κανόνος, τοῦ εἰς τὸν Ἀγγελον τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. Ἦκμασε δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος, παρατείνας τὸ ζῆν ἕως ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω Κομνηνοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰὶ πρεσβεύουσιν.

Κοντάκιον, ἥχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων ἢ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ἀπολυτίκιον ἥχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Πληθὺς ἡ τῶν Τηνίων ἐν ὧδαῖς εὐφημήσωμεν, ἡμῶν τὴν πολιούχον καὶ τοῦ κόσμου προστάτιδα. Πηγὴ γὰρ ἱαμάτων νῦν ἡμῖν, ἡ πάνσεπτος ἀνεύρηται εἰκὼν, τῆς

ἀχράντου Θεοτόκου. Διόπερ ἅπαντες ταύτην ἀναδοήσωμεν·
Χαῖρε τῶν σέ τιμώντων ἡ ἐλπίς, χαῖρε ἡμῶν τὸ καύχημα,
χαῖρε ἡ ῥυσαμένη τῆς κατάρας τὸ ἀνθρώπινον.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ Θεοτόκῳ τῷ ναῷ νῦν προσδράμωμεν, καὶ τὴν εἰκόνα
τὴν αὐτῆς προσκυνήσωμεν, ἐκ κατωδύνου κράζοντες
καρδίας αὐτῇ· πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι ἐπηρείας καὶ θλά-
θης, ὁρατῶν ἀπάντων τε, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων· τῇ σῇ σκέ-
πῃ πίστει ἐν θερμῇ, προσπεφυγότας πανάμωμε Δέσποινα.

Θ 51. Τῶν ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων,
Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλήτιανου, ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ δὲ
Ἰωάννης ἐκ τῆς Ἑδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Διὰ δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα
διωγμὸν, κατέφυγον εἰς τινα μονὴν, παρὰ τὸν Ἀραβικὸν κόλπον κειμένην· καὶ μονά-
σαντες ἐκεῖ διετέλουν πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενοι, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν
ὥρεάν θεραπεύοντες, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαντες δὲ ὅτι γυνὴ τις
Ἀθανασία τὸ ὄνομα, συλληφθεῖσα μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων Θεοδότης,
Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ἀπῆλθον εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὴν τῆς πίστεως ὁμολο-
γίαν, καὶ φοβούμενοι μήπως, ἐν ταῖς βασάνοις ἀποδειλιάσασαι ὡς γυναῖκες,
ἀρνηθῶσι τὸν Χριστόν, ἀπῆλθον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὸ μαρτύριον. Διὸ συλ-
ληφθέντες καὶ αὐτοὶ, καὶ μετὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων Γυναικῶν τιμωρηθέντες ἀπε-
τμήθησαν πάντες τὴν κεφαλὴν τῷ 292 εἴτει.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκατα-
μάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐ-
τῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας
τὰ σκήπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεάν τῶν θαυμάτων, εἰλη-
φότες ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν
τὰ πάθη τῇ χειουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κύρῃ
θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑ-
πάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

*Εχων ἡμέρας 28· εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος 29. *Ἡ ἡμέρα ἔχει
ὥρας 11, ἢ ἡ νύξ ὥρας 13.

⊕ 1. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

*Ἡθλησεν ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου.

*Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

*Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Ὁρ. σελ. 245.)

*Ἐτερον. ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τρυφῆς τῆς θείας φερωνύμως τρισμάκαρ, κατατρυφῶν
ἐν οὐρανοῖς ἀεννάως· τοὺς εὐφημοῦντας ἄσμασι τὴν
μνήμην σου, σκέπε καὶ διάσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,
δίωκε τὰ βλάπτοντα, τὰς ἀρούρας θηρία, ἵνα σοι πόθῳ κρά-
ζομεν αἰεὶ, χαίροις ὦ Τρύφων, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Προεόρτιον, ἤχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὐράνιος Χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς,
ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς
Ναὸν τὸν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως ὑπὸ Μητρός ἀ-
πειράνδρου, προεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς
ἐξιστάμενοι (*).

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος, ἤχος πλ. δ'.

*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τριαδικῇ στερρότητι, πολυθείαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων
αἰόδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ νικῆσας τυ-
ράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἵληφας τῆς

(*) Ἐν παλαιῷ Ὁρολογίῳ, τετυπωμένῳ τῷ αἵν'. ἔπει, εὐρίσκεται τὸ παρὸν
Τροπάριον οὕτω·

Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς
βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς Ναὸν τὸν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρός ἀπει-
ράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μ. λωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

μαρτυρίας σου, ὡς χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

2. Η Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀργία καὶ ἰχθύος Καταλυσίς

Ἀφ' οὗ ἐπληρώθησαν αἱ 40 ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ τῆς καθαρωτάτης Μητρὸς καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀνήγαγεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἧτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστή ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, ἵνα καὶ αὐτὸν παραστήσει ἐν τῷ Ἱερῷ, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἐστὶ ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εἰς τοῦτο νενομισμένην θυσίαν προσενέγκῃ ζευγὸς τρυγόνων. ἡ δὲ δύο νεοσσούς περιστερῶν (Λουκ. β'. 22-24 Ἐξοδ. ιγ'. 2 Λευϊ. ιβ'. 6-8). Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν τε καὶ ὦραν, ὁδηγηθεὶς ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου, εὗρέθη παρὼν ἐκεῖ καὶ ὁ εὐλαβὴς καὶ δίκαιος ὑπέργυρος Συμεὼν· ὅστις περιμένων πρὸ πολλοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον, καὶ πεπληροφορημένος ἐκ θείας ἀποκαλύψεως ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, πρὶν ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου, ἰδὼν τότε αὐτόν, καὶ δεξάμενος εἰς τὰς γηραιάς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀπέδωκε δόξαν τῷ Θεῷ, ἄσας τὴν τοίτην καὶ τελευταίαν Ὠδὴν τῆς Νέας Διαθήκης· «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. . . » καὶ ὡμολόγησεν ὅτι μετὰ χαρᾶς λοιπὸν κλείει τὰ ὄμματα εἰς θάνατον, ἀφ' οὗ ἰδε τὸ φῶς τῆς τῶν ἐθνῶν ἀποκαλύψεως καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ (Λουκ. β'. 25-32).

Ἀπολυτίκιον, ἥχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθέने· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν

ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ο μῆτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὥς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νυν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πόλεμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ⲭ 3. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ τῆς ἁγίας Προφῆτιδος Ἀννης.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. ὦς ἄνω.

Ⲭ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐρημίτης μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου ἡσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὸ Πηλοσίον Ὄρει μονῇ ἀφ' οὗ καὶ Πηλουσιώτης ἐπονομάζεται· ἐγένετο ἡγούμενος τῶν ἐν αὐτῇ μονῇ ἀσκουμένων· συνέγραψε πολλὰ καὶ μάλιστα ἐπιστολάς κατὰ τινὰς μὲν 10,000 κατ' ἄλλους δὲ 3,000, πληρεῖς θείας καὶ ἀνθρωπίνης χάριτος, καὶ πάσης ὠφελείας· ἐτελεύτησε τῇ 24 Φεβρουαρίου. τῷ 440 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς. (Ὁρα σελ. 234.)

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγας γέγονας Ποιμὴν θεόφρων, καὶ τὰ πρόβατα τὰ ἐν ἐρήμῳ, τὰ λογικὰ τοὺς ὁσίους ἐποίμανας, καθοδηγήσας εἰς μάνδραν οὐράνιον, καὶ διαθρέψας αὐτοὺς τροφῇ θείας πίστεως, Πάτερ ὅσιε Ἰσιδῶρε Θεοδόξαστε, ἰκέτευε Χριστὸν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρον ἄλλον σε, ἢ Ἐκκλησία, εὐραμένη ἐνδοξοῦταις τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπруνομένη κραυγάζει σοι· Χαίροις παμμάκαρ, θεόφρων Ἰσιδῶρε.

Ⲭ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Ὑπῆρχεν ἐκ Πανόρμου τῆς Σικελίας, παρθένος περικαλλὴς καὶ σωφρονεστάτη· μετὰ πολλὰς καὶ δριμυτάτας βασάνους, ἐτελεύτησεν ἐν φυλακῇ τῇ 21

251, μὴ βουλευθεῖσα συγκατανεῦσαι εἰς τὸν ἔρωτα Κυντιανοῦ, τοῦ τῆς Σικελίας Κυβερνήτου.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (Ὁρα σελ. 226.)

Κοντάκιον, ἥχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἐνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος· Χαῖρε, βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

Θ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Ὅσιος ἐχειρετονήθη παρὰ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καταλιπὼν διάδοχον αὐτοῦ τὸν Πολύκαρπον. Ὁ δὲ τρισμακάριος καὶ ἱερώνυμος Ἱεράρχης Φῶτιος, ὁ μέγας καὶ λαμπρότατος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος, ὁ ὁμολογητὴς τῆς πίστεως καὶ Ἰσαπόστολος, ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Αὐτοκρατόρων Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου, Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος καὶ Λέοντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἐγενήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπου καὶ διέπρεψεν εἰς τὰ πρόωιστα τῶν βασιλικῶν ἀξιομάτων, βίον ἐνάρετον καὶ θεοφιλῆ ἀείποτε ἐξασκήσας. Διὸ καὶ ἀναδιβάζεται ἐπὶ τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ οἷους μὲν ἀγῶνας διήνυσεν ὁ τρισόλβιος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως κατὰ Μανιχαίων καὶ εἰκονομάχων καὶ ἄλλων αἰρετικῶν, οἷας δὲ ἐπιβουλὰς καὶ καταδρομὰς ὑπέμεινεν ἐκ μέρους τῶν λατινοφρόνων, ἡλίους δὲ διωγμοὺς καὶ κακώσεις ὑπέστη, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ὅσιως δὲ καὶ εὐαγγελικῶς ποιμάνας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ τῷ ἐνθέρμῳ αὐτοῦ ζήλῳ πάσης ἑτεροδιδασκαλίας τὰ ζιζάνια ἐκρίζωσας, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, ἐν τῇ τῶν Ἀρμενιανῶν μονῇ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, ἥχος δ'.

Κανόνα πίστεως. (Ὁρα σελ. 249.)

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Φωτίου, ἥχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλος, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων ἰκέτευε, Φῶτιε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον τοῦ ἰδίου, ἤχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ ὁ τηλαυγέστατος καὶ Ὁρθόδοξων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἀνθεσι τῶν ἁσμάτων, ἡ θεόφθογγος κιθάρα ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ στερρότατος αἰρέσεων ἀντίπαλος, ὧ καὶ κράζομεν· Χαῖρε πάντιμε Φῶτις.

⊕ 7. Τοῦ ἁγίου Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμφάκου τοῦ ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στείριῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου περὶ τὰ 318. Ὁ δὲ Λουκάς, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς Αἰγίνης καταγομένων. Ἦν δὲ τὸ Στεῖριον ὄρος, κατὰ τὴν Φωκίδα, καὶ πόλις κατ' αὐτὸ, Στεῖρις, ἢ Στίρις καλουμένη.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (Ὁρα σελ. 269.)

Κοντάκιον, ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἵληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερὲ Παρθένιε, θαυματουργέ θεοφόρε, ἅπαντα πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτο σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

⊕ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Εὐχαΐτων τῆς Γαλατίας· κατῴκει εἰς τὴν Ἡράκλειαν, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἤθλησεν ἐπὶ Δικινίου τῷ 320 ἔτει.— Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βαραχίου σύγχρονος τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου, προφητεύσας καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἐκείνος (Δεκεμ. 16).) Ἦν προφητεία αὐτοῦ, εἰς 44 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ ἐνδεκάτη τῶν Ἑλασσάνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεὶ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγῶν Βασιλέως, περικαλλὲς γεγένησαι Θεόδωρε· ὁπλοῖς γὰρ τῆς πίστεως παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξώλ.

θρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη· καὶ νικηφόρος ὥφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς τὴν πίστιν ὀπλίσάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε. Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ⲭ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἦθλησεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου ἐν ἔτει 260.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ὑπαπαντῆς ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, εἰ οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστή. Ἐάν δὲ τύχη ἐν αὐτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου. ὡς προαποδεδομένης τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Σελ. 245.)

Κοντάκιον, ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Αγάπης τῷ δεσμῷ συνδεθεὶς Νικηφόρε, διέλυσας τρανῶς τὴν κακίαν τοῦ μίσους· καὶ ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκτιμηθεὶς ἐχρημάτισας, Μάρτυς ἑνθεος, τοῦ σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐνδοξὸν μνήμην σου.

Ⲭ 10. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἦπῃρχεν ἱερέος τῶν Χριστιανῶν ἐν Μαγνησίᾳ, πόλει πρωτεύουσῃ τῆς κατὰ τὴν Θετταλίαν ὁμωνύμου ἐπαρχίας· ἦθλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, ἡγεμόνος τῆς Μαγνησίας Λευκιανοῦ, τῷ 198 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως Στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αἰείφωτος, τῆς οἰκουμένης σοφὲ, ἐδείχθης Χαραλάμπες· ἐλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδόλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ. Διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἥχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστήρ, ἀνέτειλας, ἐκ τῆς ἐώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε· ὅθεν τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἀθλήσιν.

⊕ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου καὶ τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος Σεβαστείας· ἡ θεία χάρις δι' ἧς ἐθεράπευε τὰ νόσους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν νηπίων κατέστησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀκουστόν· ἤθλησεν ἐπὶ Δικινίου τῷ 316 ἔτει. — Ἡ δὲ αἰοίδιμος Βασίλις Θεοδώρα κατήγετο ἐκ Παφλαγονίας, θυγάτηρ χιλιάρχου τινός. Μαρτίνου τὸ ὄνομα. Ἐγένετο σύζυγος τοῦ Βασιλείου Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου, καὶ ἐκδόσησε τὸ διδάγμα διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας. Ἀνεστήλωσε τὰς ἁγίας εἰκόνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός αὐτῆς (Α' Κυρ. τῶν Νηστ). Ἐκυβέρνησε τὸν θρόνον μετὰ μεγάλης φρονήσεως 15 ἔτη, ἀνηλίκου ὄντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαήλ. Τῷ δὲ 857 ἔτει, καταλιπούσα τὰ βασίλεια, εἰσῆλθεν εἰς Παρθενῶνά τινα, καλούμενον Γαστρία· ὅπου ὁσίως τελείασα τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον εὐρίσκεται νῦν ἐν Κερκύρᾳ, ἐν τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑ. Θ. Σπηλαιωτίσης ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως (Δεκεμβρ. 12.).

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. (Ὅρα σελ. 236.)

Ἀπολυτίκιον, ἥχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον λόγον.

Τῶν θαυμάτων ἀκτίσι καταλαμπόμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ρεῖθροισι ἐπισταζόμενος, τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἑορτὴν ἐορτάζοντας, ἐλευθέρωσον παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ὦ Βλάσιε Ἱεράρχα, καὶ νῦν δυσώπει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἥχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο θείος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

⊕ 12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Δημόσιον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ θεσπέσιος οὗτος πατήρ ὑπῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν μικρᾷ Ἀρμενίᾳ, ἀνὴρ ἀμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, εὐκρινής, καὶ ἐπιεικέστατος. Προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Σεβαστείας τῷ 357 ἔτει, ἐξώσθη τοῦ θρόνου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βέρροιν τῆς Συρίας τὸ νῦν Χαλέπ, κατὰ τινας. Μετακληθεὶς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον τῷ 360, ἐξωρίσθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Κωνσταντίνου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἀνακληθεὶς πάλιν εἰς τὴν αὐτὸν θρόνον, ἐξωρίσθη καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Οὐάλεντος. Ἐπιζήσας δὲ μέχρι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β' Οἰκουμένης Συνόδου, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθείσης τῷ 381, ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτήν, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ, ἀλλ' ἀσθενήσας ἐκεῖ, ἐτελεύτησε μετ' ὀλίγον, καὶ ἐθρήνησαν αὐτὸν πάντες οἱ τῆς Συνόδου ἐπίσκοποι ὡς ἐαυτῶν πατέρα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. (Ὅρα σελ. 249.)

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν
Τὴν πνευματικὴν σου παρρησίαν δεδοικώς ὁ ἀποστάτης,
 φεύγει Μακεδόνιος· τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν,
 ἐκπληροῦντές σου οἱ δοῦλοι, πόθω σοὶ προστρέχομεν,
 τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλε Μελέτιε, ἡ πύρινος ῥομφαία Χρι-
 στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ πάντας τοὺς ἀθέους κατασφάττου-
 σα· ὕμνουμέν σε τὸν φωστῆρα τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ⲅ 13. Τοῦ δούλου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

ὑπῆρχεν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· ἤκουσε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Β' αἰῶνος· ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους· πεσὼν δὲ εἰς πειρασμόν, μετώκη-
 σεν, εἰς τινα νῆσον· ἀλλὰ κῆκεν τὰ αὐτὰ παθὼν, ἔφευγε τοῦ λοιποῦ ἐκ τόπου εἰς
 τόπον λέγων καθ' ἑαυτόν· Φεύγε Μαρτινιανέ, καὶ σῶζου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς ἐνα-
 πέσβεις Μακάριε, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ
 τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δε-
 δοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σῶσας με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προ-
 γραίσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἁ-
 μα καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν,
 Μαρτινιανὸν τὸν ἀεισέβαστον, αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κα-

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

τεπάτησε.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Υπῆρχεν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, ὅτε τῷ 433 ἔτει ἐνεγράφη εἰς τὸ τέταρτον στρατιωτικὸν τάγμα τῶν Σχολαρίων, οὕτω καλουμένων ἐκ τοῦ σχολάζειν εἰς τὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς φυλακὴν. Ὑστερον δὲ μονάσας ἐπὶ τινος βουνοῦ τῆς Βιθυνίας, καὶ Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐκεῖ συναχθέντων μοναχῶν γενόμενος, καὶ φανείς καρτερικώτατος εἰς τὴν ἀσκήσιν, καὶ ὀρθοδόξοτατος τὴν πίστιν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακῆς, τῷ 447-474 βασιλεύσαντος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. (Ὁρα σελ. 233.)

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου (Ὁρα Νοεμβρίου 22)

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε Ὁνήσιμε. (Ὁρα σελ. 234.)

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀκτὶς ἐξέλαμψας τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, Ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὁνήσιμε.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παμφίλου, ἑκ τῶν συν αὐτῷ.

Ἦθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει ἐν Καισαρείᾳ· τῶν δὲ συναθλητῶν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα εἰσὶν· Οὐάλης, Πῦλος, Σέλευκος, Πορφύριος, Ἰουλιανός, Θεόδουλος, καὶ πέντε Αἰγύπτιοι· Ἡλίας, Ἰερεμίας, Ἡσαίας, Σαμουὴλ, καὶ Δανιήλ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 253.)

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκκληρώσαντο, αἰωνίζουσιν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες αἰεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαιόματα.

⊕ 17. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύ-
ρωνος. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ τῆς κατὰ τὸν Πόντον Ἀμασείας· ἤθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῷ 297 ἔτει. Ἐπονομάσθη δὲ Τήρων, ἡ ὀρθότερον, Τίρων (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Tiro ὅπερ καὶ Τυρο γράφεται) διότι, μόλις συναριθμηθεὶς εἰς τὸ τάγμα τῶν Τιρώνων, ὃ ἐστὶν νεοσυλλέκτων ἢ πρωτοπειρῶν στρατιωτῶν, παρρησιασάμενος τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπέστη διὰ πυρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίσεως κατορθώματα! (Σελ. 291.)

Κοντάκιον Αὐτόμελον, ἥχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

⊕ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ρώ-
μης.

Ἐγεννήθη κατὰ τινες μὲν ἐν Ρώμῃ, κατ' ἄλλους δὲ ἐν Τυρρηνίᾳ (Τοσκάνᾳ) προεχειρίσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Ρώμης θρόνον τῷ 440 ἔτει· ἀπέστειλε τεσσαρας τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 630 ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ Μαρκιανοῦ τῷ 451 συγκροτηθεῖσαν κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχῆ· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· ἐτελεύτησε τῷ 461.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.

Κανόνα πίστεως. (Ὁρα σελ. 249.)

Κοντάκιον, ἥχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ θρόνου ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, ἡ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐνθεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ἠύγασας φῶς τῇ σῇ ποιμνῇ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

⊕ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου. (Ὁρα Νοεμβρίου 22), καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἀρχιππε. (Ὁρα σελ. 234.)

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

22

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Αῖθνην τῶν κλεινῶν τε νῦν καὶ πάλαι τὸ βλάστημα,
καὶ τῶν χθές καὶ πρῶτην ὁσίων τὸ ἀρίζηλον καύχη-
μα, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις οἱ πιστοὶ, ὁσίαν Φιλοθέην εὐ-
λαβῶς, ὅτε τὸν Χριστὸν εὐτόνως, πάντων τῶν γενηρῶν ἀν-
τήλλαξεν. Ἐχουσα οὖν συμπρεσβευτήν, τὸν παμμέγαν Διο-
νύσιον, σῶζε τοὺς προσκυνοῦντας εὐσεβῶς τὸ πάνσεπτον
σκήνός σου.

Κοντάκιον, ἤχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μνηστευθεῖσα ἄμωμε τῷ τοῦ Πατρὸς θείῳ λόγῳ, κα-
θαράν καὶ ἄσπηλον, αὐτῷ σαυτὴν διετήρεις, ὅθεν σε
πρὸς τὸν νυμφῶνα τῆς ἁνῶ δόξης, κέκληκεν ὁ σὸς
Νυμφίος, ὃ συναγάλλη, καὶ πρεσβεύεις Φιλοθέη, σωθῆναι
πάντας ἡμᾶς ἀξιάγαστε.

Κοντάκιον, ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἀρχιπ-
πε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυ-
γάζει σοι. Σῶσον τοὺς πίσει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ⲭ 20. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου
Κατάνης.

Ὑπῆρχεν ἐκ Ραβέννης τῆς Ἰταλίας, ἤμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος
τοῦ Σοφοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, περὶ τὰ
886-919.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. (Σελ. 249.)

Κοντάκιον, ἤχος θ΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων
τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάντες τοῖς ἁσμασι στεφανώ-
σωμεν. Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρό-
μαχον αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ⲭ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμ-

βόλοις· καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Τοῦ μὲν οὐαίου ἄδηλος καὶ ἡ πατρὶς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἤσκησεν· ὁ δὲ μέγας τῆς εὐσεβείας ὑπερσπιστής· Εὐστάθιος, ὑπῆρχεν ἐκ Σιῶνς τῆς Παμφυλίας ἐγένετο πρῶτος τῆς Βερροίας ἐπίσκοπος· εἶτα τῷ 325 παρουσιάσας εἰς τὴν Α' οἰκουμένην Σύνοδον, μετετέθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἀλλ' ὁ Μ. Κωνσταντῖνος πιστεύσας εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας τῶν Ἀρειανῶν, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραϊανούπολιν τῆς Θράκης ὅπου ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τινας· ἄλλοι δὲ παρατείνουσι τὸν βίον αὐτοῦ μέχρι τοῦ 360.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (Ὁρα σελ. 269.)

Κοντάκιον. ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ πωλύφωτος ἐκ τῆς ἐώας, ἀναλάμψας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε παμμάκαρ Τιμόθεε.

22 Ἡ εὐρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Σελ. 253)

23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ὁ Ἀποστολικὸς οὗτος καὶ Προφητικὸς ἀνὴρ, καὶ χαρακτὴρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας, ὑπῆρχε μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Βουκόλου διάδοχος (Φεβρουαρ. 6.) Γηραλέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐτῶν 95, ὅτε ὁ Ε'· κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐκινήθη ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, τοῦ καὶ Ἀντωνίνου Φιλοσόφου καλουμένου, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης, καὶ παρακινούμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστὸν εἶπεν· α' Οὐδοήκοντα καὶ ἐξ ἔτη λεύω αὐτῷ, καὶ οὐδὲν με ἠδίκησε καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν βασιλέα μου, τὸν σώσαντά με· β' Ὁ δὲ τύραννος ὀργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, ἐκέλευσε ριφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τῷ 166 ἐτει, ταῦτα διδάξας πάντοτε, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, ὃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἐμαθεν, ὃ καὶ ἡ ἐκκλησία παραδίδωσιν, ὃ καὶ μόνα ἐστὶν ἀληθῆ (Ἱστορ. Ἐκκλ. β' βλ. δ'. κεφ. 14, καὶ 15).

Ἀπολυτίκιον. ἤχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. (Ὁρα σελ. 256.)

Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· ἐνήργησε τὴν συνάθροισιν τῆς περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου· ἐγένετο ἡ εὐωδία τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου· ἐτελεύτησε τῷ 806 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. (Ὁρα σελ. 249.)

Κοντάκιον Ἦχος δ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ορθοδόξοις δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, καὶ Χριστοῦ μακάριε, τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα, σέδεσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἤλεγξας Εἰκονομάχων ἄθεον δόγμα· διὰ τοῦτο σοι βοῶμεν· ὦ Πάτερ, χαίροις σοφὲ Ταρασίε.

⊕ 26. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου Γάζης.

Ὑπῆρχε Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα· ἐμόνασε πρότερον ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσολύμων μοναστηρίοις· ἐγένετο ἔπειτα Γάζης τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπίσκοπος· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 450.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος. (Σελ. 249.)

Κοντάκιον, ἦχος α'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Γερωτάτοις τοῖς τρόποις κοσμούμενος, ἱεροσύνης στολῇ κατηγλαῖσαι, παμμάκαρ θεόφρον Πορφύριε, ἡ ἱαμάτων ἐμπρέπεις δυνάμεσι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

⊕ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκόπου τοῦ Δεκαπολίτου.

Οὗτος καὶ ὁ κατωτέρω εἰς τὰς 28 συνασκητῆς καὶ συναθλητῆς αὐτοῦ Βασίλειος, ἤχησαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Η' αἰῶνος, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ὑφ' οὗ καὶ πολλὰ ἔπαθον διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· ἐτέλεσαν δὲ τὸν βίον αὐτῶν ἀσκητικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. (Ὁρα σελ. 258.)

Κοντάκιον ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εἰσφόρον σήμερον. ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἅπασαν
κακοδοξίας τὴν ἀχλὺν, διασκεδάζει τιμῶσά σε, οὐ
νομύστα Προκόπει ἐνδοξε.

⊕ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασίλειου,
συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. (Ὁρα σελ. 255.)

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν τὴν θεῖαν ἀποκάλυψιν, ἐξηλθες σοὶ
ἐκ μέσου τῶν συγχύσεων, καὶ μονάσας ὅσιε, τῶν θεο-
μάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσαι
τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

⊕ 29. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου.

Ὑπῆρχεν ἐκ Ρώμης ἀνὴρ ἐλλόγιμος, στρατιωτικὸς πρότερον τὴν τάξιν·
καταλιπὼν αὐτὴν καὶ μονάσας, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ
αἰῶνος.

Ἀλληλουϊα.

⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, ½ ἡ νύξ ὥρας 12.

⊕ 1. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας.

Εἰδωλολάτρις ἦν πρότερον, καὶ ἀκόλαστος τὸν βίον, ἐξ Ἑλιουπόλεως
κατὰ Φοινίκην καταγομένη. Ὑστερον δὲ προσελθοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ
στοῦ, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἀσκητικoὺς τελέσασα, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ
126 ἐπὶ Ἀδριανοῦ Αἰλίου.

Ἀλληλουϊα· ἡ, Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. (Ὁρα σελ. 239.)

⊕ 2. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Ἡθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 302, λίθῳ βαρεῖ προσδεθεὶς τὸν λαμινὸν
εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν τῆς Κεῖλης Συρίας ριφθεὶς.

Δημόσιο Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλληλούϊα ἤ,

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 245.)

⊕ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 296 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἀλληλούϊα ἤ,

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 253.)

⊕ 4. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἦν παρὰ τὴν Ἰουδαίαν ἐξῆλθεν ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔτη ἐρημικῶς· μετέβη ἔπειτα εἰς τὴν Παλαιστίνην· ἔκτισε μεγίστην Λαύραν παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ· ἐτελεύτησε τῷ 475 ἔτει.

Ἀλληλούϊα ἤ,

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. (Ὁρα σελ. 253.)

⊕ 5. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 250 ἐπὶ Δεκίου.

Ἀλληλούϊα ἤ,

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 245.)

⊕ 6. Τῶν ἁγίων 42 Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ.

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 840 ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου.

Ἀλληλούϊα ἤ,

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 253.)

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἰ ἐν τῇ γῇ διὰ Χριστὸν ἠθληκότες, ἀναδειχθέντες εὐσεβεῖς στεφανῖται, τοὺς οὐρανοὺς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ. Πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν τοῦ ἐχθροῦ καθελόντες, πόνοις καὶ τοῖς αἵμασι, τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄνωθεν ἀεὶ, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε.

⊕ 7. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, Ἀνθοδώρου, Ἐλπιδίου καὶ Λαυρεντίου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 266 ἔτει.

Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄.

Τῶν Μεγάρων τὸν γόνον, ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα τὸν φρουρὸν μονῆς Σαλαμίος θεοφόρον Λαυρέντιον, τιμῶμεν προφρόνως ἀδελφοί, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ὅτι τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς καὶ πίστεως τέτελεκε. Πρέσβευε οὖν ὑπὲρ ἡμῶν, Λαυρέντιε παμμακάρισε καὶ τὴν σὴν μονήν τε καὶ πόλιν σαῖς εὐχαῖς διαφύλαττε.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν ὁσίων καύχημα πόλεως παμμάκαρ, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας θεόφρων Πάτερ, διὰ τοῦτό σε ὁ Πλάστης στεφάνῳ δόξης κεκόσμηκε.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Ἐξορισθεὶς ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 832.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. β΄.

Λαθὼν ἐβίωσας παναοίδημε, ἀλλ' ὁ Χριστὸς σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φεγγόμενον, λυχνίαν ἐπιθείς τὴν νοητὴν καὶ πλάκας ἐνεχείρισε, δογματῶν τῶν τοῦ Πνεύματος δι' ὧν καταύγασον ἡμᾶς.

Ἀλληλούϊα.

✠ 9. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτοι ἐκ διαφόρων πατριδῶν καταγόμενοι, ἦσαν πάντες στρατιῶται τὴν τάξιν, ὑφ' ἑνα στρατηγόν. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθέντες καὶ δεινῶς αἰτασθέντες πρότερον, τελευταῖον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν Σεβαστείαν τῆς Καππαδοκίας λίμνην, καθ' ἃν χρόνον ὑπῆρχε ψυχὸς δριμύτατον καὶ παγετός πολὺς· ἐν τῇ διακαρτερήσαντες γυμνοὶ ὅλην τὴν νύκτα, παρακινοῦντες ἀλλήλους εἰς τὴν μέχρι τέλους ὑπομονήν, καὶ νεκρωθέντες σχεδὸν ὑπὸ τοῦ ψυχους, τὸ πρῶτον συναντρήσαν τὰ σκέλη καὶ οὕτω παρέθεντο τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ, τῷ 320 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δικινίου. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσι ταῦτα, κατὰ

Ἀφάβητον Ἀγγίας, Ἀγλάϊος, Ἀέτιος, Ἀθανάσιος, Ἀκάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιβιανός, Γάιος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανός, Δόμνος, Ἐκδίκιος, Εὐνοϊκός, Εὐτυχής, Εὐτύχιος, Ἠλιανός, Ἠλίας, Ἡράκλιος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰωάννης, Κλαύδιος, Κύριλλος, Κυρίων, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Σανθίας, Οὐαλέριος, Οὐάλης, Πρίσκας, Σακερδῶν, Σεθριανός, Σιρίσιος, Σμάραγδος, Φιλοκτήμων, Φιλάβιος καὶ Χουδίων.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τὰς ἀλγυθόνας τῶν ἁγίων. (°Ορα σελ. 251.)

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολλήθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γάρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ στεφάνων πληθύν.

Ⲅ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα.

Ⲅ 11. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων καὶ Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης.

Διεδέχθη τὸν Μόδεστον τῷ 633 ἔτει ἐτελεύτησε περὶ τὸ 638, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα συγγράμματα. Ἦ δὲ ἐπιλόχιος Εὐχαριστία. Φῶς ἰλαρόν. . . . ἡ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενη ἐστὶ καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀρχαῖα στέρα ὡς αὐτὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἐν Κερ. κβ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὕτω λέγων· «Ἐδόξε τοῖς Πατράσιν ἡμῶν μὴ σιωπῇ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος φωτὸς δέχεσθαι, ἀλλ' εὐθὺς φανέντος εὐχαριστεῖν. Καὶ ὅς τις μὲν ὁ Πατὴρ τῶν ρημάτων ἐκείνων τῆς Ἐπιλοχίου Εὐχαριστίας, εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν· ὁ μὲντοι λαὸς ἀρχαίαν ἀφήσει τὴν φωνήν, καὶ οὐδενὶ πώποτε ἀσεβεῖν ἐνομίσθησαν, οἱ λέγοντες· Αἰνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ (ἴσως Θεόν). Εἰ δέ τις καὶ τὸν ὕμνον Ἀθηνογένους ἔγνω, ὃν ὥσπερ τι ἀλεξιτήριον (ἢ ἄλλο ἐξιτήριον) τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καταλέλοιπεν, ὁρμῶν ἥδη πρὸς τὴν διὰ πυρὸς τελείωσιν, αἶδε καὶ τὴν τῶν μαρτύρων γνώμην ὅπως εἶχον περὶ τοῦ Πνεύματος». Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Βασίλειος περὶ τῆς Ἐπιλοχίου ταύτης Εὐχαριστίας, ἢ Ὑμνου Τριαδικοῦ, ὡς ἐπεγράφετο πρότερον. Ὑστερον ὅμως φαίνεται ὅτι ὁ Σωφρόνιος, ἀναπληρώσας ἑλλείποντά τινα, ἐποίησεν αὐτὸν τοιοῦτον, ὅπως ἥδη εὐρίσκεται ὄθιν καὶ ἔφερε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν.

Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῶν Βασιλίδων τὸ κλέος, Ἀσκητριῶν τε Ἀγλαΐσμων
τῆς Ἀκαρνανίας τὸ τεῖχος, καὶ ἱαμάτων ρεῖθρον ἀκ-
νωτον, τῶν λυπουμένων καὶ πτωχῶν τὴν προστάτην
τὴν ἀκτίνος δίκην, τὴν Αἰτωλίαν πᾶσαν καταφωτίζουσα
Ἐπώνυμον τῶν ὄντως δωρεῶν τῶν τοῦ Θεοῦ, τὴν πάνσο-
πον καὶ ὁσίαν Θεοδώραν τὴν Βασίλισσαν, δεῦτε οἱ Ἀρτα-
πάντες πιστῶς συνελθόντες ὕμνοις εἰπώμεν· Αὐτὴ γὰρ ἀε-
νάως ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα.

Κοντάκιον ἤχος δ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν ἀληθῶς ἐν γῇ βιώσασαν, τὴν οὐρανόφρο-
να πισοὶ σεμνὴν Βασίλισσαν. Εὐφημήσωμεν ἐν ὕμνῳ
εὐσεβοφρόνως, ὥς γὰρ ἔχουσα τὸν βίον ἀπαράμιλλον
καὶ θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν ἀπείληφεν, ὅθεν κράζομεν
χαῖρε δόσις θεόσδοτος.

⊕ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεο-
φάνους τῆς Σιγριανῆς.

Ἀλληλουΐα.

⊕ 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις Πα-
τρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως. (Ὁρα Ἰουνίου 2).

Ἀλληλουΐα.

⊕ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ἐγεννήθη τῷ 480 ἐν Νουρσίᾳ τῇ κατὰ τὴν Οὐμβρίαν τῆς Ἰταλίας· ἦσ-
σεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους, ὅπου τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἔσχε πολλοὺς μι-
τὰς· διὸ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κασίου τῆς Καμπανίας, καὶ κτίσας ἐκεῖ μο-
στήριον, συνέστησε τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, τῶν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ (ὁ
σημαίνει Ἑλληνιστὶ Εὐλογημένους), Βενεδικτίνων καλουμένων, δούς εἰς αὐ-
τὸν κανόνας καὶ τύπον διαγωγῆς. Ἐκ τούτου ὀνομάζεται καθηγητὴς, καὶ πρῶ-
τῶν ἐν τῇ Δύσει μοναχῶν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ 543 ἔτει.

Ἀλληλουΐα.

⊕ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐ-
τῷ ἐπτά Μαρτύρων.

Ἀλληλουΐα.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκῃ Βέροιας

Ⲭ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαδίνου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν τῇ Πάτμῳ.

Ἀλληλούϊα.

Ὁ μὲν Μάρτυς, ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 299 ἔτει. — Ὁ δὲ Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν περιχώρων Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Θεοδώρου καὶ Ἀννης υἱός, Ἰωάννης καλούμενος πρότερον. Ἐνδυθεὶς δὲ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, καὶ Χριστόδουλος μετωνομασθεὶς, ἥσκησε κατ' ἀρχάς ἐν διαφόροις τόποις· εἰτα λαβὼν ἄδειαν, καὶ βοήθειαν χρηματικὴν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀνήγειρεν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ, ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸν τότε γὰρ καὶ τὴν περὶ αὐτὸν εἰς ἔτι σωζομένην βασιλικὴν μονήν, Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου καλουμένην. Ἐπιδραμόντων δὲ ἐκεῖ τῶν ἀράων, φυγὼν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁπλήθην εἰς τὴν Εὐθείαν (Εὐριπον), ὅπου καὶ ἐτέλεισε τὸν ὁρμὸν τῆς ζωῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ 18. αἰῶνος, τῇ 16 Μαρτίου. Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ, λαβόντες τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, μετεκόμισαν εἰς τὴν εἰκείαν μονήν, ἔνθα κατὰκειται μέχρι τῆς σήμερον πρὸς ἁγιασμόν τῶν μετὰ πίστεως προσερχομένων.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Τοῖς τῶν δακρύων σου ὀμβροῖς, πάτερ Χριστόδουλε, τῶν νοσημάτων ἐξαίρεις τὸν καύσωνα· διό σε πιστῶς σὲ ἱκετεύομεν, ἐπερχομένων παντοίων κακῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν σου Λείψανον τοὺς προσκυνοῦντας, σχετικῶς ἐκ πίστεως φύλαττε Πάτερ ἁσινεῖς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου, ὅσιε Πάτερ, θεόφρων Χριστόδουλε.

Ⲭ 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ ρίζης ἐδλάστησας περιφανοὺς καὶ πιστῆς, ἐκ πόλεως ἠνθησας, βασιλικῆς καὶ λαμπρᾶς, Ἀλέξιε πάνσοφε· πάντων δ' ὑπερφρονήσας ὡς φθαρτῶν καὶ ρεόντων, ἐσπευσας συναφθῆναι τῷ Χριστῷ καὶ Δεσπότῃ. Αὐτὸν οὖν ἐκδυώπει αἰεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰεξίου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον ἐπιτελοῦντες εὐλαβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες
Χαίροις ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλῶπισμα,
Ἀλληλούια.

⊕ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ἐγεννήθη τῷ 315, διεδέχθη τὸν Μάξιμον εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῶν Ἱεροσολύμων θρόνον τῷ 350, ἐφάνη ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· τρίς ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρειανοφρόνων βασιλέων Κωνσταντίου καὶ Οὐάλεντος· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων ἀνακληθεὶς εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 386 ἔτει. Τῶν ἱερῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ τὰ ἐπιστημότερα εἰσὶν αἱ 25 Κατηχήσεις, θεωρούμεναι ὡς ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ μεθοδικωτέρα ἐπιτομὴ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἀλληλούια.

⊕ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὴν πατρίδα ὁ Χρυσάνθος, κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ ἐπισκόπου τινός. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, ὅς τις ἦν Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, κατακλείσας αὐτὸν πρότερον εἰς φυλακὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, εἶτα τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ βλέπων, ἀποστείλας ἔλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν Δαρείαν, παρθένον περικαλλῆ μὲν καὶ ἐλλόγιμον, εἰδωλολάτριν δὲ, καὶ μετ' αὐτῆς ἐτέλεσε τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ· ἵνα διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης, ἀποσπάσῃ αὐτὸν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ταύτην ἐλκύσας εἰς τὴν εὐσέβειαν, καὶ παρρησιασάμενοι ἀμφοτέρω τὸν Χριστὸν, ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου τῷ 284 ἐπὶ Νουμεριανοῦ, ριφθέντες εἰς λάκκον βορβορώδη.

Ἀλληλούια.

⊕ 20. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Ἀλληλούια.

⊕ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ομολογητοῦ.

Ἀλληλούια.

⊕ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Ἀλληλούια.

⊕ 23. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Νίκωνος καὶ τῶν 199
Μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἀλληλούια.

⊕ 24. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, μετὰ χαρ-
μοσύνης προεορτάσωμεν· ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνε-
ται τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, ἅμα καὶ φό-
βῳ καὶ θαύματι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπελεύσει πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν
σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέ-
λαβες, Θεοκυῆτορ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

⊕ 25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Μετὰ μῆνας ἐξ ἀπὸ τῆς τοῦ Προδρόμου συλλήψεως, ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος

Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ· ἣτις ἐξελθούσα τοῦ ναοῦ ὡς κόρη τελεία (Νοεμ. 21), ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ τεσσάρων μηνῶν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μεμνηστευμένη τῷ Ἰωσήφ. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἡσπάσατο αὐτήν, λέγων. Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Ἡ δὲ Παρθένος, μετὰ τινα ταραχὴν τῆς ψυχῆς καὶ διαλογισμὸν, καὶ φόβον, διὰ τὸν τοιοῦτον ἀσπασμὸν, τέλος, πληροφορηθεῖσα τὴν δι' αὐτῆς ἀνερμήνευτον τοῦ Θεοῦ συγκατάθεσιν, καὶ ἀπόρητον οἰκονομίαν πιστεύουσα ὅτι πάντα δυνατὰ εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ βούλημα, ἀποκρίνεται ἐν ταπεινώσει· Ἰδοὺ ἡ θούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρημᾶ σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τούτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπέρχεται ἐπ' αὐτήν· ἡ δύναμις τοῦ Ἰψίστου ἐπισκιάζει τὴν πανάμωμον αὐτῆς γαστέρα· καὶ ὁ προαιώνιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς συλλαμβάνεται ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ σαρκούται ἐκ τῶν ἀχράντων αὐτῆς αἱμάτων (Λουκ. ἀ. 26-38).

Ἐχούσα λοιπὸν ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον ἡ μακαρία Παρθένος, ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς ἐκ Ναζαρέτ εἰς τὰ ὄρεϊνά τῆς Ἰουδαίους μέρη εἰς μίαν τῶν ἐκείνων πόλεων (τὰ Ἱεροσόλυμα τυχόν, ἢ τὴν Βηθλεὲμ, ἢ τὴν Χεβρών, κατ' ἄλλους), ἐνθα εἶχε τὴν οἰκησιν ὁ Ζαχαρίας· ἵνα, εὐρῶσα Ἐλισάβετ τὴν συγγενῇ, συγχαρῇ αὐτῇ διὰ τὴν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς κυοφορίαν, ἣν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ἔμαθε διηγηθῇ δὲ μᾶλλον πρὸς αὐτήν καὶ τὰ μεγαλεῖα ὅσα ὁ Δυνατὸς εὐδόκησε ποιῆσαι δι' αὐτῆς. Καὶ ἀσπάζεται μεν τὴν Ἐλισάβετ, εἰσελθούσα πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ, μόλις ἀκούσασα τῆς Μαριάμ τὸν ἀσπασμὸν, αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάμνηον ἦδη ἔμβρυον σκιρτᾷ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ὑπὸ τῆς χάριτος, καὶ διὰ τοῦ τοιοῦτου σκιρτήματος, καὶ πρὶν ἔτι ἶδῃ τὸ φῶς τῆς ζωῆς, προφητεύει τὴν ἀνατολὴν τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Ἀμέσως πνεύματος ἁγίου πληθεῖσα ἡ γηραιά Ἐλισάβετ, γνωρίζει τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου αὐτῆς, καὶ μακαρίζει μεγαλοφώνως καὶ τὴν κοιλίαν τῆς Θεομήτορος καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ρασταζόμενον καρπὸν. Ἡ δὲ Παρθένος, κινηθεῖσα τότε καὶ αὐτὴ εἰς μίαν ὑπερφύη ἀγαλλίασιν πνεύματος, ψάλλει τὴν θεοπρεπῆ Ὠδὴν, καὶ τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ πρώτην, δοξολογούσα τὸν ἑαυτῆς Θεὸν καὶ Σωτῆρα καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς ἐγγράφως παρέδωκεν ἡμῖν ὁ θεηγόρος Λουκᾶς (ἀ. 39-55). Διὰ τοῦτο ἄξιως τάσσεται ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ· ἡ Πρώτη τῶν ἱερῶν Συγγραφῶν τῆς νέας Διαθήκης.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριήλ, τὴν χάριν εὐαγγελίζεσθαι. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, αὐτόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα
τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου
Θεοτόκε· Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖ-
ρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ 26. Ἡ Σὺναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σὺναξιν ποιούμεν εἰς δόξαν αὐτοῦ, ὡς ὑπουργήσαν-
τος εἰς τὸ ὑπερφύες τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας Μυστήριον.

Κατάλυσις οἶνου καὶ ελαίου.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, Ἀλληλούια. εἶδε μὴ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων Στρατηγῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν
σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡ-
μᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς αὐλου σου δόξης, φρουρῶν
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς ἔβοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἁνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, ἦχος δ'

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖ θείας δόξης, τῶν ἀν-
θρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον
ἡμῖν πρέσβευε καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων
Ἀρχιστράτηγος.

✠ 27. Τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ἀλληλούια.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.
Ἀλληλούια.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐπισκόπου
Ἀρεθουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου καὶ ἐτέρων τῶν ἐπὶ
Ιουλιανοῦ ἀθλησάντων.

Ἀλληλούια.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, συγγραφέως

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς Κλίμακος.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ περὶ τὰ 523, ἐδόθη εἰς τὴν ἀσκησιν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· προεχειρίσθη ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Συναίῳ Ὁρεὶ μονῆς· συνέγραψε περὶ ἀρετῆς τριάκοντα λόγους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνων μίαν ἀρετὴν, καὶ ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τὰς θεωρητικὰς προχωροῦντες, ἀναβιβάζουσι τὸν ἄνθρωπον, ὡς διὰ βαθμίδων τινῶν, εἰς οὐράνιον ὕψος· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὀνομάζεται, Κλίμαξ τῶν Ἀρετῶν. Ἀπέθανε δὲ τῷ 603, ἐτῶν ὀγδοήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. (Ὁρα σελ. 258.)

Κοντάκιον, ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας τῶν τούτοις μετὰ νήψεως προσεχόντων Μακάριε· κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Ἀλληλούια· ἦ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος. (Σελ. 256.)

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, ἢ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Αὕτη, ὠδεκάτης ἔτι οὖσα ἔλαθε τοὺς γονεῖς αὐτῆς, καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔζησε βίον ἄσωτον 17 ἔτη. Εἶτα, ὑπὸ περιεργείας κινουμένη, ἀπῆλθε μετὰ πολλῶν ἄλλων προσκυνητῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ὑψωσιν, ὅπου ἐδόθη εἰς πᾶν εἶδος ἀκολασίας, καὶ πολλοὺς ἔσυρεν εἰς τὸν τῆς ἀπωλείας βυθόν. Θέλουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ἣν ἡμέραν ὑψοῦτο ὁ Σταυρὸς, ἡσθάνθη τρεῖς καὶ τετράκις δύναμιν τινα ἀόρατον κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εισόδου, ἐν ᾧ τὸ μετ' αὐτῆς πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀνεμποδίστως εἰσῆρχετο. Πληγείσα οὖν τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεφάσισεν ἵνα

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦνης

μεταβάλλη ζωὴν, καὶ ἐξιλεώσῃ τὸν Θεὸν διὰ μετανοίας· καὶ οὕτως ὑποστρέψασα πάλιν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν, εἰσῆλθεν εὐκόλως εἰς αὐτήν. Προσκυνήσασα δὲ τὸ τίμιον Εὐλὸν ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, διέβη τὸν Ἰορδάνην, εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, καὶ ἐζῆσεν ἐν αὐτῇ 47 ἔτη ζωὴν σκληροτῆτην καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, μόνῃ μόνῳ Θεῷ προσευχομένη. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς συναντήσασα ἐρημίτην τινὰ, Ζωσιμᾶ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ἀπ' ἀρχῆς βίον αὐτῆς διηγηθεῖσα, παρεκάλεσεν αὐτὸν ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ ἔχραντα μυστήρια πρὸς κοινωνίαν· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκεῖνος τὸ ἐρχόμενον ἔτος κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην. Τὸ δ' ἐφεξῆς ἔτος ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρεν αὐτὴν νεκρὰν ἐπὶ γῆς ἡπλωμένην, καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς. ταῦτα λέγοντα· « Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θαψὸν ὧδε τὸ σῶμα τῆς ἀθλίης Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐκοιμήνησα τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ. » Τάττεται δὲ ὁ θάνατος αὐτῆς τῷ 378 ἔτει, ἢ τῷ 437, κατ' ἄλλους.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριδῶς διεσώθη. (Ὁρα σελ. 239.)

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν ἀγώνων σου πόνοις θεόληπτε, τὸ τῆς ἐρήμου τραχὺ καθηγίαςας· διό σου τὴν μνήμην δοξάζομεν, ἐν ὕμνωδίαις Μαρία τιμῶντές σε, ὅσια Ὅσιων ἀγλαΐσμα.

⊕ 2. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

⊕ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν. Νικήτα ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἦν ἐκ Σικελίας, Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης υἱός. Διὰ δὲ τὴν τῆς πατρίδος αὐτοῦ αἰχμαλωσίαν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, φυγὼν ἐκεῖθεν, καὶ ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβάς, κατήντησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ θλίψεις πικρὰς ὑπέμεινε διὰ τὸν εὐσεβεῖ αὐτοῦ ζῆλον. Τελέσας δὲ ὁσίως τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, καὶ ἄριστος ἁγματογράφος χρηματίσας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 883.— Οἱ ἁγματοικοὶ κανόνες τῶν Μηναίων πλὴν ὀλίγων τινῶν, οἱ λοιποὶ πάντες τοῦ Ἰωσήφ τούτου εἰσὶ πόνημα, ἔχοντες εἰς τὴν ἐννάτην. Ὡδὴν ἀκροστιχίδα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰωσήφ. Αὐτός ἐξεπόνησε καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἱερὰν βίβλον, τὴν καλουμένην Παρακλιτικήν. Διὰ ταῦτα ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἐπονομάζεται κατ' ἐξοχὴν Ὑμνογράφος.

⊕ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

⊕ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, καὶ
(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

ἐτέρων πέντε, καὶ Γεωργίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Προκαθάρας τοῖς ρείθροις τῶν δακρύων Γεώργιε, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐγκρατεία πανεύφημε· καὶ πόθῳ Χριστοῦ πυρποληθεὶς, ἐχώρησας γενναῖε πεποιθώς, πρὸς ἀγῶνάς τε καὶ ἄθλους μαρτυρικοὺς καὶ νομίμως ἐνήθλησας. Δόξα τῷ παρασχόντι σοι ἰσχὺν, δόξα τῷ σέ θανατωσάντι, δόξα τῷ ἀφθαρσίᾳ εἰς αἰῶνας σέ δοξάσαντι.

Κοντάκιον, ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς πατρώας πίστεως ὑπεραθλήσας, τὸν Χριστὸν ἐδόξασας, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανὼν, παμμάκαρ μάρτυς Γεώργιε, καὶ μαρτυρίου τὸν στέφανον εἴληφας.

Ⲅ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ⲅ 7. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστίου καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Ⲅ 8. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάθου Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

Ⲅ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Ⲅ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ⲅ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας.

Οὗτος ὑπῆρχε σύγχρονος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὃν καὶ ἐπίσκοπος Περγάμου κατέστη, ἠθλήσας δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τῷ 83 ἔτει, βληθεὶς, ὡς λέγουσιν εἰς χάλκινον βουὴν πεφυρακτωμένον. Περὶ τούτου γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὴν ἀποκάλυψιν, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὃ ἐστὶν ἐπίσκοπον τῆς ἐν Περγᾷ Ἐκκλησίας· Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ Μάρτυς μου ὁ πιστός, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς (Ἀποκ. 6'. 13).

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Μυροβλήτην τὸν θεῖον, καὶ μαρτύρων τὸν συναθλον, τὸν πανευκλεῆ ἱεράρχην καὶ Περγάμου τὸν Πρόεδρον, τιμήσωμεν Ἀντίπαν οἱ πιστοί, ὡς τάχιστον καὶ μέγαν ἰατρὸν, τῆς δεινῆς τῶν ὀδόντων νόσου καὶ πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ ψυχῆς βοήσωμεν. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σέ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην καὶ κλεινὸν Μεγαλομάρτυρα, τὸν πολυούχον τῆς Περγάμου τὸν πανάριστον, καὶ ἐχθροῦ κοινοῦ ἀντίπαλον τὸν Ἀντίπαν, κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν ἐν ἁσμασιν, ὡς τοὺς πάσχοντας ὀδόντας θεραπεύοντα, πόθῳ κράζοντες, χαίροις Πάτερ τρισόλδιε.

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου.

✠ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης.

✠ 14. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Αριστάρχου, Πούδης καὶ Τροφίμου.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

✠ 16. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Παρθένων καὶ αὐταδέλων, Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι καὶ Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α'.

Τὸν Κορίνθου ποιμένα, τὸν τῷ ὄντι Μακάριον, τὸν Θεοῦ προνοία τῆς Χίου ἀναφανέντα κοσμήτορα, ἐν πράξεσιν ὁμοῦ καὶ διδαχαῖς, τιμῶμέν σε φαιδρῶς ἐν ἐορτῇ· θεραπεύεις γὰρ νοσοῦντας καὶ ἀπελαύνεις ἀκάθαρτα πνεύματα. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ τὰ ὀστά σου πηγὴν θαυμάτων ἀναδείξαντι.

Κοντάκιον, ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφημεῖ γεραίρουσα πόλις ἡ Χίος ἐνθέως, τὸν Κορίνθου πρόεδρον, μεγαλοφώνως βοῶσα· εἴλκισαν οἱ Ἱεράρχαι τὸν Ἱεράρχην· μάρτυρες τὸν πρὸς τοὺς ἀθλοὺς αὐτῶν ἀλείτην, ἀσκηταὶ δὲ τὸν οἰκεῖον· εὐχαῖς ταῖς τούτου σὺ-
σον ἡμᾶς ὁ Θεός.

ⲙ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Δεκαπολίτου.

ⲙ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

ⲙ 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινῆ.

ⲙ 21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῆς συνεδίας αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'.

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σέ ὑπέρμαχον ἡ Νεαπόλις, Ἰανουάριε Πάτερ ἡμῶν ἐνδοξε, ἀπὸ λοιμοῦ, καὶ λιμοῦ, καὶ κακώσεως, καὶ τῆς φλογὸς τοῦ Βεσβίου ταύτην διέσωσας. Διὸ κατὰ χρέος ἅπαντες, ἐν πίστει καὶ πόθῳ προσπίπτοντες, τιμῶμεν τὸ αἷμα καὶ τὴν κάραν σου.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως θησαυρὸν πολυτελεῖ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην ἐβό-
σαν κρουνούς ἱαμάτων τῇ Νεαπόλει δέδωκέ σε ἅγιε.

Φύλαξ γὰρ καὶ πρόμαχος τοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, λύων καὶ τὴν κάκωσιν τῆς φλογὸς τοῦ Βεσβίου. Διὸ καὶ πάντες κρά-
ζωμεν πιστῶς. Χαίροις προστάτα Πατὴρ ἡμῶν Ἰανουάριε.

ⲙ 22. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Γνωρισθεὶς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένος, καὶ φανείς τῶν
χαρίτων πεπληρωμένος, τοῖς θαυμασίοις τὸν κόσμον
κατηύγασας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας
ἱεουργεῖ Θεόδωρε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κοντάκιον, ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς πυρίνῳ ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς θεοφόρε, ἐπιβάς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους οἰκήσεις, Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἄνθρωπος σὺν τοῖς Ἄγγελοις περιχαρεύων διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, θαυμάτων θεῖον δοχεῖον Θεόδωρε.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἀρχία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μέγας ὄντως καὶ ἐνδόξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ὑπῆρχεν ἐκ πατρὸς μὲν Καππαδόκης τὸ γένος, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος· Τριβούνης, ὃ ἔστι Χιλιάρχος τὸ ἀξίωμα, καὶ εἰς τοὺς πολέμους λαμπρὸς καὶ τροπαιοφόρος, ἀφ' οὗ καὶ ἐπονομάζεται. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, παρρησιασάμενος τὸν Χριστὸν, ὃν ἐκ προγόνων σεβόμενος ὑπεκρύπτετο ἕως τότε, πολυειδὲς τε βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείνας, καὶ κατὰ πάντα Τροπαιοφόρος ἀναδείχθης, καὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ γενομένων θαυματουργιῶν πολλοὺς ἡδηγήσας εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, τελευταῖον ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν τῷ 396 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον (ἄθλον ποῦ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου), κομισθὲν ὑπὸ τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Παλαιστίνῃ κωμόπολιν Λύδδαν, ἀναμφιδόλως πατρίδα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, κατετίθη ἔπειτα εἰς τὸν ἐκεῖ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀνεγερθέντα Ναὸν (Νοεμ. 3).

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς ἀσθενούντων ἱατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δόγματα συλλέξας σεαυτῷ σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνην θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις ἁγίαις σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ, καὶ

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦσας

Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Αὕτη, ἐν παρθενίᾳ ζήσασα, καὶ ἐκ νεότητος κατατήξασα ἑαυτὴν πόνοις ἀσκητικοῖς καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ διὰ τούτων τοῦ χαρίσματος τῆς θαυματουργίας ἀξιωθείσα παρὰ Θεοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. (Ὅρα σελ. 259.)

Ⲭ 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἕλλην, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην πενταπόλεως, ὡς λέγουσιν τινες. Προσελθὼν δὲ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως Ρώμης· ὅπου διατρίβων συνέγραψε διὰ προτροπῆς τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, καὶ αἰτήσεως τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, δεύτερος τοῦ Ματθαίου. Ὑστερον δὲ ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτὴν, καὶ πρῶτος τὴν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ Ἐκκλησίαν συστήσας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 64 ἔτος ὡς λέγουσιν. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὁ Λέων, τὸ δεύτερον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἱεζκιήλ (ἀ. 10). Ἰσως διότι ἡ ἀρχὴ τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου ἐστὶν ἡ ἐν ἐρήμῳ διαγωγὴ τοῦ Προδρόμου, ἐνθα ζῶσιν οἱ λέοντες, ἡ κατ' ἄλλους, διότι ὁ χαρακτὴρ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ διακριτικὸς ἐστὶν ἡ τοῦ Χριστοῦ βασιλεία. ὡς καὶ τὸ ζῶον αὐτὸ ἐστὶ βασιλικόν.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστά. (Ὅρα σελ. 254.)

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε παναοίδημε, τῷ σῷ Δεσπότῃ προσήγαγες τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ⲭ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Ⲭ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἦν πρωτεξάδελφος τοῦ Ἰησοῦ, υἱὸς τοῦ Κλωπᾶ ἢ Κλεόπα, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, ἀδελφοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος. Ἐγένετο δεύτερος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, διάδοχος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου· ἐτελεύτησε σταυρωθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ τῷ 107 ἔτει, ὑπάρχων ἐτῶν 120.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Χριστοῦ σε συγγενῇ, Συμεὼν Ἱεράρχα καὶ Μάρτυρα στερ-
ρὸν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου
μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου
λαμβάνομεν.

Κοντάκιον. ἤχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον,
τὸν θεηγόρον Συμεὼν, φωταγωγεῖται κραυγάζουσα·
Χαίροις Μαρτύρων, σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Ⲭ 28. Τῶν ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

Ⲭ 29. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάκωβος καὶ Σωσιπά-
τρου καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κερκύρας.

Καὶ εἰ δὲ οὗτοι ἐξημέτισαν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταί, ὅς τις καὶ
ἀναγέρων αὐτοὺς ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῇ, λέγει· Ἀσπάζονται ὑμᾶς...
Ἰάκωβον καὶ Σωσιπάτρου οἱ συγγενεῖς μου (ἱς' 21). Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἰάκωβ
ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ἧς καὶ ἐπίσκοπος ἐγένετο· ὁ δὲ Σωσιπάτρως ἐκ
Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου· Καλῶς δὲ τὰς
ἐαυτῶν Ἐκκλησίας ποιμάναντες ἐπὶ χρόνον ἱκανόν, ἀπῆλθον πρὸς τὰ θυτικά
μέρη, ἵνα καὶ ἄλλους ὠφελήσωσι. Καὶ καταλαβόντες τὴν νῆσον Κερκύραν, γί-
νονται εἰς τοὺς κατοικοῦς αὐτῆς πρῶτοι κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκεῖ τε-
λευταῖον πληροῦσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς πολλὰ πρότερον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ
Χριστοῦ παθόντες.—Ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν σωζόμενος ἀρχιεπίσκοπος Ναὸς ἐν τῇ
παλαιᾷ τῆς Κερκύρας πόλει, καὶ τῶν ἁγίων κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζόμενος, βε-
βαίωται τὰ τῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος γ.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. (Ὁρα σελ. 255.)

Κοντάκιον ἤχος α. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ποῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθέντες, γεγόνατε
φωστῆρες τῆς οἰκουμένης τρισμακάριοι· καταυγάζετε
γὰρ αἰεὶ κόσμον θαύμασιν Ἰάκωβ, ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων,
Σωσιπάτρε, Χριστοῦ μαρτύρων κλέος, Ἀπόστολοι θεοφόροι
προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καθικετεύσατε Θεῷ, τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

⊕ 30. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα, ὡς καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ (Σεπτέμβρ. 26), οὗς ὁ Κύριος ἐπωνόμασε Βοανεργές, ὃ ἐστὶν υἱὸς βροντῆς, ὡς μεγαλοκῆρυκας καὶ θεολογικοτάτους, ἢ διότι ὡς λέγουσι τινες, ἐπειδὴ οἱ ἐκ τινος κώμης Σαμαρεῖται οὐκ ἐδίδξαντο τὸν Ἰησοῦν εἰς ἐπιξένωσιν, οἱ δὲ οὗτοι ἀδελφοί, ζήλου πληθέντες ἐπεθύμησαν ἵνα καταβῇ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ κατακαύσῃ τοὺς ἄξένους ἐκείνους (Μαρκ. γ'. 17. Λουκ. θ'. 52-54). Τοῦτου οὖν τοῦ Ἰακώβου τὴν παρρησίαν εἰς τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα μὴ υποφέρων Ἠρώδης ὁ Ἀγρίπας, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου υἱός, καὶ τοῦ Μ. Ἠρώδου ἐγγονος, συλλαβὼν αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ἐν μαχαίρᾳ κατέσφαξε τῷ 43 ἔτει· καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ ποτήριον ὅπερ προεῖπεν εἰς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ (Ματθ. κ'. 23). — Ὁ δὲ Ἠρώδης κατελθὼν τὸ ἐφεξῆς ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐνδυσάμενος βασιλικῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἐδημηγόρει πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων. Καὶ ἐνῶ οἱ περικυκλοῦντες αὐτὸν κόλακες προσηγόρευον αὐτὸν Θεόν, λέγοντες· Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου· πατάσσεται παρευθὺς ὑπὸ θεοῦ Ἀγγέλου, διότι (λέγει ὁ ἱερὸς ἱστοριογράφος) οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, ὡς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ (Δεκεμβρ. 29), κατέστρεψε ἐλεεινῶς τὸ ζῆν μετ' ὀλίγον (Πράξ. ιβ'. 19-23).

Ἀπολυτίκιον. ἤχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε. (Ὁρχ σελ. 254.)

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς παρείδες καὶ προσέδραμες τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε μετὰ τοῦ συγγόνου σου ἐνδοξε· μεθ' οὗ ἡξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν μεταμόρφωσιν.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, ½ ἢ νύξ ὥρας 10.

⊕ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παναρέτου ἀρχιεπισκόπου Πάφου τῆς Κύπρου.

Δημόσιε Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέρροιας

Ὁ μέγας οὗτος προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ φιλάδελφος καὶ θρηνητικώτατος, ὁ πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἁγίας Πόλεως, ὑπῆρχεν υἱὸς Χελκίου, ἐκ φυλῆς ἱερατικῆς, ἐκ πόλεως Ἀναθώθ, ἐν γῇ Βενιαμὴν, ἡγιασμένος ἐπὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος περὶ αὐτοῦ λέγει· Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ σὲ ἐξελεθῆναι ἐκ μήτρας, ἡγίακά σε. Προφῆτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε (Ἱερ. 1. 5). Προεφήτευσεν 40 ἔτη, ἀπὸ τοῦ 628-588 πρὸ Χριστοῦ· ὅτε γανομένης τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ ἐπὶ Σεδεκίου, καὶ ὀλίγων μόνον τινῶν ἀφεθέντων πρὸς ἐργασίαν τῆς γῆς, ἔμεινε καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν, κατὰ ἄδειαν Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου Ναβουχοδονόσορ κλαίων καὶ πενθῶν ἀπαραμύθητα τὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν τῶν ὁμογενῶν δουλείαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι παρανομήσαντες πάλιν, καὶ ποδοῦμενοι τὴν τῶν Χαλδαίων ἐκδίκησιν, ἐφυγον εἰς Αἴγυπτον συμπαραλαβόντες βιαίως καὶ τὸν Ἱερεμίαν μετὰ Βαροὺχ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ γραφέως, ὅπου προφητεύων κατὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἄλλων ἐθνῶν ἐλιθοβολήθη ἐν Τάφναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ὁμογενῶν, περὶ τὸ 583 πρὸ Χ. μὴ ἀνεχομένων ἀκούειν τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ἀλήθειαν, καὶ τοὺς δικαίους ἐλέγχους. Ἡ Προφητεία, αὐτοῦ εἰς χειράλαια 51 διηρημένη, καὶ εἰς θρῆνοις εἰς 5, ἀτάττεται ἡ δευτέρα τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ἱερεμίου. (Ὁρα σελ. 268.)

Ἀπολ. ἦχος πλ. α. Τὸν Συνάναρχον λόγον.

Τὸν τῆς Πάφου ποιμένα θεῖον Πανάρετον, ὡς Χριστοῦ ἱεράρχην ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐργάτης συνετὸς, πασῶν τῶν θείων ἀρετῶν, καὶ ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς, ἐγένετο ἐν ὑστέροις, καιροῖς καὶ πάντων προστάτης, τῶν ἀνυμνούντων αὐτοῦ τὴν κοίμησιν.

Κοντάκιον Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν νοῦν ἐλαμφθεῖς, τῇ αἰγλῇ τοῦ Πνεύματος, ποιμὴν πρακτικὸς ἐδείχθης ἱερώτατε, δι' αὐτοῦ ἀπείληφας, τῶν θαυμάτων τὴν θεῖαν ἐνέργειαν, καὶ ἐγένου Πανάρετος τῷ πράγματι, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λευψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου (Ὁρα Ἰανουαρ. 18.)

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θεαίης δόγμασιν ὑποστηρί-
ζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πα-
τρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἀ-
ρειον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας
ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομ-
βρία τοῦ Πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Ε 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρου,
καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀργοναυπλίας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 255.)

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Δεῦτε πάντων φιλεόρτων συστήματα, ὕμνοις τὴν σεπτὴν
ξυνωρίδα ἐγκωμιάσωμεν, Τιμόθεον τὸν μέγαν ἀθλη-
τὴν, καὶ Μαύραν μαρτύρων καλλονὴν, ὡς τὴν πλάνην
τῶν εἰδόλων εὐθαρσῶς ἀποσείσαντες. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι
ὑμᾶς Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Μέγαν εὐρατο.

Ολβον εὐρατο πόλις Ἀργείων, σὲ ἐκτήσατο φρουρὸν
προστάτην· ποιμενάρχης γὰρ Πάτερ καθέστηκας, τῶν
πολεμίων τὰ θράση κατέβαλες, ἀπερχόμενα εἰς αἰεὶ κατ'
αὐτῆς Πέτρε ὅσιε· δυσπραγίας πάσης αὐτὴν ἀπάλλαξον,
καὶ δώρησαι αὐτῇ τὸ ἔτος εὐφρόσυνον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ θεῖον Πέτρον, τῆς Ἐκκλη-
σίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν λό-
γον Πατρὶ κηρύξαντα ἐν μέσῳ πολλῶν τρανώτατα,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦνης

καὶ τὸν θρόνον κοσμήσαντα, λαμπρῶς τὸν τῶν Ἀργείων, χάριν τε κομισάμενος, ἱαμάτων πλουσίαν ἐκ Θεοῦ, συμφῶνως τοῦτον ὑμνήσωμεν ἅπαντες.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ Θεοῦ εἰληφότες ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον μνῆμην τὴν πανίερρον, τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ αἰοίδημε Μαύρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν· αὐτὸς γάρ ἐστι πιστῶν τὸ κραταίωμα.

⊕ 4. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (Ὁρᾶ σελ. 226.)

⊕ 5. Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Ἐπῆρχε θυγάτηρ Λικινίου βασιλείου, καὶ Λικινίας· ἤθλησε τῷ 315 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (Ὁρᾶ σελ. 226.)

Ἐτερον ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, πηγὴ ὡς ἀκένωτος, πᾶσαν κατήρδευσας, Εἰρήνην εἰρηνώνυμε· ἔσωσας ἐν τῷ κόσμῳ, τῶν θαυμάτων σου αἰγλή, εἰδωλικῆς μανίας μυριάδας ἀνθρώπων· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, πρέσβευε εἰρήνην ἡμῖν δωρησασθαι.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὥραιότατῃ Εἰρήνῃ· αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσί σου φοινηχθεῖσα, πλάνην τε καταβαλοῦσα τῆς ἀθείας· διὰ τοῦτο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

⊕ 6. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ Πολυάθλου, καὶ
Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεραφεῖμ τοῦ Δομποῦ.

Ὁ πιστὸς οὗτος θεράπων τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἀρετῆς ἐντελειστάτη εἰκὼν, καὶ ἐξαίρετως τῆς ὑπομονῆς τὸ παράδειγμα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ζαρέ καὶ Βοσέρρας, καὶ τοῦ Ἀβραάμ πέμπτος ἀπόγονος· ἄνθρωπος ἀληθινός, ἀμειπτος, οἰκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος, καὶ διὰ ταῦτα ὑπερπλουτος, καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένος ὑπὸ Θεοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν κατοίκων τῆς Αὐσίτιδος χώρας, πατρίδος αὐτοῦ, τῆς μεταξύ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας κειμένης. Ἀλλὰ κατὰ θεῖαν συγχώρησιν, πρὸς δοκιμασίαν αὐτοῦ, στερηθεὶς διὰ μιᾶς καὶ τέκνων, καὶ πλούτου, καὶ ὁδῆς καὶ πάσης παραμυθίας, καὶ πληρωθεὶς καθ' ὅλον τὸ σῶμα φοβερῶς, ἐνεκαρτέρησε γενναίως εἰς τὴν ἀπαράδειγμάτιστον ταύτην συμφορὰν ἐπτά ὁλόκληρα ἔτη εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

Εἶτα, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ εὐλογίας, ἐπανελθὼν πάλιν εἰς εὐδαιμονίαν λαμπροτέραν τῆς πρώτης, καὶ ζήσας μετὰ τὴν πληγὴν 170 ἔτη, τὰ δὲ πάντα 240, ἐτελεύτησε πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν περὶ τὸ 1350 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν μόνον ἔτας διήρκεσεν ἡ πληγὴ αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἔζησεν μετ' αὐτὴν 140 ἔτη, πάντα δὲ, 210.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὸν πλοῦτον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἰώβ, συλῆσαι ἐμηχανάτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρός· καὶ διαρρήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν θησαυρὸν οὐκ ἐσύλησε τὸν τοῦ πνεύματος· εὗρε γὰρ ὠπλισμένην τὴν τοῦ ἀμείπτου ψυχὴν· ἀμέ δὲ καὶ γυμνώσας ἠχημαλώτευσεν. Προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ῥύσαι με τοῦ δολίου Σωτῆρ καὶ σῶσόν με.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου. Ἦχος δ'.

Εκ γῆς ἀνατείλασα, ὡς τῆς Ἑλλάδος βλαστός, ἡ πάντιμος Κάρα σου, Πάτερ ἡμῶν Σεραφεῖμ, ἐκβλύζει ἰάματα, καὶ ἐκπλήττει ἡμᾶς τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε· ὅθεν, οἱ τῇ σοφῷ σου εὐλαδῶς προσιόντες λαμβάνουσι θεραπείαν, καὶ ἰάσεις τελείας· διὸ σὲ τιμῶμεν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις ἁγίᾳ πικρᾶς θαλάσσης, τὸν Σταυρὸν ἀψάμενος ταύτην ἐγλύκανας σοφέ, καὶ τοὺς διψῶντας ἐπότισας· διὸ σὲ τιμῶμεν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

Κοντάκιον, ἥχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβὴς καὶ ἀμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὥφθης πανένδοξε, Θεοῦ θεράπων γνήσιε· ἡ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰὼβ πολυάθλη· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνουμέν σου τὸ μνημόσυνον.

✠ 7. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ.

Τῷ 346 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐφάνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος α'.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὄνπερ ἐξ ὄρους ἁγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, ἡ τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτερ ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τούτου κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἥχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον ὁδηγούμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, ἡγαπημένου, καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου. Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Περὶ μὲν τοῦ Ἀποστόλου ὅρα Σεπτεμβρ. 26. Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν διάκονος τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίας, λαμπρὸς κατὰ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν, καὶ θαυμασὶος τὴν ἀρετὴν. Τῷ δὲ 373, ὅτε Θεοδόσιος ὁ μέγας ἐνέδυσσε τὴν βασιλικὴν πορφύραν Ἀρκάδιον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν αὐτοῦ, ἐπταετῇ ὄντα, ἐκλεχθεὶς ὁ Ἀρσένιος ὑπὸ Δαμάσου τοῦ τῆς Ρώμης ἀρχιεπισκόπου, ἐπέμψθη εἰς Κωνσταν-

τινούπολιν, πρὸς διδασκαλίαν τοῦ βασιλόπαιδος τούτου. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενος διδάσκειν αὐτὸν ὡς ἰδιώτην κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς, διὰ τὴν φύσιν τοῦ νέου ἔπαρσιν καὶ ἰσχυρογνωμίαν, μᾶλλον δὲ καὶ κινδυνεύσας ὑπ' αὐτοῦ ζῶν, κατέλιπε τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Θεβαΐδος Σκήτην ὅπου τελέσας τὸν υπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς ἐτελεύτησεν 445, ἐτῶν 95.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ, ἡγαπημένε, ἐπιτάχισαι λαὸν ἀναπολόγητον, δέχεται σε προσπίπτον ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτης Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς. (Ὁρα σελ. 258.)

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγήσεται; ὀρύεις θαύματα καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.
Τοῦ ὁσίου, ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδεξάμενος Ἀρσένιε θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσεν τῷ τοῦ Δεσπότης θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, πᾶσι πρεσβεύων θεῖαν ἄφεςιν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡσαίου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ὁ μὲν Προφήτης ὑπῆρχεν υἱὸς Ἀμώς, ἐκ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καὶ ἡμετέρος. Προφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ὀζίου (τοῦ καὶ Ἀζαρίου καλουμένου), βασιλ. Ἀχαζ, καὶ τοῦ Ἐζεκίου, βασιλέων τῆς Ἰουδαίας. Περί δὲ τὸ 68 Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανασσῆ, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ εὐσεβεστάτου Ἀσά, ἐλέγχων τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς παρανομίας αὐτοῦ, ἐπριονίσθη διὰ τὴν ἐναντίον, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Ὀνομάζεται ἀπάντων τῶν Πατέρων ὁ Εὐτανώτατος καὶ Μεγαλοφρονότατος, διὰ τὸ κάλλος καὶ ὕψος τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 66 κεφάλαια διηρημένη, τὰ πρῶτα πρὸς τὴν πρώτην πρὸς τὴν Μακρόνων Προφητῶν. Τούτου ἐστὶ καὶ ἡ Ε'. τῆς Στιχοῦ Ὡδῆς. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, καὶ

Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου λέγουσι τερατώδη καὶ μυθώδη πολλά, ὅσα ἐγέν-
νησεν ἡ ἀμάθεια καὶ δεισιδαιμονία· ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τὸ νομίζειν, ὅτι ἡ ἂν ἡμέρα
ἐβλέπε τις αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, ἣν ἀδύνατον ἀποθανεῖν αὐτὸν κατ' αὐτὴν αἰφνι-
δίως, ἢ ἐκ συμβεβηκότος τινός. Ἐντεῦθεν προῆλθε τὸ περιαδόμενον ἐκεῖνο
Χριστοφόρον ἀφ' οὗ ἴδης, ὅστερ' ἀσφαλὴς βαδίζεις. Ἐκ τούτου ἡ συ-
νήθεια τῶν παλαιῶν τοῦ τιθεῖν τὰς εἰκόνας αὐτοῦ εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν τὰς
εἰσόδους, ἵνα οἱ εἰσερχόμενοι βλέπωσιν αὐτάς. Ἡ δὲ ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ, ὅπερ δηλοῖ Χριστὸν φέρειν, παρεκίνησεν ἀναμφιδόλως τοὺς ζωγρά-
φους, ἵνα ζωγραφίζωσιν αὐτὸν, βασιτάζοντα ἐπὶ τῶν ὤμων νήπιον τὸν Ἰησοῦν.
οὐχὶ ὅμως ἔχοντα πρόσωπον κυνὸς (σκύλου), ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν ζωγράφων.
Ἦθλησε δὲ ὁ Μάρτυς ἐπὶ Δεκίου τῷ 250 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, ἥχος δ'

Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαΐου. (Ὅρα σελ. 258.)

Τοῦ Μάρτυρος, ἥχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίσα-
σαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε αἰοίδιμε· ὅθεν
σὺν Ἀσωμάτων, καὶ μαρτύρων χορείαις, ᾄδεις τῇ τρι-
σαγίῳ καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς,
σῶζε τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἥχος δ'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρ-
τυς Ἡσαΐα θεοκλήρυς, πᾶσιν ἐτράνωσας τοῖς ὑφ' ἡλίον,
τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν· Ἰ-
δοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

10. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, ὀνομαζόμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Ματθαίου,
Σ. Κανανίτης, ὑπὸ δὲ τοῦ Λουκᾶ, Σ. Ζηλωτῆς (Ματθ. ι. 4. Λουκ. ζ'. 15).
καθότι τὸ Κανανίτης ἐρμηνεύεται εἰς τὸ Ζηλωτῆς, ἐκ τοῦ Κανᾶ, ὅπερ δη-
λοῖ Ζῆλος, κατὰ τοὺς ἐρμηνευτάς. Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ νυμφίος
τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γενομένου γάμου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς, μεταβαλὼν τὸ
ὕδωρ εἰς οἶνον, ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων αὐτοῦ (Ἰωάν. β'. 1-11).

Ἀπολυτίκιον. Ἤχος γ'

Ἀπόστολε ἄγιε Σίμων. (Ὅρα σελ. 254.)

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμωνα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγάλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ⲭ 11. Τὰ Γενέθλια, ἦτοι τὰ Ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Κατὰ τὸ 328 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ τῇ 29 Νοεμβρίου, κατεβλήθησαν τὰ θεμέλια τῆς βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Τῷ δὲ 330 ἔτει, Ἰνδικτιῶνος 3, Μαΐου μηνὸς 11. ἡμέρᾳ β'. τῆς ἑβδομάδος, ἐγένετο τὰ Ἐγκαίνια αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς Συγκλήτου· καὶ ἀφιερωθείσα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ἐπωνυμάσθη Κωνσταντινούπολις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίσαντος αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου— Ὁ δὲ Ἱερομάρτυς ἤλθησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. (Ὁρα σελ. 236.)

Καὶ τῶν Ἐγκαϊνίων, ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως τὴν ἐαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται, βοῶσα πρὸς αὐτήν· Χαῖρε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Καθοπλισθεῖς τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως τῶν ἀσεβῶν τὰς παρατάξεις ἑτρεψας, καὶ ἐδέξω δόξης στέφανον, παρὰ Κυρίου μάκαρ Μώκιε· διὸ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, περισώζε· κινδύνων τοὺς ὑμνουντάς σε, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ⲭ 12. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη περὶ τὸ 320 ἔτος ἐν Βεσανδούκῃ, κόμῃ τῆς Παλαιστίνης μικρᾶς, ἐκ γονέων πτωχῶν, Ἰουδαίων τὸ γένος. Μετέλλθε τὸν μοναδικὸν βίον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· καὶ μιμησάμενος πᾶσαν ἀρετὴν τῶν μοναχῶν

τῆς Αἰγύπτου. ἔλαβεν ὕστερον πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ τὴν προττάσιαν αὐτοῦ ἐν ἰδίῳ μοναστηρίῳ. Ἐδιδάχθη τὴν Ἑβραϊκὴν, Αἰγυπτιακὴν, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκ τούτου ἐκαλεῖτο Πεντάγλωσσος. Περὶ τὸ 368, ἐκλεχθεὶς ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἧτις πρότερον ἐκαλεῖτο Σαλαμίς, καὶ ποιμάνεας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ θεαρέστως, καὶ πάσης αἰρέσεως ἀνυλόντων, ἐτελεύτησε περὶ τὸ 433 ἔτος, ζήσας ἔτη 105, κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστὴν, 115. Μεταξὺ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων τιμᾶται μᾶλλον τῶν λοιπῶν τὸ Πανάριον (ἐκ τοῦ Λ. Panarium), ὃ ἐστὶν Ἀρτοφόριον ἢ Ἀρτοθάκη, περιέχον ἀπόδειξιν τῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, καὶ ἀνασκευὴν τῆς πλάνης 80 αἰρέσεων. — Ὁ δὲ Γερμανὸς ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρίδα, λαμπρὸς τὸ γένος, υἱὸς Ἰουστινιανοῦ Πατριάρχου. Κατ' ἀρχὰς ἐγένετο ἐπίσκοπος Κυζίκου· τῷ δὲ 715 προεβιβάσθη εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον. Ἄλλ' ἐπειδὴ γενναίως ἀντέστη εἰς τὸ περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ τῷ 730 ἔτει, καὶ ζήσας τοῦ λοιποῦ ὡς ἰδιώτης, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 740, ἔτων 85. Τὸ περὶ τῶν Ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐστὶ τὸ πρῶτιστον τῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων. Ἐχημάτισε δὲ καὶ ἄσματογράφος ὁ αὐτὸς ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς πολλῶν Στιχηρῶν Ὑμνῶν, ἐξ ὧν καὶ τὰ εἰς τὴν Ὑπαπαντήν· Λέγε Συμεῶν, κτλ.

— *Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.* (Σελ. 269.)

Σταυράκιον. ἤχος δ'. Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλῶσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, ταῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

✠ 13. *Τῆς ἁγίας μάρτυρος Γλυκερίας.*

Ἦλθεν ἐν ἔτει 141, ἐπὶ Ἀντωνίου βασιλείᾳ.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστὸν ἀγαπήσασα τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀναδεχθεῖσα σεμνή· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλαβες τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου, εἴληφας τοῦ ἰᾶσθαι τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη· διὸ ὦ Γλυκερία Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον στέργουσα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, διετήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν· πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου, ἠθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου· διὰ τοῦτο Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ, σὲ στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Ἐπῆρχεν Ἀλεξανδρεὺς τὴν πατρίδα, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλησεν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ τῷ 251 ἐπὶ Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Σελ. 245)

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Αναπόσπαστον πλοῦτον ἡγήσω, τὴν σωτήριον καὶ θείαν πίστιν, διατηρῶν τὴν πατρώαν εὐσέβειαν, καὶ τῷ Σωτῆρι κατ' ἴχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης Ἰσίδωρε ἔνδοξε, θείοις χάρισιν, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγιστος, τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς· διὸ ὑμνουμέν σε σήμερον, Μάρτυς θεόφρον, Ἰσίδωρε ἔνδοξε.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παχωμίου τοῦ μεγάλου καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ θαυματουργοῦ. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μὲν Ἀχιλλῖος ἦν εἰς τῶν 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς Δ'. Οἰκουμένης Συνόδου, τελευτήσας περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.— Ὁ δὲ Παχώμιος ἐγεννήθη ἐν τῇ ἄνω Θηβαΐδι τῆς Αἰγύπτου ἐκ γονέων εἰδωλολατρῶν· ἐστράτευσε πρότερον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· εἶτα, τὰς ἀρετὰς τῶν Χριστιανῶν βλέπων, προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἐμαθήτευσεν ὑπὸ τὸν ἐρημίτην Παλάμωνα· ἐγένετο περιβόητος εἰς τὴν ἀρετὴν, οἱ ἧς ἐνέπλησε τὴν κατὰ τὸν Νεῖλον Ταβεννησίαν, μοναστηρίων καὶ σκήτσεων, καὶ κατέστη Κοινοβιάρχης μοναχῶν ὑπὲρ τὰς 11 χιλιάδας· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 348.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς. (Ὅρα σελ. 258.)

Τοῦ Ἱεράρχου. ἤχος δ.
Κανόνα πίστεως. (*Ορα σελ. 249.)

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. ἤχος β. Τὴν ἐν πρεσβείαις.
ἦν τῶν Ἀγγέλλων ἐν σώματι πολιτείαν ἐπιδειξάμενος
Παχώμιε θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἡξίωσαι,
τῷ τοῦ Δεσπότης θρόνῳ, συν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ
πᾶσι πρεσβεύων θεῖαν ἄφεσιν.

Τοῦ Ἱεράρχου. ἤχος πλ. δ. Τῇ ὑπερμάχῳ.
ἥς οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισ-
σαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ὑμνή-
σωμεν ἐκδοῶντες Παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν
Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κράζω-
μέν σοι. Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

16. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγι-
ομένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου.
Ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 360 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.
Τῆς ἐρήμου πολίτης. (*Ορα σελ. 233.)

17. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρόνικου καὶ Ἰουνίας.
Τούτους ἀναφέρει ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ, λέγων·
Ἀσπάσαθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς καὶ συναιμα-
λώτους μου, οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ
ἐμοῦ γεγονάσιν ἐν Χριστῷ. (ις'. 7).

Ἀπολυτίκιον. ἤχος γ.
Ἀπόστολοι ἅγιοι. (*Ορα σελ. 255.)

18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χρι-
στίνης, Ἀνδρείου, Παύλου, Βενεδίκτου, Παυλίνου καὶ
Ηρακλείου.

Οὗτοι ἐκ διαφόρων πόλεων ὄντες ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250.

Εἰ οὐκ ἔσιν. Ἀλληλουῖα. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. 253.

19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐπισκόπου
Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκαχίου, Μετάνδρου καὶ

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πολυαίνου.

Εἰ οὐκ ἔστιν. Ἀλληλούϊα· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. 255.

Θ 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ὑπῆρχεν ἐκ τινος χώρας τῆς Φοινίκης, καλουμένης Λιβάνου, υἱὸς πατρὸς μὲν Βερούκιου, ἀρχιερέως τῶν Χριστιανῶν, μητρός δὲ Ρωμυλίας· ἱατρὸς τῆς τέχνης, κρυπτόμενος εἰς ἐλαϊῶνά τινα διὰ τὸν τῶν εἰδωλολατρῶν φόβον· συλλεθθεῖς δὲ, ἤθλησεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τῷ 284 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σλ. 245).

Κοντάκιον. ᾠδὴ γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς ἡ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σου· Θαλλέλαιε.

Θ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλου Βασιλέως καὶ Ἰσακίου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μέγας οὗτος καὶ αἰδίδμος Α'. Βασιλεὺς Χριστιανῶν, ὑπῆρχεν υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ (βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους), καὶ τῆς μακαρίας Ἑλένης. Ἐγενήθη τῷ 272 ἔτει ἐν Ναίσσῳ τῆς Δαρδανίας, πόλει ποτὲ τοῦ Ἑλλησπόντου κατὰ τινος. Τῷ 306 ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς ἀνηγρεῦθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Τῷ 312 μαθὼν ὅτι ὁ Μαξιμιανὸς μετὰ τοῦ Μαξιμίνου ἠνώθησαν κατ' αὐτοῦ, ἐξεστράτευσεν εἰς Ἰταλίαν ὅπου ἀπερχόμενος ἐπὶ κεφαλῇς τῶν ἑαυτοῦ στρατευμάτων, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ μεσημβρίας, κάτωθεν τοῦ ἡλίου, στύλον φωτεινόν, εἰς τύπον Σταυροῦ, μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης· Ἐν τούτῳ νικήσεις. Τὴν ἐφεξῆς νύκτα φανείς καθ' ὕπνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, παρήγγειλεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ σταυροειδοῦς ἐκείνου τύπου εἰς τὰς σημαίας αὐτοῦ· ὁ δὲ, ἐγερθεὶς τὸ πρωί, διώρισεν ἀμέσως τὴν ταῦτου κατασκευὴν, ὀνομάσας αὐτῷ Λάβαρον (Labarum, ὅπερ ἐτυμολογοῦσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λάφυρον)· ὃ ἐστὶ, Σημαίαν πρὸς νίκην καὶ λαφυραγωγίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσιν ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Χ. καὶ κροτήσαν τὴν μάχην τῇ 28 Οκτωβρίου ἐνίκησε κατὰ κράτος τὸν Μαξιέντιον· ὃς τὸν καταδιωκόμενος ἐπίνγη εἰς τὸν Τιβέριν ποταμόν. Ὁ δὲ Κωνσταντίνος, εἰσελθὼν τῇ ἐπαύριον εἰς Ρώμην μετὰ θριάμβου, ἀνηγρεῦθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως, τοῦ Δικινίου βασιλεύοντος εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ καὶ τὸν τὸν, ζηλοτυπήσαντα ὕστερον, καὶ ἐκδικούμενον εἰς τοὺς Χριστιανούς· πολέμησας ἅπαξ καὶ δις, κατεβωλόθρευσε εἰς τέλος τῷ 323 ἔτει· καὶ οὕτως ἐμείνεν αὐτὸς μονάρχης τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς· ἔπαυσαν πάντες οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοί, ἐθριάμβευσε ὁ Χριστιανισμὸς, καὶ κατελύθη ἡ εἰδωλολατρεία.

Δημόσια Κέντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

Τῷ 325 συνήθροισε τὴν ἐν Νικαία Α'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἣν καὶ ἐτίμησε
 εἰς τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας. Τῷ 328 κατὰ τὴν 29 Νοεμβρίου, κατέβαλε τὰ θε-
 μέλια τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν μετακομισθέντος
 τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ τῆς Ρώμης, ἐπωνομάσθη καὶ αὕτη Νέα Ρώμη.
 Τελευταῖον ἀσθενήσας κατὰ τὴν Νικομήδειαν, καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (εἰς
 Κωνσταντ. Βιβλ. δ'. 61—62), ὁμοίως καὶ τὸν Σωκράτην, καὶ Σωζόμενον,
 αἰτήσας καὶ λαβὼν τὸ θεῖον Βάπτισμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Μυστηρίων
 ἀξιωθείς, ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τὴν 21, ἢ 22 Μαΐου, ἡμέρᾳ τῆς Πεντη-
 κοστῆς, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65 ἐξ ὧν ἐβασίλευσε 31. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ,
 ἐνεχθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατετίθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερεθέντι ναῷ τῶν
 Ἀποστόλων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐβαπτίσθη ἐν Ρώμῃ τῷ 324 ἔτει ὑπὸ τοῦ
 ἁγίου Σιλβέστρου.

οὐ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ
 ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος,
 ὁ ἐν βασιλεύσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσιν
 Πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο· ἦν περίσῳζε διαπαντός ἐν
 εἰρήνῃ, πρεσβεύεις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἐπεὶ Ἀπολυτίκιον Π. ο. γ. Θείας Πίστεως.

ρῶτος πέφνηας ἐν Βασιλεύσι, θεῖον ἔδρασμα τῆς εὐσε-
 βείας, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν, τῷ κόσμῳ ἐφήπλω-
 σας, τοῦ γὰρ Χριστοῦ τὸν Σταυρὸν σὺ ἐφάνέρωσας,
 τὸν ἐν τῷ βάθει τῆς γῆς φθόνῳ Ἑβραίων κρυπτόμενος· Κων-
 σταντίνε Ἰσαπόστολε σὺν μητρὶ Ἑλένῃ θεόφρονι, πρεβεύ-
 σατε Χριστῷ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον ἤχος γ. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν
 Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων
 μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνῃν ὅτια, ὅπλον δὲ πιστῶν
 ἀνάγκτων κατ' ἐναντίων δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον
 μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

● 22. Τοῦ ἁγίου Μάστουρος Βασιλίσκου.

Ἀλληλούϊα.

Ⲅ 23. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαήλ, ἐπισκόπου Συννάδων.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Θεῷ καθιέρωσας τὴν σὴν παμμάκαρ ζωὴν, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, Χριστοῦ ἱερώτατε θλίψεις ἐν ἐξορίαις Μιχαήλ ὑπομείνας· ὅθεν εἰς τὰς αὐλούς μετετέθης σκηνώσεις καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων.

Κοντάκιον Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Ω σπερ μέγας ἥλιος ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμψεσι, θαυματοφόρε Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Ⲅ 24. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαυστῷ ὄρει.

Ἦρχεν ἐξ Ἀντιοχείας, ἐζήσεν ἐπὶ στύλου, ἐπωνομάσθη Συμεὼν ὁ νέος Στυλῖτης ἐτελεύτησε τῷ 595 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, (Ὁρα σελ. 235).

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ὡς οὐρανὸν τὸν στύλον τεκτινάζμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θαυμάτων τῇ αἰγλῇ Ὅσιε, εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ προσδεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ⲅ 25. Ἡ τρίτη εὐρεδὶς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἁσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον Ἦχος ὅ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομοι τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερῶτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου. ἑνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Κάρπε. (Ὅρα σελ. 254.)

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Τῆς ψυχῆς τὸ ἀνδρεῖον καὶ καρτερώτατον, οὐρανῶν αἰδυναμίεις ὑπερεθαύμασαν, τὴν καρτερίαν σου μάκαρ ἐκπληττόμεναι, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἔχθρον, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ κατήσχυνας, Ἑλλάδιε Ἱεράρχα, τῆς εὐσεβείας προστάτης, καὶ στρατιώτης Χριστοῦ ἀήττητος.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς ἐπίσκοπου Μεσσιτινῆς.

Ἀλληλούϊα.

✠ 29. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Κοντάκιον, Ἦχος ὅ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωὴν, τὴν ἄπονον κεκλήρωσας, τοῖς αἵμασι δὲ τὸν Λέοντα ἀπέπνιξας, τὸν ἔχθρον τὸν βέβηλον, Ἐκκλησίας Χριστοῦ πανεύφημε· ἡ αὐτῷ συγχαίρουσαν, δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Ἀλληλούϊα.

Ἡ μονὴ αὕτη, κατὰ τὸν Κωθινόν, ἐκτίσθη ὑπὸ Δαλμάτων Πατρικίου, ἀντιπρὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσιν, ἐπωνομάσθη οὕτως ἐξ ὅτου ὁ Δαλμάτος διεδέχθη ἐν αὐτῇ τὸν Ἰσαάκιον (Αὐγούστ. 3.) Πιθανώτερον ὅμως, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην πληθυντικῶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Δαλμάτων. — Τὴν μονὴν ταύτην ὁ Κοπρώνυμος ἐποίη-

ἦσεν ὑπερον στρατῶνα κατὰ τὸν Ζωναρᾶν· «Καὶ τὴν τοῦ Δαλμῆτου δὲ λεγομένην μονήν, ἀρχαίαν οὖσαν, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτέρων πασῶν, ἀφ' ἧς ἀπελάσας τοὺς μοναχοὺς, στρατιωτῶν αὐτὴν πεποίηκε καταγωγίον.» (Χρονικ. ΙΕ' . 8).

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμεῖου.

Ἀλληλούϊα.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, ἢ ἡ νύξ ὥρας 9.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Μρτυρος Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Νεαπόλεως τῆς ἐν Παλαιστίνῃ, φιλόσοφος Πλατωνικός. προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοὺς διωγμούς, οὓς ἔβλεπε τοὺς Χριστιανούς υπομένοντας· ἀπελθὼν εἰς Ρώμην, ἔδωκεν εἰς Μάρκον τὸν Αὐρήλιον ἀπολογία, δι' ἧς ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητα καὶ ἀγιότητα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 167 ἔτει.

Ἀλληλούϊα.

✠ 2. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Διεδόχθη τὸν Ταράσιον τῷ 806, ἀντίστη γενναίως, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν, εἰς τὸ πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ὅφ' οὗ ἐξορισθεὶς ἐν τινι μοναστηρίῳ, ἐτελεύτησε τῷ 827 ἔτων 70.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. (Ὁρα σελ. 249.)

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν ἐνδοξε, ὡς εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίσει τιμῶντάς σε, ὡς ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ διδάσκαλον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτικά. Ἦχος α.

Τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην καὶ τιμῶντας σε Ὁ Ἅγιε, καὶ πανευσεβῶς προσκυνοῦντας τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν εἰκόνα σου, ὡς ἔχων μεγίστην παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἀπαύστως καθικέτευε αὐτὸν, καὶ ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε Λουκιλλιανὲ μάρτυς αἰοίδιμε, ῥυόμενος ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Η 4. Τοῦ ἐν ἁγίῳ Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐτίθη εἰς τὸν θρόνον τῷ 320, ἀπέστειλε τοποτηρητὴν ἑαυτοῦ εἰς τὴν Ἀ. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 330. Κατ' ἄλλους δέ, γενόμενος δημολεγῆτης ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐτελεύτησε τῷ 312 ἐτει. Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ Τριαδικοί τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες οὐκ εἰσὶ τοῦ Μητροφάνους τεύτου ποίημα, ἀλλ' ἑτέρου ὁμωνύμου, ἐπισκόπου Σμύρνης χρηματίσαντος, περὶ τὰ μέσα τοῦ 6^{ου} αἰῶνος.

Ἀπολυτικά. Ἦχος β.

Κανόνα πίστεως. (Ὁρ. σελ. 249.)

Βῆτερον Ἀπολυτικόν. Ἦχος β. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. ὁ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διετράνωσας πᾶσιν, ὡς ποιμένης ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τοὺς νοητοὺς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθοροποιῶ λυμῆς σώσας βοῶντα· Δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σε ὑψώσαντι· δόξα τῷ βεβαιοῦντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.

Κοντάκιον. Ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τρανῶς σὺ ἐδογματίσας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλήθος ὄντως ἠὔξησας, τὸ πιστόν σου ποιμνιον σὺν Ἀγγέλοις ὄθεν Μητρόφανες, συναγάλλῃ νῦν, καὶ Χριστῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Η 5. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου, καὶ Μάρκου τοῦ ἐκ Σμύρνης.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Πᾶσαν εὐφραντας, τὴν νῆσον Χίον, μάρτυς ἔνδοξε Μάρκε θεόφρον, ἀνακηρύξας λαμπρῶς τὴν εὐσέβειαν, καὶ καταισχύνας τὴν πλάνην τὴν βέβηλον, ἐν τοῖς σοῖς λόγοις καὶ ἄθλοις θεοφόρε· ὡς σὺν ἔτυχες, οὐ περ ἐπόθεις ἀοίδιμε, μνημόνευε ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοῖς παρεστῶσι τῇ σορῷ σου Μάρκε ἔνδοξε, καὶ προσκυνοῦσί σου πιστῶς τὰ θεῖα Δεῖψανα, τὴν τοῦ πνεύματος πρεσβείαις σου δίδου χάριν, τὴν σκηνώσασαν ἐν τούτοις καὶ ἐμμένουσαν, καὶ ἐκβλύζουσαν τὰ ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, καὶ γὰρ ἔσχηκας παρρησίαν πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Δωροθέου, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ορθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον θεῖον ἅγιον, σαυτὸν προσῆξας τῷ Κτίστῃ, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιατρίψας, ὕστερον τῷ μαρτυρίῳ στερρῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ⲭ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλματῶν.

Κοντάκιον, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης Ἰλάριε σοφὲ, ἀθλητὰ γενναίοφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἤνυσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ ὁσίων θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ⲭ 7. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

Ⲭ 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Δειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. (Ὁρα Φεβρ. 8).

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κατάλυσις οίνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγέννησε Θεόδωρε, ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευ-
σας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλη-
τῆς· ὅθεν σε πιστεῖ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, ἥχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως ἀθλητῆς καὶ ἀριστεύς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγοῦ τῶν
δωρεῶν οὐρανόθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προ-
φθάνεις αἰεὶ, πάντας τοὺς προσφεύγοντας τῷ ναῷ σου
τῷ θείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἀγίᾳ σου σκέπῃ. Διό-
δοῦμεν· Λύτρωσε ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων παμμάκαρ Θεό-
δωρε.

Θ 9 Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπι-
κόπου Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον ἑορτάζεται κυρίως ἡ μνήμη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ· τῇ δὲ 18 Ἰα-
νουαρίου ἡ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας φυγὴ αὐτοῦ, ὡς προζενος ἀγαθῶν εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν· καθότι συγκροτηθεὶσα δι' αὐτῆς ἡ ἐν Ἐρίσῳ Σύνοδος, ἐξωστράκισε
τὸ βλάσφημον τοῦ Νεστορίου δόγμα. (*Ορα Ἰανουαρίου 18).

Σημειῶσαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον
ἀρχεται ὁ ἥλιος στρέφεσθαι πάλιν πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ αὐξάνειν μὲν τὰς νύκτας
εἰς ἡμᾶς, σμικρύνειν δὲ τὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. (*Ορα σελ. 263.)

Κοντάκιον, ἥχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς τῶν αἱρέσεων πλοκάς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
Χριστοῦ θείοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐ-
πλούτισας, πάντα τὰ ζηζάνια Νεστορίου ἐκκόψας· ὅθεν
καὶ παρίστασαι, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβεύων
μάκαρ, ἐκτενῶς πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι ἄφεςιν.

ⲉ 10. Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἡ ἑβδαήμερος ἔστιν.

ⲉ 11. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡ ἐκδομή ἐστὶν ἡ νόσος καὶ τῆς ἑβδαήμερας τῆς ἀρετῆς τὸ ἄξιον ἐστίν. Κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἐκδομήν.

Ὁ μὲν Βερθολομαῖος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖος τριῶν· καὶ ταῦτα μόνα βέβαια περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς. περὶ δὲ τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ λέγουσι πάντες, ὅτι ἐκήρυξε Ἀραβίαν, καὶ Περσίαν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, φέρων εἰς κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑβραϊστὶ γεγραμμένον, ὅπερ, μετὰ εὗρεν ἐκεῖ ὁ Πάνταινος, φιλόσοφος Στωϊκός, καὶ περίφημος τῆς ἐν Ἀριστοκρατικῇ σχολῇ διδασκαλίας (Εὐσεβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Ε'. 19). Ὁ δὲ, κατὰ τὴν κοινωτέραν γνώμην, στυρωθεὶς, ἢ ζῶν ἐκδομαίς το σῶν θανασπόλει τῆς Ἀρμενίας, ὅπερ φαίνεται βεβαιοῦσα καὶ ἡ ἀρχαία τῶν παράδοσις. — Τινὲς νομίζουσιν ὅτι Βερθολομαῖος καὶ Ναθαναὴλ ἐστὶν αὐτὰ· διότι λέγουσιν, οὐδόμου φαίνεται ἡ τοῦ Βερθολομαίου κλητικὴ μειῶται ἡ τοῦ Ναθαναὴλ (Ἰωάν. ἀ. 46-52). Ὅτι οἱ περὶ τοῦ Βερθολομαίου εὐαγγελισταί, ἀποσιωπῶσι τὸν Ναθαναὴλ· ὁ δὲ Ἰωάννης μόνος ἀναφέρει αὐτόν, οὐδὲν περὶ Βερθολομαίου λέγει. Ὅτι τὸ Βερθολομαῖος ἐστὶν ὄνομα κύριον, ἀλλὰ πατρωνυμικόν, σημαῖνον Υἱὸν Θεολομαίου· μνηνεύμενον εἰς τὸ ἀναρτῶν ἢ ἀναγκαιτίζων ὕδατα, ἐμορφώθη πάντων Ἑλληνικὸν ἐκ τοῦ Ἑβραίου Θεολαμί, ἢ Θεολμαί (Ἰησ. μ. Βασ. γ'. 3). Σημαίνει οὖν τὸ Βερθολομαῖος Υἱὸν Θεολομαίου, ἢ Πτερομαῖος (ἐπειδὴ εὐρίσκειται πού καὶ Βαρ-πτολομαίου γοηρόμενον), ὡς καὶ ὁ ἴδιος Τιμαίου (Μάρκ. ι. 46), καὶ ἐπομένως ἡδύνατο ἔχειν τὸ ἐπίθετον, ὡς κυρίου δὲ τὸ Ναθαναὴλ. Τελευταῖον, ὅτι ὁ Ἰωάννης συνκριθῶν τὸν Ναθαναὴλ μετὰ τὸν Ἀποστόλων, ἐνθα λέγει· Ἡ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος διδυμὸς, καὶ Ναθαναὴλ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, κτλ. (ἀ. 2).

Ὁ δὲ Βερνάβης ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Ἑβδαμήκοντα, Κύπριος τῆς Λευκῆς τὴν φυλὴν, συμπληρωτῆς τοῦ Παύλου, ὑπὸ τὸν Γαμαλιήλ, λούμενος πρότερον· ὕστερον δὲ μετωνομάσθη Βερνάβης, ὅπερ μετὰ εἰς τὸ Υἱὸς παρακλήσεως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἰσως τοῦ ἄλλου καλουμένου Βερσαβᾶ, καὶ ἐπικληθέντος Ἰούττου. Οὗτος ὁ Βερνάβης ἐπώλησεν αὐτόν, καὶ ἤνεγκε τὰ χρήματα εἰς τοὺς Ἀποστόλους (Πρὸς κ. 36-37). Κηρύξας δὲ τὸ Εὐαγγέλιον πολλὰ καὶ μετὰ τὸν συνοδοιπορῶν, καὶ καταμόνας, τελευταῖον ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον βουληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, μετὰ τὸ 51 ἐτὸς τῆς βασιλείας Ζήνωνος, τῷ 488 εἴτει εὐρέθη τὸ ἱερὸν τοῦτου λείψανον τοῦ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον ἰδίᾳ τοῦ Βερνάβη χειρὸς, καὶ προσηνήχθη τῷ Ζήνωνι. Ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου, ἵνα ὑπάρχη αὐτοκράτορας, καὶ ὡς διὰ κοκκίνων γραμμάτων.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. (255.)

ατέρων ἀθροίσθητε, πᾶσα τοῦ Ἄθω πληθὺς, πιστῶς
 ἑορτάζοντες, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλλα-
 λάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μή-
 τηρ, νῦν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, παραδόξως ὑμνεῖται, διὸ ὡς
 Θεοτόκον ἀεὶ, ταύτην δοξάζομεν.

Ἐπεφάνης σήμερον.
 ἑορτάζει σήμερον, ἅπας ὁ Ἄθως, ὅτι ὑμνους δέδεκται,
 ὑπὸ Ἀγγέλου θαυμαστῶς, τοῦ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτο-
 ρος, ἣν πᾶσα κτίσις γεραίρει δοξάζουσα.

Ἐπεφάνης σήμερον.
 ὦφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένῃ, διδαγμάτων λάμ-
 ψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τι-
 μῶντάς σε Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἡ Παρθένος σήμερον.
 οὐ Κυρίου γέγονας, παναληθῆς ὑπηρέτης, Ἀποστόλων
 ὦφθης τε τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτος ἡγασσας, καὶ σὺν
 τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασιν καταμηνύων Χρι-
 στὸν Σωτῆρα· διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις, τὴν θεῖαν μνήμην Βαρ-
 θολομαῖα τελοῦμέν σου.

12. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ὁνουφρίου καὶ Πέ-
 τρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. (Ὁρα σελ. 255.)

Ἐτερον κοινὸν, ἥχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χορεύαν τὴν ἑνθεον δεῦτε κροτήσωμεν καὶ ἄσωμεν ἅπαν-
 τες τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀσκητάς, Ὁνούφριον, ἅμα τε,

Πέτρον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ τοὺς ὁσίους Πατέρας· χαίρετε ἐν ὑψίστοις τοῦ Ὑψίστου δοχεῖα, χαίρετε τὰς ἰάσεις οἱ πα-
ρέχοντες πᾶσι, διὸ τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην γεραίρομεν.

Κοντάκιον, ἦχος ε'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α στήρ φαεινὸς ἐδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος
νυκτὶ, αὐγάξεις ἐν τοῖς πέρασιν· οὕτω Πάτερ ἔλαμ-
ψας ἐν ἀσκήσει, καθάπερ ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὁνούφριε,
μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον, ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὥσεὶ θώρακα.

Φ ὡς νοητὸν καὶ οὐράνιον, Πέτρε λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου,
τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὠφθης λαμπρότατον,
καὶ χάριν τῶν θαυμάτων ἀπείληφας κραυγάζων·

Ἀλληλουῖα.

Ⲅ 13Γῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 298 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (*Ορα σελ. 226.)

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. α'.

Τ ῆς ἀθλοφόρου ἡ μνήμη ἡμᾶς συνήγαγε, εἰς δόξαν τε
αἰνόν, ἐπαινέσωμεν πάντες, τὴν Μάρτυρα Κυρίου Ἀ-
κυλίνην σεμνήν, ὅτι τὴν ἰσχὺν διαδόλου κατήσχυνε,
καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξατο παρὰ Θεοῦ ὡς Παρθένος παμ-
μακάριστε.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ρ ἄντισμοις αἱμάτων σου, καθηgniσμένην Παρθένε, καὶ
μαρτύρων στέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στεφθεῖσα, δέδωκε
τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἱασιν καὶ σωτηρίαν
ὁ σὸς Νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ
ἐρῶν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ⲅ 14Γοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου καὶ τοῦ ἐν ἁ-

Πατὴρ ἡμῶν Μεθοδίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν υἱὸς Σαφάτ, ἐκ πόλεως *Αβελ Μοῦλ ἢ *Αβελ-Νεοῦλ, ἐκ γῆς Μανασσῆ, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα πρότερον. Τῷ δὲ 908 π. Χ. λαβὼν προσταγὴν παρὰ Θεοῦ ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἔχρισεν αὐτὸν ἀντὶ ἐαυτοῦ εἰς Προφήτην, ἡνίκα ἡρατρία (ὄργανε) τὴν γῆν, ἔχων ζεύγη βοῶν ὠδεα, ἅπερ σφάζει εὐθύς, καὶ διὰ τῶν ἀροτρων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν ζυλῶν ἐψήσας (βράσας), ἔδωκεν εἰς τροφήν τῷ λαῷ· αὐτὸς μὲ τοὺς γονεῖς ἀσπασάμενος, καὶ ἀκολουθήσας τῷ Ἠλίᾳ, ὑπηρέτει αὐτῷ ἕως τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν (Τουλίου 20), ὅτε λαβὼν τοῦ διδασκάλου τὴν μηλωτὴν, καὶ τοῦ προφητικοῦ ἑκείνου πνεύματος διπλοσὶαν λαβὼν τὴν χάριν, ἐδείξε διὰ τῶν θαυμασίων ἔργων, ὅσα ἡ Δ'· βίβλος τῶν βασιλείων διηγείται περὶ αὐτοῦ, τίνος ἦν μαθητὴς· καὶ ζήσας μέχρι τοῦ 839 πρὸ Χριστοῦ, ἐτελεύτησε πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτάφη ἐν Συμαρείᾳ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ἐδοξασεν αὐτὸν ὁ Θεός· καθοτι μετὰ παρέλευσιν ἐνικυτοῦ, ἐκφέροντες τινες νεκρὸν εἰς ταφὴν, εἶτα Ληστὰς Μωαβιτῶν αἰνιδίως ἰδόντες, ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ Προφήτου, καὶ ἐφυγον· ὁ δὲ νεκρὸς, μόλις ἐγγίσας εἰς τὰ ὅσθα αὐτοῦ, ἀνέζησεν εὐθύς, καὶ ἔστη ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ (Δ'· Βασιλ. ιγ', 20-21). Τοῦτο ἀναφέρων καὶ ὁ Σειράχ λέγει· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ (μθ'. 14). Ἐκ τούτων ἐπαυξάνει μᾶλλον τὸ σέβας τῶν πιστῶν εἰς τὰ τῶν Ἀγίων λείψανα, καὶ δικαιούται τὸ εὐσεβές περὶ τούτων φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας (Ἰαννουαρ. 16). — Ὁ δὲ Μεθόδιος ἐγεννήθη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος, πρεσβύτερος ὢν, ἀπεστάλη πρέσβις ἐς Ρώμην ὑπὲρ Νικηφόρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθέντος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (Ἰουνίου 2). Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν· ἄλλ' ὡς ζηλωτὴς τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, ἐξωρίσθη ἁμέσως εἰς τὸ φρούριον τοῦ κατὰ τὴν Βιθυνίαν Ἀκρίτα ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ. Ἀποθανόντος καὶ τούτου ἐλευθερωθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἐκλείσθη πάλιν ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου, διὰ τὸν αὐτὸν ζῆλον, εἰς σκοτεινοτάτην φυλακὴν, ὡς εἰς τάφον, ὅπου ἐτρέφετο ὑπὸ πινος πτωχοῦ ἀλιεύς (ψαρχῶ). Τελευταῖον, ἀναλαβούσης τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐλευθερίαν, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς βασιλείσσης, ἐξάγεται καὶ οὗτος ἐκ τοῦ τάφου, καὶ ἀναβιβάζεται εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 842 ἔτει· ὃν καὶ κυβερνήσας 4 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 846. Οὗτος ἐνήργησε τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων· εἰς τούτον ἀποδίδεται, μετὰ τινων ἄλλων συγγραμμάτων, καὶ ἡ βιογραφία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκ Ρώμης κομισαντα αὐτήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐνσαρκας Ἀγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἑνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νό-

σους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμω-
σιν αὐτὸν θρύει ἰάματα.

Τοῦ Ἱεράρχου, ἤχος ὁ αὐτός.

Κανόνα πίστεως ἢ εἰκόνα πραότητος. (Ὅρα σελ. 249.)

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἤχος 6'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης Θεοῦ ἐδείχθη, διπλασίονα, τὴν χάριν λα-
βὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαῖε μακάριε· Ἡ-
λιοῦ γὰρ γέγονας σύσκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ
Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, ἤχος ὁ αὐτός. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Επὶ τῆς γῆς ἡγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανούς ἐκλη-
ρώσω Μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασιν, τὴν τῶν
Εἰκόνων προσκύνησιν· ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις πε-
ρισσοτέρως διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρησίᾳ ἐλέγχων, ἀθε-
τοῦντας τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

Ⲭ 15. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Θεκουέ, ἐκ γῆς Ζαβουλὼν, ἄνθρωπος ἰδιώτης, αἰγῶν
καὶ προβάτων ποιμὴν πρότερον, ὡς αὐτὸς περὶ ἐκτοῦ μαρτυρεῖ (Ἀμ. ζ'. 44-
45). ἤρξατο δὲ προφητεῦειν δύο ἔτη πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐκείνου (αὐτ. ἀ. 1).
ὃν τάττουσιν οἱ κριτικοὶ τῷ 25 ἔτει τῆς βασιλείας Ὁζίου, βασιλέως Τούβκ,
περὶ τὰ 785 πρὸ Χριστοῦ. Ὑστερον δὲ ὁ ψευδοτερεὺς τῆς Βασιλῆας Ἀμασίας ἐνέ-
γχεσε τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ εἰς 9 κεφάλαια διηρημένη τάτ-
τεται ἡ τρίτη τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Ἀμώς οὗτος
παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Προφήτου Ἡσαίου, Ἀμώς καὶ ἐκεῖνον καλούμενον.

* Ἀλληλουῖα.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Ἀμώς Προφήτα, τοῦ
Χριστοῦ κατήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ
τὸ τοῦ κόσμου σωτήριο, οὗ τῇ ἐλλάψει, ὁ κόσμος πε-
φώτισται.

* Κοντάκιον ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ⲭ 16. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου
Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ἑβερσας

Ἀπολυτίκιον. ἤχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.
Τῆς ἐρήμου πολίτης. (Ὁρμ. σελ. 253.)

Κοντάκιον. ἤχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὡς ἀσκήσει ἅγιε, θεοφιλεῖ διαπρέψας, Παρακλήτου δύ-
ναμιν, ἐξ ὕψους καθυπεδέξω, ξόανα καθαιρεῖν πλάνης,
λαοὺς δὲ σώζειν, δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι.
διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλων, Τύχων μακάριε.

¶ 17. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰσκάρου καὶ τῶν συν αὐτῷ
καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ Σαβέλ καὶ Ἰσααὴλ.

Ἦσαν Πέρσαι τὸ γένος, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, στρατιωτικοὶ τὴν τάξιν ἡ-
δύσαν δὲ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου τῷ 363 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Σελ. 259.)

Κοντάκιον. ἤχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ πίστει Χριστοῦ, τρωθέντες Παμμακάριστοι, καὶ τοῦ-
του πιστῶς ποιῶντες τὸ ποτήριον, τὰ Περσῶν σεβάσ-
ματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεδάχτε, τῆς Τριάδος
σάριθμοι, πρεσβείας ποιοῦντες ὑπὲρ πάντων ὑμῶν.

¶ 18. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου.

Ἠθλησεν ἐπὶ Οὐεσπεσιανοῦ περὶ τὸ 73 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Σελ. 245.)

Κοντάκιον. ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν τυράννων ἥσχυνας, τὰς πονηράς ἐπινοίας, καὶ Ἐλ-
λήνων ἡλεγχας, τὸ ἀθεώτατον σέβας ἔλαμψας θεο-
γνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις· δόγμασι τῆς εὐσεβείας,
ἐόφρον Μάρτυς· διὰ τοῦτό σοι τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ,
σοφὲ Λεόντιε.

¶ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα καὶ Παῖσιου τοῦ
Μεγάλου.

Ἐπῆρχεν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, καλούμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Λουκᾶ (ς'.
9, καὶ Πράξ. α'. 13), Ἰούδας Ἰακώβου ὃ ἐστιν, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ
Ἀδελφοθέου, ἐπομένως καὶ τοῦ Κυρίου συγγενῆς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον· ὑπὸ δὲ

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

25

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ Μιχθαίου (ι. 3), Λεβθχίος ὁ ἐπικληθεὶς (λέγει) Θαδδαῖος, ἔτι
ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑβδομήκοντα ὄντα Θαδδαῖον, τὸν ἰσάμε
Ἀβνάρου, ἢ Ἀγβάρου, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. α. 1
κηρύξας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, Ἀραβίαν, Ἰδουμαίαν, καὶ Συρ
μαρτυρικῶς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὸν ὁρόμον ἐν Βηρυττῷ, ὡς λέγει
80 ἔτος. Τούτου ἐστὶν ἡ τελευταία τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν,
τῇ διασπορᾷ ὄντας πιστοὺς Ἰουδαίους γεγραμμένη, μετὰ τὴν τῆς
ἁλῶσιν ὑπὸ τοῦ Οὐεσπεσιανοῦ,

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α. Τὸν τάφον σου Σω
Χριστοῦ σε συγγενῇ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ
στερρόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην π
καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον τὴν
σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν
σου λαμβάνομεν.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον ἤχος δ
Ὁ ἑνσαρκος Ἀγγελος τῶν μοναστῶν κορωνίς
κος ἄνθρωπος τῶν Οὐρανῶν οἰκιστής, ὁ θεῖος
χαίρει τῇ αὐτοῦ μνήμῃ, σὺν ἡμῖν ἑορτάζων,
κοπιῶσι, δι' αὐτῶν θείαν χάριν, διὸ ἐν προθυμίᾳ
τοῦτον δοξάζωμεν.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ
Τὸν τῆς ἐρήμου πολιοῦχον καὶ κοσμήτορα, ἀ
σωμεν πιστοὶ ἐνθέοις ἄσμασιν, ὡς ἰσάγγελον
σιον Χριστοῦ φίλον, τὸν θεότορον φημι θεῖον
μοναστῶν καὶ ἀσκητῶν τὸ θεῖον καύχημα, τούτ
ντες, Χαίροις Πάτερ Παῖσιε.

Κοντάκιον, ἤχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.
Ἐκ ρίζης εὐκλεοῦς θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτει
τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε τοῦ
κήρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρ
τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδά
μύστης τῆς χάριτος.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου ἐ

λατάρων.

Οὗτος διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν καὶ ἀρετὴν, ἐπωνομάζετο Εὐδουλός· γενόμε-
νός ἐστι ἐπίσκοπος τῶν ἐν Λυκίᾳ Πατάρων, προεβιβάσθη ἔπειτα εἰς τὸν τῆς Τύρου
ἐκκλησίας, ὅπου καὶ ὑπέμεινεν ἐνδόξως τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἐν Χαλκίδι τῆς Κοι-
νῆς, τῷ 311 ἔτει, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ συγγραμ-
μάτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον Συμπόσιον Παρθένων.

21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τουλίου τοῦ Ταρ-
νέως.

22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐστάθιου, ἐπισκόπου
Σαμωσατῶν.

23. Τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς ἁγίας.

24. Τῆς Γενεθλίας τοῦ ἁγίου καὶ ἁγίας Πρωφῆτου.

Ἁγία καὶ ἁγία.

Τούτον τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, καὶ θεομαρτύριον Προφῆτην
πάντων τῶν προφητῶν ὑπέρτατον (Ματθ. ια'. 9-11), γεννήσασα ἡ γηραιά
καὶ στείρα Ἑλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυστροφίας αὐτῆς, ἐνέπλησε
καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαύματος. Ἀλλὰ πολλῶν
καταστότερα ἐφάνησαν ἐφεξῆς, κατὰ τὴν ὁδοὴν ἡμέραν τῆς περιτομῆς τοῦ
παιδίου. Οἱ παρόντες ἐκάλουν αὐτό, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίου. Ἡ μήτηρ, κατὰ θεῖαν πάντως ἐπίνοιαν, ἀποκρι-
θεῖσα, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Ὁ δὲ πατὴρ ἐρω-
τῶνός μὲν περὶ τούτου διὰ νεύματος, μὴ δυνάμενος δὲ λαλῆσαι (Σειπτεμβ.
8), αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
καὶ παραχρῆμα ἀνεψύχθη αὐτοῦ τὸ στόμα, ἐλύθη αὐτοῦ ἡ γλῶσσα τοῦ ἐνεκ-
νοῦ δεσμοῦ, καὶ πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου ᾄδει τὴν Β'. Ὡρὴν τῆς Νέας
καθ' ἣν εὐλογῶν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν πληρώσαντα τὰς πρὸς τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ γενομένης ἐπαγγελίας, τὸν ἐπισκεψάμενον τοὺς ἐν σκότει καὶ
ἐν τῷ θανάτῳ καθημένους, καὶ ἐξαποστείλαντα αὐτοῖς τὸ φῶς τὸ σωτήριον.
Ἐκφράττει δὲ καὶ περὶ τοῦ παιδίου, ὅτι ἐστὶ Προφήτης τοῦ Ὑψίστου καὶ τοῦ
ἁγίου Χριστοῦ Πρόδρομος (Λουκ. α'. 57-59). Τὸ δὲ παιδίον Ἰωάννης, ὅπερ
καὶ πλῆρης χάριτος, ἤρξανε (λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς) καὶ ἐκρχταίτο
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξω αὐτοῦ πρὸς τὸν
Ἰσραὴλ (αὐτ. 80).

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως
εὐφημῆσαί σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς οἱ πόθῳ τιμῶντες
σε· στερίωσις γὰρ τεκούσης καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέ-

λυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκω
Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η 'πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει
καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, ἀπάσης τῆς προφητείας·
περ γὰρ προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὲ,
Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφή-
της Κήρυξ, ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Ⲭ 25. Τῇ ἁγίας ὁσιομάρτυρι Φεβρωνίας.

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 302 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς Μάρτυρος.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (Σελ. 226).

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω.

Ⲭ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεῷ
Λοιζή.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη. (Ὅρα σελ. 254.)

Ⲭ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Ἠκμασεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου ἐν ἔτει 541.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ε 'ν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ ὁσι-
ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοῖς
πτωχοῦς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἄλλοι
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Σαμψὼν θεόφρον· μακάριε, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ω 'ς ἱατρὸν πανάριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπρόσδεκτον
οἱ τῇ σοφῇ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν θε-
όφρον ὅσιε, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀν-
μνοῦμεν, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοι χάριν πα-

έχοντα τῶν ἰάσεων.

Β 28. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λευϊτῶν τῶν Ἀγίων καὶ μαρτυρῶν Ἀναργύρων Κυρίου καὶ Ἰωάννου (Ἰωάν. 31).

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α.

ἀ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκατά-
μάχητον ἡμῖν ὠρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐ-
τῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας
καὶ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καντάκιον. Ἦχος θ. Χειρόγραφον εἰκόνα.

ὁ μέγα ἱατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζεύγος τοῦ Χρι-
στοῦ τὸ πεποθημένον, τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐκλάμπον-
τας ταῖς αὐγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ με-
γαλοφώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βοῶντες· Κύρος καὶ
Ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῶν θαυμάτων, καὶ ἱατροὶ τῶν νοσοῦ-
των, αὐγάζουσι τὰ πέρατα.

Β 29. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀποστό-
λων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου, καὶ Παύλου.

Ἀρχα. καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Τούτων, ὁ μὲν θεομακάριστος Πέτρος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς
Ἰωάν, ἀδελφὸς Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀλιεὺς τὴν τέχνην, ἰδιώτης καὶ
ψαλγὴς, Σίμων καλούμενος τὸ πρῶτον· εἶτα μετωνομάσθη Πέτρος ὑπ' αὐτοῦ
τοῦ Ἰησοῦ, ὅτε, ἐμβλέψας εἰς αὐτὸν εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωάν·
ὁ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὁ ἑρμηνεύεται Πέτρος (Ἰωάν. 43).
Ἰψωθείς δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ γενόμενος αὐτοῦ
ἀγαπῆστος καὶ ζηλωτὴς μαθητὴς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σωτη-
ριοῦ κηρύγματος ἕως εἰς τὸ πάθος αὐτό, ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως Καϊ-
άφα· ὅπου ἀρνησάμενος αὐτὸν τρίς, διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φόβον, καὶ
τὸν ἐπιχείμενον κίνδυνον, ἔλαβε πάλιν, διὰ πικροτάτων δακρύων, πληρεστά-
την τοῦ οἰκείου παραπτώματος τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν
τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος κάθοδον, κηρύξας αὐτὸν εἰς
τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τινα τῆς Ἀσίας μέρη, κατήντησε τελευ-
ταῖον εἰς Ρώμην· ἐν ᾗ σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, κάτω μὲν τὴν κεφαλὴν, τοὺς
ποδας ἄνω, ἀνῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τῷ 66 ἢ 68 ἔτει, καταλιπὼν εἰς
τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ δύο Καθολικὰς Ἐπιστολάς.

Δημόσια· Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερολίνου

Ὁ δὲ θεσπέσιος Παῦλος, τὸ, Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ δ' ὅξα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦ κόσμου παντός ὁ διδάσκαλος, ὑπῆρχεν Ἰουδαῖος τὸ γένος. Βενιχμίτης τὴν φυλὴν, Ταρσεύς τὴν πατρίδα, πολίτης Ῥωμαῖος τὴν τιμὴν, εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκριβὲς εἰς τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστήμην, Φαρισαῖος τὸ τάγμα τοῦ Φαρισαίου πατρὸς γεννηθείς, καὶ ὑπὸ τὸν Φαρισαῖον Γαμαλιήλ, τὸν ἐν Ἱερουσαλὺμοις ἐπίσημον νομοδιδάσκαλον, μαθητεύσας· καὶ διὰ τοῦτο θερμώτατος ἡλωτῆς κατ' ἀρχὰς τῶν πατριῶν αὐτοῦ παραδόσεων, καὶ σφοδρὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διώκτης, Σαῦλος, ἢ Σκούλ καλούμενος τότε (Πράξ. κβ'. 3-4). Περί δὲ τὸ 36 ἔτος, ὅτε, ἐν τῇ σφοδρωτέρᾳ ὁρμῇ τῆς κατὰ τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου μακρίας αὐτοῦ καὶ λύτης, ἀπήχθετο εἰς Δαμασκόν, ἐρωδιασμένη μετὰ συστατικῶν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως γραμμάτων, ὅπως ἀγάγῃ ἐκεῖθεν ἐν Ἱερουσαλὺμ δεσμίους, ὧσιν ἂν εὖρη πιστεύοντας εἰς Χριστὸν, πλησιάζας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, περιλάμπεται κατὰ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ὑπὸ οὐρανοῦ φωτός, καὶ παῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀκούει φωνὴν, λέγουσαν αὐτῷ· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; Καὶ ἐρωτήσας· Τίς εἶ; Κύριε; ἀκούει πάλιν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Σιληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἡ οὐρανὸς αὕτη φωνὴ καὶ φωτοχυρία κατέστησεν αὐτὸν ἐντρομον, καὶ ἐτύφλωσε πρὸς καιρὸν εἰσελθόν δὲ εἰς τὴν πόλιν χειραγωγούμενος, καὶ κατὰ θείαν ἀποκαλύψιν βαπτισθείς ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀποστόλου Ἀνανίου (Ὁκτωβρ. 1), ἀνοίγει πάλιν τοὺς σωματικούς ὁμοῦ καὶ ψυχικούς ὀφθαλμοὺς, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀνατελλάντος Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ εὐθὺς ὁ θαυμασίος μεταβολῆς! παρρησιάζεται ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ παρὰ πάντας προσδοκίαν τῶν Ἰουδαίων κηρύττει τὸν Χριστόν, ὅτι εὐθὺς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (Πράξ. β'. 1—20).

Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα ζῆλον αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς ἀμετρήτους αὐτοῦ κόπους, καὶ θλίψεις τὰς πολυειδεῖς, τὰς πληγὰς, τὰς φυλακὰς, τὰ δεσμὰ, τοὺς ραβδισμούς, τοὺς λιθοσμούς, τὰ ναυάγια, τὰς ὁδοπορίας, τοὺς κινδύνους ἐν γῇ, ἐν θαλάσῃ, ἐν πόλεσιν, ἐν ἐρημίαις· τὰς συνεχεῖς ἀγρυπνίας τὰς καθ' ἡμέραν νηστείας, τὴν πείναν καὶ δίψαν καὶ γομνότητα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑπέμεινεν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἐβάστασεν ἐνώπιον ἐθνῶν, καβασιλέων, καὶ Ἰσραηλιτῶν· καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν μέριμναν παῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τὸν διάπυρον αὐτοῦ πόθον ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας, δι' ἣν ἐγένετο τὸ πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τοὺς πάντας σώσῃ εἰ δυνατόν· ὑπ' οὗ τὴν καρδίαν φλεγόμενος, περιήρχετο συνεχῶς εἰς ἐπίσκεψιν πάντων, καὶ ὥσπερ πτηνὸν τοῦ οὐρανοῦ ἵπτατο εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, Δύσιν καὶ Ἀνατολήν, οὐδαμοῦ μένων, οὐδέ ἰστάμενος. Ταῦτα πάντα διηγῆται περιστατικῶς ἡ ἱερὰ τῶν Πράξεων βίβλος· καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐκυτοῦ Ἐπιστολαῖς. Αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ αὗται, δεκάτις· σαρὲς μὲν εἶναι τὸν ἀριθμὸν, εἰς δὲ 250 Ὀμιλίας ἐρμηνευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ Χρισστομόμου, ἐμφαίνουσι τὸ ὕψος τῶν νοημάτων αὐτοῦ, τὴν ὑπερβολὴν τῶν γενομένων αὐτῷ ἀποκαλύψεων, τὴν θεόθεν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, δι' ἣς συμβαίνει εὐαγγελιστῶς τὴν Παλαιὰν μετὰ τῆς Νέας Διαθήκης, ἐρμηνεύει τὰ ταῦτα Μυστήρια, τὰ ὑπὸ τοὺς τύπους ἐκείνης κεκρυμμένα, κρατύνει τὰ τῆς πίστεως δόγματα, πλατύνει τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, καὶ ἀποδεικνύει ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα ἐκάστης τάξεως καὶ ἡλικίας, καὶ καταστάσεως ἀνθρώπων. Ἐν τούτοις πᾶσι καταστήσας αὐτοῦ τὸ στόμα σάλπιγγα πνευματικῇ

καὶ τὴν γλῶσσαν λαμπροτέραν τοῦ ἡλίου, δι' ᾧν περιήγησε τρανῶς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ κατεφώτισε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα· τέλος πληρώσας τὸ ἔργον τῆς διακονίας αὐτοῦ, ἐτελεύτησε καὶ αὐτὸς μαρτυρικῶς, ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος, καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς λέγουσί τινες, καθ' ὃν καὶ ὁ Πέτρος ἐσταυρώθη.

Ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Σαύλου εἰς Παῦλον, φαίνεται ἐν ταῖς Πράξεσιν, ἐξότου ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν τὸν ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου ἀνθύπατον, ἐθνικὸν ὄντα, Σέργιον Παῦλον τὸ ὄνομα (ιγ'. 6 - 12). Ἡ δὲ αἰτία ἐστὶν ὅτι, καθὼς μὲν Ἰουδαῖος τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν ἐκαλεῖτο Σαῦλος, καθὼς δὲ Ρωμαῖος ἐκ τῆς πολιτογραφίας, ὡς ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας γεννηθεὶς, ἐκαλεῖτο καὶ Παῦλος, ἥδη δὲ, ἀρξάμενος κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς, ἐκράτησε τὸ δεύτερον τοῦτο ὄνομα, ὡς μᾶλλον σὺνθεσις καὶ γνωστὴν καὶ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ρωμαίοις. Οὕτω γνωμοδοτοῦσι τινές.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος β'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, ἡ Ὑπακοή, ἤχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ ἔσχε σε Ρήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. Ρώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριζον.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδῆς, Κοντάκιον, ἤχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

✠ 30. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὰ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα· Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Πρωτόκλητος· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστῆς, καὶ Θεολόγος. Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, ὁ καὶ Λεεὺς, καὶ Εὐαγγελιστῆς. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου υἱός, καὶ Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὁ καὶ Λεβθαῖος καὶ Θαδδαῖος ἐπικληθεὶς· Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ἐρμηνευόμενος Ζηλωτῆς, καὶ Ματθίας, ὁ εἰς τὸν τόπον τοῦ προδότου Ἰούδα ψηφισθεὶς. Ὁρα Αὐγούστου 9.

Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι. (Ὁρα ἄνωτέρω).

Ἔπερον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. (Ὁρα σελ. 255)

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Μαθητῶν δωδεκάδα τὴν πάνσεπτον εὐσεβοφρόνως πρὸς προσκυνήσωμεν, ὑπ' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν Τριάδα σέβειν τὴν ἄκτιστον, πρὸς ἣν βοήσωμεν, ὁ Θεὸς γενοῦ ἡμῖν ἰλεως, ταῖς πρεσβείαις τῶν σοφῶν Ἀποστόλων σου, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει παιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον ὃν τὴν μνήμην τελοῦντες πιστῶς, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

1. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ρώμῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐταῖροι ὄντες εὐτοὶ παρὰ τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ Νοεμβρίου ἐορταζομένους.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑπάρχον ἐκ Ρώμης, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες δωρεάν, μηδένα ἄλλον μισθὸν τῆς ἰατρείας αἰτοῦντες, εἰμὴ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ πίστιν τῶν θεραπευομένων. Ἐτελεύτησαν δὲ μαρτυρικῶς τῷ 284 ἔτει, ἐπὶ Καρίνου τοῦ Νουμεριανοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἦγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Ὅτι τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων ἐφαπλοῦτε τὴν ῥώσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοὶ· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Αἰσιπάρθνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχερναῖς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἐγένετο ἐν ἔτει 458, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Μεγάλου, εἰς τὸν ἐν Βλαχερναῖς περικαλλῆ τῆς Θεοτόκου Ναὸν, οἰκοδομηθέντα κατὰ τινὰς μὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Λέοντος, κατ' ἄλλους δὲ ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίου· περίφημον δὲ γενόμενον μετὰ ταῦτα διὰ τὴν τῶν Ἀβάρων καταστροφὴν (Σαββ. Ε'· τῶν Νηστ.). Ἐκεῖτο δὲ ὁ Ναὸς οὗτος εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ λεγομένου Κερατίου κόλπου, κατὰ τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτοῦ, ὅπου καὶ βασιλεία ἐκτίσθησαν ὕστερον, καὶ πύλη τῆς πόλεως ὑπῆρχε, πρῶτη μὲν Πύλαι Βλαχερνῶν, νῦν δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐἰβάν σε-ραϊ καποιοῖ λεγομένη. Εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν ἐστέρθη Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνός· τῷ 1345 ἔτει· καὶ ἡ κατὰ Ἀκινδύνου τοῦ Βαρθολομαίου Σύνοδος εἰς αὐτὸν συνήθροισθη (Κυρ. Β'· τῶν Νηστ.).

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εοτόκε Ἀειπαρθένε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοί γάρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολήν πάσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἀγνή
ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν σῶ-
μά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἧς περ
τὴν κατάθεσιν, ἐορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκδοῶμεν φόβῳ σοι
σεμνὴ· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου· ἡ τοῦ ἐν ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, κατακοιμιστὴς ἢ θα-
λαμηπόλος (Κουδικουλάριος, Valet de champre) τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ·
ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἵνα φάγῃ ἐκ τῶν εἰδωλοθύτων, καὶ μὴ βουληθεὶς,
κατεκλείσθη νῆστις εἰς φυλακὴν, ὅπου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο, τῷ
108 ἔτει. — Ὁ δὲ Ἱεράρχης ἦν πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας
πρότερον, εἰτα διεδέχθη τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κων-
σταντινουπόλεως θρόνον, τῷ 449 ἔτει· παρέστη εἰς τὴν ἐν Χαλκιδόνι Δ'. Οἰ-
κουμενικὴν Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 458 ἔτει. — Τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς
τούς Δῖνους τῆς Ὀκτωῆχου ἐπιγραφόμενα Στιχηρὰ Ἀνατολικά, τινὲς μὲν
ἀποιδόασιν εἰς τὸν Ἀνατόλιον τοῦτον· ἕτεροι δέ, καὶ ἴσως πιθανώτερον, εἰς
ἄλλον ὁμώνυμον, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μαθητὴν,
πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴ ἐκείνου σώζεται.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Σελ. 245.)

Τοῦ Ἱεράρχου. Κανόνα πίστεως. (Ὁρα σελ. 249.)

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης.
τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Ὑπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, υἱὸς Γεωργίου καὶ Γρηγορίας· τὰ ἱερὰ ἐμαθήτευσεν ἐκ
νεότητος· ἐχρημάτισε κληρικὸς καὶ γραμματεὺς Θεοδώρου τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων
ἀρχιεπισκόπου, ἀφ' οὗ καὶ Ἱεροσολυμίτης ἐπονομάζεται· παρέστη εἰς τὴν
Οἰκουμενικὴν ΣΤ'. Σύνοδον τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δεύτερον συγκροτη-
θεῖσαν, ἐν ἔτει 680, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πογωνάτου· ἐγένετο διάκονος τῆς
Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἰτα ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης· ἐτελεύτησε τῷ 720, ἢ 723,
ἔτει. Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ἱερῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ἐποίησε προσέτι καὶ
ᾠσματα διάφορα, ἐξ ὧν καὶ ὁ λεγόμενος Μέγας Κανὼν, ὃς τις ἐστὶν ἴσως ὁ
πρῶτος μελουρηθεὶς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Κανόνα πίστεως. (Ὁρα σελ. 249.)

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελωδήματα, ἐδείχθης φω-
στήρ τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος
τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι·
Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

⊕ 5. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ
Ἀθῶ, καὶ Λαμπαδοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ ὁσιος οὗτος Ἀθανάσιος Τραπεζούντιος ἦν τὴν Πατρίδα· ἐμόνασε κατ'
ἐρχάς ἐπὶ τοῦ Κυμαίου ἢ τοῦ Κυμινᾶ λεγομένου ὄρους, τοῦ ἐν τῇ Μυσίᾳ τῆς
Βιθυνίας· εἶτα μεταβάς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, συνέστησε τὴν μεγίστην μονὴν
τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένην καὶ καλουμένην Λαύραν· ἐτελεύτησε περὶ
τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου, κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τά-
γματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς,
ἐχώρισας αἰοίδιμε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμό-
νων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμέψα-
το, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ τὸν ζυγὸν, λαβὼν Ἀθανάσιε, ἢ σοῦ τὸν Σταυ-
ρὸν, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριστος, τῶν αὐ-
τοῦ παθημάτων γέγονας, κοινωνὸς τε τῆς δόξης αὐτοῦ,
τῆς θείας μετέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

⊕ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. (Ὁρα σελ. 255.)

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εἵστασκέσας Ἀγγελος, ἐν γῇ ὠράθης, καταυγάζων ὁ-
σιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, θεοσημεῖαις ἐκάστοτε·
ὅθεν σε πίστει, Σησώη γεραίρομεν.

⊕ 7. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τοῦ ἐν τῷ Μα-

λαιῶ· καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ γονέων Χριστιανῶν, Δωροθέου καὶ Εὐσεβείας· γεννηθεῖσα δὲ ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ὠνομάσθη Κυριακὴ· ἤθλησεν ἐν ἔτει 282.

Ἀπολυτίκιον. Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (Σελ. 226.)

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'. Βασίλειον διαδήμα.

Ως βρύσις πολύκρουνος παρθενομάρτυς Χριστοῦ, κατήρ-
δευσας πάνσοφε τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, καὶ ἤθλησας
ἄριστα· ἔσωσας τοὺς ἐν σκότει τῆς εἰδωλομανίας, αἰ-
γλη τῶν σῶν θαυμάτων, Κυριακὴ ἀθλοφόρε· διὸ ἐν παρρη-
σίᾳ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η Μάρτυς Χριστοῦ ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἀθλοῦς
αὐτῆς, τοὺς θεῖους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι
νῦν· φερονύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρείαᾳ τῷ φρο-
νήματι, κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Σ. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκόπιου.

Ἠθλησε περὶ τὰ 290 ἔτη ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (*Ορε σελ. 245.)

Ἀπολυτίκιον. ἦχος α'.

Οὐρανόθεν τὴν κλησιν δεξάμενος, ὡς ὁ Παῦλος τῶν ἐ-
θνῶν ὁ διδάσκαλος· τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἐνισχυ-
θεὶς, μαρτυρίου τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ ἰάσεις παν-
τοδαπὰς τῶν δεομένων σοι πίστει πεποίηκας, ἀλλὰ πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ μάρτυς Προκόπιε, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θεῷ πυρπολούμενος, καὶ τῇ
τοῦ Σταυροῦ, ἰσχυρὴ συμφραξάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ
φρύαγμα, καὶ τὸ θράσος καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν Ἐκ-
κλησίαν ὑψώσας τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

9. Τοῦ ἁγίου Ἱεροῦάρχου Πανακρατίου ἐπισκόπου
Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ἦν τῶν Ἀποστόλων σύγχρονος, Ἀντιοχεὺς τὸ γένος, παρὰ τοῦ Πέτρου
εἰς τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν χειραγωγηθεὶς.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ.

Καὶ τρόπων μέτοχος. (Ὁρα σελ. 256.)

10. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ πέντε Μαρτύρων,
τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας

Ἦθλησαν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 315 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 253.)

11. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφραίου
Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὅρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσε, καὶ τῆς
ἁγίας καὶ Ἰσαποστόλου Ὀλγας.

Τῷ 451 ἔτει ἐπὶ τῶν βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης
ἐν Χαλκιδόνι τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ Εὐτυχούς καὶ Διοσκόρου τῶν
Μονοφροσινῶν, μετὰ πολλὰς διαλέξεις, συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους, εἴ τε τῆς
ὀρθοδόξιας ὑπερασπισταί, 630 Πατέρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, καὶ οἱ τὰ ἐναντία
προσβύοντες, ἵνα γράψωσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη, εἰς βιβλίον ἰδιαιτέρον, τὸν Ὅρον,
ὃ ἐστὶ τὸ δόγμα τῆς πίστεως αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως
σφρόνημα, καὶ αἰτήσωσι παρὰ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου ψῆφον. Τοῦτο ποιήσαντες,
ἔβαλον καὶ τοὺς δύο τόμους (τὰ βιβλία) εἰς τὴν λάρνακα τοῦ Λειψάνου τῆς
ἁγίας Εὐφημίας, καὶ σφραγίσαντες αὐτὴν ἀπῆλθον. Μετὰ δὲ τριῶν ἡμερῶν παν-
νυχίους δεήσεις, ἀνοίξαντες αὐτήν, πρὸντος καὶ τοῦ Βασιλέως, εὗρον τὸν μὲν
τῶν αἰρετικῶν τόμον εἰς τοὺς πόδας τῆς Μάρτυρος, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, εἰς τὴν
δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα κρατούμενον. Περὶ δὲ τῆς Μάρτυρος, ὅρα Σεπτεμβρ. 16.

Ἀπολυτίκιον ἤχος γ'.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς
κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ Καλλιπάρθενε, τῆς
γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἧ οἱ Πατέρες κα-
λῶς ἐδογματίσαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέ-
τευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον ἤχος γ'.

Ἀγία Ἰσαπόστολε, νύμφη τοῦ Χριστοῦ Βασίλισσα Ὀλ-
γα: ἡ ἔθνος τὸ σὸν γάλα τὸ λογικόν, καὶ ἄδολον Χρι-

στοῦ ποτήσασα, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Α γῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίσει, κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν ταῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἐξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

ΕΣ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Προκλου καὶ Ὁραίου.
Ἦθλησαν ἐν ἔτει, 100 ἐπὶ τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας.

ΕΣ 13. Ἡ σύνθεσις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ἐκ μνήμης τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Σαββάτιου τοῦ Σαββατοεικότου.
Περὶ τούτου ὁρᾷ Ὁλτωθρίου 28.

Τ Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχισράττηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς ἔβοῶντας. Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἁγίων Δυνάμεων.

Τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. (Ὁρᾷ σελ. 265.)

Κοντάκιον τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.
ἐν οὐρανοῖς, καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, ἔκ τὴν ἐπὶ γῆς ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγέ τῶν Ἀγγέλων σου φέ Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου θεῖος πρόμαχος, σῶζε φρούρει τοὺς βοῶντάς σοι. Αὐτὸς γεννοῦ βοηθός, καὶ οὐδείς καθ' ἡμῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων τῶν

εἰς τὰς Ἑξ Οἰκουμενικὰς Συνόδους συνελθόντων· τούτέστι τῶν εἰς τὴν Α'. ἐν Νικαίᾳ 318, τῶν εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150, τῶν εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφέσῳ 200, τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκιδόνι 630, τῶν εἰς τὴν Ε'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δευτέρον 165, καὶ τῶν εἰς τὴν ς'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰ τρίτον 170.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι ὁ τῆς προύτης Κυριακῆς Συναξαριστῆς ἀναγέρει τὴν Δ'. μόνην Σύνοδον ὁμοίως καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ψαλλιμένη Ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ αὐτῆς μόνον τῆς Δ'. καὶ τῆς στ'. τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Μονοθελητῶν συγκροτημάτων, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων.

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσεως τοῦ ἡγου.

Ἐπεροῦ τῶν Πατέρων, ἡμεῖς πᾶσι.

Ἐπερδεδοξασμένος, εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγῆσας· Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἐπεροῦ τῶν Πατέρων, ἡμεῖς πᾶσι.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντὸν ἐκ τῆς ἀνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

14. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὁ μὲν Ἀκύλας ἦν ἐκ τοῦ Πόντου τῆς μικρᾶς Ἀσίας, Ἰουδαῖος τὸ γένος, τὴν τέχνην σκηνοποιός. Εὗρισκόμενος δὲ μετὰ Πρίσκιλλης τῆς γυναίκος αὐτοῦ ἐν Κορίνθῳ τὸ 52 ἔτος, ὅτε πρῶτον ἦλθεν ὁ Παῦλος ἐκεῖ, ἐξενοδόχησαν αὐτόν, καὶ περ' αὐτοῖς ἔμεινεν ὁ Ἀπόστολος ἡμέρας πολλάς, ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν τέχνην (Πράξ. ιη'. 2-3). Πιστεύσαντες δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Παύλου, ἠκολούθησαν αὐτῷ ἕκτοτε, συνεργοῦντες αὐτῷ καὶ συγκινδυνεύοντες εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, κτλ. (ιβ'. 2-4). Πότε δὲ, καὶ πού, καὶ πῶς ἐτελεύτησαν, ἀγνώστον.

Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Νομβρ. 11). Στουδίτης λεγόμενος πολλάκις καὶ αὐτός, καὶ μάλιστα ὅτε μετ' ἐκείνου συναναφίεται· καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἐποίησαν τοὺς Κανόνας τοῦ Τριψύδιου, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, καθήμενοι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ῥωμᾶ.

νου (Νοεμβ. 18). Γενόμενος δὲ Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξωρίσθη ἔπειτα δις καὶ τρίς διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν καὶ πολλὰ παθὼν ἐν τῇ ἐξωρίᾳ, ἐτελεύτησε τῷ 833 ἔτει.

Κοντάκιον ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονὼς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδασκαίς, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης Ἀκύλα δεξάμενος.

ⲙ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐκ πόλεως Ἰκονίου φεβουμένη δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, παραλαβούσα τὸν υἱὸν αὐτῆς Κήρυκον, τριετὴ ὄντα, ἀπῆλθεν εἰς Σελεύκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτὰ δεινὰ εὐρούσα, μετέβη εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ὅπου συλλαβὼν αὐτὴν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἀποχωρίσας τὸ νήπιον, ἐσπούδαζε διὰ κολακείας ἐλκύσαι αὐτὸ πρὸς ἑαυτόν. Τὸ δὲ, ὑπεφελίζον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον, ἐλάκτισε τὸν ἡγεμόνα εἰς τὴν κοιλίαν, ὅσον ἡδύνατο· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἔρριψεν αὐτὸ ἐπὶ τὰς βαθμίδας τοῦ κριτηρίου, καὶ συντριβὲν τὴν κεφαλὴν, ἀρῆκε τὸ πνεῦμα. Ἡ δὲ μακαρία μήτηρ, πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασιάνους, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Σελ. 255.)

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Η λογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰουλίττα, σὺν τριετὶ ἀμύβῃ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστοῦ πρὸ θήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν Χριστῶνυμον κλησίν· οὐδόλως ἐπτοήθησαν ἀπειλὰς τῶν τυράννων· καὶ στεφθερόροι νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

ⲙ 16. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ὑπῆρχεν ἐκ σεβαστείας τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ· ἐγένετο ἐπίσκοπος Πιδαχόου κατὰ τὸν Συναξαριστὴν (ἰσως Πίδας καὶ Χλόης, πόλεων τῆς Παλαιστίνης Καππαδοκίας, ὑπὸ τὸν τῆς Σεβαστείας μητροπολίτην), ἤλθησε διὰ πυρὸς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 200 ἔτει· ὅτε ἀπερχόμενος εἰς τὸ ἡτοιμασμένον αὐτῷ πῦρ, ἐψάλη

λιν, ὡς λέγουσι, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, κτλ. εἰς ὕμνον τῆς ἁγίας Τριάδος, καθὼς εἰσημειώται σελ. 123. Ὁρα καὶ Μαρτίου 11.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

(-) εἰας χάριτος πεπληρωμένος, Ἀθηνόγενες ὁλος ἐδείχθη, ὡς ἱερέων καὶ δικαίων συμμέτοχος, τοὺς μὲν ἐπλήρου σοφίας διδάγμασι, τοῖς δὲ ἐδίδου κανὼν ἀκριβέστατον, ὧ γηθόμενοι, αὐτὸν οἱ πιστοὶ δοξάζωμεν, πρεσβεύοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θ 17. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.
Κατάλυσις στήου καὶ ἐλαίου.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου, ἐκ Πισσιδείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ, θυγάτηρ ἑνὸς τινὸς τῶν εἰδώλων μονογενῆς. Ἀπορφανισθεῖσα δὲ τῆς μητρὸς καὶ εἰς γυναῖκα τινὰ παραδοθεῖσα, ἐδιδάχθη δι' αὐτῆς, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Τῷ δὲ 15 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, συλληφθεῖσα ὑπὸ Ὀλυβρίου τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐρωτηθεῖσα τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν πίστην, ἀπεκρίνατο· «Μαρίνα ὀνομάζομαι» τῆς Πισσιδείας εἰμὴ γέννημα καὶ θρέμμα· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπικαλοῦμαι». Ἐκ τούτου δεσμὰ καὶ φυλακὰς καὶ μάστιγας πολλὰς ὑπομείνασα, ἀπετμήθη τελευταῖον τὴν κεφαλὴν, τῷ 270 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (Ὁρα σελ. 226.)

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ πατρὸς ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἰδῶλα, καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὀφρὺν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνὴ ῥωσθεῖσα ἰσχύει δὲ Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένῃ Παρθένε, ἀκηράτοις στέμμασιν, ἐστεφανώθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινηχθεῖσα, θαύμασι κατελαμπρύνθης τῶν ἁμαρτῶν, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω Μάρτυς χειρὶ
(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

τοῦ Κτίστου σου.

¶ 18. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Αἰμιλιανου.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Λίθος τίμιος τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος ἐν τοῖς ταμίοις, τοῖς οὐρανίοις γέγονας ἅγιε, τοὺς προσκυνούντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες· Μάρτυς ἐνδόξε Αἰμιλιανέ γενναιοτάτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῷ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὰ ὑμνητήρια, Αἰμιλιανῷ δευτερομυρίσιν ἀναμέλψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνων τῶν εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν καὶ παρέχει τοῖς πιστοῖς, τὴν χάριν ἀφθονον, τοῖς κραυγάζουσι, χαίροις μάρτυς πολυάθλε.

¶ 19. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὀσίας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη. (Ὁρα σελ. 239.)

Ἔτερον τοῦ Ὀσίου. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. (Ὁρα σελ. 233.)

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αγνεία ψυχῆς, ἐνθέως ὀπλισάμενος, καὶ ἀπαυστον εὐαχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Διε τὰς φάλαγγας, θαυματουργέ Πατήρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

¶ 20. Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἠλίου τοῦ Θεσβίτου.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἠλίας ὁ μεγάλωνυμος ὑπῆρχε ἐκ Θίβης ἢ Θέσβης πόλεως τῆς Γαλατίας πέραν τοῦ Ὀρδάνου, ἐκ γένους ἱερατικοῦ, ἀνὴρ ἐρημικὸς καὶ ἀσκητικὸς χαρῶν κτῆρος, ἐνδεδυμένος μῆλωσιν (δέρμα προβάτου), καὶ ζώνην δερματίνην περι-

ζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐρμηνεύεται Θεὸς Κύριος ἢ Θεὸς ἰσχυρός. Ὁ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ζῆλος αὐτοῦ συγκρίνεται πρὸς τὸ πῦρ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς διδασκαλίαν καὶ ἔλεγχον, πρὸς λαμπράδα καιρομένην· ἐκ τούτου ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Ζηλωτῆς. Οὗτος οὖν, ὑπὸ τοιοῦτου ζήλου πυροόμενος, ἤλεγξεν αὐστηρῶς τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ. Ἐκλείσει τὸν οὐρανὸν διὰ προσευχῆς, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐνιαυτούς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. Ἐκόμισαν αὐτῷ κόρακι τὰ πρὸς τροφὴν ἀναγκαῖα, ὅτε ἐκρύπτετο, διὰ προσταγῆς Θεοῦ, παρὰ τὸν χεῖμαρρον Χωρῶθ. Ἐπλήθυνε τὴν ὀλιγότητα τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ ἑλαίου τῆς πενιχρᾶς καὶ γῆρας Σκρεφθεῖας γυναικός, ἥτις ἐφιλοξένησεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ ἀποθάνοντα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀνέστησε πάλιν. Κατέβηκε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος, καὶ κατέκαυσε τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ θυσίαν ἐνώπιον παντός τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Κατέσφαξεν εἰς τὸν χεῖμαρρον Κισσῶν τοὺς 450 ψευδοπροφῆτας ἱερεῖς, τοὺς προσκυνούντας τὰ εἰδῶλα καὶ διαστρέφοντας τὸν λαόν. Ἐδίδετο παραδόξως τροφὴν διὰ χειρὸς Ἀγγέλου, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐκείνης ἐνδυναμωθείς, περιεπάτησε 40 ἡμερονύκτια. Εἶδε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρῶθ, ὅσον ἐνδέχεται εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν. Προεῖπε τὴν καταστροφὴν τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ὀρχέζου τὸν θάνατον· καὶ τοὺς παρὰ τούτου ἀποσταλέντας δύο πενηκοντάρχους κατέκαυσε πρὸς τιμωρίαν, ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβιβάσας πῦρ. Ἔσχιζε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διέβη αὐτός καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἐλισσαῖος διὰ ξηρᾶς. Καὶ τελευταῖον ἐνθ' συνελάλει μετ' αὐτοῦ, ἀρπαγείς αἰφνιδίως ὑπὸ πυρίνου ἄρακτος, τῷ 895 πρὸς Χριστοῦ, ἀνελήφθη ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου δῆποτε μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ζῶντα, ὡς καὶ τὸν Ἐνώχ (Γεν. ε'. 24, Δ'. Βασι. β'. 11). Ἀλλὰ καὶ ἐκείθεν, μετὰ λίτης, ἤλεγξε δι' ἐπιστολῆς τὸν Ἰωρᾶμ, υἱὸν τοῦ Ἰωταφάτ, καθὼς ἐστὶ γεγενημένον. Καὶ ἤλθεν αὐτῷ (τῷ Ἰωρᾶμ) ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλίου τοῦ Προφήτου λέγων· Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου· Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης, κτλ. (Β'. Παρλ. κ'. 12). Ἐπίστευτε δὲ ταῦτα ὡς γνωμοδοτοῦσιν οἱ πλείστοι τῶν ἐρμηνευτῶν, ἢ διὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἐλισσαίου, ἢ δι' ἄλλου τινὸς Προφήτου, φανείς εἰς αὐτοὺς ὡς περ ἐράνη καὶ ἐπὶ τοῦ θεμερίου ὄρους εἰς τοὺς Μαθητάς τοῦ Χριστοῦ (Αὐγούστ. 6).

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ

Ἕνσαρκος Ἀγγελος τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος, ἀνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νότους ἀποδιώκει καὶ λεπροὺς καθαρίζει, διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Κεντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος θ

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυ-

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθῆκὴ Βέροιας

τα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

⊕ 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλῶ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Οὗτοι ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, ἐν ἔτει 518. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ Συμεὼν, ἀσκήσας πρότερον ἐν ἐρημίᾳ τινὶ 29 ἔτη, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς Ἐμεσαν τῆς Συρίας· ὅπου τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τελέσας, προσποιούμενος τὸν Σαλὸν, ἐτελεύτησε τῷ 570. ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (Σελ. 269.)

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμπαντα, Συμεῶνα τὸν ἰσάγγελον, καὶ θεοφόρον εὐφημήσωμεν· σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

⊕ 22. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, καὶ τῆς ἁγίας Παρθενομάρτυρος Μαρκελλῆς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως τινος τῆς Γαλιλαίας, κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος κειμένης, ἧτις ἐκαλεῖτο Μάγδαλα, ἀφ' ἧς ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Μαγδαληνή. Ἐκβαλόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ ἀπ' αὐτῆς τὰ ἐπτὰ δαιμόνια, ὑφ' ὧν ἐπασχε πρότερον, ἐγένετο αὐτοῦ μαθήτρια πιστὴ καὶ ἀχώριστος, ἀκόλουθουσα αὐτῷ καὶ διακονοῦσα ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου· καὶ τότε ὑποστρέψασα εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν λοιπῶν Μυροφόρων, ἡτοίμασαν τὰ πρὸς ἄλειμμα τοῦ Κυριακοῦ Σώματος ἀρώματα. Τῇ δὲ Κυριακῇ λίαν πρῶτ' ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ πρὶν ἔτι φανῶσιν οἱ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μνηύσαντες Ἀγγελοι, ἰδοῦσα ἡ Μαγδαληνὴ τὸν λίθον ἡμέρον ἐκ τοῦ μνημείου, τρέχει, καὶ ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην. Ἐπανελθούσα εὐθὺς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ κλαίουσα ἔξω, ἤξωθή πρώτη ἰδεῖν τὸν Κύριον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτι καὶ προσπεσούσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἤκουσε τὸ, Μήμου ἄπτου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, ἀθέβαια πάντα τὰ τῆς Μαγδαληνῆς. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐτελεύτησεν ἐν Ἐφέσῳ κηρύττουσα ἐκεῖ τὸν Χριστόν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθεις Μαρίας, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα.

καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Κυρίου, τοῖς νόμοις, καὶ τοῖς θείοις διδάγμασι, πει-
θομένη Μαρκέλλα, καὶ ἀμέμπτως φυλάττουσα, τὴν βίαν
πτοηθεῖσα τοῦ πατρὸς ὡς νύμφη ἀκήρατος Χριστοῦ, ἐν
τοῖς ὅρεσιν ἠυλίζου, ἐν οἷς διώκων εὐρίσκει καὶ ἐκτείνει σε·
Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύϊν, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι,
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η λαμπρά σου ἄθλοισι, ὡς καλλιμάρτυς Μαρκέλλα,
τῶν πιστῶν ἐφαίδρυνε, τὰς διανοίας ἐνθέως, θάνατον,
τοῦ ζῆν ἀνόμως προκρίνει πάντας, πείθουσα, καὶ γὰρ
ἐτμήθη ξίφει τὴν κάραν, σὺν μαστοῖς ὑπὸ πατρῴας χειρός·
ὦ δράμα! ὑπὲρ τοῦ νόμου Χριστοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοί-
τήσας Μαρία, σὲ ἀληθῆ μαθήτριάν προσήκατο, ὅλην
σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰά-
ματα, ἐπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστάσα νῦν ἐν οὐρανοῖς,
ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά· καὶ τοῦ ἁγίου
Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Περὶ μὲν τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὅρα Σεπτεμβρίου 22. Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς
Βουζεὶ, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ Ἰωακείμ
(Ἰερονίου). Τῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης, περὶ τὸ 593 ἢ 594
πρὸ Χριστοῦ, ἤρξατο προφητεύειν. Αἱ ὑπὸ Θεοῦ προσταχθεῖσαι εἰς αὐτὸν πολλαὶ
συμβολικαὶ πράξεις ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς γλωσσολογῆσαντας κατὰ τῆς ἱερᾶς
θρησκείας ἀτοπωτάτων χλευασμῶν. Προφητεύσας δὲ περίπου 20 ἔτη, ἐφονεύ-
θη, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ τινος ἄρχοντος Ἰουδαίου, διότι ἤλεγε τὴν εἰδωλολατρείαν
αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 48 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τρίτη
τῶν μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον· Καὶ τρόπων μέτοχος. (*Ὁρα σελ. 236.)

Ἔτερον, ἤχος δ'.

Αστέρα πανέκλαμπρον ἢ φωτοφόρον Φωκά, ἐν ὕψει σέ
ἔθετο τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸς, θαυμάτων ταις λάμψε-
σι πάντων τὰς διανοίας καταυγάζοντα ὄντως, μειοῦν-
τα καὶ ὁμίχλην τῶν δεινῶν νοσημάτων, τῶν πίστει προ-
σιόντων τῇ σκέπῃ σου, θεόληπτε.

Καὶ τοῦ Προφήτου. Τοῦ Προφήτου σου Ἰεζεκιήλ. σ. 258.

Ⲅ 24. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χρηστίνης.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 200, ἐπὶ τῆς Σεβήρου βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (*Ὁρα σελ. 226.)

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδὴς περιζερά ἐγνωρίσθης, πτέρυγας ἔχουσα χρυ-
σᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χρι-
στίνα σεμνή. Ὅθεν σου τὴν ἐνδοξον. ἑορτὴν ἐκτελοῦ-
μεν, πίστιν προσκύνουντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην,
ἐξ ἧς πηγάζεις πᾶσιν ἀληθῶς, ἱάμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ
σώματος.

Ⲅ 25. Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης, Μητὴρ τῆς
Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ μὲν Θεοπρομήτωρ Ἀννα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔζησεν 69 ἔτη, ἡ δὲ
σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ, 80. Τίς δὲ ἐκ τῶν δύο ἀπέθανε πρότερον, οὐδὲν
οὐδείς ἀναφέρει, εἰ μὴ ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀπωρραγίσθη ἀμφοτέρων τῶν γονέων,
τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ὅτε διέτριβεν ἔτι ἐν τῷ Ναῷ. Ὁρα Νο-
εμβρίου 21 καὶ Σεπτεμβρίου 8.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κηύσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα θεό-
φρον Ἀννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφφραινομέ-
νων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τι-
μῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἰλασμὸν ἀειμακάρισε.

Κοντάκιον. ἤχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάσωμεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς εὐδόκησας.

26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους, καὶ τῆς ἁγίας Ὁσιμαρτύρας Παρασκευῆς.

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ὁ μὲν Ἑρμόλαος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 306 ἔτει. Ἡ δὲ Παρασκευή, ἦν ἐκ κόμης τινὸς τῆς Ρώμης, γονέων εὐσεβῶν, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας, θυγάτηρ· ἥτις γεννηθεῖσα τῇ Παρασκευῇ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ, ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα. Παιδιόθεν δὲ τὰ ἱερὰ γράμματα διδασκούμενη, ἐσχόλαζεν εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν, βίον μοναχικὸν διάγουσα, καὶ πολλοὺς ὁδηγοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς, δι' αὐτὸ τοῦτο συλληφθεῖσα, καὶ προτρεπομένη εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνησιν, ἀπεκρίθη τὸ τοῦ Ἱερεμίου· Θεοὶ, οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς (ἰ. 11). Ἐκ τούτου πολυώδυνα βάσανα, ὑπομείνας, τελευταῖον ἀπειμῆθη τὴν κεφαλὴν τῷ 140 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὁρμ. σελ. 253.)

Τῆς ἁγίας, ἤχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ἀθλοφόρῳ οἱ πῖσοι τὸν ὑμνητήριον, Παρασκευὴ δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἀφθονον, τοῖς κραυγάζουσι· Χαῖρε Μάρτυς πολύαθλε.

27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παν-

τελετήμονος.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Οὗτος ἦν Νικομηθεὺς τὴν πατρίδα, Εὐστοργίου καὶ Εὐδούλης υἱός, εἰδω-
λοάτρου μὲν ὄντος τοῦ πατρὸς, χριστιανῆς δὲ τῆς μητρὸς ἐκ προγόνων· ὅ-
ς καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν ὁδηγηθεὶς, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ ἀνω-
τέρω (εἰς τὰς 26) Ἑρμολάου κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη. Διδαχθεὶς δὲ τὴν ἰατρι-
κὴν τέχνην, μετήρχετο αὐτὴν φιλανθρώπως, πᾶσαν νόσον ἰώμενος τῇ χάριτι
μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ, ἢ τῇ τέχνῃ, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ψυχῶν καὶ σωμάτων
πρὸς πάντας ἐπιδεικνύμενος συμπαθῶς, ἅψ' οὐ καὶ Παντελεήμων ἐπαξίως
μετωνομάσθη ἀντὶ Παντολέοντος, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀνοίξας ἁε ποτε
διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ θείου ὀνόματος τυφλοῦ τινος τοὺς ὀφθαλμούς, ἐρώτησεν
ἐκ τούτου καὶ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅμματα, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅπερ
καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἐγένετο αἷτιον. Καθότι ἐρωτηθεὶς ὁ πρῶν τυφλὸς ὑπὸ
τινος, καὶ πῶς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠνεώχθησαν, καὶ ὁμολογήσας παρρησία, κατὰ
μίμησιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἐκείνου τυφλοῦ, τὸν τε ἰατρὸν, καὶ τῆς ἰατρείας αὐτοῦ
τὸν τρόπον, αὐτὸς μὲν ἀναιρεῖται παρευθὺς· ὁ δὲ Παντελεήμων συλληφθεὶς, καὶ
πολλὰς μάλιστα ὑπομείνας, τελευταῖον ἀποτέμνεται καὶ τὴν τιμίαν κεφαλὴν,
τῷ 505 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Α Ἰθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικέ Παντελεήμον, πρέσβευε
τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Μ αρτύρων ἀγλαΐσμα Παντελεήμων σοφὲ, ἐδείχθης μα-
κάριε, θεραπευτὴς εὐμενής, τοῖς πίστει προστρέχου-
σι· πόθω τῷ ἐν τῷ θείῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ σου, ἱασιν
νοσημάτων καὶ παντοίων κινδύνων, παρέχων ἀεννάως ἀ-
θλητὰ ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. 6'. Αὐτόμειλον.

Μ ιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἱαμάτων τὴν χά-
ριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἄθλοφόρε καὶ Μάρτυς
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡ-
μῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ
σκάνδαλα, ἐκ τῶν βωόντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προ-

δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

μερου Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. (Ὁρα σελ. 255.)

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἐνδοξε· ὅθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θ 29. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς ἁγίας Μαρτυρῆς Θεοδότης.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 245.)

Τῆς Μάρτυρος· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. (Ὁρα σελ. 226.)

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκλήρωσαι· Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος. τοῦ πυρὸς Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας· ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θ 30. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑξήκοντα, Σίλα, Σιλουανῷ, Κρήσκεντος, Ἐπαινατοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. (Ὁρα σελ. 255.)

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Εἰς τὰ τοῦ κόσμου δραμόντες πληρώματα, θεογνωσίας τὸν λόγον ἐσπείρατε· καὶ στάχυν πολύχουν δρεψάμενοι, Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων προσήξατε, Ἀπόστολοι Χριστοῦ παναοίδημοι.

Θ 31. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, καὶ

ἡ ἀναχομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ὁ μὲν Εὐδόκιμος ἦν υἱὸς εὐσεβῶν καὶ λαμπροτάτων γονέων, Πατρικίων τῶν ἀξιώμα, ἐκ τῆς Καππαδοκίας καταγομένων. Ζήσας δὲ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι, καὶ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν εὐδόκιμος τῶντι φανείς, ἐτελεύτησεν περὶ τὰ 840, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου. Περὶ δὲ τῆς προλεύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὅρα Αὐγούστου 1.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὃ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους σκηνάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου ἅγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα. Διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ. Σῶσον Κύριε. Ὅρα ἐμπροσθεν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Εκ τῆς πυρίνης αἰγλῆς τοῦ θείου Πνεύματος, ἐμπνευσθεὶς Ἀπόστολε Φιλίππε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν κατεφώτισας τοῖς διδάγμασι, καὶ τοῖς λόγῳ μόνῳ θαύμασιν ἐστήριξας, καὶ τῷ σῷ Διδασκάλῳ προσήγαγες· ἦν περίσωζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος α'.

Εὐφράνθη μυστικῶς τῶν Κυπρίων ὁ δῆμος, τῇ Ἀναχομιδῇ τοῦ πανσέπτου σου Σκήνου, καὶ τοῦτο ὑπεδέξατο, ὥσπερ δῶρον πολύτιμον· τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἀπολοιμοῦ καὶ λιμοῦ τε, ἀνομβρίας τε, καὶ τῆς ἀκρίδος Παμμάρκαρ, ἐκλύτρωσε Φίλιππε.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ησεπτῇ σου σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ λάρνακι, τῶν ἱερῶν σου λειψάνων· πάντες οὖν οὐ προσιόντες καὶ προσκυνοῦντες, ἅπασαν δαιμόνων

θάλασσαν ἀποσοδοῦνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυτροῦνται τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

Θ' 1. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ἀσπιοῦ Σταυροῦ καὶ ἀπαιτῆ των ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων των Μακκαθαίων καὶ τῆς ἀπαιτῆς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἡλεάζρου.

Διὰ τὰς κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, συμβαινύσας ἀσθενεῖς, ἐπεκράτει τὸ πάλαι συνήθεια ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα περιφέρηται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ πλατείας τὸ τιμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἁγιασμόν τοῦ τόπου καὶ νόσων ἀπαλλαγὴν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἐκφέροντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ θησαυροφυλακίου, ἀπετίθουν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς ἁγίας Σοφίας) κατὰ δὲ τὴν σήμερον καὶ ἐφεξῆς ἕως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, λιτανεύοντες μετ' αὐτοῦ καὶ ὅλην τὴν πόλιν, προετίθουν αὐτὸν ἔπειτα τῷ λαῷ εἰς προσκύνησιν. Καὶ αὕτη μὲν ἐστὶν ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Οἱ δὲ ἅγιοι Μακκαθαῖοι, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν· Ἀβείμ, Ἀντώνιος, Γουρίας, Ἠλεάζρος, Εὐσεβωνᾶς, Ἀχείμ καὶ Μάρκελλος· οὗτοι Ἰουδαῖοι ὄντες τὸ γένος καὶ τῶν πατρῶων νόμων φύλακες ἀκριβεῖς, ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου, τοῦ ἐπωνομαζομένου Ἐπιφανοῦς, βασιλέως τῆς Συρίας, καὶ τῶν Ἰουδαίων ἀσπόνδου ἔχθρου· ὅς τις ἅπαν τὸ ἔθνος αὐτῶν καταδουλώσας, καὶ πολλὰ ποιήσας κακὰ, ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερὰ τῆς θρησκείας πράγματα, ἠνάγκαζεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἄλλους, ἵνα καὶ καίας φάγῃσι χοίρινον, ἀπηγορευμένον ὑπὸ τοῦ Νόμου. Τότε καὶ οἱ εὐσεβεῖς οὗτοι Παῖδες, συλληφθέντες μετὰ τῆς Μητρός αὐτῶν καὶ τοῦ Διδασκάλου, καὶ κατὰ δυνάστευόμενοι εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν νομίμων, καθυπετάθησαν εἰς μύρια κολαστήρια, ὅσα γνώμη τυραννικὴ καὶ ψυχὴ θηριώδης δύναται ἐρευνεῖν. Οἱ δὲ πάντα γενναίως ὑπομείναντες, καὶ δεῖξαντες διὰ τῶν ἔργων, ὅτι ὁ λογισμὸς ἐστὶν αὐτοκράτωρ τῶν παθῶν καὶ δύναται νικῆσαι αὐτὰ, ἐν βέλῃ, ἐτελεύτησαν ἐνδοξῶς ἐν ταῖς βυσσίνεσι, προδόντες τὴν ζωὴν διὰ τοῦ θεοῦ Νόμου τὴν τήρησιν, πρῶτον μὲν ὁ γηραιὸς διδάσκαλος Ἠλεάζαρ, εἶτα καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἡ δὲ θαυμαστὴ μήτηρ Σολομονῆ, γενναίως πεπληρωμένη φρονήματος, καὶ τὸν θῆλυ λογισμὸν ἄρρενι θυμῷ διεγείρασσα (Ε' Μακκ. ζ' 21), παρίστατο εἰς τὸν κατὰ τοῦ τυράννου θρίαμβον τῶν τέκνων, ἐνισχύουσα ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ

πίστεως ἀγῶνα, καὶ ὑποφέρουσα εὐψύχως τὰς οὐνάς αὐτῶν διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας. Ἰδοῦσα δὲ καὶ τὸν νεώτατον αὐτῆς υἱὸν τελειωθέντα, ρίπτεται ἐσχάτῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἀξιούται μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τοῦ μακαρίου τέλους, τῷ 168 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων, Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς οὐδύνας, ἴασε φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σὼσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον τῶν ἁγίων, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάρηθμοι, καὶ θείου φωτός οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ μαρτύρων μέγιστοι μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰτείσασθε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

Ⲅ 2. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Μετὰ τὸν λιθασμὸν τοῦ Πρωτομάρτυρος ὑπὸ τῶν Χριστοκτόνων Ἰουδαίων (Δεκεμβρ. 27), Γαμαλιήλ ὁ τούτου διδάσκαλος ἐνεθάρρυνε τινὰς τῶν Χριστιανῶν, ἵνα ἐλθόντες νυκτός, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου ἔρραντες, θάψωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀγρόν, ἀπέχοντα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως 20 μίλλια, καὶ καλούμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Καφαρ-γαμαλά, ὃ ἐστὶν ἀγρὸς Γαμαλά, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Γαμαλιήλ μετὰ ταῦτα ἐτάφη. Κατὰ δὲ τὸ 415 ἔτος, ἀνὴρ τις εὐσεβὴς. Λουκιανὸς τὴν κλῆσιν, ἱερεὺς τὸ ἄξίωμα, ἐφημέριος ἐκκλησίας τινός, πλησίον τοῦ ἀγροῦ ἐκείνου, ἀπεκαλήφθη δι' ὀράματος ἐκ Θεοῦ τὸν τόπον, ἐνθα ἦν τεθαμμένος ὁ Πρωτομάρτυς, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλεν εὐθὺς εἰς Ἰωάννην τὸν τότε Πατριάρχην Ἱερουσαλὴμων. Ἀπελθόντες δὲ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, καὶ σκάψαντες, εὗρον λάρνακα, Ἐβραϊστὶ ἐπιγεγραμμένην, Στέφανος· καὶ ἀνείξαντες αὐτήν, καὶ τὸ ἱερώτατον Λεῖψκον λαβόντες, μετεκόμισαν αὐτὸ εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ μεγάλης ὁρροφίας.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε·

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'. Αὐτομέλον.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου γεωργοῦ Πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στεφανον ἐνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανίτα τῶν μαρτύρων ὁ Πρωτόαθλος.

Θ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαάκιου, Δαλαμάτου, καὶ Φαύστου.

Τούτων ὁ μὲν Ἰσαάκιος, ὃς τις καὶ Ἰσάκιος, καὶ Ἰσάκης εὐρίσκεται γεγραμμένος, καὶ κατὰ τὴν 30 τοῦ Μαΐου ἰδιαιτέρως ἐορτάζεται, ἐγένετο μοναστής ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐργάτης πάσης ἀρετῆς, ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἠξιωμένος, οἰκῶν πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν καλύβῃ μικρᾷ. Ὅτε δὲ Οὐάλης ὁ ἀρειανόφρων ἐξεστράτευσεν αὐτοπροσώπως κατὰ τῶν Γόθων, τῶν περὶ τὸν Δούναβιν ποταμὸν, ἐξελθὼν ὁ ὅσιος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, εἶπε παρρησία ὅτι ὁ Θεὸς ἐκίνησε τοὺς βαρβάρους κατ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐκίνησε κατὰ τοῦ Θεοῦ πολλὰς γλώσσας εἰς βλασφημίαν, καὶ τοὺς ὑμνοῦντας αὐτὸν ἀπεδιώξεν ἐκ τῶν θείων οἰκῶν· καὶ ὅτι ἐὰν παύσῃ πολεμῶν τῷ Θεῷ διὰ τῆς αἵρέσεως, καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἀρίστους ποιμένας εἰς τὰ ποιμένα τοῦ Χριστοῦ, κερδήσει τὴν νίκην ἀπόνως· ἐὰν δὲ, μὴ ποιήσας ταῦτα, μὴδὲ ἔχων σύμμαχον τὸν Θεόν κροτήσῃ τὴν μάχην, ἡ καταστροφή αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος ἐστὶ βεβαία. «Μαθήσῃ, εἶπεν ἐκ τῆς πείρας, ὅσον ἐστι σκληρὸν τὸ πρὸς κέντρα λακτιζεῖν· οὔτε γὰρ ἐπανήξεις καὶ προσαπολέσεις τὴν στρατίαν». Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὀργισθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν κατακλείσας τὸν ὅσιον, ἐν τιμωρῇ αὐτὸν καὶ θανατώσῃ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἐκίνησε κατὰ τῶν βαρβάρων· ἀλλὰ κατὰ κράτος νικηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κατεκαύθη ζῶν ἐν τινι κόμῃ τῇ 378 ἔτει (Θεοδώρ. Κύρου. Ἰστ. Ἐκκλ. Λόγ. δ'. 31-32). Ὁ δὲ ὅσιος ἀπολύθεις τῆς φυλακῆς, καὶ θαυμασθεὶς διὰ τὴν πρόρρησιν ταύτην, ἐθουμάσθη ἔτι μᾶλλον διὰ τὸν ζῆλον αὐτοῦ, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὴν ἐν ἔτει 381 συγκροτηθεῖσαν Β'. Οἰκουμένην Σύνοδον. Μετὰ ταῦτα, μονῆς ἀνεγερθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριν αὐτοῦ, ἐποίμανεν εὐσεβῶς τοὺς μετ' αὐτοῦ συνακολουθῶντας· καὶ δοὺς αὐτοῖς τύπον μοναδικοῦ βίου τὸ ἑαυτοῦ παράδειγμα, ἐκοι-

μήθη ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταλιπὼν διάδοχον αὐτοῦ - Δαλμάτον.

Ὁ δὲ Δαλμάτος οὗτος κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπῆρχε στρατιώτης, ἐν τῇ Β. σχολῇ τῶν καλουμένων Σχολαρίων στρατιωτῶν συνηριθμημένος· ὕστερον δὲ καταλιπὼν πάντα, καὶ παραλαβὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰρημένην τοῦ Ἰσαακίου μονήν, ἐν ᾗ ἐνδυθεὶς τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἐγένετο διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ αἰδέσιμος εἰς πάντας· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ, τ. 431 ἔτει συγκροτηθεῖσαν Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον· καὶ δείξας ἐν αὐτῇ κατὰ τοῦ Νεστορίου τὴν ὁρθόδοξον ζῆλον αὐτοῦ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου Πατέρων Ἀρχιεπισκόπων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μοναστηρίων. Ζήσας δὲ ἐπὶ ὑπὲρ τὰ 80, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (*Ὁρα σελ. 269.)

Κοντάκιον. ἦχος θ'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ὡς φωστῆρας, καὶ τὰς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας ἐν τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσαάκιον εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας, αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θ 4. Τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

(*Ὁρα τῇ 22 Ὀκτωβρίου).

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (*Ὁρα σελ. 255.)

Κοντάκιον. ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐκ ἐπὶ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφάρτους δωρεὰς εἰληφότες, διαφθορὰς διέμειναν θανόντες παρεκτός· ὅθεν ἐξανίστανται μετὰ πλείονας χρόνους ἀπασαν ἐνθάψαντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὐς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Θ 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν

Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐσταθίου.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, στρατιώτης τὴν τάξιν ἀπὸ τῶν χρόνων ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, πατὴρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ἐλέγχων δὲ τὴν τοῦτου ἀσέβειαν, καὶ ἐνθυμίζων αὐτὸν, ὅτι ἦν ἀνεπίος τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Χριστιανῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἀνετράφη τῷ γάλακτι τῆς εὐσεβείας, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐδιδάχθη, καὶ συμμαθητὴς ἐχρημάτισε Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, καὶ ἀναγνώστης ἐγένετο τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

κλησίας· καὶ ὅτι ἀθετήσας ἤδη τὰ πάντα, καὶ παραβάτης γενόμενος τῶν εἰς τὸ θεῖον Βάπτισμα ὑποσχέσεων αὐτοῦ, προσέφερεν εἰς τὰ εἶδωλα τὴν εἰς μόνον τὸν θεὸν ὀφειλομένην προσκύνησιν· ταῦτα λέγω, ἐνθυμίζων τὸν ἀποστάτην ἐλεγκτικῶς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 361 ἔτος, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐν ᾗ τοῖς στρατιωτικοῖς πλέον τῶν 60.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν.
Ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐν θεοῦ εὐφροσύνης· ἀνείσιν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα.

Ἑπεφάνη ἡ χροιά

Τὸ θεῖον ἀγλαΐσμα καὶ πολυούχον ἡμῶν, πρεσβεΐαις σου ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεὸν καὶ λιτταῖς Εὐσίγνιε παναοίδημε, φύλαττε ἐκ κινδύνων, συμφορῶν τε καὶ νόσων, πάντας τοὺς εὐσεβῶς τε τὴν σὴν μνήμην τελούντας, πολλὴν γὰρ μάρτυς πρὸς Θεὸν τὴν παρρησίαν πλουτεῖς.

Κοντάκιον, ἥχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

() Ὡς εὐσεβεΐας μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Κοντάκιον, ἥχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θεῇ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

Θ 6. Ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχαία καὶ ἰχθύος Κατάλυσις*

Ἐπειδὴ πολλάκις προεῖπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ, οὐ μόνον περὶ τοῦ ἰδίου πάθους καὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μέλλοντων διωγμῶν καὶ θλίψεων αὐτῶν τῶν Μαθητῶν· καὶ ἐπειδὴ τὰ μὲν δεῖνὰ ἦσαν πρόχειρα, ἡ δὲ ἀντὶ τούτων ἀπόλαυσις τῶν ἀγαθῶν, μέλλουσα καὶ ἐλπίζομένη διὰ τοῦτο, ἵνα πληροφρήσῃ αὐτοὺς ὀφθαλμοφανῶς περὶ τῆς δόξης ἐκείνης, ἣτις ἐστὶν ἡτοιμασμένη διὰ τοὺς ἕως τέλους ὑπομείναντας, παραλαμβάνει τοὺς τρεῖς προκρίτους αὐτοῦ μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς τὸ Ὀρθόριον ὄρος καταμόνας, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς, Ἐξείκησεν, μετὰ τῆς ὑπερφυοῦς καὶ ἐξαισιου ταύτης φωτοχυσίας, ἐπιφαίνοντες διὰ μιᾶς τῶν προφητῶν οἱ ἀκρότατοι, Μωϋσῆς, καὶ Ἠλίας, συλλαλοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ δεικνύοντες ἐνταυτῷ, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, παραστάντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ δουλοπρεπῶς, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐκ τοῦ Ἄδου, ὡς πρὸ πολλῶν αἰώνων ἀποθνήσκων (Σεπτεμβρίου 4), ὁ δὲ Ἠλίας ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔτι ζῶν ἀνελήφθη (Ψαλ. 20). Μετ' ὀλίγον ἐπισκιάζει αὐτοὺς νεφέλη φωτεινὴ, καὶ ἐκ τῆς νεφέλης ἀκούεται πάλιν ἡ αὐτὴ φωνή, ἣτις ἠκούσθη καὶ ἐν τῷ Τορδάνῃ (Ἰανουαρ. 6), μαρτυροῦσα τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεοειότητα, καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε (Ματθ. ιζ'. 15). Ταῦτά εἰσι τὰ θεοπρεπῆ καὶ παράδοξα τῆς παρουσίας Ἑορτῆς, ἣτις ἐστὶν εἰκὼν καὶ προτύπως τῆς μελλούσης καταστάσεως τῶν Δικαίων, ὡς τὴν λαμπρότητα ἐδήλωσεν ὁ Κύριος εἰπών· Τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος (Ματθ. ιγ'. 43). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς ταύτης ψάλλεται καθ' ἐκάστην ἐν ταῖς Ὁραῖς (σελ. 91), εἰς ὑπόμνησιν παντοτεινῆς τῆς δόξης ἐκείνης.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ' αὐτός.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, προσθείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτροδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἥχος ὁ αὐτός.

Επὶ τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπκύγασμα.

Ω 7. Τοῦ ἁγίου Ὁσίου καὶ ἁγίου Νικητοῦ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Οὗτος ἦν Πέρσης τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, εἰδωλόματρός τε πρῶτον. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος Χριστιανοῦ, Ἀθάρου τὸ ὄνομα, ἀπῆλθεν εἰς Νίσιβιν, πόλιν τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου βαπτισθεὶς, ἐνεδύθη τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐν τινι μοναστηρίῳ. Μετὰ ταῦτα ἀναβὰς ἐπὶ τινος ὄρους, ἐκαρτέρησεν ἐκεῖ ἐν ἄκρᾳ ἀκητέι, θαύματα τελῶν εἰς τοὺς προσερχομένους αὐτῷ, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφων. Ταῦτα δὲ μαθὼν Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅτε κατὰ τῶν Περσῶν ἐξεστράτευσεν ἐν ἔτει 363, ἀπέστειλε καὶ ἐκδιώλυσεν αὐτόν τε καὶ δύο μαθητὰς αὐτοῦ, ἡνίκα ἐψαλλον τὴν Τρίτην Ὁρῶν.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

Καὶ τοῦ ἁγίου Ἀπολυτίκιον, ἥχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Τὸν ὁμώνυμον Θεοδοσίον, καὶ ὁμότροπον ἀναδειχθέντα, τὸν ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ἀναφαίνοντα ἀστέρα τοῖς θαύμασιν ἄδυτον, θαυματουργὸν καὶ ἱαματικόν, Νέον Θεοδοσίον, εὐσεβοφρόνως ὑμνήσωμεν λέγοντες, Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἥχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτάζουσι σήμερον, οἱ Ναυπλιεῖς καὶ Ἀργεῖοι, εορτὴν Ἐχαρμόσυνον, τῆς φωτοφόρου σου μνήμης, ἅπασαν Πελοπόννησον προσκαλοῦσαι, χαίρουσι γὰρ ὡς κεκτημέ-

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

27

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

ναι, τὸν πανέντιμόν σου τάφον, Θεοδόσιε, θεόφρον ὄσιε.

Ⲭ 8. Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἐπισκοποῦ
που Κυζίκου.

Ἦρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου, ἕως τοῦ Ἀρμενίου, περὶ
τὰ 815, ὅφ' οὗ ἐξορίας καὶ θλίψεως πολλὰς ὑπομείνας, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εὐδοκί-
ων προσκύνησιν, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς ἄνω.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Ⲭ εἰας πίστεως ὁμολογία, ἀνεκκήρυξας ἐν παρρησίᾳ, ὁρ-
θοδοξίας τὰ ἅγια δόγματα, καὶ βασιλέα κατήσχυνας
ἄνομον, ὑπερορίας ἀδίκως ὁμίλησας, Πάτερ ὄσιε, Αἰ-
μιλιανέ ἐνδοξε, Κυζίκου τὸ καύχημα, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ⲭ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ματθαίου.

Ἀρ' οὗ ὁ προδότης Ἰούδας ἔλαβεν ἀντάξιον τῆς παρανομίας αὐτοῦ τὸ
μισθόν, κρεμασθεὶς ὑπὸ ἀπειλπισίας, καὶ τελειώσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐλε-
εινοῦ καὶ κατησχυμμένου ἐκείνου θανάτου (καθότι πεσὼν ἀπὸ τῆς κρεμάστρας
ἐπίστομα, ἔσκασε κατὰ τὸ μέσον τῆς κοιλίας, καὶ πάντα τὰ σπλάγγνα αὐτοῦ
ἐξεχύθησαν)· τότε, ἵνα μὴ κολοβωθῇ ὁ ἀριθμὸς τὸν Δώδεκα, εὐρισκόμενοι πάντες
οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, εἰς ἐν συνηγμένοι, ἀνέστη
ἄνθρωποι καὶ γυναῖκες, τὸν ἀριθμὸν ὡς 120, ἐκλέξαντες δύο ἀνδρας ἐξ ἐαυτῶν,
Ἰωάννη τὸν καλούμενον Βερσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος (ὃ ἐστὶ Δίκαιος), καὶ
τὸν Ματθαῖον τοῦτον, ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον· εἶτα εὐχόμενοι πρὸς Θεόν,
ἔβαλον εἰς αὐτοὺς κλήρους (λαχνοὺς), καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθαῖον
καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Ματθ. κζ'. 8.
Πράξ. Α'. 15-26). Καὶ οὕτως ἀναπληρώσας ὁ Ματθαῖος τὸν κενὸν τοῦ Ἰούδα τόπον
καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπλήρωσε καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ προφητείαν
τὴν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ. Γεννηθήτω ἡ ἐπαγγελία
αὐτοῦ ἡρηγυμένη· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος (Ψαλμ.
ξή. 25, ρή. 8). Μετὰ ταῦτα, ὡς λέγουσι, κηρύξας ὁ Ματθαῖος τὸ Εὐαγγέλιον
ἐν Αἰθιοπία, ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαρτυρικῶς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ματθία. (Ὁρα σελ. 234.)

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ⲭ ωταυγῆς ὡς ἥλιος, εἰς πάντα κόσμον, ἐξελλθὼν ὁ φθόγ-
ος σου κατα φωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν
χάριτι, θαυματοφόρε Ματθία Ἀπόστολε.

10. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιάκονου Λαυ- ρέντιου.

Οὗτος ὑπῆρχεν Ἀρχιδιάκονος τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίας, τὰ σκεύη αὐτῆς διακῶν, καὶ τὰ χρήματα διαμερίζων εἰς τοὺς πένητας. Σκληροτάτου δὲ διωγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινηθέντος ὑπὸ τοῦ Οὐαλλεριανοῦ, καὶ τοῦ τότε ἀρχιεπισκόπου τῆς Ρώμης Εὐτύτου, ἢ Σίξτου Β', ἐπὶ σταυροῦ τελειωθέντος, συλληθῆναι καὶ ὁ Λαυρέντιος οὗτος, ἤχθη πρὸς τὸν ἑπαρχον· καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν ἡσαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐξήτησεν ἄδειαν τριῶν ἡμερῶν πρὸς ἐτοιμασίαν· καὶ ἐν τούτῳ συναθροίσας πάντας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παραστήσας τῷ ἐπαρχῳ. Ἰδοῦ, εἶπε τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἡσαυροί. Ἐκ τούτου ὀργισθεὶς, ἐκείνος, ἐκέλευσεν ἀπλωθῆναι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάρας σιδηρᾶς πετυρακτωμένης. Ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ ἄθλητής, ἀστενακτὶ ἐγκαρτερήσας καίόμενος ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, Στρέψατέ με, εἶπε, καὶ ἐπὶ τὸ ἕτερον, ἵνα ὅλως καλῶς ὀπθῶ. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει τότε πρὸς τοὺς τυράννους ὁ Μάρτυς· Γεύσασθε ἡδὴ καὶ ἴδετε, εἰ αἱ σέρκες τῶν Χριστιανῶν εἰσὶν ἡδύτεραι ὥπτημέ· ναι μᾶλλον, ἢ ὡμαί. Τζῦτα εἰπὼν, καὶ εὐχόμενος χριστομιμήτως ὑπὲρ τῶν διωκτῶν καὶ τῶν θημιῶν αὐτοῦ, ἀρῆκε τὸ πνεῦμα τῇ 10 Αὐγούστου ἐν ἔτει 258.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 245)

Κοντάκιον. ἦχος ε'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

II ὑρὶ θεικῷ φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν πα-
 θῶν εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραίωμα, θεο-
 φόρε Μάρτυς Λαυρέτιε, καὶ ἐν ἅθλοις ἐβόας πιστῶς·
 Οὐδέν με χωρήσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

11. Τοῦ ἁγίου Μαρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου. καὶ

ἢ Ἀναχομιδῆ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦπρχεν ἐκ Κατάνης τῆς Σικελίας· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, δριμυτάτας πρότερον ὑπομείνας βατάνους, εἶτα καὶ τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (Ὁρα σελ. 245)

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'

Ως τῶν Ὁρθοδόξων ὑπέρμαχον, καὶ πάντων τῶν ἀπί-
 στων ἀντίπαλον, παυμακάριστε Σπυρίδων ὑμνουμέν
 σε, καὶ δυσωποῦμέν σε, φυλάττειν τὴν πόλιν πάσης
 ὁρμῆς βαρβάρων ἀμέτοχον.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῷ τῆς Κερκύρας λυτρωτῇ νῦν ὑπανοίγομεν, ὡς τρο-
παιοῦχῳ μιμητῇ τὰ αἰσθητήρια, ἀνακράζοντες οἱ δοῦ-
λοι σου Θεοτόκε, σὺν τῷ ἔχοντι αἰεὶ τὸ εὐσυνπάθητον
ἐκ θαρβάρων ὧ Σπυρίδων περιφρούρησον, τοὺς κραυγάζον-
τας, χαίροις Πάτερ ἀήττητε.

Κοντάκιον, ἤχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης
ἐκδοῶν τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάρειμι,
ἐναθλήσων στερρότατα ὄθεν κλίνας σου περιχαρῶς τὸν
αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους τελέσας
τὸν δρόμον σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Ἦθλησαν ἐν Νικομηδείᾳ τῷ 288 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ.
Ἦν δὲ ὁ Φώτιος ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνικήτου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Διὰ τὴν
ἀποδίδοσθαι αὖριον τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. (Ὅρα σελ. 253.)

Τοῦ Ὁσίου, ἤχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγιέ. (Ὅρα σελ. 263.)

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε θεηγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσφά-
λεια καὶ λαμπρότης, λύρα τῆς εὐσεβείας καὶ ὄργανον.
καὶ μοναστῶν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἀγλάϊσμα, μὴ παύσῃ
πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολο-
γητοῦ. Ὅρα Ἰανουαρίου 21.

Σήμερον ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα
τὰ αὐτῆς.

✠ 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεο-

τόκου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Οὗτος, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ προφητείας, ὑπῆρχε Μωρασθί-
της τὴν πατρίδα, ἐκ γῆς Ἰούδα, προφητεύσας ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη, ἐν ἡμέραις
Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰούδα, ὧν ὁ μὲν Ἰωάθαμ ἐβασί-
λευσε περὶ τὰ 758 πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Ἐζεκίας ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 698 πρὸ
Χριστοῦ. Ἐκ τούτου ὁπλον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Μιχαίας ἐκείνος, ὁ οὐδὲ Ἰεμβλαὰ ἢ
Ἰεμβλά (Γ' . Βασ. κβ'), ὁ ἐλέγχεσ τὸν Ἀχαάβ· καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωράμ
ἀπονευθεὶς, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· καθότι ὁ μὲν Ἰωράμ οὗτος ἐβασύλευσε τῷ
896 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Μιχαίας προσφθέτευεν ἔτι, ὡς εἴρηται ἐπὶ τῶν ἡμε-
ρῶν Ἐζεκίου, ὅστις ἦν σύγχρονος τοῦ Ὡσιέ, ἐσχάτου βασιλέως τῶν δέκα φυλῶν
τοῦ Ἰσραὴλ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ βασιλείον ἐκεῖνο κατεστράφη ὑπὸ Σαλμανασσάρ
βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων (Δ' . Βασ. ιζ' . 1-16, καὶ ιθ' . 1). Ἔστι δὲ ὁ Μιχαίας
οὗτος ἐκ τῶν Ἑλασσάνων Προφητῶν, ἕκτος τῇ τάξει· ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ
διαιρεῖται εἰς 7 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον· ἤχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πό-
θῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ παιδρῶς ἀλα-
λάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μή-
τηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἅ·ω ἀπαίρειν, ἐνδόξως·
ἦν ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον· ἤχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, προσκιρτῶσα σήμε-
ρον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς, Θεοκυῆτορ κραυγάζει
σοι· Χαίρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

⊕ 15. Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου Δεσποίνης
Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡμῶν Θεοτόκου. καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

✠ Ἀρχία. καὶ ἑξήκως Κατάλυσις.

Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ταῦτα παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία ἐκ τῆς χάριτος τῶν Πατέρων παραδόσεως. Ὅτι πλησιάσαντος τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εὐδόκησεν ἵνα παραλάβῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, νύσεν αὐτῇ δι' Ἀγγέλου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τὴν ἀπὸ τῆς προσκαίρου ζωῆς τάβασιν αὐτῆς εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δὲ, τοῦτο ἀκούσασα, μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, ὅπου συνεχῶς ἀπερχομένη προσήλθε καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἡτοίμαζε τὸν ἐνταφιασμόν. Ἐνῷ ταῦτα ἐγίνοντο, νεφέλαι ἀρπάσασαι τοὺς Ἀποστόλους τῶν περάτων τῆς γῆς. ἔνθα ἔτυχεν ἕκαστος κηρύττων, παρίστησαν αὐτοῖς μιᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Θεομήτορος· ἥτις τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου αὐτῶν ὁραμῆς ὁλοποιήσασα, καὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὡς εἰκός, μητρικῶς παραμυθίσασα, ὕψωσεν ἔπειτα τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, ἐδεήθη ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας, εὐλόγησε τοὺς Ἀποστόλους, εἶτα ἐπὶ τῆς κλίνης ἀναπεσούσα, καὶ τὸ αὐτῆς σχηματίσασα, ὡς αὐτὴ ἡβουλήθη, οὕτω τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν ῥέθετο εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Ἰοῦ καὶ Θεοῦ.

Οἱ δὲ Ἀπόστολοι ἄραντες μετ' εὐλαβείας καὶ λαμπροδοφορίας πολλῆς, τὸν τοῦ Θεοῦ ἑαυτοῦ σώματος τὴν κλίνην, καὶ ὕμνους ἐπιταφίους ψάλλοντες, ἔξενον ἐπὶ τὸ μνήμα, ὅτε καὶ Ἄγγελοι συνέψαλλον οὐρανόνθεν, προπέμποντες τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἰς δὲ τῶν Ἰουδαίων, φθόνῳ κινηθεῖς, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὴν κλίνην τὰς χεῖρας ἀπλώσας, ἔλαβεν ἀμέσως τῆς εὐλαβείας αὐτοῦ τὴν χεῖρα παρὰ τῆς θείας οἰκῆς, κοπεῖς τὰς τολμηρὰς ταύτας χεῖρας ἀοράτως πῦρ φθάσαντες δὲ εἰς χωρίον, καλούμενον Γεθσημανῆ, ἐθίψαν ἐκεῖ ἐντίμως τὸν ἀνάρχον καὶ ζωαρχικόν τῆς Θεοτόκου Σώμα. Ἀλλὰ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τὴν ταφὴν, ὅτε παρκαμυθεῖν ὁμοθυμαδὸν ποιοῦμενοι, ἀνύψουν κατὰ τὸ αὐτῶν εἰς ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ κείμενον ἄρτον, ἐπιφάνεται ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ αὐτοῦ λουσα αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Χαίρετε, καὶ ὅσα ἐρεξῆς ἐγγράρησαν, σελ. 153, ὅπου γνωθὶ ἐκεῖ· ἐξ ὧν ἐπέγνωσαν τὴν εἰς οὐρανούς ἐνσωμεν μετὰστασιν τῆς Θεοτόκου.

Ταῦτα παραλαβούσα ἡ Ἐκκλησία ἐκ παραδόσεων πατρικῶν, καὶ ποικίλων ἀσματογραφησάσα, ὡς ὑπόθεσιν εὐλαβείας, ψάλλει κατὰ τὴν σήμερον ὁδὸν τῆς μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης τὴν ζωὴν, Μητὴρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ πρὸς πάντας ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἔστιν.

Διημέρονα Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

κράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστη-
σεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

✠ 16. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης Ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου
Εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡτοῖ τοῦ ἁγίου
Μανδηλίου καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διομηδούς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος θ'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνούμεν ἀγαθὲ, αἰτού-
μενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ
Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ·
ᾔθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα
ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στρατείαν κατέλιπες τὴν κοσμικὴν ἀθλητὰ, οὐράνιον
εἵληφας, τὴν κληρουχίαν σοφῆ καὶ στέφους ἀμάραντον,
δόξαν ἀποδιώξας βασιλέων γηίνων, ἄθλους δὲ διανύ-
σας μαρτυρίου γενναίως, διὸ μεγαλομάρτυς Μύρων, πρέ-
σβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε'κ θρέφους Χριστὸν, ποθήσας παναοίδιμε, καὶ τούτου
τηρῶν τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες
ὀλοκλήρως Μύρων κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξά-
ζων αὐτὸν, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἄφεσιν.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλά-
του, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐγγενήκοντα

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

τριῶν.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ὁ ἁγιώτατος οὗτος ἀνὴρ, ὁ παιδιόθεν Προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ ἔσχατος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίμ, ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλκανὰ καὶ Ἀννης τῆς Προφῆτιδος, γεννηθεὶς περὶ τὸ 1155 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Σαμουὴλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Θεοῦ-τις διότι στείρα οὖσα πρότερον, ἠτήσατο τέκνον παρὰ Θεοῦ διὰ πολλῶν δεήσεων καὶ δακρύων θερμῶν· τεκοῦσα δὲ τούτον καὶ ἀπογαλακτίσασα, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν Σηλὼμ, ἐν ᾗ εὕρισκετο τότε ἡ θεία Κιβωτός· καὶ νήπιον ἔτι ὄντα ἀφιέρωσασα αὐτόν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν, εἰς λειτουργίαν Θεοῦ, εὐχαρίστησεν αὐτῷ, ψάλλουσα τὴν Γ'. Ὡδὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐσπερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, κτλ. σελ. 46. Εἶτα αὐτὴ μὲν ὑποστρέψασα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐγέννησεν ἔπειτα τρεῖς ἑτέρους υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· ὁ δὲ Σαμουὴλ ἔμεινε εἰς Σηλὼμ ὑπὸ τὴν προστασίαν Ἡλὶ, τοῦ τότε ἀρχιερέως τῶν Ἰουδαίων, ὑπηρετῶν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦ σεμνοτάτου αὐτοῦ πολιτεύματος εὐαρεστῶν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς θείας Γραφῆς. Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων (Α'. Βασ. 6'. 23). Κοιμώμενον δὲ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο παιδάριον ἐν τῷ ναῷ, ὅπου ἦν ἡ τοῦ Θεοῦ Κιβωτός, ἀκούει φωνὴν τρεῖς καὶ τετράκις καλοῦσαν αὐτὸ ἐξ ὀνόματος καὶ λέγουσαν· Σαμουὴλ, Σαμουὴλ. Ἡ φωνὴ αὕτη ἦν φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὅς τις ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Σαμουὴλ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης καταστροφῆς τοῦ Ἡλὶ διότι οὗτος, ἔχων δύο υἱούς Ὅφνι καὶ Φινεὲς καλουμένους, νέους παρανομώτους καὶ τοῦ Θεοῦ καταφρονητάς, οὐκ ἐφρόντησε παντοίῳ τρόπῳ τὴν τούτων διόρθωσιν. Καὶ ἡ μὲν θεία ἀπόφασις ἐπληρώθη ἐν καιρῷ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἡλὶ ἐξωλοθρεύθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· παράδειγμα φοβερὸν τῶν ἀμελούντων τῶν ἰδίων τέκνων τὴν καλὴν ἀνατροφήν, καὶ τῶν παρανομιῶν αὐτῶν τὴν πρέπουσαν παιδείαν.

Ὁ δὲ Σαμουὴλ, ἐκλεχθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ, ἔκρινεν αὐτόν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, γινόμενος εἰς αὐτόν τύπος καλῶν ἔργων, καὶ νομίζων μέγα ἀμάρτημα, εἰς παύσῃ ποτὲ προσευχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀφ᾽ ἑσπιν τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ παρὰ Θεοῦ ἐξαιτούμενος, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος ἐν ὧ πικρὴν πάντων. Ἐμοὶ μνηδαμῶς (γένοιτο) τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δεῖξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθείαν (αὐτ. εἶ'. 23). Τὴν δὲ δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ἀφιλοκέρδειαν, δι' ἧς ἐκυβέρνα τὸν λαόν, καὶ ἐδίκαιε τὰς ὑποθέσεις ἐκάστου, ὡμολόγησαν πάντες, ὅτε ἠρώτησεν αὐτούς, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, εἰνα εἰπωσιν ἐσυνηδῆσαι, εἰς ἡδίκησε ποτέ τινα, ἢ ἔλαβε παρὰ τινος ἢ κτῆμα, ἢ χρεῖμα, ἢ ὄδρον, μέχρι καὶ ἐνός ὑποδήματος εὐτελοῦς. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὁμοφώνως λέγοντες· Οὐκ ἡδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλίψας ἡμᾶς καὶ οὐκ εἰλῆψας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν (αὐτ. 2-4). Αἰτήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ βασιλεία, περὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ, ἔχρισεν αὐτοῖς τὸν Σαουλ· ἀλλὰ παρακούσαντες

μετ' ὀλίγον τοῦ θεοῦ προστάγματος, ἤλεγξεν αὐτὸν ἐκ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπελθὼν ἔχρισε τὸν Δαυὶδ, τοῦ Θεοῦ τοῦτο κελεύσαντος. Ζήσας δὲ ἀνεπίληπτος κατὰ πάντα ἔτη 98, καὶ γενόμενος τοῖς πᾶσι παράδειγμα ζωῆς θεαρέστου, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 1057 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν πλείονων τὰ βιβλίον τῶν Κριτῶν τῆς Ροῦθ, καὶ τὰ 24 πρῶτα κεφάλαια τοῦ Α'. τῶν Βασιλείων βιβλίου.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἰορτῆς.

Ⲅ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Βάσσης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογενίου, Ἀγαπίου καὶ Πιστοῦ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ Ἀπόστολος, Ἐδессηνὸς ὢν καὶ αὐτὸς τὴν πατρίδα, Ἰουδαῖος δὲ τὸ γένος, ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ ἠκολούθησε μέχρι τοῦ πάθους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, περὶ τὸ 36 σωτήριον ἔτος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ κατηγήσας καὶ βαπτίσας τὸν τοπάρχην αὐτῆς Ἀβγαρον, ἐθεράπευσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀνάτου πάθους, ὑφ' οὗ ἔπασχε δεινῶς. Κηρύξας δὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Περὶ τοῦτου οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι εἶναι ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, ὁ ὑπὸ τοῦ Ματθαίου ὀνομαζόμενος Λεθαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος (1. 3). Ὁ δὲ Εὐσέβιος λέγει αὐτὸν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ταῦτα ἐπὶ λέξεως γράφων περὶ αὐτοῦ· «Μετὰ δὲ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανὸς ἄνοδον αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ), Θωμᾶς, τῶν Ἀποστόλων εἰς τῷ Δώδεκα, Θαδδαῖον, ἐν ἀριθμῷ καὶ αὐτὸν τῶν Ἑβδομήκοντα τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν κατειληγμένον, κινήσει θειοτέρᾳ ἐπὶ τὴν Ἐδессαν κήρυκα καὶ Εὐαγγελιστὴν τῇ περὶ τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίᾳ ἐκπέμπει (Ἱστορ. Εκκλ. α'. 13)». Τὸ δὲ, Ἀβγαρος γράφεται παρ' αὐτῷ Ἀβγαρος· ὅπερ ἕτεροι γράφουσιν, Αὐγαρος.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Θαδδαῖε. (Ὁρα σελ. 234.)

Κοντάκιον, ἥχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέστη, εὐφροσύνης σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην· νέμει γάρ, τοῖς αὐτὸν πίστει ἀεὶ τιμῶσι, λύτρωσιν ἁμαρτημάτων καὶ ῥῶσιν θείαν· καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὥς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Ⲅ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου καὶ ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου τῆς ἐν τῷ Πυρσῷ τῆς Ἑλλάδος.

Σήμερον συμπύλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ

ἀποδίδεσθαι αὔριον τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 253)

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος α. Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης.

Τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης σὺ προίστασαι πρόμαχος, ἡ τε-
ρατουργὸς ἐξαισιῶν τῇ ἐκ Προύσσης Εἰκόνι σου Παν-
νάχραντε Παρθένε Μαριάμ, καὶ γὰρ φωτίζεις ἐν τά-
χει τοὺς τυφλοὺς, δεινούς τε ἀπελαύνεις δαίμονας, καὶ πα-
ραλύτους δε συσφίγγεις ἀγαθῇ κρημνῶν τε σώξεις, καὶ
πάσης βλάβης τοὺς σοὶ προστρέχοντας· δόξα τῷ σῷ ἀσπό-
ρῳ τοκετῷ, δόξα τῷ σέ θαυματώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι
διὰ σοῦ τοιαῦτα τέρατα.

Κοντάκιον. ἦχος γ. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτὴν χαρμόσυνον, ἐπιτελοῦμεν σὺν πόθῳ, τῆς σεπτῆς
Εἰκόνας σου Θεοκυήτορ Παρθένε, ἔχομεν καὶ γὰρ αὐ-
τὴν προσφύγων μέγα, εὖρομεν δεινῶν ἀπάντων ἑτοι-
μον ῥύστην, ἀνυμνοῦμέν σου ἐν πίστει τὰ μεγαλεῖα, Μῆτερ
τοῦ πάντων Θεοῦ.

Κοντάκιον. ἦχος α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν
πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας τὰ βάσανα
Ἀγαθόνικε ἔνδοξε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρο-
νόμος, καὶ ἀπειληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἁ-
φθαρτον στέφανον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου καὶ ψάλλονται πάντα τὰ
αὐτῆς.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Ἰερομάρτυρος Εὐτυχούς, μαθητοῦ
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου
... Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκῃ Βερόιας

ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Διονυσίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος. (Ὁρα σελ. 236.)

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

εὔτε πάντες ἐγκωμίων κατασέψωμεν ἄσμασι, τὴν τυῷ
πανιέρου λειψάνου, Διονυσίου τοῦ μάκαρος, μετὰ θεσιν
καὶ γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἡξίωται μεγίστων δωρεῶν, τοῖς
αἰτούσι τοῦ θραδεύειν, ἱατρείας ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τε·
ὅθεν δόξαν προσοίσωμεν Θεῷ, καὶ ὕμνον ἀναπέμψωμεν, τῷ
ἡμῶν δεδοκῶτι φρουρὸν αὐτόν τε καὶ πρύτανιν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ὦν Ζακυνθίων εὐσεβῶν ἡ ὁμήγουρις, πανηγυρίσωμεν
λαμπρῶς ἐορτάζοντες, ἐν ἑτησίοις ἄσμασι καὶ ὕμνοις
ἱεροῖς, πάνσεπτον ἐπάνοδον τοῦ παντίμου λειψάνου,
τοῦ ἐξανατείλαντος δίκην κόσμῳ ἡλίου, ὃ ἀσπασθέντες κρά-
ζωμεν θερμῶς, φωστήρων χαῖρε, φωστήρ Διονύσιε.

25. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀποστό-
λου Βαρθολομαίου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Περὶ μὲν τοῦ Βαρθολομαίου ὅρα Ἰουνίου 11. Ὁ δὲ Τίτος ἦν Ἕλλην τὸ γέ-
νος, καὶ τὴν θρησκείαν ἐθνικός. Πιστεύσας δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Ἀποστόλου
Παύλου, ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ καὶ ἀκόλουθος, καὶ μεγάλως συνήργησεν εἰς τὸ
κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Χειροτονήσας δὲ αὐτὸν ὁ Παῦλος τῆς Κρήτης ἐπίσκο-
πον, ἔγραψεν ἔπειτα καὶ τὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφομένην Ἐπιστολήν. Ὁ
δὲ, ἀποστολικῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ γενόμενος πλήρης
ἡμερῶν, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 94.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. (Ὁρα σελ. 255.)

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ἡ καθόδος τῶν σῶν, παναγίων λειψάνων, ὑπόθεσις ἡ-
μῖν, ἐορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυ-
ρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶ-

μεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαίε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγα-
λύνοντες.

Καὶ τοῦ Τίτου, Ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ
ἡμῖν τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος,
μυστολέκτα τίτε αἰδιδιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι Πρε-
σβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδριανοῦ καὶ Νατα-
λίας· ἐξ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάσαφ Βασιλέως Ἰνδίας.
(Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 255.)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αΐδέειαν μισήσας, ἐκ Βαρλαάμ διδασκόμενος, εὐσέ-
δειαν ἐτρώθης. Ἰωάσαφ τρισόλβιε· ἀφῆκας βασιλείαν
πατρικὴν, καὶ ἄρας ἐπ' ὤμων τὸν Σταυρὸν, προσήλθες
ἐν ἐρήμῳ, σὺν ἐκείνῳ τῷ Χριστῷ μόνῳ λατρεύοντες· ὅθεν
καὶ πιστῶς ἡμᾶς τιμῷ καὶ πόθῳ κραυγάζω ἡμῖν· ὁδηγήσα-
τε καὶ πρὸς τρίβον σωτήριον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς ἀγνείας ἐραστὴν καὶ μέγαν πρόμαχον, τὸν τῇ
εὐσέδειαν Χριστοῦ ἀνακηρύξαντα, καταχρέως ἀνυ-
μνοῦμεν Ἰωάσαφ, σὺ γὰρ ὦφθης τοῖς πιστοῖς ἡμῶν
κραταίωμα, καὶ ἐδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον· ὅ-
θεν κράζωμεν, χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τυναϊκὸς θεόφρονος, τοὺς θεῖους λόγους, ἐν καρδίᾳ θέ-
μενος Ἀνδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις
προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος· καὶ τοῦ ἁ-
γίου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς.

φανουρίου

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. (Ὁρα σελ. 258.)

Ἐπερον τοῦ ἁγ. Φανουρίου, ἦχος δ'. Βασιλείον διάδημα.
 Οὐράνιον ἐφύμνιον ἐν γῇ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον
 πανήγυριν νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς, Ἀγγέλων πολίτευ-
 μα, ἄνωθεν ὑμνωδίαις, εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτω-
 θεν Ἐκκλησία τὴν οὐράνιον δόξαν, ἣν εὖρες πόνοις καὶ ἄ-
 λλοις τοῖς σοῖς Φανούριε ἔνδοξε.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐρεῖς διέσωσας αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ συνέθλα-
 σας, δυνάμει θείᾳ θεόφρον, ἡσυχίας τυράννων θράση γεν-
 ναιοφρόνως, ἡῤφρανας Ἀγγέλων τάξεις Μεγαλομάρ-
 τυς, διὰ τοῦτο σὲ τιμῶμεν, θεῖε ὀπλίτα, Φανούριε ἔνδοξε.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ὅσιε Πάτερ, ἡ ἁγία σήμε-
 ρον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατευ-
 φραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. (Ὁρα σελ. 253.)

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν καταπλουτήσας, σκότους ἔλυσας πα-
 θῶν παμμάκαρ, καὶ εὐχαῖς σου ταῖς ἀγρύπνοις ἐμά-
 ρανας, τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ πρὸς
 τὴν ἄνω ἐπέδης ἀκρόπολιν. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
 κέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

✠ 29. Ἡ ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἡ-
 γδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀρχία καὶ Νηστεία.

Ὁ θεός, οὗτος Βαπτιστής, ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης καὶ πάντων τῶν Προ-

φητῶν ἡ σφραγίς, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἐναρξίς, ὁ μεσίτης τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας τοῦ Θεοῦ Διαθήκης, ἡ Φωνὴ τοῦ βωδῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁ θεοπέμπτος Ἄγγελος τοῦ σαρκωθέντος Μεσσίου, καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ Προδρόμος καὶ προετοιμαστής (Ἡσ. μ'. 3. Μκλαχ. γ'. 1) ὁ διὰ πολλῶν θυσιμασιῶν καὶ συλληθηθεὶς καὶ γεννηθεὶς, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς ἐτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν ὡς ἄλλος Ἡλίας ζηλωτής, οὗ τινος ἐμμελήθη καὶ τὸν ἐρημικὸν βίον, καὶ τὰ ἀσκητικὰ ἐνδύμα, καὶ τὴν δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸν ἐνθεον ζῆλον ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς (ὅρα Σεπτεμβρ. 23 Μαρτ. 25 Ἰουν. 24 Ἰουλ. 20): οὗτος, λένω, ἄρ' οὐ ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας, κατὰ τὴν θείαν ἐπιταγὴν (Ἰαν. 6). ἄρ' οὐ ἰδοῦσας τὰ πρακτέα καὶ ἰδιώτας καὶ ἀξιοματικούς, καὶ ὑπέδειξε παντός ἐπαγγελίματος τὰ γράη: ἄρ' οὐ κατέπληξε τοὺς βαπτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ θείου πύθου, ὅτι οὐδεὶς δύναται φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, ἐὰν μὴ ποιήσῃ καρποὺς ἀρίστους τῆς μετανοίας, ἄρ' οὐ διὰ τοῦ τοιοῦτου κηρύγματος νῦντρέπισε τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς ὑποδοχὴν τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας: ἄρ' οὐ τέλος πάντων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτῆρα ἀκτυλοδοεκτητῆς αὐτοῖς, εἶπεν Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Λευκ. γ. 2—18. Ἰωάν. α'. 29): ἐπεσφράγισεν ὕστερον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν ἐλπίσιν ἐν πᾶσι ἑαυτοῦ λόγων, γενόμενος ὑπὲρ τοῦ θείου νόμου σφάγιον ἱερὸν ὑπὸ χειρὸς ἀνδρὸς παρανόμου.

Ἡρώδης ἦν οὗτος, ὁ Τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ τοῦ Μ. Ἡρώδου υἱὸς ἐπινομαζόμενος Ἀντίπας, ὅστις ἔχων γυναῖκα νόμιμον, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρέτα, ἡ Ἀρέθκ, αὐτὴν μὲν ἀναιτίως ἀπέβαλεν, ἤρπασε δὲ, παρὰ πᾶσαν νόμου διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡεροδιάδα, τεκοῦσαν καὶ θυγάτριον ἐξ ἐκείνου, Σελώμην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ μίξιν τὴν ἄθεσμον οὐκ ἐπαύσατο ἐλέγχων ὁ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρρησίαστος καὶ αὐστηρὸς ἐπιπληκτωρ. Οὐκ ἔξεσται σοι, λέγων αὐτῷ. ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρκ. γ'. 18). Ὁ Ἡρώδης, πρὸς τοὺς ἄλλους αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι προσέθηκεν ἐτι καὶ τοῦτο, συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην κατέκλεισεν εἰς δεσμοτήριον καὶ ἐφόνευσεν ἴσως αὐτὸν παρευθὺς, ἐὰν ἔλειπε τοῦ τυράννου ἡ συστολή, διὰ τὴν τοῦ ὄχλου πρὸς τὸν Ἰωάννην ἄκραν εὐλάβειαν, καὶ προσέτι διὰ τὸ ὅπως οὐδέποτε σέβας, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ὑπέτρεφεν. Ἀλλὰ τελευταῖον, ὑπὸ τοῦ οἰστροῦ τῆς θηλυμανίης κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μιὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπὶ τὸν τῆς ἀγνείας διδάσκαλον, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἡμέραν· ὅτε ἡ μὲν Σελώμη ὠρχήσατο κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμποσιζόντων, αὐτὸς οἱ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν μετ' ὅρκου τὴν πάστο ἀφροσύνης ἀφρονεστέραν ὑπόσχεσιν, ὅτι, κὰν τὸ ἡμῖς τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰτήσῃ, δώσει αὐτῇ εἰς μισθὸν τῆς ὀρχήσεως. Καὶ ἡ μὲν ἀναιδὴς ὀρχήστρια, τὴν μητέρα συμβουλευθεῖσα, αἰτεῖ παράτα ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ παραβάτης τοῦ θείου νόμου, νόμου τήρησιν περὶ τὸν ὅρκον ὑποκρινόμενος, βάλλει εἰς πράξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διάθεσιν, καὶ πληροὶ τὸ ἐναγὲς αὐτοῦ συμπόσιον αἱμάτων προφητικῶν καὶ ἡ πάντιμος ἐκείνη κεφαλὴ αἰδέσιμος καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους, δίδοται βραβεῖον βιβήλου ὀρχήσματος, καὶ γὰρ

νετχι παίγνιον ἀκολάστου θυγατρὸς, καὶ μητρὸς μοιχαλίδος. Τὸ δὲ πανίερον σῶμα τοῦ θεοῦ Βαπτιστοῦ, ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤραν καὶ ἔθηκαν ἐν μνημείῳ (Μάρκ. 5'. 21—29).

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾿Αδῃ Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. α.

Η τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν ᾿Αδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν· Ὁρνήτῳ οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα, οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἡγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

✠ 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

Καὶ τῶν Ἀγίων, ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

✠ 31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. ἦχος δ'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ϡ 1. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῆς Μουσουλμανικῆς ἀσκήσαντος. ἐν ἔτει 1060.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Ως ἑνσαρκος Ἀγγελος καὶ ὑπηρέτης Χριστοῦ, ὡς ἐνδοξος ἄνθρωπος καὶ ἀσκητῶν καλλωνή, Μελέτιε ὁσιε, χάριτος θεοδότου ἐκομίσω διώκειν, πνεύματα πονηρίας καὶ νοσοῦντας ἰᾶσθαι, διὸ καὶ ἡ σεπτὴ σου σορὸς βρύει ἰάματα.

Κοντάκιον. ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εξ ἑώας ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἐσπέραν φοιτήσας, ὥσπερ ἄλλος ἥλιος, τῶν ἀρετῶν τὰς ἀκτῖνας, ἠπλώσας καὶ συνηγάγω πρὸς τὴν σὴν θάλψιν, ἅπαντας τοὺς κράτει χειμαζομένους, ὅθεν νῦν σε συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν Μελέτιε ὁσιε.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΡΙΩΔΙῳ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙῳ
ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

⊕ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελῶνι καὶ τοῦ Φαρισαίου ⊕

Αἵρεσις παλαιά καὶ ἐπίσημος μεταξύ τῶν Ἰουδαίων ἦσαν οἱ Φαρισαῖοι, οἵτινες πονηροὶ ὄντες καὶ ὑποκριταί, τὰς μὲν κακίας αὐτῶν ἐκρυπτον, πᾶσιν δὲ ὑποκριτικὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐδημοσίεον, ποιοῦντες πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς τὸ θαυθῆναι τοῖς ἀνθρώποις (Ματθ. κγ'. 5). διὸ καὶ ἐνομιζόντο ὑπὸ πάντων ἐνάρετοι καὶ δίκαιοι, καὶ, κατὰ τὴν φαινομένην τῆς ζωῆς ἀγιότητα, κεχωρισμένοι τῶν λοιπῶν, ὅπερ ὁλοῖ τὸ ὄνομα Φαρισαῖος. Ἐξ ἐναντίας οἱ Τελῶναι, τοῦτέστιν οἱ ἀγοράζοντες τὰ βασιλικά δόσιμα, ἐπειδὴ, συλλέγοντες αὐτὰ, ἐποιοῦν πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς δι' αἰσχροκερδίαν, διὰ τοῦτο πάντες ἐστοχάζοντο αὐτοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀδίκους. Κατὰ τὴν τότε εὖν κοινὴν γνώμην, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἓνα Φαρισαῖον, σημαίνοντα τὸν ἐνάρετον, καὶ ἓνα Τελῶνην, δηλοῦντα τὸν ἀμαρτωλὸν, ἐδίδαξε παραβολικῶς τῆς ὑπερηφανείας τὴν βλάβην, καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης τὴν ὠφέλειαν.

Ἐπειδὴ δὲ, μετὰ τρεῖς Ἑβδομάδας, ἐμβαίνομεν εἰς τὸ σταδίον τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τοὺς πνευματικούς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας, καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ὕπλον πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἡ ταπείνωσις, καθὼς ἐξ ἐναντίας ἡ ὑπερηφάνεια μέγιστον ἐμπόδιον εἰς αὐτὴν, διὰ τοῦτο οἱ θεῖοι Πατέρες τὰς μὲν ἑβδομάδας ταύτας ἐπενόησαν, ὡς προετοιμασίαν ἡμῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀγῶνας· δι' ἣν αἶψαν καὶ τὴν παρούσαν ἑβδομάδα ἐτάλεσαν Προφωνήσιμον, ὡς προλέγουσαν ἡμῶν τινὰ καὶ κηρύττουσαν, ὅτι ἤγγικε τῆς νηστείας ὁ καιρὸς. Τὴν δὲ ἀνάγνωσιν τῆς τοῦ Τελῶνι καὶ Φαρισαίου παραβολῆς ἐτάξαν σήμερον, διδάσκοντες ἡμᾶς δι' αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπαρῶμεθα, ὅταν πράττωμεν τὸ καλόν, μηδὲ καυχώμεθα δι' αὐτό, ὡς ὁ μέγαλαυχος Φαρισαῖος· ἀλλὰ, μαθόντες ἐκ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ, ὅτι ὁ καπνὸς τῆς οἰήσεως καὶ τῆς καυχήσεως ἡ δυσωδία, διώκει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸν ἄνθρωπον πάσης ἀρετῆς, κηρυνίζει αὐτὸν εἰς τοῦ Ἄδου τὰ βάραθρα, δεώμεθα μετὰ συντετριμμένης καρδίας τοῦ Θεοῦ, μιμούμενοι τοῦ Τελῶνι ἣν ταπείνωσιν, ἥτις, κἂν ἀμαρτωλὸς ὑπάρχῃ ὁ ἄνθρωπος, κἂν εἰς ἔσχατα περιπέσῃ κακὰ, δίκαιοι αὐτόν, καὶ εἰς ὕψος ἀναδιδάξαι μέγα.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου. ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· Ἰλασθητι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ!

Ἰστέον, ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἐρεξῇ ἐβδομάδι γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

⊕ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου. ⊕

Τρία πράγματα παρίστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Τὴν κατάστασιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τῆς μετανοίας τὸν κανὼν καὶ τῆς θείας εὐσπλαγγνίας τὸ μέγεθος. Ἐτάχθη δὲ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων ἐνταῦθα, μετὰ τὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολήν, πρὸς ἡμετέραν καὶ αὐτὴ διδασκαλίαν· ἵνα, δηλαδή, βλέποντες εἰς τοῦ Ἀσώτου τὸ πρόσωπον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἡμῶν, ἐνόσω κυλιόμεθα εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἐνόσω εὐρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ἔλθωμεν τέλος πάντων εἰς αἴσθησιν καὶ ἡμεῖς, καὶ ταχύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς μετανοίας, καὶ εἰς τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἄλλο. Ἐπειδὴ τινες, πολλὰ καὶ μεγάλα πράξαντες ἀνομίματα, καὶ χρο- νίσαντες εἰς αὐτὰ, ἔρχονται πολλάκις εἰς ἀπόγνωσιν, νομίζοντες ὅτι οὐκέτι ἐστὶ συγχώρησις δι' αὐτοὺς· καὶ οὕτως ἀπηλπισμένοι πίπτουσι τὸ λοιπὸν καθ' ἑκάστην εἰς τὰ αὐτὰ καὶ ἐτι χεῖρονα κακὰ τῶν προτέρων· διὰ τοῦτο οἱ θεῖοι Πατέρες, ἵνα ἐκριζώσωσι τῆς ἀπογνώσεως τὸ πάθος ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνθαρρύναντες αὐτοὺς, διεγείρουν εἰς τῆς ἀρετῆς τὰ ἔργα, ἐταξαν τὴν παροῦσαν παραβολὴν εἰς τῆς νηστείας τὰ πρόθυρα, δεικνύοντες εἰς αὐτοὺς τὰ φιλόανθρωπα καὶ ὑπεράγαθα σπλάγγνα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀσώτου· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα, ὅσον μέγα καὶ ἀνυποτέχῃ, δυνατόν γὰρ νικήσῃ ποτὲ τὴν φιλόανθρωπον αὐτοῦ γνώμην.

Ἀπολυτ. Ἀναξάσιμον τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

ἤχος δ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κα- κοῖς ἐσχόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω· Ἡμαρτον, ἐνώ- πιον σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποι- ησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

⊕ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρεῶ. ⊕

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμη- μένων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν (Βιβλ. η'. 42), ἔλαβεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τὴν συνθήειαν τοῦ ἐπιτελεῖν τὰ λεγόμενα Τρίτα καὶ Ἐννα-
τα, καὶ Τεσσαρακοστά, καὶ λοιπὰ μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων. Ἐπειδὴ δὲ
πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἀπέθανον ἄωρα ἢ εἰς ξενιτείαν, ἢ εἰς θάλασσαν, ἢ εἰς ὄρη καὶ
κρημνοὺς, ἴσως δὲ καὶ πένητες ὄντες, οὐκ ἠξιώθησαν τῶν διατεταγμένων μνημο-
σύνων διὰ τοῦτο, φιλανθρώπως, οἱ θεοὶ Πατέρες κινούμενοι, ἐθέσπισαν σήμερον
μνημόσυνον κοινὸν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων ἀνθρώπων,
ἵνα, καὶ ὅσοι τῶν μερικῶν μνημοσύνων οὐκ ἔτυχον, δι' ὅποιονδήποτε συμβεβη-
κότος, συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο κάκειναι.

Πρὸς τοῦτοις, ἐπειδὴ αὖριον ποιοῦμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δευτέρας Παρου-
σίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπειδὴ οἱ κεκοιμημένοι οὐδὲ ἐκρίθησαν, οὐδὲ ἔλαβον ἐπι-
τὴν τελείαν ἀντάμειψιν (Πράξ. ιζ'. 31. Β'. Πέτρ. Β'. 9. Ἑβρ. ια'. 39-40),
εὐκαίρως μνημονεύει σήμερον τῶν ψυχῶν ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος
τοῦ Θεοῦ θαρροῦσα δέεται ἵνα ἐλεήσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. — Ὅτι δὲ ἀπάντων κοι-
νῶς τῶν τεθνεώτων ἡ μνήμη ἀναμινύσκει τὸν κοινὸν θάνατον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν
καιρῷ ἁμεδίῳ, καὶ διεγείρει πρὸς μετάνοιαν, τοῦτο ἐστὶ τρίτον αἷτιον τοῦ πα-
ρόντος μνημοσύνου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἄλλος ἅγιος σκοπός.

Ἀπολυτικίον. Νεκρώσιον. Ἦχος πλ. ζ.

Ὁ θάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ
συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυ-
σον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου ἐν σοὶ γὰρ
τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ἦχος δαυὶδ.

Σ ἐ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβυν εὐπρόσ-
δεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν
πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ.

Μ ετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στε-
ναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ✠

Δι' προλαβοῦσαι δύο παραβολαί, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Ἀσώτου, παρέστησαν ἡμῖν
τὴν ἄκραν τοῦ Θεοῦ φιλάνθρωπιαν καὶ ἀγαθότητα. Ἀλλ' ἵνα μὴ τινες, εἰς ταύτην
μόνην θαρροῦντες, διάγωσιν ἁμελῶς, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας πραγ-
ματευόμενοι, ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ οὕτως ἀρπάσῃ αὐτοὺς αἰφνιδίως
ὁ θάνατος· διὰ τοῦτο οἱ θεότατοι Πατέρες ἔταξαν σήμερον τὴν ἑορτὴν καὶ ἀνά-
μνησιν τῆς ἀδεκάστου Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνθυμίζοντες δι' αὐτῆς

τοὺς τοιοῦτους, ὅτι οὐ μόνον φιλόφρων ἐστὶν ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ κριτὴς δικαιοτάτος, καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Σκοπὸς οὖν τῶν ἁγίων Πατέρων ἐστὶν ἵνα, διὰ τῆς ἐνθυμίσεως τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἡμέρας, διεγείρωσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὕπνου τῆς ἀμελείας πρὸς ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ προτρέψωσιν εἰς φιλαδελφίαν καὶ συμπάθειαν. Ἐπειδὴ δέ, τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ποιούμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐξορίας ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος βίου, ὅθλον ὅτι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ λογίζεται ὡς τελευταία πασῶν· διότι εἰς ταύτην ἀληθῶς τελευτῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα, καὶ ὁ κόσμος αὐτός.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Θεοδοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς, πρὸ τοῦ θήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται· τότε ῥύσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μὲ στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι, ἐν τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι τῆς Τυροφάγου, καταλύομεν ἐπίσης Τετάρτην καὶ Περὶ σκευὴν εἰς τυρόν καὶ ὠά, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος ἡμέρας.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου. ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπρῶν τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπικυρώσθησαν ἡμᾶς οἱ θεοφόροι Πατέρες διὰ τῶν ὅσα εἶπομεν εἰς τὰς προλαβούσας ἑορτάς, καὶ κατ' ὀλίγον ἡτοίμασαν εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, ἰδοὺ προβάλλουσιν ἡδὴ καὶ τοὺς θεαρέστως βιώσαντας, ἀνδράς τε καὶ γυναῖκας ὁμοῦ· ἵνα διὰ τοῦ παραδείγματος τούτων, ποιήσωσιν ἡμᾶς προθυμοτέρους εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀρετῶν, καὶ κατὰ τῶν παθῶν ἀνδρειοτέρους. Καὶ καθὼς οἱ ἐμπειροὶ στρατηγοί, ὅταν τὰ στρατεύματα ἐτοιμασθῶσιν εἰς μάχην, καὶ ἴστανται ἡδὴ κατὰ πρόσωπον, οὐ μόνον διὰ λόγου προτρέπουσι τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἀρίστων ἀνδραγαθίας ἀναφέρουσιν εἰς αὐτοὺς, ἐξ ὧν ἐγκαρδιούμενοι ἐκείνοι ὁρμῶσιν ὁλοψύχως κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ θεόσοφοι Πατέρες ποιῶσι νῦν εἰς ἡμᾶς, διορίσαντες σήμερον κοινὴν μνήμην καὶ ἑορτὴν πάντων τῶν Ἀγίων, ὅσοι, διὰ κόπων πολλῶν νικήσαντες τὰ πάθη, εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ· ἵνα καὶ ἡμεῖς, πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνων ἀποβλέποντες, ἀγωνιζώμεθα γενναίως κατὰ τῶν παθῶν, καὶ τὰς διαφόρους ἀρετάς ἐργάζωμεθα.

μεθα, μιμούμενοι αὐτούς, ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἄνθρωποι ἦσαν καὶ αὐτοί, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμῖν εἶχον φύσιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, Κύριε, τὴν ὑφήλιον λάμποντα. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελεία τοὺς σὲ δοξάζοντας, καὶ μεγαλύνοντας, διαφύλαξον ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι· Ἀλληλούϊα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου. ✠

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἐξορίας ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἔταξαν ἐνταῦθα, τῇ παραμονῇ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, οἱ θεϊότατοι Πατέρες, δεικνύοντες οὐχὶ διὰ λόγων ἀπλῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πόσον ὠφελίμὸν ἐστὶν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ τῆς νηστείας καλόν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου πόσον ἐπιβλαβεὶς καὶ ὀλέθριον ἡ ἀκρασία, καὶ τῶν θείων ἐντολῶν ἡ παράβασις· καὶ ὅτι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐστὶν ἡ τῆς νηστείας ἐντολή, ἣν λαβόντες οἱ Πρωτόπλαστοι, καὶ μὴ φυλάσσοντες αὐτήν, οὐ μόνον θεοὶ οὐκ ἐγένοντο, ὡς ἐφαντάσθησαν, ἀλλ' ἀπώλεσαν καὶ τὴν εἶχον μακαρίαν ζωὴν· καὶ πεινῶντες εἰς φθορὰν καὶ εἰς θάνατον, μετέδωκαν αὐτὰ ταῦτα καὶ μυρία ἄλλα κακά, ὅσα ἐκείθεν ἐπήγασαν, εἰς ὅλον τὸ ἀνθ. ὥπινον γένος. Ταῦτα πάντα βάλλουσιν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σήμερον οἱ Θεοφόροι Πατέρες· ἵνα ἐνθυμούμενοι τὸ, Πόθεν ἐξέπεσαμεν, καὶ τί ἐπάθωμεν διὰ τὴν τῶν Πρωτοπλαστών ἀκρασίαν καὶ παρακοήν· σπουδάζωμεν ἐπανελθεῖν πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μακαριότητα καὶ οὕτως, διὰ νηστείας καὶ ὑπακοῆς εἰς πάντα τὰ θεῖα προστάγματα.

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον τοῦ ἡχοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου αὐτομέλον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων
 δευτὰ, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὰ, στήριξον, α-
 τισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λό-
 γον τοῦ Πατρὸς λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κολ-
 ῶν ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῇ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροφάγου, ὁμοίως καὶ τῇ
 Ἀ. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ὁ ἄλλος
 τοῦ παρόντος Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός
 ὅτι θλίβουλαί· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυ-
 χῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. α'. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. δ'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

⊕ Τῷ Πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν. ⊕

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ δια Κολλύβων γενομένου
 θαύματος παρὰ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου
 Τήρωνος.

Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθίρουνται μάλ-
 λη νηστείας τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἣν καὶ ἡμε-
 τοῦτο Καθαράν Ἑβδομάδα καλοῦμεν, ἠβουλήθη ἵνα τότε μάλιστα
 αὐτούς· διὸ καὶ προσέταξε κρυφίως, ἵνα τεθῶσιν εἰς τὴν ἀγοράν, κατ' ἐκείν-
 ῃς ἡμέρας, βρώματα μεμιασμένα ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν θυσιῶν.
 νεύσει θεῖα, ἐπιφανεὶς καθ' ὕπνον ὁ Μάρτυς Θεόδωρος εἰς τὸν τότε Ἀρχι-
 πον Κωνσταντινουπόλεως Εὐδόξιον, καὶ φανερώσας τὸ πρᾶγμα, παρήγγει-
 λεν αὐτῷ, ἵνα συγκαλέσῃ τοὺς πιστοὺς εὐθὺς τὸ πρῶτ' ἡτ' Δευτέρας, καὶ ἐμποδίσ-
 τοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τὴν χρῆσιν, τὴν δὲ ἔλλειψιν τῆς ἀναγκαίας
 ἀναπληρώσῃ ἐκ τοῦ προχείρου διὰ Κολλύβων· καὶ ἐρμηνεύων αὐτὰ, εἶπε
 Κόλλυθα ὀνομάζομεν ἡμεῖς εἰς τὰ Εὐχάριστα (Φεβρ. 17) τὸν βροσ-
 σίτον. Τελευτοτρόπως ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ Τυραννοῦ ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐσεβὴς
 διαφυλαχθεὶς ἀμόλυντος καθ' ὅλην τὴν καθάρισimon Ἑβδομάδα, ἀπέδωκε
 τὸν Μάρτυρα τὴν εὐχαριστείαν κατὰ τοῦτο τὸ Σάββατον, ποιήσαντες τὴν
 μὴν αὐτοῦ διὰ Κολλύβων. Καὶ ταῦτα μὲν συνέβησαν τῷ 362 ἔτει· ἡ δὲ

κλησία ἐπιτελεῖ κατ' ἔτος τὴν ἀνάμνησιν αὐτῶν εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ τιμὴν τοῦ Μάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον. Ήχος δ'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατωρθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταις αὐτοῦ ἱεσείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν. *Βενεδικτὸν*

Ιάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε, Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ήχος πλ δ'.

Ιστὶν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

⊕ Τῇ Πρωτῇ Κυριακῇ τῶν Ἀηττειῶν. ⊕

ἀνάμνησιν ποιοῦμεθα τῆς ἁ κατηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ ἐπιτῶν Εἰκόνων.

Ἐκατὸν ἔτη καὶ ἐπέκεινα κατετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ διωγμὸς τῶν κακοδόξων Εἰκονομάχων, ὧν πρῶτος ὑπῆρξε Λέων ὁ Ἰσαυρος, ἐσχατος ὁ Θεόφιλος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἀγίας Θεοδώρας (Φεβρ. 11), ἥτις μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τῷ 842 ἔτει ἐστέρεώσε πάλιν τὴν ὀρθοδοξίαν. Αὕτη οὖν ἡ ἀείμνηστος Βασις, πρῶτον μὲν ἠσπάσθη τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος ἐνώπιον Μεθόδιου τοῦ Πατριάρχου (Ἰουν. 14), καὶ πολλῶν ἄλλων Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων ἀνδρῶν, ἐβόησασα παρρησία, τὰ ἅγια ταῦτα λόγια. Εἴ τις ταύτας οὐ προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζεται σχετικῶς, οὐ λατρευτικῶς, οὐχ' ὡς θεοὺς, ἀλλ' ὡς εἰκόνας ἀρχετύπων, διὰ τὸν πόθον, εἶη τὸ ἀνάθεμα. Εἶτα ἐζήτησε παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀνδρός τὴν συγχώρησιν, διὰ κοινῆς νηστείας καὶ διαήσεως καθ' ὅλην τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν, λιτανεύσαντες καὶ αὐτὴ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ ὁ Αὐτοκράτωρ, μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀνεστῆλωσαν τὰς ἁγίας Εἰκόνας, καὶ ἐστόλησαν πάλιν δι' αὐτῶν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Τοῦ ἁγίου τούτου ἐργου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν σήμερον οἱ Ὀρθόδοξοι πάντες καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο

τὴν λαμπρὰν καὶ σεβάσμιον ταύτην ἡμέραν ἐνομάζομεν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τὸ ἐπόμενον. Ἦχος ε'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδύοκῃσας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ. ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν. (Ὅρα ἀνωτέρω.)

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἄπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θεῷ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ Πρώτῃ ταύτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Γ. καὶ Ε. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου Κύριε.

Στίχος α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχος β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

⌕ Τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. ⌕

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Ὁ θεὸς οὗτος Πατὴρ, ἐξ Ἀσίας καταγόμενος, ἀνεντράφη παιδιόθεν ἐν τῇ βασιλικῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐλῇ ὅπου καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς, καὶ τὴν θύραθεν ἐπαιδεύθη σοφίαν. Μετὰ ταῦτα, καταλιπὼν τὰ βασιλεία, ἡσκησεν ἐκ νεο-

τητος ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἀθωνος, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν Βέρροϊαν Σκῆτῃ. Διέτριψεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκ τῆς σκληραγωγίας ἀσθενειῶν αὐτοῦ. Παρέστη εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείσας Συνόδους τῷ 1341 ἔτει κατὰ Βαρλαάμ τοῦ Καλαβροῦ, καὶ τῷ 1347 κατὰ τοῦ ὁμόφρονος αὐτοῦ Ἀνιδύνου, ἐν αἷς γενναίως ἠγωνίσαστο ὑπὲρ τῶν ὁρθῶν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δογμάτων. Κατὰ δὲ τὸ 1349 ἔτος προχειρισθεὶς Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς 13 ἔτη, καὶ ζήσας τὰ πάντα 63, καὶ πολλὰ συγγραψάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Τὸ ἱερὸν τοῦτου λείψανον σῶζεται ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης Μητροπόλει τὴν δὲ ἀμαρτικὴν αὐτοῦ Ἀκολουθίαν ἐποίησε Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης τῷ 1368 ἔτει, ἔτε καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ ἐθεσπίσθη κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ἀπαλυτίκιον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ ἁγίου. Ὑψος πλ. δ'
Ο ῥθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχτος, Γρηγόριε θαυματοργέ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα κήρυξ ἡς χάριτος, ἱκέτευε διὰ παντὸς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ὑψος ὁ αὐτός. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφῶνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεορρήμον. Ἀλλ' ὥς νοῦς Νοῦ τῷ πρώτῳ παραστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε κήρυξ τῆς χάριτος.

⊕ Τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. ⊕
Εὐορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Παντὸς ἔργου κοπιαστικοῦ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει δυσκολίαν μεγάλην, ἀλλὰ τῆς δυσκολίας ταύτης τὸ μέγεθος ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ· διότι ὁ ἕως τότε καταβληθεὶς κόπος φέρει ἀδυναμίαν, ἡ δὲ ἀδυναμία ποιεῖ δυσκολώτερον τὸ λοιπὸν τοῦ ἔργου. Ἐπειδὴ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐφθάσαμεν θεία χάριτι εἰς αὐτὸ τὸ μέσον σχεδὸν τοῦ τῆς νηστείας ὁρόμου, ὅπου καὶ ἡ ἀδυναμία περιεκύκλωσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ δυσκολία ἠύξησε· διὰ τοῦτο ἡ ἁγία ἡμῶν μήτηρ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, προβάλλει σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὡς βοήθημα κραταιότατον, τὸν πανάγιον Σταυρὸν, τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν τὴν δύναμιν, τῶν δικαίων τὸ στήριγμα, καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ἐλπίδα· ἵνα, εὐλαβῶς αὐτὸν κατασπαζόμενοι, λάβωμεν χάριν καὶ δύναμιν, πρὸς τελείωσιν τοῦ θείου τῆς νηστείας ἀγῶνος.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α.

Σ ὦσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ θαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον εὐτάμελον, Ἦχος θαρῆς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἑδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται. Ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου δοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

⊕ Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. ⊕

Ἰαλλόμεν τὴν Ἀκτινοῦθιαν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἡ τούτου μνήμη τελεῖται καθ' αὐτὸ τῇ τριακοστῇ Μαρτίου ὅπου ἐτέθη καὶ ὁ βίος αὐτοῦ· ἐορτάζεται δὲ καὶ σήμερον, ἵσως διότι, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἄρχεται συνήθως ἀναγινώσκεισθαι ἐν τοῖς ἱερεῖς Μοναστηρίοις ἡ Κλίμαξ τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. β.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι. Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὁσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἦχος β. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως, προστρεχόντων μακάριε Κλίμαξ γάρ ἐσι, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσιν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

⊕ Τῇ Περύτῃ τῆς Κ. Ἑξομίδος. ⊕

Πάλλομαι τὴν Ἀκολουσίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνα.

Τὸν κατανοκτικώτατον καὶ μέγαν ὄντως τοῦτον Κανόνα, οὐ μόνον διὰ τῶν Τροπαρίων τὴν ποσότητα, ὡς πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλήθος τῶν τροπολογικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμημάτων, συνέγραψεν ἄριστα Ἀνδρέας ὁ Κρήτης (Ίουλ. 4). Οὗτος οὖν ὁ θεῖος Πατὴρ, ἐκινισάμενος πᾶσαν ἱστορίαν τῆς ἁγίας Γραφῆς Παλαιάς τε καὶ Νέας, καὶ εἰς τὸ παρὸν μέλος τεχνηέντως ἀρμολογούμενος, προτρέπει διὰ τούτου πᾶσαν ψυχὴν πρὸς μίμησιν μὲν τῶν καλῶν, ἀποφυγὴν δὲ τῶν κακῶν, καὶ εἰς Θεὸν ἐπιστροφὴν διὰ μετανοίας.

Κοιτακίον αὐτομελὲς τῆς πλ. β.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

⊕ Τῇ Σαββάτῃ τῆς Ρ. Ἑξομίδος. ⊕

Πάλλομαι τὸν εἰς τὴν Ἱεραρχίαν Μετανοίας ἱκανὸν Ὕμνον.

Περὶ τὸ 620 ἔτος, οἱ Πέρσαι ἐξ ἀνατολῶν, καὶ ἐκ δυσμῶν οἱ Ἀβάρροι, γένος Σκυθικόν, ἐλθόντες ἀμφότεροι μετὰ στρατοῦ πολυαριθμοῦ, ἐπολιόρκησαν τὴν βασιλεύσαν, ἀπόντος τότε τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, καὶ μάλιστα τὸν Κεράτιον Κόλπον, πλοιαρίων γεμίσαντες, τὴν δὲ ξηρὰν πεζῶν καὶ ἱππέων καὶ μηχανῶν, ἦσαν ἤδη πρὸς ἐφοδὸν ἑτοιμοί. Οἱ δὲ πολῖται, καὶ τοὶ γενναίως ἀντιστάμενοι, ἀλλ' ὀλιγώτατοι ὄντες πρὸς ἀντίκρουσιν τοσαύτης ὁρμῆς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠλπιζον τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰμὴ εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου. Καὶ τῶνόντι, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερός τὰ μὲν πλοιάρια πάντα συντρίψας ἐβύθισας, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρβάρων τὰ πτώματα ἐξέβρασεν ἐμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις ναοῦ τῆς Θεοτόκου (Ίουλ. 2). Ἐκ τούτου θαρρύνσας ὁ λαός, ἐξῆλθε τῆς πολέως, καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιπούς, φεύγοντας ὑπὸ τοῦ φόβου. Τὸ δὲ ἐσπέρας, συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου ναόν, ἀπιδώκαν αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μηδὲν καθίσαντες δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀρ' οὐ καὶ ὁ ὕμνος ἐκείνος ἐπινωμάσθη Ὕμνος Ἀκάθιστος. Τῆς παραυτίκου ταύτης σωτηρίας τῶν τότε πιστῶν τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς δὲ Οἰκοὺς τῆς Θεοτόκου, οὓς ἀναγιγνώσκουμεν σήμερον κατ' ἐξοχὴν, οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέργιον τὸν τότε Πατριάρχην, οἱ δὲ εἰς Γεώργιον τὸν Πισιδὴν σύγχρονον ὄντα καὶ αὐτὸν, καὶ Χαρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὗ τιμὸς καὶ ποίημα σώζεται, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφὴν· «Εἰς τὴν γενομένην ἐφοδὸν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν αὐτῶν ἀστοχίαν· ἦτοι, Ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῶν Ἀβάρων καὶ πολιτῶν».

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦσε

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, ἥχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ θλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἥχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Ἀησιῶν. ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῆς ὁσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου, ἐνθα ἐγράφη καὶ ὁ βίος αὐτῆς· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντας ἡδὴ τοῦ τέλους τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν ἁθύμων, καὶ ἀμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἐορταζομένην Ἀγίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ ἡχου.

Καὶ τῆς Ἀγίας, ἥχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, ἥχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν Ἐνδοξε προσήξας τῷ Χριστῷ, τούτου τὴν πανάμωμον καὶ ἁγίαν Μητέρα,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρέσβιν συμπαθέστατον, προσενέγκασα· ὄθεν, ἡ τῶν παι-
σμάτων εὖρες ἀποχὴν, ἡ σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάλλεσαι.

Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

⌘ Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἀγρίου καὶ δικαίου Λαζάρου. ⌘

Φίλος ἦν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Λάζαρος, καὶ αἱ τούτου ἀδελφαί, Μάρθα καὶ Μαρία, αἵτινες καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτόν, καὶ διηκόνησαν πολλάκις (Λουκ. ι. 38-40. Ἰωάν. ιβ'. 2-3). Ἦσαν δὲ ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ἰουδαίας, Βηθανίας τὸ ὄνομα, κατὰ τοὺς πρὸς τὰ ἀνατολικά μέρη πρόποδας τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κειμένης, ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως δύο μίλια Ῥωμαϊκά. Τούτου οὖν τοῦ Λαζάρου ἀσθενήσαντος ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους, διαμηνύουσι τὴν ἀσθενείαν αὐτοῦ αἱ ἀδελφαί εἰς τὸν Ἰησοῦν, διατρίβοντα τότε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὁ δὲ, μείνας ἐπίτηδες ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Λάζαρος, τότε εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ. «Αἰσώμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἐξυπνίσω τὸν φίλον κοιμώμενον, ἐννοῶν δηλαδὴ τὸν βαρὺν τοῦ θανάτου ὕπνον. Φθάσας δὲ εἰς Βηθανίαν, ἐπαρὰμύθησε τὰς ἀδελφάς τοῦ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τεθαμμένου ἡδὴ Λαζάρου· ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου· ῥώτῃσεν· Πού ἐναπετέθη τὸ λείψανον; ἐδάκρυσεν ἐπ' αὐτῷ· προσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· προσέταξεν ἵνα ἄρῃσι τὸν λίθον· ὑψώσεν ἄνω τοὺς ὀφθαλμούςς, καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Λάζαρε δεῦρο ἔξω· καὶ τοῦ τεταρταίου νεκροῦ ἐξεληθόντος εὐθὺς ἐντετυλιγμένου εἰς τὰ σάβανα, εἶπε πρὸς τοὺς παρευῶντας· Λύσατε αὐτόν, καὶ ἀφετε ὑπάγειν (Ἰωάν. ια'.) Τοῦτό ἐστι τὸ ὑπερφυές τοῦ Σωτῆρος θαῦμα, ὅπερ ἑορτάζομεν σήμερον.

Λέγεται δὲ ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως, ὅτι ὁ Λάζαρος ἦν τριακοντούτης ὅτε ἀνέστησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· ὅτι ἐπιζήσας ἄλλα τριάκοντα, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ τὸ 83 ἔτος· καὶ ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ ἔκειτο πλησίον τῆς πόλεως Κιτιέων, ἔχων ἐπιγραφὴν. «Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ». Τῷ δὲ 890 ἔτει, μετεκómιτεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον Λέων ὁ Σοφός, ὅτε

ἀναμφιβόλως ἐποίησε καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν αὐτοῦ Ἰδιόμελα· Ἰζάρου θέλων τάξον ἰδεῖν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α΄.

Τὴν κοινὴν Ἀνάσασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστὴν ἐκ νεκρῶν ἡγειρας τὸν Λάζαρον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέρες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου δοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν ψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, ἤχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θεὸς πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται τοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἀφεσιν.

Η ΒΑΪ ΦΟΡΟΣ

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. ✠

Κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαρτίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πέντε ἡμέρας πρὸ τοῦ Πάσχα, ἐρχόμενος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Βηθανίας εἰς Ἱεροσόλημα, δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν ὄναριον, καὶ καθίσας εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἀκούσαντες, σοὺς ἐρχεται, λαβόντες εὐθὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βλαῖα τῶν φοινίκων εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν τὰ ἑαυτῶν ἱμάτια, ἄλλοι δὲ κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐστρώννουν τὴν ὁδόν, δι' ἧς ὁ Ἰησοῦς ἔμεσθαι· καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νήπια, προπορευόμενοι καὶ ὡς οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, ἐκραζόν λέγοντες· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δημοσιὸν Κεντρικῇ Βιβλιοθήκῃ Βερόιας

Κυρίου ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (Ἰωάν. ιβ'. 13). Καὶ ταύτην μὲν τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἱορτάζομεν σήμερον.

Ἐσήμερινον δὲ τὰ μὲν Βαβα, τούτέστιν οἱ ἀπαλοὶ τῶν φοινίκων κλάδοι, τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ. Τὸ δὲ, Ὡσαννὰ ἔρμηνεύεται, σῶσον, παρακολῶ· ἢ σῶσον δὴ. Τὸ δὲ πωλάριον τῆς ὄνου, καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπ' αὐτοῦ (ζῶου ἀδαμάστου ἔτι, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀκαθάρτου), ἐσήμαινε τὴν πρώτην ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Εὐαγγελίου νόμον.

Ἀπολυτικὴ ἤχος α' Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Ἐπεὶ ἤχος β'

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κρίζομεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπο γ'. Ὡσαννὰ ἡ Ὑπακοὴ ἤχος γ'.

Μετὰ κλάδων, ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστὸν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν. Ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην. διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κεντάκιον αὐτόμελον· ἤχος πλ. δ'

Ὡ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἰνεσιν, καὶ τῶν παίδων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βοώντων σοι Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

⊕ Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ. ⊕

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχονται τὰ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· καὶ πρῶτον πάντων λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς τοῦ Ἰακώβ ἐνδέκατος, ὅστις, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, καὶ εἰς λάκκον βληθεὶς, εἶτα πωληθεὶς εἰς ἄλλοφύλους, καὶ ὑπ' ἐκείνων πάλιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ συκοφαντηθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν καταδικασθεὶς, καὶ τελευταῖον ἐξαχθεὶς ἐκείθεν μετὰ δόξης πολλῆς, καὶ τιμηθεὶς ὡς βασιλεὺς, καὶ γενόμενος κύριος πάσης γῆς Αἰγύπτου, καὶ αἰτοδότης παντός τοῦ λαοῦ, διὰ τούτων πάντων ἐτύπωσεν εἰς ἑαυτὸν τὰ πάθη, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γέν. λζ'. 41).

Εἰς τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Ἰωσήφ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ ἱστορία τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν σήμερον τὸ πρῶτ', 19 Μαρτίου, καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἑαυτῆς ἀκαρπίαν. Εἰκονίζει δὲ αὕτη τῶν Ἰουδαίων τὴν Συναγωγὴν, ἥτις μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἐγυμνώθη πάσης χάριτος πνευματικῆς διὰ τῆς θείας κατάρξε (Μκθ. κἀ. 18-20).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ εἰς τὸ. Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὸ παρὸν.
Τροπάριον. ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ραθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς. ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, ἢ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ ἐλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Ⲡ Τῇ ἀγ' α καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ. Ⲡ

Τῆς τῶν Δέκκ Περθένων παραβολῆς τὴν ἀνάληψιν ποιούμεθα σήμερον, ἣν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἄλλων τοιούτων παραβολῶν, ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ πάθος. Διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἡ παραβολὴ αὕτη, ἵνα μὴ, τὸ μέγα τῆς παρθενίας ἔργον κατορθοῦντες, ἀμελῶμεν τὰ λοιπὰ, καὶ μάλιστα τὴν ἐλεημοσύνην, δι' ἧς ἡ λαμπὰς τῆς παρθενίας φαιδρύνεται. Ἐπὶ δὲ ἵνα τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀγνοοῦντες, ὑπάρχωμεν πᾶσαν ὥραν ἑτοιμοὶ πρὸς αὐτὸ, ὡς αἱ φρόνιμοι Περθέναι, πρὸς τὴν τοῦ Νυμφίου ἀπάντησιν· μήποτε αἰφνιδίως ἐλθόντος αὐτοῦ, καὶ κλεισθείσης τῆς θύρας τοῦ οὐρανοῦ νομφῶνος, ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αἱ Μωραὶ, τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἀπόφασιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς (Μκθ. κἀ, 1-13).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπήν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κρά-

Δημόσιον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

✠ Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ. ✠

Δύο γυναῖκες, λέγουσιν οἱ κριτικώτεροι τῶν Εὐαγγελίων ἐρμηνευταί, ἤλειψαν ἐν Κύριον μύρω, ἡ μὲν πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἡ δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν· καὶ ἡ μὲν ὑπῆρχε πόρνη καὶ ἁμαρτωλὸς, ἡ δὲ σώφρων καὶ ἐνάρετος. Τοῦ ὕλαθους τούτου ἔργου τὴν μνήμην ἐπιτελοῖσα σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ προσώπων τῆς πόρνης αὐτὸ ἀναφέρουσα, συναναφέρει ἐν ταύτῃ καὶ τὴν προδοτικὴν τοῦ Ἰούδα, ἅπερ ἀμφοτέρη ἐπράχθησαν, κατὰ τὴν ἱστορικὴν τοῦ Ματθαίου ἡμερᾶν, οὗο ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, Μαρτίου 21 ἡμέρα ὁ. τῆς Ἑβδομάδος.

Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἤλειψε διὰ τοῦ μύρου τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τῶν τριῶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπασπόγγισεν αὐτοῦς. Τὸ πολυτιμὸν ἐκεῖνο μύρον ἐξιτιμήθη 300 δηνάρια, ἢ περίπου 15 φλωρία Βενετικά. Οἱ Μαθηταί, καὶ ἐξόχως ὁ φιλάργυρος Ἰούδας σκανδαλίζεται, ταχὺ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοσούτου μύρου. Ὁ Ἰησοῦς ἐπιπλήττει αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐνσχυλῇ τὴν γυναῖκα· καὶ ὁ Ἰούδας ἀγανακτῶν, πορεύεται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς συνηγμένους ἐς τὴν αὐλὴν τοῦ Καϊάφα, καὶ συμβουλευομένους ἤδη κατὰ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ συμβουλήσας μετ' αὐτῶν τὴν προδοσίαν τοῦ διδασκάλου διὰ 30 ἀργύρια, ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐ. αιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῶ (Ματθ. 26. 2-15). Ἐκ τούτου λαβὼν ἀρχὴν, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ νηστεία τῆς Τετάρδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Ἰδὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάχιον ἤχος δ'. Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ, ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξαι· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεισιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων, κράζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ δορυφόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ.

⊕ Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ⊕

Κατὰ τὸ ἐσπέρας τῆς σήμερον, ἥτις ἦν τότε ἡ πρὸ τῶν Ἀζύμων ἡμέρα, τοῦτέστιν ἡ τοῦ νομικοῦ Πάσχα παραμονή, Μαρτίου 22, ἡμέρα ἐ. τῆς Ἑβδομάδος, συνεδείπνησεν ἐν τῇ πόλει ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Δώδεκα. Εὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ παρέδωκε τὸ Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἐνίψατο τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἰς ὑπόδειγμα ταπεινώσεως. Εἶπε παρησία, ὅτι εἰς ἑξ αὐτῶν ἐμελέτα τὴν κατ' αὐτοῦ προδοσίαν· καὶ ἔδειξε τὸν προδότην, ὅπως εἶπε τὸν Ἰούδαν φωμίου κομμάτιον, βεβαμμένον εἰς τοῦ τρυβλίου (πιάτου) τὸν ζωμόν· Ἐξελθόντος ἐκείνου εὐθύς, ἐδίδαξε τοὺς Μαθητάς τὰ ὑπερφυῆ καὶ τελευταῖα μαθήματα, ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὸ ἅ. Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων Παθῶν. — Ἐξέρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Θεάνθρωπος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, καὶ ἐκεῖ ἀρχεται λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Ἀναχωρεῖ κατ' ἰδίαν, καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσεύχεται ἐκτενῶς· καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀγωνίας γίνεται ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡς αἷμα· πηκτοῦ κόμβοι, πίπτοντες εἰς τὴν γῆν. Μόλις πληροῖ τὴν ἐναγώνιον ἐκείνην προσευχὴν, καὶ ἰδοὺ φθάνει καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ στρατιωτῶν ἐνόπλων καὶ ὄχλου πολλοῦ, καὶ χαιρετήσας, καὶ φιλήσας δολίως τὸν Διδάσκαλον, παραδίδει αὐτὸν.

Συλλαμβάνεται τὸ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ φέρεται δέσμιος πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς Ἀνναν καὶ Καϊάφην. Οἱ Μαθηταὶ σκορπίζονται, καὶ ὁ θερμότερος τῶν ἁλλων Πέτρος, ἀκολουθήσας αὐτὸν ἕως εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν αὐλὴν, ἀρνείται αἱ αὐτὰ τελευταῖον, ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ Μαθητής. Ὁ δὲ θεὸς Διδάσκαλος παριστάνεται ἐμπροσθεν τοῦ παρανόμου συνεδρίου, ἐξετάζεται περὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ, ἐξορκίζεται εἰς τὸν Θεὸν ἵνα εἴπῃ, ἐὰν αὐτὸς ὑπάρχῃ τῳόντι ὁ Χριστὸς καὶ εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν, κρίνεται θανάτου ἐνοχος, τάχα ὡς βλασφημήσας. Ἐπεὶ εἰς τὴν ἐμπύετα εἰς τὸ πρόσωπον, ῥκπίζεται, γρονθοκοπεῖται, ἐμπαίζεται παντοιοτρόπως δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἕως πρωῒας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

δοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικτῆρι τοῦ Δείπνου ἐ-
ντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νο-
έσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δί-
ν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν
γρόνη χρησάμενον· φεύγε ἀκόρεστον ψυχὴν,
λῶ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντων ἀ-
δόξα σοι.

Τροπάριον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

λαθὼν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως αὐ-
ρίνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος
εἰαίς χερσὶ τὸν ἄθροπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμει-
νέ σου δοῦλος καὶ δόλιος.

ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ἡ ἁγία καὶ Μεγάλη Παρασκευὴ. ☩

ἐν ἡ 23 τοῦ Μαρτίου ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευὴ, ἀπο-
κρίσις δέσμιος ἀπὸ τοῦ Καίσαρος πρὸς τὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰου-
δαίας τὸ ὄνομα· ὅς τις, πολυτελῶς ἀνακρίνας αὐτόν, καὶ ἀ-
ποκρίσας αὐτῶν, πρὸς εὐχαρίστησιν ἔπειτα τῶν Ἰουδαίων, ψήφισ-
αὐτοῦ· καὶ φραγγελώσας ὡς δούλον φυγαδεύει τὸν Δεσπότην τοῦ
ἐν εἰς τὸ σταυρωθῆναι. — Ἐντεῦθεν ὁ Ἰησοῦς, παραδοθείς εἰς
γυμνοῦται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐνδύεται χλαμύδα κοκκίνην, στέ-
ς, σκηπτροφορεῖ κάλαμον, προσκυνεῖται χλευαστικῶς, ἐμπτύε-
τὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἵτα, ἐνδύθεις πάλιν τὰ ἱμα-

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθηκὴ Θεσσαλονίκης

τοῦ ἱμάτια, καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν, ἔρχεται εἰς τὸν Γολγοθᾶ, τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐκεῖ περὶ ὧραν γ'. τῆς ἡμέρας, σταυροῦται μεταξύ δύο ληστῶν, βλασφημεῖται ὑπὸ τῶν παραπορευομένων, μукτηρίζεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ποτίζεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὄξος, μεμιγμένον μετὰ χολῆς. Περὶ δὲ τὴν 9 ὥραν κράζας φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, ἐκπνέει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου (Ἰωάν. 4. 29). καθ' ἣν ὥραν, πανσελήνου οὔσης τῆς ἡμέρας, ἐσφάζετο κατὰ τὸν νόμον ὁ Πασχάλιος ἄμνός, ὁ εἰς τύπον αὐτοῦ διαταχθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις πρὸ 1643 ἐτῶν (Ἐξ. 13').

Τὸν δεσποτικὸν τοῦτον θάνατον καὶ ἡ ἄψυχος κτίσις πενθοῦσα, τρέμει καὶ ἁλλοιοῦται ἀπὸ τοῦ φόβου· ἀλλ' ὁ Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, καὶ νεκρὸς ἤδη ὢν, λογχεύεται προσέτι καὶ τὴν πλευράν, καὶ ρεῖ ἐξ αὐτῆς αἷμα καὶ ὕδωρ. Τέλος περὶ τὴν ὥσιν τοῦ ἡλίου, ἔρχεται Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ Νικόδημος μετ' αὐτοῦ, ἀμφοτέρωι μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένοι, ἀποκαθηλοῦσιν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάγιον τοῦ Διδασκάλου σῶμα, ἀρωματίζουσιν αὐτὸ, ἐντυλίσσουσιν εἰς σινδόνα καθαρὰν, καὶ θάψαντες αὐτῷ ἐν μνημεῖῳ καινῷ, προσκυλοῦσιν ἐπὶ τὸ στόμιον αὐτοῦ λίθον μέγαν.

Ταῦτα τὰ φρικτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτυλοῦμεν σήμερον, καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν παρελάβομεν ἐξ Ἀποστολικῆς διαταγῆς, τὴν τῆς Παρασκευῆς νηστείαν.

Ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν ἁγίων Παθῶν, εἰς τὸ. Ἀλληλουῖα.

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, (ὡς ἂνωτέρω.)

Κοντάκιον Ἀπόμειλον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ ξύλου καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτήρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.

✠ Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ✠

Τῇ ἐπαύριον, μετὰ τὴν Παρασκευὴν, ἡμέρᾳ Σαββάτου. Μαρτίου 24, συναχθέντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον, παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· ὅτι (ἐλεγον οἱ θεομάχοι) ἔχομεν ὑπόψιν, μήπως οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψαντες διὰ νυκτὸς τὸ ἐνταφιασθὲν αὐτοῦ σῶμα, κηρύξωσιν ἔπειτα εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀληθινὴν τὴν Ἀνάστασιν, ἣν προεῖπεν ὁ πλάνος ἐκεῖνος, ἐτιζῶν· καὶ τότε ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρὶν τῆς πρώτης. Ταῦτα εἰπόντες πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ λαβόντες ἄδειαν παρ' αὐτοῦ, ἀπῆλθον καὶ ἐσφράγισαν τὸν τάφον, διορίσαντες πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ Κουστωδῖαν, τοῦτέστι φύλακας, ἐκ τῶν φυλασσόντων τὴν πόλιν στρατιωτῶν (Ματθ. κ'. 62-66).

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. Δόξα.

Ο τε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον. ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδὴν ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πάσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξί παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορὰς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάχιον, Ἦχος θ'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· ἔξ σπινθῆρος καὶ
 πυρὸς ἐνελθὼν, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνήσκων
 ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίον-
 τες πικρῶς καὶ ἐκδοῦσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευ-
 λημμένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας ἀναστήσεται τριήμερο

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

✠ Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. ✠
Αἱ εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Σωτῆρος κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ης, παρευρεθείσαι γυναῖκες, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τῶν λοιπῶν (Κυριακ. τῶν Μυροφ.), ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ εἰς τὴν πόλιν, ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα, ἵνα ἐλθοῦσαι μετὰ ταῦτα, ἀλείψωσι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τῇ μὲν ἐπαύριον, διὰ τὴν περὶ τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου ἐντολὴν, ἡσύχασαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Κατὰ δὲ τὸν βαθὺν ὄρθρον τῆς ἐφεξῆς Κυριακῆς, ἥτις ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνομάζεται *πρώτη Σαββάτου*, καὶ *μία Σαββάτων*, ἤγουν πρώτη τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, Μαρτίου τότε 25, μετὰ 36 ὥρας σχεδὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζωοδότου νεκρώσεως, ἔρχονται μετὰ τῶν νεκρωσίων ἀρωμάτων εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ ἐνθ' αὐταὶ διαλογίζονται τὴν δυσκολίαν τῆς τοῦ λίθου ἀποκυλίσεως ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, ἰδοὺ γίνεται σεισμὸς φοβερός· καὶ Ἄγγελος Κυρίου, ἀστραπηφόρος τὴν ὄψιν, χιονόφωτος τὴν στολὴν, ἀποκυλίσας τὸν λίθον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, ἀπενέκρωσεν ἀπὸ τοῦ φόβου τοὺς φύλακας, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν. Αἱ δὲ γυναῖκες, εἰσελθούσαι εἰς τὸ μνημεῖον καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, βλέπουσιν ἄλλους δύο Ἄγγέλους· λευκοποροῦντας ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, οἱ, καὶ μηνύσαντες τὴν ἐγερσιν τοῦ Σωτῆρος, ἀποστέλλουσιν αὐτάς ἵνα ὁραμοῦσαι ταχέως, ἀπαγγείλωσιν εἰς τοὺς Μαθητὰς τὰ ραιδρὰ Εὐαγγέλια. Ἐν τασούτῳ φθάνει καὶ ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, μαθόντες τὰ γενόμενα παρὰ τῆς Μαγδαληνῆς, ὡς εἴρηται (Λουκ. 22) καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν τάφον, εὐρίσκουσι μόνα τὰ σάβανα. Διὸ ἐπανέρχονται πάντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ χαρᾶς, κήρυκες ἡδὴ τῆς ὑπερφυοῦς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὃν καὶ εἶδον ζῶντα πραγματικῶς πεντάκις κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ταύτην οὖν τὴν χαρμόσινον Ἀνάστασιν ἐορτάζοντες σήμερον ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, δεικνύοντες, διὰ τούτου τὴν κατάλυσιν τῆς πρώην ἔχθρας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πάλιν αὐτοῦ διαλαγὴν διὰ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος. Καὶ ἡ μὲν ἐορτὴ ὀνομάζεται Πάσχα, ὁμωνύμως τῷ Πάσχῃ τῶν Ἑβραίων, ὅπερ, κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, σημαίνει *διάβασις*· διότι ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Ἰησοὺς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, καὶ τῆς δουλείας τοῦ διαβόλου εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ μακαριότητα. Ἡ δὲ παρούσα τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ἥτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν λοιπῶν, ἀφιερωθεῖσα εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, *Κυριακὴ*, καὶ εἰς αὐτὴν μετετέθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀργία καὶ ἀνάπαυσις τῆς τοῦ Σαββάτου ἐορτῆς τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἡ Ὑπακοή, Ἡχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργαν· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον Αὐτόμελον, ἦχος δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθ-
εἶλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ
Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθελγζάμενος. Χαίρετε, καὶ
τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωροῦμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι
παρέχων Ἀνάστασιν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης Κυρια-
κῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαιησίμου, αἱ ὥραι τὰ Ἀ-
πόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ψάλλονται οὕτω.

Μετά τὸν Εὐλογητὸν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος. Ἐκ γ'

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἀ-
γίον Κύριον. Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν
Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου
Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἰ Θεός ἡμῶν,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ
ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑ-
μνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας
δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. Ἐκ γ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. ("Ορα σελ. 456)

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε. ("Ορα σελ. 456.)

Εν τάφῳ σωματικῶς. ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατὴρ καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ἀπερίγραπτος. Δόξα.

Ως ζωφόρος, ὡς Παράδεισος ὠραιότερος, ὅπως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δίδονται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν· ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μὲν Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Εἰτα Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, λατρεύεται ὡς ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἐκτετῶ Μεσονυκτικῶ καὶ ταῖς Ὁραῖς. Καὶ τῷ Ἀποδείπνῳ ἐν τούτῳ δὲ λέγουμεν καὶ τὴν ἐπομένην. ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΠΑΣΙΛΕΙΟΥ

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐλάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατέπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου·

ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρημικήν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεύαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'· καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἐν ὅλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, ἥτις ὡς μία λαμπροφόρος ἡμέρα λογίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου. ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὰ μέρη τῶν Ἑπτὰ Πύργων, ὁππῇ τὸ πάλαι ναὸς μέγιστος καὶ περικαλλής, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ἀνεγέρθη· περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε' αἰῶνος, ὑπὸ Λέοντος τοῦ Θρακικοῦ, τοῦ καὶ Μακέλλη καλουμένου, πλησίον πηγῆς τινος, ἥς τὸ ὕδωρ πόλλας ἰάσεις ἐποίησε κατὰ καιροῦς, καὶ παντοίας νόσους ἐθεράπευσεν τῇ χάριτι τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ἥς καὶ ἐπωνομάσθη Ζωοδόχος, ἢ μᾶλλον Ζωηγόρος Πηγὴ. Τοῦ ναοῦ τούτου τὰ Ἐγκαίνια ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· οὗ τινος ὁμοῦ ναοῦ, μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ βασιλείου καταδαρισθέντος δι' ἀνωτέρας ἐπιταγῆς καὶ τῆς ὕλης αὐτοῦ μετακομισθείσης εἰς κατασκευὴν τοῦ Σουλτάν Βαγιαζίτου, οὐδὲν ἕτερον εἰμὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης καλλονῆς, εἰ μὴ σμικρότατον καὶ εὐτελὲς παρεκκλησίον, ὅλον σχεδὸν εἰς τὰ ἐρείπια καλωσμένον, ἔχον 25 βαθμίδας πρὸς κατάβασιν, καὶ φεγγίτας ἀνωθεν τῆς στέγης, δι' ὧν ἐδέχετο ὀλίγον φῶς. Πρὸς δὲ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ἔκειτο ἡ ρηθεῖσα τοῦ Ἀγιάσματος πηγὴ, διὰ κιγκλιδίων πεφραγμένη, ἐν ᾗ ἐφαίνοντο κολυμβῶντα καὶ ὀψάρια τινά. Ταῦτα μὲν ἦν ἡ κατάστασις αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1821 ἔτους· τότε δὲ καταδαρισθὲν καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο λείψανον, συγκατέχωρεν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ ἱερὸν Ἀγίασμα, καὶ ἐγένετο πάντῃ ἀφανές.

Ἀλλ' ἐπὶ τῶν εὐκλεῶν ἡμερῶν τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ, ὅτε οἱ ὑπἤκοοι αὐτοῦ ἔχαιρον ἐλευθερίαν εἰς τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ἐθίμων τὴν ἐκτέλεσιν, ἐζητήθη ἀδεία ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν πρὸς ἀνοικοδομὴν τοῦλάχιστον τοῦ εἰρημένου παρεκκλησίου. Καὶ ἤρξατο μὲν τὸ ἔργον τῇ 27 Ἰουλίου τοῦ 1833 ἔτους· ἀνασκαφῆς δὲ γενομένης, καὶ τῶν θεμελιῶν τοῦ ἀρχαίου ναοῦ εὐρεθέντων, ἀνηγέρθη, διὰ νεωτέρας ἀδείας βασιλικῆς, οὐ μόνον

το τοῦ Ἀγιασματος παρεκλήσιον, λαμπρότερον τοῦ προτέρου, ἀλλὰ ἄλλος νέος ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ παλαιοῦ, μέγιστος, περικαλλέστατος, καὶ μεγαλοπρεπέστατος ναός. Καὶ τὰ μὲν θεμέλια τούτου, κατεβλήθησαν τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους· τὸ δὲ ἔργον ἀπηρτίσθη τῇ 10 Δεκεμβρίου τοῦ 1834. κατὰ δὲ τὴν 6^η Φεβρ. τοῦ 1835, ὁ παναγιώτατος καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κύριος Κωνστάντιος ὁ Β'. ἔχων συλλειτουργοὺς καὶ δώδεκα τῶν προκρίτων Ἀρχιερέων, μετὰ μεγάλης καὶ αἰθρυσιαστικῆς παρατάξεως, καὶ ἀπείρου πλήθους Χριστιανῶν, ἐξετέλεσε τὴν Ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ εἰς δέξαν τῆς Θεομήτορος, καὶ καύμας τοῦ γένους ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἕως πλ. δ' Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἕ ἀκενώτου σου πηγῆς Θεοχαριτωτε. ἐπιδραβεύοις μοι πηγάζουσα τὰ νάματα. ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, κατεύω σε δροσίζειν με σῇ χάριτι, ἵνα κράζωσι. Χαῖρε ὑψίστῳ σωτήριον.

Η ΨΗΛΛΗΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ. ✠
Κλεισμέναι ἦσαν αἱ θύραι τοῦ οἰκήματος, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, καὶ ἐλθὼν παραδόντων ὁ Ἰησοῦς, ἔστη ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς κατὰ τὸ σῶμα, Εἰρήνη ὑμῖν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν πλευράν· καὶ προσέτι λαβὼν παρ' αὐτῶν μέρος ἰχθύος τοῦ, καὶ κηρόμελι, ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐπιστοποίησεν αὐτοῖς τὴν ἐαυτοῦ ἀνάστασιν. Ὁ δὲ Θωμᾶς, μὴ εὕρεθείς τότε μετὰ τῶν Μαθητῶν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τὴν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μαρ-

τυρίαν ἐκείνων, ἀλλ' εἶπεν ἀποφασιστικῶς· « Ἐὰν μὴ ἴδω καὶ ψηλαφῶ τὰς τρυπηθείσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ τὴν λογχευθεῖσαν πλευράν, οὐ μὴ πιστεύσω ». Ὅθεν μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τουτέστι κατὰ τὴν σήμερον, ὄντω πάλιν τῶν Μαθητῶν συνηγμένων, ὁμοῦ καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν πάλιν κεκλεισμένων, ὡς καὶ πρότερον· καὶ στὰς εἰς τὸ μέσον καὶ εἰπὼν τὰ Εἰρήνη ὑμῖν, λέγει ἔπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δόκτυλόν σου ἵδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός.

Ὁ δὲ Θωμᾶς, ἰδὼν καὶ ψηλαφήσας ἀκριβῶς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν τοῦ Δεσπότου, ἀνεβόησε μετὰ πίστεως· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου· καὶ οὕτως ἐκήρυξε τρανῶς τοῦ Θεανθρώπου τὰς δύο φύσεις, τὴν ἀνθρώπινον καὶ τὴν θεϊκὴν (Λουκ. κδ'. 36-43 Ἰωάν. κ'. 19-28).

Ἀπολυτίκιον· ἦχος βαρύς.

Εὐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας. Χριστέ ὁ Θεός· ἡ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῦ

Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθές δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε. Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

⊕ Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. ⊕

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 32 ἔτους, ὅτε ὁ Ἰησοῦς περιήρχετο τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων καὶ θαυματουργῶν, πολλαὶ γυναῖκες, εὐεργετηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, κατέλιπον τὴν οἰκίαν πατρίδα· καὶ ἀκολουθοῦσαι εἰς τὸ ἐξῆς κατὰ πιν, διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, ἕως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου, ὅπου καὶ ἦλθον ἔπειτα φέρουσαι τὰ πρὸς ἀλείψιν τοῦ διαποτικοῦ σώματος ἐτοιμασθέντα μύρα (Κυρ. τοῦ Πάσχα). Ἐκ τούτων αὐτῶν μύρων, ἅπερ ἔφερον αἱ θεοφιλεῖς αὐταὶ γυναῖκες ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ, ἐπωνομάσθησαν Μυροφόροι· καὶ αἱ μὲν ἐξ ὀνόματος γνωσταὶ εἰσὶ, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ (Ἰουλ. 22), Μαρία ἡ τοῦ Τακώβου καὶ Ἰωσὴφ μήτηρ, ἣτις καὶ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ λέγεται (Ὁκτωμβρ. 23). Ἰωάννην γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα, Σαλώμῃ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου καὶ Σωσάννᾳ· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ ὀνόματα ἀπεσιωπήθησαν ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. κζ'. 56. Λουκ. κ'. 3. Ἰωάν. ιθ'. 25). Καὶ αὗται μὲν αἱ Μυροφόροι.

Συνεορτάζονται δὲ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ πρῶτον κεκρυμμένοι τοῦ Σωτῆρος

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'· ἁγιασθῆκη θέρπαις

καθηται Ἰωσήφ, καὶ Νικοδήμους· ὧν ὁ μὲν Νικοδήμους ἦν πιθανῶς Ἰερουσαλυμίτης τὴν πατρίδα, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ ἀξίωμα, Φαρισαῖος τὸ τάγμα νομομαθὴς καὶ πεπαιδευμένος τὰς Ἀγίας γραφάς, πιστεύων εἰς τὸν Χριστὸν, ὅτε, ἐν ἀρχῇ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα (Ἰωάν. γ'. 1-21). Εἰς δὲ τὸν ἐνταφιασμὸν αὐτοῦ ἦλθε ἄλλων συμύρνης καὶ ἀλόης μίγμα ἀρωματιστικὸν ὁμοῦ καὶ βαλσαμωτικόν, ὡς 100 λίτρας, δαίγμα εὐλαβείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν θεῖον Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἐκ πόλεως Ἀριμαθαίας ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. Οὗτος τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ αἰτήσας τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἐκῆδυσεν αὐτὸ μετὰ τοῦ Νικοδήμου. — Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι ὁ ἐν Γολγοθᾷ, κήπος, ὅπου τάφη ὁ Ἰησοῦς, ἦν τοῦ Ἰωσήφ τούτου κτῆμα, ἐν ᾧ εἶχε καὶ τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἐτοιμὸν ἐσκαμμένον εἰς πέτραν (βράχον)· μὴ συγχωροῦντος δὲ τοῦ καιροῦ πρὸς ἐτοιμασίαν ἑτέρου τάφου, ἐθήκεν ἐκεῖ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἔννοεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστής, λέγων· Καὶ ἐθήκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ (Ματθ. κζ'. 40).

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Ὅτε κατηλθες πρὸς τὸν θάνατον. (Ὁρα σελ. 455.)

Δόξα.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ. (Ὁρα σελ. 455.)

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξί. (Ὁρα σελ. 455.)

Κοντάκιον. αὐτόμελον ἦχος δ'.

Τὸ χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας. τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· ταῖς Ἀποστόλοις δὲ ταῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παράλυτου. ✠

Πλησίον μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, Προβατικῆς καλουμένης (Νοεμ. γ'. 1), ὑπῆρχε ποτὲ κολυμβήθρα, ἥ ὡς ἡμεῖς κοινότερον λέγομεν, Στέρνα (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Κιστέρνα, (Cisterna) Προβατικὴ καλουμένη καὶ αὕτῃ. διότι εἰς αὐτὴν φέροντες ἐπλυνον τὰ ἐντόσθια τῶν θυσιαζομένων ζώων· ἡ δὲ πύλη ἔλαβεν ἴσως τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας αὐτῆς· ἢ, ὡς τινες λέγουσιν, ὅτι δι' αὐτῆς εἰσῆγοντο εἰς τὴν πόλιν τὰ πρόβατα, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς θυσίαν ζῶα. Ἡ κολυμβήθρα ἐκείνη πεν-

τάγωνος οὔσα τὸ σχῆμα, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶχε κύκλῳ αὐτῆς 5 στα-
 ἄς, ὃ ἐστὶ 5 σειρὰς στύλων παραλλήλων βασταζόντων στέγην καμάρω-
 τήν· ὑπὸ δὲ τὴν στέγην αὐτὴν κατέκειντο διαφόρων ἀρρωστημάτων πά-
 πολλοὶ ἀσθενεῖς, ἀναμείνοντες τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· διότι Ἄγγελος Κυ-
 ρίου, καταβαίνων εἰς τὴν κολυμβήθραν κατὰ καιρὸν, ἐτάραττεν αὐτῆς τὸ
 ὕδωρ· ὃ δὲ πρῶτος ἐμβὰς εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ταραχὴν, ἱατρεύετο ἀάρυτα
 ὅποιονδήποτε πάθος καὶ ἂν εἶχε.

Ἐκεῖ οὖν κατέκειτο καὶ ὁ Παράλυτος τῆς σημερινῆς τοῦ Εὐαγγελίου
 ἱστορίας, βασιανίζομενος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ 38 ἔτη. Τοῦτον ἰδὼν
 Ἰησοῦς, ἠρώτησε λέγων· θέλεις ὑγιᾶς γενέσθαι ; Ὁ δὲ, πτωχὸς καὶ
 ἀναμφιβόλως καὶ ἄπορος, ἴσως δὲ καὶ ξένος, ἀπεκρίνατο μετὰ προείας κα-
 ῆσυχου φωνῆς· Κύριε, ἀνθρώπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕ-
 δωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
 Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθὺς, ὑγιᾶς
 γινόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἤρε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν ἐνώπιον
 πάντων, ἀπῆλθε χαίρων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, — Ἐθεράπευσε δὲ τὸν Πα-
 ράλυτον τοῦτον ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τοὺς ἀρμονιογράφους, τῷ 32 ἔτει, ἐν
 ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὅτε, ἀναβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα διὰ τῆς
 ἑορτῆς, διέτριβεν ἐκεῖ θαυματουργῶν καὶ διδάσκων· πάντως δὲ ἐν ἡμέρᾳ
 Σαββάτου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν (Ἰωάν. ἐ. 1-9).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, ἥχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια. ὁ
 ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε
 τῷ θανάτῳ τὸ ἄνθρωπον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένε-
 νετο, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τὸ
 κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν
 ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ
 σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ
 Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθο-
 ρᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, ἥχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἐν
 τόποις πράξεσι, δεινῶς περικλελυμένη, ἔγειρον τῇ
 θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἡγεί-
 ας.

ρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμων δόξα, Χρισ-
 τε, τῷ κράτει σου.

Η ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

⊕ 15, Τετράτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ⊕

Μετὰ τὴν εἰς τὸν Παραλύτον θαυματουργίαν τοῦ Ἰησοῦ, φθόνῳ κινου-
 μένοι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐξαιρέτως οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, ἐδίωκαν
 αὐτὸν, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι ἐπὶ προσήσει, ὅτι οὐκ ἐτήρει τὸ Σάββατον,
 θαυματουργῶν ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, τότε μὲν ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέ-
 ρη τῆς Γαλιλαίας· περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς ἑορτῆς, τῆς λεγομένης Σκηνο-
 πηγίας, ἀνέβη πάλιν εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν· ὅτε, καὶ θαυμάζοντες
 οἱ Ἰουδαῖοι τὴν σοφίαν τῶν λόγων αὐτοῦ, ἔλεγον· Πῶς αὗτος γράμματα
 οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; Ὁ δὲ ἐλέγξας πρότερον τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ
 παρανομίαν, ἀπέδειξεν ἔπειτα διὰ τοῦ νόμου, ὅτι ἀδίκως ζητοῦσιν αὐτὸν
 ἀποκτεῖναι, τάχα ὡς τοῦ νόμου καταφρονητὴν, διότι· ἐθεράπευσε τὸν Πα-
 ραλύτον ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἐπειδὴ οὖν τὰ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑορτῆς ἐκείνης λαληθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰη-
 σοῦ σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὰ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου,
 καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς
 Πεντηκοστῆς πεντηκονθημέρου διαστήματος, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία, με-
 τὰ τὴν τοῦ παραλύτου ἱστορίαν, ἔταξεν ἐνταῦθα τὴν παροῦσαν ἑορτὴν.
 ὥσπερ σύνδεσμον τῶν εἰρημένων δύο μεγάλων ἑορτῶν, καὶ τρόπον τινὰ ἑ-
 νώσιν ἀμφοτέρων εἰς μίαν. Ὅθεν καὶ Μεσοπεντηκοστήν· ἐκάλεσε τὴν
 σημερινὴν ἑορτὴν, καὶ τὴν περικοπὴν ἐκείνην τοῦ Εὐαγγελίου, Τῆς ἑορ-
 τῆς μεσοῦσης, κτλ. ἐφῆρμασεν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ γράμμα, ἐνῷ ταῦτα
 ἱστοροῦνται καθ' αὐτὸ περὶ τῆς Σκηνοπηγίας (Ἰωάν. ζ').

Σημειωτέον δὲ, ὅτι τρεῖς ἦσαν αἱ μέγιστα τῶν Ἰουδαίων ἑορταί· τὸ
 Πάσχα, ἡ Πεντηκοστή, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Καὶ τὸ μὲν Πάσχα ἐποιοῦν
 τῇ 15 τοῦ παρ' αὐτοῖς πρώτου μηνός, συμπίπτοντος τῷ παρ' ἡμῖν Μαρ-

τίψ εἰς ἀνάμνησιν ὅτι κατ' αὐτὴν διετάχθησαν ἵνα φάγωσιν ἄφ' ἐσπέρας τὸν ἄμνον, καὶ ἀλείψωσιν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τῶν οἰκιῶν αὐτῶν τὰς θύρας· καὶ οὕτω, διαφυγόντες τῶν Αἰγυπτίων τὸν θάνατον καὶ τὴν δουλείαν, διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, διὰ τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Ἐλέγετο δὲ ἡ αὕτη καὶ Ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, διότι ἄρτον ἄζυμον ἔτρωγον εἰς αὐτὴν 7 ἡμέρας. — Ἡ δὲ Πεντηκοστὴ ἐτελεῖτο μετὰ 50 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ μὲν, ὅτι τότε φθάσαντες ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ Ὅρος Σινᾶ, ἔλαβον ἐκ Θεοῦ τὸν Νόμον· τὸ δὲ, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ὅτε καὶ ἄρτον ἔφαγον, τραφέντες πρότερον ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ Μάννα ἔτη 40, διὸ καὶ προσέφερον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν θυσίαν τῷ Θεῷ, ἄρτους ἐκ νέου σίτου κατασκευασμένους. — Τὴν δὲ Σκηνοπηγίαν ἐώρταζον ἀπὸ τῆς 15 ἕως τῆς 22 τοῦ Σεπτεμβρίου, καθήμενοι ὑπὸ καλύβας καὶ σκηνάς ἐκ διαφόρων κλάδων κατασκευασμένας, πρὸς ἐνθύμησιν, ὅτι τὰ εἰρημένα 40 ἔτη διέτριψαν εἰς τὴν ἔρημον, κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς (Ἐξ. ιβ'. ιθ'. Λευιτ. κγ'.).

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον ἡμάδα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐδόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας. Ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκδοῶμεν· Τούς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· συ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Θ Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. Ω

Μία τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς γῆς τῆς Ἐπαγγελίας ὑπῆρχεν ἡ Συχέμ, ἣτις καὶ Σίχημα ἐκαλεῖτο, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ κατὰ τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Ἐριχώ ὄρους Γαριζίν, ὅπου ποτὲ ἀνέγνωσαν οἱ Ἰσραηλῖται τὰς Εὐλογίας (Δευτ. ια'. 29). Πλησίον τῆς πόλεως ταύτης, ἐπανερχόμενος ὁ Ἰακώβ, ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας, πρὸ Χριστοῦ περίπου 1887 ἔτη, ἠγόρασεν ὑποστατικὸν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ φρέαρ, σωζόμενον ἕως ἐπὶ Χριστοῦ, καὶ καλούμενον Πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὑστερον δὲ, ἀποθνή-

στων ἐν Αἰγύπτῳ, κατέλιπε τὸ ὑποστατικὸν ἐκεῖνο εἰς κληρονομίαν ἐξαίρετον τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ (Γέν. λγ'. 19, μή. 22). Ἡ πόλις αὕτη, πρὶν κτισθῇ ἡ Σαμαρεία, ἐχρημάτισε καὶ μητρόπολις τοῦ βασιλείου τῶν δεκά φυλῶν· καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς τούτων καταλιπόντες τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐδόθησαν μανικῶς εἰς τὴν εἰδωλολατείαν, ἐμπαίζοντες αὐτοὺς οἱ εἰς τὴν εὐσέβειαν ἐμμείναντες Ἰουδαῖοι, ὥς τινες λέγουσι, μετωνόμασαν τὴν πόλιν αὐτῶν Σιχάρ, ὅπερ σημαίνει μέθην· ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον, *Σίκερα*, πᾶν εἶδος μεθυστικοῦ ποτοῦ.

Εἰς ταύτην οὖν τὴν πόλιν ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας, καὶ ἐκ τῆς ὁδοπορίας καὶ τῆς καύσεως κεκοπιακῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς εἰρημένης πηγῆς εἰς τὸν τυχόντα τόπον. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ σήμερον ἱστορουμένη Σαμαρεῖτις, γυνή, ἀντλήσαι ὕδωρ, καὶ συνομιλήσασα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ διεξοδικῶς, καὶ ἀκούσασα παρ' αὐτοῦ τὰ ἐαυτῆς ἀπόκρυφα, ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν· δι' αὐτῆς δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολῖται αὐτῆς Σαμαρεῖται (Ἰωάν. δ'. 5-42).

Περὶ δὲ τῶν Σαμαρεϊτῶν τούτων ἰστέον ὅτι, τὸ 721 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, Σαλμανάσαρ, ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, αἰχμαλωτίσας τὰς ἀνωτέρω δεκά φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, μετόκησεν ἅπαντα τὸν λαὸν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μηδίαν· ἐκεῖθεν δὲ συναγαγὼν διάφορα ἔθνη, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς τὴν Σαμαρείαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα ἦσαν εἰδωλολάτραι ἐξ ἀρχῆς· δόξανθές τε δὲ ὑπερὸν καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν πίστιν, ἐπίστευον μὲν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἐλάτρευον ὅμως καὶ τὰ εἰδωλα· καὶ δεχόμενοι τὴν Πεντατευχὸν μόνον τοῦ Μωϋσέως, ἀποστρεφόμενοι δὲ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰακώβ ἀπογόνους. Τούτους οὖν τοὺς Ἰουδαίζοντας καὶ εἰδωλολατρούντας ἐν ταύτῃ ὠνόμαζον οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι *Σαμαρεῖτας*, ὡς κατοικοῦντας τὴν Σαμαρείαν τὴν πρώην μητρόπολιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῶν πόλεις· ἀπεστέρφοντο δὲ αὐτοὺς, ὡς ἐθνικοὺς καὶ ἀλλοφύλους, καὶ οὐδεμίαν κοινωνίαν εἶχον πρὸς αὐτοὺς, κατὰ τὸ. Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις (Ἰωάν. δ'. 9). Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Σαμαρεῖτης ἀναφέρεται καταχρηστικῶς πανταχοῦ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, ἥχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν, ἔλεγον· Ἐσχύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Μεσοπεντήκοστης. Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς. Σ 464

Κοντάκιον. ἤχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Π ἴσται ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο
τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε. ὃ ποτισθεῖσα δαψιλῶς. θα
σιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο, αἰωνίως ἡ ἀοιδιμο

Ⲭ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ. Ⲭ

Ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχετο ὁ Ἰησοῦς ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ὅτε, διαβαίνων
διὰ τῆς ὁδοῦ, εἶδε τὸν Τυφλὸν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, νέον, οὕτω γεν
νηθέντα ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡλικίαν ἱκανὴν ἤδη ἔχοντα, καὶ ἀ
πομένως ἀνεπιδεκτον θεραπείας τινὸς ἐξ ἀνθρωπίνης τέχνης. Τοῦτον ἰδὼς
ὁ Θεάνθρωπος ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐκ τοῦ πτύσματος ἐποίησε πηλὸν, κα
χρίσας αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Τυφλοῦ. εἶπε πρὸς αὐτόν· "Υπαγε
νίσσαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ. Ἦν δὲ ἡ Σιλωάμ (ὃ ἑρμην
νεύεται ἀπεσταλμένος) πηγὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ περίφημος, διὰ τὴν εἰς τὴν
ἐγκαταόκτους μεγάλην χρῆσιν τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἅπερ, περιεχόμενα εἰ
τὰ πρὸς ἀνατολὰς τείχη τῆς πόλεως, ὑπεδέχετο εὐρυχωροτάτῃ κολυμβή
θρα, ὀνομαζομένη Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Εἰς ταύτην οὖν ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Τυφλόν, ἵνα νίψῃ τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ, τοὺς ἐκ τοῦ πηλοῦ κεχρισμένους· οὐχ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῆς εἶ
χε τοιαύτην δύναμιν ὥστε ἀνοίγειν τυφλῶν ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸ
ἀποσταλέντος ἡ πίστις καὶ ἡ ὑπακοὴ δοκιμασθῇ, καὶ τὸ θαῦμα καταστα
θῇ ἐπισημότερον, γνωστὸν εἰς πάντας, καὶ ἀναμφίβολον. Ἐπίστευσε λα
πὸν ὁ Τυφλὸς εἰς τοῦ Ἰησοῦ τοὺς λόγους, ὑπήκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα
αὐτοῦ, ὑπῆγεν, ἐνίφθη, καὶ ὑπέστρεψεν οὐκέτι τυφλός, ἀλλ' ὕγιής κα
βλέπων. — Πόσον δὲ φιλαλήθως ἀπεκρίθη ἔπειτα εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐ
τὸν τῆς ἰατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, μετὰ πόσης παρρησίας ὡμολόγησε τὸ
ὄνομα τοῦ θεοῦ ἰατροῦ, καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν Φαρισαίων, κα
πῶς τελευταῖον, μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐδιώχθη μετὰ ὕδρεων ὑπὸ τῶ
τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν, ταῦτα πάντα διηγείται λεπτομερῶς ἡ σημερινή
τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορία (Ἰωάν. θ'. 1—38).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, ἤχος πλ. α'

Τ ὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ
Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν
πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνέ
θεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραὶ τοῦ
τεθνεῶτος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δημιόσιον Κεντρικὴ Βυβλιοθήκη Βεροῦνης

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

η Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος ἡ σκέ-
ρυστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμασε λιμὴν,
ὄγαμε. Ἡ τεκούσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου
σθεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
κονούντων τὸν τόκον σου.

Χαῖρε ἡ χάρις ὁ Ἐπεφάνης σήμερον.
τὰ ὄμματα. πεπηρωμένος σοι Χριστὲ προσ-
ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυ-
οι· Συ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Τετάρτη πρὸ πῆς ἀναλήψεως

Απόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου.

τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα.

Εἰ ἡ ἐν τάφῳ κατηλθες. (Ὡρα σ. 456.)

ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς ἀναλήψεως

ἡμέρας διέτριψεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἐκ
Ἀνάστασιν, ἐμφανιζόμενος συνεχῶς, ἐν διαφόροις τόποις
Μαθητάς, μεθ' ὧν καὶ συνωμίλησε, καὶ συνέφαγε, καὶ

συνέπτε, παριστάνων διὰ πάντων βεβαιωτέραν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ τρίτη τότε τοῦ Μαΐου, ἐμφανισθεὶς πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πολλὰ πρότερον πρὸς αὐτοὺς διαλεχθεὶς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔπειτα τὴν τελευταίαν ἐντολὴν, ἵνα ἀπελθόντες κηρύξωσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ· ἐν τοσοῦτῳ ὅμως παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ ἀναχωρήσωσιν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐκεῖ περιμένωσι συνηνωμένοι ἕως ἂν λάβωσιν ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπ' αὐτοὺς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐξήγαγεν αὐτοὺς εἰς τῶν Ἑλαιῶν τὸ ὄρος, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ λέγων ἐτι τῆς πατρικῆς αὐτοῦ εὐλογίας τὰ ῥήματα, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπήρθη εἰς τὰ ἄνω. Ἀμέσως νεφέλη φωτεινὴ, δείγμα τῆς θείας αὐτοῦ μεγαλειότητος, ὑπεδέξατο αὐτόν, ἐφ' ἧς καὶ καθήμενος, ὡς ἐπ' ὀχήματος βασιλικοῦ, ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κατ' ὀλίγον ἀπεκρύπτετο ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν Μαθητῶν, οἵτινες ἔμενον προσηλωμένοι τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτόν. Ἐν τούτῳ, ἐπιφανέντες δύο Ἀγγελοι λευκοφοροῦντες ἐν σχήματι ἀνδρῶν, εἶπον πρὸς αὐτοὺς· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐλεύσεται πάλιν ὁ αὐτὸς τοιοῦτοτρόπως, καθὼς εἶδετε αὐτόν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Λόγοι, αἵτινες συμπληροῦσι καὶ ἀπαρτίζουσι τὴν περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δογματιζόμενα ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ. — Οὕτω λοιπὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, πληρώσας πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν, ἀνῆλθε μετὰ δόξης εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Οἱ δὲ ἱεροὶ αὐτοῦ Μαθηταὶ ὑπεστρεψαν ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ, χαίροντες διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπαγγελίαν (Λουκ. κδ'. 46—52. Πράξ. α'. 1—12).

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν Ἑλαιῶν τὸ ὄρος ἀπέχει τῆς Ἱερουσαλὴμ τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ἦν ὠρισμένον εἰς τοὺς Ἰουδαίους βαδίζειν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου· διὸ καὶ Σαββάτου ὁδὸς ἐλέγετο τὸ διάστημα ἐκεῖνο. Περὶ δὲ τοῦ μήκους αὐτοῦ οὕτω γράφει ὁ Οἰκουμένης. «Μίλιον ἐν, τοῦ Σαββάτου ὁδός, ὡς φησὶν Ὁριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ στρωματεῖ. διαχιλίων πηχῶν ὑπῆρχεν» (Ἑρμην. εἰς τὰς Πράξεις). Αἰτιολογοῦσι δὲ τὸ προσδιορισμὸν τοῦτον, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν Ἰσραηλιτῶν τὰ σκηνώματα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοσοῦτον ἀπέχον τῆς ἁγίας Σκηνῆς, ὅπου καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου βαδίζοντες ἀπῆρχοντο εἰς προσκύνησιν τοῦ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.

Α

νελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

θεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἦχος πλ. ε'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε. Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Ⲭ Τῇ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα Ⲭ

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων τριακοσίων ὀκτώ καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἀρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς αἰρεσιάρχης, λίβος μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς τῶν Ἀλεξανδρείων Ἐκκλησίας, ἤρξατο περὶ τὸ 315 ἔτος βλασφημεῖν εἰς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινὸς ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποίημα, καὶ ἕως τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρὸς. Ἡ φρικτὴ αὕτη βλασφημία ἐκράξε τῆς Ἀλεξανδρείας οὓς πιστοὺς· καὶ τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς Ἀλεξανδρὸς, ἀφοῦ ματαίως ἐδοκίμασε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ νοουσίας, ἐπώρησεν αὐτὸν, καὶ διὰ τοπικῆς Συνόδου ἐκάθαιρε κατὰ τῷ 321 ἔτος. Ἀλλ' ὁ βλάσφημος οὐδὲ οὕτως ἡβουλήθη σωφρονισθῆναι, οὐδὲ ἐπαύετο σπεύρων τῶν αἰρετικῶν αὐτοῦ δογμάτων τὰ θανατηφόρα ζιζάνια· καὶ τῆς αἵρέσεως ταύτης ἡ πλάνη ἐφαπλουμένη, πολλαχοῦ, καὶ καθ' ἑκάστην αὐξανομένη, ἐσπάρχτε δεινῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Διὰ τοῦτο θεῖον ζήλον κινούμενος ὁ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν βασιλεὺς, Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ Ἰσαπόστολος, συνεκάλεσε τὴν περίφημον Ἀ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον εἰς Νικαίαν πόλιν τῆς Βιθυνίας· ἐκεῖ συναχθέντες πανταχόθεν τῷ 325 ἔτει οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ ἀδασκᾶλοι, ἅπαντες, ἐν ἐνὶ σὺματι καὶ μιᾷ φωνῇ, τὸν μὲν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκήρυξαν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συγγράψαντες καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον μέχρι τοῦ, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον (ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ ἕως τέλους ἀνεπλήρωσεν ἡ Β'). Οἰκουμενικὴ Σύνοδος)· τὸν δὲ δυσσεβῆ καὶ κακόδοξον Ἀρειον, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ, ἀνθεμάτισαν, καὶ ὡς μέλη σισηπότα ἀπέκοψαν τοῦ ὅλου σώματος τῶν πιστῶν.

Τούτους οὖν τοὺς θεῖους Πατέρας γνωρίζουσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-

σία κήρυκας τῆς πίστεως, μετὰ τοὺς θεῖον
τὴν παροῦσαν Κυριακὴν, ἐτήσιον αὐτῶν
στίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν αὐ-
θινῆς πίστεως.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσι

Αγγελικάι Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μ-
σοντες ἀπεκρώθησαν· ἡ ἰσ-
ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου Σ-
δην μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπ-
ρούμενος τὴν ζωὴν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν

Τῶν Πατέρων, ἡ

Υπερδοξασμένος εἰ Χριστὸς
ρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας
αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πί-
σας· Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἀνελήφθη

Κοντάκιον, ἡ

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα
μαία, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τ-
καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀλ-
άνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δο-
γα Μυστήριον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν

⊕ Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς

Ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως
τῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ

⊕ Τῷ Σαββάτῳ τῆς

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ'-
τέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἡ

Ορθοί σοφίας φιλανθρώπως
συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων,

τον Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ καὶ τεῖχος. καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ.

Μ ετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Η ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς. ✠

Μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, οἱ ἑνδεκα Ἀπόστολοι καὶ οἱ λοιποὶ αὐτοῦ Μαθηταί, αἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀκολουθήσασαι αὐτῷ θεοφιλεῖς γυναῖκες, ἡ ἀγιωτάτη Παρθένος Μαρία ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, πάντες ὁμοῦ ψυχαὶ ὡς 120, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τοῦ Ἑλαιῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἔμενον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ὃ ἔστι τὸ ἀνώγειον αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, περιέμενον τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπέλευσιν, κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ Διδασκάλου ἐπαγγελίαν. Ἐκεῖ, ἐκλεχθεὶς καὶ ὁ Μαθθίας ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Δευγούσ. 9).

Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος Κυριακῇ, καὶ δεκάτῃ

μὲν ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως. πεντηκοστὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, 13 δὲ τὸ τοῦ Μαΐου, περὶ ὧραν γ'. τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, ἐξαίφνης ἐγένετο τοιοῦτος ἤχος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενος, ὡς ὅταν πνέαντες ἄνεμος σφοδρὸς, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἐκάθητο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Εὐθὺς μετὰ τὸν ἤχον ἐράνησαν γλῶσσαι πυροειδεῖς αἵτινες διαμερισθεῖσαι, ἐκάθισαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑνὸς ἑκάστου· καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ, πνευματέμφοροι γινόμενοι, ἤρξαντο λαλεῖν, οὐχὶ διὰ τῆς πατρικῆς αὐτῶν γλώσσης, ἀλλὰ δι' ἑτέρων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων, ὅπως καὶ ὅ,τι ὑπηγόρευσεν εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὰ ἀπὸ διαφορῶν τόπων συρρεύσαντα τότε πλήθη διὰ τὴν ἑορτὴν, Παρεῖθι, καὶ Μηδοί, καὶ Ἑλαμίται, κτλ., Ἰουδαῖοι μὲν πάντες τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, οὕτω δὲ καλούμενοι ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, διεσκορπισμένοι ὄντες πρὸ πολλοῦ, ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ἕκαστος οὗτοι, λέγω οἱ Ἰσραηλιτῆς σχεδὸν διαλέκτων ἑτερόγλωσσοι Ἰουδαῖοι, εὐρεθέντες τότε κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀκούσαντες τὸν ἤχον ἐκεῖνον, τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενον, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, συνέδραμον πάντες ἐκεῖ, ἵνα μάθωσι τί ἄρα συνέβη. Ἄλλ' ἔμειναν ἑκστατικοί, ὅτι ἤλθον, καὶ ἤκουσεν ἕκαστος τοὺς Ἀποστόλους λαλοῦντας τὴν πατρικὴν αὐτοῦ διαλέκτον· καὶ θαυμάζοντες, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Ἄλλοι δὲ, διὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ κακίας ὑπερβολῆς (καὶ ἵσως καὶ τῶν οἱ τυφλοὶ Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι), χλευάζοντες τὸ θαῦμα, ἔλεγον τοὺς Ἀποστόλους μεθύοντες.

Τότε σταθεῖς ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκά, καὶ ὑψώσας τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐδημηγόρησεν ἐνώπιον πάντων ἀποδεικτικῶς, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἦν μέθης ἀποτέλεσμα. ἀλλ' ἦν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, τῇ διὰ τοῦ προφήτου Ἰωὴλ ἐρημμένης· Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεῦσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, κτλ. (β'. 28). Ἐπομένῳ κηρύττει τὸν Ναζαρετὶν Ἰησοῦν, καὶ διὰ πολλῶν ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ Κύριος ὁ Χριστὸς, ἐν οἷ μὲν Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ὁ δὲ Θεὸς τὸν γειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκ τούτου κατανυγέντες πολλοὶ καὶ τὸν λόγον ἀποδέξαντες, ἐβαπτίσθησαν, καὶ προστετέθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ψυχαὶ ὡς 3000 (Πράξ. α'. 12. — β'. 41).

Ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὑπόθεσις τῆς παρούσης ἑορτῆς. Τὴν ἐν κόσμῳ δηλαδὴ ἐπιδημίαν τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν τελειώσιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑορταζόμεν σήμερον. Αὕτη ἐστὶν ἡ μεθεορτός καὶ τελευταία ἑορτὴ τοῦ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μεγάλου Μυστηρίου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, οἱ πρῶην ἰδιώται καὶ ἀγράμματοι ἄλειτουργοι, σοφισθέντες

τες διὰ μιᾶς ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐθεολόγησαν τρανῶς τὰ οὐράνια ὄνματα, καὶ ἐγένοντο οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ κόσμου παντὸς οἱ διδάσκαλοι. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἤρξαντο τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τὸ ἔργον, οὗ ὁ ὠραίος καὶ θαυμάσιος πρῶτος καρπὸς ὑπῆρξεν αὐθημερὸν τρισχιλίων ψυχῶν ἡ σωτηρία.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι τὸ εἰρημένον ὑπερῶν, ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι συνήθως εἶχον διωρισμένον εἰς τόπον Εὐκτήριον, τινὲς μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἦν ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ ὑπερῶν, ἔνθα ὁ Σωτὴρ παρέδωκε τὸ μυστήριον τῆς αἰῶνς Εὐχαριστίας· καὶ τοῦτο πάλιν, οἱ μὲν θέλουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, οἱ δὲ ἐν τῷ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου (Πράξ. ιβ' . 12)· ὅστις οἶκος, γενόμενος Ἐκκλησία μετέπειτα, ἐλέγετο Ἀνωτέρα τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησία (Κύριλλ. Ἱεροσολ. Κατηχ. ις' .) Ἄλλοι τελευταῖον λέγουσιν, ὅτι ἦν ἐν τῶν ὑπερῶν, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωτέρας αὐλῆς τοῦ Ναοῦ, ἔνθα ἦσαν ὑπερῶα διάφορα, ἀνεφωγμένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν εἰς τὸ Ἱερὸν συντρεχόντων, καὶ ἔτοιμα παντὶ τῷ βουλευμένῳ εἰσέρχεσθαι. Οἱ τῆς γνώμης ταύτης ἐπιφέρουσι καὶ λέγον, τὸν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεὸν (Λουκ. κδ' . 53). — Σημειωτέον προσέτι ὅτι ἐνταῦθα τελευταῖον ἀναφέρεται, ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, τῆς Θεοτόκου Μαρίας, τὸ ὄνομα καὶ πλέον οὐ.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ' .

Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλκιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγίον, ὃ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγινεύσας Φιλάνθρωπε, ὁῶς σοι.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ' .

Οὔτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Εἰσαγγελία

Ἰστέον, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς καυχώμεθα εἰς πάντα.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς. ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς σεβασμίου ταύτης ἡμέρας καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὑθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων. ✠

✠ Ὁ μὲν προφητᾶναξ Δαβὶδ. μετὰ πολλῆς εὐλαβείας τιμῶν τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ. ἔλεγεν· Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός (Ψαλμ. ρλθ'. 17). Ὁ δὲ θεὸς Ἀπόστολος. ἀπαριθμήσας τὰ κατορθώματα τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν προβάλλων ἡμῖν ὡς παράδειγμα, πρὸς ἀποτροπὴν μὲν τῶν γηίνων πρᾶγματων καὶ τῆς ἁμαρτίας, μίμησιν δὲ τῆς ὑπομονῆς αὐτῶν καὶ ἀνδρείας εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρετῆς, οὕτω λέγει· Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περιχέμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀτοθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα (Ἑβρ. ιβ'. 1).

Ἐκ τῆς διδασκαλίας οὖν τῶν θείων Γραφῶν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ὁδηγηθέντες ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς, τιμῶμεν ἅπαντας τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, τοὺς Ἀγίους, ὡς φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀρετῆς λαμπρὰ παραδείγματα, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εὐεργέτας. Καὶ ἕκαστον μὲν τῶν γνωρίμων Ἀγίων τιμῶμεν ἰδικῶς εἰς μίαν τινὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Μηνολόγιον· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἰσιν ἡμῖν ἄγνωστοι, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπολλαπλασιάσθη κατὰ καιροὺς, καὶ ἐπὶ πολλαπλασιάζεται, καὶ οὐ παύσεται πληθυνόμενος ἕως τῆς συντελείας, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἔταξεν, ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πάντων τῶν Ἀγίων κοινὴν μνήμην, ἣτις ἐστίν ἡ παροῦσα ἑορτή.

Ταύτην οὖν ἐπιτελοῦντες σήμερον, τιμῶμεν εὐλαβῶς καὶ μακαρίζομεν πάντας, Δικαίους, Προφῆτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁμολογητάς, Ποιμένας, Διδασκάλους, Ὁσίους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ, γνωστούς καὶ ἀγνώστους, τοὺς προστεθέντας καὶ τοὺς προστιθεμένους, ὅσοι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ νῦν ἐτελειώθησαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἐδόξασαν

τὸν Θεόν. Τούτους πάντας, καὶ αὐτὰ προσέτι τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὴν ὑπεραγίαν Δέσποιναν καὶ Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, Μαρίαν τὴν ἀειπάρθενον, τιμῶμεν σήμερον διὰ τῆς παρουσίας ἑορτῆς, προτιθέμενοι τὸν βίον αὐτῶν ἀρετῆς παράδειγμα, καὶ παρακαλοῦντες αὐτοὺς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ ἡ γὰρ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη, μετὰ πάντων ἡμῶν Ἀμήν.

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, ἤχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατηλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῶν Ἀγίων, ἤχος δ'.

ὦν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν ἔθύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός. Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάμπεψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

ὁ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἰγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κεντάκιον, ἤχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΤΟΚΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΥΠΑΚΟΑΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγζαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, συντῇ φωτὶ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ Ὑπακοή.

Ἦ τοῦ Ἀητοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν· ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδὴν ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθειωτάς ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωο-

δότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετά τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός· εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ Ὑπακοή.

Εἰς τὴν κλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἁσράπτων Ἀγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπολυτίκιον

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως
λου μχθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου
γονικὴν ἀπόφασιν ἀπορροῖς
καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευ
στός ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κο
 Θεοτόκῳ

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ
στήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκα
Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος
Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
 Ἡ Ὑπεραγία

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐκείνου
Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστολικοῖς
ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων
 Ἀπολυτίκιον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πλάτος
Παρθένου τεχθέντα εἰς σὺν
πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν
θεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ θάνατον
τεθνεῶτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει
 Θεοτόκῳ

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδοτος
πη τῶν προστρεχόντων ἐκ παντο
μήν, καὶ Ἀπειρόγαμε.
ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβυτέρων
ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων
 Ἡ Ὑπεραγία

Αγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν
γέρσει τὴν ψυχὴν φωτισμένην

Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτικίον ἤχος πλ. δ

Ἀγγελικάι Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημᾶ σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· ἢ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἀδὴν, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον α

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολυμένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοή

ὦ ἐκουσίῳ ἢ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἀδου συντριψας ὡς Θεὸς· ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον ἤχος δαβὺς

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυριφύων τὸν θρῆνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔ-

σώσας, τεκούσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ τόκου Παρθένη
ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθε

Ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Στ
σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χρ
Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ε ἕψους κατῆλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφήν κα
τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἦ
καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου καὶ σταύρωσι
μείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας
ἐγερσιν δεῖξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδης οὐς ἐπλα
χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξ
τεκούσαν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· κ
σον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Α ἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπισᾶσαι τῷ μνήματι
Δεσπότιν ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· κ
ρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, το
ποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΟΙΠΑΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ, ΟΤΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΟΡΤΗ

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Ἦχος δ'.

Ὁν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν
 ἡμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσῃ-
 τε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης,
 οὐντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς ἔβοῶντας· Ἐκ
 ανδύων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἁνω
 λεων.

Θεοτοκίον.

ἡ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ
 περιδεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἁ-
 λεπτον παρθενίαν ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέ-
 οῦρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλο-
 γη· Χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Ἦχος β'.

νήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυ-
 ρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ
 Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτί-
 σματιζώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑ-
 λήσας, χαίρων εὐηγγελίσω ἔτι τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φα-
 ῖντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
 κρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

31

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ θαρσύναν δω-
ρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε
πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεῆμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας δι-
δάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμά-
των ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑ-
ψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθέने, μόνη ἀγνή,
μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες με-
γαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. (*Ορα ἀνωτέρω).

Σταυροθεοτοκίαν.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν. (*Ορα ἀνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Σαββάτῳ πρωΐ.

Ἦχος β΄.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὁ-
σιοὶ καὶ δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ
τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι
δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα
ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτη-
τος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι δοῦναι
τὴν ἀνάπαυσιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίαν.

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὤ-
μνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ

Εἰς ἑκάστον ἥχον

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ· ΤΩ· ΕΝΙΑΥΤΩ·, ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

Εἰς τὸν α΄ ἥχον

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα, ἡ
κτίσις ἀγάλλεται, συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες

ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηται.
 Αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος α΄.

Α "χραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ
 γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρᾳς, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος α΄.

Σ υλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τε-
 κοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμέ-
 μένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος α΄.

Τ ὃν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς
 ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυ-
 χῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳς, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος α΄.

Ο ἰ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
 σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
 τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε
 πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος α΄.

"Αχραντε Θεοτόκε. ("Ορα ἄνωτέρω).

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳς, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως. ("Ορα ἄνωτέρω).

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ. ("Ορα ἄνωτέρω).

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳς, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος α΄.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι. ("Ορα ἄνωτέρω).

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ἤχος α'.
 "Αχραντε Θεοτόκε. ("Ορα ἄνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί. Εἰς τὸν Θεόν Κύριον, ἤχος α'.
 οὐ Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν
 τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ
 ἁγία κισωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλα-
 τυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα
 τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ
 ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ἤχος α'.
 Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ. ("Ορα ἄνωτέρω)

Εἰς τὸν β' ἤχον

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τὸν Θεόν Κύριον, ἤχος β'.
 ὑσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξιώσον
 ἡμᾶς Θεοτόκε· ἐλέησον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα,
 δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζον-
 τες, τὸ Χαῖρε δοῶμέν σοι ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσω-
 μάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ἤχος β'.
 ἡτῆρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕ-
 μνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὸν Θεόν Κύριον, ἤχος β'.
 εἰας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
 πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
 κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ἤχος β'.
 ἐ μεγαλύνομεν Θεοτόκε δοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτός
 νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν
 Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος β΄.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने, ὑμνοῦ-
μέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλή-
θη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέ-
στημεν, καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν,
τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν,
ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἢ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ
ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν
θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως. (Ὡς ἀνωτέρω.)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς
νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν
Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος β΄.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις. (Ὡς ἀνωτέρω.)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ
ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν
θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος β΄.

Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε
Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία
φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τε-

ἡσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.
Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ἂν δὲ τύχη Ἀλληλούϊα, ἐν οἷῳ δὴ ποτε Ἦχῳ, λέγονται
 ὕμνα.

Ἦχος β΄.
Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίσιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.
Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι ἡμῶν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός (Ὁρα ἀνωτέρω.)

Εἰς τὸν Γ΄. Ἦχον

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόᾳ σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην ὁ σοι Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.
Τῆς κατὰ σῶσαι, ἐκεί δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται. (Ὁρα ἄνωτέρω.)

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου, Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ κατεβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις, ἡμῶν Θεοτόκε. (ὡς ἄνωτέρω.)

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Προφῆται προεκήριζαν, Ἀπόστολοι ἐδίδασκαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσιν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται. (Ὁρα ἄνωτέρω.)

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι. (Ὁρα ἄνωτέρω.)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε. Ὁρα ἄνωτέρω.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ

οὐ προσληφθείση ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ
 ταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθο-
 ς, ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος γ'.
 Προφῆται προεκήρυξαν. (*Ορα ἄνωτέρω.)

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΠΚΟΝ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, ἤχος δ'.
 ἡ ἀνατραφείση ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων,
 τῇ περιβεβλημένη τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν
 ἄμειπτον παρθενίαν. ὁ Ἀρχισράττης Γαβριήλ, προ-
 ἔφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαίρει· Χαίρει εὐ-
 λογημένη· χαίρει δεδοξασμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος δ'.
 *τι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυ-
 μνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦ-
 μέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί
 Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, ἤχος δ'.
 ἡ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ
 ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετάνοιᾳ κράζοντες ἐκ
 βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπαγ-
 νισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων·
 ἀποστρέψης, σοὺς δούλους κενούς· σέ γάρ καὶ μόνην ἐλ-
 λίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος δ'.
 ἐ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἰ ἡ βάτος, ἐν ἣ
 ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς
 Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου. τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου ὃν περ εὐλογημένη. δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησαι πταισμάτων ἡμῖν ἑωρῆσθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθοῦ, ἤχος δ'.
Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἀδου συνέτριψας.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος δ'.
Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν. Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθοῦ, ἤχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων. (Ὁρα ὁπισθεύοντες)

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ. (Ὁρα ἀνωτέρω)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθοῦ, ἤχος δ'.
Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἀδου συνέτριψας.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳ καὶ τῇ Σαββάτῳ πρωΐ

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦνης

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος δ'
 ἐ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ
 ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς
 Θεότητος.

Εἰς τὸν ΠΑ Δ' ΉΧΟΝ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. α'

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπί-
 γεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι·
 Χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν
 γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε σεμνὴ Κεχαριτομένη, ἡ τεκοῦσα
 Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος πλ. α'.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεὸς,
 υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. α'

Τὴν ταχειάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος
 δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ κα-
 ταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦ-
 σάν μου ψυχὴν ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρ-
 θένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ δοῦλιο.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν· ῥῦσαι
 λαόν σου συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτά-
 χητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς ἵνα βοῶμέν σοι·
 Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. α'

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ
 πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχύς
 καταπεπᾶτται· διὰ τοῦτο οἱ πιετοί, κατὰ χρέος σε αἶε,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

ὕμνουμέν καὶ εὐλογοῦμέν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολο-
γοῦντες. σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου ἤχος πλ. α'.
Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ. (*Ορα ἀνωτέρω)

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωί.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. α'.
Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μηστήριον. τῷ κόσμῳ ἀνεδεί-
χθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθη ἀνευ σποράς, καὶ
σαρκὶ ἀνεδείχθη δίχα φθοράς, ἡ πάντων χαρὰ Κύριε
δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος πλ. α'.
Μήτηρ Θεοῦ παναγία. (*Ορα ἀνωτέρω.)

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. α'.
Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε. (*Ορα ἀνωτέρω)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος πλ. α'.
Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ. (*Ορα ἀνωτέρω)

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. α'.
Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τείχος καὶ σκέ-
πη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χεῖρε ἀχείμαστε λιμῆν
καὶ Ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν
σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυ-
μούντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος πλ. α'.
Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ. (*Ορα ἀνωτέρω)

Εἰς τὸν Πλ. β' ἤχον

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. β'.
Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν
Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἄ-

ἐφυγε τὸ ἄσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ
 κτηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό
 μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος πλ. β'.

Ῥχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουδικὸς θρόνος
 ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐδάστασας Θεοτόκε,
 τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. β'.

Ῥπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθῇ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν
 καὶ μόνην κραταιὰν προσασίαν αἰτοῦμεν· Σπλαγχνί-
 σθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεή-
 μονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς,
 μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος πλ. β'.

Ὑδεῖς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκ-
 πορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν
 χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον
 τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. β'.

εοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως
 προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης
 ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἤχος πλ. β'.

ὄν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα,
 Υἱόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
 ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεο-
 κήτητορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἰτησαι δωρῆσασθαι ἡμῖν, ἀμαρ-
 τιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἦχος πλ. β'.

Αῖγια Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἀπάντων ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεςιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.
Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἦχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή. Παρθένε Θεομητορ σὺ ἡ ξιώτης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου. (Ὁρα ἀνωτέρω).

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός. (Ὁρα σελ.) 493).

Τῇ Παρασκευῇ τὸ ἑσπέρας, καὶ τῇ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐβλάστησας ἀνευ σποράς, γῇ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός. (Ὁρα ἀνωτέρω).

Εἰς τὸν βαρύν ἦχον

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἦχος βαρύς.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμιάντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺ ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

ερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης
 ἱκός, εὐλογημένη Θεοτόκε. ὥς τεκοῦσα Χριστὸν,
 ὃν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ
 ὠτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

ἡνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν
 ὡσώντων σοι. Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ
 θελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε,
 Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

ῥωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν,
 ἡ ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ
 τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν
 ἀρχεῖ, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον
 ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις
 εἰχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνῶμη
 ἡ γλῶσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, ἦχος βαρύς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν. (Ὁρα ἄνωτέρω).

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁρθροῦ. ἦχος βαρύς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς. (Ὁρα ἄνω)

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, ἦχος βαρύς.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρησμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ θυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἑσώσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁρθροῦ. ἦχος βαρύς.

Χαῖρε ἢ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρῃ σου· χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ὃ ἐλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν ΠΑ. Δ. ἦχον

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἢ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· Χαῖρε ἢ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἢ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁρθροῦ. ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἢ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε, ἢ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐ

ου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς θλιβο-
τίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος πλ. δ'.

ἐνε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβεΐαις σου, κι-
σα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.
τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. δ'.

μὲν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ
ὁρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύνουσα· Ὁ μὲν
ὁσ ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ
α μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν
τῶν ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος πλ. δ'.

πὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑ-
χει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον
ἰγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. δ'.

ητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προσ-
χοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα
έξομεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν
ῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος πλ. δ'.

νε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς. (Ὁρα ἄνωτέρω).

Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, ἤχος πλ. δ'.

μὲν καὶ ποιμένα. (Ὁρα ἄνωτέρω).

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, ἤχος πλ. δ'.

πὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε. (Ὁρα ἄνωτέρω)

ΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ' δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὸ ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Π αρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουῦσα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου ἃ Θεῷ ἡμῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΔΕΥΤΕΡΩ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὴν ὑπεραγίαν
Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν δύο Παρακλητικῶν Καρόνων εἰς τὴν ὑπερ-
αγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Θείας Μεταλήψεως.

Καρόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Καρόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Ἀγγελον, τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώ-
που ζωῆς.

Καρόνα ἱκετήριον εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, καὶ πάντας
τοὺς Ἁγίους.

Καὶ τοὺς εἰκοσιτέσσαρας Οἴκους εἰς τὴν ῥοσητὴν Κλίμακα τὸν
τίμιον Σταυρόν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί

Λευκ. Α'. 28

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλήν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριήλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῇ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἢ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μετάγουσα· καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε του Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαῖνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων; μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσῃ ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γεννήσομαι, λέγε μοι, χωρὶον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἁγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουδὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσῃς ἀπάτη, οὐ γὰρ ἔγγων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπράττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε· Ἡ δὲ ἐδόθησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥήμα σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον· ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἀνθρώπον, ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος· ἐφύσθη πάλαι Ἀδὰμ καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσεται. Εὐφρανέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποστιχα προσόμοια, ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριήλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ χαῖρε Ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἶδε.

Ο Γαβριήλ τῇ Παρθένω τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὁφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ο συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρίσθεις τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν, οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἄλλότριον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ο ἐκ Πατρὸς αἰδίδως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος Λόγος, μορφὴν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκστάς τῆς Θεότητος·

καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρως συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον·
Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλα-
γῆς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελός
εἰμι· ὅφεις ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν
χαρὰν, καὶ μένεις ἀφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκη-
νῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ
Ἀπειρογάμῳ ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς,
χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μή-
τρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν
σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλ-
τηρίου, λέγομεν εὐθὺς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους.

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον.
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰθ' οὕτω τοὺς ἐπομένους ἐξ Οἴκους.

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ
Θεοτόκῳ τὸ, χαῖρε· καὶ συν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σω-
ματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο
κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλήψει.
Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δα-
κρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε,
βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστά-
ζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου
σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς φρεβουρ-
γεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριήλ
θαρσαλέως. Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαρά-
δεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλή-
ψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων.

Ἀλληλουῖα.

Γνώσιν ἄγνωστον γινῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε
πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱὸν
πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖ-
νος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κραυγάζων οὕτω.

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστης· χαῖρε, σιγῆς δεομένων
πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν
δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέ-
φυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ
τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

αἶρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα
διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γινῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυ-
γάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκήισε τότε πρὸς σύλληψιν
τῇ Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς
ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἀπασι τοῖς θέλουσι θερίζειν σω-
τηρίαν. ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως. Ἀλληλούϊα.

Εχουσα θεοδόχον ἢ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε
πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπι-
γνοῦν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς
ἄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλημα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηρά-
του κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουρ-
γὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφροῖαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε,
τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λι-
κμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κό-
σμου ἐξιλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν
παρρησία. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχω, λογισμῶν ἀμφιβόλων ὁ σώφρων
Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμόν σε θεωρῶν, ἧς κλει-
ψίγαμον ὑπονοῶν Ἀμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλ-
ληψιν, ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλούϊα.

Εἴθ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

εἰς ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἀνωμόν, μεθ' ὧν λέγομεν
λιν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἐτέρους ἐξ Οἴκους.

Η "κουσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὸν
ἑνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς ποιμένα
θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἄμνον ἁμωμον ἐν τῇ γαστρί
Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνούντες εἶπον.

Χαῖρε, ἄμνου καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε, αὐλή λογικῶν
προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, Παραδείσου
θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ· χαῖρε, ὅτι
ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε, τῶν
ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερρὸν τῆς πίστεως ἔρρισμα· χαῖρε, λαμπρὸν τῆς
χάριτος γινώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἅδης· χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθη
δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θ εοδρόμον Ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου
κολούθησαν αἵ γλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν
δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖον ἀνακτα· ἔφθασαντες τὸν
ἄφθαστον, ἐχάρησαν. αὐτῷ βοῶντες. Ἀλληλούϊα.

Ι ὄδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλῆθος
σαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν
τὸν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις
θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ.

Χαῖρε, ἄσπερος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μουσικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· χαῖρε, τῆς Τρι-
δος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε,
Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βραδύρου λυτρουμένη θρησκείας· χαῖρε,
τῆς βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γεννεῶν εὐφροσύνη. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν. Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτῆρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐδόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατὰπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαρκῶ τὸ νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στύλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διαδόχε· χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπαταιῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων. Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. Εἴτα τὸν Ν'. καὶ εὐθὺς τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χαρὰς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου. Ὡδὴ α'. ἡχ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
 » καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθί-
 » σομαι. φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος,
 » ταύτης τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστοῦ δίδλον ἐμψυχον ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι,
 ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι·
 Χαῖρε χαρὰς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυ-
 θήσεται.

Ἀδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄ-
 δου ἡ νέκρωσις· χαῖρε Πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου
 Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μονὴ βλαστήσασα· τὸ
 μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάν-
 των Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνείας θησαύρησμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡ-
 μῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡ δύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πρὸς
 στοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μῦρον πολύτιμον.

Καταδυσία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθο-
 » νος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν σε-
 » ρέωσον· ἅ ἐν τῇ θεῇ δόξῃ σου, σεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σα-
 φῶς, χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα·
 χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς
 πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἵροντα,
 κόσμου πάντος τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὁρθρος φαινός, χαῖρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα

στὸν φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα,
 τοὺς ζωφώδεις δαίμονας ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μο-
 λούς, καὶ πύλας Ἰδοῦ Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρί-
 α· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Ἄνασσα· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ὁ ἱερεὺς· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ ἑτέροισι ὅσις Οἴκους.

Ἐάν ἐδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς
 ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός,
 καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαυ-
 δλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες.

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγ-
 κρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγ-
 γέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖ-
 ρε, ξύλον εὐσχιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεν-
 ῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόν-
 των συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάν-
 τος πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐνόν τόκον ἰδόντε, ξενοθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς
 οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ
 γῆς ἐπεφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι
 τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας.

Ἀλληλούϊα.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀ-
 περιγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ Θεϊκῇ, οὐ
 μετάδοσις δὲ τοπικῇ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου

θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα.

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν χερουβίμ· χαῖρε, οἰκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε, ἡ ταναντία εἰς ταυτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλείς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰώνιων.

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι προσίτον ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιαγόνοισιν, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως. Ἀλληλουία.

Ρῆτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ

Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχυσας, ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες πιστῶς δοῶμεν.

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν Ἀλiviῶν τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, θυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῆρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σ ὦσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὄλων κοσμήτωρ, πρὸς
 τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς
 Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γάρ
 τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει. Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια
 Εἴτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

Ὡδή δ. Ὁ Εἰρμός.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου θεότητος ἐν νεφέλῃ
 κούφη ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλά-
 μη καὶ διέσωσε τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ
 τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ε ἴν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ δοῶμεν Πανύμνητε·
 Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε
 λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον,
 τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Τλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖ-
 ρε κλίμαξ γῆθεν, πάντα ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέ-
 φυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντα, πρὸς ζωὴν
 τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε τῆς γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ
 σῇ γῆϊ, Ἀχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη
 πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν
 Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς
 ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάλος
 ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον,
 ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυ-
 λακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱε-
 ρὸν καταφύγιον.

Καταδασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστι τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου σὺ γὰρ ἀπειρόγαμος Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑποτασσέσιν σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τροπάρια.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις Ἀδου, νυμφὼν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἐμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὗ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορὰ ποκύψαντας.

Ῥωνύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβρωμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ παμδασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιόκουςα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε· κόσμος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Καταδασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ς. Ὁ Εἰρμός.

Ιὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-

τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

αστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων
θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιή-
χημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σεῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσα-
σα· ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἐνδροσος, ὃν Γεδεὼν
Παρθένε προεθεάσατο.

Ἰδοὺ σοι χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλατ-
τεύουσι καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ
τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυ-
γάζειν σοι. Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, θάλασσα νεφέλη ὁλόφωτε, ἡ
τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καταδασία· Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κατὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

εἶχος εἶ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων
τῶν εἰς σέ προστρεχόντων ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς ἄχραντε, οἰκῆσας ἐν τῇ
ἐστὶν σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας.

χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.
χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς
ἀγαθότητος.

χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῦς·
χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν
χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν
σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυ-
ρίῳ ἀρμόζουσα.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

Χαῖρε. καλή κουροτρόφε Παρθένων· χαῖρε ψυχ
στόλε Ἀγίων. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἅπας ἡττάται. συνεκτείνεσθαι σπεύδου-
θαι τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμοῦ
ψάμμω ὥδας ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ.
δέν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοῖς δο-
ῦλοις.
Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαι
τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὐτὸν ἅπτου
δηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγ-
 φωτίζουσα. κραυγὴ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, βολὴς τοῦ ὁ-
φθαλμοῦ.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα·
βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμὸν
ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον
τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κ-
αὶ τῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε, ζω-
εὐωχίας. Χαῖρε. Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων
χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτὴν
ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· ἥ σχίσας τὸν
φόν, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως. Ἀλληλ-
ουῖα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε
ἐμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῇ
ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγία-
σε, ἐδιδάξε δοῦναι σοι πάντας.

σκηνή τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἀγία Ἀγίων
ον.

κιδωτέ χρυσωθείσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὲ
ζωῆς ἀδαπάνητε.

τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα
σμίων ἱερέων εὐλαβῶν.

τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς
λείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ κα-
πτουσι.

χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς
ρία.

Χαῖρε, Νύμφη, ἀνύμφευτε.

ανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἀγίων
ιώτατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν κροσφοράν, ἀπὸ
σης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης
αι κολάσεως τοὺς σοὶ δοῶντας. Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Ὄμιλον

γελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ
οτόκῳ τὸ, χαῖρε· καὶ συν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σω-
τούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο
ζῶν πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλήψει.
τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δα-
ν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

ὑψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμῶν· χαῖρε,
δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστά-
τὸν βαστάζοντα πάντα.

ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου
ώσεως.

δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουρ-

γεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
 Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
 Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
 Ἀλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον.
 Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον.
 Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας

Ὡδῇ ζ' Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὴν
 » κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῇ, ἀνδρείως πα-
 » σαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ πα-
 » Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αἰνυμένομέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ
 νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον
 ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐ-
 φραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε
 ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα
 χαῖρε Δέσποινα δι' ἧς χαρὰς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κλη-
 ρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογ-
 οῦσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασι-
 λέα Χριστόν· ὃν ἱκέτευε πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς
 » πιστῶς σε προσκυνούντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, ἡ ἀνακράζει σε
 Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγεγραπται, Πατὴρ ὁ Δ-

Δημόσια Κεντρικὴ Ἡρακλειώτικη Βιβλιοθήκη

Ἄγνή· ὃν ἰκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, κα-
γράψαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν, οἱ δούλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας
ἔχον. Κλίνον τὸ σῶς σου ἄγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι θυ-
ομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως,
τὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Καταδασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτό-
κου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνερ-
γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλ-
ουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τηδύϊ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐ-
βάστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας· νεύματι τὸν τρέφοντα,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν· Ἄγνή, ὦ ψάλλομεν· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν θάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τό-
κου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον
πρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία Παρθέ-
νη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρῶν ἁπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνε-
θημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει
κραπτύσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον
ἔχον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σαυτοῦ ζωοποιοῦνται· ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστα-
τον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἀλαλοὶ, πρῶν χρηματίζοντες· λε-
ροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται πνευμάτων ἀερίων
ἀπλήθη, ἡττηνται· Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα τείχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κατοδασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡδή θ' Ὁ Εἰρικός

» πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδοχο
» **Α**μενος· πανηγυρίζτω δὲ, αὐλῶν Νόων φύσις γερα
» ρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βο
» τω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή ἀειπάρθενε.

Ινα σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν, οἱ διὰ σοῦ τῷ
χαρᾶς μέτοχοι γενόμενοι τῆς αἰδίου, ῥύσαι ἡμᾶς πειρ
σμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῇ
διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρ
τάνουσιν.

Ὡφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις ὅθεν βοῶμέν σοι
Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον
χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοιξάσα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε εἰς
λε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαδῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκδοήσωμεν
Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμ
ῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρ
σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε Ἀει
πάρθενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν ἁθλητῶν
στεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλ
λῶπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τῶν διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἁμαρτίας ἡμ
ῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦ
σάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγ
ἐλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Δημοσία Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

ταβασία Ἐπας γηγενής.

Ἐκποστειλάριον ἦχος δ'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.
 ἰρτήσατε, χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· ὁ Γα-
 ριήλ τῇ Παρθένῳ, χαρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Να-
 αρέτ νῦν τὴν πόλιν, χαρὰς τὰ εὐαγγέλια· Χαῖρε Ἀ-
 νανάμωμε, τοῦ κόσμου ἡ προσασία· χαῖρε οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

κρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον,
 ἄβριήλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν
 λεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστε-
 αὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία
 ἰρε· ἐτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λα-
 εῖς δέξασθαι.

Δίς.

τοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ
 χραντος τῆς Θεόπαιδος· Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι,
 ἰκτείρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθέν, καὶ δου-
 ρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλος τὸ πρῶν, ἀ-
 αν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμένον κατάβασιν.
 ὄριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ παναμώμητε, ἐμφανῶς
 λεύσεται, καὶ βοήσει σοι· Χαῖρε κατάρας λυτήριον,
 εσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ
 τίσασα· χαῖρε ἐμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη· ὑποδέ-
 ὄν ἀχώρητον ἐν μήτρα, τῇ σὴ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

ῶσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ
 ρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥή-
 ατα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ
 προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι, βοῶ-
 ῖ· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ
 δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πολύ ισχυρὴ δέησις Μητρός
πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου.

Ἡ Ἑλλάς. Σελ. 54.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ θλάσῃ ψυχῇ
Ψαῖσμα Θεοσκηρίτου μοναχου· οἱ δὲ Θεοφάνους.

Ἑυλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα ψαλμόν.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισε τὴν δέη-
σίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δι-
καισύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν
εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, ἃ ἠκηδία-
κεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔρ-
γοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ
ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιω-
θῇσμαι τοῖς καταδαινούνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ
ἠλπίσα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν ἐκατέρων τῶν Χορῶν

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, ἤχος δ

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμομεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προτίτασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σου· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ πανταίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Ψαλμὸν, σελ. 187. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν· μο-
» χθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ λυ-
» τρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια

Π ὅλοις συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μήτηρ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθὼν με τaráττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν. Εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σὺ γάρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ, ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁδὴ γ. Ὁ Εἰσαγωγὴ

Ο ὑρανίας ἀψίδος, ὁροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δημητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλάνθρωπε.

Τροπάρια

Π ροστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Τεκεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχαριτε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἰτίον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κύησας, Θεομακάριζε.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζο-

μένω Παρθένε. σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀλλο-
λιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνηται.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε.
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον
χρὸς καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰάσαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται
καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐλέησον, ἰε'. Μετὰ δὲ
ἐκφώνησιν, τὸ ἐπόμενον.

Κάθισμα, ᾠχὸς 6'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέου
γῆ τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμεν.

Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων
τρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή-
» ριον κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν
» τητᾶ. Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκ-
Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον τῶν ἐμῶν π-
σμάτων Θενομύφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς
ράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σω-
πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχα-
ριον ἀναμέλλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορ.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀ-
δαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης
λυτρούμεθα.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
ἐραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου
ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τροπάρια

Ἐμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν
σὴν ἀκέραιον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεν-
νήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰώνιαν
οὔσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέ-
σαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε. τῷ
φαισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ Φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον
προαιώνιον.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς
ἀξιῶσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τὴν πρεσβεῖάν σου παράσχου μοι.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

ἡ δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ
μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη,
καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἀδὲ προσήγγισε καὶ δέομαι ὡς
ὁυκ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

ἀνάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς
τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κα-
τασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ
τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι καὶ φρουρὰν ἀσφαλε-
τήν Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ
πρὸς δαιμόνων ἐλαύνουσιν καὶ δέομαι διαπαντός. Ἐκ
φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντε-

λῇ σωτηρίαν. καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἢ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα. σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδῆλωται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν. Κοντάκιον, ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Εἵτα, τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Αγίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρατορίῳ.

Καὶ νῦν.

Α γίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρ-
δεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσι γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἀκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου,
καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πα-
τρός σου, ἥ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α' 59.

Ε ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη
εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· ἥ εἰς-
ῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐ-
λισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὥς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπα-
σμόν τῆς Μαρίας, ἐσχίρτησε τὸ θρόνος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς·
καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε
φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σύ ἐν γυναίξει, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦ-
το, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἰδοὺ γάρ, ὥς
ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσχίρ-
τησε τὸ θρόνος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μα-
καρία ἡ πισεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις ταῖς λελαλημένοις
αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ
μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δού-
λης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ
γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ, ὥσεί μῆνας
τρεις, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα· ἡχος δ΄.

Π

άτερ. Λόγε, Πνεῦμα. Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Τ

αἰς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἦχος πλ. δ΄. Ὅλην ἀποθέμενοι

Μ

ἡ καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ. Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Ο

ὕδεις προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μ

εταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε, πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνῃ, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνῃ. ἡ μόνῃ προστασία τῶν πιστῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Σ

ῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

ρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
 τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων·
 τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ
 τοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 ὁσίων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἰε-
 ρου καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Με-
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυ-
 στοῦ· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρ-
 χιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν
 ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ
 ἁγίων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπα-
 τέρων· Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας)· καὶ
 πάντων τῶν ἁγίων· Ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε·
 τὸν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέη-
 σαι.

καὶ ἐλέησον, ἰσ'. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,
 ἀναγινώσκουμεν, τὰς λοιπὰς Ὁδοὺς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὸς ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες, Παῖδες ἐν Βα-
 βυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς
 καμίνου κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων
 Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσα-
 ι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ,
 προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός,
 τὸς εἶ.

ἡτὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὴρ ἁγνή, δυσώ-
 ρυσθηναὶ τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων,
 ΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

τούς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κηρύσσαςαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἐδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας Θεογενήτρια. τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξιώσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκουσα.

Ὡδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν
» Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας. *Τροπάρια.*

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαφιλές ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσά σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἀφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώχεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὡδὴ θ'· Ὁ Εἰρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσω
» μένοι Παρθένε ἄγνη, συν ἀσωμάτοις χορεαῖς
» μεγαλύνοντες. *Τροπάρια.*

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκῶτα Παρθένε Χριστὸν κηρύσαςα.

Χρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χ

ρας δεξαμένη τὸ πλήρωμα τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφάνισασα.

Διμήν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥώσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς το, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν αἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπρόντων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθεεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι δοθήτησαν.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ παννυμνῇτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου τὴν Ὁδηγήτριαν.

Ἰάσαι, τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεο-

τόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσιν ἀνὼς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μὴδὲ μνησθῇς τῶν ἀνεμιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνός, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοίξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῆσωμεν ῥυθθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δὲ, ἐν ὧν οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονταί τὰ παρὸντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταίᾳ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰετμεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτω, πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δοῦλους σου.

Ὁμοιον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χάρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστατίας, καὶ πενομένων τροφῇ, ξένων τε παρὰ κλησιν, καὶ

ρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμέ-
κέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, **Μ**ῆτερ τοῦ
τοῦ ὑψίστου. σὺ ὑπάρχεις. Ἄχραντε σπεῦσον, δυ-
όμεν, ρύσασθαι τοὺς δούλους.

Ἦχος πλ. δ'

σποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ
ὑτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦτος ἔ.

ν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθην, **Μῆτερ** τοῦ
θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

[illegible]

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

τὸν Εὐλαγητὸν. καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα προεγράψαν
σελ. 521-522 ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

μα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρηός.

ῥματηλάτην Φαραὼ ἐθύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ
Μωσαϊκῇ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διε-
λουσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην
ᾤσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντες.

Τροπάρια.

ον λυπηρῶν ἐπαγωγὰὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινὴν μου
 ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι καρ-
 ῖαν Θεοδόμφευτε· ἀλλ' ἡ Φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ
 ὦνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρον σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποithῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοφύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ θοᾶν τρανότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προϊστάσο, ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύουσα τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο ;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενοῖα πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός

» Οὐρανίας ἀψίδος ὁροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκ-

» κλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ

» σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόγε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Αὐτορρήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι Πρόφθασον θερμὴν προστασίαν, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἔλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμῶ καὶ γεραίρω τὴν πολλὴν καὶ ἀμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα,

χειρά μοι ὁδὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προσασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμών τῶν τοῦ Ἀδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, ἥχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Π ρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς δοῦμέν σοι Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμός.

Σ ὁ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ συν τῷ Προφῆτῃ Ἀβδουκούμ σοὶ κρυγάζω τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόκωπον.

Τροπάρια.

Κ αὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλῃ, εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήτομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεις τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἶμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγενε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, κα-

μίνω φλογισθεῖσαν. μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω
τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν. σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέ-
ρω, τείχος ἀπροσμάχeton, καταφυγὴν, σκέπην κραταίαν,
ὄπλον σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπι-
σμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξιπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους,
οἰκτιρμοὺς ὧ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν. δει-
νῶς πυρουμένην. ὥς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἄλλ' ὧ τῆς
σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργασίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παρα-
πήλαυσα!

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεί-
χος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ εἰς τὸν Εἰρμόν.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ Φῶς τὸ
» ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δει-
» λαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐν-
» τολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεό-
νυμφε· χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ τείχος ἀ-
πόρρητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία,
τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον
ἠυτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι
μου, καὶ καταδιᾶσαι πρὸς γῆν Ἀγνὴ ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ'
ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με,

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου καὶ βλάβης με
λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἅ-

τρωτον, ἐκ παντός κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπῆλαισα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμέτρου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ
 » μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ
 » ἡ ζωὴ μου τῷ Ἀδὲ προσήγγισεν· καὶ δέσμαι ὡς ἰω-
 » νᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τροπᾶρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελεῖ, συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν θυτὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμέ συμπάθειας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου μου ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθέने, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατι-

τρώσκουσι θέλη τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐρημί σε δοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τειχος καὶ προστασίαν.

Ἐπιβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰασαί τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος. **Κοντάκιον, ἦχος β'.**

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. **Κεφ. ι'. 38, καὶ ια' 27.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ ἔξ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνός δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρχασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα λέγε ὅσα προεγράφησαν σελ. 528-529.

Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός.

» **Π** αἶδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
» θαρσαλέως, καὶ εἰς ὁρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βρω-
» τες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φ ὡς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρ-
τημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ
καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχη-
μα Παρθέने, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοη-
θήτων δύνάμις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δο-
ξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων. Ἀλλ'
ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπειρῶν σου θαυμάτων!

Βλέψον ἰλέω ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν
ἣ ἔχω καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων,
καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεί-
χος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ η' Ὁ Εἰρμός.

Τ ὃν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, ἔνθα βάτω, πυρὶ τὸ τῆς
» Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυσῆριον γνωρίσαντα, Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε, ἔνθα ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δ ιὰ σπλάγχχνα ἐλέους σου Παρθέने, μὴ παρίδης σεμνὴ,
ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ διδου

μοι χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ θίου.

Περιστάσεις, ἡ θλίψεις, ἡ ἀνάγκαι, εὐρωσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ θίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταίᾳ σου σκέπη.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφευρόν σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις, χαράν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην καὶ προστάτην ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία καὶ μαννοδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῇ λυχνίᾳ, λαμπὰς ἄσβετε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠράισμα καὶ κλέος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπδλίεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποῖαν δὲ ἐφύρω καταφυγὴν; ποῖαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποῖαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν θυτὸν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξείπειν, τῶν ὑπέρ νοῦν θαυμάτων σου τῶν τετελεσμένων διηγεκῶς, τοῖς πόθῳ

σε τιμῶσι, ἔπι πίσει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, ἔτι τὴν πολλὴν δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ ἔτι τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω. ψυχῇ τε ἔτι καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχρὰν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν ἄλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενούς. Δεσπότη Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἐτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωτον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἱάσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἑξῆς, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 550-551.

Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον ψάλλομεν ἄργότερον, ἔτι γεγωνόταρα τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἑξάποσειλάρια. Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Ὑἱὲ καὶ Θεέ μου παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,
ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. 6', 56.

✠ ✠

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

ἄλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ
 τῇ ἐν πέτρᾳ εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀποδείπνου,
 03, ἕως τέλους τοῦ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, λέγε
 κατανύξως τὸν παρόντα Κανόνα, ὃν ἡ Ἀχρόστιχis
 ἀλφάβητον.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸς ζωῆς αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ
 ἅγιον, εὐσπλαγχνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ
 τῶν πολυτρόπων ἀλεξήτηριον.

ἡλωθεὶς ἔργοις ἀτόποις ὁ δειλαῖος, τοῦ σου ἀχράν-
 του Σώματος, καὶ θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω,
 ῥιστέ, τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

ἀγαθή. εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἢ βλα-
 ῖσας τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξίω-
 ν με τοῦτον τρώγοντα σῶζεσθαι.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
 στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦ-
 μά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεός
 καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τρεπάρτια.

ἐκρύων μοι παράσχου Χριστέ ῥανίδας, τὸν ῥύπον τῆς
 καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκα-
 ρμμένος, πίσται προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτι

ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων Δώρων σου.

Εἰς ἄφесιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα, εἰς Πνεύματος ἁγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν Φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτριώσιν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἐλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινότεραν ζωὴν διδόντος, καὶ ἐμὲ ἀξιώσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ηθέλησας δι' ἡμᾶς σαρκωθείς Πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόδατον, διὰ θροτῶν ἀμαρτημάτων ὅθεν ἰκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλεῖψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὁλον ἁγίασον, καὶ καταξιώσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θεοῦ δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχχνων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρυπον, τὸν σὸν ἱκέτην, καὶ ἄμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτην ἁγιάζωμαι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προέφης Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλῳ σου· καὶ ἐν ἐμοὶ, μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ὁ ἀνθραξ γένοιτο τοῦ σοῦ Σώματος, εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί, καὶ καθαρισμὸν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκευὸς ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἁγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκου σου.

Ἀποστολὴ Κεντρικῆ Βιβλιοθήκης Βερόνης

Ὡδή ζ. Ἐν ἀδύσσω παισμάτων.

ὦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀγίασον, Σῶτερ, καὶ τὸ σῶμά σου, καὶ καταξιώσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς Μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

ὠθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος, σχοίην τε προσθήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν γίων Χριστὲ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἀγίασον, νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τῆς ἀγίας Πατρὸς σου δεήσεσι.

Κοντάκιον ἵχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἄρτον Χριστὲ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδης με, τὸ Σῶμα τὸ ὄν, καὶ τὸ θεῖον νῦν Αἷμά σου· τῶν ἀχράντων Δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ κρίμα μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον ἕκτατον.

Ὡδή ζ. Εἰκόνας χρυσοῦς.

ἡ γὰρ ἀγαθῶν, ἡ μεταλήψις Χριστὲ τῶν ἀθανάτων σου, ὦν Μυστηρίων γεννηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀγάθεια, καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπιπρόξενος μόνε ἀγαθὲ, ὅπως δοξάζω σε.

ὠθείην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν, καὶ πάσης ἀλπίφειας, τρόμῳ καὶ πόθῳ προσιῶν τανῦν, μετ' εὐλαίας Φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς ἀθανάτοις, καὶ θείοις Μυστηρίοις, καὶ ψάλλων σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

τῇρᾳ Χριστὸν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἔδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάρετος· Μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, κάθαρον ὅλον μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

ΠΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

Ῥδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἁγίων σου Χριστέ νῦν
Μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου δείπνου καὶ μυστικοῦ
κοινωνόν γενέσθαι καὶ με καταξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμέ-
νον ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου.

Υπὸ τὴν σὴν καταφυγὼν, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθὲ, κράζω
σοι φόβῳ. Ἐν ἐμοὶ μείνον Σῶτερ, καὶ γὰρ ὡς ἔφης ἐν σοὶ
ἰδοὺ γὰρ θαρρῶν τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου τὸ Σῶμα,
καὶ πίνω σου τὸ Αἷμα. **Θεοτοκίον.**

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὥσεί κηρὸς καὶ
ὥσεί χόρτος. ὦ φρικτοῦ Μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγ-
χνίας Θεοῦ! Πῶς θείου Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πη-
λὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιούμαι;

Ῥδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορας.

Χριστὸς ἐστὶ γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος δι' ἡμᾶς καθ'
ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἀπαξ ἑαυτὸν τε προσά-
ξας, ὡς προσφορὰν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰὲς σφαγιάζεται,
ἀγιαζῶν τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιασθεῖν Δέσποτα, φωτι-
σθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἶκός σου, τῇ τῶν Μυστη-
ρίων μεθέξει τῶν ἱερῶν, ἐνοικὸν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ
καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα πολυέλε.

Ως πῦρ γεννηθήτω μοι, καὶ ὥσεί φῶς τὸ Σῶμά σου, καὶ
τὸ Αἷμα Σωτὴρ μου τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἁμαρτίας
τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ὅλον
φωτίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἁγίων αἱμάτων σου ὅθεν
πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα, Νόων τε τὰ πλήθη δο-
ξάζει, ὡς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπάζον-
τα, οὐσιωθέντα τὸν ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθύς τὸ. Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕ ΕΠΑΥΡΙΟΝ.

Μετὰ τὴν σάββην Ἑωθινὴν προσευχὴν λέγε· Τρισάγιον Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐς. Κύριε ἐλέησον ἱεὺ Δόξα καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ κβ' . 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

ᾠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐάν γάρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ ῥαβδὸς σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.

Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὥσεί κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ' . 23.

Τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στῇ ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἀθῶος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἐλματαιώ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημῶνα παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ, ζητούντων τὸν Κύριον, ζητοῦν πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κρῖν καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν μετῶν, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115

Επίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σὸς ὄνομα.
Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος ψαλμοποιεῖ
Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταποδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου καλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
ὦ Κύριε, ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ δούλος σός καὶ υἱὸς πατρὸς σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου καλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα Ὡ Κύριε ἐλέησον Ὡ. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια

Ἦχος γλ. β.

Ὡς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀχράντου σου Σώματος καὶ Αἵματος· μὴ με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων σου, πῶς ἀναιδισθῶ ὁ ἀνάξιος· ἐὰν γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου. καὶ κατάκρισιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτητῇ μου ψυχῇ. Καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, ἢ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων πρὸς σὲ κατέφυγον ἄγνή, σωτηρίας δεόμενος· Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὣν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ τὸ παρόν.

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτηρί τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσεθής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παρχειδῶσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχρόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντα ἀγαθὸς Κύριε δόξα σοι.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον· μὲν. Μετανοίας ὅσας θούλει
καὶ εὐθὺς τὰς ἐπομένας ἱκετηρίους Εὐχάς.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις Μυστη-
ρίων φαγεῖν, ἄνθρωπε, σῶμα Δεσπότου,
φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς· πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν,
πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σέ λυποῦσιν,
ἔπειτα θαρρῶν, μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

Ἕτεροι ὅμοιοι.

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
τοῦ ζωοποιοῦ σώματος τοῦ Δεσπότου,
τῷ δε προσευξάι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ
τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς
ράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πα-
τρὸς Υἱὸς καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀ-
γαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας
σταυρωθεὶς, καὶ τυθείς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγ-
νων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν
ρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς, ἀθάνα-
τος, ἀβυσσὸς, πρόσδεξαι καὶ τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν
κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων
ἡμαρτον γὰρ Κύριε, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν σου,
ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιός σε ἀτενίσαι
ὑψος τῆς δόξης σου· παρόργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότη-
τάς σὰς ἐντολάς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς
τάγμασιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρ-
τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπωλέσθαι τῇ
νομίᾳ μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφῇ.

γὰρ εἶπας, φιλόανθρωπε, διὰ τοῦ Προφήτου σου, ὅτι οὐ θέ-
 λῃσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς
 τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γὰρ βούλει, Δέ-
 σποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπωλέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδο-
 κεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας
 συθεῖναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.
 Διὸ καὶ γὼ εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ
 αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἑμαυτόν ὑποτάξας τῇ ἁ-
 μαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώ-
 σας εἰκόνα, ἀλλὰ ποῖημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ
 ἀπογινώσκω τὴν ἑμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀ-
 μετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν
 καὶ ἐγώ, φιλόανθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν,
 ὡς τὸν Τελώνην, καὶ ὡς τὸν Ἀσωτόν· καὶ ἄρόν μου τὸ θα-
 ρύ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν. ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἶρων τοῦ κό-
 σμου, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος· ὁ τοὺς κο-
 πιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀνα-
 παύων· ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁ-
 μαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ
 παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος·
 διδάξόν με ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου·
 ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁ-
 γιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ
 Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα,
 καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι.
 Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κρίμα
 μοι γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυ-
 στηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενομένη ψυχῇ τε καὶ σώματι,
 ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέ-
 χρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι
 τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου καί

νωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον πολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ θήματός σου· ὅπως ἔν γὰρ σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν κηρύτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Ἰησοῦ ριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ο ἴδα Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἐνοεῖμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίναι τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σου τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι τρώγων μου τὴν Σάρκα καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. Σπαγχνίσθητι Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι ἅγια ταῦτα εἰς ἱασιν, καὶ κάθαρσιν, καὶ φωτισμόν, καὶ λακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέσοις μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὐξήσιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς ἀποδογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ θήματός σου εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΣΤΟΜΟΥ.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι οὐκ εἰμι ἄξιος, οὐδέ τι νός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν σέ γενην εἰσέλθης οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσά ἐστι, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῆτος τὴν κεφαλὴν. Ἀλλ' ὡς ἐξ ὑψους δι' ἡμᾶς ἐταπείνωσας

αὐτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὡς
κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὐ-
τω κατὰδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς. καὶ
ἐν τῷ ἐσπηλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀπη-
ξίωσας εἰσελθεῖν, ἔξ συνδειπνῆσαι ἁμαρτωλοῖς. ἐν τῇ οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατὰδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν
οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. τοῦ λεπροῦ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ
ὡς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἁμαρτωλὸν, προ-
σερχομένην καὶ ἀποτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ
ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ. προσερχομένῳ καὶ ἀποτομένῳ σου.
Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ῥυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐνα-
γές καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ῥυπαρώτερον
ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμουσα καὶ ἀκά-
θαρτά μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτωτέραν μου
γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου Σώ-
ματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος εἰς ἁγιασμόν, ἔξ φωτισμόν,
καὶ ῥώσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς
κουφισμόν τοῦ θάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων·
εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς ἀποτρο-
πὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας·
εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν
σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βα-
σιλείας οἰκεῖωσιν. Οὐ γάρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαί
σοι. Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγα-
θότητι· ἔξ ἵνα μὴ, ἐπιπόλῳ ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας σου,
θηριάλωτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι. Διὸ δέομαί
σου, ὡς μόνος ὢν ἅγιος· Δέσποτα, ἁγίασόν μου τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς ἔξ τὰ
σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ῥίξωσον τὸν φό-
βον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἁγιασμόν σου, ἀνεξά-
λειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποίησον. Καὶ γένου μοι βοηθός, καὶ ἐφε-

τιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν Ἀγίων σου εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, τῶν ἁγίων σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων Δυνάμεων, ἃ πάντως τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ εἰμὶ ἱκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου, ἀλλ' ἐπειδὴ θούλει σὺ, ὡς φιλάθρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοὶ θαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις ἀναπετάσω τὰς πύλας ἃς σὺ μόνος ἐδημιούργησας καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλανθρωπίας, ὡς πέφυκας· εἰσέρχῃ, καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμόν. Πισεύω, ὡς τοῦτο ποιήσεις· οὐ γὰρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνην ἀπεδάλου μετανοήσαντα οὐδὲ Δηστήν ἐπιγινόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδιώξας, οὐδὲ Διώκην μετανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας σοι προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν σωφίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε, νυν, καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνεξ, ἄφεξ, ἱλάσθητι καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀχρεῖ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταίσματα, καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐνθυμήμασιν, ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, ἢ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπύως κυησάσης σε παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μόνης ἀκατακρίτου ἐλπίδος, καὶ προστασίας, καὶ σωτηρίας μου, κατέβωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων, καὶ

θανάτων, καὶ ζωοποιῶν, καὶ φρικτῶν, Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥώμην, καὶ ἰασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἐξάλειψιν ἡ παντελεῖ ἁφανισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ ἐνθουμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Σ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, ἡ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἁγιασμόν, ἡ ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, ἡ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, ἡ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων. Σὺ γάρ εἰ Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν, ἡ φιλοανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Ἡ ΜΑΛΛΟΝ

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ (*)

Α πὸ ρυπαρῶν χειλέων ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας, ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης, καὶ ψυχῆς ἐρρυπωμένης,	δέξαι δέησιν, Χριστέ μου, καὶ μὴ παρωσάμενός μου, μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους, μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν,
---	---

(*) Ἡ εὐχὴ αὕτη, ἐν μὲν ταῖς ἀρχαιοτέραις τοῦ Ὁριολογίου ἐκδόσεσιν ἐπε-
γράφητο τῷ ὀνόματι Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου· ἐν τισὶ δὲ τῶν νεώτερων, ἐπε-

δος μοι παρησία λέγειν,
 ἃ βεβούλευμαι, Χριστέ μου·
 μᾶλλον δὲ καὶ διδάξον με.
 τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.
 Ἡμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην,
 ἢ, μαθούσα ποῦ κατάγεις,
 μύρον ἐξονησαμένη,
 ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι,

σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου,
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώπων,
 προσελθούσαν ἐκ καρδίας,
 μὴδ' ἐμὲ βδελύξῃ, Λέγε·
 σοὺς δὲ παράσχέ μοι πόδας,
 καὶ κρατῆσαι, καὶ φιλῆσαι,
 καὶ τῷ ρειθρῷ τῶν δακρῶν,

με τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Καὶ ὅτι μὲν εὐρίσκεται τῶντι συντεταγμένη τοῖς τοῦτου συγγραμμάσι, σελ. 691 τοῦ Α'. Τόμ. τῆς ἐν Παρίσι. ἐκδοσ. 1712, ἐδηλώθη τοῦτο εἰς τὴν ἐν ἔτει 1832 γενομένην παρὰ Φ. Ἀνδρεώλῃ ἐκδοσιν τοῦ Ὁρολογίου. καθ' ὃν χρόνον ἐγένετο καὶ ἡ τοῦτου μεταρρύθμισις· ὅτε καὶ αἱ μικραὶ ἐκείνης διαφοραὶ πρὸς τὴν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ καὶ πάλαι καὶ νῦν συνήθως ἀναγνωσκόμενῃ, ὑποσημειώθησαν, χάριν περιεργείας, αἵτινες οὐκ ἐπαύσαν ἀνατυπούμεναι καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς αὐτοῦ γενομένας ἐκδόσεις μέχρι τοῦ νῦν, παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Φοίνικι. Φαίνεται ὅμως, ὅτι συγγραφεὺς τῆς εὐχῆς ταύτης ἐστὶν Συμεὼν Α'. διότι αὕτη εὐρίσκεται ἐν τῷ τέλει τῶν διὰ στίχων θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, τῶν ἐν Βενετία τῷ 1790 ἔτει ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ζαγοραίου ἐκδοθέντων, ἀπαράλλακτος, ὡς ἐτυποῦτο ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰσέτι τυποῦται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Β'. διότι εἰς τὴν εἰρημένην ἐκδοσιν τῶν συγγραμμάτων Ι. τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑποσημειοῦται, ὅτι οἱ στίχοι οὗτοι εἰσὶν Ἀνακρέοντιοι, ὅπερ οὐκ ἀληθεύει. Καθότι οἱ μὲν Ἀνακρέοντιοι, κατὰ τοὺς Μετρικούς, συνίστανται ἐκ τριῶν Ἰάμβων καὶ μιᾶς συλλαβῆς, ἢ ἐξ ἐνὸς τῶν τρισυλλαβῶν ποδῶν, ἀντὶ τοῦ πρώτου τοῦ Ἰάμβου· ὥστε γίνεσθαι τὰς πάσας τοῦ στίχου συλλαβὰς 7 ἢ 8 π. χ. ὡς τὸ Νόμον Θεοῦ φέλλαιτε· ἢ τὸ τοῦ Ἀνακρέοντος αὐτοῦ Μακαρίζομεν σε τέστις ὁ δὲ παρόντες στίχοι, ὅκτασύλλαβοι ὄντες ἐκ τῶν λεγομένων Πολιτικῶν, οὐδὲ ἄλλο μέτρον ἔχουσιν, εἰμὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὅκτασύλλαβον μόνον, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ παραζύτονον. Ἄλλ' οὐδὲ ἀρμόζει ἴσως εἰς τὸν κάλαμον τοῦ θεοῦ Δαμασκηνοῦ τοιοῦτον μέτρον. Ταῦτα οὖν, καὶ προσέτι ἡ ἀρχαία ἐπιγραφὴ τῆς Εὐχῆς ταύτης πιθανολογοῦσι μᾶλλον ὅτι πατὴρ αὐτῆς γνήσιός ἐστιν οὐχ ὁ Δαμασκηνός, ἀλλὰ Συμεὼν ὁ Νεὸς Θεολόγος.

Ἡμῶς δὲ ὁ Συμεὼν οὗτος περὶ τὰ 1030, ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἀγιότητι διαβίῃ βιοημένος. Ἠγούμενος ὦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Ἁγίου Μάξαντος Μοναχῆς, τῆς ἐπικαλουμένης Ξυλοκέρκου. Συνέγραψεν Ἐκκλησιαστικά. Θεολογικά καὶ Ἀσκητικά πολλὰ· ἅπερ, ἀνανεωθὲντα ἔπειτα ὑπὸ Γρηγορίου Παλαμά, ἐκδόθησαν Ἑλληνιστὶ ἐν Ἰγγολοσταθίῳ, τῷ 1603 ἔτει. Ἐξ ἐκείνων δὲ μεταφράσας ὕστερον εἰς τὸ ἀπλοῦν, τὰ λογαγραφικὰ μόνον, ὁ προρρηθεὶς Διονύσιος, συνέξιδωκε μετὰ καὶ τῶν ποιητικῶν αὐτοῦ. Τοῦτου τὸν βίον συγγραφάμενος Νικήτας ὁ Στηθάτος, λέγει περὶ αὐτοῦ. «Οὐκ εἶχεν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀλλ' ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις ὅλον αὐτὸν πρὸς ἑαυτὴν ἐπεσπάσατο· καὶ τὴν μὲν γλῶτταν αὐτοῦ καλῶν μόνον ὀξυγράφου, τὴν δὲ δίδοναι πηγὴν σοφίας Θεοῦ ἀπηργάσκατο. Διὰ τοῦτο καὶ ἐμάθητο ὦν πάντῃ τῶν θύραθεν μαθημάτων, ὡς ὁ Ἠγκπημένος (Ἰωάννης δηλαδὴ) θεολόγος, καὶ τὰ τῆς θεολογικῆς ὁλκῆς νυξὶν ἀνετάττετο». (Μελετ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. Γ'. κεφ. γ'. 3).

ὡς πολυτιμῆτέω μύρω,
 αὐτοὺς τολμηρῶς ἀλῆψαι.
 Πλυνόν με τοῖς δάκρυσί μου,
 καθαρὸν αὐτοῖς με, Λόγε·
 ἄρες καὶ τὰ πταισμάτά μου,
 καὶ συγγνώμην πάρασχέ μοι.
 Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
 οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
 καὶ τοὺς μώλωπας ὀφθῶς μου·
 ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας,
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις,
 καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
 Οὐ λανθάνει σε Θεέ μου,
 τατητά μου, λυτρωτά μου,
 οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων,
 οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος.
 Τὸ μὲν ἀκατέρηστος μου
 ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου·
 ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου,
 καὶ τὰ μὴπω πεπραγμένα,
 γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
 Πᾶς τὴν ταπεινώσιν μου,
 ὅς μου τὸν κόπον, ὅσος!
 καὶ τὰς ἁμαρτίας πάσας
 ἄρες μοι, Θεέ τῶν ὅλων·
 ὡς καθαρὰ καρδίᾳ,
 περιτρέμω διανοίᾳ,
 καὶ ψυχῇ συντετριμμένη,
 τῶν ἀχράντων σου μετὰ τχω,
 καὶ πανάγων Μυστηρίων,
 ὡς ζωοῦται καὶ θεοῦται
 τὰς ὁ πρῶγων σε καὶ πίνων
 ἐκ εἰλικρινοῦς καρδίας.
 Οὐ γὰρ εἶπας Δέσποτά μου·
 Πᾶς ὁ πρῶγων μου τὴν Σάρκα,
 πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα,
 ὡς ἐμοὶ μὲν εὖτος μένει,
 αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.
 Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως
 τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ μου.
 Πῶν γὰρ θείων ὁ μετέχων

καὶ θεοποιῶν χαρίτων,
 οὔμενον, οὐκ ἔστι μόνος.
 ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,
 τοῦ φωτός τοῦ τρισηλίου,
 τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.
 Ἵνα γοῦν μὴ μόνος μένω,
 δίχα σοῦ τοῦ Ζωοδότου,
 τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
 τοῦ ἀγαλλιμάτος μου,
 τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
 διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον,
 ὡς ὀφθῶς μετὰ δακρύων,
 καὶ ψυχῆς συντετριμμένης·
 λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων
 ἱκετεύων τοῦ λαβεῖν με,
 καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων
 καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων
 μετασχεῖν ἀκατακρίτως·
 ἵνα μένης καθὼς εἶπας,
 μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισηλίου·
 ἵνα μὴ, χωρὶς εὐρών με
 τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος,
 ἀφαρπάσῃ με δολίως,
 καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ
 τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
 Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω,
 καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι·
 Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω,
 καὶ τὴν Πόρνην προσελθοῦσαν,
 οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
 καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμον,
 ἐν ψυχῇ συντετριμμένη,
 νῦν με προσερχόμενόν σοι.
 Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
 ὡς ἐγώ, οὐκ ἔπταισέ σοι,
 οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις,
 ἄς ἐγὼ κατειργασάμην.
 Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
 ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων,
 οὐχ' ἁμαρτημάτων πλῆθος,
 ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου

τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,
καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν·
ἀλλ' ἔλεψ' συμπαθείας,
τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας,
καὶ καθαίρεις, καὶ λαμπρύνεις,
καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,
κοινωνοὺς Θεότητος σου
ἐργαζόμενος ἀρθόνως·
καὶ, τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις
καὶ ἀνθρώπων διανοαίς,
θυμολεῖς αὐτοῖς παλάκας,
ὥσπερ φίλοις σου γνησίαις.
Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με,
ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου·
καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις

πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα,
τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
χόρτος ὢν, καὶ, ξένον θαῦμα!
ὀροσιζόμενος ἀφράστως.
ὥσπερ οὖν ἡ βάτος πάλαι,
ἡ ἀπλέκτως καιομένη.
Τοῖνον εὐχαρίστῳ γνώμῃ,
εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,
εὐχαρίστοις μέλεσι μου,
τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκὸς μου,
προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω,
καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
ὡς εὐλογημένον ὄντα,
νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ Η' ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δι' οἶκτον φι-
λανθρωπίας ἀνεκδιηγήτην τὸ ἡμέτερον ὄλον προσλα-
βόμενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων
τῆς ὑπερφυῶς κυησάσης σε, Πνεύματος θείου ἐπελεύσει, καὶ
εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ, καὶ εἰ-
ρήνη, καὶ δύναμις ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ
σωτήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σταυρὸν, τοὺς Ἕλους,
τὴν Δόγην, τὸν Θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα
πάθη τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ Ἀδου σκυλεύ-
σας βασιλεια, θάψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πο-
νηρὰ διαβούλια καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκέδα-
σον. Ὁ τῇ τριημέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πε-
πτωκότα Προπάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῇ ἀμαρ-
τία κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος.
Ὁ τῇ ἐνδόξῳ σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ πρόσ-
λημμα καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀ-
ξιώσόν με διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως,
τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ

τοῦ παρακλήτου Πνεύματος σκεύη τίμια τοὺς ἱερούς σου Μαθητάς ἐργασάμενος, δοχείον καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κρίναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον καὶ μετὰ προὔπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη μου σὺν καὶ τοῖς Ἁγίοις σου· ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνιμῶ σε, σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, ἡ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ, Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαιοῦσας, καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας, ἡ τῷ Ἀηστῇ Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ δέξαι με προσερχόμενον ἡ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἐκομίσασατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθῆιν· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐληθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁματωλοὺς σῶσαι, ὁ πρῶτος εἰμὶ ἐγώ. Ἐτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐ-

στι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου. Ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀφάρτισόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἀφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν λέγει τοὺς παρόντας Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν·

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ,
πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγων·
ἀλλ' οὖν κάθαρὸν ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱέ Θεοῦ·
κωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου
Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω· καθάπερ ὁ
δακτύλος· ἀλλ' ὡς Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνησθητί με
Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ τοὺς Στίχους τούτους

Θεουργὸν Αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε, θλέπων·
ἀνθραξ γὰρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει.

Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Εθέλξας πόθῳ με, Χριστέ, ἡ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ
ἔρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας
μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίω
να τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύ
μαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς
νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου.

ἢ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

ἐσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος. ἢ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλησθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τίθεςθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν· Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ κτλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΝ

Ἐπὶ τὴν δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων, ὑμνησον εὐθὺς, εὐχαρίστησον μέγα, καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·
Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐθὺς τὰς ἐπομένους εὐχαριστηρίους Εὐχὰς.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσία καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὅς γενέσθαι ταῦτα καὶ μοὶ εἰς ἱασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλ-

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

μῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου εἰς τὴν αἰδίον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Συ γὰρ εἰ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπόντων σε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σέ ὕμνεϊ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς, Βασιλεὺ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέσμαι οὖν σου, ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε· Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιά· καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότητι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Συ γὰρ εἰ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δότηρ τῶν ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο δους τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως, ὁ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους, μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλυστουργέ μου·

ν δὲ ἐλθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,
 ντας ἄρμους, εἰς νεφροὺς, εἰς καρδίαν.
 ν δ' ἀκάνθας, τῶν ὀλῶν μου πταισμάτων
 κάθαρων, ἀγίασον τὰς φρένας·
 νύας στήριζον ὀστέοις ἅμα·
 εων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα·
 ε τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 κέπε φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 τὸς ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 ε, καὶ κάθαρε, καὶ ῥύθμιζέ με·
 νε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με·
 με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
 κέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας
 σὸν οἶκον εἰσόδω κοινωνίας,
 ο με φεύγη, πᾶς κακουῖργος, πᾶν πάθος.
 εἰς φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 ξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 ὁδρομόν σου τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,
 οἷς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα
 λιτὰς εὐσπλαγχνε. δέξαι, Χριστέ μου,
 τὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
 ο ὑπάρχεις ἁγιασμός καὶ μόνος,
 ἰγαθέ τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης.
 ἰ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ-
 ῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου
 τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχα-
 αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ
 καὶ δευτέρα ἐλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν ἁμαρτω-

λὸν στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβεΐαις τῆς πανα-
χράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης
μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ πα-
ραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἤξι-
σάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώ-
ματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ' ἡ τε-
κοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα
ζωοποίησόν με, τὸν τεθνατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλέ-
μονος Θεοῦ φιλεῦσπλαγχνος, Μητήρ, ἐλέησόν με, καὶ δὴ
κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν
ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις
τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με, μέχρι τελευταίας μο-
ναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυ-
στηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἱάσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος·
παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὴν
ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι
εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας
Ἀμήν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ περποτισμένοι,
καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ματθ. 11'. 27.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκα-
νον, τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτῆρ
μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετα-
νοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσ-
πίπτοντα καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, τῶν
πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χει-
ρὸς τοῦ δολίου Βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, δεξιὸν πα-
ραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, μοίρας εὐωνύ-
μου λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀ-
χρείων οἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως ταῖς πρε-
σβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης
αἰδίου ἀπολαύοντες.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας.

Εισάκουσον φιλάνθρωπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου βο-
ῶντος ἐν κατανύξει· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς κατα-
δίκης καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυ-
κύτατε πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δούλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν
δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, ἧ

τῆς γεένης, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἔδαπανησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γεένης. ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωσον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς ἀγῆρω με.

Κάθισμα, ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἀσωτον σώσας, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξάμενος Πόρνην, καὶ με νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον οἰκτερον, ὡς Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ οἰκτερας, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα. Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὖσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὖσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἡμαρτεν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἡμαρτον. ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω· δεόμενος· Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν κατέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνουντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, συ Ἰησοῦ μου, τῆς κολάσεως ῥῦσαι, καὶ γεένης, ἐμὲ κραυγάζοντα· Σῶσον

Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ὅλοσχερῶς Ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος. ἤδη κραυγάζω· Σὺ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκσπασον κράζοντα· Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβοῶ σοι· Κάθαρον τοῦ ρύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βάθη κακίας ἐξ ἀγνοίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοχίον.

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεογενῆτορ, τοῦτον ἐκδυσώσει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μοναστάς καὶ μιγάδας, καὶ γεένης ῥυσθῆναι, κράζοντας· Πλήν σου προσασίαν θεδαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

Ὡδή 5. Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

Ἰησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὦ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθοράς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὦ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου καὶ Πόρνην καὶ Ἄσωτον, καὶ τὸν Μανασσὴν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὦ Ἰησοῦ μου πάθει, καὶ Ληστήν, Ἰησοῦ, Νινευίτας τε.

Θεοτοχίον.

Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν μου κυήσασα, ἄχραντε Παρθένε, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου ὑσώπῳ νῦν κάθαρον.

Κοντάκιον. ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φωτισον, τοὺς ὀφθαλμοὺς, Υἱέ Θεοῦ, τῇ θεαυγεί σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμῶ σε, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ὡδή ζ'. Εἰκόνος χρυσεῆς.

Χριστέ Ἰησοῦ. οὐδεὶς ἡμαρτεν ἐν γῇ, ἐκ τοῦ αἰῶνος, ὦ Ἰησοῦ μου, ὥσπερ ἡμαρτον, ἐγὼ ὁ τάλας καὶ ἄσωτος· ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι· Μελοδοῦντά με οἰκτεiron, Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωσόν με, ὦ Ἰησοῦ μου καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδιον· ὅπως Ἰησοῦ μου οἰκτίρμον, μελωδῶ σοι σωζόμενος· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας, ὦ Ἰησοῦ μου, τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐφευσάμην ὁ ἄθλιος· ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι· Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν ψυχὴν μου φώτισον Χριστέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν, αὐτὸν δυσώπει παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα, πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδή η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σε Ἰησοῦ μου δυσωπῶ· Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυτρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καὶ ἐγὼ Ἰησοῦ, Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρσον τὴν ρερυπωμένην ψυχὴν μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἄλογος ὤφθην, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὦ Ἰησοῦ μου οἰκτρῶς, ὁ τάλας Σῶτερ ἀφωμύωμαι· ὅθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ρῦσαι.

Περιπεσὼν ὦ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυμνώθην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου, τὴν θεοφάντον νῦν, καὶ κεῖμαι μώλωφι κατάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπὶ χεῖρα καὶ οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεὸν, ἡ βασιτάσασα Χριστὸν ἀνερ-
μηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀπείραν-
δρε Παρθένε.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην,
τὸν Ἄσωτον, οἰκτίρμον Ἰησοῦ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερ-
βέβηκα, Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις
Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδάμ Ἰησοῦ μου ἀμαρτήσαντας πάντας πρὸ
νόμου καὶ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ
μου ἔχ' χάριν νενίκηκα ταῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰη-
σοῦ μου, ταῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μὴ
τύχῳ τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ·
ἀλλὰ σὺ με. τοῖς δεξιοῖς προβάταις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου
συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη, ἀπείρανδρε
Παρθένε Μαριάμ, τοῦτον ἀγνή ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱόν σου ἔχ'
Κτίστην, ρυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πειρασμῶν
καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Κτιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ιησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ κάθα-
ρσις, τοῦ νοός μου, Δέσποτα, πολυέλεε, Ἰησοῦ σῶσόν με,
Ἰησοῦ Σωτὴρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ κατα-
λίπῃς με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολά-
σεως, πάσης Ἰησοῦ, καὶ ἀξιώσον, τῆς τῶν σωζομένων με-

ρίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου με σύνταξον,
Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ὁμοίαν.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα. Ἰησοῦ μου
καύχημα, τῶν Μαρτύρων, Δέσποτα, παντοδύναμε· Ἰη-
σοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὠραιότα-
τε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρε-
σβεΐαις τῆς τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἀγίων σου,
Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς,
τοῦ Παραδείσου ἀξίωσον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μα-
κρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα, Ἰησοῦ
σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, χει-
ρὸς ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου
τῶν παγίδων νῦν. Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατω-
τάτου, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγὼν, καὶ δεξιαῖς συναριθ-
μησον, Ἰησοῦ προβάτοίς με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Πανα-
γία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλί-
ψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ
τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄ-
θλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, ἢ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν
σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πι-
στῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

ΕΥΧΗ Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ τοῖς πάθεσί σου τὰ πάθη
μου θεραπεύσας, καὶ τοῖς τραύμασί σου τὰ τραύματά
μου ἰατρεύσας, χάρισάι μοι τῷ πολλὰ σοι πταίσαντι
δάκρυα κατανύξεως· συγχέρασόν μου τὸ σῶμα, ἀπὸ ὁσμῆς

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

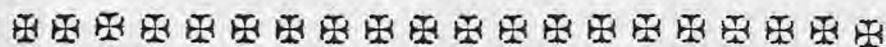
τοῦ ζωοποιοῦ σώματός σου, καὶ γλύκανόν μου τὴν ψυχὴν, τῷ σῶ τιμίῳ αἵματι, ἀπὸ τῆς πικρίας, ἣν με ὁ ἀντίδικος ἐπότισεν. Ὑψώσόν μου τὸν νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλκυσθέντα, καὶ ἀνάγαγέ με ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς ἀπωλείας· ὅτι οὐκ ἔχω μετάνοιαν, οὐκ ἔχω κατάνυξιν, οὐκ ἔχω δάκρυον παρακλητικόν. τὰ ἐπανάγοντά με τέκνα πρὸς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν. Ἐσκότισμαι τὸν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικοῖς πάθεσι, καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ ἐν ὁδύνῃ, οὐ δύναμαι θερμανθῆναι τοῖς δάκρυσι τῆς πρὸς σέ ἀγάπης. Ἀλλὰ, Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι μετάνοιαν ὁλόκληρον, καὶ καρδίαν ἐπίπονον εἰς ἀναζήτησίν σου· χάρισαί μοι τὴν χάριν σου, καὶ ἀνακαίνησον ἐν ἐμοὶ τὰς μορφὰς τῆς σῆς εἰκόνης. Κατέλιπόν σε, μή με ἐγκαταλίπῃς· ἐξέλθε εἰς ἀναζήτησίν μου, ἐπανάγαγέ με πρὸς τὴν νομὴν σου, συναρίθμησόν με τοῖς προβάτοις τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμένης, καὶ διάθρεψόν με σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς χλόης τῶν θείων σου Μυστηρίων· πρεσβεΐαις τῆς πανάγνου Μητρός σου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου. Ἀμήν.

Τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαγυλάξαι σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ψαλμ. 11, 12.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ ΤΟΝ ΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος. Οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Τὸν Ἀγγελον μέλπω σε τὸν φύλακά μου.

Ὡδὴ Μοναχοῦ Ἰωάννου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας ὥσεϊ ξηράν.

ὃν ἄγρυπνον φύλακα τῆς ἐμῆς, ψυχῆς καὶ προστάτην,
τῆς ζωῆς μου καὶ ὁδηγόν. θεόθεν ὃν ἔλαχον ὑμῶ σε,
Ἀγγελε θεῖε Θεοῦ παντοκράτορες.

Ὁ θέλων σωθῆναι πάντας βροτοῦς. ἁγίους Ἀγγέλους,
ὁδηγοὺς καὶ φωταγωγοὺς. ἐπέστησας Λόγῳ τοῖς ἀνθρώποις,
χειραγωγοῦντας ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβον σου.

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερά, καὶ μέλανι γνόφῳ, καλυ-
πτόμενον τῶν παθῶν, φωτὶ μετανοίας αὐγασόν με, ὁ ὁδη-
γὸς καὶ προστάτης καὶ φύλαξ μου.

Αἰσχυρῶν ἐνθυμήσεων ἐν ἐμοὶ, πηγάζει πλημμύρα, βορ-
βορώδης καὶ ζοφερά, τοῦ Θεοῦ χωρίζουσα τὸν νοῦν μου· ἦν
ἀποξήρανον, ὡ ἀντιλήπτωρ μου.

Θεοτοχίον.

Γαλήνη σύ Δέσποινα καὶ λιμὴν, τῶν χειμαζομένων ἐν
πελάγει ἁμαρτιῶν· διό σου προστρέχω τῷ λιμένι, κλυδω-
νιζόμενος σάλῳ ποικίλων παθῶν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γερου καὶ πηλίνου, καὶ χοϊκοῦ κράματος, ἐσχηκὼς τὴν
πᾶρξιν, τῇ γῇ προσήλωμαι· ἀλλ' ὡ προστάτα μου, καὶ
ὁδηγέ μου καὶ ῥύστα, τρέψον μου τὴν ἔφесιν, πρὸς τὰ
οὐράνια.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου, κατα-
ραπικραίνω καὶ θλίβω, καὶ παροξύνω σε, καὶ οὐκ ἐθέλοντα
μακρόθεν ἐστάναι, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον, καταναγκάζω.

Λύπης καὶ ἀθυμίας παρεκτιχὸς γίνομαι. ὡς ἀμετα-
μένων καὶ ἀδιόρθωτος· διό μοι δώρησαι, μετανοήσαι
σίως, καὶ χαροποιῆσαι σε, τὸν ἐμὸν φύλακα.

Ὁ ὁρῶν ἀοράτως, τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, τοῦ ἐν
νοῖς καθημένου, καὶ ἐπιβλέποντος ἐπὶ τὴν γῆν νοερώς,
μειν ταύτην ποιούντος, αἶτησε σωθῆναί με, ἅγιε Ἄγ-

Θεοτοχίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεοῦ εἴληφα ὅπως ἐπι-
τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμήσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθεσ-
δωρεάν ἀτιμάσας τὸν δωτῆρα ὕβρισα. Δέσποινα σῶσόν με.

Κάθισμα, ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἵψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, τῆς ψυχῆς μου φυλακτὴρ καὶ τοῦ σώματος ἀ-
σθεὶς μοι ἐκ Θεοῦ, θεῖε Ἀγγελε, θεομιμήτως πα-
πανάγιε, ἅπαντα τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας ψυ-
χῆς μου· ῥῦσαι τοῦ δολίου με, τῶν ποικίλων παγίδων, κα-
κοῦ κοινοῦ ἰλέωσε Θεόν, ἵνα ἐν κρίσει παράσχῃ μοι ἀφεσ-

Ωδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχυρὸς Κύριε.

Μὴ ἐννοῶν, τὸ φοβερὸν δικαστήριον, ἐν ᾧ μέλλω
τερ παραστήσεσθαι, καὶ δοῦναι λόγον περὶ πα-
ἔργου τε καὶ λόγου, μηδὲ θανάτου τὸ ἀδελόν, εἰς
λαμβάνων ὅλως, ἀδιόρθωτος μένω· Ὁδηγέ μου μὴ ἐγ-
λίπῃς με.

Ἐπιμελῶς πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα, νηπιόθεν, καὶ οὐ
παυσάμην σε, τὸν ἀντιλήπτορα τὸν ἐμὸν. τοῦ παραπι-
νεῖν, ἀθέσμοις λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλ' οὖν μὴ ἐκκα-
ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετίζων φωτίζων στηρίζων με.

Λόγου Θεοῦ, μακροθυμίαν μιμούμενος, τοῦ ἐλθόντος
πως εἰς μετάνοιαν, καλέσῃ πάντας ἁμαρτωλοὺς, καὶ

χομένου, αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν, καὶ μὴ διαζομένου, καὶ αὐτὸς ὁδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μακροθύμως παραμένειν.

Πόρρω Θεοῦ, ἡ ἁμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀχρεῖον δούλον καὶ ἀνάξιον· Ἀλλ' ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς, προσελάβετό με, εὐσπλάγχχνως καὶ ὠκειώσατο· ἐγὼ δὲ τὴν τοσαύτην, ἀθετῶν αὐτοῦ χάριν, ἐτι θλίβω καὶ σέ, θεῖε Ἀγγελε.

Θεστοκίον.

Ὡς ἀληθῶς, ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, βασιλείαν, τὴν μὴ διαπίπτουσιν· καὶ ἐνεδύσατο ψαλμικῶς, ἐκ σοῦ Θεομητορ, ὠραισιτάτην εὐπρέπειαν τὴν σάρκα τὴν ἁγίαν, δι' ἧς θάνατον εἴλε, καὶ καθεῖλεν αὐτοῦ τὰ βασίλεια.

Ὡδὴ εἰ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Σ ἐ φρουρὸν κεκτημένος, σύνοικον, συνόμιλον, ἁγιε Ἀγγελε, συμπαρομαρτοῦντα, συνοδεύοντα, συμπαραμένοντα, τὰ σωτηριῶδη, ὑποτιθέμενον αἰεὶ μοι, ποίαν ἔξω συγγνώμην ἀσύνητος ὢν.

Ἐν πολλῇ παρρησίᾳ, θρόνῳ παριστάμενος τοῦ Παντοκράτορος, καὶ περιχορεύων, περὶ τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως, τῶν πολλῶν κακῶν μου, παρασχεθῆναί με συγγνώμην ὁ ὑπερασπιστής μου δεήθητι.

Τὰς βασάνους προβλέπων, καὶ τὰς τιμωρίας τὰς ἀναμενούσας με, καὶ τὴν πώρωσίν μου, καὶ τὴν ἀναλγησίαν καὶ τύφλωσιν, ἐλεῶν στενάξεις, καὶ σκυθρωπάξεις, καὶ στυγνάξεις, κατηφείας πληρούμενος, ῥυστά μου.

Οὐδεμίαν πρὸς ὦραν, ἀλλ' οὐδὲ στιγμὴν, ἥ καὶ ταύτης βραχύτερον, συνεχώρησά σοι, τῷ ἐμῷ εὐεργέτῃ καὶ φύλακι, ἐπ' ἐμοὶ χαρῆναι, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ σκιρτῆσαι, ἁμαρτίαις αἰεὶ συμφθειρόμενος.

Θεστοκίον

Νέον βρέφος ὠράθη, ὁ ἀπερινόητος ἐκ σοῦ Πανάμωμος· ὁ
(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

σταθμῷ τὰς νάπας, καὶ τὰ ὄρη ζυγῷ στήσας γνώσεως· ὁ χορὸν ἀστέρων διαρριθμῶν, καὶ βῶλον δρόσου, καὶ ἀνέμων πνοὴν μεταθέμενος.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Φυλάσσων καὶ παρεμβάλλων κύκλῳ μου, καὶ ὁρμᾶς ἀναχαιτίζων δαιμόνων, καὶ τὰς αὐτῶν θηριώδεις ἐφάδους τὰς κατ' ἐμοῦ ἀναστέλλων ἐκάστοτε, μὴ λίπης, ὁ φύλαξ ὁ ἐμός· σέ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ἵπέρτιμον καὶ εὐῶδες ὦν μύρον, μὴ ἐδελύξῃ τὴν ἐμὴν δυσωδίαν, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ μέχρι τέλους, ἀλλ' ἀδιάστατος ἔσο μοι φύλαξ αἰεὶ· ὃ ἥλιος τόπους ῥυπαροῦς, διερχόμενος γὰρ οὐ μολύνεται.

Λιβάδας δακρυομυδρῦτους ὁμβρίζειν, τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι λόγῳ τὰ ἑαυτοῦ ὑψηλὰ ὑπερῶα, χάριν μοι δοῦναι δυσώπει προστάτα μου· ὥς ἂν δι' ἐκείνων καθαρθῇ ἡ καρδία μου, καὶ καθορᾷ τὸν Θεόν.

Ἀύλως ὡς καθαρὸς καὶ αὔλος, παρεστὼς τῷ καθαρῷ καὶ αὔλῳ, καὶ πρὸς αὐτὸν κεκτημένος πλουσίαν, τὴν παρρησίαν καὶ τὴν οἰκειότητα, δυσόπησον τοῦτον ἐκτενῶς, τὴν ψυχὴν μου σωθεῖσαν χαρίσαι μοι.

Καλύψειεν ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνῃ τὰς αἰσχροὺς καὶ δυσειδεῖς καὶ ζοφώδεις, ὅφεις ἐχθρῶν, ὀπηνίκα τοῦ σκήνους, ἡ ταπεινὴ μου ψυχὴ διαζεύγνυται αὐτὴν δὲ σκεπάσας, ὀδηγέ, σαῖς λαμπραῖς πανιέροις τε πτέρυξι.

Θεοτοκίον.

Ἀγίων ἀγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τὸν χαμερπῇ καὶ χαμαίζηλον νοῦν μου, τῆς γεηρᾶς καὶ προσύλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνιον πόθον ὑψώσασα.

Κοντάκιον. ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

οὐ λειτουργέ, καὶ φύλαξ μου πανάριστε, τῷ ἁμαρτω-
ῳ, ἀεὶ μοι συμπάράμενε. κακουργίας πάσης με τῶν
αιμόνων ἐκλυτρούμενος, καὶ πρὸς θείας τρίβους ὁδη-
ζώην προξενούσας τὴν ἀκήρατον.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

υριάδας τῶν κύκλω, συνεπιτιθεμένων ἐμοὶ ληστῶν ἁ-
φανῶν, ζητούντων τὴν ψυχὴν μου, ἄρπάσαι καὶ σπα-
ράξαι, τῇ πυρίνῃ ῥομφαίᾳ σου, ἀποσοδῶν κραταιῶς,
ἵπης βοηθέ μου.

ταν μέλλῃ με κρίναι, ὁ Κριτὴς καὶ Θεός μου καὶ κα-
ναί με. τὸν κατακεκριμένον, ὑπὸ τοῦ συνειδότος, πρὸ
ς τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάβῃ τοῦ σοῦ δούλου χειραγω-
υ.

λην σχῶν τὴν μητέρα, καὶ πηλὸν τὸν πατέρα, ἢ τὸν
ἴτορα χοῦν, τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν διόλου βλέ-
ῖδεως δὸς προστάτα μου, καὶ ἄνω βλέψαι ποτέ, πρὸς
οῦ τὸ κάλλος.

ς ὠραῖος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρίεις, ὁ ἡλιό-
ς νοῦς, φριδρῶς παράστηθί μοι, προσώπῳ μηδίωντι,
τε προσδλέμματι, ἥνικα μέλλω τῆς γῆς, ἀπαίρειν
μου.

ὰ σπλάγχχνα ἐλέους, διὰ φιλανθρωπίας περιουσίαν
ήν, τῶν σῶν πτερύγων σκέπη φρουρέ μου σκέπασόν
δημοῦντα τοῦ σώματος, ὥς μὴ ἰδεῖν δυσειδῆ, πρόσω-
ὸν δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, ἡ κλίμαξ ἡ νοητή,
Θεὸς κατέβη, καὶ ἄνθρωπος ἀνέβη, οὐρανῶν βασι-
με, ταῖς οἰκτιρμοῖς σου Σεμνὴ ἀξίωσον σὸν δούλον.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ Θεὸν σὲ ἔλαβον, ἐκ Θεοῦ ἀντιλήπτορα, καὶ χει-
ραγωγὸν, καὶ βοηθὸν καὶ πρόμαχον, πανάγιε Ἀγγε-
λε· διὸ μὴ παύσῃ δέομαι, καὶ παιδαγωγῶν, καὶ νου-
θετῶν, καὶ διδάσκων, τὰ δέοντά με πράττειν, καὶ φωτίζων
τὸν νοῦν μου, ἕως με παραστήσης, τῷ Χριστῷ σεσωσμένον.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθωνται, καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ
ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καθέξῃται, καὶ κρίνωνται ἄνθρωποι,
καὶ Ἀγγελοι παρίστανται, καὶ κλονῇται γῆ, καὶ πάντα
φρίσση καὶ τρέμη, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἐπ' ἐμοὶ δεῖξον
τότε, καὶ ρῦσαι με γέενης, Χριστὸν καθικετεύων.

Νῦν ὥς κηρίον μέλησσαι, ἀοράτως κυκλοῦσί με, οἱ θεο-
στυγεῖς ἢ λυμεῶνες δαίμονες, ὥς ἄρπαγες ὄρνιας, ὥς δολε-
ραι ἀλώπεκες, καὶ ὥς αἰμοφάγα, πετεινὰ σαρκοβόρα, κυ-
κλόθεν ἵπτανταί μου. Σκέπασόν με φρουρέ μου, ὥς ἀετὸς
σκεπάζει τὰ ἑαυτοῦ νοσσία.

Ἀπὸ βλεφάρων δάκρυα· ἀσακτι καταρρέοντα, μετὰ δα-
φιλοῦς τῆς προχοῆς παράσχου μοι, δι' ὅλου με πλύνοντα
ἐκ κορυφῆς μέχρι ποδῶν, ὥς ὑπὲρ χιόνα, λευκανθέντα χι-
τῶνα, φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν θεῖον, εἰσέλθω σὺ
γεραίρων τὸν ὑπερασπιστὴν μου.

Χριστοῦ ναὸν ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου πάθῃς, χοί-
ρων νοσητῶν διατριβὴν ἐτέλεσα· ἀλλὰ με δυνάμωσον, ὁ τῇ
ἐμῆς ψυχῆς βοηθός, ταύτην καθαρῆσαι, θυμιάσαι, ῥαντίσαι
ἀρώμασι καὶ μύροις προσευχῶν καὶ ἀγνείας, ὥς ἂν ὑπάρξῃ
πάλιν, ναὸς Χριστοῦ εὐώδης.

Ὁ ὁδηγός καὶ φύλαξ μου, καὶ προστάτης ἢ ῥύστης μου
τῆς ἀπεγνωσμένης μου ψυχῆς ὁ ἔφορος, ἡνίκα τῆς σάλπιγ-
γος, τὸ φοβερὸν ἀπήχημα, μέλλῃ με τῆς γῆς, ἐξαναστήσαι
εἰς κρίσιν, ἐγγύς μου στήθι τότε, ἱλαρὸς καὶ χαρίζεις, ἐλπί-
δι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν φόβον.

Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ χρηστότητος, δωρεάν με ἐλέησον, ἢ τῆς εὐ-
 λαγχνίας τὴν πηγὴν κυήσασα· ἐλέους γὰρ ἄξιον, οὐκ
 ὡ τί προσάξω σοι· τῶν γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρεῖαν
 εἰς, ὥς τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀρρή-
 ρως συλλαβοῦσα. ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ θ'. Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή.

Ἕδημί σε ἐκ δεξιῶν. τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς παριστάμε-
 νον, φαιδρὸν καὶ ἥρεμον, τὸν ἀντιλήπτορα καὶ προστά-
 την μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, διαίτως τὸ πνεῦμά μου,
 καὶ τοὺς ζητοῦντάς με, συλλαβεῖν πικροὺς ἐχθροὺς φυγα-
 ζόντα.

Ὡς Θεοῦ θεῖος λειτουργὸς, ποιῶν αὐτοῦ τὰ θεῖα θελή-
 ατα, πολλὴν πλουτεῖς πρὸς αὐτόν, τὴν παρρησίαν, ἅγιε
 Ἀγγελε· διὸ θερμῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτὸν παρακάλεσον, ὥς
 σωθεῖς διὰ σοῦ ἀνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην σου.

Ἀπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδραμῶν ματαιό-
 ηται, τῷ τέλει ἤγγισα, καὶ δυσωπῶ σε τὸν ἐμὸν φύλακα·
 ἐνοῦ μοι ὑπερασπιστῆς, καὶ πρόμαχος ἄμαχος, ὅταν διέρ-
 ωμαι τοὺς τελῶνας τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Νοός μου τὰς παρεκτροπὰς, ρεμβασμοὺς, αἰχμαλωσίας,
 αὐλότητας, καὶ τὴν αἰσχρονομίαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ρυ-
 αρῶν λογισμῶν, τρέπειν ἐννοίας εἰς καλὰς, μὴ λείπης προ-
 τάτα μου, καὶ ἀγαθοὺς λογισμοὺς, κατανύξεως ἐμπύρου
 ἐννήτορας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενές, ὑπεράγα-
 ε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν,
 τοῦ σοῦ αὐλοῦ λειτουργοῦ, θείαις παρακλήσεσιν, ὃν μοι ἐ-
 πέστησας νηπιόθεν, ὥς φιλάνθρωπος φύλακα.

Ὅλην μου σοὶ μετὰ Θεόν, σωτηρίας τὴν ἐλπίδα ἀνέθη-
 κα, τῷ ἐμῷ φύλακι, καὶ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήπτορι· κοινὴν

πρεσβείαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἐμοῦ ποιήσον, συμπρεσβευτάς
προσλαβὼν, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς καὶ συλλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Ὑψωσον κέρας εὐσεβῶν, καὶ κατάβαλε βαρβάρων φρυά-
ματα, Θεογεννήτρια, ἀπολιόρκητον διασώζουσα ταύτην τὴν
ποίμνην σου, ἐν ἣ τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ πολυδόξαστον,
μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ω Ἀγγελε Θεοῦ, ὁ παρεστὼς ἀμέσως, τῇ ἁγίᾳ Τριά-
δι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ω ἔλαβες ἰσχυρ. φυλάττειν τὴν ψυχὴν μου παρὰ Θεοῦ
μὴ παύσῃ σκέπη τῶν σῶν πτερύγων, αὐτὴν σκέπων ἐ-
καστοτε.

Χ ἄρις τοῦ Ἰησοῦ, τῷ δόντι μοί σε μέγαν φύλακα τῆς
ψυχῆς μου, καὶ ὄπλον κατ' ἐχθρῶν μου. Ἀγγελε, θεο-
τίμητε.

Α ἕξιwsον καὶ ἐμὲ, τυχεῖν τῆς βασιλείας, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου, ἵνα σὺν σοὶ κραυγάζω, τὸν ὕμνον τὸν Τρισ-
άγιον.

Φ ὡς δεύτερον σὺ εἶ. μετὰ Θεὸν φρουρέ μου· μὴ παύσῃ
προστατεύων, ἰδεῖν καὶ ἐμὲ τὸ σέλας, τῆς τριλαμποῦς
Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α Ἀγγέλων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ παύσῃ
ἱκετεύειν, Παρθένε τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δού-
λου σου.

ΕΤΧΗ

Εἰς τὸν αὐτὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Α ὦ γιε Ἀγγελε, ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ
ταλαιπόρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλείπῃς με τὸν ἁμαρ-

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

τωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρίσιάν μου· μὴ
δώης χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι, κατακυριεύσαί μου τῇ
καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος κράτησον τῆς
ἀθλίας ἢ παρειμένης χειρός μου, καὶ ὁδήγητόν με εἰς ὁδὸν
σωτηρίας. Ναὶ. ἄγιε Ἀγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκε-
παστὴς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι
συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
μου, καὶ εἴτι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με
ἐν τῇ παρούσῃ νυκτὶ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπη-
ρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινὶ ἀμαρτήματι παρορ-
γίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον,
τοῦ ἐπιστηρίξαι με, ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδείξαι
με δούλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Πολὺν ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη.

Ίακ. ε. 16.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ

Ὁς ἡ Ἀκριστιχίς κατ' Ἀληθῆστον Ὡδὴ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἄναρχε Λόγε, ἱεραῖς δεήσεσι, τῶν Χερουβίμ. Σεραφίμ,
Ἐξουσιῶν Θρόνων, καὶ θείων Δυνάμεων, Ἀγγέλων
Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν Κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ
πλούσια, δώρησαι ἡμῖν ὥς φιλόανθρωπος.

Βοήθησόν μοι τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, Χριστοῦ δεόμενος·
τῶν Προφητῶν δῆμος, Ἀποστόλων σύλλογος, Μαρτύρων
τὰ στρατεύματα, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην ἐκδυσωπεῖται σω-
θῆναι με, πταίσμασι πολλοῖς συνεχόμενον.

Γυναῖκες θεῖαι, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι, καὶ ἐξασκήσασαι,
Ἱεραρχῶν δῆμος, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, σεπτοὶ Ἱερομάρτυ-
ρες, ἀγαθῶν αἰωνίων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε, πίστει τοὺς ὑ-
μᾶς μακαρίζοντας. Θεοτοκίον.

Δεδουλωμένον ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου Δέ-
σποινα, καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον ἐλευθέρωσον, καὶ δοῦλον γνη-
σιώτατον, ἀγαθῶν ἐργασίας, τοῦ σου Υἱοῦ με ἀνάδειξον,
ὅπως κατὰ χρέος δουξάζω σε.

Ὡδὴ γ. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐκ τῶν σκηνδάλων τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Σεραφίμ ρύσασθαί
με, Ἐξουσίαι Χερουβίμ ἱκετεύω, Κυριότητες Ἀρχαί,
καὶ Θρόνοι καὶ Ἀρχάγγελοι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις πᾶ-
σι, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύσατε. Ζωῆς ἀρίστης με τυχεῖν Πρό-
δρομε ἐκδυσώπει, σὺν Προφῆταις καὶ Μαρτύρων χορείαις,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀποστόλων ἱερῶν. Ἱεραρχῶν Ὀσίων τε καὶ Ἱερομαρτυρῶν δι' αἵματος.

Ἦς ἡξιώθητε τρυφῆς, καὶ δόξης ἀδιαδόχου, αἱ ἀγαπᾶσαι Ὑπακούετε ἀνδρείως, καὶ ἀσκήσαται φαιδρῶς, καὶ τὸν νικῆσαται, ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύου.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή μετὰ τῶν ἁγίων ταγμάτων μετὰ τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Πατέρων ἱκετεύετε, ὅπως τελείαν λύσιν ἁμαρτημάτων ληψόμεθα.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ι δε Χριστέ, καὶ μὴ παρίδης με δέσμαι, ἁμαρτίαις μου συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου ἁγίων, γέλων, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, οἰκτείρησόν με, σῶσον, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας, κληρονόμον με δεῖξαι εὐσπλαγχνος.

Κήρυξ Χριστοῦ, Πρόδρομε τὸν ἐσβεσμένον μου. τῆς ἁγίας λύχνον νῦν ἐπάναψον, λύχνος Ἡλίου τοῦ ναητοῦ χρηματίσας, καὶ σὺν Προφήταις ἱκετεύετε, καὶ πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν θερμῇ μετανοίᾳ, τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν πρόσκλησιν.

Λάμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλόανθρωπε, μεσιτεῖν τῶν ἐν ὁσιότητι θεραπευσάντων σε Ἰησοῦ, ἱερῶν Ὑπακούων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σου. Κηρύκων Ἀποστόλων καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, σωματοθέντα κυήσασα. Παναγία, καὶ καθικέτεύετε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοδερᾷ, πάντας ἡμᾶς σῶσαι τῆς κολάσεως ῥύσασθαι. ζωῆς αἰωνιζούσης, καὶ φωτισθῆναι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς θεραπεύσασαι.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ν οεραὶ σε Δυνάμεις, νῦν καθικετεύουσιν εὐσπλαγχνῶς Κύριε, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Σεραφίμ. Κυριότητες, Ἄγγελοι.

λοι, σὺν τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς· Ἰλεως ἔσο, τῷ λαῷ σου, καὶ σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Ξενοτρόπως διώσας, Πρόδρομε μακάριε, ξένον με ποιήσον, πάσης τιμωρίας, Ἰησοῦν δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, σὺν Προφῆταις θείοις, καὶ Ἀποστόλοις Ἱεράρχαις, ἔξ Μαρτύρων ἁγίοις στρατεύμασι.

Ὁ τοὺς σοὺς Ἱεράρχας καὶ Ἱερομάρτυρας λαμπρύνας Κύριε, καὶ σεπτῶν Γυναίων, ἀθλισάντων τὸν θεῖον κατάλογον, μεγαλύνας τούτῳ, ταῖς προσευχαῖς οἰκτερίσον με, ὁ εἰδώς μου τὰ ἄμετρα πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Λόγον τὸν πανάγιον ἀποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πάσαν ἀθυμίαν καὶ λύπην ἀπέλασον, καὶ εὐόδωσόν μου, τὸν λογισμὸν τὰ θεῖα πράττειν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ὡδὴς Ἱλᾶσθητί μοι Σωτήρ.

Ἑσθῆναί με τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης κολάσεως, δεήθητε Χερουβίμ, Θρόνοι Κυριότητες. Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ ἔξ Δυνάμεις, τὸν Δεσπότην πάσης κτίσεως. Σὺν Ἀποστόλων χοροῖς, ἔξ τῶν Μαρτύρων στρατεύμασι, Πρόδρομε κήρυξ Χριστοῦ, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως, Ἰησοῦν δυσώπει, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάντων στερεῶς, Γυναίων Θέκλα ἐξάρχουσα, ἱκέτευε συν αὐταῖς, τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πειρατηρίων, πολυτρόπων λυτρωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἑμνουμέν σε οἱ πιστοί, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον γάρ, Θεὸν ἀπεκύησας· ὃν δυσώσει ἄχραντε, πόλιν καὶ λαόν σου, ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι.

Ωδή ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὸς φῶτα δεύτερα, τοῦ πρώτου ὄντες, ἅγιοι Ἄγγελοι, ἐν μεθέξει αὐλῶ, καὶ πανολβίῳ καταφαιδρύνεσθε· ὅθεν κραυγάζω· Τὸν νοῦν μου φωτίσατε, ἐσκοτισμένον αἰεὶ δίου τοῖς πάθεσιν.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε, σὺν τῷ θείῳ Προδρόμῳ. τῶν Ἀθλοφόρων καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ἱεραρχῶν τε Ὀσίων φιλό·θρῳπε· πάριδε πάντων ἡμῶν τὰ πλημμελήματα.

Ψυχῆς μου κατάβαλε, Χριστέ τὸν πόνον, ἃ ταύτην οἰκτειρον, τῶν Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν Ὀσίων σου. ταῖς μεσιτείαις μὴ κατασχύνῃς με, ἥνικα μέλλω τῷ σῶ, θρόνῳ παρίστασθαι. Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως, ὃν δυσώπει Παρθένε, σὺν μακαρίαις ἃ ἱεραῖς Γυναιξί, τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαί με, ὕμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προστασίαν σου.

Ωδή η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ως Χερουδίμ πυρίμορφα, Σεραφίμ πολυόμματα, Θρόνοι Ἐξουσίαι καὶ Ἀρχαί, καὶ Ἄγγελοι, καὶ πάντες Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες ἱεραί, σὺν τῷ μακαρίῳ, δυσωπείται Προδρόμῳ. Προφῆταις Ἀποστόλοις, Ἱεράρχαις, Ὀσίοις, καὶ πᾶσι τοῖς Δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Βαρθολομαίε, καὶ Θωμᾶ, καὶ Φίλιππε, Ἀνδρέα, Μάρκε, Λουκᾶ, καὶ Ἰωάννη φίλε Χριστοῦ. Σίμων καὶ Ἰούδα, παμ·μακάριστοι θεῖοι, καὶ μέγιστε Ματθία, ἐπηρεΐαις τοῦ πλάνου, καταπεπονημένοι καὶ ἐξηπορημένοι.

Ἡλιακὼν λαμπρότερος, χρηματίσας ἐλλάμψεως, Στέφανε ὁ πρῶτος, Ἀθλητῶν γενόμενος, σὺν τούτοις ἰκέτευε, καταυγασθῆναι πάντας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐκφυγεῖν.

πάντα ζόφον, βοῶντας τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰχνηλατεῖν με Πάναγνε, τοὺς ὁσίως βιώσαντας, διὰ πολιτείας ἐναρέτου ποιησον, ἐχθροὺς καταρράσσουσα, τοὺς ἀφειδῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς κατολισθαίνειν τὰ πάθη, ἀπαύστως ἐνοχλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

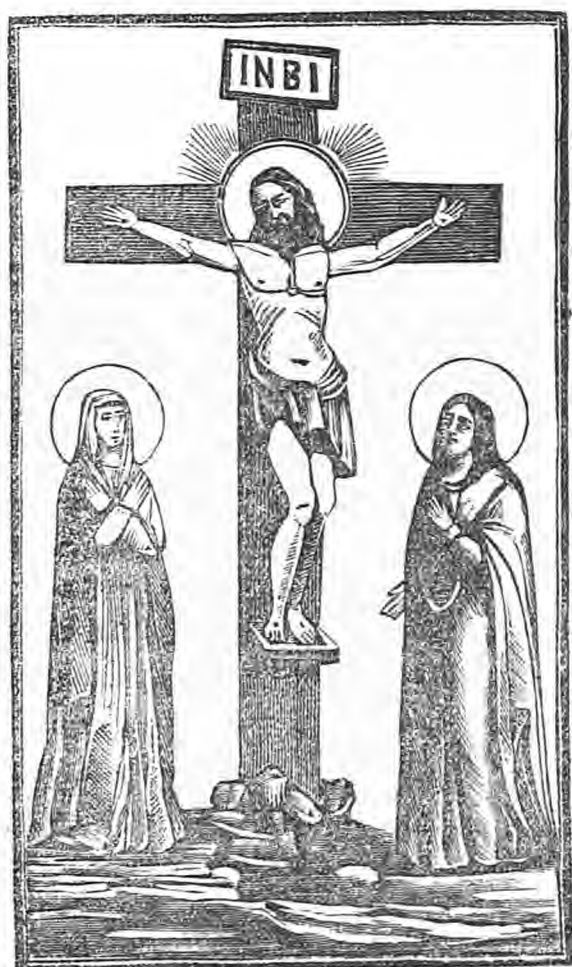
Ως θεῖαι Ἐξουσίαι καὶ Χερουδὶμ, Σεραφὶμ Κυριότητες Ἀγγέλοι, Θρόνοι, Ἀρχαὶ, πάσαι καὶ Δυνάμεις πανευκλεεῖς, καὶ ἱεροὶ Ἀρχάγγελοι, δέησιν ποιεῖται πρὸς τὸν Θεόν, καλῶς ἡμᾶς βιώσαι, τυχεῖν τε σωτηρίας, ἢ τῶν βεινῶν ἀπολυτρώσασθαι.

Σὺν πᾶσι τοῖς Προφήταις ὡς Προφητῶν, χρηματίσας ὑπέρτερος Πρόδρομε, τῶν ἀγαθῶν, πάντων καταξίωσον καὶ ἡμᾶς, τοὺς κακωθέντας πάθεσι, καὶ ταῖς ἐπηρείαις τοῦ πονηροῦ, αἰεὶ συνεχομένους, καὶ βίου ταῖς ἀπάταις, ὅπως ἡμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Ἡ θεία Ἀποσόλων πανευκλεής, δωδεκάς σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἅπασιν, Ἱερουργεῖς, καὶ Ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς, Προφήταις μακαρίοις τε. Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, αἱ στερρῶς, ἀθλήσασαι Γυναῖκες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖαν, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον ποιήσατε.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώπει Υἱόν σου καὶ Κύριον, διαπαντός, τὴν κεκακωμένην, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰάσασθαι καὶ σῶσαι, καὶ πάσαις ἀγαθῶναι, ταῖς φωτοφόροις ἀναβάσει.

Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γαλάτας κεφ. Ἑ', 14.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΚΑΙΜΑΚΑ

ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὁ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνούμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὥς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας. Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν ἀοράτως κυκλοῦσι Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς ἐλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἵστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα.

Χαῖρε, Σταυρὲ οἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαῖρε, εὐλὸν ζωομύριστον, καὶ θαυμάτων θησαυρὲ· χαῖρε, συνθετοτρισύλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θεῖον· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως· χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἁνῶ λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστις.

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Βλέπουσα ἡ Ἑλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει. φησὶ τῷ Βασιλεῖ
θαρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέ-
στατόν μου τῇ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τὸ κρά-
τιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω. Ἀλληλούϊα.

Γνώσιν ἄγνωστον πρῶην ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐδόθησε
πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν
ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε· πρὸς ὃν
ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κράζουσα οὕτω.

Χαῖρε, χαράς τῆς ὄντως σημείον· χαῖρε, ἀράς τῆς ἀρχαίας
λύτρον

Χαῖρε, θησαυρὸς ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος· χαῖρε, ὁ φα-
νείς ἐν τοῖς ἄστροις τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ· χαῖρε,
κλίμαξ ὑψοστήρικτε προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα· χαῖρε, τὸ
τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον· χαῖρε, πυρὸς τῆς
πλάνης σθεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρέ, ἀπορούντων προσάτα· χαῖρε στερρὲ εὐδρο-
μούντων ἀλείπτα. Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Εὐλίου, ἐπιδέδεικται τότε, πρὸς πίστῳσιν
ἀληθῆ τοῖς πᾶσι καὶ τὴν ἄφωνόν τε καὶ νεκράν πρὸς
ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρπού-
σθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως. Ἀλληλούϊα.

Εχοῦσα ἡ Ἑλένη τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς
τὸν ταύτης γόνον· ὁ δὲ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπι-
γνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς
ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς αὐτὸν ταιαῦτα.

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον· χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς
ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· χαῖρε, ὁ λι-

μὴν ποντοπόρων ἀχείμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βασάζουσα ὥσπερ θῦμα τὸν Χριστόν· χαῖρε, κλῆμα, βότρυν στάζοντα φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις· χαῖρε, ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς πίστεως γνῶρισμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία. Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

ἤλὸν ἔνδοθεν θεῖον, ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον Σταυρὸν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἀνακτι· ὃν ὕψωσε· καὶ βλέπων τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη. Ἀλληλούϊα.

Ἡ ἱόμορφος ὦφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀσέρεα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἴτιον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θεαῖς ὕψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, αὐγὴ νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὕας ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἀδου ἡ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυφοῖς νῦν ἡμᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιαζεῖς τὰς ψυχὰς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος· χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρε, Ἑβραίων ὁ ἐλεγχος· χαῖρε, πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις. Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Ἐοδράβευτον Εὐλὸν θεωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτὸ, δι' αὐ-

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

τοῦ τροποῦμεν τῶν ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας, ἢ ψαύον
ἄψαυσον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν. Ἀλληλ

Ι "δε φῶς οὐρανόθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικ
Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀστέρων, ἐν ᾧ καὶ νικη
μίων πληθύν, ἔσπευσεν τὸ Εὐλὸν φανερωῖσαι, καὶ
πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα.

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε, λαοῦ εὐ
τος κέρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φάλαγγας· χαῖρε, φ
θάπερ ὁ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε, σκήπτρον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ πισ
ρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατο

Χαῖρε, ὁ τῶν θαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων· γ
τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, καλῶν
βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόροι σκιρτῶσι· χαῖρε, δι' οὗ
θρηνοῦσι. Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Κ λίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου
τοὺς πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρα
χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας
ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν Ἀλλη

Λ ἀμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν ᾠδῇ
σας τοὺς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ ᾠδου
γῆν μὴ ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροὶ πεπτῶκασιν
των δὲ ῥυσθέντες, νῦν ὀρώντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων· χαῖρε, παράκλησις τ
θεόντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ ᾠδου ἡ κένωσις· χαῖρε, Π
σου τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε, ῥάβδος ἡ παντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατόν

αὔθις ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμψυχον Εὐλόν, τοῦ Ἀητοῦ σωτηρία· χαῖρε, εὐο-
σμον ῥόδον, εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινῶντων ἐν πνεύματι· χαῖρε, σφραγίς, ἣν
ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε, Σταυρέ, μυστηρίων ἡ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὗ ῥεῖθρα χέον-
ται θεῖα. Χαῖρε, ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος λυτρώσα-
σθαι ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθης ὡς ῥάβδος αὐτῷ. ἀλλ'
ἐγνώσθης τούτῳ ἡ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη
σου, Σταυρέ, τὴν δυναστείαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον Ὁ τρισμακάριστε Σταιρέ, Σελ 591.

Τὸν Ν'. ψαλμὸν, καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χαρὰς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῳ. Ἰησοῦς.

Ποῖημα Κωνσταντίνου Δαπόντε.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ ὁ-
» φηθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμε-
» νος, τούτου τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστοῦ σκηπτραν ἅγιον, ἐμψυχωμένον σε Πνεύματι,
Σταυρέ πανσεδόσμιε, Ἑλένη θλέπουσα, προσεφώνει
σοι· Χαῖρε Χριστοῦ ἡ δόξα, δι' οὗ δόξαν ἅπαντες,
προσενεδύθημεν.

Ἀήτητος δύναμις, Χαῖρε Σταυρέ τρισμακάριστε, πι-
στῶν δεομένων σου· Χαῖρε ἡ μάχαιρα, ἡ ἐκκόπτουσα τὰ
κέρτα δαιμόνων· χαῖρε ἀγλαόκαρπον, δένδρον πανάγιον.

Ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε Χριστὸν τὸν ζωήρρυτον,
καρπὸν ἐξ οὗ τρώγοντες, ζωὴν κερπούμεθα· χαῖρε ἐνδοξον,
σημεῖον τοῦ Δεσπότου, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται γῆ ἡ οὐράνια.

Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, χαῖρε βροτῶν τὸ διάσωμα, δαι-

μόνων πολύστονον, τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάρωχε Σταυρέ
ἡ σωτηρία, καταπονουμένων τε, καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ** οὺς σοὺς ὑμνολόγους Ζωοδότα, ἰάσεων ἄφθονος πη-
» γή, θίασον συγκροτίσαντας, πνευματικὸν σερέωσον,
» καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Τροπάρια.

Σ ταυρέ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρέ τῶν Μαρτύρων ἡ
χαρὰ, κήρυγμα Ἀποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια,
σκέπε φρούρει καὶ φύλαττε, τοὺς καυχωμένους τῷ κρά-
τει σου.

Διώκονται φάλαγγες δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει δυνατέ-
θεν βοῶμεν· Χαῖρέ σοι· χαῖρε δι' οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καὶ
τὰ οὐράνια, καὶ ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὁδὸς πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους, ἀπάγουσα, χαῖρε τὸ
λαμπρὸν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρόπαιον· χαῖρε ἀνάκτων στέφα-
νος· χαῖρε σωτὴρ παγκόσμιος· χαῖρε ἡ ράβδος εὐθύτητας.

Χαῖρε, σὺ ἡ ράβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαῖρε τοῦ Χρι-
στοῦ, ἡ ράβδος ἣν ἀπέστειλεν ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαῖρε
φυτὸν ἀθάνατον, ὑφ' οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 591.

Εἶτα ἑτέρους ἐξ Οἴκους.

Ν ὅμον ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτη δοὺς πάλαι, Σταυρῷ ἐ-
θελοντί προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν.
κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύ-
ναμιν ὁρῶντες ἅπαντες νῦν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκῶτων· χαῖρε, κατάπτωσις κοσμο-
λάτρων.

Χαῖρε, ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μονα-
ζόντων τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκήφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί.

χαῖρε, ξύλον προφητόφθεγκτον πεφυτευμένον ἐν γῇ.
χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· χαῖρε, τῆς
πολιτείας κραταιὰ προστασία.

χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε, βροτῶν πταιόν-
των κατάκρισις.

χαῖρε, Σταυρὲ ὀρφανῶν ἀντιλήπτορ· χαῖρε, Σταυρὲ πλου-
τιστὰ τῶν πενήτων. Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

ἐνον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον διῶμεν, τὸν νοῦν εἰς εὐ-
ρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χρι-
στὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκῦσαι
ῥος τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

ἦλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προ-
αιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρὸς, καὶ
φανείς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν κα-
αδεξάμενος, ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας.

χαῖρε, Σταυρὲ, τῆς εἰρήνης ὄπλον· χαῖρε, θαλβὶς τῶν ὁδοι-
πορούντων.

χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα· χαῖρε, ἀπωλλυμέ-
νων μωρία καὶ σύντριμμα.

χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον καὶ ζωηφόρον φυτόν· χαῖρε, ἄν-
θος, ὅπερ ἤνησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῇ σὺν τοῖς ἄνω· χαῖρε, ὅτι φω-
τίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.

χαῖρε, δι' οὗ ἡ φθορὰ ἐξοστράχισται· χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη
ἠφάνισται.

χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλθος· χαῖρε πιστῶν μυριώνυ-
μον εὐχος. Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

ἐπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ, καὶ γένος
τῶν Ἑβραίων ἡσχύνθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν
παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύ-
ζοντα ἱάματα τοῖς ἐκδοῶσιν· Ἀλληλούϊα.

Ρεύματα συνεστάλη λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου Χριστέ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τὸ. Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας· ἡμεῖς δὲ τὴν ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν.

Χαῖρε σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος. Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἢ ἀγνοία· χαῖρε, μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε, ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράδασιν λύσας· χαῖρε, τοῦ Παραδείου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε, Σταυρέ· τοῖς πᾶσι σεβάσμιε· χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

Χαῖρε, Σταυρέ· ἱατρέ τῶν νοσούντων· χαῖρε, αἰεὶ βοηθὲ τῶν θρώωντων. Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ, κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα καθ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων. Ἀλληλοῦια.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 591.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος· ἐν Σταυ-
 » ροῦ τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος. τῇ ἀκηρά-
 » τῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα
 » Χριστέ τῇ δυνάμει σου. Τροπάρια.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπόδιον λέγοντες, τῶν πο-
 δῶν τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνούμεν πανάγιε, Χαῖρε
 Σταυρέ· καὶ ὑψοῦμεν τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν φύ-
 σιν παραβάσει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θείαν δύναμιν, Σταυ-
 ρέ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεὶς ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον δού-

Πατριάρχῃ διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξας τῷ Ἑλισσαιέ τὸ σιδήριον.

Ὅφεις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμῳ βλεπόμενος· χαῖρε
φῶς Κυρίου, τὸ φωτίζων πάντα τὰ πέρατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ
βαρβάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰουδαίων ἀ-
πώλεια.

Νῆσοι, ἡπειρος ἡ πᾶσα, σὺ τιμίῳ κλείζονται, κλέος οἰ-
κουμένης. Σταυρὲ ζωφόρε ὀνόματι· ὑψωσον κέρας ἀπάν-
των, χριστωνύμων τε, καὶ κατάβαλε τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Σοὶ βοῶμεν ὡς ἐμφύχῳ· Χαῖρε Εὐλον τρισόλβιον· χαῖρε
ζωῆς ξύλον· χαῖρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέ-
λων, ἀνθρώπων· χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ῥῶδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

Εἴς τῃ τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῇ δόξῃ σου· σὺ γάρ
τρισμακάριστον ὦ ξύλον, ἔσχες εἰς ὕψος τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς
ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Ὁ πλον θεοχάλκευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως, κράτος τὸ
ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρὲ Κυρίου, χαῖρε ἡ δίσο-
μος, σπάθη τῶν πιστῶν· χαῖρε δι' ἧς, Ἄγαρ κατα-
σφάττεται, καὶ ἐγείρονται τρόπαια.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρὲ τίμιε, κλίμαξ τὸν
Θεὸν ἐστηριγμένον, ἐπὶ σέ ἐχουσα, χαῖρε κήρυγμα, πάν-
των Προφητῶν· χαῖρε δι' οὗ, ὁ κόσμος ἡγίασται, καὶ Σα-
τὰν καταβέβληται.

Πάθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου ἐνδοξε, χαῖρε τοῦ
παθόντος ἐκουσίως, ἐξ οὗ τὸ θεῖον πόμα ἀνέβλυσε, πᾶσι τὸ
πανάχραντον αὐτοῦ, Αἷμα καὶ ἐπίομεν, ἐκτακέντες αἱ ἀν-
θρώποι.

Ῥεῖθροις θείου Αἵματος, ἐπαρδευθεὶς πανάγιε, Σταυρὲ

θεοτίμητε τοὺς πίστει, σῶζε κινδύνων, καὶ τοῦ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, βοῶντάς σοι· Χαῖρε ἡ πηγὴ, ἄρδουσα τὰ σύμπαντα, τὰ σωτήριανάματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, τὸν ἐνιαυτὸν χρηστότητός σου, τοὺς ἱερέας, τοὺς βασιλεῖς, τὸν στρατὸν, πάντα περιούσιον λαὸν, πιστῶς προσκυνοῦντάς σου, τὸν Σταυρὸν τὸν φωτόμορφον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ
» θεόφρονες, τοῦ θεοδέγμονος, Σταυροῦ, τὰς χεῖρας
» κροτήσωμεν, τὸν ἐπ' αὐτῷ τεθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνοῦμέν σε, καὶ ψάλλομεν τῷ θείῳ ὀνόματι, σοῦ Σταυρὲ ὑψιστε, σεπτῷ Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, καὶ φοβερῷ καὶ τοῖς τοῖς δαιμόνων ἄρχουσι.

Ἐλένη γῆθεν τὸ Λάβαρον, ἐκλάμψαν βασιλείας τοῦπίσημον, Χριστιανῶν ἡμῶν, γνοῦσα τὸ, Χαῖρέ σοι ἔκραζε, χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα καὶ τὸ κραταίωμα.

Ἰδοὺ καὶ τοί σοι κραυγάζομεν· Χαῖρε Σταυρὲ Κυρίου πανένδοξε· χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν· χαῖρε ὑψὼν ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη θεία ὑψώσει σου.

Χαρὰς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοὶ νῦν τῇ δυνάμει σου χαίρομεν, καὶ προσκυνοῦμέν σε. Χαῖρε λαμπτὴρ παμφαέστε· χαῖρε νηπίων φύλαξ, καὶ πολυύμνητε.

Τὸ Κοντάκιον. Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 591.

Εἶτα τοὺς λαικοὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρὲ ζωφόρε, ἀπόρθητον καὶ θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατασκευάσας σε Ποιητὴς, τάννυσι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα! καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει.

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ νίκος τῆς κληρου-
χίας.

Χαῖρε, Ἀμαλήκ νοητὸν ὁ τροπούμενος· χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς
χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιὰς· χαῖ-
ρε, σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς.

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας· χαῖρε, ὁ τὸν
φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠνώθημεν· χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατ-
ηγάσθημεν.

Χαῖρε, σέ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες· χαῖρε, σοὶ γὰρ προσ-
φωνοῦμεν, βοῶντες. Χαῖρε, ξύλον μακάριον.

Υμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων τῷ πληθὲι
τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων πληθὺν ἃ γὰρ
ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν
ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοπάροχον αἰγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυ-
ρὸς ὁ ζωοδότης οὗτος· τὸ γὰρ αἶνιον δέδεκται φῶς,
καὶ πρὸς γινῶσιν θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοὶ δὲ νῦν
ὑψούμενος τὸν νοῦν ἡμῶν ἀναμέλπειν ταῦτα.

Χαῖρε, φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε, ἄστὴρ τὸν κό-
σμον αὐγάζων.

Χαῖρε, ἄσραπὴ χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα· χαῖρε, ἡ βρον-
τὴ τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς· χαῖρε,
ὅτι κατεδάφισας τῶν εἰδόλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, οὐπὲρ ἡ χά-
ρις πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθῶν ὁ
κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς
 σμος ἐσώθη. Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις
 χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα σ
 λεί, καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς
 πουςι τὸν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν.

Ἀλληλούϊα.

Ψ ἄλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθο
 ἔμψυχον Κυρίου σε ξύλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγίς ἐ
 κὶ ὁ δεσπόζων τῶν ἁγίων Δυναμέων, ἡγίασεν, ἐδό
 ἐδίδαζε βοᾶν σοι ταῦτα.

Χαῖρε, Σταυρὲ, νοητὴ ρομφαία· χαῖρε, Ἀγίων ἁγίων ὅ
 Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρ

Χριστοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα

Χαῖρε, κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρ
 τος καὶ ὁχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε, τ
 τηρίας εὐτυχέστατος ὄρμος.

Χαῖρε, φαιδρὸν ἀπάντων ἀγλάϊσμα· χαῖρε, υἱὸν τ
 γαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε, ψυχῆς τῆ
 θυμηδία. Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Ω πανύμνητον ξύλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων
 ἁγιώτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιτά
 πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς, ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λ
 σαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν· Ἀγγελοι οὐρανόθεν. Καὶ τό· Ὡ τ
 κάριστε Σταυρέ. (Ὁρα σελ. 591).

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τ
 » σαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσ

»χαίροντες ἑψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος
»καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα·
χαῖρε σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ῥομφαία μὲν ὑποκαχώρη-
κε· Ληστής ἦλθε δέ, χαίρων εἰς τὸν Παράδεισον· Ἀ-
νωμῶ τὴν δυνάμιν σου.

Ἱερέων ἡ εὐπρέπεια ζωήρουτε, χαῖρε θεμέλιον τῆς Ἐκ-
κλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος· χαῖρε ἀνάκλησις,
μετανοίας τε, ἢ παρθενίας τήρησις· χαῖρε ξύλον ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὖροσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλασθή-
σασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέ-
μενον, ἄρτον ἔχουσα· χαῖρε τροφή πεινόντων τε, καὶ λιμὴν
χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι·
Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεοῦ, ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλώμενος, ὡς-
περ γίγας τις, τὸν οὐρανὸν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἀκρων οὐρα-
νίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε· χαῖρε ἡ σύστασις,
παντὸς τοῦ κόσμου Σταυρέ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανυ-
ψούμεθα, καὶ διάβολος, πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τῷ αὐ-
τῷ ἡτοιμασμένον.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀδύσσω, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου
» διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δέ ἐνεργού-
» μενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσιν·
» τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ θείου Σταυροῦ, πλου-
σίως ἀρυσώμεθα, θεωρῶντων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ
πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες, ἢ πίστει ψάλ-

λοντες· Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυρὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρε Κυρίου ὡραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἐπουράνια, διὰ τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνόδου, ψάλλοντες· Τὸν τίμιον Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τόπος Κυρίου, οὐ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι σὺ πρὸς σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνούμεν σε, Σταυρέ ἡλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρύφημα, τοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἐκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατὰ τοῦ Βελιάρ, ἡ θεοδόχος κλίνη.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· θανάτου καὶ γὰρ τὸν νεκρωτὴν ἐβάστασας· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, ὧτα διανοίγονται, δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρέ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

Ὡφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ, τῷ κράτορι εὐσεβείας, ὃ πανσέβαστε, Σταυρέ θεοδώρητε, καὶ πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν λαμπρότερος βολίδων· ὅθεν σε τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ . Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενής, σκιρτησάτω τῷ πνεύματι λαμπαδου-
 » χούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γε-
 » ραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ δοά-
 » τω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ιθυον ἡμῶν, Σταυρέ παμμακάριστε, τῶν προσκυνούντων σε, πρὸς τὰς ἐντολάς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν, ἵνα σοὶ Χαῖρε κράζωμεν· Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, ὡς τανυσθέντος σοι, τοῦ Κυρίου, καὶ κατάραν λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῶν ἀντεισάξαντος.

Ἦρθη ἐπὶ γῆς ἀπάσης ἡ δόξα σου, Σταυρέ καὶ ἐπληρώσῃ καὶ τὰ ἐπουράνια· διό σοι, Χαῖρε αἰεὶ κραυγάζομεν· χαῖρε

οὐ ἐσώθημεν, τὰ ἔθνη ἅπαντα, προσκυνοῦντες, Τριάδα
ἀχώριστον, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Σταυρὸς, δι' οὗ πάλαι ἔσχισε, Μωσῆς τὴν θά-
λασσαν· σὺ εἶ ἡ ἐκφύσασα, Ἀαρωνίτις ράβδος τὰ κάρυα·
σὺ τὸ γλυκάνον ξύλον Μερρᾶς τὰ νάματα. Σοὶ βοῶμεν
Χαίροις προφητόφθεγκτε, αὐτουργέ τεραστίων ἐκάστοτε.

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, Σταυρὲ πανά-
γιε, καὶ κατασφραγίζομεν, αὐτοὺς, καὶ πόλεις πλοῖά τε, ἡ
ἐρά, καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ θεῖον, ὄνομα χα-
ράττοντες, πεποιθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι.

Ὑψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων σοι, καὶ προσκυ-
νούντων σου, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, ἡ τα φρικτά σου θεῖα
καθήματα, τὴν πολιτείαν· θραῦσον δὲ τοὺς ἀντιλέγοντας,
να γνῶσι, πάντες τὴν ἀήττητον, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου
τὴν δύναμιν.

Σῶσόν με Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς παναχράντου
σου, καὶ ζωοποιού Σταυροῦ, θεῖα δύναμει, ὃν καὶ ὑπέμεινας,
ὁ Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἡ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ρεῦσαν τὸ εἰ-
κόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΡΙΤῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΥΝΤΩΝ
ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.

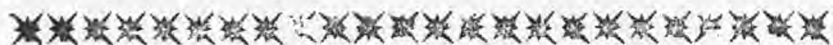

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.
Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.
Σύνοψιν μικρὰν ἱερῶν Κανόνων.
Ἀλφαριθμητικὸν Πίνακα πάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλ.
μαστὶ ἀναφερομένων Ἀγίων.
Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ὁ
ἐκαστος μῆν.
Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Κανονίου.
Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν
Ἑρμηνεία τοῦ αὐτοῦ Σεληνοδρομίου.
Πασχάλια 62 ἐτῶν.
Τρόπον τοῦ εὐρίσκειν ὅλον δῆποτε Πασχάλιον.
Ἑρμηνείαν αἰωνίου Πασχαλίου.
Προβῆται Ἀπολυτικίων καὶ Ἰορτακίων πολλῶν ἁγίων καὶ
σχιλίων, αἱ τεθεῖσαι ἐν τῇ πυρραύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδόσεως

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ᓃ, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκότης οὐ κατέλαβεν αὐτό. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος πρὸς Θεοῦ, αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ὃ φωτίζει τὸν ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος οὐκ ἐγινώκεν αὐτόν. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἐδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τὴν ζωὴν αἰώνιον, ὅτι οὐκ ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ αἵματος ἐγενήθησαν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐγενήθησαν. ὁ Θεὸς ὁ ἀληθινὸς ἐκ τῆς ἀληθείας ἐλάλησεν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός)· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὅς τις βούλεται σωθῆναι πρὸ πάντων χρησίων αὐτῷ τὴν Καθολικὴν κρατῆσαι Πίστιν, ἣν εἰ μὴ τις σώαν καὶ ἁμωμον τηρήσταιεν, ἀνευ δισταγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολείται. Πίστις δὲ Καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἓνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβώμεθα, μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες· ἄλλη γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ Πατρὸς ὑπόστασις, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἀλλὰ Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὰ ἑστὶ Θεότης, ἰσὴ δόξα, συναϊδὸς ἡ μεγαλειότης. Ὁς ὁ Πατήρ, τοιοῦτος καὶ ὁ Υἱός, τοιοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἀκτιστος ὁ Πατήρ, ἀκτιστος ὁ Υἱός, ἀκτιστον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Ἀκατάληπτος ὁ Πατήρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱός, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Αἰώνιος ὁ Πατήρ, αἰώνιος ὁ Υἱός, αἰώνιον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν οὐ τρεῖς αἰῶνες, ἀλλ' εἰς αἰῶνας· ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκτιστοί, οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, ἀλλ' εἰς ἀκτιστος, καὶ εἰς ἀκατάληπτος. Ὁμοίως παντοκράτωρ ὁ Πατήρ, παντοκράτωρ ὁ Υἱός, παντοκράτωρ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἰς παντοκράτωρ. Οὕτω, Θεός ὁ Πατήρ, Θεός ὁ Υἱός, Θεός καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Θεοί, ἀλλ' εἰς Θεός· Ὡσαύτως, Κύριος ὁ Πατήρ, Κύριος ὁ Υἱός, Κύριον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἰς ἐστὶ Κύριος· ὅτι ὥσπερ μοναδικῶς ἐκάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν Χριστιανικὴ ἀληθεῖα ἀναγκάζομεθα, οὕτω τρεῖς Θεούς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν, Καθολικὴ εὐσεβεῖα κωλύομεθα. Ὁ Πατήρ ἀπ' οὐθενός ἐστι πεποιημένος, οὔτε δεδημιουργημένος, οὔτε γεγεννημένος· ὁ Υἱὸς ἀπὸ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐστίν, οὐ πεποιημένος, οὐδὲ δεδημιουργημένος, ἀλλὰ γεγεννημένος· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, οὐ πεποιημένον, οὔτε δεδημιουργημένον, οὔτε γεγεννημένον, ἀλλ' ἐκπορευτόν.

Εἷς οὖν ἐστὶ Πατὴρ, οὐ τρεῖς Πατέρες· εἷς Υἱός, οὐ τρεῖς Υἱοί· ἕνα μα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια· καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι, οὐδὲν ἓν, ἢ ὑστερον· οὐδὲν μείζον, ἢ ἐλαττον· ἀλλ' ὅλαί αἱ τρεῖς ὑπὸ συνδιακονίᾳ ζῶσαι ἑαυταῖς εἰσὶ καὶ ἴσαι· ὥστε κατὰ πάντα, ὡς καὶ Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονάς ἐν Τριάδι λατρεύεται. Ὁ θέλων θῆναι, οὕτω περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος φρονεῖτω· πλὴν ἀναγκαῖον ἐστὶ πρὸς αἰωνίαν σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁρθῶς πιστεύῃ. Ἐστὶν οὖν Πίστις ὁρθή ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὁ τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός καὶ Ἀνθρωπός ἐστι. Θεός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς αἰώνων γεννηθείς· καὶ Ἀνθρωπός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς ἐκ χρόνῳ γεννηθείς. Τέλεια Θεός καὶ τέλειος Ἀνθρωπος, ἐκ ψυχῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς· ἴσος τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν Θεοσύνην τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ὅς, εἰ καὶ Θεός καὶ Ἀνθρωπος, ὅμως οὐ δύο, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Χριστός· εἷς δὲ, ὁ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα πάντως, οὐ συγχήσει φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει ὑποστάσεων· ὥστε ἡ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ, εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω Θεός καὶ Ἀνθρωπος ἐστὶ Χριστός· ὁ παθὼν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατελθὼν εἰς Ἀθήναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοκράτορος· ὅθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῇ τῶν πάντων ἀνθρώπων ἀναστήσονται σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀποδοῦναι περὶ τῶν ἰδίων ἔργων λόγον· καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Αὕτη ἡ Καθολικὴ Πίστις, ἣν εἰμὴ τις πιστῶς τε καὶ βεβαίως πιστεύσῃ, οὐ δυνήσεται.

Σημαίωται, ὅτι τὸ ἄνωθεν Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου συγχρηματισμέναις χειρογράφοις τοῖς σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Μάρκου Βιβλίᾳ σύμφωνον εὐρεθὲν γνήσιόν τε καὶ ὁμοφωνοῦν τῇ γνώμῃ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦτο τυπωθῆναι· τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρίσις καὶ ἄλλοις, διαφέρουσι τὴν ἐκφάντα καὶ τὴν ἐννοιαν· τοῦτο δὲ ἀπαράλλακτον καὶ τοῦ ἐν Μοσχῇ ἁγίου ἐκείνου εὐσεβοῦς γνώμῃ, ἐνταῦθα προσετέθη.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων, καὶ τινῶν ἁγίων Πατέρων μερικῶν, περὶ νηστειῶν καὶ ἐτέρων ὑποθέσεων, κατ' ἐκλογὴν συλλεχθέντων ἐνταῦθα, εἰς πρόχειρον χρῆσιν καὶ ὁδηγίαν παντός Χριστιανοῦ, ἐξαιρέτως δὲ τῶν Ἱερωμένων.

Κανὼν ἑγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἰ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ ὅπως τοῦ καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ, φάγη κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ θηριάλωτον, ἢ θησιματον, καθαιρείσθω· ἢ δὲ λαϊκὸς εἴη, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξδ'. τῶν αὐτῶν.

Εἰς τις Κληρικὸς εὗρεθῇ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν νηστεύων, ἢ τὸ Σάββατον, πλὴν τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξθ'. τῶν αὐτῶν.

Εἰ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν οὐ νηστεύει, ἢ Τετράδα, ἢ Παρασκευὴν, καθαιρείσθω· ἐκτὸς εἰμὴ δι' ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδίζοιτο· ἐάν δὲ λαϊκὸς εἴη ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ς'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἐν Τεσσαρακοστῇ, τῇ ὑστέρᾳ Ἑβδομάδι τὴν Πέμπτην λῦειν, καὶ ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν τὴν Τεσσαρακοστὴν νηστεύειν, ξηροφαγοῦντες.

Κανὼν ιε'. Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Οὐκ ἐγκαλέσει τις ἡμῖν παρατηρουμένοις Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, ἐν αἷς καὶ νηστεύειν ἡμῖν κατὰ παράδοσιν εὐλόγως προστέτακται· τὴν μὲν γὰρ Τετράδα, διὰ τὸ γινόμενον συμβούλιον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ τοῦ Κυρίου· τὴν δὲ Παρασκευὴν, διὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν· τὴν δὲ Κυριακὴν, χαρμοσύνης ἡμέραν ἄγομεν, διὰ τὸν ἀναστάντα ἐν αὐτῇ· ἐν ᾗ οὐδὲ γόνατα κλίνειν παρειλήφαμεν.

Ἐρώτησις ιβ'. τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, κυρίου Μάρκου· καὶ Ἀπόκρισις τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶτος.

Ὁ καταλύων τὰς Τετράδας καὶ Παρασκευὰς ὅλου τοῦ χρόνου, ἀσωματικῆς ἀσθενείας κολάζεται, κατὰ τὸν Κανόνα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· ὑπέξελέ μοι τὰς Τετράδας καὶ τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἀπόκρεω, τῆς Τυροφάγου, τῆς Διακαινησίμου, καὶ τοῦ Δωδεκαημέρου· ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κράτος ἀκινδύνως καταλύομεν.

Κανὼν ιθ'. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου.

Εἰ τις, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης, ὑπερηφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινὸν, καὶ φυλασσόμενας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας παραλύει, ἀποκυροῦντος ἐν αὐτῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἐκ τοῦ Τόμου τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντινίου καὶ Ῥωμαίου τῶν Βασιλέων, εἰς τὰ 910 ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

Τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνον ἀξιωθήσεται ὁ Τρίγamos τῆς μεταλήψεως τῶν Μυστηρίων· ἅπαξ μὲν, ἐν τῇ σωτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσει· δεύτερον δέ, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ τρίτον, ἐν τῇ Γενεθλίῳ ἡμέρᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προηγεῖσθαι νηστείαν καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελος.

Κανὼν ρθ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἰδιωτικὸς ψαλμοὺς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ ἀκανόνιστα βιβλία, ἀλλὰ μόνον τὰ κανονικὰ τῆς Καινῆς καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν λγ'. τῆς 5'. Συνόδου, ἥτις καὶ ἐν Τρούλλῳ λέγεται.

Τὰ θεῖα λόγια ἐπ' ἁμβωνος μὴ ἀναγινωσκέτω ὁ μὴ κεκαρμένος, καὶ μὴ τυχὼν εὐλογίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν ἀφορίζεσθω.

Κανὼν ιδ'. τῆς 6'.

Καὶ ὁ μὴ χειροθεσίας τυχὼν, εἰ καὶ Μοναχὸς εἴη, τὰς ἱεράς ἐπ' ἁμβωνος βίβλους μὴ ἀνογινωσκέτω. Χειροθετεῖτω δὲ Ἀναγνώστας καὶ ὁ Ἡγούμενος ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ, εἰ ἱερωμένος εἴη, καὶ παρ' Ἐπισκόπου χειροθεσίαν ἔχον· καὶ Χωρεπίσκοπος, κατ' ἐπιτροπὴν Ἐπισκόπου.

Κανὼν οε'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Οἱ ψάλλοντες, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως, ψαλλέτωσαν βοαῖς ἀτάκτοις καὶ ἀναρμόστοις μὴ χρώμενοι.

Κανὼν ς'. τῆς 7'.

Ὁ χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ ἕτερον εἶδος τοῦς ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτῶν, καὶ διατι τούτων τῆς Λειτουργίας ἀπείργων τινὰ, ἢ ἀφορίζων, ἢ σεπτὸν κλείων ναὸν, μὴ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ τὰς Λειτουργίας, ὑποκείμεθα ταυτοπαθείᾳ.

Κανὼν λδ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἰ τις Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ὑπὸ Ἐπισκόπου γένηται ἐν ἀφορισμῷ τοῦτον μὴ ἐξεῖναι παρ' ἑτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ ἀφορίσαντος αὐτόν· εἰμὴ ἂν κατὰ συγκυρίαν τελευτήσῃ ὁ ἀφορίσας αὐτόν Ἐπίσκοπος.

Κανὼν θ'. τοῦ Πατριάρχου Νικολάου.

Ὁ ἄλογος δεσμὸς, ἀνίσχυρος, καὶ παρ' Ἀρχιερέως λύεται.

Ἐκ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, Βιβλ. η'. Κεφ. 42.

Ἐπιτελείσθω δὲ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσεσιν, καὶ προσευχαῖς, διὰ τὸν Τριήμερον ἐγερόντα· καὶ Ἐννατα εἰς ὑπόμνησιν τῶν περιόντων καὶ τῶν κεκοιμημένων· καὶ Τεσσαρακοστὰ, κατὰ τὸν παλαιὸν τύπον· Μωσῆν γὰρ οὕτως ὁ λαὸς ἐπένησεν· καὶ Ἐνιαύσια ὑπὲρ μνηίας αὐτῶν· καὶ διδόντω ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν πένησιν, εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν.

Κανὼν θ'. τῶν Ἀποστόλων.

Πάντας τοὺς ἰσιόντας πιστοὺς, καὶ τῶν Γραφῶν ἀκούοντας, μὴ παραμένοντας δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἀγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἀτάξιαν ἐμποιοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀφορίζεσθαι χρή.

Κανὼν ι'. τῆς ἐν Τροίᾳ.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, τόκους ἢ τὰς λεγομένας ἐκατοστὰς λαμβάνων, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω.

Κανὼν ιδ'. καὶ ιε'. τῆς αὐτῆς.

Πρεσβύτερος, πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν, μὴ χειροτονείσθω, κἂν πάνυ ἢ ὁ ἄνθρωπος ἄξιος· ὁμοίως καὶ Διάκονος μὴ χειροτονείσθω, πρὸ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν· καὶ Ὑποδιάκονος, μὴ ἥττον τῶν εἰκοσιν ἐτῶν· ὁ δὲ παρὰ τοὺς ὀρισθέντας χρόνους χειροτονηθεὶς, καθαιρεῖσθω.

Κανὼν κβ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ χειροτονηθεὶς ἐπὶ χρήμασι, συγκαθαίρεσθω τῷ χειροτονίσαντι.

Κανὼν κγ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ τῆς ἀχράντου μεταδίδους Κοινωνίας, καὶ ὁβολὸν, ἢ εἰδὸς τι οἰοῦν ἀπαιτῶν, καθαιρεῖσθω· ἡ γὰρ χάρις οὐ πιπράσκειται.

Κανὼν β'. τῆς ζ'. Συνόδου.

Ὁ γενησόμενος Ἐπίσκοπος, γινωσκέτω τὸ Ψαλτήριον, διακινωσκέτω δὲ τι ἀναγινώσκει, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐρευνητικῶς· ὁμοίως τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν τοῦ Ἀποστόλου βίβλον, καὶ πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν· εἰδὲ μὴ μὴ χειροτονείσθω.

Τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου.

Μηδεὶς δύο πόλεων Ναοὺς κληρούσθω.

Κανὼν μβ'. καὶ μγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος κύβοις σχολάζων καὶ μέθαις ἢ, παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω. Εἰ δὲ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψαλτῆς ἀφορίζεσθω.

Κανὼν μδ'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος τόκους ἀπαιτῶν τοὺς δανειζομένους, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω.

Κανὼν ιη'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ κλήρου, ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσέβειαν, ἀφορίζεσθω.

Ἐκ τοῦ οδ'. καὶ πδ'. Κανόνας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ δεσμεῖν καὶ λύειν ἐξουσίαν λατῶν οὐτινοσοῦν, τῶν ἡμαρτηκόντων, μεγάλην ὀρῶν συντριβὴν, ἐλαττώσει τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμίων. Μὴ χρόνῳ κρῖνε, ἀλλὰ τρόπῳ τὰ ἐπιτίμια.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΑ

Σπουδάσον, ὦ Ἱερεῦ, σεαυτὸν παραστήσαι ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρμωτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μηδέποτε στής εἰς σύναξιν, ἔχθραν ἔχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδεύσης τὸν Παράκλητον. Ἐν ἡμέρᾳ

συναξέως μὴ δικάζου, μὴ φιλονείκει, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μένων, σεύχου καὶ ἀναγίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ᾗ σε δεῖ τελέσαι τὴν Θυσταγωγίαν καὶ οὕτω παράστηθι ἐν κατανύξει, καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ ἀγίῳ Θυσιαστηρίῳ, μὴ περιβλέπων ἐνθεν ἀκχεῖθην, ἀλλὰ φρίκη καὶ παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ. Μὴ, διὰ θεραπείαν ἀνθρωπίνην, σπεύσῃς τὰς εὐχὰς, ἢ συντέμῃς· μὴδὲ λάβῃς πρόσωπον, ἀλλ' ὅρα μόνον τὸν προκείμενον Βασιλέα, καὶ τὰς περιετώσας κύκλῳ Δυνάμεις. Ἄξιον ταυτὸν ποιήσον τῶν ἱερῶν Κανόνων. Μὴ συλλειτουργεῖς, οἷς ἀγορεύουσι. Βλέπε τίνοι παρέστηκας, πῶς ἱεουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδου. Μὴ ἐπιλαθῇ τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς, καὶ τῆς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Μὴ ὅσπερ, γὰρ φησι, τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλῃς ἐμπροσθεν τῶν χοίρων. Ὅρα, μὴ παραδῷς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τοὺς ἐνδοξοὺς τῆς γῆς, μὴδ' αὐτὸν τὸν τὸ διὰ μα περικείμενον, ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Τοῖς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἀξίαις παδίδου δωρεάν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔλαβες. Οἷς οἱ θεοὶ Κανόνες οὐκ ἐπιπρὸς, μὴ μεταδίδου. Ὅρα μὴ, ἐξ ἀμελείας, σὺς, μὺς, ἢ ἄλλο τι, ἀφ' τῶν θείων Μυστηρίων, μὴδὲ νοτισθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρυσισθῶσιν ὑπὸ ἀνίερων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάσσω, σεαυτῷ σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΙΕΡΑΙ ΤΑΥΤῇ ΒΙΒΛῳ ΟΝΟΜΑΣΘΕΝΤΩΝ
ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΣ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑΝ ΕΥΡΕΣΙΝ
ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΥΤΩΝ

Α

* Ἀβθάρχου Προφήτης — Δεκεμβρίου 2.	* Ἀγαθόδωρος Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 2.
* Ἀβθίου Προφήτης — Νοεμβρίου 15.	* Ἀγαθόδωρος Ἱερομάρτυς — Μαρτίου 1.
* Ἀβραάμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.	* Ἀγαθὴνικη Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 2.
* Ἀβραάμ Πατριάρχης — Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.	* Ἀγαθόνικος Μάρτυς — Αὐγούστου 2.
* Ἀβραάμ Πατριάρχης — Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.	* Ἀγαθοπούς, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.
* Ἀβραάμ Πατριάρχης — Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.	* Ἀγάπη Μάρτυς — Σεπτεμβρίου 17.
* Ἀβραάμ Πατριάρχης — Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.	* Ἀγαπίος Μάρτυς — Σεπτεμβρίου 20.
* Ἀβραάμ Πατριάρχης — Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.	* Ἀγαπίος Μάρτυς ἕτερος Μαρτίου 15.
* Ἀβραάμ Πατριάρχης — Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.	* Ἀγαπίος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγούστου 1.
* Ἀβραάμ Πατριάρχης — Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.	* Ἀγγαῖος Προφήτης — Δεκεμβρίου 1.
* Ἀβραάμ Πατριάρχης — Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.	* Ἀγγίος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 1.
* Ἀβραάμ Πατριάρχης — Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.	* Ἀγγαῖος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 1.

- Ἀγριππίνᾳ Μάρτυς — Ἰουνίου 23.
 Ἀδριανὸς Μάρτυς — Αὐγούστου 26.
 Αἰθθαλᾶς Μάρτυς — Σεπτεμβρίου 1.
 Αἰθθαλᾶς Μάρτυς ἕτερος — Νοεμβρίου 3.
 Ἀζαρίης, ἐκ τῶν 3 Παιδῶν — Δεκεμβρίου 17.
 Αἴσιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρ. 9.
 Ἀθανάσιος ὁ Μέγας — Ἰαννουαρίου 18, καὶ Μαΐου 2.
 Ἀθανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ — Ἰουλίου 5.
 Ἀθανάσιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Ἀθηναγόνης Ἱερομάρτυς — Ἰουλίου 16.
 Αἰθέριος Ἱερομάρτυς — Μαρτίου 7.
 Αἰκατερίνα Περθενομάρτυς — Νοεμβρ. 25.
 Αἰμιλιανὸς Μάρτυς — Ἰουλίου 18.
 Αἰμιλιανὸς Ὁμολογητής — Αὐγούστ. 8.
 Ἀκακίος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Ἀκακίος Μάρτυς — Μαΐου 19.
 Ἀκαφίμης Μάρτυς — Νοεμβρίου 3.
 Ἀκίνδυνος Μάρτυς — Νοεμβρίου 2.
 Ἀκύλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλίου 14.
 Ἀκυλίνα Μάρτυς — Ἰουνίου 13.
 Ἀλιξάνδρος Κων(σταντι)νόλεως — Αὐγούστ. 30.
 Ἀλιξάνδρος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Ἀλιξίος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ — Μαρτίου 17.
 Ἀλύπιος ὁ Κιόνιτης — Νοεμβρίου 26.
 Αὐθρόσιος Μεδιολανῶν — Δεκεμβρ. 7.
 Ἀμμούν Δάκωνος Μάρτυς — Σεπτ. 1.
 Ἀμπλίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
 Ἀμφιλόγιος Ἰακύνθου — Νοεμβρίου 23.
 Ἀμώς Προφήτης — Ἰουνίου 15.
 Ἀνανίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 1.
 Ἀνανίας, ἐκ τῶν 3 Παιδῶν — Δεκεμβρίου 17.
 Ἀναστασί'α Ὁσιομάρτυς — Ὀκτωβ. 29.
 Ἀναστασία Φαρμακολύτρια — Δεκεμβρίου 22.
 Ἀναστάσιος Ὁσιομάρτ. — Ἰανουαρ. 22.
 Ἀνατόλιος Κωνσταντινόλεως — Ἰουλίου 3.
 Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος — Νοεμβρ. 30.
 Ἀνδρέας Ὁσιομάρτυς, ὁ ἐν τῇ Κρίσει — Ὀκτωβρίου 17.
 Ἀνδρέας Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Ἀνδρέας Κρήτης — Ἰουλίου 4.
 Ἀνδρέας Μάρτυς ὁ Στρατηλάτης — Αὐγούστου 19.
 Ἀνδρόνικος Ὁσιος — Ὀκτωβρίου 9.
 Ἀνδρόνικος Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 12.
 Ἀνδρόνικος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Μαΐου 17 καὶ Ἰουλίου 30.
 Ἀνεμπόδιτος Μάρτυς — Νοεμβρίου 2.
 Ἀνθίμος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμβρίου 3.
 Ἀνίκητος Μάρτυς — Αὐγούστου 12.
 Ἄννα Θεομητορ — Σεπτεμβρίου 9 καὶ Ἰουλίου 25.
 Ἄννα Προφήτις — Φεβρουαρίου 3.
 Ἀντίπας Ἱερομάρτυς — Ἀπριλίου 11.
 Ἀντωνίνα Μάρτυς — Ἰουνίου 10.
 Ἀντώνιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐρήσῳ 7 Παιδῶν — Ὀκτωβρίου 22.
 Ἀντώνιος ὁ Μέγας Ἰαννουαρίου 17.
 Ἀντώνιος, ἐκ τῶν 7 Μυκηναίων — Αὐγούστου 1.
 Ἀνυσία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμβρίου 30.
 Ἀπελλῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
 Ἀπολλώνιος Μάρτυς Δεκεμβρ. 14.
 Ἀπρία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Νοεμ. 22.
 Ἀρίθας Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 24.
 Ἀρίσταρχος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 11.
 Ἀριστεβούλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
 Ἀρκάδιος Ὁσιος, ὁ τοῦ Ξενοφῶντος — Ἰαννουαρίου 26.
 Ἀρριανὸς Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
 Ἀρσένιος ὁ Μέγας — Μαΐου 8.
 Ἀρσένιος Καρκύρας — Ἰαννουαρίου 19.
 Ἀρτέμιος Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 20.
 Ἀρχιππος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρ. 22, καὶ Φεβρουαρίου 19.
 Ἀσύγκριτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.

Αὐξέντιος Μάρτυς—Δεκεμβρίου 13.
 Αὐξέντιος Ὅσιος—Φεβρουαρίου 14.
 Αὐτόνομος Ἱερομάρτυς—Σεπτεμβρ. 12.
 Ἀφθόνιος Μάρτυς—Νοεμβρίου 2.
 Ἀχίμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαθαίων -- Αὐ-
 γούστου 1.
 Ἀχέλλιος Λαρίσης. Μαΐου 15.

B

Βαβύλας Ἱερομάρτυς—Σεπτεμβρ. 4.
 Βάκχος Μάρτυς—Ὀκτωβρίου 7.
 Βαλλεριανὸς Μάρτυς—Νοεμβρίου 22.
 Βαρβάρα Μάρτυς—Δεκεμβρίου 4.
 Βαρθολομαῖος Ἀπόστολος—Ἰουνίου 11.
 Βαρλαάμ Μάρτυς—Νοεμβρίου 19.
 Βαρνάβας, ἐκ τῶν 70 Ἀποσ.—Ἰουν. 11.
 Βαρύχ Προφήτης—Σεπτεμβρίου 28.
 Βασιλεῖδης, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ
 —Δεκεμβρίου 23.
 Βασιλείος ὁ Μέγας—Ἰανουαρ. 1 καὶ 30
 Βασιλείος Ὅσιος—Φεβρουαρίου 28.
 Βασιλείος Ἱερομάρτυς—Μαρτίου 22.
 Βασιλείος Ὁμολογητῆς, ὁ Παρίου—Ἀ-
 πριλίου 12.
 Βασιλεὺς Ἱερομάρτυς—Μαρτίου 7.
 Βασιλεὺς Ἱερομ. ὁ Ἀμασίας—Ἀπρ. 26.
 Βασιλίσκος Μάρτυς—Μαρτίου 3.
 Βασιλίσκος ἑτέρος Μάρτυς—Μαΐου 22.
 Βάσσα Μάρτυς—Αὐγούστου 21.
 Βενέδικτος Ὅσιος—Μαρτίου 14.
 Βενέδικτος Μάρτυς—Μαΐου 18.
 Βήλα Μάρτυς—Ὀκτωβρίου 28.
 Βιβιανὸς ἐκ τῶν 40 Μαρτύρ.—Μαρτ. 9.
 Βικέντιος Μάρτυς—Νοεμβρίου 11.
 Βικτωρ Μάρτυς—Νοεμβρίου 11.
 Βλάσιος Ἱερομάρτυς—Φεβρουαρίου 11.
 Βονιφάτιος Μάρτυς—Δεκεμβρίου 19.
 Βουκόλος Σμύρνης—Φεβρουαρίου 6.

Γ

Γαβριήλ Ἀρχιστρατήγου—Νοεμβρ. 8,
 Μαρτίου 26, Ἰουλίου 19.
 Γάιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτ.—Μαρτίου 9.
 Γαλακτίων Μάρτυς—Νοεμβρίου 5.
 Γελάσιος, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρήτῃ —
 Δεκεμβρίου 23.
 Γεράσιμος ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ—Ὀκτ. 20.

Γεράσιμος Ὅσιος, ὁ ἐν Ὀρδάνῃ—Μαρ-
 τίου 4.
 Γερβάσιος Μάρτυς—Ὀκτωβρίου 14.
 Γερμανὸς Κων/πόλεως Μαΐου 12.
 Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης—Ἰανουαρίου 8.
 Γεώργιος ὁ Ὅσιος, ὁ ἐν τῷ Μαλεῶ —
 Ἀπριλίου 4.
 Γεώργιος Μιτυλην.—Ἀπριλίου 7.
 Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος—Ἀπριλ. 23.
 Γλυκερία Μάρτυς—Μαΐου 13.
 Γοργόνιος δῦο, ἐκ τῶν 40 Μαρ.—Μαρτ. 9.
 Γόρδιος Μάρτυς—Ἰανουαρίου 3.
 Γουρίας Μάρτυς—Νοεμβρίου 15.
 Γουρίας ἐκ τῶν 7 Μακκαθ.—Αὐγούστ. 1.
 Γρηγόριος ὁ Μεγάλῃς Ἀρμενίας.— Σε-
 πτεμβρίου 30.
 Γρηγόριος ὁ Θυματ.—Νοεμβρίου 17.
 Γρηγόριος ὁ Δεκαπολίτης—Νοεμβρ. 20.
 Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων—9βρίου 23.
 Γρηγόριος ὁ Νύσσης—Ἰανουαρίου 10.
 Γρηγόριος ὁ Θεολόγος—Ἰανουαρίου 25
 καὶ 30.
 Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς—Κυριακὴ Β' τῶν
 Νηπειῶν.

Δ

Δαλμάτος Ὅσιος—Αὐγούστου 3.
 Δαμιανὸς Ἀνάρχυρος—Νοεμβρίου 1, καὶ
 Ἰουλίου 1.
 Δανιὴλ Στυλῖτης—Δεκεμβρίου 11.
 Δανιὴλ ὁ Προφήτης—Δεκεμβρίου 17.
 Δανιὴλ Μάρτυς—Φεβρουαρίου 16.
 Δαρεῖο Μάρτυς—Μαρτίου 19.
 Δαυὶδ, ὁ Προφητάναξ—Κυρ. μετὰ τὴν
 Χ. Γέννησιν.
 Δαυὶδ Ὅσιος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ—Ἰου-
 νίου 26.
 Δημήτριος Μάρτυς, ὁ Μυροβλήτης—Ὀ-
 κτωβρίου 26.
 Διόδωρος Μάρτυς—Ἀπριλίου 5.
 Διομήδης Μάρτυς—Αὐγούστου 16.
 Διονύσιος ὁ Ἀρσεπαγίτης—Ὀκτ. 3.
 Διονύσιος, ὁ ἐκ τῶν ἐν Ἐφίῳ 7 Παί-
 δων—Ὀκτωβρίου 22.
 Διονύσιος Ὅσιος, ἐκ ὁ Ζακύνθου—Δε-
 κεμβρίου 17.

Διονύσιος Μάρτυς—Μαΐου 18.
 Δίος Ὅσιος—Ἰουλίου 19.
 Δομετιανὸς Μελιτινῆς—Ἰανουαρίου 10.
 Δομετιανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων—
 —Μαρτίου 9.

Δομετιανὸς Ὁσιομάρτυς—Αὐγούστου 7.
 Δομνίκη Ὁσία—Ἰανουαρίου 8.
 Δόμνος, ἐκ τῶν 40 Μαρτ.—Μαρτ. 9.
 Δορυμῆδων Μάρτυς—Σεπτεμβρίου 19.
 Δωροθέος Ἱερομάρτυς—Ἰουνίου 5.

Ε

Εἰρήναρχος Μάρτυς—Νοεμβρίου 28.
 Εἰρήνη Μάρτυς—Ἀπριλίου 16.
 Εἰρήνη Μάρτυς ἐτέρα, ἡ Λικινίου—
 Μαΐου 5.

Ἐκδίκιος, ὁ ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων—
 Μαρτίου 9.

Ἐλεάζαρος ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων—
 Αὐγούστου 1.

Ἐλεάζαροι, ὁ διδάσκαλος τούτων—
 Αὐγούστου 1.

Ἐλένη μήτηρ τοῦ Μεγ. Κωνσταντίου
 Μαΐου 21.

Ἐλευθέριος Ἱερομάρτ.—Δεκεμβρ. 15.

Ἐλιζάβετ, ἡ τοῦ Προδρομοῦ Μήτηρ—
 Σεπτεμβρίου 5, καὶ Ἰουνίου 24.

Ἐλισέβετ, Ὁσία, ἡ Θαυματουργός—
 Ἀπριλίου 24.

Ἐλισσαῖος ὁ Προφήτης—Ἰουνίου 14.

Ἐλλάδιος Ἱερομάρτυς Μαΐου 27.

Ἐλπιδοφόρος Μάρτυς—Νοεμβρίου 2.

Ἐλπίδιος Ἱερομάρτυς—Μαρτίου 7.

Ἐλπίς Μάρτυς—Σεπτεμβρίου 17.

Ἐξοκκοστουδιανός, ἐκ τῶν ἐν Ἑρέσῳ 7
 Παιδῶν—Ὀκτωβρίου 22.

Ἐπικινετός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—
 —Ἰουλίου 30.

Ἐπίμαχος Μάρτυς—Ὀκτωβρίου 31.

Ἐπιστήμη Μάρτυς—Νοεμβρίου 5.

Ἐπιφάνιος Κύπρου—Μαΐου 12.

Ἐραστος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—
 Νοεμβρίου 10.

Ἐρμάιος Ἱερομάρτυς—Νοεμβρίου 4.

Ἐρμῆς ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—Ἀπρ. 8.

Ἐρμείας Μάρτυς—Μαΐου 30.

Ἐρμιππος Μάρτυς—Ἰουλίου 26.

Ἐρμογένης Μάρτυς—Σεπτεμβρίου 1.

Ἐρμογένης Μάρτυς ἕτερος—Δεκεμ. 10.

Ἐρμοκράτης Μάρτυς—Ἰουλίου 26.

Ἐρμόλαος Ἱερομάρτυς—Ἰουλίου 26.

Ἐρμούλος Μάρτυς—Ἰανουαρίου 13.

Εὐάρεστος, ἐκ τῶν 10 Μαρτύρων τῶν ἐν
 Κρήτῃ—Δεκεμβρίου 23.

Εὐαγενία Ὁσιομάρτυς—Δεκεμβρίου 24.

Εὐάγγελος Μάρτυς—Δεκεμβρίου 13.

Εὐγένιος Ἱερομάρτυς—Μαρτίου 7.

Εὐγραφος μάρτυς—Δεκεμβρίου 10.

Εὐδοκία Ὁσιομάρτυς—Μαρτίου 1.

Εὐδόκιμος δίκαιος—Ἰουλίου 31.

Εὐθύμιος Ὁμολογητής, ὁ Σάρδεων—
 Δεκεμβρίου 26.

Εὐθύμιος ὁ Μέγας—Ἰανουαρίου 20.

Εὐλαμπία μάρτυς—Ὀκτωβρίου 10.

Εὐλάμπιος μάρτυς—Ὀκτωβρίου 10.

Εὐμένιος ἐπίσκοπος Γερτύνης—Σεπτ. 18.

Εὐνίκη μάρτυς—Ὀκτωβρίου 28.

Εὐνικιανός, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρ-
 τύρων—Δεκεμβρίου 23.

Εὐνοϊκός, ἐκ τῶν 40 μαρτύρων—Μαρ-
 τίου 9.

Εὐόδος μάρτυς—Σεπτεμβρίου 1.

Εὐπλούς Διάκ. μάρτυς—Αὐγούστου 11.

Εὐπαρος ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρων
 —Δεκεμβρίου 23.

Εὐσέβιος Σαμωσάτων Ἱερομάρτυς—
 Ἰουνίου 22.

Εὐσεβιανός, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων—
 Αὐγούστου 1.

Εὐσύγνιος μάρτυς—Αὐγούστου 5.

Εὐσάβιος μάρτυς ὁ Πλακίδας—Σεπτεμ-
 βρίου 20.

Εὐστάθιος Ἀντιοχείας—Φεβρουαρ. 21.

Εὐστράτιος μάρτυς—Δεκεμβρίου 13.

Εὐτρόπιος μάρτυς—Μαρτίου 3.

Εὐτυχῆς ἐκ τῶν 40 μαρτ.—Μαρτίου 9

Εὐτυχῆς Ἱερομάρτυς—Μαΐου 28

Εὐτυχῆς ἕτερος ἱερομάρ.—Αὐγούστου 24.

Εὐτύχιος, ἐκ τῶν 40 μαρτ.—Μαρτ. 9.

Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως—Ἀπριλίου 9.

Εὐφημία Παρθενομάρτυς—Σεπτεμβρίου

16, καὶ Ἰουλίου 11.

Εὐφροσύνη Ὁσία—Σεπτεμβρίου 25.

Εὐψύχιος μάρτυς—Ἀπριλίου 9.

Εὐφραΐμ ὁ Σύρος—Ἰανουαρίου 28.

Ἐφραΐμ ἱερομάρτυς—Μαρτίου 7.

Ζ

Ζαχαρίας, ὁ Πιπτήρ τοῦ Προδρόμου—
Σεπτεμβρίου 5, 23, καὶ Ἰουνίου 24.

Ζαχαρίας Προφήτης—Φεβρουαρίου 8.

Ζηνοβία μάρτυς—Ὀκτωβρίου 30.

Ζηνοβίος μάρτυς—Ὀκτωβρίου 30.

Ζωὴ μάρτυς—Δεκεμβρίου 18.

Ζωτικὸς, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύ-
ρων—Δεκεμβρίου 23.

Η

Ἡλιανός, ἐκ τῶν 40 μαρτύρων—Μαρ-
τίου 9.

Ἡλίας ἐκ τῶν αὐτῶν—Μαρτίου 9.

Ἡλίας μάρτυς—Φεβρουαρίου 16.

Ἡλίας ἡ Ἡλιοῦ ὁ Προφήτης—Ἰουλ. 20.

Ἡράκλειος, ἐκ τῶν 40 μαρτύρων—
Μαρτίου 9.

Ἡράκλειος μάρτυς—Μαΐου 18.

Ἡρωδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—
Ἀπριλίου 8.

Ἡσαΐας μάρτυς—Φεβρουαρίου 16.

Ἡσαΐας ὁ Προφήτης—Μαΐου 9.

Ἡσύχιος μάρτυς—Μαρτίου 3.

Ἡσύχιος, ἐκ τῶν 40 μαρτύρων—Μαρ-
τίου 9.

Θ

Θαδδαῖος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—
Αὐγούστου 21.

Θαλλέλαιος μάρτυς—Μαΐου 20.

Θείκλα ἡ Πρωτομάρτυς—Σεπτεμβ. 24.

Θεόγνιος μάρτυς—Αὐγούστου 21.

Θεοδοσία μάρτυς—Μαΐου 29.

Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιαρχὴς—Ἰανουαρ. 11

Θεόδοτος ἱερομάρτυς—Ἰουνίου 7.

Θεόδουλος μάρτυς—Ὀκτωβρίου 28.

Θεόδουλος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρ-
τύρων—Δεκεμβρίου 23.

Θεόδουλος μάρτυς ἕτερος—Φεβρ. 16.

Θεόδουλος ἐκ τῶν 40 μαρτύρ.—Μαρτ. 9.

Θεοδώρα Ὁσία, ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ—

Σεπτεμβρίου 11.

Θεοδώρα ἡ Αὐγούστα—Φεβρουαρ. 11.

Θεόδωρος ὁ Στουδίτης—Νοεμβρίου 11.

Θεόδωρος ὁ Γραπτός—Δεκεμβρ. 27.

Θεόδωρος ὁ Στρατηλατῆς—Φεβρουαρ.
8, καὶ Μαΐου 8.

Θεόδωρος ὁ Τήρων—Φεβρουαρ. 17, καὶ
Σάββατον Α'. τῶν Νηστειῶν.

Θεόδωρος ὁ Τριγινᾶς Ἀπριλίου 20.

Θεόδωρος ὁ Συκεώτης—Ἀπριλ. 22.

Θεόδωρος ὁ Ἠγικισμένος—Μαΐου 16.

Θεοκτιστος ὁ Ὁσίος—Σεπτεμβρ. 3.

Θεοκτιστος Ὁσίος ἕτερος—Ἰανουαρ. 4.

Θεοπεμπτος μάρτυς—Ἰανουαρίου 5.

Θεοπίστη μάρτυς—Σεπτεμβρ. 20.

Θεοπίστη μάρτυς Σεπτεμ. 20.

Θεοφάνης ὁ Γραπτός—Ὀκτωβρίου 11.

Θεοφάνης Ὁμολογητής—Μαρτίου 12.

Θεοφίλος ἐκ τῶν 40 μαρτ.—Μαρτίου 9.

Θεοφύλακτος Ὁμολογητής—Μαρτ. 8.

Θεονᾶς μάρτυς—Ἰανουαρίου 5.

Θύρσος Μάρτυς—Δεκεμβρίου 14.

Θωμάς ἀπόστ. ἐκ τῶν 12 Ὀκτωβρ. 6.

Θωμάς σιός—Ἰουλίου 7.

Ι

Ἰάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ
Ἀλφαίου—Ὀκτωβρίου 9.

Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος—Ὀκτωβρ. 23.

Ἰάκωβος Ὁμολογητής—Μαρτίου 21.

Ἰάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ
Ζεβεδαίου—Ἀπριλ. 30.

Ἰάμβλιχος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παι-
δων—Ὀκτωβρίου 22.

Ἰάκων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστ.—Ἀπριλ. 29.

Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος—Δεκεμβρ. 20.

Ἰζεκκιήλ ὁ Προφήτης—Ἰουλ. 23.

Ἰέραξ μάρτυς—Ὀκτωβρ. 28.

Ἰερεμίας μάρτυς—Φεβρουαρ. 16.

Ἰερεμίας ὁ προφήτης—Μαΐου 1.

Ἰερόθεος Ἀθηνῶν—Ὀκτωβρ. 4.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ—Σεπτεμβρ. 1.

Ἰλάριος μάρτυς—Ἰουλίου 12.

Ἰλπίων ὁ Μέγας—Ὀκτωβρ. 21.

Ἰλπίων ὁ Νέος—Μαρτίου 28.

Ἰλπίων ὁ τῶν Δαλματῶν—Ἰουν. 6.

Τούδας Ἀπόστολος, ἐκ τῶν 12—Ἰουνίου 19.
 Τουλιανὴ Μάρτυς—Δεκεμβρ. 21.
 Τουλιανὸς μάρτυς—Φεβρουαρ. 16.
 Τουλιανὸς μάρτυς ὁ Ταρσεύς—Ἰουν. 21.
 Τουλίττα μάρτυς—Ἰουλ. 15.
 Τουνία, ἐκ τῶν Ἀποστόλ.—Μαΐου 17.
 Τουστίνα Παρθενομάρτυς—Ὀκτωβρ. 2.
 Τουστίνας μάρτυς, ὁ Φιλόσοφος—Ἰουνίου 1.
 Ἰσαάκ Πατριάρχης—Κυριακὴ τῶν Προπατόρων.
 Ἰσαακίος Ὁσίος—Μαΐου 30, καὶ Αὐγούστου 3.
 Ἰσαυρος μάρτυς—Ἰουν. 17.
 Ἰσιδώρος ὁ Πηλουσιώτης—Φεβρ. 4.
 Ἰσιδώρος μάρτ. ὁ ἐν Χίω—Μαΐου 14.
 Ἰσμαὴλ μάρτυς—Ἰουνίου 17.
 Ἰωακείμ ὁ Θεοπάτωρ—Σεπτέμβρ. 9.
 Ἰωάννης ὁ Νηστευτὴς—Σεπτέμβρ. 2.
 Ἰωάννου τοῦ Σύλληψις—Σεπτ. 23.
 Προδρόμου (Σύναξις Ἰανουαρ. 7.
 καὶ Βαπτιστοῦ (Γέννησις Ἰουνίου 24.
 τοῦ Ἀποτομῇ Αὐγούστου 29
 Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Θεολόγος
 Σεπτεμβρίου 26 καὶ Μαΐου 8.
 Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων—Νοεμβρ. 12.
 Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος—Νοεμβρ. 13,
 καὶ Ἰανουαρ. 27, 30.
 Ἰωάννης ὁ Δοκίμιος—Δεκεμβρ. 4.
 Ἰωάννης ὁ Καλυβιτὴς—Ἰανουαρ. 15.
 Ἰωάννης ὁ τοῦ Σινοβώοντος υἱός—Ἰανουαρ. 26.
 Ἰωάννης ὁ Ἀνάργυρος—Ἰανουαρ. 31.
 Ἰωάννης, ὁ ἐκ τῶν 40 μάρτ.—Μαρτ. 9.
 Ἰωάννης ὁ τῆς Κλίμακος—Μαρτ. 30.
 Ἰωάννης Ἀσκητὴς—Ἰουλ. 21.
 Ἰωάννης Κωνσταντινουπόλ.—Αὐγ. 30.
 Ἰωαννίκιος ὁ Μίγχις—Νοεμβρίου 4.
 Ἰωβ ὁ Πολύαθλος—Μαΐου 6.
 Ἰωὴλ ὁ Προφήτης—Ὀκτωβρ. 19.
 Ἰωνᾶς ὁ Προφήτης—Σεπτέμβρ. 21.
 Ἰωσήφ ὁ μάρτυς—Νοεμβρ. 3.
 Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ—Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστ. Γέννησιν.

Ἰωσήφ, ὁ Ὑμνογράφος—Ἀπρίλ. 8.
 Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης—Ἰουλίου 14.
 Ἰωσήφ, ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας—Κυρ. τῶν Μυροφόρων.
 Ἰωσήφ ὁ πάγκαλος—τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγ. Δευτέρᾳ.

Κ

Καλλίνικος μάρτυς—Δεκεμβρ. 14.
 Καλλίνικος μάρτ. ἕτερος—Ἰουλ. 29.
 Καλλιόπιος μάρτυς—Ἀπρίλ. 7.
 Καλλίστη μάρτυς—Σεπτέμβρ. 1.
 Καλλίστρατος μάρτυς—Σεπτέμβρ. 27.
 Καπίτων Ἱερομάρτυς—Μαρτ. 7.
 Κάρπος μάρτυς—Ὀκτωβρίου 13.
 Κάρπος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλ.—Μαΐου 26.
 Κασσιανὸς Ὁσίος—Φεβρουαρ. 29.
 Κάστουλος μάρτυς—Δεκεμβρ. 18.
 Κάστωρ μάρτυς—Δεκεμβρ. 18.
 Κίλειος μάρτυς—Ὀκτωβρίου 14.
 Κήρυκος μάρτυς—Ἰουλ. 15.
 Κικιλία μάρτυς—Νοεμβρ. 22.
 Κλαύδιος μάρτυς—Δεκεμβρ. 18.
 Κλαύδιος ἐκ τῶν 40 μαρτύρων—Μαρτίου 9.
 Κλαύδιος μάρτυς ἕτερος—Ἀπρίλ. 5.
 Κλεόνικος μάρτυς—Μαρτ. 3.
 Κλήμης Ρώμης Ἱερομάρτυς—Νοεμ. 24.
 Κλήμης Ἀγκύρας Ἱερομάρτυς—Ἰανουαρίου 23.
 Κεδρατός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—Σεπτέμβρ. 2.
 Κεδρατός μάρτυς—Μαρτ. 10.
 Κόνων μάρτυς—Μαρτ. 5.
 Κορνήλιος ὁ Ἐκατονταρχος—Σεπτ. 13.
 Κοσμάς ὁ Ποιητὴς—Ὀκτωβρ. 14.
 Κοσμάς Ἀνάργυρος—Νοεμβρ. 1, καὶ Ἰουλίου 1.
 Κούαρτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—Νοεμβρ. 10.
 Κρήσκης μάρτυς—Ἀπρίλ. 15.
 Κρήσκης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—Ἰουλίου 30.
 Κυπριανὸς Ἱερομάρτυς—Ὀκτωβρ. 2.
 Κυριακὴ μάρτυς—Ἰουλ. 7.
 Κυριακὸς Ἀναχωρητὴς—Σεπτέμ. 29.

Κύριλλος Ἀλεξανδρείας—Ἰανουαρ. 18
καὶ Ἰουν. 9.

Κύριλλος, ἐκ τῶν 40 μαρτύρ.—Μαρτ. 9.

Κύριλλος Ἱεροσολύμων—Μαρτ. 18.

Κύριλλος Διάκονος—Μαρτίου 29.

Κυρίων, ἐκ τῶν 40 μαρτύρων — Μαρ-
τίου 9.

Κῦρος Ἀνάρχυρος—Ἰανουαρ. 31.

Κωνσταντῖνος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παί-
δων—Ὀκτωβρ. 22.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας—Μαΐου 21.

Λ

Λάζαρος Ὁσίος ὁ ἐν Γαλασίῳ—Νοεμ-
βρίου 7.

Λάζαρος ὁ Τετραήμερος—Σαββάτῳ τοῦ
Λαζάρου.

Λαυπαδὸς ὁσίος—Ἰουλίου 5.

Λαυρέντιος Ἀρχιδ. Αὐγούστου 10.

Λαῦρος μάρτυς—Αὐγούστου 18.

Λεύκιος μάρτυς—Δεκεμβρ. 14.

Λεόντιος μάρτυς—Ἰουνίου 18.

Λεόντιος ὁσίος Ὁσίος, Ἀχλίκης—Δεκεμ-
βρίου 11.

Λέων Πάπας Ρώμης—Φεβρουαρ. 18.

Λέων Καπάνης—Φεβρουαρ. 20.

Λογγίνος ὁ Ἐκατόνταρχος, Ὀκτωρ. 16.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστής—Ὀκτωβρ. 18.

Λουκᾶς ὁσίος, ὁ ἐν τῷ Στειρίῳ. Φεβρ. 7.

Λουκία μάρτυς—Δεκεμβρ. 13.

Λουκανός μάρτυς—Ὀκτωβρ. 15.

Λουκιλιανός μάρτυς—Ἰουν. 3.

Λούππος μάρτυς—Αὐγούστου 23.

Λυσίμαχος, ἐκ τῶν 40 μαρτύρων—Μαρ-
τίου 9.

Μ

Μακάριος ὁσίος, ὁ Αἰγύπτιος—Ἰαν. 19.

Μακρίνα Ὁσία—Ἰουλ. 19.

Μαλαχίας ὁ Προφήτης—Ἰανουαρ. 3.

Μάμας μάρτυς—Σεπτεμβρ. 2.

Μανουὴλ μάρτυς—Ἰουν. 17.

Μαξιμιλιανός ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παί-
δων—Ὀκτωβρ. 22.

Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής—Ἰανουαρ. 21,
καὶ Αὐγούστου 13.

Μαρκάριος μάρτυς—Δεκεμβρ. 13.

Μαρία ἡ
Θιοτόκος } Γέννησις αὐτῆς—Σεπτ. 8.
Εἰσόδος αὐτῆς—Νοεμβ. 21.
Εὐαγγελισμός αὐτῆς—Μαρ-
τίου 25.

Κοίμησις αὐτῆς—Αὐγού-
στου 15.

Μαρία Ὁσία, ἡ τοῦ Ξενοφώντος γυνή—
Ἰανουαρίου 26.

Μαρία Ὁσία ἡ Αἰγυπτία—Ἀπριλ. 1.

Μαρία ἡ Μαγδαληνή—Ἰουλίου 22.

Μαρίνα μάρτυς—Ἰουλίου 17.

Μαρκελλίνος μάρτυς—Δεκεμβρίου 18.

Μαρκελλος Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων—
Δεκεμβρίου 29.

Μαρκελλος, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων—
Αὐγούστου 1.

Μαρκία μάρτυς—Δεκεμβρίου 18.

Μαρκιανός μάρτυς—Ὀκτωβρίου 25.

Μάρκος μάρτυς—Δεκεμβρίου 18.

Μάρκος ὁσίος—Μαρτίου 29.

Μάρκος Εὐαγγελιστής—Ἀπριλ. 25.

Μάρκος Μητροπολίτης Ἐφέσου τοῦ Εὐ-
γενικοῦ—Ἰανουαρίου 19.

Μαρτινιανός ὁσίος—Φεβρουαρίου 13.

Μαρτινιανός, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παί-
δων—Ὀκτωβρίου 22.

Μαρτίνος Πάπας Ρώμης—Ἀπριλ. 13.

Μαρτύριος μάρτυς—Ὀκτωβρίου 25.

Ματθαῖος ὁ Εὐαγγελιστής—Νοεμβ. 16.

Ματθίας, Ἀπόστ. ἐκ τῶν 12—Αὐγ. 9.

Μένανδρος μάρτυς—Μαΐου 7.

Ματρώνα Ὁσία—Νοεμβρίου 9.

Ματρώνα Ὁσία, ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ—
Μαρτίου 27.

Μαύρα μάρτυς—Μαΐου 3.

Μεθόδιος Ὁμολογητής—Ἰουνίου 14.

Μεθόδιος Πατέρων Ἱερομ.—Ἰουνίου 20.

Μένανδρος μάρτυς—Μαΐου 19.

Μελάνη Ὁσία ἡ Ρωμαία—Δεκεμβ. 31.

Μελίτιος Ἀντιοχείας—Φεβρουαρίου 12.

Μελίτων, ἐκ τῶν 40 μαρτ.—Μαρτ. 9.

Μερκούριος μάρτυς—Νοεμβρίου 25.

Μηνᾶς μάρτυς, ὁ Αἰγύπτιος—Νοεμ. 11.

Μηνᾶς ὁ Καλλικίλαδος—Δεκεμ. 10.

Μηνοδώρα μάρτυς—Σεπτεμβρ. 10.

Μητροδώρα μάρτυς—Σεπτεμβρ. 10.
 Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλεως—Ιουνίου 4.
 Μισαήλ ἐκ τῶν 3 Παίδων—Δεκεμ. 17.
 Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγος—Σεπτεμβρίου 6, καὶ Νοεμβρίου 8.
 Μιχζήλ Συνάδων—Μαΐου 23.
 Μιχαίας ὁ Προφήτης—Αὐγούστου 14.
 Μύρων μάρτυς—Αὐγούστου 17.
 Μώκιος ἱερομάρτυς—Μαΐου 11.
 Μωϋσῆς ὁ Θεοπότης—Σεπτεμβρίου 4.
 Μωϋσῆς ὁσιος, ὁ Αἰθίοψ—Αὐγούστ. 28.

Ν

Ναζάριος μάρτυς—Ὀκτωβρίου 14.
 Ναούμ Προφήτης—Δεκεμβρίου 1.
 Νάρκισσος ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—Ὀκτωβρίου 31.
 Ναταλία μάρτυς—Αὐγούστου 26.
 Νεῖλος ὁσιος—Νοεμβρίου 12.
 Νεονίλα μάρτυς—Ὀκτωβρίου 28.
 Νεόφυτος μάρτυς—Ἰανουαρίου 21.
 Νεστωρ μάρτυς—Ὀκτωβρίου 27.
 Νικάνδρος ἱερομάρτυς—Νοεμβρίου 4.
 Νικανωρ, ἐκ τῶν 7 Διακόνων—Ἰουλ. 28.
 Νικήτας μάρτυς—Σεπτεμβρίου 15.
 Νικήτας ὁσιος—Ἀπριλίου 3.
 Νικηφόρος μάρτυς—Φεβρουαρίου 9.
 Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως—Μαρτίου 13, καὶ Ἰουνίου 2.
 Νικοδήμος, ἀρχὼν τῶν Ἰουδαίων—Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων.
 Νικόλαος ὁ ἐν Μύροις—Δεκεμβρ. 6.
 Νικόλαος, ἐκ τῶν 40 Μαρτ.—Μαρτ. 9.
 Νικόστρατος μάρτυς—Δεκεμβρ. 18.
 Νίκων ὁσιος, ὁ Μετανοεῖτε—Νοεμβ. 26.
 Νίκων ὁσιομάρτυς—Μαρτίου 23.
 Νιτᾶς μάρτυς—Ὀκτωβρίου 24.
 Νομοδώρα μάρτυς—Σεπτεμβρ. 10.

Ξ

Ξανθίας, ἐκ τῶν 40 μαρτύρων—Μαρτίου 9.
 Ξενη ὁσία—Ἰανουαρίου 24.
 Ξενοφῶν ὁσιος—Ἰανουαρίου 26.

Ο

Ὁλυμπᾶς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—Νοεμβρίου 10.

Ὁνήσιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—Νοεμβρ. 22, καὶ Φεβρουαρ. 15.
 Ὁνησιφόρος μάρτυς—Νοεμβρ. 9.
 Ὁνούριος ὁσιος—Ἰουνίου 12.
 Ὁρέστης μάρτυς—Νοεμβρ. 10.
 Ὁρέστης μάρτυς ἕτερος—Δεκεμβρ. 13.
 Οὐαλέριος, ἐκ τῶν 40 μαρτ.—Μαρτ. 9.
 Οὐάλης ἐκ τῶν αὐτῶν—Μαρτίου 9.
 Οὐάλης μάρτυς ἕτερος—Φεβρουαρ. 16.
 Οὐάρος μάρτυς—Ὀκτωβρ. 19.
 Οὐρβανός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων—Ὀκτωβρίου 31.

Π

Παγκράτιος ἱερομάρτυς—Ἰουλίου 9.
 Πάμφιλος μάρτυς—Φεβρουαρ. 16.
 Παντελεήμων ὁ ἱαματικός—Ἰουλ. 27.
 Πάπυλος μάρτυς—Ὀκτωβρ. 13.
 Παράμονος μάρτυς—Νοεμβρίου 29.
 Παρσκευὴ ὁσιομάρτυς—Ἰουλ. 26.
 Παρθένιος Λαμπάκου—Φεβρουαρ. 7.
 Παρμενᾶς, ἐκ τῶν 7 Διακόνων—Ἰουλ. 28.
 Πατάπιος ὁσιος—Δεκεμβρίου 8.
 Πατρίκιος ἱερομάρτυς—Μαΐου 19.
 Παυλῖνος μάρτυς—Μαΐου 18.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως, Ὁμολογητῆς—Νοεμβρ. 6.
 Παῦλος ὁσιος, ὁ Θεωλάτης—Ἰανουαρ. 15.
 Παῦλος μάρτυς—Φεβρουαρίου 16.
 Παῦλος μάρτυς ἕτερος—Μαΐου 18.
 Παῦλος Ἀπόστολος, τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς—Ἰουνίου 29.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Νέος—Αὐγούστου 30.
 Παφνούτιος ἱερομάρτυς—Ἀπριλίου 19.
 Παχώμιος ὁ Μέγας—Μαΐου 15.
 Πελαγία ὁσία—Ὀκτωβρ. 8.
 Πελαγία μάρτυς—Μαΐου 4.
 Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτυς—Νοεμβρίου 24.
 Πέτρος μάρτυς—Μαΐου 18.
 Πέτρος ὁσιος, ὁ ἐν Ἀθῶν—Ἰουνίου 12.
 Πέτρος Ἀπόστολος, ὁ Πρωτοκορυφαῖος—Ἰουνίου 29.
 Πηγάσιος μάρτυς—Νοεμβρ. 3.
 Πίστις μάρτυς—Σεπτεμβρ. 17.

Πιστός μάρτυς-Αύγουστου 21.
 Πλάτων μάρτυς-Νοεμβρ. 18.
 Ποιμήν ὁσιος-Αύγουστου 27.
 Πολύαινος μάρτυς-Μαΐου 19.
 Πολύευκτος μάρτυς-Ἰανουαρ. 9.
 Πολύκαρπος Σμύρνης-Φεβρ. 23.
 Πομπήιος μάρτυς-Ἀπριλίου 10.
 Πομπιος ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρ.
 - Δεκεμβρ. 23.
 Πορφύριος μάρτυς-Νοεμβρ. 9.
 Πορφύριος μάρτυς ἑτερος-Φεβρ. 16.
 Πορφύριος Γαζης-Φεβρ. 26.
 Πούδης, ἐκ τῶν 70 ἀποστόλ.-Αύγ. 14.
 Πρίσκος, ἐκ τῶν 40 μαρτύρ.-Μαρ. 9.
 Πρόδος μάρτυς-Ὀκτωβρίου 12.
 Πρόκλος Κων/πόλεως-Νοεμβρ. 20.
 Πρόκλος μάρτυς-Ἰουλίου 12.
 Προκόπιος ὁσιος, ὁ Δεκαπολίτης - Φεβρουαρίου 27.
 Προκόπιος ὁ μεγαλομάρ.-Ἰουλ. 28.
 Προτάσιος μάρτυς-Ὀκτωβ. 14.
 Πρόχορος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων-Ἰουλ. 28.

Ρ

Ροδίων, ἐκ τῶν 70 ἀποστόλ.-Νοεμβρ. 10.
 Ρούφος, ἐκ τῶν 70 ἀποστόλ.-Ἀπριλ. 8.
 Ρωμανός ὁ μελωδός-Ὀκτ. 1.
 Ρωμανός μάρτυς-Νοεμβρ. 18.

Σ

Σάββας ὁ Ἅγιασμενος-Δεκεμβρ. 5.
 Σαββάτιος μάρτυς-Σεπτεμβρίου 9.
 Σαβέλ μάρτυς-Ἰουνίου 17.
 Σαβίνος μάρτυς-Μαρτίου 16.
 Σακερδῶν, ἐκ τῶν 40 μαρτύρ.-Μαρτ. 9.
 Σαμουήλ ὁ Προφήτης-Αύγουστου 20.
 Σαμψών ὁ Ξενοδόχος-Ἰουνίου 27.
 Σαμωνᾶς μάρτυς-Νοεμβρίου 15.
 Σαρβηλος μάρτυς-Ὀκτωβρίου 28.
 Σαρρα ἡ τοῦ Ἀβραάμ-Κυρ. τῶν Προπατόρων.
 Σατορνίος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρων-Δεκεμβρίου 23.
 Σεβαστιανός μάρτυς-Δεκεμβρ. 18.
 Σεβηριανός μάρτυς-Σεπτ. 9.
 Σεβηριανός, ἐκ τῶν 40 μαρτ.-Μαρτ. 9.
 Σέλευκος μάρτυς-Φεβρουαρίου 16.

Σέργιος μάρτυς-Ὀκτωβρίου 7.
 Σίλας, ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων-Ἰουλ. 30.
 Σιλβέστρος Πάπας Ρώμης-Ἰαν. 2.
 Σιλουανός, ἐκ τῶν 70 ἀποστόλ.-Ἰουλ. 30.
 Σίμων ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ Ζηλωτής-Μαΐου 10.
 Σισίνιος, ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτ. 9.
 Σισώης ὁ Μέγας-Ἰουλίου 6.
 Σμάραγδος, ἐκ τῶν 40 μαρτ. Μαρτ. 9.
 Σολομὴν, ἡ μήτηρ τῶν Μεκαελαίων-Αύγουστου 1.
 Σοφία μάρτυς-Σεπτεμβρίου 17.
 Σοφονίας Προσκήτης-Δεκεμβρίου 3.
 Σπυρίδων ὁ Θαυματουργός Δεκεμβ. 12.
 Στάχυς, ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων-Ὀκτωβρίου 31.
 Στεφανίς μάρτυς-Νοεμβρίου 11.
 Στέφανος ὁ Σαββαΐτης-Ὀκτωβρίου 28, καὶ Ἰουλίου 13.
 Στέφανος ὁ Νέος, ὁσιομάρ.-Νοεμβ. 18.
 Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς-Δεκεμβ. 27.
 Στρατόνικος μάρτυς-Ἰανουαρίου 13.
 Συγκλητικὴ ὁσία-Ἰανουαρ. 5.
 Συμεὼν ὁ Στυλῆτης-Σεπτεμβρίου 1.
 Συμεὼν ὁ Θεοδόχος-Φεβρουαρίου 2.
 Συμεὼν ἱερομάρ. ὁ ἐν Περσίδι-Ἀπρ. 17.
 Συμεὼν ὁ Συγγενὴς τοῦ Κυρίου - Ἀπριλίου 27.
 Συμεὼν ὁ ἐν τῷ Θαυμασῶ ὄρει-Μαΐου 24.
 Συμεὼν ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός-Ἰουν. 21.
 Σώζων μάρτυς-Σεπτεμβρίου 7.
 Σωσίπατρος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων-Νοεμβρ. 10, καὶ Ἀπριλίου 29.
 Σωρρόνιος Ἱεροσολύμων-Μαρτίου 11.

Τ

Ταράσιος Κωνστ/πόλεως Φεβρ. 16.
 Τάρχος μάρτυς-Ὀκτωβρίου 12.
 Τατινὴ μάρτυς-Ἰανουαρίου 12.
 Τερέντιος μάρτυς-Ὀκτωβρίου 28.
 Τερέντιος μάρτυς ἑτερος-Ἀπριλ. 10.
 Τιβούριος μάρτυς-Νοεμβρίου 22.
 Τιβούριος μάρτυς ἑτερος-Δεκεμβ. 12.
 Τιμόθεος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων-Ἰανουαρίου 22.
 Τιμόθεος ὁσιος-Φεβρουαρίου 21.

θεος μάρτυς-Μαΐου 3.
ων, ἐκ τῶν 7 δικόνων-Ἰουλίου 28.
ος ὅσις-Ἀπριλίου 2.
ος ἀποστόλος-Αὐγούστου 25.
γκυλίνος μάρτυς-Δεκεμβ. 18.
μνος μαρτυς-Σεπτεμβρ. 19.
μνος ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων - Ἀ-
ριλίου 14.
ων Μάρτυς-Φεβρουρ. 1.
ων ὁ Ἀμαθύντος-Ἰουνίου 16.

Υ

κίνθος μάρτυς-Ἰουλίου 3.
ατίας Γαγγρῶν ἱερομαρ.-Μαρτ. 31.
Φ
στος ὅσις-Αὐγούστου 3.
ωνία ὁσιμαρτυς-Ἰουνίου 25.
μων, ἐκ τῶν 70 ἀποστόλ. Νοεμ. 22.
μων μαρτυς-Δεκεμβρίου 14.
ππος, ἐκ τῶν 7 δικόνων-Ὀκτ. 11.
ππος ἀπόστολος, ἐκ τῶν 12-Νοεμ-
ρίου 14.

κτῆμων, ἐκ τῶν 40 μαρτ.- Μαρτ. 9.

Φιλούμενος μάρτυς-Νοεμβρίου 29.
Φλάβιος, ἐκ τῶν 40 μαρτ.-Μαρτ. 9.
Φλέγων, ἐκ τῶν 70 ἀποστόλ.- Ἀπριλ. 8.
Φλώρος μάρτυς-Αὐγούστου 18.
Φωκᾶς ἱερομαρτυς-Σεπτεμβρίου 22, καὶ
Ἰουλίου 23.
Φώτιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπό-
λεως-Φεβρουαρίου 6.
Φώτιος μάρτυς-Ὀκτωβρ. 28.
Φώτιος μάρτυς ἕτερος-Αὐγούστου 12.

Χ

Χερχλάμπης ἱερομαρτυς-Φεβρ. 10.
Χαριτίνη μαρτυς-Ὀκτωβρίου 5.
Χαρίτων ὁμολογητῆς-Σεπτεμβρίου 28.
Χουθίων, ἐκ τῶν 40 μαρτ.-Μαρτίου 9.
Χριστίνα μάρτυς-Μαΐου 18.
Χριστίνα μεγαλομαρτυς-Ἰουλίου 24.
Χριστόδουλος ὅσις, ὁ ἐν Πάτρῳ-Μαρτ. 16.
Χριστοφόρος μάρτυς-Μαΐου 9.
Χρύσανθος μαρτυς-Μαρτίου 19.

Ω

Ὡς πὶ ὁ Προφήτης-Ὀκτωβρίου 17.

XX

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΔΥΟ

ΑΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΤΟΣ 1898 ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΓΟΝΤΑ
ΕΙΣ ΤΟ 1956.

Μετὰ τῆς ἐρμηνείας τοῦ Αἰωνίου Πασχαλίου.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
Τοῦ ἔτους 1898. 7406.
κτιῶνες 11.
ου Κύκλοι 14.
νης Κύκλοι 15.
νης Θεμέλιον 18.
φαγία, ἡμέραι 46.
ριφθίου ἀρχεται Ἰαννουαρίου 25.
ὁν ἄ. Ἦχος ἄ.
Απόκριως, Φεβρουαρίου 8.

Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου 28.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 29.
Τὸ Ἀγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 5.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 14.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 24.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐου 31
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 28.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρᾳ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖαι

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1899. 7407.

Ἰνδικτιῶνος 12.
 Ἡλίου Κύκλοι 15.
 Σελήνης Κύκλοι 16.
 Σελήνης Θεμέλιον 29.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 59.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου 7.
 Ἑωθινὸν δ' Ἦχος δ',
 Ἡ Ἀπόκριως, Φεβρουαρίου 21.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Πέμπτῃ τῆς δ' Ἑβδόμ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου 17.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 21.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλ. 18.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 27.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 6.
 Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 13.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 15.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πάρας.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1901. 7409.

Ἰνδικτιῶνος 14.
 Ἡλίου Κύκλοι 17.
 Σελήνης Κύκλοι 18.
 Σελήνης Θεμέλιον 21.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 42.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου 21.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκριως, Φεβρουαρίου 4.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου 25.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 25.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλ. 1.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 10.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 20.
 Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐου 27.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 32.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1900. 7408. Βίσεκτον.

Ἰνδικτιῶνος 13.
 Ἡλίου Κύκλοι 16.
 Σελήνης Κύκλοι 17.
 Σελήνης Θεμέλιον 10.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 51.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου 30.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκριως, Φεβρουαρίου 13.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε'. Ἑβδόμ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου 1.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 2.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλ. 9.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 18.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 28.
 Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 4.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 24.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1902. 7410.

Ἰνδικτιῶνος 15.
 Ἡλίου Κύκλοι 18.
 Σελήνης Κύκλοι 19.
 Σελήνης Θεμέλιον 2.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 55.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου 3.
 Ἑωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ Ἀπόκριως, Φεβρουαρίου 17.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδόμ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου 13.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 14.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλ. 14.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 23.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 2.
 Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 9.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 19.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτω.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἐτους 1903. 7411.

Ἰνδικτιῶνος 1.
Ἡλίου Κύκλοι 19.
Σελήνης Κύκλοι 1.
Σελήνης Θεμέλιον 14.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 47.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρίου 26.
Ἑωθινὸν α. Ἦχος α.
Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου 9.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἐβδόμ.
Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου 30.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 6.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. 6.
Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου 15.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 25.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 1.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 27.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῇ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἐτους 1905. 7413.

Ἰνδικτιῶνος 3.
Ἡλίου Κύκλοι 21.
Σελήνης Κύκλοι 3.
Σελήνης Θεμέλιον 6.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 58.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Φεβρουαρίου 6.
Ἑωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου 20.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς δ'. Ἐβδόμ.
Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου 9.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 10.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου 17.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 26.
Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 5.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 12.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 16.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σάβ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἐτους 1904. 7412. Βίσεκτον.

Ἰνδικτιῶνος 2.
Ἡλίου Κύκλοι 20.
Σελήνης Κύκλοι 2.
Σελήνης Θεμέλιον, 25.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 39.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρ. 18.
Ἑωθινὸν α. Ἦχος α.
Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου 1.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμ.
Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου 18.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 21.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου 28.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 6.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 16.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐου 23.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 36.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἐτους 1906. 7414.

Ἰνδικτιῶνος 4.
Ἡλίου Κύκλοι 22.
Σελήνης Κύκλοι 4.
Σελήνης Θεμέλιον 17.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 43.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρ. 22.
Ἑωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ'.
Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου 5.
Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου,
Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου 1.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 2.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου 2.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 11.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 21.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐου 28.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 31.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1907. 7415.

Ἰνδικτιῶνος 5.
 Ἡλίου Κύκλοι 23.
 Σελήνης Κύκλοι 5.
 Σελήνης Θεμέλιον 28.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 63.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρ. 11.
 Ἑωθινὸν ἐ. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου 25.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Κυριακῇ τῆς γ'. Ἑβδόμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 18.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 18.
 Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. 22.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 31.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 10.
 Κυρ. τῶν ἀγ. Πάντων, Ἰουνίου 17.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 11.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Παρασκ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1909. 7417.

Ἰνδικτιῶνος 7.
 Ἡλίου Κύκλοι 25.
 Σελήνης Κύκλοι 7.
 Σελήνης Θεμέλιον 20.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 39.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου 18.
 Ἑωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου 1.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ Μεγ. Τετάρτῃ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 27.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 29.
 Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου 29.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 7.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 17.
 Κυρ. τῶν ἀγ. Πάντων, Μαΐου 24.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 5.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1908. 7416. Βίσεκτον.

Ἰνδικτιῶνος 6.
 Ἡλίου Κύκλοι 24.
 Σελήνης Κύκλοι 6.
 Σελήνης Θεμέλιον 9.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 55.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου 3.
 Ἑωθινὸν α. Ἦχος α.
 Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου 17.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ἐ. Ἑβδόμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλ. 3.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 6.
 Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. 13.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 22.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 1.
 Κυρ. τῶν ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου 8.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 20.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῇ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1910. 7418.

Ἰνδικτιῶνος 8.
 Ἡλίου Κύκλοι 26.
 Σελήνης Κύκλοι 8.
 Σελήνης Θεμέλιον 1.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 59.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου 7.
 Ἑωθινὸν ἐ. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου 21.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Πέμπτῃ τῆς δ'. Ἑβδόμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 15.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 18.
 Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. 18.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 27.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 6.
 Κυρ. τῶν ἀγ. Πάντων, Ἰουνίου 13.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 15.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτῃ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1911. 7419.

Ἰνδικτιῶνος 9.
Ἡλίου Κύκλοι 27.
Σελήνης Κύκλοι 9.
Σελήνης Θεμέλιον, 12.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 51.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρίου 30.
Ἑωθινὸν ἄ. Ἦχος ἄ.
Ἡ Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου 13.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Παρασ. τῆς εἰ. Ἑβδ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 4.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 3.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλ. 10.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 19.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 29.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 5.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 23.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Σάββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1913. 7421.

Ἰνδικτιῶνος 11.
Ἡλίου Κύκλοι 1.
Σελήνης Κύκλοι 11.
Σελήνης Θεμέλιον 4.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 55.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Φεβρουαρίου 3.
Ἑωθινὸν εἰ. Ἦχος πλ. ἄ.
Ἡ Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου 17.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς εἰ. Ἑβδομ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 12.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 7.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλ. 14.
Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου 23.
Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 2.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 9.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 19.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Σαββάτω.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1912. 7420. Βίσεκτον.

Ἰνδικτιῶνος 10.
Ἡλίου Κύκλοι 28.
Σελήνης Κύκλοι 10.
Σελήνης Θεμέλιον 23.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 36.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρ. 15.
Ἑωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ'.
Ἡ Ἀπόκριω, Ἰανουαρίου 29.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγ. Κυρ. τοῦ Πάσ.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 24.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 25.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Μαρτίου 25,
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 3.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 13.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐου 20.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 39.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Παρασκευῇ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1914. 7422.

Ἰνδικτιῶνος 12.
Ἡλίου Κύκλοι 2.
Σελήνης Κύκλοι 12.
Σελήνης Θεμέλιον 15.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 47.
Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου 26.
Ἑωθινὸν ἄ. Ἦχος εἰ.
Ἡ Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου 9.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς εἰ. Ἑβδ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 1.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 30.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 6
Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου 15.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 25.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 1.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 27.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Κυριακῇ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Τετ.

(ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ)

40

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1915. 7423.

Ἰνδικτιῶνος 13.
 Ἡλίου Κύκλοι 3.
 Σελήνης Κύκλοι 13.
 Σελήνης Θεμέλιον 26.
 Κρεωφαγία ἡμ. 32.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου 11.
 Ἑωθινόν α. ἤχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου 25.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 21.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 22.
 Τὸ ἁγ. Πάσχα, Μαρτίου 22.
 Ἡ Ἀνάληψις, Ἀπριλίου 30.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 10.
 Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Μαΐου 17.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 32.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρα.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1917. 7425.

Ἰνδικτιῶνος 15.
 Ἡλίου Κύκλοι 5.
 Σελήνης Κύκλοι 15.
 Σελήνης Θεμέλιον 18.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 43.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται, Ἰανουαρ. 22.
 Ἑωθινόν α. ἤχος α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρ. 5.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαβ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 25.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 26.
 Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 2.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 11.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 21.
 Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐου 28.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 31.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Πέμπτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1916. 7424. Βίσεκτον

Ἰνδικτιῶνος 14.
 Ἡλίου Κύκλοι 4.
 Σελήνης Κύκλοι 14.
 Σελήνης Θεμέλιον 7.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 51.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται, Ἰανουαρ. 30.
 Ἑωθινόν δ'. ἤχος δ'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 13.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε. Ἑβδόμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 9.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 10.
 Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 10.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 19.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 29.
 Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 5.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 23.
 Ἡ μ. ἡμέρη αὐτῶν ἡμ. Τετάρτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σάβ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1918. 7426.

Ἰνδικτιῶνος 1.
 Ἡλίου Κύκλοι 6.
 Σελήνης Κύκλοι 16.
 Σελήνης Θεμέλιον 29.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 63.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου 11.
 Ἑωθινόν ε. ἤχος πλ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 25.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Κυριακῇ τῆς γ'. Ἑβδ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 15.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 18.
 Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 22.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 31.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 10.
 Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 17.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 11.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Παρασκευή.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1919, 7427.

Ἰνδικοῦ 2.
Ἡλίου Κύκλοι 7.
Σελήνης Κύκλοι 17.
Σελήνης Θεμέλιον 10.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 48.
Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου 27.
Ἑωθινὸν εἰ. ἥχος πλ. δ' .
Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 10.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε' . Ἐβδ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 2.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 7.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 7.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 16.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 26.
Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 2.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 26.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Σαββάτω.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέιν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1921, 7429.

Ἰνδικοῦ 4.
Ἡλίου Κύκλοι 9.
Σελήνης Κύκλοι 19.
Σελήνης Θεμέλιον 2.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 59.
Τὸ Τριώδιον ἀρχεται, Φεβρουαρ. 7.
Ἑωθινὸν εἰ. ἥχος α' .
Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρ. 21.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Πέμπτῃ τῆς δ' . Ἐβδ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 10.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 14.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 18.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 27.
Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 6.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 13.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 15.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Τρίτη.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέιν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1920, 7428. Βίεσκατον.

Ἰνδικοῦ 3.
Ἡλίου Κύκλοι 8.
Σελήνης Κύκλοι 18.
Σελήνης Θεμέλιον 21.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 39.
Τὸ Τριώδιον ἀρχεται, Ἰανουαρίου 18.
Ἑωθινὸν εἰ. ἥχος πλ. α' .
Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 1.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ ἁγ. καὶ μεγ. Τετάρτῃ.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 21.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 22.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Μαρτίου 29.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 7.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 17.
Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Μαΐου 24.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 35.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Δευτέρα.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέιν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1922, 7430.

Ἰνδικοῦ 5.
Ἡλίου Κύκλοι 10.
Σελήνης Κύκλοι 1.
Σελήνης Θεμέλιον 14.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 44.
Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου 23.
Ἑωθινὸν εἰ. ἥχος πλ. δ' .
Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 6.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Παραστ. τῆς ε' . Ἐβδ.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 31.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 3.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 3.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 12.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 22.
Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Μαΐου 29.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 30.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέιν. ἡμ. Σάβ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1923. 7431.

Ἰνδικτιῶνος 6.
 Ἡλίου Κύκλοι 11.
 Σελήνης Κύκλοι 2.
 Σελήνης Θεμέλιον 25.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 36.
 Τὸ Τριῳδίου ἄρχεται, Ἰανουαρίου 15.
 Ἑωθινὸν ἁ. ἡχος ἁ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου 29.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ ἁγ. καὶ μιγ. Σαβ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 19.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 19.
Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου 26.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 4.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 14.
 Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Μαΐου 21.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 38.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1925. 7433.

Ἰνδικτιῶνος 8.
 Ἡλίου Κύκλοι 13.
 Σελήνης Κύκλοι 4.
 Σελήνης Θεμέλιον 17.
 Κρεωφαγία ἡμέραι 47.
 Τὸ Τριῳδίου ἄρχεται, Ἰανουαρίου 26.
 Ἑωθινὸν ἁ. ἡχος ἁ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου 9.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 27.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 30.
Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. 6.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 15.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 25.
 Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 1.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 27.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Κυριακῇ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1924. 7432. Βίσεκτον.

Ἰνδικτιῶνος 7.
 Ἡλίου Κύκλοι 12.
 Σελήνης Κύκλοι 3.
 Σελήνης Θεμέλιον 6.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 55.
 Τὸ Τριῳδίου ἄρχεται Φεβρουαρ. 3.
 Ἑωθινὸν ε. ἡχος πλ. ἁ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 17.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 6.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 7.
Τὸ ἅγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 14.
 Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου 23.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 2.
 Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 9.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 14.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Σαββάτω.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1926. 7434.

Ἰνδικτιῶνος 9.
 Ἡλίου Κύκλοι 14.
 Σελήνης Κύκλοι 5.
 Σελήνης Θεμέλιον 28.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 60.
 Τὸ Τριῳδίου ἄρχεται, Φεβρουαρ. 8.
 Ἑωθινὸν ε. ἡχος πλ. ἁ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 22.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 17.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 22.
Τὸ ἅγ. Πάσχα Ἀπριλίου 19.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 28.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 17.
 Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 14.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 14.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρα.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1927. 7435.

- Ἰνδικτιῶνος 10.
Ἡλίου Κύκλοι 15.
Σελήνης Κύκλοι 6.
Σελήνης Θεμέλιον 9.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 52.
Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται, Ἰανουαρ. 31.
Ἐωθινὸν ἄ. ἡχος πλ. ἄ.
Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 14.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Πέμπτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου 4.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλ. 4.
Τὸ ἁγ. Πάσχα Ἀπριλίου 11.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 20.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 30.
Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουν. 6.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 22.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Τρίτῃ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1929. 7437.

- Ἰνδικτιῶνος 12.
Ἡλίου Κύκλοι 17.
Σελήνης Κύκλοι 8.
Σελήνης Θεμέλιον 1.
Κρεωφαγία ἡμέραι 63.
Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται, Φεβρουαρίου 11.
Ἐωθινὸν ε. ἡχος πλ. ἄ.
Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 25.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλ. 15.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλ. 18.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 22.
Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου 31.
Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 10.
Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 17.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 11.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1928. 7436. Βίσεκτορ.

- Ἰνδικτιῶνος 11.
Ἡλίου Κύκλοι 16.
Σελήνης Κύκλοι 7.
Σελήνης Θεμέλιον 20.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 43.
Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται, Ἰανουαρ. 22.
Ἐωθινὸν ἄ. ἡχος ἄ.
Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 5.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Σαββ. τοῦ Αἰζάρου.
Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου 23.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 26.
Τὸ ἁγ. Πάσχα Ἀπριλίου 2.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 11.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 21.
Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Μαΐου 28.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 31.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1930. 7438.

- Ἰνδικτιῶνος 13.
Ἡλίου Κύκλοι 18.
Σελήνης Κύκλοι 9.
Σελήνης Θεμέλιον 12.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 48.
Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου 27.
Ἐωθινὸν ἄ. ἡχος ἄ.
Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 10.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου 4.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 7.
Τὸ ἁγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 7.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 16.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 26.
Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 2.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 26.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Σαββάτῳ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτῃ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1931. 7439.

Ἰνδικτιωνος 14.
 Ἡλίου Κύκλοι 19.
 Σελήνης Κύκλοι 10.
 Σελήνης Θεμέλιον 23.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 40.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου 19.
 Ἑωθινὸν α. ἤχος α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 2.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγ. Τρίτῃ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 24.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτ. 23.
Τὸ Ἀγ. Πάσχα, Μαρτίου 30.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 8.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 18.
 Κυρ. τῶν ἀγ. Πάντων, Μαΐου 25.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 34.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῇ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1933. 7441.

Ἰνδικτιωνος 1.
 Ἡλίου Κύκλοι 21.
 Σελήνης Κύκλοι 12.
 Σελήνης Θεμέλιον 15.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 44.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται, Φεβρουαρ. 21.
 Ἑωθινὸν ια. ἤχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 6.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Παρασκ. τῆς ε'. Ἑβδ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 29.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 3.
Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου 3.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 12.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 22.
 Κυρ. τῶν ἀγίων Πάντων, Μαΐου 29.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 30.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαβ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1932. 7440. Βίσεκτορ.

Ἰνδικτιωνος 15.
 Ἡλίου Κύκλοι 20.
 Σελήνης Κύκλοι 11.
 Σελήνης Θεμέλιον 4.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 54.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου 7.
 Ἑωθινὸν ε. ἤχος πλ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 21.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 12.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 14.
Τὸ Ἀγ. Πάσχα, Ἀπριλίου 18.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 27.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 6.
 Κυρ. τῶν ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου 13.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 15.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτῃ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1934. 7442.

Ἰνδικτιωνος 2.
 Ἡλίου Κύκλοι 22.
 Σελήνης Κύκλοι 13.
 Σελήνης Θεμέλιον 26.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 36.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται, Ἰανουαρίου 15.
 Ἑωθινὸν α. ἤχος α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Μαρτίου 1.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ ἀγ. καὶ μεγ. Σαββάτῳ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 18.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 19.
Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου 26.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 4.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 14.
 Κυρ. τῶν ἀγίων Πάντων, Μαΐου 21.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 38.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1935. 7443.

Ἰνδικτιῶνος 3.
 Ἡλίου Κύκλοι 23.
 Σελήνης Κύκλοι 14.
 Σελήνης Θεμέλιον 3.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 56.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται, Φεβρουαρίου 4.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 18.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς δ'. Ἑβδόμ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου 5.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 8.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. 15.
 Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου 24.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 3.
 Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 10.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 18.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασκευῆ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1937. 7445

Ἰνδικτιῶνος 5.
 Ἡλίου Κύκλοι 25.
 Σελήνης Κύκλοι 16.
 Σελήνης Θεμέλιον 29.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 60.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου 8.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 22.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ'. Ἑβδόμ.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου 14.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 15.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλ. 19.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 28.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 7.
 Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 14.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 14.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρα.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1936. 7444. Βίσεκτον.

Ἰνδικτιῶνος 4.
 Ἡλίου Κύκλοι 24.
 Σελήνης Κύκλοι 15.
 Σελήνης Θεμέλιον, 18.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 40.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται, Ἰανουαρ. 19.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 2.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου 25.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 30.
Τὸ Ἅγ. Πάσχα, Μαρτίου 30.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 8.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 18.
 Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐου 25.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 34.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1938. 7446.

Ἰνδικτιῶνος 6.
 Ἡλίου Κύκλοι 26.
 Σελήνης Κύκλοι 17.
 Σελήνης Θεμέλιον 15.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 52.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου 31.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 14.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς ε'. Ἑβδ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου 5.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 4.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. 11.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 20.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 30.
 Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 6.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. 22.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτῃ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1939. 7447.

Ἰνδικτιῶνος 7.
 Ἡλίου Κύκλοι 27.
 Σελήνης Κύκλοι 18.
 Σελήνης Θεμέλιον 23.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 37.
 Τὸ Τριψῆδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου 16.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου 30.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ Μεγ. Παρασχ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 25.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 27.
Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου 27.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 5.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 15.
 Κυρ. τῶν ἀγ. Πάντων, Μαΐου 22.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 37.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σάβ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1941. 7449.

Ἰνδικτιῶνος 9.
 Ἡλίου Κύκλοι 1.
 Σελήνης Κύκλοι 1.
 Σελήνης Θεμέλιον 16.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 48.
 Τὸ Τριψῆδιον ἄρχεται Ἰονουαρίου 27.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 10.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ς'. Ἐβδόμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 2.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 31.
Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου 2.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 16.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 26.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου 2.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. 2.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1940. 7448. Βίσεκτον.

Ἰνδικτιῶνος 8.
 Ἡλίου Κύκλοι 28.
 Σελήνης Κύκλοι 19.
 Σελήνης Θεμέλιον 14.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 57.
 Τὸ Τριψῆδιον ἄρχεται Φεβρουαρ. 5.
 Ἑωθινὸν β'. Ἦχος β'.

Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου 19.
 Ὁ Εὐαγγελισμὸς Δευτέρᾳ τῆς ε'. Ἐβδ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλ. 13.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτ. 11.
Τὸ ἅγ. Πάσχα Ἀπριλίου 15.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 24.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου 3.
 Κυρ. τῶν ἀγ. Πάντων, Ἰουνίου 10.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. 18.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμ. Παρασκευῇ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1942. 7450.

Ἰνδικτιῶνος 10.
 Ἡλίου Κύκλοι 2.
 Σελήνης Κύκλοι 2.
 Σελήνης Θεμέλιον 27.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι 33.
 Τὸ Τριψῆδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου 12.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου 26.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Πέμπτῃ τῆς Διακαιν.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου 22.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου 23.
Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτ. 23.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 1.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 11.
 Κυρ. τῶν ἀγίων Πάντων, Μαΐου 18.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. 4.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Κυριακῇ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1943. 7451.

Ἰνδικτιῶνος 11.
Ἡλίου Κύκλοι 3.
Σελήνης Κύκλοι 3.
Σελήνης Θεμέλιον 8.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 51.
Τὸ Τριῳδίων ἄρχεται Φεβρουαρ. 1.
Ἑωθινὸν εἰ. Ἦχος πλ. α̅.
Ἡ Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου 15.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Παρασχ. τῆς εἰ. Ἑβδομ.
Νομι-ὸν Φάσκα, Ἀπριλίου 10.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 12.
Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. 12.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 21.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 31.
Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντων, Ἰουνίου 7.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 21.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Δευτ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣ

Τοῦ ἔτους

Ἰνδικτιῶνος 13.
Ἡλίου Κύκλοι 5.
Σελήνης Κύκλοι 3.
Σελήνης Θεμέλιον 8.
Κρεωφαγία, ἡμέρ
Τὸ Τριῳδίων ἄρχε
Ἑωθινὸν εἰ. Ἦχος
Ἡ Ἀπόκριω, Φ
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δ
Νομικὸν Φάσκα,
Λατίνων Πάσχα,
Τὸ ἅγιον Πά
Ἡ Ἀνάληψις, Τ
Ἡ Πεντηκοστή,
Κυρ. τῶν ἁγ. Π
Ἡ νηστεία τῶν
Ἡ μνήμη αὐτῶ
Παραμονὴ τῶν

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Τοῦ ἔτους 1944. 7452. Βίσεκτον.

Ἰνδικτιῶνος 12.
Ἡλίου Κύλοι 4.
Σελήνης Κύκλοι 4.
Σελήνης Θεμέλιον 19.
Κρεωφαγία, ἡμέραι 44.
Τὸ Τριῳδίων ἄρχεται Ἰανουαρίου 24.
Ἑωθινὸν α̅. Ἦχος α̅.
Ἡ Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου 6.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς εἰ. Ἑβδομ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλ. 30.
Λατίνων Πάσχα, Μαρίτου 27.
Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. 3.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου 12.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου 22.
Κυρ. τῶν ἁγίων Πάντων, Μαΐου 29.
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. 30.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σάβ.

ΠΑ

Τοῦ ἔτου

Ἰνδικτιῶνος 14.
Ἡλίου Κύκλοι 6.
Σελήνης Κύκλοι 3.
Σελήνης Θεμέλιον 19.
Κρεωφαγία, ἡμέ
Τὸ Τριῳδίων ἄρχ
Ἑωθινὸν ια̅. Ἦ
Ἡ Ἀπόκριω, Φ
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Ι
Νομικὸν Φάσκα,
Λατίνων Πάσχα,
Τὸ ἅγιον Πά
Ἡ Ἀνάληψις,
Ἡ Πεντηκοστή
Κυρ. τῶν ἁγ. Ι
Ἡ νηστεία τῶν
Ἡ μνήμη αὐτῶ
Παραμονὴ τῶν

ΣΧΑΛΙΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1947—1950

ΛΙΟΝ

1947. 7455.

2.
1.
'Ιανουα. 20.

ουαρ. 3.
αί μεγ. Τρίτη.
στ. 27.
ρτ. 24.
Μαρτ. 31.

ου 9.
έου 19.
ον Μάρτ. 26.

'Αποστ. ήμ. 33.
.. Σαββάτω.
ουγέν. ήμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Του έτους 1949. 7457.

Τ δικτιώνος 2.
'Ηλίου Κύκλοι 9.
Σελήνης Κύκλοι 9.
Σελήνης Θιμέλιον 14.
Κρεωφαγία, ήμεραι 52.
Το Τριώδιον άρχεται, 'Ιανουαρ. 31.
'Εωθινόν α. ήχος α.
'Η 'Απόκρεω, Φεβρουαρίου 14.
'Ο Εύαγγ. τη Πέμπτη της ε. 'Εβδ.
Νομικόν Φάσκα, 'Απριλίου 4.
Αστίων Πάσχα, Απριλίου 4.
Το "Αγ. Πάσχα, 'Απριλίου 1.
'Η 'Ανάληψις, Μάρτ. 20.
Η Πεντηκοστή, Μάρτ. 30.
Κυριακή των άγ. Πάντων, 'Ιουνίου 6.
'Η νηστεία των άγ. 'Αποστ. ήμ. 2.
'Η μνήμη αυτών, ήμεραι Τρίτη.
Παραμονή των Χριστουγέν. ήμ. Παρ

ΛΙΟΝ

1950. Βίσεκτον.

0.
Φεβρουαρ. 8.
α.
ουαρ. 22.
τη της δ'. 'Εβδ.
ιλίου 15.
τίου 15.

'Απριλίου 19.
28.
ίου 7.
ον, 'Ιουνίου 14.
'Αποστ. ήμ. 14.
Δευτέρα.
ουγέν. ήμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Του έτους 1950. 7458.

Τνδικτιώνος 3.
'Ηλίου Κύκλοι 10.
Σελήνης Κύκλοι 10.
Σελήνης Θιμέλιον 25.
Κρεωφαγία, ήμ. 37.
Το Τριώδιον άρχεται, 'Ιανουαρ. 16.
'Εωθινόν ια. ήχος πλ. δ'.
'Η 'Απόκρεω, 'Ιανουαρ. 30.
'Ο Εύαγγ. τη άγ. και μεγ. Παρασκ
Νομικόν Φάσκα, Μαρτ. 24.
Λατίων Πάσχα, Μαρτ. 27.
Το "Αγ. Πάσχα, Μαρτίου 27.
'Η 'Ανάληψις, Μάρτ. 5.
'Η Πεντηκοστή, Μάρτ. 15.
Κυρ. των άγ. Πάντων, Μάρτ. 22.
'Η νηστεία των άγ. 'Αποστ. ήμ. 3.
'Η μνήμη αυτών, ήμ. Τετάρτη.
Παραμονή των Χριστουγέν. ήμ. Σαβ

	Κεριακή	Ἀποστόλος	σελίς	ἤχος	ζωή
Ιανουαρ.	4 πρὸ τ' φωτ. Τέκνον Τιμόθ. νῆρε ἐν πασι		291		
	11 Μετὰ τ. Φωτ. ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις.		298		
	18 Δέκα λεπρ. καὶ Ἀδελφ. ὅταν ὁ Χρὶς φανερωθῇ ἡ ζωὴ		191		
	25 Χαναν ιζ' Ἀδελφ. ἡ εἰς ἔσπε νὰὸς θεοῦ ζώντος		139		
Φεβρ.	1 Ζαχαρίου ιβ'. Τέκνον τίτε πιστὸς ὁ λόγος		208		
	8 Τελ. καὶ φαρ. λγ'. Τέκ. Τιμ. παρηκολ. μου τῇ διδ.		214		
	15 Ἀσώτου ιδ'. Πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ		220		
	22 Ἀπόκρως Βρώμα ἡμῶς οὐ παύσεται.		227		
Μαρτίος	1 Τυροφυγ. Νυν ἐγγύτερ. ἡμῶν ἡ σωτηρ.		231		
	8 Δ. νηστει. Πιστεῖ Μωσῆς μέγ. γενόμενος		233		
	15 Β. νηστ. κατ' ἀρχὰς οὐ Κυρ τὴν γῆν		235		
	22 Γ. νηστ. ἔχοντες ἀρχιερεῖα μέγαν		236		
	29 Δ. νηστ. Τῷ Ἀδοαὺ ἐπιγγεῖλ. ὁ Θεὸς		238		
Ἀπρίλ.	5 Ε. νηστ. Χριστ. παράγει νομ. Ἀρχιερεὺς		239		
	12 Βαῖων Χαρετε ἐν Κυρ. πάντοτε πάλιν		242		
	19 ΠΑΣΧΑ Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίη.		40		
	26 Β. Θωμᾶ ἐν ταῖς ἡμ' ἐκείν. διὰ τῶν χειρῶν		16	α.	α.
Μαῖος	3 Γ. Μορσ. ἐν » » » πληθύν. τῶν μαθ.		22	β.	β.
	10 Δ. Παραλ. ἐν » » » ἐγένετο Πέτρον		29	γ.	γ.
	17 Ε. Σαμαρ. ἐν » » » διασπαρέντες		36	δ.	δ.
	24 ς. Τυφλ. ἐν ταῖς » » ἐγένετο πορευ.		41	πλ. α.	η.
	31 Ζ. Ἀγ. Πατ. ἐν » » ἔκριν. ὁ Ἰησοῦ.		48	πλ. β.	ι.
Ἰούν.	7 Η. Πεντηκ. ἐν τῷ συμπληροῦσ. τὴν ἡμερ.		58		
	14 Α. Ἀγ. Πάντ. Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως		64	πλ. δ.	α.
	21 Β. Ἀδελ. Δέξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη		69	α.	β.
	28 Γ. » δικαιοθέντ. ἐκ πλάτ. εἰρήνην		74	β.	γ.
Ἰουλί.	5 Δ. » ἐλευθερωθ. ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας		80	γ.	δ.
	12 Ε. » ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδ.		85	δ.	ε.
	19 Τῶν ἁγ. Πατ. Τέκ. τίτε πιστὸς ὁ λόγος		266	πλ. α.	ς.
	26 Ζ. » θρῆσκον ἡμῶς οἱ δυνατοί		94	πλ. β.	ζ.
Αὐγ.	2 Η. » παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος		99	βαρὺς	η.
	9 Θ. Θεοῦ ἐσμέν συνεργοὶ Θεοῦ		104	πλ. γ.	θ.
	16 Ι. » ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους		108	α.	ι.
	23 ΙΑ. » ἡ ἀφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς		112	β.	ια.
	30 ΙΒ. » γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον		117	γ.	α.
Σεπτέμβ.	6 ΙΓ. » γρηγορεῖτε στήκετε ἐκ τῷ πν.		122	δ.	β.
	13 πρὸ τῆς ὑψώσ. ἰδετε πηλίκους ὑμῖν γραμ.		160	πλ.	γ.
	20 Μετὰ τὴν ὑψώσ. εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρ.		156	πλ.	δ.
	27 Ις. » συνεργοὺντες παρακαλοῦμεν		135	βαρ.	ε.
Ὀκτ.	4 ΙΖ. Ἀδελφ. ὑμεῖς ἐστέ νὰὸς θεοῦ		139	πλ.	ς.
	11 — Τέκν. τίτε πιστὸς ὁ λόγος		266	β.	ζ.
	18 ΙΘ. » ὁ Θεὸς καὶ Πατ. τοῦ Κυρ. ἡμῶν Ἰησ.		148	γ.	η.
	25 Κ. » γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον		152	γ.	θ.
Νοεμβρ.	1 ΚΑ. εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται		159	δ.	ι.
	8 ΚΒ. » ἰδετε πηλίκους ὑμῖν γραμ.		160	α.	ια.
	15 ΚΓ. » ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει		164	β.	β.
	22 ΚΔ. » Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν		163	βαρ.	γ.
	29 ΚΕ. » παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ ἀέμιος		173	λ. δ.	30
Δεκέμβρ.	6 Κς. » ὡς τέκνα φωτὸς περιπατ.		177	α.	α.
	13 Προπατ. Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ		19	β.	β.
	20 Πρὸ τῆς Χρ. Γέν. πιστεῖ παρὼκ. Ἀδελφ.		28	γ.	γ.
	27 Μετ. τ. Χρ. Γέν. γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον		15		

	Κυριακή	Ἀπόστολος	σελ.	ἤχος	ἑωθ.
Ἰανουαρί.	5	Πρὸ τῶν φώτ. Τέκ. Τιμὸθ. νῆφε ἐν πᾶσι	294		
	12	Μετὰ τ. φώτ. Ἀδελ. Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις	298		
	19	δέκα λεπτ. καὶ Ἀδελ. ὅταν ὁ Χριστ. φανερωθῇ ἡ ζωὴ	191		
	26	Ζαχαρίου λβ. Τέκν. Τιμ. πιστὸς ὁ λόγος	208		
Φεβρ.	2	Χαναναί. ιζ. Ἀδελ. ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος	139		
	9	Τελ καὶ Φαρ λγ' Τέκν. Τιμ. παρηκολ. μου τῇ διδ.	214		
	16	Ἀσωτου λδ'. πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ	220		
	23	Ἀπόκρεω Ἀδελ. Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστ. τῷ Θεῷ	227		
Μάρτ.	2	Τυροφάγ. Νῦν ἐγγύτερ. ἡμῶν ἡ σωτηρ.	231		
	9	Α'. τῶν Νηστειῶν. Πίστει Μωϋσῆς μέγ. γενόμενος	233		
	16	Β'. » » Κατ' ἀρχάς σὺ Κυρ τὴν γῆν	235		
	23	Γ'. » » Ἐχόντες ἀρχιερεᾶ μέγαν	236		
Ἀπρ.	30	Δ'. » » Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελί. ὁ Θεός	238		
	6	Ε'. » » Χριστ. παραγενόμεν. Ἀρχιερεὺς	239		
	13	Βαΐων » χαίρετε ἐν Κυρ πάντοτε πάλιν	242		
	20	ΠΑΣΧΑ Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησ.	10		
Μάιος	27	Β'. Θωμᾶ Ἐν ταῖς ἡμ. ἐκαιν. διὰ τῶν χειρ.	15	α.	α'.
	4	Γ'. Τῶν Μυροφ. Ἐν ταῖς ἡμερ. ἐκ. πληθ. τῶν μαθ.	22	β.	β'.
	11	Δ'. Παραλύτ. » » ἐγένετο Πέτρ.	29	γ.	γ'.
	18	Ε'. Σαμαρ. » » διασπαρέντες	36	δ.	δ'.
Ἰουνί.	25	ς' Τυφλ. » » ἐγένετο πορευόμεν.	41	πλ. α.	η'.
	1	Ζ'. Ἀγ. Πατ. » » ἔκρινεν ὁ Παῦλος	48	πλ. β.	ι.
	8	Η'. Πεντηκ. Ἐν τῷ συμπληρωσ. τὴν ἡμέρ.	58	—	—
	15	Α'. Ἀγ. Πάντ. Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως	64	πλ. δ	α.
Ἰουλ.	22	Β'. Ἀδελφ. Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη	69	α.	β'.
	29	Γ'. δικαιοῦντ. ἐκ πιστ. εἰρήν.	74	β.	γ'.
	6	Δ'. ἐλευθερωθ. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας	80	γ.	δ'.
	13	Αγ. Πατέρ. Τέκνον τίτε πιστὸς ὁ λόγος	266	δ.	ε'.
Ἀύγ.	20	ς' Ἀδελφοί ἔχοντες χάρις, κατὰ τὴν χάριν	89	πλ. α.	ς'.
	27	Ζ'. Ἀδελ. οφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί	94	πλ. β	ζ'.
	3	Η'. παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνότ.	99	βαρὺς	η'.
	10	Θ. Θεοῦ ἐσμεν συνεργοὶ Θεοῦ	104	πλ. δ.	θ.
Σεπτ.	17	Ι'. ὁ Θεός ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλ.	108	α.	ι.
	24	Α'. ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολ.	112	β.	ια.
	31	Β'. γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλι.	117	γ.	α.
	7	Γ'. ὁ τῆς ὑψώσεως ἴδετε πηλικοὺς ὑμῖν γραμ.	160	δ.	β'.
Ὀκτ.	14	Δ'. Ὑψωσις τοῦ Στ. ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ	257	—	—
	21	Ε'. τὴν ὑψωσιν εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρ.	156	πλ. β.	δ.
	28	Ι. συνεργοῦντες παρακαλούμεν	135	βαρὺς	ε.
Σεπτ.	5	ΙΖ. ἡμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ	139	πλ. δ.	ς'.
	12	— Τέκνον τίτε πιστὸς ὁ λόγος	266	α.	ζ'.
	19	ΙΘ. ὁ Θε καὶ Πατ. τοῦ Κυρ ἡμ. Ἰησ.	148	β.	η.
	26	Κ'. γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλι.	152	γ.	θ.
Σεπτ.	2	ΚΑ'. εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται	156	δ	ι'.
	9	ΚΒ. ἴδετε πηλικοὺς ὑμῖν γραμ.	160	πλ. α.	ια.
	16	ΚΙ'. ὁ Θεὸς πλοῦς, ὢν ἐν ἐλέει	164	πλ. β.	α.
	23	ΚΔ'. Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν	168	βαρὺς	β'.
Ὀκτ.	30	ΚΕ'. Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δεσμ.	173	πλ. δ'.	γ'.
	6	Κς'. ὡς τέκν. φωτὸς περιπατεῖτε	177	α.	δ'.
	13	Προπάτερ. ὅταν ὁ Χριστ. φανερωθῇ ἡ ζωὴ	191	β.	ε.
	20	Ζ. τ. Χ. ἐν. πιστεῖ παρὼν. Ἀβραάμ	286	γ.	ς'.
Νοεμ.	27	Ι. ἐστ. ἰέν. γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγ.	152	δ.	ζ'.

	Κυριακή	Ἀπόστολος	σελ.	ἡμέρα	ἔτος
Ἰανουάρ.	7 μετὰ τ. φωτ.	Ἀδελφ. ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις	298		
	14 δέκα λεπρ.	Ἀδελφ. ὅταν ὁ Χρὶς φανερωθῇ ἡ ζωὴ	191		
	21 ΛΑ.	Τέκ. Τιμ. πιστὸς ὁ λόγος καὶ	201		
	28 Ζαχαρίου λβ'	Τέκ. Τιμοθ. πιστὸς ὁ λόγος	208		
Φεβρ.	4 Χαναν. ιζ.	Ἀδελφ. ὑμεῖς ἐστέ νὰὸς Θεοῦ ζῶντος	139		
	11 Τελ. καὶ φαρ. λγ'.	Τέκν. Τιμ. παρηκολ. μου τῇ διδ.	214		
	18 Τοῦ Ἀπώτου λδ'.	Πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ	220		
	25 Τῆς Ἀπόκρ.	Ἀδελφ. Βρῶμα ἡμᾶς οὐ περιστάται	227		
Μάρτιος	4 Τῆς Τυροφάγ.	Νῦν ἐγγότερ. ἡμῶν ἡ σωτηρ.	231		
	11 Α'. τῶν νηστ.	Πίστει Μωϋσῆς μεγ. γενόμενος	233		
	18 Β'. " "	Κατ' ἀρχῆς οὐ Κύρις τὴν γῆν.	235		
	25 Γ'. " "	Ἐργοντες ἀρχιερεῖς μέγαλν διελ.	236		
Ἀπρ.	1 Δ'. " "	Τῶν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίᾳ ὁ Θεός	238		
	8 Ε'. " "	Χριστ. παραγενόμεν. Ἀρχιερεὺς	239		
	15 Τῶν Βαΐων	Χαίρετε ἐν Κυρ. πάντοτε· πάλιν	242		
	22 ΠΑΣΧΑ	Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐπο. ἡσάμην	10		
Μαῖος	29 Β. Τοῦ Θωμᾶ	Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκεῖν. διὰ τῶν χειρῶν	16	α.	α.
	6 Γ'. Μυροφ.	Ἐν ταῖς " πληθύν. τῶν μκθ.	22	β'.	δ'.
	13 Δ'. Παραλ.	" " ἐγένετο Πέτρος	29	γ'.	ε'.
	20 Ε'. Σμαρ.	" " Διασπαρέντες οἱ	36	δ'.	ε'.
Ἰουνίος	27 ς'. Τυφλ.	" " Ἐγένετο πορευόμεν.	41	πλ. α'.	η'.
	3 Ζ'. Ἀγ. Πιτέρ.	" " Ἐκρινεν ὁ Παῦλος	48	πλ. β'.	ι'.
	10 Η'. Πεντηκ.	Ἐν τῷ συμπλήρῳσ. τὴν ἡμέρ.	53	—	
	17 Α'. Ἀγ. Παντ.	Ἀδελ. ἡ ἀγιοὶ πάντες διὰ πίστεως	64	πλ. δ'.	α.
Ἰουλίος	24 Β'. Ἀδελφ.	Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη	69	α'.	β'.
	1 Γ'. " "	δικαιωθέντες ἐκ πίστε εἰρήνην	74	β'.	γ'.
	8 Δ'. " "	Ἐλευθερωθέν. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας	80	γ'.	δ'.
	15 Ἀγ. Πατ.	Τέκν. Τίτε πιστὸς ὁ λόγος	266	δ'.	ε'.
Αὐγ.	22 ς'. " "	Ἀδελ. ἔχοντες χάρισμα κατὰ τὴν χάριν	89	πλ. α.	ς'.
	29 Ζ. Ἀδελφ.	ὀφείλουμεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί	94	πλ. β.	ζ'.
	5 Η. " "	παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ἐνός	99	Βαρύς	η'.
	12 Θ. Ἀδελ.	Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί	101	πλ. δ.	θ'.
Σεπτέμ.	19 Ι'. " "	Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστ. ἐσχάτ.	108	α'.	
	26 ΙΑ'. " "	Ἡ σφοδρὴ τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς	112	β'.	
	2 ΙΒ'. " "	γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον	117	γ'.	
	9 Πρό τῆς ὕψω.	Ἰδετε πληλικοὶ ὑμῖν γραμ.	160	δ'.	
Οκτώδ.	16 Μετὰ τὴν ὕψω.	Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται	156	πλ. α.	
	23 ΙΕ. " "	ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς	131	πλ. β.	δ'.
	30 Ις. " "	συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν	135	βαρὺς	ε'.
	7 ΙΖ. " "	ἡμεῖς ἐστέ νὰὸς Θεοῦ	139	πλ. δ.	ς'.
Νοέμ.	14 — " "	Τέκνον τίτε πιστὸς ὁ λόγος	265	α.	ζ'.
	21 ΙΘ. " "	ὁ Θε. καὶ Πατ. τοῦ Κυρ. ἡμ. Ἰησ.	148	β'.	η'.
	28 Κ. " "	γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλ.	152	γ'.	θ'.
	4 ΚΑ. " "	εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρ.	156	δ.	
Δεκέμβρ.	11 ΚΒ. Ἀδελφ.	ἰδετε πληλικοὶ ἡμῖν γραμ.	160	πλ. α.	
	18 ΚΓ'. " "	ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει	164	πλ. β'.	
	25 ΚΔ'. " "	Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν	168	βαρὺς	
	2 ΚΕ'. " "	παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμ.	173	πλ. δ'.	
	9 Κς'. " "	ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε	177	α'.	
	16 Κζ'. " "	προπάτορ ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ	191	β'.	αδ. δέστ.
	23 πρὸ τῆς Χρ. Γεν.	Πίστει παρώκ. Ἀβραὰμ	286	γ'.	
	30 Πρὸ τῶν φωτ.	Τέκ. Τιμόθεε νῆκε ἐν πᾶσι	291	δ.	

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 23

Εκκλησίαν	Ἀπόστολος	σελ.	ἥχος	ἔωθ.
1 Περὶ τ. Χριστ.	Ἀδελ. βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται	292		
8 Μ. τ. φῶτ.	ἐν ἐκάστ. ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις	298		
15 δέκτ. λεπρ.	κθ. ὅταν ὁ Χριστ. φανερωθῇ ἡ ζωὴ	191		
22 ΔΑ. Τεκ.	Τιμ. πιστὸς ὁ λόγος καὶ	201		
29 Ζαχαρίου λδ'	Τεκ. Τιμὸς πιστὸς ὁ λόγος	208		
5 Χανν.	εἰ Ἀδελ. ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος	139		
12 Τελ. καὶ Φαρ. λγ'	Τέκν. Τιμὸς παρηκολ. μ. τῇ δ.	214		
19 Ἀσώτ. λδ'	Πάντα μοι ἔξουσι, ἄλλ' οὐ	220		
26 Ἀπόκρ.	Ἀδελ. Βρώμα ἡμᾶς οὐ παρίσται	227		
5 Τυροφ.	» Νῦν ἐγγύτερ. ἡμῶν ἡ σωτηρ.	231		
12 Α'. νηστ.	» Πίστει Μωσῆς μετ. γενόμενος	233		
19 Β'. νηστ. Κατ'	ἀρχὰς σὺ Κύρ. τὴν γῆν	235		
26 Γ'. νηστ.	» ἔχοντες ἀρχιερέα μέγα	236		
3 Δ'. νηστ. ιθ'	Ἀβραὰμ ἐπαγγελί. ὁ Θεός	238		
9 Ε'. νηστ. Χριστ.	παραγενόμενος Ἀρχιερέας	239		
16 Βαίων Χαίρετε	ἐν ἐν Κυρ. πάντοτε πάλιν	242		
3 ΠΑΣΧΑ	Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησ	40		
30 Β'. Θωμᾶ	Ἐν ταῖς ἡμ. ἐκεῖν. διὰ τῶν χειρ.	16	α	α
7 Γ'. Μυροφ.	» » » » πληθύν. τῶν μαθ.	22	β'	δ'
1 Δ'. Παραλ.	» » » » ἐγένετο Πέτρ.	29	γ'	ε'
Ε'. Σμαρ.	» » » » διασπαρέντες	36	δ'	ζ'
ζ'. Τυζλ.	» » » » ἐγένετο πορευ.	41	πλ. α.	η'
Ζ' Ἀγ. Πκτ.	» » » » ἐκρίνεν ὁ Παῦλ.	48	πλ. β'	ι.
Η'. Πεντηκ.	Ἐν τῷ συμπληρῶσι τὴν ἡμέρ.	58	—	—
Α. Ἀν. Πάντ.	Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως	64	πλ. δ.	α.
Β. Ἀδελ.	δεξ. καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη	69	α.	β.
Γ.	» δικαιοῦν ἐκ πίστε εἰρήνην	74	β.	γ.
Δ.	» ἐλευθερωθ. ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας	80	γ.	δ.
Ε. Ἀγ. Πατέρ.	Τέκν. Τίτε πιστὸς ὁ λόγος	266	δ	ε.
ζ.	» ἔχοντες χάρισμ. κατὰ τὴν χαρ.	89	πλ. α.	ς
Ζ. Ἀδελ.	δρεῖλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί	94	πλ. β	ζ
Θ. ἡ Μεταμορφ.	Ἀδελ. σπουδασ. βεβαίαν ὑμῶν τὴν	324	—	—
Θ. Ἀδελφ.	Θεοῦ ἐσμέν συνεργοὶ Θεοῦ	104	πλ. δ.	θ
Ι.	» ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλ.	108	α	ι.
ΙΑ.	» ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς	112	β.	ια.
3 ΙΒ'.	» γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον	117	γ'	α.
10 Πρὸ τῆς ὕψως	Ἰδετε πηλίκους ὑμῖν γραμ.	160	δ	β.
17 Μετὰ τὴν ὕψωσ.	εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται	156	πλ. α.	γ.
24 ΙΕ.	Ἀδελ. ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκίτους	131	πλ. β	δ.
1 Γ.	» συνεργοῦντες παρακλαυόμεν	135	βρυς	ε.
12.	» ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ	149	πλ. δ	ς
—	» Τέκν. Τίτε πιστὸς ὁ λόγος	266	α.	ζ.
1Θ.	» ὁ Θε. καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρ. ἡμῶν	148	β.	η
Κ.	Ἀδελφ. γ. ἠορίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον	152	γ.	θ.
ΚΑ.	» εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται	156	δ.	ι.
ΚΒ.	» Ἰδετε πηλίκους ὑμῖν γραμ.	160	πλ. α.	ια.
17 ΚΓ.	» ὁ Θεὸς πλοῦσιος ὢν ἐν ἐλέει	164	πλ. β.	α.
ΚΔ.	» Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν	178	βρυς	β.
ΚΕ.	» παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ Θεσμ.	173	πλ. δ.	γ.
ΚϞ.	» ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε	177	α.	δ.
Πρὸ πατέρ.	ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ	194	β.	ε.
τῆς Χρ. Γεν.	πιστεὶ παρ' Αβραάμ	186	γ.	ς.
τῶν φῶτ.	Τεκ. Τιμὸς ἐν νῆφ ἐν πᾶσι	294	δ.	ζ.

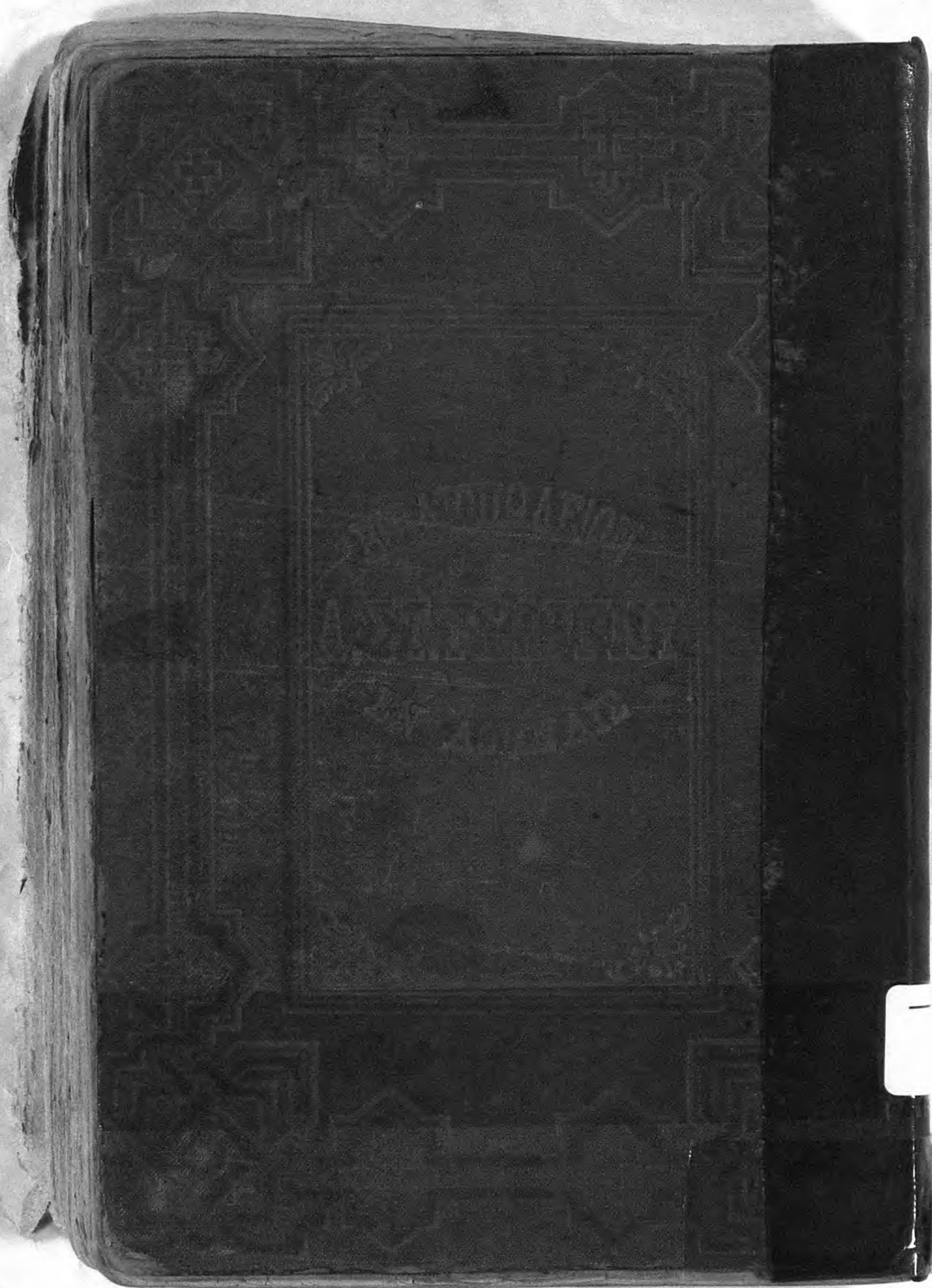
Κὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦν

23
13

36

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερόιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας